

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீராமேச்சுர மென்னும்

சேது ஸ்தலபுராண

வசனகாலியம்

அன்பளிப்பு

இஃது,
இராமேச்சுரம்

ஆறுமுகஉபாத்தியாயரவர்களுடைய
ஒப்பீடுபதிப்படி

புண்ணியகால விபரம், மஹாசங்கல்பம், சமுத்திரஸ்நா
னம், மாகஸ்நானம், க்ஷேத்திரபிண்டம், தசதா
னம், அமாவாசிதற்பணம இப்போது தீர்த்த
மாடவேண்டிய விபரங்களுஞ்சேர்த்து
தக்கவித்துவான்களால்
பிழையறப்பரிசோதித்த

12567

மதுரை, புதுமண்டபம், புலைதகஷாப்
நாகலிங்கம்பிள்ளை
அவர்களால்.

பிருங்கிமாசகரம்.

வேம்புலிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
மசிவாயமுதலியாரவர்களது.

சென்னை-குளை,
ராஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரீஜிஸ்தர் காபிரைட்

1914.

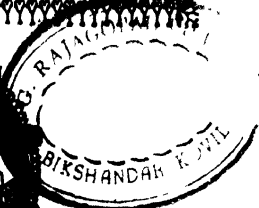
தஞ்சாவூர்

குமாரர்

மெ. 88, அலநாணம் பாப்பையர்வீதி, குளை சென்னை.

அனுபவசரிப்பு

உ

கடவுள்துணை.

ஸ்ரீராமேச்சுர தீர்த்தங்களில்

ஸ்ரீநானஞ் செய்யவேண்டிய விபரம்.

க-வது. விராபகர் தெரிசனம்.

தேவிபட்டணத்துக்கு வடக்கு உப்புரில் விராபகர்தெரிசனசெய்யவேண்டியது. தேவிபட்டணத்துக்கு பத்துமயில் வடமேற்குக்கின்றது.

உ-வது. நவபாஷாண தீர்த்தம்.

தேவிபட்டணம் நவபாஷாண சமுத்திரத்தில் ஸ்ரீநானஞ் செய்யவேண்டியது. இராமநாத புரத்திற்கு ஒன்பதாவதுமயில் மேற்குக்கின்றது.

ஈ-வது. சக்கர தீர்த்தம்.

தேவிபட்டணம் நதருமபுஷ்கரினியென்ற சக்கர தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீநானஞ் செய்யவேண்டியது. இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீநானஞ் செய்வதற்கு மகிளாசூரண அசிரிவாக்கால் தேவிதெரிசனம் - அவைச் சக்கரித்ததினால் இதற்குத் தேவிபட்டணம் மென்று பெயருவாயிற்று.

சு-வது சக்கர தீர்த்தம்.

மேற்படி தீர்த்தத்தில் பாதி திருப்புல்லாணியிலிருக்கின்றது சமுத்திரத்தில் சேது அணையுந் தெரிகின்றது. இதிலுஞ் சக்கர தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து ஆகிசைவப்பெருமானை தெரி சனஞ் செய்யவேண்டியது. இத்தீர்த்தத்தில் தருமதேவதைக்குங், காளமகாரிபிக்கும், உத்தமனுக்கும், விதுமனுக்குஞ், சக்கரத்திற்கும் முத்தியைபக்கொடுத்திருக்கின்றது. இராமநாதபுரத்திற்கு தெற்கே எட்டாவது மையில் இருக்கின்றது.

ரு-வது வேதாள தீர்த்தம்.

வெற்றிலை மண்டபத்திற்கு உ-மையிலுக்குத் தெற்கேயிருக்கின்றது இத்தீர்த்தத்தில் சுதரிசனனென்ற கந்தர்வன் வேதாபுரப் பீங்கி முத்தியடைந்தது.

சு-வது, பாபகிரக தீர்த்தம்.

வெற்றிலைமண்டபச் சத்திரத்திற்கு அருகில் தெற்கேயிருக்கின்றது. சுமதியென்கின்ற பிராமண பிரம்சாரியுத்திடமதிபென்கின்ற ருத்திரனும் முத்தியடைந்தது.

எ-வது, கரிதீர்த்தம்.

பாம்பணில் இது சமுத்திரஸ்கானஞ் செய்யவேண்டியது.

அ-வது. வரிரவ தீர்த்தம்

பாம்பணில் தெப்பக்குளஸ்கானஞ் செய்யவேண்டியது.

க-வது. சேதாசுண்ட தீர்த்தம்.

தங்கர்சிமடத்துக்கு வடக்கு அரைமையிலிருக்கின்றது, தேவேந்தரன் பிரம்மஹத்தி தீர்த்தது, சேதாதேவி அக்கினியுக்குனித்தலிடம் ஸ்கானஞ் செய்யவேண்டியது.

க0-வது. வில்லுன்றி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமர் சேதைக்கு தாகத் தீர்ப்பதற்காகச் சமுத்திரத்தில் வில்லை ஊன்றினவிடஞ் சமுத்திரமத்தியில் கல்லதண்ணீர் குமிழ்புண்டாயிருக்கின்றது, சேதாசுண்ட தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கேயிருக்கின்றது.

கக-வது. மங்கல தீர்த்தம்.

தங்கச்சிமடத்துக்குக் கீழ்ப்புறம் ஈஸ்தாவுக்குத் தென்புற மிருக்கின்றது, மனோஜவ பாண்டியனும் அவன் பத்தினி சுமித்திரையும் மகன்சந்திரகார்த்தனும் இராச்சியபாரம்பெற்று முடிவில் மோட்சமடைந்தது.

கஉ-வது. இரணவிமோசன தீர்த்தம்.

ஏகாந்த இராமசாமி கோவிலுக்கு வடபுறமிருக்கின்றது.

கங-வது. அமுதவாவி தீர்த்தம்.

ஏகாந்த ராமசுவாமி கோவிலுக்குள் ஈசானிய திக்கிலிருக்கின்றது, ஏகாந்த ராமசுவாமி கோயிலானது ஸ்ரீராமர் இலக்ஷ்மணர் விபீஷணர் அனுமார் சுக்ரீவன் முதலானவர்களுடன் இலங்கைக்குச்செல்லும் விஷயமாக ஏகாந்தமாயிருந்து பேசுகையில் சமுத்திரகோஷ்டமானது பேசுவொட்டாமல் இரைந்ததினால் ஸ்ரீராமர்களை அமர்த்த சமுத்திரமானது சப்தமில்லாமல் இன்று மிருக்கின்றது.

கச-வது. இலக்ஷ்மண தீர்த்தம்,

ஸ்ரீராமேஸ்வரத்தில் பாம்பன்ஈஸ்தாவுக்குத் தென்புறமிருக்கின்றது பலபத்திரர் குதபுராணிகரைக்கொன்ற பிர்மஹத்தி தோஷமும் இராட்சதனைக்கொன்ற தோஷமும் சிவரத்தியாயினது,

கடு-வது ஸ்ரீராம தீர்த்தம்,

இலக்ஷ்மண தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கிலிருக்கின்றது சுதிக்கனனென்ற பிராமணன் தீர்த்தமாடி மானிடதேகத்துடன் தேவரகமடைந்ததுத் தருமராஜாவானவர் அசுவத்தாமா இறந்து விட்டதாய் பொய்சொன்னதினாலுண்டான குருஹத்திதோஷமும்பொய் ராஜபட்டாபிஷேகம் பெற்றுக்கொண்டது

கசு-வது, தனுக்கோடி தீர்த்தம்

இரத்தினகரமும் மகோததியும் ஒன்றாகக்கூடிய இடம் மகா சமுத்திரன்னாணம் அசுவத்தாமா சித்திரையில் இளம்பஞ்சபான்

டவர்களைக்கொன்ற பாவமூர் தருமகுத்தபாண்டியனுக்குப்பயித் தியமுஞ் சானகாட்டனென்னு முனிவனுக்குங் குபேரன் மந்திரி பாகிய பத்திரனென்பவனுக்கும் பராவச அருவாவச வென்ப வன் தகப்பனைக்கொன்ற பிர்மஅத்தி தோஷங்களும் அநேக கோடி பாவங்களும் சிவர்த்தியாகின்றது, வருகிறவழியில் கோ தண்டராமசுவாமிகோயில் தெரிசனைசெய்யவேண்டியது,

௧௭-வது சடாமகுட தீர்த்தம்.

கோதண்டராமசுவாமி கோயிலுக்கு மேற்கே மணல்மேட் டெக்குத் தெற்கே யிருக்கின்றது, நல்ல தண்ணீர் தெப்பக்குளம், ஸ்ரீராமரும் இலட்சுமணரும் ராக்ஷஸாளுடைய இரத்தங்கள் தங் கள் ஜடாமகுடங்களிலிருந்ததை கழுவுதற்காகத் தெய்வீகமா யுண்டாக்கப்பட்டது. சுகப்பிர்மரிஷியும் பிருகுமுனிவரும் தூர் வாசரும் தத்தாத்திரேயரும் மோக்ஷமடைந்தது.

௧௮-வது சுக்ரீப தீர்த்தம்.

கெந்தமாதனபருவதத்துக்குப்பேரூமவழியிலிருக்கின்றது

௧௯-வது பாண்டவ தீர்த்தமாகிய தரும தீர்த்தம்,

கெந்தமாதன பருவதத்தி லிருக்கின்றது,

௨௦-வது விம தீர்த்தம்.

கெந்தமாதன பருவதத்தி லிருக்கின்றது.

௨௧-வது அருச்சுன தீர்த்தம்.

கெந்தமாதன பருவதத்தி லிருக்கின்றது.

௨௨-வது நகுல தீர்த்தம்.

மேற்படி பருவதத்தி லிருக்கின்றது.

௨௩-வது சகாதேவ தீர்த்தம்.

மேற்படி பருவதத்தி லிருக்கின்றது.

௨௪-வது துரோபதி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீபத்திராகாளி கோயிலுக்குப் பக்கத்திலிருக்கின்றது.

௨௫-வது பிரம தீர்த்தம்.

ஸ்ரீபத்திராகாளி கோயிலுக்குக் கீழ்ப்புறமிருக்கின்றது.

௨௯-வது பாசுராம தீர்த்தம்.

மேற்படி பிரமதீர்த்தத்துக்கு மேற்புற மிருக்கின்றது

௨௭-வது அநுமகுண்ட தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு வடபுறமிருக்கின்றது

௨௮-வது அகஸ்திய தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு ஈசானதிக்கிலிருக்கின்றது

௨௯-வது அக்கினி தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்குபெதிரேசமுத்திரஸ்நானம்

௩௦-வது நாக தீர்த்தம்.

ஸ்ரீராமநாதசுவாமி கோவிலுக்கு ஈசானத்தில் தேவஸ்தான
மடத்துக்குள்ளிருக்கின்றது.

௩௧-வது சேதுமாதவ தீர்த்தம்.

ராமநாதசுவாமி கோவிலுக்குள் மூன்றாம் பிராகாரத்தி
லிருக்கின்றது, தெப்பகுளம்.

௩௨-வது நளன் தீர்த்தம்,

சேதுமாதவர் கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது

௩௩-வது கீலன் தீர்த்தம்.

சேதுமாதவர் கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது

௩௪-வது கபி தீர்த்தம்,

மேற்படி கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது

௩௫-வது கவாட்சி தீர்த்தம்,

சேதுமாதவர் கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது

௩௬-வது அங்கத் தீர்த்தம்.

கெந்தமாதன பருவதத்திலிருக்கின்றது

௩௭-வது சாம்பவ தீர்த்தம்.

மேற்படி கெந்தமாதன பருவதத்திலிருக்கின்றது

௩௯-வது பிரம்ஹத்தி விமோசன திர்த்தம்.
 கோவிலுக்குள் உட்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது
 ௪௦-வது சூரியபுஷ்கரிணி திர்த்தம்
 மேற்படி கோவிலுக்குள் உட்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது
 ௪௧-வது சந்திரபுஷ்கரிணி திர்த்தம்,
 மேற்படி கோவிலுக்குள் உட்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது
 ௪௨-வது முத்திர்த்தமாகிய கங்கா, பமுனா, கயாதிர்த்தம்,
 கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது
 ௪௩-வது சங்க திர்த்தம்,
 மேற்படி உட்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது
 ௪௪-வது சக்கர திர்த்தமாகிய முனி திர்த்தம்,
 மேற்படி உட்பிராகாரத்திலிருக்கின்றது
 ௪௫-வது காயத்திரி சாவித்ரி திர்த்தம்.
 அனுமார் கோவிலுக்கு மேற்புறம் சத்திகொல்லி விருக்கி
 ன்றது,
 ௪௬-வது மகாலக்ஷ்மி திர்த்தம்,
 அனுமார் கோவிலுக்குத் தென்புறம் தெப்பக்குளம்.
 ௪௭-வது சிவ திர்த்தம்
 கோவிலுக்குள் நந்திகேஸ்வரருக்கு தென்புறமிருக்கின்றது
 ௪௮-வது சாத்திபாமூர்த திர்த்தம்
 அம்மன் கோவிலுக்குள்ளிருக்கின்றது
 ௪௯-வது சர்வ திர்த்தம்,
 ராமநாதர் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கின்றது
 ௫௦-வது கோடி திர்த்தம்,
 கோவிலுக்குள் முதல்பிராகாரத்தில் பூகாசினிஸ்வநாதர்
 கோவிலுக்கு வடபுறமிருக்கின்றது கடைசிஸ்நானம் செய்பவே
 ன்டியது,

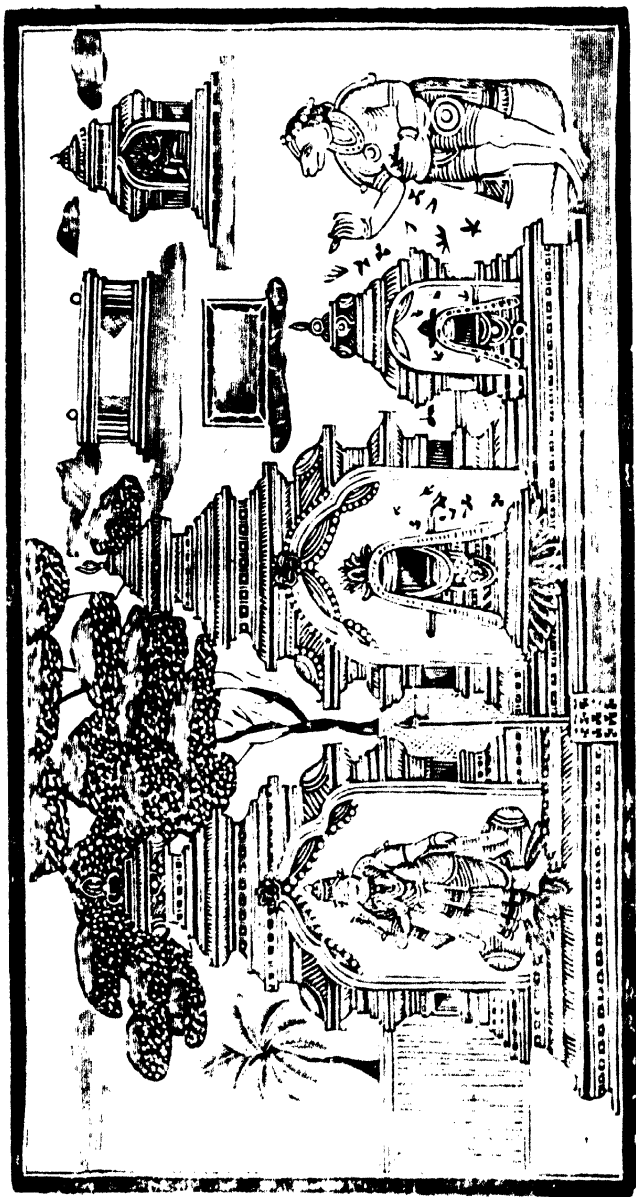
திர்த்தங்களின் அட்டவணை

முற்றிற் ற.

கடவுள் துணை

ஸ்ரீராமேச்சுர மென்னுஞ்

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாவியம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

திங்களங்குழவிபென்னத் திகழொருமருப்பிற்சேந்தி
தங்குகிம்புரிவயங்கத் தடாமணிமகுடந்தாங்கித்
துங்கநல்வரங்கணல்துந் தூயசீரிராமேச்சதுப்
புங்கவர்வணங்கும்பாணை முகத்தனைப்போற்றல்செய்வாம்.

இராமநாத சுவாமி.

பூமலியிதழிருடும் புதுநிலாமகுடவேணி
நாமலிசுருதிப்பாற்றும் நம்பிரானிராமநாதன்
யேமலிசிலையிராமர்க் கிராவணன்பிரமகத்தித்
தீமலியடுக்கத்தீர்த செவடிசென்னிவைப்பாம்.

பூந்தவிசினிருந்தபிரான் முதலோர்காணப்
புண்டரிகமகள்கொழுநன்புகழிலங்கை
வேந்தனுயிர்ப்பழிகழுவுமுதத்தால்பார்க்கும்
விடைபவழையுடையவனும்வேதவாய்மை
பார்தரங்கட்வெளிசெய்வானைவரோடு
மனைந்துகந்தமாதனத்திலருச்சித்தெத்து
மேந்துபுனற்சடிலமுடியிராமநாத
னினையடிச்செந்தாமரைகளிறைஞ்சிவாழ்வார்ப்.

ஸ்ரீபர்வதவர்த்தனியம்மன்.

தன்னெனவும்வெச்செனவுந்தந்துசாயாத்
தகைபயின்றவிட்டீக்கித்தலைவற்கென்று
முண்ணமுதத்தையுதவியிமயமேரு
வுபர்சிகரமந்தரத்தைபொருவிச்சீசர்க்குங்
கண்ணுதலிலிளர்ப்புறலாற்கயிலையெள்ளிக்
கெண்ணியர்க்குத்தமிழ்சுரக்குங்காஷியாலே

வண்ணமுலைமலயமலைமாணந்தன்னி
மலைவளர்காதலெலர்த்தாண்மனத்துள்ளைவப்பாம்.

நடேசர்.

பூமாதபொலிவெய்தமுருந்தன்காக்கும்
புவிமாதுவளம்பெருகப்புலமைசான்ற
நாமதுநலந்தழைப்பயிருள்காஸ்சிக்கு
நகைநிலவுதவழ்மவுநீர்நீர்க்கங்கை
மாமாதபுனறுளிப்பமறைகள்வாழ்த்த
வளர்தில்லைமம்பலத்துள்வாமரீங்காத்
தேமாதுவிழிகுளிப்பவமரர்போற்றத்
திருடஞ்செய்துபுரத்தாள்சென்னிசேர்ப்போம்.

கணபதி.

வேனிமுடிப்பகீரதீர்புழைக்கைவாங்கி
விடுத்தயன்வெண்டையுநட்டியினிர்வெண்கோட்டாற்
கோணினையமதிக் குழையுமுதுமேருக்
கொடுமுடியிற்கிளைத்தவெண்டோள்குழைபத்தாக்கித்
தாணெடியவிடைமுனிந்துகயிலைமுகட்ட
டாடைபொடும்மினையாடித்தன்பாலன்பர்
மாணிலவுமனத்தறிசின்றுலாவுத்தெய்வ
வாரணத்தையினைத்திறைஞ்சிவழுத்தல்செய்வாம்.

சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்.

குலவுமலைமகள் கலசமுலைப்பால்வாசக்
குமுதமவள்கொழுநார்மறைசொழிக்குஞ்செவ்வி
நிலவுமுகமலர்கமழச்செய்துமுன்னே
னெடுந்துளக்கையிடித்தேறிநெற்றிப்பட்ட
துவியிவரொருமூவருவப்பமரீலா
மும்பர்கணங்களிதுங்கவுலகமுடுங்
கலபமாகதமரிதுங்கழற்கால்வென்றிக்
கந்தனைவந்தனைசெய்துகருத்துள்ளைவப்பாம்.

கலைமகள்.

கவளமதகரியுரிவைப்போர்வைமுடுங்
கண்ணுதலோன்புகழ்விநிக்குங்கலைகள்யாவும்

பவளசிதழ்ப்பசங்குதலைமொழியிற்காட்டும்
 பைந்தொடியையந்தணன்றேய்பருவமல்குற்
 றுவளமுணிமருங்குளிலவெண்மூர்
 சுந்தரியைவெண்கமலத்தோட்டுவட்டத்
 தவளமதிருமவர்வாலெகினம்போலுந்
 தையலையையகற்றித்தாளிற்றழ்வாம்.

நந்திதேவர்.

போதனுறைமலர்முமிழாதமரர்க்காமான்
 புரநிலைமகுலைபாதுமருதுபோழ்த
 பாதுறைகடல்சுருங்காதரிணஞ்சூர்
 படைமழுவண்சுரிகைகரம்பரித்துப்பார்த்த
 காதனுறைசிதறுபுனற்கங்கைகூடுங்
 கண்ணுதலெம்பரன்மதியுங்கதியுல்கு
 நாதனுறைதிருக்கயிலைகாவல்பூண்ட
 நந்திபைம்புத்தியின் கணயந்துவாழ்வாம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சங்கமணிக் குழைதயங்கத்தழைந்தகாதுந்
 தனிலிடையுமுதலபலதணப்பில்காட்சி
 பொங்குமடையாளங்கள்புகண் றுபோற்றிப்
 பொருவிற் தபரஞ்சுடரைப்புத்திக்கெட்டா
 வங்கண்ணைவழுதியுடல்வெப்புங்க
 வணிதிகழ்வெண்டிருநுண்ணீளள்ளிச்சாத் துஞ்
 செங்கைவிரல்கொடுகுறித்துத்தெரிக்குந்தோன்றல்
 சிற்றடியின்பெருந்தகைமைசிந்தைசெய்வாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தேவரையுமுனிவரையுந்துளவமார்பிற்
 திருவரையுஞ்சுவரையுஞ்செல்வமிக்கோர்
 பாவரையுமெவல்கொளுநெற்றிநாட்
 திறைவரைமுன்னிகத்திருத்தவெண்ணத்தோன்றல்
 சேவரையுநெடுங்கொடியின் தகைமைபெல்லாத்
 திசைவரையுஞ்செலத்தமிழின்செய்யுள்பாடு
 நாவரைபர்புகழ்மொழிகள்வரைந்துகறி
 நயந்தவந்தெய்திருத்தொண்டிபந்துவாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தாதுகொண்டமலர்ச்சரியற்பாவையென்பா
 டனத்துணைமேன்மயற்குளிரின் றளர்வுதீர
 வேதுகொண்டெழையுநெறினிரும்பிமாலும்
 விரிஞ்சனுமுன்றொடராதவெனியைப் பாரும்
 பாதுகொண்டுமறிவரிதாபெக்குமான
 விரும்பொருளைநெருங்குமிருனிரவின்மீளத்
 துதுகொண்டார்தமைபெயைபாட்கொள்ளீரென்று
 சொல்லியவர்பதம்புல்லித்தொழுதல்செய்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

செழியர்குலபதிகொடுத்தமுகொண்டு
 சென்றுதிருப்பெருந்துறையிற்சொரிந்தசம்புப்
 பழியிரவுபரித்திரன்கொண்டணைத்துமாதன்
 பணித்தவிடர்க்கிரங்கியருள்பாடிப்போற்றி
 வழியமுதகிரண்சிலாமகுடந்தே
 மதுரைவர்பரம்பரனைவந்திக்காகச்
 சுழிபெருகுபுனற்றாங்கவைகைவாய்மன்
 சுமப்பித்தார்பதத்தலைமேற்கமத்தல்செய்வாம்.

சண்டேசுரநாயனார்.

மனதுகளுக்கெட்டாதபரமானந்த
 வாழ்வினைபங்கொரிவிக்கமணலார்குப்பித்
 தனதுதிதயந்தனினின்றுத்தாபித்தான்பா
 றழைத்தவன்பாலாட்டவந்துதிக்கத்தாழை
 பேராதவன்றனருபதமுமழுவாற்றுவண்டித்
 திகழ்ந்தவனைப்பாரபதத்துளிநுத்தித்தாளும்
 பிசுவிபருளடைந்தவிற்றச்சண்டேசன்ருள்
 பிரசமலரிதைத்திறைஞ்சிப்பேசுவாமே

மெய்கண்டதேவநாயனார்.

அல்லாதபரசமயவலகைத்தேர்வின்
 டகல்வகல்புனற்பெண்ணையப்குழ்வெண்ணெய்ப்
 பொல்லாதவிபமுதத்துப்புத்தேடன்பாற்
 புனிதசிவாகமப்பொருண்மைபொருந்தவாய்ந்து

நில்லாதநிலையி துமற்றென் றுமொன்றாய்
நிற்குநிலையி துவெணமெய்நெறிதேர்ந்தியாரும்
வெல்லாதசிமஞானபோதஞ்சொன்ன
மெய்கண்டான் சரணமுடிமீ துகொள்வாம்.

திருத்தொண்டர்.

முன்னடையவரியசிவமுத்திபெற்றோர்
முதுலகிலதுவிரும்பிமுயலாரின்றோர்
பின்னடையவருமவர்கண்முதலாயுள்ள
பிள்ளையிளவெள்ளைமதிபிறங்குவேணி
மின்னடையுமணிமௌலி வேதகீதன்
வெண்ணீறுங்கண்டி கையுமெய்விடாமற்
றன்னடைநன்னெறி தம்மையடைந்துளார்க்குந்
திருத்தொண்டர் பெருந்தொண் டிலைமெற்கொள்வாம்.

சிவபக்தர்கள் அடையும் புண்ணியபலன்.

கண்ணுதலா லயகோக்குங் கண்களை கண்கள்
சுறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களை கால்கள்
பெண்ணொருபா கனைப்பணியுந் தலைகளை தலைகள்
பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குங் கைகளை கைகள்
பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னாவை நன்னா
பாள்சரிதையே டேக்கப் படுஞ்செவியே செவிகள்
அண்ணல்பொலங் கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்சம்
அவனடிக்கீழ்முடி மைபுகு மடிமையே யடிமை

தேவதேவன்றனக்கன்பாற்சிறப்புமிருந்தகறுமலர்ப்பூங்
காவைமகிழ்ச்சுமைத்தனிக்குங்கருணையுடையோரியாவாவர்
பூயின்முடர்கதைகனகமிகப்பொருந்தியுலகினந்தியத்திற்
பாலினிலங்குமுருத்திராதம்பதம்பெற்றிருப்பாபிணியகன்றே.

துறுவேதியர்க்கீபலரொய்தென
யீறிபோங்கிலிளங்குத்தன்மெய்ம்மையே
பேறுயர்த்தருளெம்பெருமான்புகழ்
கூறும்பத்தருக்கன்னங்கொடுத்தலே

குதபுராணிகர் சென்னகாதிரிஷிகளுக்கு

புராணம் சொல்லியது.

நைமிசாரணிய வனச்சிறப்பு.

நைமிசாரணிய மென்கின்ற வனத்திலே பிர்மதேவனுடைய
பிறப்புடன் கோடியுதங்கள் கண்டவர்களாய் தேவாயிரத்ததைப்
புசித்தவர்களாய்க் காமக்குரோதலோப மோகமதமார்ச்சரிபங்
களவ்வளவு மில்லாதவர்களாய் பிர்மசாரி, வானம்பிரஸ்தன்ச
ன்னியாசியான பெரியோர்கள் கடைமுடிகளுடனுஞ்சிரமுண்டி
தங்களாகவும், மரவுரி கிருஷ்ணஜனம் புலித்தோலாசன்ந் தெர்
ப்பாசங்களை யுடையவர்களாய் பிர்மா, கிஷ்ணு, ருத்திரன், மயே
சுவரன் சதாசிவன் பராசத்தி முதலான தேவதைகளை உபாசனை
செய்த பெரியோர்கள் சதாகாலம் நாலுவேத மாறுசாஸ்திரம்
இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் பதினெண் புராணங்களை ஒருவர்க
கொருவர் வினவிக்கொண்டு அதே கவனமாய்ப் பேசிக்கொண்டு
மிருப்பார்கள் அப்படியவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிற வேத
சாஸ்திர புராணங்களை கேட்டுக்கொண்டு அந்த வனத்தில் சஞ்
சாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற கிளிகள் நானவந்தான் முத
லான பட்சிகள் தங்கள் தங்கள் சுயபாஷைகளை சத்தமாய் மறந்
துவிட்டு வேதசாஸ்திரங்களைப் பேசிக்கொண்டு அந்தப் பாஷை
களினுலே தங்களுடைய குஞ்சுகளுக்கும் உருத்தி விக்கும்
அப்படிக்கொந்த பெரியோர்களும் பட்சிசாதிகளும் பேசப்பட்ட
சாஸ்திரங்களையும் வேதங்களையும் அதனுடைய இங்கிதங்க
ளையும் அந்தவனத்திலே சஞ்சாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற
காடி, புலி, சிங்கமுதலான மிருகசாதிகள் கேட்டு ஒன்றுக்கொ
ன்று பகைகள் இல்லாமல் ஒருகூட்டமாகவும், கூட்டுறவாய்கிரி
யும், பாம்பும், நாயும், பூனையும், சிங்கமும், பாணியும், பூபுலியும்
பசுவும், ஒருதுறையிலே தண்ணீர் குடித்து வளர்ந்துகொண்டி
ருக்கும் வனமெல்லாம் பாரிஜாதம், மந்தாரம், புன்னை, பீலிவம்
சந்தனம், ஆச்சா, தேக்கு, தேவதாரம் திருவாத்தி, மகிழம், மா,

பலா முதலான விருக்ஷங்களும் மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, செண்பகம், சுகந்தம், துளசி, பாதிரி முதலான புஷ்ப ஜாதிகள் நெருங்கிய பூங்காவும் அடிக்கடி தடாகங்களும் மலைகளுங்குகைகளும் நெருங்கியிருக்குஞ் சந்திராகிரிப் செம்மைபாய்ப் பிரகாசிக்கக்கூடாத நெருங்கின சோலைகளாயத் தெர்வீகமாய் ரமணீகரமாய்ப் பார்க்கப் பதினாயிரங்கண் வேண்டியதாய் ஜெகஜ்ஜாதிநிரமாய்ச் சச்சிதானந்த சொரூபமாய்த் திவ்வாசனையுடையதாய் எந்தலோகங்களும் எந்தவனங்களும் சிகரில்லாததாய் சகலமான ரிஷிகள் தபோதனர்கள் எங்கே நிறைந்திருந்தாலும் வந்து கூடுகின்ற இடமாய் எப்போதும் பெரியோர்கள் அவரவர்கள் சீஷர்களுடன் பத்தினிகளுடன் கூடி நெருங்கியிருந்து மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ்டானம் மணியூரகம் அனாதம் விசத்தி ஆக்கினைமென்று சொல்லப்பட்ட சடாதாரங்களை யுஞ் சோதனை பண்ணி இடைகலை நிகலை சுழிமுனை மூன்றையும் ஒன்றாய்க்குட்டி பிரமரத்திர பரியந்தம் மீமலேழுப்பி துவாதசாந் தத்திலேயிருக்கிற அக்ஷண்டாகார சிவமயானந்த சொரூபமாய் சாக்ஷாத் காரத்தைக்கண்டு களிப்புற்று ஆனந்தாசங்களை யுண்டுதெக்கடியாதொன்றுந் தெரியாமற் சொக்கிப்போயிருக்கிற யோகீஸ்வரரும் அக்கினியோத்திர மெக்கியங்கள் யாதிகள் ஒன்றாலொன்று குறைவுபடாமல் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிற வானப்பிரஸ்தானும் ரிஷீஸ்வரரும் தலைமூய் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலேயும் ஒற்றைக்காதுடைய ஊசுமுனையிலேயும் நிலத்திலே ஒருகையை ஊன்றிக்கொண்டு இரண்டுகையை ஊன்றிக்கொண்டும் ஒற்றைவிரலை ஊன்றிக்கொண்டுத் தவசுபண்ணப்பட்ட தவசிகளுங்கணக்குவழக்கு அளவுசங்கையிலல்லாமல் பெரியோர்களாய் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும்படிக்கொத்த தபோபலங்களாலே பிரம்மப் பிரஸாததள்ளி காலந்திரங்கையுங் கடத்திருக்கிற பெரியோர்கள் நெருங்கின கைமிசரண்ணியவனத்தைப் போகவதிப்பட்டனத்துக்கு அதிகாரிபான யமன் ஒரு தூதனையாவது அனுப்பிவைக்க நினைக்கமாட்டான். கண்டிருக்கவு மாட்டான்.

எல்லா ரிஷிகளும் கற்பகாடி காலங் கண்டவர்களாயிருப்பார்க ளப்படித் கொத்த கைமிய சாபணயத்திலே செளனகாதி முனிவர்கள் முதலான பெரியோர்கள் மோக்ஷத்திலே விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பதாராயிரம்பேர்கள் ஒரு

கூட்டுவா யிருப்பார்கள். அவர்களுடைய மாணுக்கர் சீஷர்கள் அளவிறந்த கோடிபீர் இருப்பார்கள். அப்படிக்கொத்தவர்கள் ஈஸ்வரனுடைய பாதாரயிர்த்தங்களை மானத பூசைகளினாலே அர்ச்சனைபண்ணி வணங்கிக் குற்றமில்லாத புண்ணியகதைகளை பொருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே வேதவியாசருடைய மாணுக்கராகிய சூதமாமுனிவர் அந்தவனத்தையேநோக்கி எழுந்தருளிவந்தார். அப்படிக்கொத்த சூதமாமுனிவர் வருகிறதை சொனகாதி முதலான இருபத்தாறாயிரம் பேர்களான பெரியோர்களுங்கண்டு திடீரென்று எழுந்திருந்து எதிர்கொண்டழைத்து தெர்ப்பாசனத்தி லெழுந்தருள்பண்ணி அர்க்பபாத்தியங்களைத்து சோடசவுபசார பூசனைகளும்பண்ணி வணங்கி நமஸ்காரம்செய்து அனைத்தோத்திரங்கள் செய்து சகலமான தீர்த்தங்களையும் சகலமான தவங்களையுஞ் சகலமான ஷேஷத்திரங்களையும் அடைந்தவர்களாய்க் சந்தோஷங்களையடைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி மகிழ்ந்துசுவாமிசூதமகாரிஷிப வேதவியாசருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே சகலமானகதை புராணங்களைக் கீகட்டறிந்து சகலமும் தெரிந்திருக்கிற மகாமுனிவான சுவாமியை இவறைத்தினம் நாங்கள்கண்டு வணங்க எனன புசாபலம் புண்ணியவிஷேடஞ் செய்திருந்தோமோ தெரியாது. நாங்கள்செய்த தப்பாபலம் சுவாமியைக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அடிபயங்களுக்கு மனம் குளிரும்படியாய்ப்பிரமாவிஷ்ணு, ருத்திரன், மகேசுவரர் சதாசிவமான ஈசுவரபாதங்களை யடையும்படியான மோக்ஷங்கிடைக்கும்படியாகவுந் தீர்த்தமிமை மூர்த்திமகிமை, ஸ்தலமகிமை இந்தமூன்றும் ஒன்றாய்ப்பொருந்தினதாயுஞ் சகல லோகங்களுக் கன்னியமா யிருப்பதாயும் அரிதானதாகவும் மேலான புண்ணியலோகங்களைகொடுக்க வல்லமை யுண்டானதாயுஞ் சகல புண்ணியநதிகளுக்கும் சகலதேவதைகளுக்கும் மேலானதாயும்இர்தப் பஞ்சாசத்தோடி பூமண்டலத்திலே எந்தத் தீர்த்தம் எந்தஸ்தலம் மேலானதோ அதையெங்களுக்குத்தெரியும்படி சொல்லவண்டுமென்று சொனகாதி முனிகள் முதலான பெரியோர்கள் கேட்ட சூதமாமுனியுங்கேட்டுமகாசந்தோஷத்தை யடைந்து பெரியோர்களே நிற்கங்கேட்ட. மேளவி நன்றாய்க் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அப்படிக்கொத்தபுண்ணிபதீர்த்தமாகிய ஸ்தலங்களுமிருக்கின்றன. அதை முன்னமே சொன்னேன்.

அப்படிச்சொன்ன புண்ணியகதைகளிலே வெளிவிடக் கூடாதென்று மறைந்திருந்ததை இப்போது நீங்கள் அபேட்சையாய்க் கேட்டபடியினாலே சொல்லுகிறோம் நீங்களெல்லோரும் ஒன்றாய் ஒருமனதாயிருந்து இதுவரையிலே கேட்டிருக்கிற புண்ணிய கதைகளைப்போலே யிதையும் பெண்ணிவிடாமல் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அந்தக்கரண சுத்தியாய் வேறே நினைவின்றி கேட்டிருப்பீர்களானால் வேறேபுண்ணியம், வேறேதபசு, வேறே யாகம், வேறே மந்திரம், வேறே ஜெபங்களும் யாதொன்றும் வேண்டியதில்லை. இது அப்படிக்கொத்த புண்ணியகதையாகும், இதனுடைய மகிமை இரண்டாயிரம் நாவைப் படைத்த ஆதிசேஷனுள் சொல்ல முடியாது. நாமங்கள் பேசியிருக்கிற வாஞ்சையினாலே சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று குதமகாமுனி கையிசாரண்பத்திலே சொனகாதி முனிஸ்வர்களுக்கு சேதுமகத்துவத்தையு மதின் சார்பிற யுண்டாயிருக்கிற தீர்த்த மகிமைகளையும் கெந்தமாதன பர்வத மகத்துவத்தையும் பூராமநாதசுவாமியுடைய கிருபாநந்தங்களையுஞ் சுவின் தாரமாகச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

நைமிசாரணியச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சேதுபலச்சரித்திரம்.

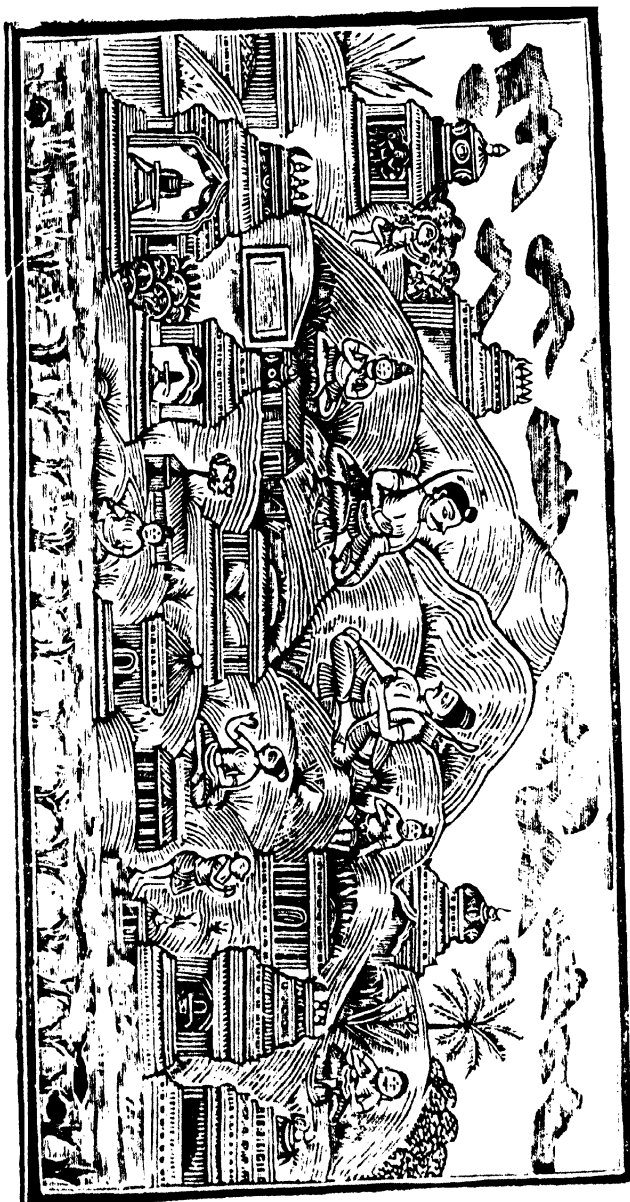
சேதுஸ்நானம் பண்ணினபேர்கள் அடையும்

பலன்ச் சொல்லுகின்றது.

சேதுபலச்சருக்கம் நூடும் செய்யுள்.

இனைய சேதுவீ ராடினுந் தீண்டினு மிதுதனை பெஞ்ஞன்று
நினைவு செய்கினுங் காண்கினுங் கிகட்டுனுந் துயரெல்லா
மனையு மத்தனு மாயிடு மாயவ னுநர்செயு மச்சேதுத்
தனைகிர்ப்பதொன்றிலையறந்த வநெறிதழைக்குமந்தணர்காளோ.

மகாமேருவுக்குத் தக்பிணபாரிசத்தில் பாதகண்டத்தில்
கன்னியாகுமரித்தீவில் கெத்தமாதனகிரி மலைச்சாரலின் லவண
சமுத்திரக் கரையில் அயோத்தியாபுரிப்பட்டணத்தூராசாவாகிய
சக்ரவர்த்தி தசரத மகாராசாவுடைய குமாரனாகிய ஸ்ரீராமச்சந்
திர மூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட சேதுவாகிய ராமேஸ்வரத்
தில் மகிமை பொருந்திய தீர்த்தங்களை நன்குமுண்டு. அதிலும்
மேன்மையானதாய் மோனவானந்த முத்திகளையும் கொடுக்கப்
பட்டதாய் மகத்துவமுடைய சேதுவென்று சொல்லப்பட்ட
தீர்த்தம் ஒன்று அந்தத் தீர்த்தத்தை நெனன மெடுத்தவன் க
ண்ணிலே கண்டால் ஒரு கற்பகோடிகாலங் கைலாசத்திலே அ
வனுடைய தாயார் தகப்பன் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளு
டன் கோடி தலமுறை வரையில் சொந்தமானபேர்களுடன் சூ
னந்த போகங்களை அடைந்திருந்து மோகூத்தையு மடைவான்
சூகாசத்திலே யிருக்கிற நகூத்திரங்களை ஒன்றாகவெண்ணினாலு
மிந்த சேகூத்திரத்தைக் கண்ணிலே கண்டபேர்களுடைய பலன்
களை சூதிசேடனாலேயுஞ் சொல்லமுடியாது அனேகமான
பாகாதி கிர்த்தியங்கள் பெக்கியங்கள் வேள்விகள் பார்த்திரா
கள் பண்ணிய பலன்களை உடனே கொடுக்கும், பாராவது ஒரு
வன் பிறனாகிய ஒருவனை சேதுவுக்குப்போய் ஸ்நானம் பண்ணி
வாருமென்று சொன்னாலும் அவன் வாயினிலே, சொன்னவுட

னே அதுவரையில் செய்த அந்தப் பாவங்களெல்லா மவனை ட்டு ரீங்கிக் கிருதார்த்தனுவான் இப்படிக்கொத்த ஒருவனந்தச் சேதுவிலே ஸ்ரானம் பண்ணினால் அவனுடைய குலம் ஏழுகோ டி தலைமுறையிற்செய்த பாவங்களெல்லாம் க்கி சாயுச்சியபத த்தை யடையும்படியா யிருப்பான். அப்படிக்கு ஸ்ரானம் பண் ணினவனந்தச் சேதுக்கரையிலேயிருக்கிற கந்தமாதன பருவதத் தையும் அதில் வாசம்பண்ணுகிற ஸ்ரீராமநாதனையும் அந்தச் சேதுதனுக்கோடியையும் எவன் மனத்திலெண்ணி நினைக்கின் றானே அப்போதே அவன் செய்த பாவமெல்லாம் அதமாய்த் துலைது விடுகிறது பின்னுமவனுடைய தாயாதி வழியில் கோடி லக்ஷத் தலைமுறையில் சொந்த தமரோடே மூன்றுகல்ப்பகாலஞ் சிவபதமடைவார்கள். பஞ்சமாபாதகங்கள் செய்தவர்களா யி ருந்தாலும் இந்தச் சேதுவில் விசேஷ தினங்களில் தீர்த்தமாடி னால் மூன்று பிரம்பட்டம் பீவரையிலும் வைகுண்டலோகத்தை அடைந்திருந்து சகல சாப்பிராச்சியத்தை யனுபவிப்பார்கள்; ஒருநாளும் எப்படிக்கொத்த பாபியம் யமலோகத்திலே யிருக்க மாட்டான்

தன் சக்தையைப்பிடுங்கித்தாமாட்டான், நாயினுடையமாயி சங்களைப்புசிவான்' மூத்திரங்களையும் நாயின் மூத்திரங்களையும் குடியான், இருப்புஅம்மி ஆட்டுக்கல் செக்குகளிலே அரைபுண் டெறைந்துவிழான், புழுவைச் சாப்பிடான். நெருங்கின இரு ப்புமுள்ளுகளிலே கேசாதிபரிபந்தஞ் சுருக்குச் சுருக்கென்று குத்தாமலிருப்பான், மலஜலவாதிகளை யெடுத்துப் பூசிக்கொள் ளான், கன்மலை அக்கினிமலையிலே அவஸ்தைப்படான், அக்கினி குழியிலே குதியான், ரெத்தக்குளத்திலே விழுந்து நீஞ்சான். அக்கினியிலே பாய்ந்து கரைபேரான், தலைமீழாய்வானவழியிலே னுக்கிடாடான், காமரீங்கைக் குடியான், மலங்களைகட்டியாகச் சாப்பிடான்மேலேயும் பூசிக்கொள்ளான்,வானாயுதக் கத்தி கரு க்ருவாளாலே துண்டுதுண்டாய் யமவிக்ராராலேகட்டுண்டுஅறு படன், வாதரீர் பித்தரீர், சிலெத்துமரீர்களைப்புசிவான், கோழை மூளைகளை விழுங்கான், மலைப்பாம்புகளாலேகடிபடான், காட்டா னையின் கால்களாலே மிதிபடான், அதினுடையகொம்புகளாலே குத்துண்டு வதைப்படான் காய்ந்துக்கொண்டிருக்கின்ற என் னெய்க்கொப்பறையிலே போடப்படான். எண்ணெய்க்கை வாங் கிக்குடியான் மலங்களைவாரிவாரிப்போட்டுகுத்துண்டுவிடக்கான்

கண்ணிலுங் காதிலுங் முக்கிலும் இருப்புச் சிலாகைவைத்து சுறுக்கென்று குத்துவாங்கான், பத்துக்குறடுகளைக் காயப்போட்டு ஒவ்வொரு எலும்புகளாய்ப் பிடுங்கப்படான்; மரத்திலேறி மலமுத்திரக் கிணற்றில் விழான், சூலாயுதம் வேலாயுதம் பதினெட்டு ஆயுதங்களாலே வெட்டிப்பிளந்து சதைச்சதைபாய்ப் பேர்க்கப்படான், இருப்புப் பாசங்களாலே கட்டுண்டு உருளான். புகைக்குகையிலே யிருந்து வெம்பிமடியான், அக்கினியிலே காய்ந்த இருப்புப்பலகையிலே படுக்கான். ஆண்குறி பெண்குறியிலே தூண்டுகளைப்போட்டுத் தூக்கி அக்கினிக்கு நடுவே கட்டி தூக்கான், இருப்பூசிகளினாலே எந்த விடங்களிலும் குத்துண்டு வாதைப்படான், சபத்தைக் காய்ச்சி வாயிலும் அபாணத்திலும் விட மயங்கிவிட மாட்டான், இப்படிக்கொத்த நீமைகளைச் செய்யப்பட்ட ரௌரவாதி ராகங்களாகிய இருபத்தெட்டுக்கோடி ராகத்திலும் அழுத்தான், இத்தச்சேதுவிலே ஸ்ரானம் பண்ணின புண்ணியத்தெகத்தை யுடையவர்களிந்த தனுக்கோடியைநோக்கி தீர்த்தமாடப்போகிறெனென்று தூறடி போய்வந்துவிட்டாலும் அவர்களு மிப்படி கொத்தமதெண்டனைக்குள்ளாகாமல் சொர்க்காதிபாகவகளை அநுபவிப்பார்கள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாலே கட்டியிருக்கிற சேதுவின் பேரிலே காற்றுவிழுத்து பறக்கிற மணல்கள் தூசிகளின் தொகைபெய்வளவே அவ்வளவு பாவங்கள் அவ்வளவு ஸ்ரீஹத்தி பரிமஹத்திகள் செய்திருக்கின்ற பாவிகளா யிருந்தாலும் உடனே அவர்களைவிட்டு விலகிப் போம். யாவர் சேதுவிலே தீர்த்த மாடுகிறார்களோ அவர்களுடைய சிசுசிலே இருக்கிற கண், காது, முக்கு, வாய், இவைகளின்வழியே சேது தீர்த்தம் முழைந்து வந்தால் அப்படிக்கொத்த கண் காது முக்கு வாய், சிசுகள் தெய்வ லோக போகங்களை கற்பகாலங்களிலும் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும், தங்களுடைய புத்திரபலுத்திராதிசுளுடன் தெய்வ லோகத்திலே இரண்டாயிர மூவாயிரவருஷம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் சேதுவில் விழுகிறகாற்று யார்மேலே படுகின்றதோ அவர்கள் சுராபாணம் பண்ணியிருந்து அதினாலே நடந்த பாபங்களும் காற்றோடே காற்றாயிடிப்போம். பின்னும் உடனே அந்தச்சேதுவில் ஒருமுகூர்த்தம் வாசம் பண்ணுக்கொண்டிருந்து தீர்த்தமாகினால் நானாவிதமான பாபங்களும் விலகிப்

போம் வழிமார்க்கத்திலே அடித்துப் பறித்தவன் பெரியோர்கள் பிராமணன் சிவபூசைகளுக்குத் துரோகம்பண்ணினவன், ராஜர்களுக்குப் பொய்சொன்னவன் சாப்டுகிறதே வேலையாக விருந்து சத்கர்மஜபங்களை விட்டுவிட்டவன், வேதசாஸ்திரங்களை விற்பவன், பசுக்களை குதிரைகளை பத்தினியை பிள்ளைகளை விற்பவன். தெய்வப்பிராமணனுக்கு ஒருபதார்த்தந்தருகிறோமென்று அவருக்கு வாக்குதத்தம் பண்ணி அப்பாலில்லை பென்று சொன்னவன், அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை வாங்கி அபகரித்து திரஸ்காரஞ்செய்தவன், சிவபூசை சாதுக்கள் பெரியோர்கள் பூசையிலேகொடுத்தவன், விகாதஞ் செய்தவன், பெரியோர்பிராமணனை கொன்றவன், பசுமுகலான ஜீவன்களை இரைதண்ணீர் குடியாமல்விரட்டினவன், பசித்து வந்தவர்களுக்கு உண்டானதை பசுந்து சாப்டுகென்று சொல்லாதவன். எல்லாருஞ் சேதுவில்தீர்த்த மாடினபோதே புண்ணியபுருஷர்களுண்டு வேதசாஸ்திரங்களாலே சொல்லப்படுகிறது பின்னும் அக்கினி சோத்திரங்களாலே சொல்லப்படுகிறது. பின்னும் அக்கினிசோத்திர பெண்விசளுக்கு விகாதம்பண்ணினவன் தேவர்கொத்துக்கள் ஸ்திரீகொத்துக்கள் வெறிப்பிடித்தவன் கொத்துக்கள் அசுரிகளுடைப சொத்துக்கள் தாசிகளுடைப சொத்துக்கள் இவைகளை விற்றுண்டவன் சிவனுக்கு விஷ்ணுவுக்கும் அற்புதமான கந்தமுல பதார்த்தஞ் சந்தனம், கஸ்தூரி, பால், பழம், தாள், திவ்ய, சர்க்கரை, தாம்பூலம், பொன், வெள்ளி தங்கம் முதலானவைகளை பாத்திரம் பட்டுபட்டாவளிகள் இவைகளை அபகரித்துக்கொண்டவன் பெண்சாதி கூடப்பிறந்தவன் சினைகனனுடைப பெண்சாதி மாதன்பெண்சாதி மதுபானஞ்செய்தவன் தூஸ் திரிசுனசப்தபான்பிறனுடையஸ்திரி குருபத்தினி தமயன்பெண்சாதி கல்பெண் சாதியைப் பெற்ற மாயிபார் பிராமணஸ்திரீகள் வரனை சேர்ந்த தேய்ந்தவன் பாவங்களெல்லாஞ் சேதுவில் ஸ்நானம்பண்ணின வுடனே பஞ்சபஞ்சுகளாகி விடுபட்டு ஒடிப்போய்விடும் போலும் நாகலோகம் வெய்வலோகம் அக்கினி லோகம் பூர்வலோகம் தலான இராச்சியபராவளும் போகபோக்கிபங்களும் வேண்டிய பெர்கள் பொன் பூமி ஆடைபாபாணம் பூஷணதிகள் தங்கவஸ்து வாகனங்களும் நிதிரிஷேபங்களும் அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களும் வேண்டிய பொருளுந் தவம் தானம் நேமம் நிஷ்டைபூசை முதலானவைகளும் சரியை கிரியையோக ஞானமுதலானவைகளும் வேண்டிய பெர்கள் சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணின வுடனே புண்ணியதேகத்தை படைவார்கள்.

பின்னும் ராமசேதுவில் ஸ்நானம்பண்ணுவதற்கு விருப்ப முடையவர்கள் பொன், பூமி, அரிசி, காய்கரி பதார்த்தங்கள், கோதானம், கன்னிகாதானம், வஸ்திரதானஞ்செய்து புராணசி ரவணம் செய்து வேள்விமுடித்து சேதுஸ்நானஞ் செய்தால் அவர்களுடைய புண்ணியம் யாராலுஞ்சொல்லமுடியாது. அவர்கள் புண்ணியசாலிகள். அதிலும் மனதில்யாதொரு தீங்குகள் நினை யாமல் சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணின புண்ணியபுருஷாளுடைய பலன்களை நாம் ஒருவிதத்திலுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை யென்று பூலோகவழக்கங்களையும் ராச்சியபாரஞ் பட்டாபிஷேகங்களையும் ம்வேண்டியபோகங்களும் தெய்வலோக வாழ்க்கைகளையும் அர ம்பாஸ்திரீகளினுடையபோபோக்கியங்களையும் வேண்டியவர்கள் வைகுண்டம் கைலாசம் முதலான விடங்களில் சாலோகசாமீப சாருபசாயுச்சிய பதங்களே வேண்டியபேர்களுஞ்சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணினால் அவர்கள் செய்தீங்கான பாவங்களையும்போ க்கும் அவர்கள் மனத்திற்குமேலான இன்பங்களையும் கொடுக் கும். சகலமான விரதங்களுலுஞ் சகலமான நோன்புகளிலுஞ் சகலமான தீர்த்தங்களிலும் சகலமான ஸ்தலதெரிசனங்களிலுஞ் சகலமான யோகங்களிலும் நூறுகோடிப்பங்கு அதிகம் இந்தச் சே துவிலே ஸ்நானம் பண்ணின்பேர்கள் சித்தமாயடைவார்கன் செ ல்வங்கள் வாணட்கள் வித்தைகள் வேதங்கள் மந்திரங்கள் அஷ்ட மாசித்திகள் அணிமாசித்திகள் கைகூடி வரவேண்டியபேர்கள் சேதுஸ்நானத்தை முக்கியமாய் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவார் கள் அவரவர்கள் நம்பிமுழுவினாலும் மனமில்லாதவர்களாய் மு முகினாலும் மேன்மையும் அவரவர் நினைத்தபடி சுகத்தை யடை ந்னு மறுமையிலுமப்படியே யிருப்பார்கள் கூரணச் சந்திரனைப் போலே தேகமும் குபேரனைப்போலே பாக்கியமும் தர்மங்களும் காமதேனு கற்பகவிருட்சங்களுஞ் சுரபிசந்தாமணிபதம் பீடங் களும் உண்டாகும் பெரியோர்களிடத்தில் பொருள்வாங்கிப் போனாலும் அவர்கள்கொடுத்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின் றபலன் பேர்பாதிபாகக் கிடைக்கும்.

அப்பச் சேதுஸ்நானத்துக்கு வரவேண்டியபேர்கள் கையி ல்பொருளில்லாமற் போனால் நல்லபிராமணன் பெரியோர்களிட த்தில்கேட்டு அவர்கள் கொடாமற் போனுவைசியர் கையில்

வாங்கிப்போகவேண்டும் அவர்கள் கொடாமற்போனால் கூத்தி
ரியரிடத் த் கேட்டு வாங்கிகொண்டு போகவேண்டும். பசும்
பொன் பதார்த்தம் பட்டுவஸ்திரம் நவதானியம் அரிசி காய்கறி
பதார்த்த முதலானவைகள் தங்கள் தங்களால் இயன்றமட்டுங்
கொடுத்துத் துளசிதளம் வாங்கிக்கொண்டு சேதுநிலை தீர்த்த
மாடச்சொல்லி ஒருவனை அனுப்பித்த புண்ணிய புருஷானுக்கு
வேதசாஸ்திர புராணங்களிற் சொல்லுநின்றபடிக்கு அஸ்வமே
தயாகம் பண்ணின பலன்களுந் துலாபாரம் பசும்பொன் கொடு
த்த பலன்களுங் கொடுத்தவர்களுக்கும் வாங்கிக்கொண்டு போ
னவர்களுக்குங் கிடைக்கின்றது. அல்லாமல் அவரவர் செய்த
பாவங்களும் வேறோடு எடுபட்டுப்போம். சேதுநிலை தீர்த்த
மாடவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவன் தீர்த்தமாடப் போகு
முன்னே மரணமாகிப்போய்விட்டால் அவனுக்குத் தீர்த்தமாடி
ன பலனை யடைந்து மேலாண புண்ணியலோகங்களை அடைவா
ன் மறுபடியுஞ் சன்னமாகி சேதுக்கரையிலே எப்போதும் வா
சம்பண்ணிக் கொண்டிருந்து பிரதிதினமும் ஸ்நானம்பண்ணி
மனமகிழ்ந்து கொண்டிருப்பான்

யாராவதொருவன் சேதுநிலை ஸ்நானம்பண்ணிவரச் சொ
ல்லிப் போய்வந்தவுடனே கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொ
ருளைக் கொடாமற்போனால் அவனைப் பிரம்ஹத்தி பண்ணின
பஞ்சமாபாதகனென்று அறிவுடைய பெரியோர்கள் சொல்லு
வார்கள். மேலுயிர்தச் சேதுநிலை மாதுநிர்த்தனை பிதுர்நிர்த்தனை
குருநிர்த்தனைகள் பண்ணின பாவிதளும் அவர்களைக் கொன்ற பா
விகளுங் கதியென்று நம்பி வந்தவர்களைக்கைவிட்ட பாவிதளும்
தெய்வப் பிராமணன் பசுக்களை அடித்தவர்களும் உதாசினம்
பேசின பாவிதளஞ் சாமகாலங்களிலே அன்னம் பசுந்து கொடு
த்து சாப்பிடச் செய்தவர்களை உதாசினம் பேசின பாவிதளும்
கோடைகாலங்களிலே மாஞ் செடி பூண்டுகளுக்குத் தண்ணீர்
விடாத பாவிதளும் குளங்கள் வெட்டினதைத் தூர்த்தபாவித
ளஞ் சாலையை வெட்டியுந் தண்ணீர்ப்பந்தலைக் கெடுத்துஞ் சத்
திரங்களை அழித்துங் கோயில் குளங்களை இடித்தும் பசுவத் து
ரோகங்களை குருத்துரோகங் செய்கின்ற பாவிதளும் தேவாலய
களில் ஸ்திரீ புருஷாள் கூடியிருந்த பாவிதளும் தேவாலயங்க
ளில் ஸ்திரீ புருஷாள் கூடியிருந்த பாவிதளும் தன்பர்த்தாவுக்கு

முன்னுண்டுறங்கியும், நிருவாணமாயிருந்து குளித்தும், வாயிலே தாம்பூலம்போட்டு புருஷனுக்குப் பணிநிடை செய்தும், எதிரி லிருந்து பேசினவர்களும், புருஷன் சொல்லைத் தட்டி நடந்த வர்களும், பரமபுருஷனைக் காப்பாற்றித் தன் புருஷனை, நிரா கரித்து நடக்கின்ற பாவிகளான ஸ்திரீகளுந் தாயார் தகப்பனா ரை சம்ரக்ஷனை செய்யாமல் பெண்டிற்களை சம்ரக்ஷனைசெய்தும் பெரியவர்களை உதாசினம் பேசியும் அடித்தும் தீபயில்லாமற் சாப்பிட்டும் சாஸ்திர நிர்த்தனை புராணநிர்த்தனைசெய்தபாவிகளும் பசுமடுகளை சம்ரக்ஷனை செய்யாமல் பால்கறந்து குடித்த பா விகளும், புண்ணியகதைகளைக் கேளாத செவியையுடைய மூடர் களுந் தேவலிருஷ்டங்களை வெட்டியும், ஆலயங்களை இடித்தும், கண்மாய் குளங்களைத் தண்ணீரில்லாமல் வெட்டியும், கஞ்சா அபிஞ்சனை சாப்பிட்டும், மாயியார் வீட்டில் குடியிருந்து சாப் பிட்டும், அந்தச் சொத்தகங்களை அபகரித்துப் புசிக்கப்பட்ட பாவிகளும், இவர்களைல்லோரும் இந்தச் சேதுவைக் கண்டா லுங் தீர்த்தமாடினுந் திவலைமேலே தெரிந்தாலும் புண்ணிய புரு ஷராகி விடுவார்கள். தங்கள் நல்ல வயதிலே சோரநாயகனுட னேகூடி அனுபவித்து சிசுக்களைச் சொந்த நாயகனறியாமல் வதைசெய்கின்ற ஸ்திரீகளைப் பஞ்சமா பாதகியென்று பெரி யோர் சொல்லுவார்கள். அப்படிக்கொத்த பாதகரை தேவாதி களும் தங்களைக்கொன்ற பாவிசென்றும் அஞ்சுவார்கள் முன் றுலோகமும்பபடியே சொல்லும் அவர்களுந் சேதுஸ்நானத்தி ற்குப் போகவேண்டுமென்று ஒருவன் கையிலொருவன்பொருள் வாங்கிக்கொண்டு போகாமலிருந்து விட்டா லிவனை பஞ்சமா பாதகத்திலும், பாதகனென்றும், நீசனிலும், நீசனென்றும், வே தசுருதிகளினுலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களும் எந்த வகையினாலாவது என்ன பிரயாசைப் பட்டாவது சேது வில் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும் இல்லாவிட்டால் சேதுவுக்குப் போகச்சொல்லவேண்டும், அங்ஙனம் சக்தியில்லாத பேர்கள் வேண்டிய பதார்த்தங்களைத் தந்து நல்ல யோக்கியமான பிராம ணனைப் போகச் சொல்லவேண்டும் அப்படிப்போகச் சொல்வ தற்குத் தன்னிடத்தில் பொருளில்லாமற் போனால் யாரிடத்தி லும் வாங்கிக் கொடுத்தாயினும் போகச்சொல்ல வேண்டும். மே லும் யாசங்கள், யெக்கியங்கள், முதலானவைகளுக்கு மாத்திரம்

யாரிடத்திலாவது பொருள்வாங்கி நடப்பிக்கலாமென்று வேத வாக்கியம் சொல்லப்பட்டிருந்தாலுஞ் சேதுவுக்குப் போகின்ற வர்கள் நீசரிடத்திலாவது பொருளை வாங்கிக்கொண்டு போனால் அவர்கள் புண்ணியபுருஷராவார்கள்.

இந்தச் சேது கிரேதாயுகத்தில் ஞானசொருபமாகவிருந்து சகலர்களுக்கும் மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தைக் கொடுத்துத் திரேதாயுகத்தில் தேவசொருபமாகவிருந்து மேலான புண்ணியலோகங்களைக் கொடுத்துத் துவாபரயுகத்தில் ஈஸ்வரசொருபமா யிருந்து சக்கிரவர்த்தி முதலாகிய பேர்களுக்குச் சாம்பிராச்சிலபட்டாபிஷேகங்களைக் கொடுத்துங் கலியுகத்தில் சேது சொருமாக விருந்து அவரவர் நினைத்த காரியங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு மிருக்கின்றது அதின் மகிமைகளை நம்மாற்சொல்லி முடியாது. தெரிந்தமாத் திரஞ் சுருக்கமாய் உங்களுக்குச்சொன்னோமென்று சூதமகாரிஷிசொல்ல நைமிசாரண்ணியத்து ரிஷிகள் கேட்டு : ஆனந்தசந்தோஷ ஆச்சரியங்களை யடைந்து இப்படிக்கொத்த சேதுவை ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியாகிய சர்வசீவதயா பரமூர்த்தியாகிய சுவாமிகள் என்னகாரணத்தினால் உண்டாக்கினு ரென்று ரிஷிகள் கேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினுரென்ற வாறு.

சேதுபலச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று

சேதுபந்தன விபரம் சரித்திரம்.

கோசல தேசமாளப்பட்ட தசரத மகாராஜா அறுபதினாயிரம் வருஷம் துரைத்தனம் பண்ணி அறுபதினாயிரம் ஸ்திரீகளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு அயோத்தியாபுரியிலே யிருக்கின்றபோது தனக்குப் பிள்ளையிலையென்று கலைக்கோட்டு மகாரிஷியை அழைத்து புத்திரகாமேஷ்டியாக்குஞ்செய்து பிண்டங்கள் அமர்த்திக் கொடுக்க கோலாதேவி, சுமித்திராதேவி, கைகேசி தேவி யிவர்கள் வயிற்றில் ஸ்ரீவைகுண்டவாசகராய் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியும் ஆதிசேஷனுஞ் சங்குசக்கரங்களும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாகவுந், லக்ஷ்மணராகவுந், பரதாத்துந்களாகவும் அவதரித்துவளர்ந்து பரிபாலனமாகி வித்தைகள் அப்பியாசம்பண்ணிசவுள உபநாஸ முதலானதும் நடத்திவைத்து ஆனையேற்றங்குதிரையேற்றம் விஷ்ணுததை முதலான தருசாஸ்திரங்களுந் படித்து சமர்த்தராக விருக்குந் போது விஸ்வமித்திரர் யாகம்வளர்க்கவேண்டியதாய் வந்து தாரத மகாராசாவிடத்தில் வந்து ஸ்ரீராம- லக்ஷ்மணனைக் கேட்டு ராமலக்ஷ்மண ளிரண்டுபேரையும் வசிட்டர் வாக்கியந் ததப்பாமல் தசரதருங் கூட்டி அனுப்பிவிக்க அவர்களை கூட்டிக்கொண்டு வந்து யாகத்தை அழித்துயபோடாமல் அஸ்திரங்களினாலே சரக்கூடங் கட்டி வில்லாளிகளாயிருந்த இரண்டுபேரையுங் காத்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்து யாகம் வளர்க்கின்றபோது தாடகை முதலானபேர்கள்வந்து அனேகம் இம்சைகள் செய்ததினால் அவளையுஞ் சங்கராஞ் செய்து விஸ்வமித்திரர் யாகத்தை நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதிசெய்து இந்திராதி தேவர்சன் ரிஷிசன் மூலமாய் அனேக வரப்பிரசாதங்களும் அஸ்திர சந்திராபரணங்களும் பெற்றுக் கொண்டு விஸ்வமித்திரர் பின்னாலே வருகின்றபோது கருங்கல்லாய் கௌதமரிஷி சாபத்தினாலே கிடந்த அகலிகையும் ஸ்ரீராம சுவாமியினுடைய பாதம் பட்டவுடனே பெண்சொருபுமடைந் தெழுந்து வணங்கினான், அவளையுங் கௌதமரிஷி யிடத்துக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டு சரபங்கரிஷி ஆச்சரமத்துக்கு வந்து அவரையும் நமஸ்கரித்துக் கொண்டு மிதுலாபுரிக்கு வந்து ஜனக

மகாராஜனிடத்தில் விஸ்வாமித்திரர் பரிசுஷ்டசெய்ய சீதையுடனே வரப்பிரசாதமாய்ப் பிறந்திருக்கின்ற வில்லையுமுறித்து தசரத மகாராஜா முதலாகிய சகலரையும் வரவழைத்து சீதாலக்ஷ்மி முதலான பேர்களை ஸ்ரீராமசந்திரர் முதலான நாலுபேர்களுக்குங் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு மிதிலாபுரிப்பட்டணம் விட்டு அயோத்திக்கு வருகின்றபோது பரசுராமரிஷியினுடைய பலமுங்கை வில்லும் வாங்கிக்கொண்டு அயோத்தியாபுரிப்பட்டணம் வந்து சேர்ந்தார்கள் அப்படியிருக்கின்றபோது தசரதமகாராஜாவானவர் வசிஷ்டருடனே யோசனை பண்ணி ஸ்ரீராமருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய யெத்தனிக்கின்றபோது கைகேசிவார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டு பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வதாய் ஸ்ரீராமனை வனத்திலே போகச் சொன்னதினால் ஸ்ரீராமரும் ஸ்ஷக்ஷ்மணருஞ் சீதாதேவியும் அயோத்தியாபுரிப்பட்டணம் விட்டு சித்திரகூடப் பருவதம்வந்து கங்காநதி தாண்டவேண்டியதற்கு குகனென்னும் வேடனையும் சினேகிதங்கொண்டு ஓடமேறிச் சித்திரகூடம் வந்து சேர்ந்தனர். தசரத மகாராசாவும் புத்திரசோபத்தினாலே மரணத்தை யடைந்தார். பரதனுஞ் சத்துருக்கனுந் தசரதரை யெடுத்து அடக்கஞ்செய்து விட்டுச் சித்திரகூடம் வரைக்கும் வந்து சேர்ந்து ஸ்ரீராமசுவாமியால் தசரதமகாராஜாவுக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து ஸ்ரீராமருடைய கட்டளைப்படி அயோத்திவந்து சேர்ந்து சத்துருக்கமகாராஜாவை அயோத்திமாநகரத்தை ஆளும்படி செய்து வந்தார். பரதனும் நந்திக்கிராமத்தில் ராமசுவாமியினுடைய சேவடியாகிய பாதுகையைப் பூசித்துவந்தார். ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணருஞ் சீதாதேவியுஞ் சித்திரகூடப் பருவதம் விட்டுப் புறப்பட்டு வனத்தை நோக்கி வந்தார்கள் காகாசுரனென்னுமோரரக்கன் வந்து சீதையை யெடுத்துக்கொண்டு போனதினால் அவனைச் செயித்துத் சீதையை விடுவித்துக்கொண்டு அகஸ்தியர் முதலான மகாரிஷிகளுடைய ஆச்சிரமங்களெல்லாம் வந்து அவர்களையெல்லாம் கண்டு தெரிசித்து அனேக வரப்பிரசாதங்களும் அனேக ஆபுதங்களும் பெற்றுக்கொண்டு வனமெல்லாஞ் சஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு பஞ்சவடி தீர்த்தக்கரையில் பன்னகசாலையைக் கட்டிக்கொண்டு சீதாதேவியும் லக்ஷ்மணரும் ஏவற்பணிவிடைகள் கேட்க ஸ்ரீராமசுவாமியும் இந்தவிதமாக யி

ருக்கின்றபோது சூர்ப்பநகைவந்து ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனுடனே சம்வாதம் பண்ணி மூக்கும், முலையு மறுப்புண்டு கரதுஷண திரிசிராஸிடத்தில்போய்ச் சொல்ல அவர்களும் ஆயுதபாணிக ளாக வந்தெதிர்த்து ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியின் கையினாலேமடி ந்துபோனார்கள் அப்பால் சூர்ப்பநகை புறப்பட்டு இலங்கை யிலேபோய்த் தன்னுடைய தமையன் இராவணனிடத்தில் அனே கந் தூர்ப்புத்தி னையுஞ் சீதையினுடைய அழகுக்களையுஞ் சொல் ல அவனுங் கேட்டுத் தன்னுடைய மாமனாகிய மாரீசனை மான் சொருபமாக முன்னிட்டிக்கொண்டு பஞ்சவடி தீர்த்தக்கரையி லே மாளிகை சீதாதேவியுன்னே விளையாடிக்கொண்டு நிற்கச் சீ தை அம்மானைப் பிடித்துத்தரும்படி கேட்க ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியும், வில்லும், அம்பும், எடுத்துக்கொண்டு மாணத்தூரத் திப் பிடிக்கக்கூடாமல் ஓரம்பினாலே எய்தவுடன், மான்விழுகின் றபோது ஒ லக்ஷ்மணனுவென்று அலறி அபயமிட, ஸ்ரீராமர் குர லைப்போல் மாயையினாலே மாரீசன்செய்ய அப்படி விழுந்த சத் தத்தை லக்ஷ்மணர் கேட்டு ராக்ஷஸமாயையினாலே தமயனுக்கு மோசம் வந்ததென்று ஆயுதபாணியுடனே சீதை சொற்படிக்கு வனத்தைநோக்கிப் போய்விட்டார். அப்போதுராவணசந்நியாசி யாகவும்வந்து சீதையிருக்கின்ற பன்னககாலைவாசலிலேபிட்சை கேட்கச் சீதையம்மனும் பிட்சைகொண்டுவந்தாள், உடனே பூமி யோடே பேர்த்தெடுத்து தேரின்மீது வைத்துக்கொண்டு மாய மாய் இலங்கையை நோக்கிப் போகும்போது சடாயுவும் வந்து எதிர்த்தார். அவரை உபாய தந்திரங்களினாலே ராவணன் கொ ண்றுபோட்டுப் போகும்போது சீதையுந் தான் பூண்டிருந்த ஆ பரணங்களைக் கழற்றிக் கிஷ்கிந்தா மலைக்கருகிலிருக்கும் மதங்க கிரி மலையில் போட்டுவிட்டு மகா விசனத்துடனே அபயமிட்டு அழுதாள். உடனே ராவணனும் அதி சீக்கிரமாக இலங்கையி லே கொண்டுபோய் அசோகவனத்திலே ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளைக் காவலாகவைத்துத் தன்னைச் சேரும்படிக்கு போதனை செய்யச் சொல்லி இலங்கைக்குப் போனான், சீதையும், அந்த வனத்தில் மகா விசனத்துடனே ஸ்ரீராமஸ்மாணை பண்ணிக்கொண்டிருந் தாள். அப்பால் வனத்திலே மாண்பிறகே போயிருந்தசுவாமியும் அவரைத் தேடிப்போன லக்ஷ்மணரும், பன்னககாலையிலே வந் து பார்த்து சீதையம்மனைக் காணாமல் அந்த வனமெல்லாம் தே டிக்கொண்டு வரும்பொழுது சடாயுவானவர் குற்றயிருடனே

கிடந்ததைக்கண்டு ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ்மணரும்மகாவிசனத்
தையடைந்து அவராலே சீதையம்மையாரை ராவணன் இலங்
கைக்குக் கொண்டுபோயிருப்பதை யறிந்துகொண்டு, உடனேஜ
டாபுவுள் மரணமானார் சடாவையுமெடுத்து அடக்கஞ் செய்து
விட்டு வனத்திலே புறப்பட்டு வரும்போது கபந்தாசுரனையுஞ் ச
ங்கரித்து சபரியம்மனை வைகுண்டத்துக்கு அனுப்பி வைத்துத்
கிஷ்கிந்தாமலைக்கு அருகில்வருகின்றபோது பாம்பையாற்றங்க
ரையில், ஒருமரத்தடியில், அனுமார் நின்றார் அவரிவர்களைக்கண்
டுநெருங்கி வந்து இவர்களுடைய முகவாட்டங்களைப் பார்த்து
ரீங்கள்யார் எங்கிருந்துவந்தீர்கள்- என்கே போகின்றீர்களென்று
கேட்க அப்போது ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ்மணரும் நடந்தகாரி
யமெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லி அனுமானுடைய கா
திலேகிடந்த சவசகுண்டலத்தை யுங்கண்டு ஆச்சரிய மடைந்
தார்கள்.

அப்போது அனுமாருஞ் சுவாமிகளுக்கு உண்மையாகிச் ச
க்கிரீவன் முதலானபேர்களையும் வானரச்சேனைகளையும் நட்புக்
கொண்டு வாலியையுங்கொன்று துந்துமியெலும்பையும் மாமா
த்தையுந் தவிடுபொடியாகச்செய்து சக்ரீவனுக்குத் தாரைபை
சேர்ப்புவித்து கிஷ்கிந்தாபுரிக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து வா
னராதிகளை காற்காலங்கிரமித்தவுடன் வரும்படிக்கும் அனுமா
ர்முதலான படைத்தலைவரையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் சீதை
யம்மனைத் தேடிவரும்படி திருவாழிமோதிரமுங்கொடுத்து அனு
ப்பி வைத்தார். அனுமாரும் வானராதிகளுடனே புறப்பட்டுவன
ங்கள், மலைகளெல்லாந் தேடிச் சீதையம்மனைக்காணாமல் மயேந்
திரகிரி பருவதம்வந்து சேர்ந்து சம்பாதியை நட்புக்கொண்டுஅ
வர்கள் சொற்படி அனுமார் விஸ்வரூபங்கொண்டு மையாகபருவ
தத்திலேறி குதித்து இலங்கைமாகாளியையுங்கொன்று அரக்க
ர்களையும் அட்சயகுமாரனையுஞ் சம்புமாலியையும் பஞ்சசேன
பதிகளையுங் கொன்று சீதாதீதவியம்மனைக் கண்டுதிருவாழிமோ
திரங்கொடுத்து இப்பால் இந்திரசித்துவினால் பிடிபட்டு இராவ
ணனைச்சந்தித்து அவனால், வாலில் தீபைக்கொளுத்தப்பட்டு அ
க்கினியினால், வலைப்பிடித்துக் கொண்டு பெரியுந் தீபை இலங்
கைப்பட்டண மெழுதாற்றுக்காதவரு கொளுத்திச் சீதாதேவி
யம்மன் கொடுத்த சூடாமணியுங் கொண்டு மயேந்திரகிரி பருவ

வதம் வந்துசேர்ந்து வானராதிகளுடன் ஸ்ரீராமசுவாமியை கிஷ்கிந்தைவந்துகண்டு சூடாமணியுங் கையில்கொடுத்தார்.

ஸ்ரீராமசுவாமியும் அனுமார்பேரில் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து வானராதிகளுஞ் சக்ரீவன் முதலாகிய படைத்தலைவர்களுடன் புறப்பட்டு கிஷ்கிந்தாமலையைவிட்டு வாலிகுண்டம் திருபதிமலை மார்க்கமாய் மயேந்திர கிரிவந்து சேர்ந்து, அதன்சாரலிலுள்ள சக்கர தீர்த்தத் துக்கருகிய், தென்சமுத்திரக் கரையிலெழுந்தருளியிருந்தார். அப்படி யிருக்கின்றகாலத்தில் இலங்கைநகரத்தில், அனுமார் தீயைக்கொளுத்திப்போட்டு வந்தபிறகு இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீஷணன் தமயனுக்கு அனேகமாகிய புத்திகளை ஸ்ரீராமசுவாமியினிடத்தில் சீதாதேவியைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விடும்படி சொல்லியும் இராவணன்கேளாததினால் மகாஞானியான விபீஷணன் பின்வருங்காரணங்களை அறிந்துகொண்டு இராவணனை வெறுத்துவிட்டு நாலுமந்திரிமார்களுடனே இலங்கையை விட்டுப் புறப்பட்டுஎழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி பாதத்தில் சரணாகதியடைந்து அடைக்கலம் புகுந்தான். ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியும் லக்ஷ்மணப்பெருமாளுஞ் சக்ரீவன் அலுமார் ஜாம்புவர் முதலான பேர்களுடன் யோசனைசெய்துகொண்டு கூத்திரிய தர்மத்தின்படி விபீஷணனை அடைக்கலங்கொண்டு உடனே இலங்காபுரியின் அரசாஷிக்கு பீட்டாபிஷேகஞ்சூழிக் கிரீடமூர்த்தித்துவிபீஷணன் முதலானபேர்களால் இலங்கையின் வாத்தமானங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீராமசுவாமிகேட்டு யோசனைசெய்துகொண்டு மானிடஜென்மமாய்ப் பூமியிற்பிறந்துவிட்டு கூத்திரிய தர்மத்தின் படிநடக்கவேண்டுமேயன்றுதெய்வநிர்ணயங்களைச்செலுத்தக் கூடாதென்று இந்தச்சமுத்திரத்தைக்கடந்து இலங்கைக்குயெப்படிபோகலாம் நாம் ஒருவழியாய்ப்போய்ச் சேர்த்தாலும்வாணரப்படைகள் யெழுபத்திரண்டு வெள்ளமும் போய்ச்சேரவேண்டும் இதற்கு யோசனையென்னென்று நானாவிதங்களாய் யோசித்துக்கொண்டும் மகாதுயரத்தையடைந்து நமக்குத்தகப்பன் மரணமாய்ப் போய்த் தாய்மார்கள் அமங்கிலிய மடைந்தும் இராச்சியங்களை விட்டுப்பிரிந்துஞ் சீதையைப்பறிகொடுத்து மிருக்கப்பட்ட விசனத்திலும் மகாதுக்கமாக நேரிட்டது இந்தச் சமுத்திரத்தைக் கடந்து இலங்கைக்குப்போய் இராவணனைக்கொன்று சீதையை

மீட்டுக் கொணருவதனால் அகஸ்தியமகாமுனி சொல்லிய வாக்குந் தப்பிப்போமா அவர் வாக்குப்படியே கெந்தமாதனத்தில் இராவணனைக்கொன்ற தோஷந்தீர சிவபூசைபண்ணுமற் போமாவென்று வெகுவிதங்களாய் யோசனைபண்ணுகின்ற போது விபிஷணனுஞ் சொல்லுவான்.

இலங்கைக்குப்போக வேண்டுமானால் வானராதிகளால் சமுத்திரத்திற்கு அணைக்கட்டி அப்பாலதில் நடந்துபோகவேண்டுமென்றுசொல்ல சுவாமியும் அந்த வார்த்தையை ஒப்புக் கொண்டு சமுத்திரம் ஆழம் நீளமறிந்து அணைபைக்கட்ட வருணனை நோக்கி ஏழுநாள் தர்ப்பாசனத்தில் வருணமந்திரத்தைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். அல்தறிந்து வருணனும் வராதது கண்டு கூணத்தில் சுவாமிக்கு கோபம்வந்து பாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தார் வருணனும் பயந்து சரணாகதியடைந்து தோத்திரமுஞ் செய்தான் சுவாமியுந் தயவுவந்து இந்த சமுத்திரத்தினுமும் இலங்கைக்குபோக நீளமென்னவென்று கேட்டு அணை கட்டவேண்டியதையுஞ் சொல்ல வருணனுங்கேட்டு சுவாமி இவ்விடமிருந்து இலங்கைக்கு நூறுயோசனை தூரமிருக்கின்றது. ஆழங்காணக்கூடாது அணைபோடவேண்டுமானால் போட்ட கல் மிதக்கும்படி வரப்பிரசாதங்களினால் பிறந்திருக்கின்றான். வானரப்படைத்தலைவரில் நளனென்று ஒருவன் சுவாமியுடன் வந்திருக்கின்றான் அவன் பூர்வஜன்மத்தில் மயனாகிய சிற்பனுக்கும். அவனுக்கு சுவாமின் உத்தரவு கொடுத்து வானரப்படைகளால் ஒத்தாசை செய்தால் அவனும் கட்டுவானென்று சொல்ல சுவாமியும் அவனை அழைத்துப் பரிசீந்து நீரிலே போட்டகல் மிதக்கும்படி உன் பிதாவினுடைய வரப்பிரசாதம் பெற்றவனாகவின் அனுமார் முதலாகிய வானரப்படை வீரர்களான வானரவீரர்கள் கொண்டுவந்து கொடுக்கின்ற பர்வதங்களை வாங்கி உன்கையினால் இலங்கைக்குப் போகும்படி வருணனுடைய முதுகின்பேரில் அணைக்கட்டென்று பூரீர்மசுவாமி வரப்பிரசாதம் கொடுத்தருளி யாதொரு விக்கினங்களும் வாராமல் நிறைவேற்றும்படிக்கு விக்கினேஸ்வரனைப் பூசித்து அனுக்கிரகம் பெற்று அப்பால் நவக்கிரகங்களையும் விதிப்படி நவபாஷானஸ்தாபி தஞ்செய்து மிராணப்பிரதிஷ்டைசெய்து அப்பால் சனிப்பிரீதி

பாய் எண்ணெய்பை வைத்து சிவப்பிரதிஷ்டை செய்து தில
தீஸ்வரரை பூசித்து இவர்களுடைய அனுக்கிரகங்களை பெல்
லாம் பெற்றுக்கொண்டு நளனுக்கு சேதுபந்தனத்துக்குத் தேங்
காய் தொட்டுக் கொடுத்து அனுமார் முதலான பெரியோர்களா
ன படைத்தலைவரையும் வானரப்படைகளையும் நாலுதிக்குகளி
லேயும்போய் பருவதங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும்படி
கட்டளையிட ஸ்ரீராமருடைய வாக்கியப்படி வானராதிகளெல்
லாம் பருவதங்களை சங்கையில்லாமல் கொண்டு வந்து ஸ்ரீமேன்மே
லுங் கொடுக்க ஸ்ரீராமசுவாமியும் லக்ஷ்மணரும் ஜயம்ஜயமென்
று வாக்குக்கொடுக்க நளனுனவன் வாங்கிக்கட்டின திருவணை
பானது நவபாஷாணமுதல் தர்ப்பசயனம் மத்தியாக புல்லாரண்
பங் கடைசியாய் ஈசான்யதிக்கு அக்கினி திக்களவாய்ப் பத்து
யோசனை விஸ்தீரணம் அகலமும் அதிலிருந்து அக்கினிதிசை
பிரவேசமாய் தெற்குமுகமாய் இலங்கையை நோக்கிப் பவள
மால் மலைவரைக்கும் நூறுயோசனை நீளமுஞ்செய்து சேதுபந்
தன முடிவாயிருக்கும். அப்படி ஸ்ரீராமசுவாமியாலே அநேக
நதிகள், சுனைகள், ரிஷிகள், சஞ்சாரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த
பருவதங்களை ஸ்ரீராமர் வாக்கியத்தின்படி வானராதிகளால்
கொண்டுவந்து கொடுக்க நளன் வாங்கி அடைக்கின்றபோது ச
முத்திரத்தை எப்போதுங் கண்பார்க்க வந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரமு
ர்த்தி நடக்கும்போது பட்ட பாதாரவிந்தங்களிலுள்ள சங்கு
சக்ர சேகைகள் சேதுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அத்
தகைய பருவதங்கள் சங்கு சக்கரங்களில் அலைமோதிச் சத்தத்
துடன் ஆடம்பரஞ்செய்து கொச்சிதங்களைப் பண்ணி தென்
சமுத்திரமானது மகா ஆனந்த சந்தோஷங்களை யடைந்து கொ
ண்டிருக்கும்படி அலைமோதுகின்ற சமுத்திரஜலத்துக்கு சேது
தீர்த்தமென்று பெயர் அநேக யுகங்களாய்ப் பிரகாசித்துக்கொ
ண்டுள்ளது. இப்படிக்கொத்த சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணின
பேர்களையுஞ் சேதுவைக் கண்ணால் கண்டபேர்களையுஞ் சேது
வினுடைய காற்றப்பட்டபேர்களையும் புண்ணிய புருஷாள், புண்
ணியசாலிகள் இருதார்த்தர்கள் மகா எக்கியசாலிகளென்று வே
தங்களாலே முறையிட்டு கொண்டிருக்கின்றது மேலும் இந்தச்
சேதுவில் அநேகம் கோடானுகோடி தீர்த்தங்கள் மகா பாதகங்

களைத் தீர்க்கும்படி வாய்பிரசாதங்கள் பெற்றது. அதிலும் முக்கியமாம் சக்கரதீர்த்தம், வேதாளதீர்த்தம், பாபவிஞ்சதீர்த்தம், சீதாகுண்டம், அமுததீர்த்தம், பிரமகுண்டம், அறுமகுண்டம், அகஸ்தியதீர்த்தம், இராமதீர்த்தம், லக்ஷ்மணதீர்த்தம், ஐடாமகுடதீர்த்தம், லட்சுமிதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தம், சிவதீர்த்தம், சங்குதீர்த்தம், கயாதீர்த்தம், கெங்காதீர்த்தம், சாவித்திரிதீர்த்தம், காயத்திரிதீர்த்தம், கோடிதீர்த்தம், தனுக்கோடிதீர்த்தம் ஆகிய இந்த இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்களே முக்கியமானவைகள் விசேஷமென்று சூதபுராணிகர் சொல்ல நைமிசாரணியத்து ரிஷிகள் கேட்டு ஆனந்தசந்தோஷ ஆச்சரியங்களை யடைந்து இப்படிக்கட்டின சேதுவிலே இந்த இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்களும், ஆதிமுதன்மையாய் விளங்குகின்ற சக்கரதீர்த்தமும் வந்த காரணமென்னவென்று ரிஷிகள் கேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினு ரென்றவாறு.

சேதுபத்தனச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

தர்மபுஷ்கரிணியென்ற
சக்கரதீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே! முன்னொருகால்த்தில் காளவ ம காரிஷி தென்சமுத்திரத்திற் புல்லாரணியத்தில் பாலோடை பென்னும் நதிக்கருகில் விஷ்ணுவை நோக்கித் தவஞ்செய்யவே ண்டி ஊனுறக்கமின்றிப் பொறிபுலனடக்கி, மவுனத்தோடுஞ் சா ந்தமடைந்து வாயு பசுணம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆகாயத்தினி ன்றிலங்கும் ஏழுமேகங்களில் ஆவர்த்தமென்னு மேகத்தால் பெ ய்கின்ற மழையோடு மழையாயும், காற்றோடு காற்றாயும், நீயோ டு நீயாயும், விஷ்ணுமூர்த்தியினது அஷ்டாஸ்தரத்தை இடை வி டாமல் தியானித்துக்கொண்டு தேவக்கணக்கில் ஆயிரம்வருடம் வரையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், அம்முனிவராய்து ஸ்ரீயப்பதி கருணைகூர்ந்து, சங்குசக்கர கதாபாணியாய், கருட வாகனமீது, லட்சுமிசமேதராய் முப்பத்து முக்கோதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள், கின்னர கிம்புருட கருட கார்தர்வாதிகள் யாவரும் புடைசூழ வெழுந்தருளி, புல் லாரண் டுயசேஷத்திரத்தில் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் தவஞ் செய்து கொண்டிருக்குங் கானவ முரிவனுக்கு ப்ரசன்னமா க, அப்போதுமுனிவன் கண்மலர்ந்து கடவுளேநோக்கித் துண் ணென வெழுந்து, பக்திவிநயத்தோடும் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கமாய்ப் பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிரத்திற்கு ப்பி, ஆனந்தக் கூத்தாடி புளகாங்கிதங் கொண்டு இருகண்களி னின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப்பெருக, அப் பெருமானை ஸஹஸ்ர நாமங்களாலுந் துதித்துநிற்க, ஜனாரத்தன ன். மனமகிழ்ந்து, காளயமுனிவனைப்பார்த்து, முரிவரனே உன் தவத்திற்கு யாம்மெச்சியதால் உமக்கென்ன வரம்வேண்டுமென் றுகேட்ச, காளவர் சுவாமி அடியேனும் தேவரீரைப்போல்ரூபம் பெற்று பரமபதத்திலெப்போதும் உம்மைவிட்ட கலாதிருக்க வும் உமது சரணுயிர்த்தத்தை நித்யர் முத்தர்களாகிய பரம்பாக வதர்களுடனே வணங்கிக்கொண்டிருக்கவும் திருவாக்கருளவே ண்டுமென்று கேட்டனன், அப்போது பரமபதநாதன் காளவமு னியே! நீஇதுவரையில் யாவரும் கேளாவரத்தைக் கேட்டமையா

ல் நாம் அப்படியே கொடுப்பதற்குந்தடையென்ன ஆயினும் இக்கர்மபூமியிலே யின்னஞ்சனமதுபவிக்க வேண்டியிருப்பதினாலும், அவை தெலையும்படி இப்போது நீர் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மிடத்திற்குச் சிலதூரம் உத்தரபாரிசத்தின்கண் தருமபுஷ்கரிணியென்றொரு தடாகமிருக்கின்றது, அந்தத்தடாகத்தினிடம் இதற்குமுன் ஓர்காலத்தில் தருமதேவதையானது, தான் அன்பால் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், அப்பெருமான் மான்மழு சதூர்ப்புஜ காளகண்டதிரி நேத்ரா குலபாணியாய் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாய், பார்வதசமேதராய் சிவகணங்களுக்கு வௌ்விடைமீதெழுந்தருளித் தருமதேவதைமுன் யரத்தியசுஷமாகி உணக்கென்னவரம் வேண்டுமென்றுகேட்க, அத்தேவதையும் வணங்கித் துதித்து சுவாமியடிபேசு சர்வகாலமும் தேவரீரது திருப்பணிசெய்து தேவரீரைச்சுமந்துகொண்டிருக்க ஆவல்கொண்டமையான், அவ்வாறே அருள் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க, அதற்குப் பரமசிவன் சந்தேஷிதது அங்கோர் தடாகத்தை தெய்விகமாயுண்பெண்ணி அதில் தருமதேவதையை மூழ்குமபடி ஆஞ்ஞாபிக்க, அதைக்கேட்ட தருமதேவதையும் அங்ஙனமே மூழ்கையில், முன்னிருந்தவுருமாற்றி, நந்தியருவமாய் நான்கு கால்களும் இரண்டு கொம்பும் ஒரு வாலுமாய்த் தோன்றி சுவாமியின் முன்னிற்க, அதனைக்கண்ட பூகண்டமூர்த்தியாகிய பரமசிவன், பார்வதியாருடனே அதன்மீது ஆரோகணித்து யாவருக்குங் காட்சிதந்து, இத்தடாகத்திலே தீர்த்தமாடி, நமமைத் தாங்கினமையின் இத்தடாகத்திற்கு இதுமுதல் தருமபுஷ்கரிணியென்று திருநாமம் வழங்குதலாயிற்று, இதில் தீர்த்தமாடியவர்கள் நினைத்தபடி எல்லாச் சுகங்களையும் பெறுவார்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, பின் தேவர்களுடனுஞ் சிவகணங்களுடனுந்திருக்கலைக் கெழுந்தருளினர்.

ஆதலால் அத்தடாகத்திற்கு அன்றுமுதல் தருமபுஷ்கரிணியென்றும், தெய்வத்தன்மை யுடையதென்றும், மகத்துவமிருப்பதால், நீரும் அதில் மூழ்கிச் சதாகாலமும் அக்கரையிலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தால், நம்முடைய வருவம்பெற்றுவைகுண்டத்துக்கு வருவீர் அங்ஙனமே நீர் தவஞ்செய்கையில், பிறரால் இடையில் தலத்தக்கு ஊறநேரிடின அப்படி நேரிடச் செய்தவரை நம்முடைய சக்கரம் உடனே வந்து அக்கொடிய

ரைச் சங்கரித்து விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மாயபிரான் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக் கெழுந்தருளினான். பின்னர் காளவமுனிவனும் அவ்வாறு சென்றுஉதயாதி அந்தநேரம்மத்தியானமும் அத்தருமபுஷ்கரிணியில் முக்காலமுந் தீர்த்தமாடி அதின்கரையில் தனது தேவபூசையாகிய சாளக்கிராமங்களைவைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து சங்கிரமம் சஷ்டி அஷ்டமி சதுர்த்தசி பூரணை அமாவாசை முதலாகிய தினங்களிலேதர்ப்பணமுதலிய சிரியைகளை நடத்தித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், அம்முனிவனை ஓரரக்கணவன் வந்து மாயையினால் தூவியெடுத்தான். உடனே காளவமுனிவன் பரமபதநாதனைத் துதிக்கையில் அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தியின் சுதர்சின சக்கரமானது கோடி ரூபியப்ரகாசம்போல் கரகாவெனச் சுழன்றுவந்து அவ்வரக்களைச் சங்கரித்துக் காளவமுனிவனை விடுவிடுத்தது. அப்போது அம்முனிவன் மிகநடுங்கி ஸ்ரீசக்கரத்தைப்பணிந்து, நீ என்றும் அடியேனை யிடைவிடாமற் காக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அப்போது சக்கரமானது, யான் எந்தையாகிய ஸ்ரீவைகுண்டவாசனது கட்டளைப்படிவந்து அரக்களைச் சங்கரித்தேன் இனிமேல் உமது வேண்டுதலின்படி நான் வந்திருக்கவேண்டுமாயின் எம்பெருமானிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு உன் விருப்பத்தின்படி வந்திருக்கின்றேன். இப்போது நானிவ்வரக்களைக்கொன்ற பாவந்தீர எனக்கொரு வகைசொல்லுமெனக் கேட்க, அதற்கு அம்முனிவன் ஆனந்தித்து இத்தடாகத்திலே மூழ்கென்றுசொல்ல, அதுபோலச் சக்கரம் உடனே மூழ்கித் தெய்வீகமாய்த் தன் கருமத்தையொழித்து, முன்போலப் பிரகாசம் பொருந்தி நானித்தடாகத்தில் முழுகியபடியால், இன்றுமுதல் இதற்குச் சக்கரதீர்த்தமென்று பெயர்விளங்கக் கடவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி இனி இத்தீர்த்தத்தில் யார் மூழ்கினும் அவர்களைப்பற்றிய பேய் பசாசம்அலகை வேதாளங்களெல்லாம் விலகிப் போகக்கடவதென்றும் வாக்குத்தந்து, முனிவருக்கு ஆர்வாதஞ்செய்து அவரிடத்தில் விடைபெற்றுச் சக்கரம் ஸ்ரீவைகுண்டம் போயமர்ந்தது.

அவ்வாறுண்டாகிய சக்கரதீர்த்தமானது ஆதியிற் சேதுபந்தனஞ்செய்த திருவணையில் தோன்றித் தருமபுஷ்கரிணியெனப் பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதன்றி இத்தீர்த்தத்தின் பெருமைகள் யாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது அன்றியும்அநேககோடி

ஜன்மங்களிற்செய்த பாவங்களை யெல்லாம் அச்சேதுவிலுண்டா யிருக்குஞ் சக்கரதீர்த்தத்தை மனத்தால் நினைத்தாலும் விமோ சனமாகும் மேலும் உலகில் பேர்பெற்ற கங்கையமுனை துங்கப த்திரை கிருஷ்ணை, நருமதை, கோதாவரி, காவேரி முதலியவும் இதற்கிணையல்லவென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, அதைச் சிரவ ணித்த நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முரிவரர்கள் பிரமானந்த பரிதராய் வியப்புற்று சூதமுனிவரைநோக்கிச் சுவாமி! இத்த கைய சக்கரதீர்த்தக்கரையில் தவஞ்செய்திருந்த காளவமுனிவ ரைத் தூக்கிய அரக்கன் யாவன் அதற்குப் பெருமான் தனது திருநீரைய விடுத்து அவ்வரக்கனைக் சுண்டித்தகாரணம் யாது இ வைகள் அடியேங்கட்குப் புலப்படுத்தவேண்டுமெனப் பணிய. அவர்களுக்குச் சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினாராயினர்.

தர்மபுஷ்கரிணியென்ற சக்கரதீர்த்தச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

துத்தமச் சரித்திரம்

நைமிசாரணியவாசிகளே ! இவ்வுலகின்கண் நாற்றிசையி னுள்ளே தக்ஷிணதிசையில் திருவாலவாயென்னும் திருநாமமு டைய மதுராபுரித்தலத்தில் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளியி ருக்கும் ஸ்ரீமதுரேசனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்துச் சதாகாலமும் எக்கியங்களும் யாகாதிகிர்த்தியங்களும் வழுவின் றிறிவைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்ற வசிஷ்டமுனிவர் முதலிய இருபத்தாறாயிரமுரிவர்களும் தீவினைக்கெட்டாதவர்களாய், நற்கிரியைகளை யதுட்டித்து வருகையில், விசுவாவசுயென்னும் ஒரு கார்த்தர்வராஜகுமாரனாகிய துத்தமனென்பவன் தன் செரு க்கால் பலபல கார்த்தர்வமாதர்களைக் கூடியுலாவி, தான் பிடியா னையின் கூட்டத்துள் மும்மதங்கொண்ட களிற்றியானையைப் போலும், மான் கூட்டத்துள் கலைபோலும் பசுக்கூட்டத்துள் இடபம்போலும் கர்ச்சித்துக்கொண்டு பூலோகத்திற்கு வந்து வேப்பமரங்களாலும் கடிப்பமரங்களாலுஞ் சூழ்ந்து நெருங்கி

யிருண்டசோலைபோல் விளங்கும் அம்மதுரைத்தலத்தில், பரப் போடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொற்றாமரைத்தடாகத்திலே நிர்வாணமாய்த் தானுந் தன்மாதர்களுடனிறங்கி ஜலக்ரீடைசெய்துகொண்டிருக்கையில், அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் வசிஷ்டர் முதலிய மகரிஷிகள் இருபத்துநாலாயிரம் பேரும் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகருமங்களை முடிக்க அத்தலத்திலிருக்கும் பொற்றாமரைத் தடாகத்தை நாடிவருங்காலையில், அவர் வரவுகண்ட கார்தர்வமாதர் யாவரும் அதிக நாணத்தோடு ந்தடாகத்தினின்றும் கரையேறி, அவரவர்கள் சேலைகளையெடுத்து உடுத்திக்கொண்டனர், பின் துத்தமனென்னும் கார்தருவனோ இறுமாப்புற்று சிறிதேனு மச்சமில்லாமலும் நாணமில்லாமலும் அசட்டைசெய்து நிற்கக்கண்ட மகரிஷிகளியாவருங் கோபங்கொண்டு கண்களில் தீயெழு நோக்கி, அடா கார்தர்வனே! யெங்கள் வரவுகண்டும் நிர்வாணமாய் நின்றெங்களை யலட்சியஞ் செய்தமையால் அரக்கனாகக் கடவையென்று சபித்தனர்.

தபோதனர்களாற் கொடுக்கப்பெற்ற சாபத்தைத் துத்தமன்கோடைகாலத்திடி முழுக்கங்கேட்ட கட்செவிபோலும், அரிமாவென்னுஞ் சிங்கத்தின் கர்ஜனைக்கேட்ட யானைபோலுங்கேட்டு நெடுநெடுங்கி உள்ளம்பதைத்து யாதொன்றுந் தோன்றாமற் சித்திரப்பாவையென அசைவின்றி நின்றனன், இப்படி நிற்கிற மனாளனைக்கண்ட கார்தருவமாதர் யாவரு மிரக்கமுற்று அந்தோ அரசே என்செய்வோம். உம்மைவிட் டெவ்வாறுய்வோம், நீர் அம்மகாமுனிவர்களை அணைந்து அவர்கள் பாதபத்மங்களிற் சரணாகதியென்றடைந்தால், உமது குற்றத்தை மன்னித்தாட்கொள்ளுவரன்றோ, மேலும் “சிறியோர்செய்த சிறுபிழையெல்லாம் பெரியோரூயிற்பொறுப்பதுகடனே” என்னும் நீதிவாக்கிய மிருக்கின்றமையால் எவ்விதமும் பொறுப்பார்கள் போய்ப் பணியு மென்றுரைத்தனர். அதைக்கேட்ட துத்தமன் முனிவார் சாபத்தினால் திப்பிரமைகொண்டு யாதுந்தோன்றாது நிற்க அம்மாதர்கள் மனம் வெதும்பித் துக்கசாகாத்திலாழ்ந்து, நாயகனைவிட்டு ப்பிரியமாட்டாதவர்களாயாவரு மொருமித்துக்கூடி, வசிஷ்டர் முதலிய முனிவர்களை நெருங்கிக் கண்ணீர்விடுத்துச் சண்டமாருதத்தாற் சாய்ந்த தாபராதிகளைப்போல் இருடிகளது பாதபத்மங்களிற்சாய்ந்து, தேவரீர் பெருமை தெரியாமையினுற்செய்த துத்தமனது அபசாரத்தை மன்னித்து, விமோசனஞ்செய்யவே

ண்டுமென்று அநேகமாய்த் துதித்துப் பாதங்களிற் பணிய, வசிஷ்டர்முதலிய யாவருங்கூறுவார்கள்

பெண்களே, இக்கொடியவனாகிய துத்தமன் எங்களால்நேரிட்ட சாபத்தை யறுபவித்தாலொழியத் தீராத, ஆயினும் உங்களைவேண்டிச் சொல்லுகின்றோம் இவன் இந்த அரக்கவுருவத்துடனே பதினாறுவருடம் வரையில் நரமாயிசமுதலிய ஜீவ இமிசையாற்பசிதணித்துலாவி, பின்னர் முடிவிற் சிறப்புப்பெற்றசேதுவி லிருக்கப்பட்ட சக்கரதீர்த்தக்கரையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குங் காளவமுனிவனைப்பட்சணஞ் செய்யவேண்டி அவரைக்குறுகியெடுப்பான், அந்தக்காலத்தில் அம்முநிவர் நடுக்கமுற்று ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சிந்திப்பார். அச்சிந்தனைகேட்டஜகதீசன் தன் சக்கரத்தைப் பிரயோகிப்பார். அச்சக்கரம் அதிவேகத்தோடுங் கூடிவந்து இவன் சொத்தைக்கண்டித்தஉடனே சாபவிமோசனமாகும், பின்பு காந்தர்வ வுருவங்கொண்டு உங்களைச் சேர்ந்து சுகித்திருப்பானென்றுசொல்லி, வசிஷ்டர் முதலியயாவருந் தங்களாசிரமத்திற் செழுந்தருளினர், உடனே துத்தமனாகிய காந்தர்வனும் மூன்றம்பிறைபோன்ற வகரத்தங்களும், அந்தகாரம்போன்ற தேகமும். செம்மேகம்போன்ற கேசங்களும், வளைந்த புருவமும், தீவர்த்தியைப்போன்ற கண்களும், மலைபோன்ற மூக்கும் அலைபோன்ற நாக்குமுடையவனாய்த் தன்னை நேசித்திருந்த மாதரைப்பசியினாற் பகிக்கவேண்டித் துரத்தினான், உடனே காந்தர்வமாதர் யாவருங்கண்டு நடுக்குற்று, மெய்சோர்ந்து, எவ்வண்ண மீள்வோமென்று அதிவேகமாயோடிக் காந்தர்வலோகம் புகுந்தார்சன் அப்பால் காந்தருவனாகிய அரக்கன் காடுமலைவனம் வனாந்தரங்களிலும் காணாமுதலிய பலஇடங்களிலும் பதிகளிலும் சுடுகாடுகளிலும் குறாவளி யென்னுங் காற்றைப்போற் பசிப்பிணியாற் சுழன்று, மான் மரை, காட்டாணை சிங்கம், கரடி, புலி, முட்பன்றி முதலியவற்றை யருந்தியும், பறவையினங்களைப் புசித்தும், ஜலத்தில் வாழ்கின்ற மச்சங்களை ஜலத்தோடே வாரிவாரி யருந்தியும், தனக்குச் சிக்கிய முநிவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு தின்றும் உதிரங்களைக்குடித்தும் மலமூத்திரங்களைப் புசித்தும், ஊர்வனவாகிய ஜெந்துக்களில் மலைப்பாம்பு முதலிய சர்ப்பங்களையும், உடும்பு, மலையுடும்பு, பல்லி ஆரணை முதலியவைகளையும் கையினாற்பிடித்துக் கடலைபோற் கொறித்தும், தன்பசி நோயடங்காமல், ஓர்நாள் சக்கர தீர்த்தக்

கரையைநாடி அதன்கரைமேல் தருப்பாசனம் பரப்பி, அதன் மேல், கமலாசனமாகிய பதுமாசனஞ்செய் துட்கார்ந்து, மனதைச்சுத்தசத்துவத்திற் பொருத்தி ஸ்ரீமந்நாராயணனது அஷ்டாக்ஷரத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருக்கும் காளவமுரிவனைக்கண்டு, திடீரெனப்பாய்ந்துபற்றித்துக்கினுன் அப்போது வசிட்டரால் நியமித்த சாபத்தின் அளவானது குழகிச்சமீபித்தமையால் இவனது கர்மவிமோசனமும்பொருட்டுக் காளவமுரிவரும் மிகநடுங்கி. கருணைக்கடலாகிய திருமலைச் சிந்திக்க, அப்போது ஆபத்தபந்துவாகிய ஜகதீசன் தன்திகிரியைப் பிரயோகஞ்செய்த மாதிரத்தில் அச்சக்கரம் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் ஜொலித்துக் கொண்டு அதிவேகத்தோடும் வந்து அரக்கன்தலையைக் கண்டித்துத்தள்ள, அத்தீர்த்தத்திலமுந்தியவுடனே, அரக்கனாகிய துத்தமனுங்காந்தர்வ சொருபங்கொண்டு, அருகேயிருக்கும் காளவமுனிவனது பாதகமலங்களை வணங்கித்துதித்து, சுவாமீ தேவரீராலே அடியேனுக்குச் சாபவிமோசணங் கிடைத்ததென்று பணிந்துநிற்க, அதுகண்டமுரிவர் சித்தங்களித்து, துத்தமனாகிய காந்தருவனைப்பார்த்துக் கூறுவார், அப்பா காந்தருவனே, உன் சாபவிமோசனம் எனக்குமிகவும் சந்தோஷமாகவிருப்பதால், நீ இந்தச் சக்கரதீர்த்தத்தில் மூழ்கென்றுசொல்ல, அதுபோல் அவனுமூழ்கியவுடனே, தெய்வலோகத்தி லிருந்து விமானம்வர, அதன்மீதேறிக் காளவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காந்தர்வலோகம் போய்ச்சேர்ந்து, முன்னே தன்னைவிட்டுப்பிரிந்திருந்த காந்தர்வமாதருடனே கூடிச்சுதித்திருந்தான்.

இத்தன்மைவாய்ந்த சக்கரதீர்த்தம் இந்தத் தேவிபட்டணத்தில்மாதிரி மிருக்கின்றதென்று யோசிக்கவேண்டாம் இது போலவே தர்ப்பசயனத்திலும் ஒரு கடைப்பக்க மிருப்பன்றியும் இதனது விசாலங்கிழக்குமேற்கு ஒருயோசனையுள்ளதாயும் விளங்கியிருக்கையில், பிரமசிந்ஷ்டியிலுண்டான மலைகளுக்கெல்லாஞ்சிறகுதளிருக்கும்போது, அவைகள் லோகாலோகங்களெல்லாம் பரந்துநிறிதும் ஊர்நாடுதேசங்களையும், கோயில் குளங்களையும் இந்நுகள் வசிக்கும் பன்னசாலை முதலியமடங்களையும் இராக்காலங்களிலும் பகற்காலங்களிலும் ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்துவந்து, திடீரெனக்கீழேதாழ்ந்து, யாவற்றையும் நாசப்படுத்திக்கொண்டு திரிந்ததுமல்லாமல் யாவருக்குந் துன்பத்தைக்

மல்லாமல் யாவருக்குந் துன்பத்தைக் கொடுக்க உலகிலுள்ள தபோதனராகிய இருடிகள் முதலிய யாவருந் தேவர்கட் கிரைவனாகிய இரதிரனிடத்தில் முறையிட, அம்முறைகேட்டத் தேவராஜனுங் கோபங்கொண்டு, வச்சிராயுத பாணியாய் பூலோகத்திலே பிரவேசித்துப் பார்த்து உண்மை யெனக்கொண்டு ஆகாயவீதியிலெழும்பி வரும் பருவதங்களை யெல்லாம் வளைத்துச்சின்னாபின்னப் படுத்தியும், சிறகுகளை வெட்டி யெறிந்தும், பலவிதமாகத் துன்பப்படுத்து கையில், அவற்றி லோர்மலை தன் இரண்டு செப்சட்டைகளு மிழிந்தமையால், ஆகாயத்தி னின்றும் பூமியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சக்கர தீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து அழுந்திப் போனபடியால் அம்மலையால் திட்டாகிய இடந்தவிர இரண்டு கடைப்பக்கமுங் கொஞ்சமிருந்த தீர்த்தந்தானிப்போது நவ பாஷாணத்திலும் தர்ப்பசயனத்திலும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது இது வன்றியும் இச்சக்கர தீர்த்தத்தில் அஷ்ட வசக்களி லொருவனாகிய விதாம நென்பவனுக்கும் அலம்புசை யென்னு மோரரம்பை மாதுக்கும் நரராகச்சனிக்கும்படிக்குப் பிரமதேவனால் நேரிட்ட சாபமும் விமோசனமாயிருக்கின்ற தென்று சூத முனிவன் சொல்ல நைமி சாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்கள் கேட்டு ஆனந்தித்த தோடும் பிரமதேவனால் அஷ்ட வசக்களி லொருவனாகிய விதாமனுக்கும் அலம் புசையென்னுந் தெய்வலோகத்துக் கணிகை மாதுக்கும் எவ்வகையாய்ச் சாபம் நேரிட்டதோ, அதையும், அவ்விருவரும் பூலோகத்தில் எப்படி உற்ப வித்தாரோ அதையும், தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கு வாராயினர்.

துத்துமச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

வி தூ ம ச் ச ரி த் தி ர ம்.

நைமிசாரண்'' வாசிகளாகிய முரிவர்களே ஸ்ரீவைகுண்ட வாசனாகவுஞ், சர்வந் தரியாமியாகவும், சகலபுவன கர்த்தாவாகவும், அனாதிவஸ்து வாகவும், ஆதி மூலப்பொருளாகவும், அஷ்டாட்சராகவும், அடிபார்க் கெளரியவனுப் திருவருள் சுரந்தாட் கொள்ளுந் கிருபாசிந்து வாகவுமுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயண னருளா லிலங்கும் அண்டப் பரப்பின் கண் ஒங்கும் அசரசரங்களைப்ப டைக்கும் பொருட்டு ஓர் புதல்வனை வேண்டித் தன் உந்தியாகிய பதுமத்தினின் றஞ் சனிப்பித்து, பிரமலோகத்துக் கதிபதியாக்கப் பட்டுக் கலைமகள் சமேதனும் விளங்குஞ் சதூர் முகப்பிரமனென்னுஞ் சிருஷ்டிகர்த்தன் அமராவதிக் கிறைவனாகிய தேவேந்திரனும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், நார்பத்தெண்ணிரம் ரிஷிகளும், கின்னரர் கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர், தும்புரு நாரதர், சித்தர் வித்யாதரர், பன்னகருக சாரணர்களும், நவகோடி சித்தருஞ், சப்தரிஷிகளும் அஷ்டவசுக்கள் அஷ்டிக்குப்பாலகர் முதலிய தேவ தேவருஞ் குழந்தகாலையில், கணக்கூட்டங்க ளணி யணியாய் நின்று, ஆலவட்டர் தாலவட்டம் முத்துக் குடை பிலிக் குடைகளை கவிக்க, சாமரைகளாஞ்சி கின்னரி தம்புரு சுரமண்டலி வீணை முக வீணைகளும், காக ளபூரி பேரி தவுண்டை துத்தாரி புள்ளாங்குழல் நாககாமுதலிய வாத்தியங்களும் முழங்கவும் அரம்பை யூர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை முதலிய அப்சரஸ்திரீகள் பரத நாட்டிய சங்கீதம்பாடவும், இருக்கு, யசுர் சாமம், அதர்வண மென்னும் நான்குவேதங்களும் ஒலி செய்ய, தேவரிஷிகள் முதல் யாவரு மாசிகூறிநிற்க மகரகுண்டல கேயூரமணி மகுடங்கள் பிரகாசிக்கப் பல்லாயிரங்கோடி அண்டபுவன சராசரங்களிலும் எழும்புகடையாணை முதலாகிய எண்பத்து நான்கு நூறுயிரம் ஜீவாத் மாக்களின் சிரத்திலே அவரவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகளும் எழுதப்பட்ட எழுத்தாணியானது வலக்கரத்திற் பிரகாசிக்கவும் தான் ஆரோகணிக்கும் அன்னப் பட்சியானது கவுரிமான் கற்

றையைப் போன்ற தோகையும், ஒப்புவமையில்லா வனப்போக்கிய சிரமும் பவளம் போன்ற கால்களும், மெல்லியவடிகளும், பிரகாசிக்கத் தக்கதாகவும், சத்தியலோகத்திலே பிரமதேவன் கொலுமண்டபத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்போது, அரம்பாஸ்திரீகளில் அலம்புசை யென்பவள் பாதசாஸ்திர விதிப்படி சுத்த மத்தளம் புள்ளாங்குழலோடுங் காலகதி பிறழாமல் நடனஞ்செய்கையில், அந்நடன சிங்காரத்தை விநோத விசித்திரமாகப் பிரமதேவன் முதலிய யாவரும் கண்ணிமையாலும் வாய்பேசாமலும் கரசரணதிக ளசையாமலும் பிரமைகொண்டவர் போற்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், அலம்புசையின் தேகலாவண்ய விசித்ரவஸ்திரத்தை வாயுபகவான் விளையாட்டு ரிமித்தம் அவிழ்ந்து கீழே விழும்படி செய்தமைபால், அம்மாதா நிர்வாணமாய் அதிநாணத்தோடும் நிற்க, பிரமன் முதலிய, தேவர்களியாவரும் வெட்கித் தலைகுனிந்திருக்க, அவள் நடிக்கையி லவள்மீது அதிமோகத்தைக்கொண்டும், தான் கொண்ட மோகக்குறிப்பை யவளறியக்காட்டியுந் தானும் மோகங்கொள்ளவும், இப்படி யிருவருமொருவர்க் கொருவர் கொண்ட மையலையறிந்த மன்மதன், இருவரமீது மலர்ப்பகழியெய்ய, அதனைச் சகிக்க மாட்டாதவனாய் மூர்ச்சித்திருந்த அஷ்டவசக்களி லொருவனாகிய விதூமனென்பவனையும் அலம்புகையினது கோலக்களிப்பையுங் கண்ட பிரமன் உடனே விதூமனையும் அலம்புசையை யு மழைத்து, நீங்கள் தேவசபையிலே, நாணமென்பதை மோகத்தினாலே மறந்து, இத்தேவ சபையிலிருக்கு மெங்கனையுஞ் சைகைகுறியால் லொருவர்க் கொருவர் கண்ணைகைகள் செய்திருந்தமையால், இக்கணமே நீங்களிருவரும் பூலோகத்திலே ஸ்திரீ புருஷராகப் பிறந்து பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொள்ளக் 'கடவீரென்று சபித்தனன் அவ்வுரைகேட்ட விதூமனும் அலம்புசையும் திடுக்கிட்டு மெய்சேர்ந்து, யாதாந் தோன்றாமல் பிரமனைவணங்கிப் பலவகையாய்த் தோத்திரஞ்செய்து, சுவாமி! அடியேங்கள் செய்தபிழையைப் பொறுத்துக் காக்க வேண்டுமென்று அனேகம் வேண்டித் ல்செய்தும் அஷ்டாங்கமாய்ப்பூமியிற்படிந்தும்வருந்திரின்றனர், அவர்மீது பிரமன் கருணைகூர்ந்து சொல்லுவார்.

காமாந்தகாரத்தாற் கலக்கமுற்றவர்களே? நாமிட்ட சாபத்தைவிலக்கக் கூடாதாயினும் நீங்களிருவரும் நம்மை வணங்கித்

துன்புறுகின்றமையால் உங்கள்மேற் கருணைகூர்ந்து புகலுவதி யாதெனின், நம்மாற் கொடுத்தசாப்பப்படி பூலோகத்திலே போய் ப்பிறந்து மணஞ்செய்து கொண்டு சிலநாள் இராச்சிய பரிபால னம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, உங்களிருவருக்கும் பிறக்கும் பிள்ளைக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்து, பின்னர் துறவ டைந்து யாத்திரை வாசிகளாய்த் தேசசஞ்சாரஞ் செய்துவருகி ன்றபோது, தட்சிணபாகமாகிய தென்றிசையிலே தசரதகுமார னாகிய ஸ்ரீரகு குலோத்துங்கனற் செய்விக்கப்பட்ட சேதுவிலே விளங்குஞ் சக்கரதீர்த்தத்திலே நீங்களிருவருந் தீர்த்தமாடுவீர், அப்படித் தீர்த்தமாடிய பின்புடனே பாம்பின் சட்டையகன்று பளிங்காவதுபோலக் கர்மத்தாலுற்ற வுங்கள் மானிட தேகம் நீ ங்கிப் பழையபடியே தேவவுருவத்தோடும் பொன்னுலகம் புகு ந்து வாழ்வீர்களென்று சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய திசை முகன் திருவாய் மலர்ந்தருளினர், மேலும் இவ்வாறு பிரமன் பன்னிய தோருரைகொண்ட விதுமனோடு அலம்புகையுந் தரைகண்டார் பிறவியதைச்சார்ந்து, என்பதற்கிணங்க பிரமனைப்பணிந்து தன் னிருப்பிடஞ்சேர்ந்து, யாம்பூலோகத்தில் யாருக்குப் புத்திரனாக ப்பிறப்போமென்று கருதித் தன் தம்பிமாராகிய மாலியவான்புட் பதந்தன், பலோற்கடனென்னு மூன்றுபேரையு மழைத்து பிர மதேவனற் றனக்குக்கிவிடத்த சாபத்தை யறிவித்து அதன்கா ரணத்தையுஞ் சொல்ல, அதுகேட்ட தம்பிமார்கள் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கித் துக்கசாகரத்தி லமிழ்ந்தித் தமயனைநோக்கிக்கூ றுவார்கள், தேவரீர் பூலோகத்திலே மாநிடயோனியிலே யுற்ப வித்துப் பிராந்தியயடைந் தெங்களையும் மறந்து தனித்திரு க்க, நாங்கள் மூவரும் உம்மைவிட்டு எவ்வாறு பிரிந்து துன்பத் தையடைந் திருப்போம், இஃதன்றியும் நாங்கள் நாணமின்றித் தெய்வசபைக் கெவ்வாறு செல்லுவோ மாதலால் நாங்களுங்கூ டவே பூலோகத்திற்பிறந்து தேவரீருக்கு ஊழியஞ்செய்துகொ ண்டிருக்கும்படி கட்டளையிட வேண்டுமென்று மூவரும் வணங் கிச்சொல்ல, அதுகேட்ட விதுமன், தம்பிமார்களே நான் தான் வினைப்பகுதியால் நரகத்துக்குச் சமானமாகிய மானிடயோனியி லுதித்து வினைப்போகங்களைத் தொலைக்கப்போகின்றேன், நீங்க ளேன் விருதாவாய்மானிடயோனியிலுதித்துத்துன்பத்தை யது பவிக்க நினைக்கிறீர்கள், வேண்டாமென்று அனேகவிதமாய்க்கறி

ங்யுகேளாமைகண்டு, உங்கள் மனத்தின்படியே யெனக்குத்துணையாய் பூலோகத்திலே பிறப்பிர்களென்று கட்டளையிட, நாலவரும் அலம்புசையும் பூமியிற் பிறக்க வெண்ணினர்.

இவர்களிப்படி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்குங்காலையில் பூலோகத்திலே வேதங்களாளோதுஞ் சோமசூரியாக்கினி என்னுமுக்குலத்துள் சந்திராகுலசிகாமணியாய் தேவேந்திர குமாரனாகவும் பாண்டுவின் புகல்வனாகவுஞ் ஜனித்த அர்ச்சன மகாராஜனுக்கு சுபத்திரையினிடமாகப் பிறந்த அபிமன்னு மகாராஜனது புதல்வன் பரிட்சித்து பரிட்சித்துவின் புதல்வன் ஜெனமேஜேயன் புத்திரனாகவும் கௌசாம்பிதேசத் திறைவனாகவுமோங்குஞ் சதானீக னென்பவன், இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு மதுரீதியுடனே குடிகளிடத்தில் ஆறிலொரு கடமை வாங்கித்தன்னுயிர்போலமன்னுயிரையும் பாதுகாத்துத் தரணியாண்டுவரும் நாளில் தனக்குப் புத்திரப்பே நில்லாமையால் மிகவுந் துன்பமடைந்து யாதுந்தோன்றாம விருப்பதோடு தனது மந்திரியாகிய சுரந்தரனுக்குஞ் சேனாபதியாகிய விப்பிரதிபனுக்கும் அரண்மனைப்புரோகிதனாகிய ஞானவல்லவனென்பவனுக்கும் புத்திரபாக்கியமில்லாமல் வியாகுலப்படுவதுகண்டு, நால்வருங்கூடி யொன்று யோசித்து தனது செங்கோற்குளடங்கிய தேசத்தைசார்ந்த வனத்திற் பன்னசாலையமைத்து அதன்கணிநுந்து தவமிழைத்துக் கொண்டிருக்குஞ் சண்டில மகாரிஷியை யழைத்துவந்து, புத்திர காடேஷ்டியாகஞ் செய்யக்கருதி, அப்படியே யாகிறைவேற்றிப் பூரணகுதிசெய்து, அவரவரது மனைவிமார்களுக்குப் பிண்டங்கொடுக்க யத்தனித்தபோது. பிரமஞானமுடைய அம்முநிவரர். தெய்வலோகத்திற் பிரமனுடைய சாபத்தால் புவியிற் பிறக்கவேண்டிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற விதுமன் முதலிய நான்குபேரையும் நான்கு பிண்டத்திலே தியானித்துக் கொடுத்தார், அதுபோலவர்களுடைய மாதரும் அன்றுமுதற் கெர்ப்பமாக விருந்து பூரணமானவுடன், சதானீகனுடைய தேவியாகிய விண்டுமாமதி வயிற்றிலே விதுமனுஞ், சுகந்தரன் மனைவியாகிய சந்திரதீபிகை வயிற்றிலே மாலியவானும் விப்பிரதிபன் மனைவியாகிய சுகந்தலாவணி வயிற்றிலேபுட்பகந்தனும், ஞானவல்லவனுடைய மனைவியாகிய சுகந்தராவதி வயற்றிலே பவோர்ணகடனும்வந்து பிறந்தனர், இவ்வகையாய் ஜனித்தவர்களுள் இராஜகுமாரனுக்கு சுகத்திரானீக

னென்றும் மந்திரி குமாரனுக்கு யுகவல்லவனென்றஞ் சேரப
திருமாரனுக் குச்சதுரங்கனென்றும், புரோகிதகுமாரனுக்குவச
ந்தனென்றும் நாமகரணஞ்செய்து நாளொருவண்ணமும் பொ
ழுதொருமேனிபுமாக வளர்த்து வந்தனர் இவ்வண்ணம் வளர்ந்
துவரும் பிள்ளைகளுக்கு ஐந்துவயது பூரணமாகுங் காலையில்,
அயோத்தியா பட்டணத்துக் கிறைவனாகிய கிருதவன்மா வென்
னுமாசன் புத்தரபாக்கிய மில்லாதவனாய்த் தவஞ்செய்ய அவன்
மனைவி மனோவதியென்பவள் வயிற்றிலே அலம்புகை யென்னும்
அரம்பாஸ்திரீ மிருகாவதி யென்னும் பெயரையுடைய பெண்
னாய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வருகையில், தெய்வலோகத்திற் பாம்
புப் பல்லனென்னு மிராக்கதனும் அவன் தம்பியாகிய தூலசெ
ன்னியனும் தெய்வநாயகனாகிய இந்திரனை பெதிர்த்து யுத்தஞ்
கையில்ப்போது தேவேந்திரனுக்கவர்களை லெல்ல முடியாது
பூலோகத்தில் கௌசாம்பி தேசத்திற் கிறைவனாகியசதானீகனெ
ன்னும் வேந்தன் புஜ லராக்ரமசாலியென்று கேள்வியுற்று அவ
னை அழைத்து வரும்படியாகத் தன் சாரதியைத் தேர்கொண்டு
போகும்படி உத்தரவளிக் அவனுமப்படியே கொண்டபோய்
பூலோகத்திலிருக்குஞ் சதானீகனுக் கறிவித்து, இரத்தத்தின்மீதே
ற்றிக்கொண்டு தெய்வலோகத்திற்குப்போய்த் தேவராஜன் முன்
பாக விடுத்தனன் அப்போது தேவேந்திரனும் பூலோகத்தரசனா
கிய சதானீகன் சவுரியங்கனையுந் தேயுசுனையுங்கண்டு தன்னி
டமிருக்குமந்திரிமார் மூவர்களி லிவனுமொருவரை விரைக்க மந்
திரி பட்டங்கட்டி முடிசூட்டிச் சில சபின்பங்களுடனே தானு
ஞ்சதானீசனுமாய் புறப்பட்டுப் பாம்புப் பல்லன் தூலசென்னி
யனென்னுமாக் கருடனெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யும்போது தொந்
தயுத்தத்திலே பாம்புப் பல்லனையுந் தூலசென்னியனையுந் சத
னீகன்கொன்று பொன்னுலகத் திறைவனாகிய தேவேந்திரனுக்கு
ச்சதானீகன் வெற்றிமாலையைச் சூட்டினான் அதுகண்ட இந்திர
ரன் சந்தோஷமடைந்து ஜெயமுரசறைந்து சதானீகனுடனே
அமராவதிப்பட்டணம் வந்து சேர்ந்து சதானீகனை மிகக் காத
லோடும் நேசித்து வருகின்றநாளில், பிரமகற்பனைப்படி சதானீ
கன் மாணமடைந்தான், அதுகண்டு இந்திரன் இரக்கமுற்று அ
வனுடைய ஆத்மாவுக்கு தேவரூபத்தைக் கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டு தூலத்தைக் கௌசாம்பிய தேசத்திருக்கப்பட்ட அவ
ன்குமாரனாகிய சுகத்திராகனீகனிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான்,

அதுகண்ட புதல்வனும் அவன் தாயும் மந்திரிமுதலிய யாவரும் வருத்தமடைந்துசெய்யும் விதிமுறையாவும்வழுவின்றிச்செய்து பின்னர் சதானீகனுக்கு இல்லாளாகவிருந்த விண்டுமாவதி நாய கனில்லாளாக விருந்தாள் பின்பு இராச்சியத்துக் கரசனில்லா மையால் சதானீகனது மந்திரிமார்களுஞ் சில பெரியோர்களுங் கூடி மந்திராலோசனைசெய்து அரசன் புதல்வனாகிய சகத்திரா னீகனுக்கு நல்ல சபமுகூர்த்தத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து முடிசூட்டிவைத்தார்கள். அப்படி வைத்தபின் தன் தந்தையினு ம் எண்மணங் கதிகமாய் மதுநீதிவழுவாது இராஜர்களு் செய்து வருநாளில், சில நாட்களுக்குள் தந்தையரசாளுகையி லிருந்த முதியோர்களாகிய மந்திரி சேனாபதி புரோகிதன் இம்மூவரும் மரணகாலமடைய அதுகண்ட சகத்திரானீகன் தனது ஆளுகை க்கு மந்திரி முதலிய யாவரும் வேண்டியிருப்பதால் இறந்தவர் களது புதல்வராகிய மூவர்களில் யுகவல்லவனைத் தனக்குமந்திரி யாகவும் சதுரங்கனைச் சேனாபதியாகவும் வசந்தனைப் புரோகி தனாகவுமமைத்து இரதகஜ தூரகபதாதிகளென்னும் நால்வகைச் சேனைகள் சூழ எண்டிசையுங் கீர்த்தியோநகத் தக்கதாய்ச்செ ங்கோனடாத்தி வருகையில் தேவேந்திரன் தெய்வலோகத்தில் தனக்கா யேற்படுத்தி யிருக்கின்ற காண்டாவனத்தில் நந்தவன ச்சிங்காரம் பார்க்கும்படியாய் சகத்திரானீகனைக் கூட்டிவரும்ப டிதுதுவனுக்கு ஆக்கஞ்செய்ய, அவ்வாறே துதுவர்களும் பூ லோகத்திற்குப்போய் சகத்திரானீகனைக்கண்டுரைக்க அதற்கவ னுஞ் சந்தோஷகித்தனாய் இராமேறித் தெய்வலோகம் போய்ச் சேர்ந்து தேவேந்திரனைக்கண்டு வணங்கினான். தேவேந்திரனும் வந்த புதல்வனுக்கு வேண்டிய வெகுமதிகளுஞ்செய்து நந்தவன ங்களை பெல்லாங் காண்பித்து அவன் தகப்பன் சதானீகன்தேவ ரூபம் பெற்றிருப்பதையுங் காண்பித்தான் அப்படி காட்டியமா த்திரத்தில் சகத்திரானீகன் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து தகப்ப னைக் கண்ணினுற் கண்டு இந் தன் சபையிலிருக்கும்போதுஅச் சபையில் நடனஞ்செய்து கொண்டு நிற்கிற திலோத்தமையின் மேல் மோகங்கொள்ள அவளு மிவன்மீது மோகமுக இக்குறிப் புகளையெல்லா முணர்ந்த தேவராஜன் குறுகைசெய்து, ஏதோ மாச்சர்யமா யொருகதை சொல்லுவதுபோல முன்னடந்த சவி ஸ்தார மெல்லார் தெரியச்சொல்லி, உனக்கு மனைவியாகும்படி

யாய் அலம்புசை யென்னு மரம்பாஸ்திரீ அயோத்தியா பட்ட
ணத்திலே மிருகாவதி யென்னும் பெயருடையவளாய்ப் பிறந்தி
ருக்கின்றனள். அவளுடைய ரூபலாவண்யமானது சேடனாலுஞ்
செப்பமுடியாது, அப்படிப்பட்ட ரூபவதியை உனக்கு நாயகி
யாய்ப் பிரமன் விதித்திருப்பதினாலே நீபூலோகஞ்சென்று அவனை
மனைவியாக்கிக் கொள்ளென்று உத்தரவுகொடுத்தனுப்ப அவ்
வார்த்தையைக்கேட்ட சுகத்திரானீகனுக்கு தேவேந்திரனால் வர்
ணித்துச் சொல்லப்பட்ட அலம்புசையென்னும் அரம்பாஸ்திரீ
யினது வனப்பின் கண்ணேசென்ற மனத்தைத் திருப்ப அசக்த
னாய் அதிக காதல்மீறி, எப்போது அவளைக்கடுவோமென் றேக்
கக்கொண்டு தேவராஜனிடம் விடைபெற்றுத் தன்பட்டணத்து
க்கு மீண்டுவருகையில், அங்குள்ள பூங்காவனத்தில், திலோத்த
மையென்னுந் தெய்வகணிகை நின்றிருந்தவளாய் பூலோகத்திற்
குச் செல்லுஞ் சுகத்திரானீகனை வழிமறித்துச் சொல்லுவாள்.
தேவரீர் இந்திரன் சபையிலே நடித்து நின்ற என்மீது மோகங்
கொள்ள யானுந்தங்கள்மீது மோகமுற்றுச் சகியாதவளாய்க்கா
மநோயால் வருந்துகின்றமையால், சித்தமிரங்கி இப்பூங்காவனத்
திலென்னைக்கடிச் சுகித்தென்மீ தமர்செய்யு மனங்களைக் கன
ங்குலைந்தோடும்படியாய்க் கருணைசெய்வி ரென்று கூறுந்திலோ
த்தமையினது மொழியைத் தினைத்துணையேனுந் காதிற் கொள்
ளாதவனாய் ஏறிட்டே பாராதவனாய்த் தன் பட்டணத்தையோக்
கியிருகாவதியின்மேல் மோகமாய்த் திரும்பிவிட்டான். அப்போ
துதிலோர்த்தமையானவள் அதிவிரகத்தால் மனமானது கொதி
ப்பேறித் தன் சொல்லையுந் தான்கொண்ட காதலையுந் தணிக்கா
மற் செல்லும் வேந்தனைநோக்கிக் கூறுவாள், வேந்தே, பெண்ணை
கிய யான் உன்மீது மால்கொண்டு தியங்கிச் சேரும்படி விரை
ந்து கூறு மெனதுவார்த்தையைக் கேளாமல் என்முகத்தைப்பா
ராமலும் போகின்றமையால், நீயும் உனது பெண்சாதியுங்கூடிச்
சுகித்துவாழ்கையில் அவள் முகத்தில் நீ விழியாமலும் உன்முக
த்தில் அவள் விழியாமலும் பதினாலுருடம்வரையில் பிரிந்திரு
க்கக் கடவீர்களென்று சாபங்கொடுத்தாள். அவ்வாறு கடுங்கோ
பத்தாற் கூறியதிலோத்தமையின்சாபத்தையுங்கேளாதவனாய் அ
ரவினுங்கொடிய வேகமாய்த்தன் கௌசாம்பியபுரியென்னும்பட்
டணத்தைச் சேர்ந்தான். அவ்வாறுசேர்ந்த சுகத்திரானீகன் தன்
மந்திரியாகிய கவல்லவனை யழைத்து அருகே வைத்துக்கொ
ண்டு, தான் தெய்வலோகம் போயிருக்கையில்லங்கு தேவராஜனும்

சொல்லப்பட்ட அலம்புசையென்னும் பெண்ணை நான் அணைந்
தாலல்ல தெனது ஆவி தரியாது என்செய்வேன், பஞ்சபாணங்
களையுடையன் சமரி னின்று மெப்படி யுய்வேன் எனது மதியூகி
யாகிய மந்திரியே யென்று கவலையுறுங் காவலனைமந்திரிபணிந்து
கூறுவான், அரசே? தங்களுக்கு இந்திரனாற் சொல்லப்பட்டபெ
ண் எவ்வுலக வாசியோ வறியோம் என்று கூறிய மந்திரியைநோ
க்கி, அப்பா? இவ்வுலகின்கண் எனதாருயிர்த் துணைபோன்றயூக
வல்லவனே, யான் காதல் கொண்டிருக்கும் அலம்புசை என்னு
மரம்பையானவள் அயோத்தியாபட்டணத்தில் கோடிசந்திரலா
வண்யம் போன்றவதனமும், கரும் புயலையுங் காளகோடிவிஷத்
தையுங் கடலையும் யானைக்கட்டத்தையும் ஆலம் விழுதையும்
பழித்த கூந்தலும், இந்திர ததுவையொத்த புருவமும், மாண
யுஞ் சேல்மீனையும் ஒள்ளியவேலையும் நலோற்பலத்தையும்பழித்
தகண்களும், மகரத்தைப்பழித்த செவிகளும், எள்ளிளம் பூவை
ப்போன்ற அழகிய நாசியும் கண்ணாடிபோன்ற கன்னங்களும்,
பவளத்துண்டையுங் கொவ்வைக் கனியையும் நிகர்த்த அதரமு
ம், வலம்புரிச்சங்கம்போன்ற கழுத்தும் மூங்கிற் கணுவையொ
த்த தோட்களும், மேருவையுந் தங்கக்கண்ணத்தையும் யானையி
னுடைய மத்தகத்தையும் தென்னங் குரும்பையையுங் கூவிங்
கனியையும் பம்பரத்தையும் பந்தையும் பூசெண்டையும், புற்பு
தத்தையும் பழித்த குசங்களும், நீர்ச்சுழியைப்போன்ற வந்திக்
கமலமும், சிங்கத்தையுங் கொடி மின்னலையும் உடுக்கையையும்
பழித்திலகாரின்ற இடையும், பாம்பின் படம்போன்ற வல்கு
லும், கதலியைப்பழித்த தொடைகளும், அலவனைப் பழிக்கு
முழந்தாலும், வரால் மீனைப்போன்ற கெண்டைக்கால்களும், செ
ம்பஞ்சைப்போன்ற புறந்தாளும், தராசைப்போன்ற பரமுகளும்
சண்பக மலரைப்போன்ற தேககார்தியும், பிடியானையைப்போன்
றநடையும் படைத்து, மிருகாவதியென்னும் அழகிய பெயர்வா
ய்ந்து, என்மனதைக் கவர்ந்துபோய் வைத்திருப்பதால் அம்மங்
கையை யான் மணமாலை சூட்டும்படி யிசைவிப்பாயென்ன அது
போல் யூகவல்லவனென்று மந்திரி வேந்தனிடம் விடைபெற்றுக்
கொண்டு, தானுஞ் சிலபெரியோர்களாகிய பிராமணர்களும்வாக
னாருடாய்ப் பிரயாணப்பட்டுக் காடுமலைவனம் வனாந்தரங்காளு
றுமுதலிய யாவுங்கடந்து, அயோத்தியாபுரிசேர்ந்து அவ்வரண்
மனைவாயிற் காவலானிகளிடந்தங்கள் வரவைத் தெரிவித்து, அர

சன் ஆஞ்ஞையின்மீது கொலுமண்டபஞ்சேர்ந்து, பெரியோர்க ளாகிய பிராமணர் வேந்தனைக்கண்டாசிகூறியும் யூகவல்லவனெ னுமந்திரி பணிந்தும் அங்குள்ள வாசனங்களி லாரோகணித்து அரசனைநோக்கி, சகத்திரானீகனுடைய ரூபாலாவண்ய சவுந்த ரிய குணதிசயங்களையும் புஜபல பராக்ரமங்களையும் குலவரன் முறைகள் யாவஞ் சாங்கோபங்கமாய்த் தெரிவித்து வேந்தனைச் சம்மதிக்கும்படி செந்து முத்துச்சிவிகையிலேற்றிச் சில படைக ளோடுங் கௌசாம்பிய தேசத்துக்கழைத்து வந்து நல்ல சபமு கூர்த்தத்தில் செய்முறையாதும் பிறழாது முப்பத்திரண்டுமேள வாத்தியங்களுந் தாமதாமென்று முழங்க மிருகாவதியென்னும ணங்கைச் சகத்திராண்கனுக்குப் பாணிக்கிரணஞ்செயது அவ்வி ருவரும் நிலாமணி முற்றத்தினின்று இரதியும் மண்மதனும்போ லும் மானுங் கலையும்போலும் அன்னமும் பேடும்போலுங்கூடி இன்பசுகங்களையனுபவித்துக்கொண்டு அளவில்லாத போகபா க்கியங்களோடு மருவிக்குலாவி வாழ்ந்து வவுநாளில் பொன்போ ன்ற காரதியை தாராநின்ற மிருகாவதியின்மேனி பூரணசந்திர னைப்போல் வெளுத்த நிறங்கொடுத்து, நிமிர்ந்து விம்மிப்பூரித்து வட்டமிட்டுத் தங்கக்கண்ணத்தை யொத்துக்கனத்த தனத்தினு டுஅஞ்சுராணிபோன்ற முலைமுகங்கறுத்துப் புயல்போளொளி ரவும், கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் தித் தித்தலென்னும் அறுசுவையில் புளித்தலையே நனி காதல்கொள் றும் பருவமாகிய காலமும் நெருங்கி வருப்பினியாயிருக்குஞ் சங்கையை நாயகனாகிய சகத்திரானீகனறிந்து, தன்னாளுகைக் குள் ளடங்கிய தேசங்களுக்கெல்லாம் வரியிறை வேண்டாமென் றுரிறுத்தி, அது முதல் அறநெறியினின்றும் ஆதுலர்க்குச்சாலை ஒதுவார்க்குணவு அறுசமயத்தார்க்குண்டி, சிறைச்சோறுஐயம், தின்பண்டம் நல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவு வளர்த்தல், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், சுண்ணும்பு, நோய்மருந்து வண்ணன், நாவிதன், கண்ணாடி, காத்தோலை, கண்மருந்து தலைக் கெண்ணெய், பெண்போகம், பிறந்துயர்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந் தல், மடம், தடம், சோலை, ஆவுறிஞ்சுதரி, விலங்கிற்குணவு, ஏறு விடுத்தல், விலைகொடுத்துயிர் காத்தல், கண்ணிகாதானம், இவ்வ கையாகிய முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் யாவரு மானந்திக்கு ப்படி தின்படிசெய்து சொர்னத்திபாகியாய் இன்னிசைக் குயி ல்போன்ற மிருகாவதிபைக்கணப்போதெனிலும் பிரியாமல் இன்

பக்கடலுள் தாழ்ந்து, இனிது வாழ்ந்திருக்கையில் ஒருநாள் கெ
ர்ப்பவதியாகிய மிருகாவதி பூங்காவனத்துக்குச்சென்று ஓர்தடா
கத்திலிறங்கிச் சலக்கீடை செய்யவேண்டுமென்றாவல்கொண்டு
தன் மணாளனுக்கறிவிக்க, அதுபோல் வேந்தனுமப் பூங்காவனத்
திலுள்ளவோர் பொய்கையில் திவ்வாசம் பொருந்திய குசம்பா
ப்பொடியையுங் குங்குமங்கனையுங்கரைத்து இளஞ்சூரியனைப்
போற் பிரகாசிக்கும்படிச்செய்து அந்தப்புரத்துக்கும் பூங்காவ
னத்துக்கும் புட்பங்களைப் பரப்பி மெல்லிய பட்டாடைகளையத
ன்மேல் விரித்துச் சேடியர்கள் நான் குபக்கமுஞ்சூழ்ந்து கைலா
சுகொடுத்து வரவும் மயில் விசிறி வீசிப்பனிரீர் தெளிக்கத் தன
துநாயகனுடனே பூங்காவனம்போய்ச் சேர்ந்து பொய்கையிலிற
ங்கித் தானும் தனது மணாளனும் நிர்வாணிகளாய் ஜலத்தில்விளே
யாடுகையில் அப்பொய்கையிற் கொட்டிக்கலந்திருந்த குசம்பாப்
பொடியுங் குங்குமமும் இவ்விருவர்களது தேகத்தினுமுறிச்சுவ
றியிருந்தமையால் பொண்போலிருந்த தேகம்செக்கர்வானம்போ
ல்பிரகாசிக்க, சகத்திரனீகனைத் தடாகத்தில் விடுத்துத் தான்மா
த்திரர் தனிமையாய்க் கரையேறிவின்றான்.

மிருகாவதியானவள் ஆகாஸையில் ஆகாயமார்க்கமாய் இரை
வேண்டி வட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்த மகிடனென்னும் அண்ட
ரண்டபட்சியானது மிருகாவதியினது சரீரத்தை மாமிசமென்று
கருதியும், நமக்கின்று நல்லவுணவு கிடைத்ததென்றுத் தாழ்ந்து
திடீரெனப்பாய்ந்து காலினொலற்றியிடுக்கிக்கொண்டு ஆகாயமா
ர்க்கத்திற் பார்து உதயகிரியிலே கொண்டிபோய் அதனசார்பிலி
றங்கிப்பார்க்கும்போது நரஜன்மமான பெண்ணுயிருந்தமைகண்
டு, அங்ஙனே விட்டு விட்டுத் தன்னிச்சையாய்ப் பறந்துபோய்வி
ட்டது, பின்னர் மிருகாவதி திடீரெனத் தனக்கு இன்னதெனத்
தோன்றாமற் பட்சியினது காலிலிடுக்கப்பட்டு ஆகாயவீதியிலெ
ழும்புகையில் மூர்ச்சைகொண்டிருந்தமையால் அப்பட்சிதன்னை
விட்டு நீங்கியவோர்கடிகைப் பாதுக்குள் அம்மூர்ச்சைதெளிந்து
கண்விழித்துப்பார்த்துச் சித்தம் பிரமித்து யாதூர் தோன்றாதவ
ளாய் தன் கணவனையுஞ்சேடிகளையும் ஜலக்கீடைசெய்த தடா
கத்தையுங் காணுபருவதத்தின்மேல் கரடி புலிசிங்க முதலிய
மிருகக்கூட்டங்கள் வாசஞ்செய்யும்படியாகிய தானமாய் பயங்
கரமாகிய அடர்ந்த காடுகள் சூழ்ந்துஞ்சூரியனது கிரணமுந்தோ
ன்றது இருப்பது கண்டு, மிகவுஞ்சிந்தாக்ரந்தியாய், நமதுநாயு

கர் ஏதோ நெடுநாள் நம்மை வஞ்சிக்கக்கருதி இவ்வாறு செய்த
னரோ கணப்போதேனும் பிரியாதவர் கானகத்தில் நம்மை யெப்
படிக்கைவிட்டார்.

அவர் சித்தத்துக்குப் பாபியாகிய யான் யாதுங்குறைசெய்
தறியேனே, தெய்வமே, இதற்கோயான் ஜலக்கிரீடை செய்யவா
சைகொண்டேன், என்செய்கேன் எவ்வித மிவ்வனத்தினின்றுமீ
டேறுவேன் ஒ பிரமனே, இதுவும் நின் திருவுளச்செயலோவஸ்
திரமூயில்லாமல் மெய்யைக் கைகொண்டு மூடும் மிடிக்காளா
னேனே தெய்வமே தெய்வமே யென்றும் பின்னும்நாம் இதுபரி
யந்தம் நாயகனோடு கூடிவாழ்ந்த வாழ்நாளெல்லாஞ் சொப்பன
ம்போலிருக்கின்றதே ஏன் ஜென்மப்பிரகிருதியே யிப்படிதானோ
பிரமன் இக்காலத்தோடு தானம்மைச் சிருஷ்டித்தானோ இல்
லாவிடில் நான் ஜலக்கிரீடைசெய்த குளமும் பூங்காவனமும்கோ
ட்டைக் கொத்தளமும் அரண்மனையும் நாயகனோடு சுகித்துச்ச
ல்லாபலீலை புரிந்திருந்த நிலாமணிமுற்ற முதலிய யாவுங்காணு
மற் கானலின் கீர்போல் மறைந்துவிட்டதே ஐயோ, என்காலிற்
பட்டதைக் கண்ணிற்பட்டதுபோலும் உடலும் உயிரும்போலு
ம்பாலும் நீரும்போலும் பூவுமணமும்போலும் எள்ளும் நெய்
போலும் கரும்புஞ்சுவையும் போலுங்கலந்து வாழ்ந்தமனான
கானகத்திற்றனியாயும் வஸ்திரபங்கமாயும் வஞ்சித்து விட்டுப்
போக யார்செய்த கற்பனையோ அந்தோ தெய்வமே, இக்கானக
த்தில் ஒருவரையுங்கானோமே நாம்வாழ்ந்தபதி யெத்தனைநூர
மிருக்கின்றதோ, வீரகண்டாமணி பொருந்திய பாதபத்மங்களை
யுடைய நமது நாயகனது விலாசம்பொருந்திய மார்பும் இமாச
லம்போன்ற திண்ணிய புயங்கனும்பூரணசந்திரோதயம்போன்ற
முகாரவிந்தமும் நானெப்போது காண்பேனோவென்று அழுது
கூக்குரலிட்டு முகத்திலும் வாயிலும் மார்பிலு மறைந்து புலம்
புகின்ற சத்தங்கேட்டு, அவ்வனத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மிருக
க்கூட்டங்களும் பறவைக்கூட்டங்களும்நெருங்கினின்றுபார்த்து
மறுபடியுமோடிப்போய்விடும், இவ்வாறு அணியணியாய்வந்து
பார்க்கும்படியான மிருகங்களைக்கண்டு, நாம் இப்படித்துன்பப்
படுவதைப்பார்க்கிலும் இம்மிருகங்களுக்கு இரையாகிவிடுவதே
நலமென்று மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு, அம்மிருகங்
களின் அருகேயோடுவாள் அவைகள் ஐயறிவோடுங்கூடிய மிருக
ங்களாயினும் இவள் தேவபிடமென்றும் இவளையாம் இச்சிக்கத்

தகாதென்றுஞ் சிந்தித்துப்பயந்தோடும், இப்படி மிருகாவதிதனது பிராணனைக் போக்குவதற்கெவ்வித உபாயமுமில்லாமல் பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவ்வரணியத்தில் நீழிபாய்த்தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர்முனிவர் குமாரன் இவள் பிரலாபிக்குமோசையைக்கேட்டு, அவ்வோசையின்வழியே நாடிவந்து மிருகாவதிபைக்கண்டு, ரக்கங்கொண்டு, அருட்கடலாகிய ஜமதக்கிரிமுனிவரிட மிவளைக்கொண்டுபோய் விடுவோமென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரிடத்திலிட, அதுகண்டமுனிவர் மிருகாவதியினுடைய சவிஸ்தாரங்களைபெல்லாம் ஆதியோடந்தாய் விசாரித்துத் தானுமறிந்தவராய் என்னைக்கிருகவன்மாவாக நினைபென்றுசொல்லி தன் பத்தினிமுதலிய ரிஷிபத்தினிகளுடனே சேர்த்து ஆதரவுசெய்து வருகையில், மிருகாவதியுந்தனது விதியைநினைந்து வாழ்ந்துவருகையில், கெர்ப்பநோயுற்று இருஷிபத்தினிகளினது கடாஷூஷீட்சண்யத்தால் யாதுங்குறைவில்லாமல் ஆண்குழந்தையைப்பெற, உடனே உதயகிரிச்சாரலிற் பிறந்தமையால் இக்குழந்தைக்கு உதயநன் என்னும் பெயர் தருமென்று ஆகாசத்தில் ஓரசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று, அப்படியே முனிவர் இக்குழந்தைக்கு உதயநனென்று நாமகரணஞ்செய்து வளர்த்துவருகையில், பிறைச்சந்திரன்போல் வளரும் பிள்ளைக்கு ஐந்துவயதுநிரம்ப அப்போது பூரிவரர் சிறுவனுக்குச்சவுளம் உபநயனம் வித்யாப்பியாசம் ததூர்வேதம் மந்திரப்ரயோக முதலியன பூரணமாகக்கடாஷித்து உணரச்செய்து, பாதுகாத்து வருகையில் உதயநனென்னுஞ்சிறுவன் அவ்வனத்தில் வாழும் மிருகங்களின்மீது வேட்டையாடிவருங்கோலத்தைத்தாயானவள் கண்டு களிப்புறத்தக்கதா யிருப்பினும் தனதுமனளைவிடுத்துத் தான் தனித்திருக்குந் துன்பத்தையே பெரிதுபாராட்டிவருநாளிலோர்நாள், அவ்வனத்தில்வாழுமோர்வேடன் ஒருபாம்பைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கக்கண்டஉதயநன் அவ்வேடனை நோக்கி, நீயேன் இந்தப்பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு போகிறாயென்று வினவ அதற்கவன்சிறுவனேநோக்கி அப்பா இதை யான் பட்டணங்களிற்கொண்டுபோய் ஆட்டிவைப்பேனாகில் என் ஜீவனவிர்த்திக்கு குறைவில்லாவிருக்கு மெனக்கூற அதுகேட்ட உதயநன் அது பாவத்தொழிலாதலால்அதனை நீவனையில் விட்டுவிடு இந்தக் கடயத்தைக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்ல, அவன் விட்டு விட்டபிறகு, அன்னையாற்போடப் பட்

டிருந்த இரத்தினக்கடயத்தைக் கழற்றிக்கொடுத்தான், பின்னர் வேடன்கையினின்றும் விடுபட்ட நாகமானது உதயநென்னும் ராஜகுமாரனிடம் வந்து வணங்கி, வேந்தரிளங்கன்றே உம்மால் யின்றையதினம் யான் உயிர்பெற்றேனாதலால் உமக்குக்கைம்மாறுபானென்னசெய்யப்போகின்றேன், நீர் தயைசெய்து என்னுடன் வாருமென்று யினியவார்த்தைகளைச்சொல்லி யழைத்துக் கொண்டுபோய் அவ்வனத்தில் ராஜரீகஞ்செய்து கொண்டிருக்குந்நங்களுடைய நாகராஜன் முன்விடுத்து தனது ஆபத்தினின்று மீட்டதையும் அவனது குணதீசயங்களையுமறிவித்து நிற்க, அப்போது நாகராஜன்முன் உதயநென்னு மிராஜகுமாரனது ரூபலாவண்ய சவுந்தரியங்களைக்கண்டு, சந்தோஷங்கொண்டு கின்னரனென்னும் நாகத்தைநோக்கி, கின்னரா, நான்சொன்ன வண்ணம் நமது குமாரத்தியாகிப லளிதையென்பவளை இவ்விராஜகுமாரனுக்கு மணம்புரியவேண்டுமென்று சொல்ல அதுபோல் இந்தநாக கன்னியை மணஞ்செய்ய, உதயநனும் சந்தோஷித்தனாய்மணம் புரிந்துகொண்டு லளிதையுந் தானுமாய்க் கூடிவாழ்ந்து சுகசையோகங்களை யறுபவித்து வருநாளில் லளிதையென்னும் நாககன்னி கர்ப்போற்பத்தியா யோர்புத்திரனைப்பெற்றாள், பெற்றதும் நாககன்னியாயிருந்த லளிதை தேவகன்னிகையாயினாள். அவ்வாறுருக்கொண்ட பெண் உதயநனைநோக்கி, அரசே, நான்முன்பு வித்யாதார குலத்திலே உற்பவித்த தேவகன்னி என்பெயர் சுகண்டியென்பர் நான் ஒரு ரிஷிசாபத்தினுலே நாககன்னிகையாய்ப் பிறந்திருந்தேன் உன்வயிற்றிலே குழந்தைபிறந்ததும் சாபவிமோசனமாய் விடுமென்று முன்னரந்த ரிஷியினிடத்திலே கேட்டிருந்தேன், இப்போது அப்படியே சாபவிமோசனமுமாகி விட்டது யினியான்தெய்வலோகம்போகவேண்டுமாதலின் உமது குமாரனை நீர் ஒப்புக்கொள்ளுமென்று சொல்லித் தன்குமாரனுக்குச் சகல வியாதிகளுமெப்போது மணுகாதிருக்க ஓர் அமிர்த சஞ்சீவிக்ஞரிகையும் தன் கையிலிருந்த விணையும் ஒருகாலத்தினும் வாடாத அல்லி மாலையையுங் கொடுத்துப்புருஷ னிடத்திலும் மற்றுமங்குள்ள தந்தை முதலிய யாவரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தெய்வலோகம்போய்ச் சேர்ந்தாள்.

அப்பால் உதயநென்னு மிராஜகுமாரன் தன்னுடைய குமாரனுக்கு லளிதையாற் கொடுக்கப்பட்ட மூன்றுவஸ்துக்களோடு குமாரனையழைத்துக்கொண்டு ரிஷியாசிரமத்திலிருக்குந் தன

தூதாயாரிடம் வந்துசேர்ந்து நடந்தசெய்தியெல்லா மாதியந்த
மாய்ச் சொல்லத்தாயாகிய மிருகாவதிகேட்டு மிகவுஞ்சந்தோஷ
மாயிருந்தாள். யிப்படியிருக்குங்காலத்தில் முன்பு தெய்வலோக
த்தில் சகத்திரானீகனுக்குத் திலோத்தமையால் நேரிட்டசாபத்
தன்பிரமாணமாகியபதினான்குவருடத்துக்குச் சமீபித்தபடியால்
உதயகிரிச்சாரலிலிருக்கும் மிருகாவதியினது புதல்வனாற்கொடு
க்கப்பட்ட ரத்தினவளையை வாங்கியவேடன், அவ்வளையைநிற்
பணசெய்து சிவிப்போமெனக்கருதி, களைக்கிராமங்களிலுஞ் சிற்
நூர்களிலுந் திரிந்தும் விலைப்படாமையின் அதனைக்கொசாம்பி
யபுரியென்னும் பட்டணத்திற்கொண்டுபோய் அங்குள்ள வியா
பாரிகளுக்குக்காட்ட, அவ்வியாபாரிகள் இவ்விலையில்லா மணிக
ளிழைத்தொளிராரின்ற வளையைப்பார்த்தால் நமது வேந்தனது
அரண்மனைக்குரியதுபோலிருக்கின்றதேயென்று ஒருவர்க்கொ
ருவர் பேசிக்கொண்டு வளையோடுங்கொண்டுவந்த வேடுவனைய
ழைத்துக்கொண்டுபோய் ராஜசமுதத்தில் விடுத்தார்கள் அப்படி
யிருக்க முன்னம் சரசகலாப மயிலைப்போன்ற மிருகாவதி ஜலக்
கிரீடைசெய்த தடாகத்தினின்றும் தன்னைத்திடரென விட்டுமா
யமாய்ப்போன நான்முத லிதுபரியந்தம்ஊனுறக்கமில்லாமலும்
ராஜரீகஞ்செய்யாமலும் வஸ்திரபூஷணங்களைத் தரியாமலும்மஞ்
சத்தின்மீது சயனிக்காமலும் தாம்பூலந்தரியாமலும் மஞ்சனமா
டாமலும் மந்திரிமுதலிய சுற்றத்தாரோடும் பேசாமலும் பித்து
க்கொண்டவனைப்போல் சரீரமுங்கறித்து, அழகுங்குன்றி அல்
லும்பகலும் ஒரே சிந்தையாய் அயர்வெய்தித்துக்கக்கடலிலழுந்
தியிருந்த சகத்திரானீகன் வியாபாரிகளாற் கொண்டுபோய்வை
த்த ரத்தினவளையைக்கண்டு தனது மங்கையினது கைவளையெ
ன்றறிந்து சொப்பனங்கண்டு விழித்தவனைப்போலுந் திடுக்கிட்
டெழுந்து அங்குவைத்திருக்கும் ரத்தினவளையக்கையி லெடுத்
துக்கொண்டு அதனைக்கண்ணிமையாமற்கண்டு, தனது மங்கை
யினது கரம்போலப்பாவித்து அடிக்கடி யவ்வளையை முத்தமிட்
டுங்கண்ணிலொத்திக்கொண்டும் அடங்காமகிழ்ச்சி யுடையவனா
ய்ப் பெருமூச்செறிந்து எதிரில்நிற்கும் வேடுவனைப்பார்த்துபிந்த
வளையானது உனக்குக் கிடைத்தவித மெப்படி யென்று கேட்க,
அப்போது வேடுவன சொல்லுவான, சுவாமியின் யான உதயகி
ரிச்சாரலில் வாசஞ்செய்யும் வேடுவனாதலால் ஒருநாள் எனது
ஜீவநார்த்தத்தின பொருட்டுவேண்டியபாடச்சென்றுஅத்தினம்

யாதும் கிடைக்காமையால் எனதுகண்ணுக்குமுன்தோன்றியோ
டிப்போய் வளையிற்றுருந்த நாகனைத்தொடர்ந்துசென்று அதிக
ப்பிரயாசையோடும் பிடித்து கிராமங்களிற்கொண்டுபோ யாட்
டிவைத்தால் நெல் கேழ்வரகு முதலிய தானியங்கள் கிடைக்கு
மேயென்று ஆவலோடுங்கொண்டு வருகையில், என்னெதிர்ப்ப
ட்ட ஓரிராஜகுமார னென்னைப்பார்த்து அப்பா இதையேன்பிடி
த்துக்கொண்டு போகிறாய் பாவமாதலால் விட்டுவிடு எனதுகை
வளையைத் தருகிறேனென்று, சொன்னமையால் யானுமதுபோல்
எனக்கிந்தவளையைக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டமையால்
யிதை விற்பனைசெய்து சீவிக்கலாமெனக் கொண்டுவந்தேன், மற்
றயாது மறியேன் அரசேயென்று தனதிருகரங்கையுஞ் சிரமே
ற்குப்பித் தொழுதுநின்றான்.

அம்மொழிகேட்ட வேந்தன் தனது மந்திரியாகிய யுகவல்
லவண்ணையுஞ் சிலபெரியோர்களையும் அருகழைத்து வைத்துக்
கொண்டு கேளுங்கள் பெரியோர்களே இவ்வேடுவன் சொல்லிய
வார்த்தை உண்மையெனத்தோற்றுகின்றது, ஏனெனில் எனது
மங்கை கற்பிணியாகவிருந்தது உண்மை அவள் உயிர்பெற்றி
ருந்தால் புத்திரனைப்பெற்றிருப்பாள் ஆயினும் உதயகிரிச்சாரல்
வரையி லவள் சென்றமாயம் இண்ணதென்று தெரியாமையால்
இவ்வேடுவனைத் துணைகூட்டிக்கொண்டு போவோமாயின் யாவு
ந்தெரிந்து கொள்ளலாம் உங்களுடைய கருத்துயாது, அதனை
வெளியிடுங்களென்று கூறிய வேந்தனை மந்திரிமுதலியோர்நோ
கி, அரசே, தாங்கள் கூறியதேசரி, அப்படியே சென்றறிவோ
மென்ன, உடனே சிலசைந்யங்களோடும் அரசன் மந்திரிமுதலிய
பாவரும் இரதாரூடராய் வேடுவனையுங் கூட்டிக்கொண்டு அன்
றுயிரவு போதுபோக்கி, மறுநாள் அருணேதயத்துக்குள்ள பிர
யாணப்பட்டுத் தன்பதியைகடந்து, காடுமலைவனம் வளுந்தரங்க
களோடுங்கூடியிருக்கும் உதயகிரியைச்சேர்ந்து, வேடுவன் ராஜ
குமாரனைச்சந்தித்த இடத்தைக்காட்டச்செய்து அவனின்னு
நான்கு திசைகளிலுஞ்சுற்றிப்பார்த்து வருங்கால ஓர் பூங்காவில்
முனிவராசிரமங்களும் பன்னசாலைகளுமிருக்க அப்பன்ன சாலை
யில் அநேக ரிஷிபத்தினிகள் நடுவில் மதிபோற் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்குந் தனது நாயகியாகிய மிருகாவதியையும் இள
ஞ்சூரியனைப்போன்ற குமாரனையுங்கண்டு பூரித்துப் பொங்கி

ஆனந்தக்கடலுட் டோய்ந்தவனாய், திடீரென்று இரத்ததைவிட் டிழிந்து, கன்றைக்கண்ட காலியைப்போ லோடித் தனது நாய கியைக் கட்டியனைத்து முத்தமிட்டு விம்மி விம்மி யொருவர்க் கொருவர் படுத்துயரங்களை அவ்வாசிரமத்தி லெழுந்தருளியிரு க்குஞ் சமதக்கினிமுதலிய ரிஷிசுவரர்களும் ரிஷிபத்தினிகளுங்க ண்டி ஆச்சரியங்கொண்டு, இதுவரையில் நம்முடைய பன்னக சாலையில் வாழ்ந்திருந்த மிருகாவதியென்னும் பெண்ணை ஒருரா ஜனாவன் சதுரங்கதளத்துடனே வந்து நம்மையுங்காணாமல் என்ன காரணத்தாற் றுயரப்படுகிறானென்று பன்னகசாலையை விட்டு நீங்கி, துணையாய்வந்தவர்களைக்கண்டு அவர்களுள் மந்தி ரியின்னானெனவறிந்து, இவ்வென்னகாரணமென்றுவினவ, அப் போது மந்திரியானவன் முரிவர்களைவணங்கி, அதிவிநயத்தோடு ங்கேளுங்கள் சுவாமிகளே, கௌசாம்பரிய தேசத்தையாளுகின்ற சகத்திரானீகனென்னும் வேந்தனியர், அந்த மிருகாவதி யென் னும் பெண்யிவருடைய தேவியார், இவ்விருவரும்பட்டணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், கர்ப்பவதியா யிருந்தகாலத்தில் பூங்காவனத்தில் தடாகத்திலிறங்கி நீராடிக்கொண்டிருக்க அரசன் கண்டதேயன்றி யிதுபரியந்தம் எங்கெங் குந்தேடியுங்காணா துசிந்தைவருந்தியிருந்த வேந்தனுக்கு ஒருவேடன் மூலமாயிருக் குஞ்செய்தி யறிந்துவந்தனரென்று மந்திரிசொல்ல, அதுகேட்ட ஜமதக்கினிமுரிவர் அரசனைக்கிட்டவழைத்து உட்காரவைத்து த்தேறுதல்செய்து, ஓய்வேந்தே, உமது மனைவியாகிய மிருகாவ திருங்குமக்குழம்புதோய்ந்த தடாகத்தில் நீராடிக்கூரையேறி நிற கையில், விகடனென்னும் அண்டரண்டப்பட்டியானது மாமிசமெ ன்று தூக்கிக்கொண்டுவந்து இவ்வுதயகிரியின்பேரில் விட்டுவி ட்டது.

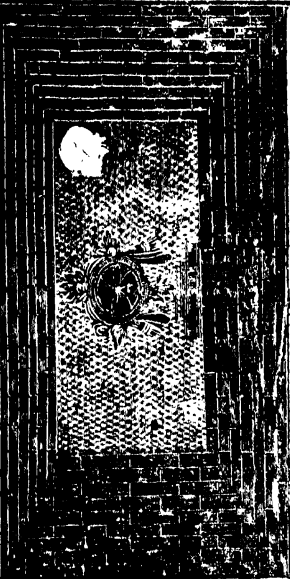
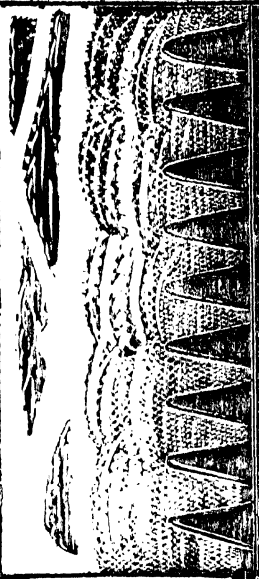
இவள் கெர்ப்பவதியாதலால் அடங்காத்துயரத்தோடும்பிர லாபிப்பதறிந்து யாம் எமது பத்தினியிடம் ஒப்புச்சொல்லிப்பா துக்காக்கச்செய்தோம் உடனே குமாரன் பிறந்தான் அவனுக்கு உ தயநென்று நாமகரணஞ்செய்து, பருவமறிந்து வித்தியாப்பி யாசமுதலியவும் தனுர்வேதமுமுணரச்செய்தோம், யிதுதானி ங்குநடந்த சவிஸ்தாரமாதலால், யிதுபரியந்தம் வால்மீகர் தம தாசிரமத்தையடைந்த சீதாபிராட்டியையும் அவள்குமாரர்களா கிய குசலவர்களையும் பாதுகாத்து ஸ்ரீராமனுக்கு ஒப்புவித்தது போல் எமது ஆசிரமத்தையடைந்த மிருகாவதியையும் அவள்பு தல்வனாகிய உதயநையும் பாதுகாத்துவந்து ஸ்ரீராமனுக்குச்சம

மாகிய சுகத்திரானிகவேந்தனென்னும் நின்னிடம் ஒப்புவித்தோ மாதலால், நீயுனது தேவியையு மைந்தனையும்முழுத்துக்கொண்டு போய் சுகஜீவிதாக விருக்கக்கடவையென்று அநேக ஆசீர்வசன னுஞ்செய்து, தம்மிடத்திலுள்ள அரிதாகிய சிலபதார்த்தங்களை யு ங்கொடுத்து விடைகொடுக்க, சுகத்திரானிகன் முனிவரைப்பணிந் துதனது மனைவியாகியமிருகாவதியையுங்குமாரனாகிய உதயநனை யும் அவன்குமாரனையு முத்துச்சிகிழையிலேற்றிக்கொண்டுநான் ரதாரூடனாய் மந்திரி முதலிய தளங்களை கூட்டிப்பிரயாணப் பட்டுக் கௌசாம்பியப்பட்டணம்வந்து சேர்ந்து இராச்சியபரிபால னஞ்செய்து கொண்டிருந்தான்.

இவ்விதமாய் வேந்தன் மனைவிமக்களோடுங்கூடிச் சகல சந் தோஷங்களை யு மறுபலித்து வருங்காலையில் தனதுகுமாரனாகிய உதயநனுக்கு நல்ல சுபமுகூர்த்தத்திற் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வி த்து செங்கோன் முறைமை யாவுந்தெளிவுறச்சொல்லி சாமபே ததானதண்டமென்னுஞ் சதுர்வித வுபாயங்களிலும் வல்லவனா கிய மந்திரியையுமமைத்து பின்னர் யுகந்தராயணன் வசந்தன்ம னைவியாகிய மிருகாவதியென்னும் மூவரோடுகூடித் துறவடைந் துபட்டணம் விட்டுப்பிரயாணப்பட்டு திவ்யக்ஷேத்திரங்களைக்க ண்டு தெரிசித்து திவ்யதீர்த்தங்களிலாடிவருகின்றபோது சேது வைச்சார்ந்த புல்லாரண்யமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலே தேவிபட் டணத்தில் விவங்காரின்ற சக்கரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்கள் அவ் வாறு அத்தீர்த்தத்திலாடியவுடனே தேவதூதுபி முழங்கவும் தேவர்கள் மந்தாரம் பாரிஜாத முதலிய மலர்களேமாரிபோற்சல சலென்று வருஷிக்கவும் தாங்கள்முன்செய்தவினைப்போகங்களை யெல்லாமொழித்துச் சாபமனைத்துந் தீர்த்து பழையபடி தேவ சொரூபம்பெற்று ராஜனாகிய சுகத்திரானிகன் அஷ்டவசுகங்களில் விதுமனாகவும், யுகந்தராயணனாகிய மந்திரி மாலியனாகவும்சே னுபதியாகிய சதுரங்கன் புஷ்யகந்தனாகவும், புரோகிதனாகிய வச ந்தன் பிலோற்கடனாகவும், மிருகாவதியென்னுமரசி அலம்புகச யென்னு மரம்பைமாதாகவும் உருவம்பெற்று, பொன்னுலகத்தி ல்வரவர்கள் தொழிலிற்பிரவேசித்திருந்தார்கள். ஆதலால்பித்த ன்மையாகிய மகிமைபூண்டசக்கரதீர்த்தம் தேவிபுரத்தினுண்டா மிருக்கின்றதென்று சூதமஹாரிஷிபாணவர்ச்செல்ல நைமிசாரண் யவர்களுளாகிய முனிவர்கள் கேட்டு மிகவுங்களிப்படைந்து பிரம்

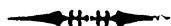

மானந்த பரிதராய் முனிவரை நோக்கி சுவாமி செப்புதற்கரிய
யிச்சக்கரதீர்த்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பட்டணத்திற்கு
தேவியினது நாமத்தார் பெயர் பிரகாசிக்குங்காரணம் யாதோ
அதனையும் அத்தீர்த்தத்தில் நரராய்ப்பிறந்தவர்கள் தீர்த்தமாடி
னால் அவர்கள் அடையும்படியாகிய பலனையுஞ்சிறியேங்களுக்கு
ப்புலப்படும்படியாய் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுவிரை
ந்துகேட்க ருதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

விதுமச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

தேவிபுரச் சரித்திரம்.

நைமிசாரண்ய முனிவர்களே, தேவர்கள் விண்ணாதி ஐந்
தாகியும், விமலமாகியும், அமலமாகியும், விளங்காநின்ற ஜகதீச
னது கிருபாநோக்காலிலும் காசிபரிஷிபினது தேவிமார்களாகி
யதிதியென்பவள் வயற்றிலே பிறந்த தேவேந்திராதி தேவர்களு
ம், அதிதியென்பவள் வயிற்றிலே பிறந்த ராக்ஷஸர்களும் ஒருவ
ர்க்கொருவர் தொந்தயுத்தங்கள்செய்து போராடி ராக்ஷஸர்களி
யாவருமடிந்து விட்டதனாலே அதிதியென்னப்பட்டவள் மிகுந்
தவிசனத்தினர் சோபக்கடலுட்டோய்ந்து சகிக்கலாற்றாதவளா
ய்த் தனது குமாரத்தியையழைத்து, அடியம்மணி இனியாகிலு
முனது வயிற்றிலே கர்ப்பமுண்டாகும்படி வனத்திற்போ யரிய
தவஞ்செய்து வரம்பெற்றவருவாய் மகளேயென்றுசொல்ல,அத
னைக்கேட்ட அவளும் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு வனத்
துட்புகுந்து, சுபாரிசமுனியைநோக்கி, மகிஷரூபத்தோடுந் தவ
ம்புரிய, அப்போது சுபாரிசமுனிவரானவ ரவளுக்குப் பிரசன்ன
மாகி, வாரும் பெண்ணே சத்குணீ, நீசெய்த அரியதவத்தாலுன்
மீதெமக்கு மிகவுஞ்சந்தோஷமாய் தெரிசனந்தந்தோம் இனி நீ
விரும்பியவண்ணம் உன்வயிற்றிற்பிறக்கும் பிள்ளையானவன் சுத்
தவீரனாகவும் அதிவீரபராக்கிரம சாலியாகவும் அனேக வரங்க
ளைப்பெற்றவனாகவும் உன்னைப்போல் மகிஷமுகத்தோடும் பிறப்
பாளுதலால், அதுவரையினும் நீ என்னிடமிருவென் றவனையுங்

கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் தானிருக்கும் பன்னகசாலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். இவ்வகையாய் சுபாரிசரிடத்திலே யிருக்கிறகாலத்தில் அவள் வயிற்றில் கர்ப்பமுண்டாய் ஆலகாலவிஷம் பிறந்ததுபோல மகிஷமுகத்தோடுங்கூடி யோர்பிள்ளை பிறந்தது அப்பிள்ளைக்கு மகிஷாசுரனென்று பெயரிட்டு வளர்த்துவருகையிலுப்பிள்ளையானவன் சகல வல்லமைகளு முண்டானவனாகவும் பராக்ரமசாலியாகவு மிருக்கிறபோது முன்பு தேவர்களோடுயுத்தஞ்செய்து ஜெயிக்கமாட்டாதவர்களாய் தப்பிப்பிழைத்து ஒடியொளித்திருந்த ராட்சதர்களில் விப்பிரசித்துவினுடைய குமாரன் வித்துத்துமாலி பென்பவன்மகா பராக்ரமசாலிகளாகியசில ராக்ஷஸப்படைகளோடுங்கூடி இந்த மகிஷாசுரனிடத்திலேசேர்ந்து அவனை நோக்கிக் கூறுவார்கள். ஐயா மகிஷாசுரே, எங்கனையும் எங்கள் முன்னோர்களாகிய சிலராக்ஷஸர்களையும் அமராவதிக்கிறைவனாகிய தேவேந்திரன் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லா மெதிர்த்துப்போராடி நாசப்படுத்திய காலையில் நாங்கள் ஒடித்தப்பிப்பிழைத்தோம் என்செய்வோம், வேறு துணையல்லாமற் றுண்பப்படுகிறோமென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மகிஷாசுரன் கடுஞ்சினமடைந்து, கண்களிறீயெழும்படிநோக்கி பயப்படாதீர்கள் கணப்போதில்தேவர்களையெல்லாம் நாசப்படுத்துகிறேனென்று சீறியெழுந்து, அவ்வரக்கர்களைக்கூட்டிப் பிரயாணப்படுத்திக்கொண்டு தெய்வலோகத்தைச்சுற்றிவளைத்து, இந்திராதிதேவர்களுடனே தேவக்கணக்கில் நூறுவருடம் வரையில் தொந்தயுத்தஞ்செய்தான், அப்படியுத்தஞ் செய்கிற காலையில், இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாம் மகிஷாசுரனுக்கு முன்னின்று நிர்வகிக்கமாட்டாதவர்களாய், தங்கள் பதியைவிடுத்து உத்தரபாகத்தி லோங்குங்கை லாசுகிரியிற் சேர்ந்து, சந்திர ஜடாதா மூர்த்தியாகிய உமாமகேசனிடத்தில் முறையிட்டார். அம்முறைப் பாட்டைக் கேட்ட நீலகண்டன், ரவுத்ராகாரமாய்க் கோபங்கொண்டு, தனது கோபாவேசமாகிய தழலை வடவாமுகாக்கினியினுங் கோடிபங்கதிகப்படுத்தி, அதனையோர் பெண்ணுருவின் முகமாகவும், மகாவிஷ்ணுவினது கோபத்தியை தேகமாகவும், இயமனது கோபத்தை உதடாகவும், பிரமனது கோபத்தைப் பாதங்களாகவும் கைலாசுகிரியை யிரண்டு குசங்களாகவும், அருணனது கோப

த்தை முழந்தாள்களாகவும், அஷ்டவசக்களைக் கரசாணுதிகளி
லுள்ள நகங்களாகவும், அஷ்டதிக்குப் பாலர்களை விரல்களாக
வும், சந்திரனை நாகியாகவும், வடவாமுக்கானியைக் கண்களாக
வும், சண்டமாருதத்தைப் புருவமாகவும், இந்திராதிதேவர்களி
டத்துண்டாகிய கோபத்தீயே சதுர்ப்புஷங்களும்கூட அஷ்ட கர்ங்க
ளுமாகி ஆயுதங்கள் பிரகாசிக்குப்படியாகவும், அஷ்டதிகையும்
நடுங்கும்படி பரஞ்சோதிவடிவாய் நின்றவனைக்கண்டதேவர்முத
லியாவரும் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். அவ்வாறு தோத்திரஞ்
செய்தது மன்றியும், அவரவர்களது மந்தரசத்திகளையும் ஆயுத
ங்களையுங்கொடுக்க அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டவளாய்க்
கோபவேசத்தோடும் அண்டகடாகங்களும் நடுங்கும்படியாய்
கொச்சனைசெய்து, விசுவரூபங்கொண்டிரிப்பவனுக்குப் பரமசிவன்
தனது முகிலைவேற் சூலத்தைக்கொடுத்துச் சிங்கத்தை வாகன
மாகவும், பூதவேதாளபைசாச கணங்களைப்படையாகவும், மாமி
சாதிகளைபட்சணமாகவும், பாலைவனத்திலிருந்து மகிஷாசுரனைச்
சங்கரித்துவரும்படி யருள் செய்தனுப்ப, விடைபெற்று, பூதவே
தாள பைசாசக்கூட்டங்களுடனே சிங்கவாகனத்திலேறிவருகிற
துர்க்கையை மகிஷாசுரன் முதலிய ராக்ஷஸர்கள் கண்டு, மகா
கோபங்கொண்டு மகாதுர்க்கிபை வந்தெதிர்த்துச் சூழ்ந்துகொ
ண்டார்கள். அப்படிசூழ்ந்த அரக்கர்களைக்கண்டு, அண்டமுகடு
ந்திடுக்கிட, சமுத்திர ஜலமுங்கலங்கிச்சவறும்படி கொச்சித்து
நின்ற துர்க்கையின்மீது அரக்கர்கள் வில்லைவளைத்து அநேகமா
யிரம் பாணங்களைத் தண்டோப தண்டமாய் பிரயோகஞ் செய்
தார்கள், அதைக்கண்ட தேவர்கள், தங்கள் வில்லைவளைத்து கு
ணத்தொனி செய்து ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதின்மாயிரம்
லட்சம் பத்து லட்சம் கோடி பத்துக்கோடி சங்கம் மகாசங்க
மென்பதாய்க் கணக்குமித மில்லாமல் அளவிறந்த பாணங்
களை ஆகாயம் பூமி எங்கும் பாணமயமாய் நிரப்பி இராட்சத
க்கூட்டங்களைக் கால்வேறு, கைவேறு, தலைவேறு, உடல்வேறு
கக்கண்டித்து, எங்கும் பிணமலைகளாகக் குவித்து, நாய்நரி கழு
கு கூளி பூதவேதாள பைசாசகணங்களுக்கு விருந்திட்டு, இன்ன
முண்டோ வரக்கர் சேனைகளெனச்சிங்கநாத வட்டகாசஞ்செய்
தார்கள், அதுகண்ட மகிஷாசுரன் எரிந்து விழுந்து பற்களைநெ
றநெற வென்று கடித்துக் கண்களில் நெருப்புப்பொறி குபீல்கு
பிலெனச்சிந்தும்படியாய், வில்லைவளைத்து நானேறிட்டுக்குணத்

தொனிக்காட்டி, எல்கினுற்செய்து விஷயந்தோய்ந்திருக்கும்படியாகிய நாராசங்களைவில்லிற்சந்தித்து, கர்னபரிசந்தமிழுத்தே வேந்திரன்மீதாயிரமும், வருணன்மீதாயிரமும், வாயுவின் மீதாயிரமும், அஷ்டவசக்கள் முதலிய தேவர்கள்மீதும் ஆயிரமாயிரமாகத்தொடுத்துச் சிங்கநாதஞ்செய்தான். அப்போது துர்க்கியானவள், மிகவுங்கோபங்கொண்டு, தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பூதவேதாள பைசாசங்களைத்தூண்ட, அவைகளாக்ரமித்துச் சண்டமாருதக் காற்றைப்போலெழும்பி மகிடன்விடுத்த பாணங்களை பெல்லாங் குபிலெனப்பாய்ந்து கையினுற்பிடித்தும் முறித்தும் அரக்கர்கள்மேல் மோதியதன்றியும் தங்கள் கையிலிருந்தகதை சூலம் இருப்புலக்கை பிண்டிபாலங்களால் அரக்கர்கூட்டங்களை ஹதாஹதப்படுத்திக் கைவேறு கால்வேறுகச் செய்து, அவுணர்களைத் துண்டு துண்டாய்ச் சதைசதையாய்ப் பெயர்த்தெறிந்து அட்டகாசங்கள் செய்து நின்றனர்.

அப்போது ராக்ஷஸப்படைகளெல்லாங்கோவென்று கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு மகிஷாசுரனைநோக்கி, ஒடிவருகிறபோது அவனுடைய மந்திரியாகிய மகாநாதன், அநேகபாதன், கரவில்லன், சண்டன், மகோதரன், மலியுணன், கற்பகச்சூடன், மகோற்கடன், ஒற்றைகண்ணன், சுலோசனன் இவர்களெல்லா மொன்றாய்த்திரண்டு, தேவியைவந்து சிங்கத்தைநாய்கள்குற்றிக்கொண்டதுபோற்சுற்றிக்கொண்டு, அவரவர்கள் வில்லைவளைத்து, இடிமுழக்கம்போலப் பேரொலிகாட்டி, அஸ்திாங்களைச்சேனைமாரிபோற்சிற்தினார்கள். அப்போது துர்க்கியானவள் கோபங்கொண்டு, வீரசிங்கம்போலார்ப்பரித்து வில்லை வளைத்து, அண்டமுகடுஞ் செவிபெடும்படியாய்க் குணத்தொனிசெய்து, வச்சிராயுதத்துக்குச்சுமானமான ஒருபிறை முகக்கணையை வில்லினிடமாகச்சந்தித்து அபிமந்திரித்து கர்னபரியந்தமிழுத்துப் பிரயோகஞ் செய்தாள், அப்பகழியானது மகிஷாசுரனுடைய சேனைகளிலே பிரவேசித்துயானைகளிலே லட்சம் குதிரைகளிலே பத்துலட்சம் காலாட்களிலே சங்கஞ்சங்கமாய் மலைமலையாய்க் குவித்து விட்டது.

அப்போது மாயவனென்னப்பட்ட ஓர்ராக்தன், அனேகஞ் சேனைகளோடுங்கூடி எதிர்த்து துர்க்கையின்பேரில் அளவிறந்த பாணங்களைத் தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்ய தேவியார்கோபங்

கொண்டு எரிமுகவாளியை வில்லிடமாகச் சந்தித்துவிட அந்தப் பாணமானது சடசட வென்னும் ஓசையுடன், எங்கும் பொறிக ளைச்சிந்தி, மாயவனது மார்பிற்றாக்கி, முதுகிலூடுருவிச் செல்ல, அதனாலவன் இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு பூரியின்மேற்சாய் ந்து உயிர்துறந்தான் அதுகண்டமகிஷாசுரன் அதிவிசனமடை ந்து தன்னண்டையிலிருக்குஞ் சண்டகோபனென்னும் ராக்ஷச னைப்பார்த்து, அடா சண்டகோபா, நமது மாயவனைக்கொன்ற இந்த துர்க்கியை நீயோபெதிர்த்துக் கணப்போதிறிற் காலன்வ சப்படுத்தி வெற்றிமாலை தரித்து வரவேண்டுமென்றனுப்ப, அப் படியே சண்டகோபனும் மகா ஆக்ருஷத்தோடு மநேகராஹஸப் படைகளுடனே வந்து தேவியை பெதிர்த்து, அநேகமாயிரம்பா ணங்களை பிரயோகிக்க, அப்போது தேவியார், சண்டகோபன் விடுத்த அஸ்திரங்களை யெல்லா மோர் சிலீமுகக்கணையால் நாசப் படுத்தி, அவன் கைவில்லையுங்கண்டித்து, துவசத்தையும் வெட் டிச் சாய்த்துக் குதிரையையுங்கொன்று, இரத்தத்தையுஞ் சக்கை சக்கையாய்ப் பெயர்த்தெறிந்து, மற்றொரு அர்த்தசந்திரபாணத் தினால் அவன் சிரத்தையுந் துணித்துச்சாய்த்தான் அவ்வாறு சண்டகோபன்சாய்ந்தவுடனே, சித்ரபாறுவென்னு மோரரக்கன் கோபாவேசங்கொண்டு, கையிற் சக்கராயுதமெடுத்துச் சிங்கம் போற்பாய்ந்து, கரகாவென்று சுழற்றித் தேவியின்மீது விட்டெ றிந்தான். அச்சக்கரமானது கிரிச்சலிட்டுக்கொண்டு வரும் வேக த்தைக்கண்ட தேவி ஓர்பகழியை வில்லினிடமாகச் சந்தித்து, அவன்விட்ட சக்கரத்தைவெட்டிச்சாய்த்து மற்றொருபகழியா லவன் தலையையும் வெட்டித்தள்ளினான். அப்போது பாடகனெ ன்னுமோரரக்கன்கண்டு, சினங்கொண்டு தனதுகையிலிருந்தவில் லையும் வேலையு மெறிந்துவிட்டுத் தேரைவிட்டுக்குதித்து தோள் தட்டித்தேவியின் முன்னின்று மல்யுத்தஞ்செய்யும்படியாய் அ றைகூவியின்றான். அதுகண்ட துர்க்கியானவள் கோபச்சிருப்புக் காட்டி இடக்கையாலோங்கி அவன் தலையிற்புடைத்த மரத்திரத் தில் தலையிலிருந்த மூளையானது கலங்கிக் காதின்வழியாகவும்வா யின் வழியாகவுஞ்சிந்தி நரக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கதறிப்பதறி மடிந்தான். அதைக்கண்ட அந்தகனென்னு மோரரக்கண்வந்தெ திர்க்க, அவனையு மோர்க்கணையினற்கொன்று இவ்வாறு மகிஷாச ரனுடைய இரதகஜதூரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளை

யுங் கால்மாடு தலைமாடாகச்சாய்த்துப் பனிக்கூட்டத்தை விலக்கியெழும் பாதுவைப்போல இருட்சிழம்புபோன்ற இராட்சதக்கடலினின்றும் தேவியானவள் சூரியனைப்போற் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதை மகிஷாசுரன்கண்டு, வடவாழகாக்கினிபோற் சீறியெழுந்து, காற்குழம்பினாலே பாதாளலோகம் வரையில்வெடிப்புறம்படியாய் வெட்டிப்பிளந்து, கொம்புகளை யசைத்துப் பருவங்களைவிதிர்த்து, கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் சிந்தும்படியாயுருட்டிப்பார்த்து, நீலகிரியைப்போலும் மேகக்கூட்டம்போலும் இரண்டு கடைவாய்களினின்று மிரத்தங்கள் கொப்பளித்துச் சிந்தும்படியாய் உதட்டைக்கடித்தும், முன்கையைக்கடித்தும், வாலையுதறி ஆகாயத்திற்கிளம்பியும் ஊழிகாலக்கடல்புரண்டுவருவதுபோலிராட்சதப் படையுடனே தேவியை வந்தெதிர்த்தான். அப்போது தூர்க்கியானவள், இனியிந்த மகிஷாசுரனைப்பூமியிலிருத்துவது அழகன்றெனக்கருதி, நீலகிரியை ஆதிசேடன் சுற்றிவளைந்ததுபோல நாசபாசத்தையெடுத்து மகிஷாசுரன்மீதுவீசினான், அந்நாசபாசமானது தேவியினது கரத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட தெப்படியிருந்ததென்னில் ஆலகாலவிடம்போலும் அந்தகாரவிருளைப்போலும் சண்டமாருதம்போலும் அதிவேகத்தோடுங்கூடி, மகிஷாசுரனை சுற்றிவளைத்துக்கொள்ள, கட்டுண்டுகண்டிதுங்கி, வாயிலே ரத்தங்கள் குபீல் குபிலென்றுசிறந்த அம்மகிஷரூபத்தை நீக்கி, சிங்கவ்ருவெடுத்துப்பாய்ந்து, ஆக்ரமித்துதேவியை வந்தெதிர்த்தான். அப்போது தேவியார் அகோர ருத்ராகாரமாய் நாரசிம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அச்சிங்கவ்ருவை யிருபிளவாகப் பிளந்தெறிந்தாள் பின்னும் யானையைப்போல் வந்தெதிர்த்து தேவியைச் சிங்கவாகனத்துடனே துதிகையாற் சுற்றித்துக்கினான் அப்போது தேவியார் யானையாகிய மகிஷாசுரனது துதிக்கையைச் சக்கராயுதத்தினாலறுத்துத் தள்ளினான். பின்னும் மகிஷாசுரனாக்ரமித்து ஆகாயத்திற்கிளம்பியுமியிலே லாகுகொண்டு குதித்து மகிஷரூபத்தோடும் தேவிமுன்னின்று ஆர்பரித்தான் அதுகண்ட தூர்க்கியானவள் பற்களைக்கடித்து, வில்லினிடமாக அநேகபாணங்களைத் தொடுத்துப்பிரயோகித்தாள் அவைகளை யெல்லாம் மகிஷாசுரன் தனது கொம்பினாற் றட்டி விட்டு பருவதங்களையும் விருட்சங்களையும் கொம்பினாற் குத்திக் கிளப்பித் தூர்க்கி தேவியின் மீதெறிந்தான்.

அப்போது தேவியானவள் தனது தண்டத்தினுற்றட்டித்த விடுபோற்செய்து காட்டிலலைவிட்டு, மகிஷனைப்பார்த்து, மகாவுக்ரத்தோடும், அடா உனது ஜீவனைக்கணப்போதில் மடித்துதென்றிசைக் கடவுளாகிய இயம்பிரானுக்கு வாகனமாக வனுப்புமி நேனென்று வீராவேஷத்தோடுங் கையை மேலேதூக்கி மகிஷாசுரன் தலையிலே கோடைகாலத் திடிபோற்குத்தினுள், அக்குத்தினுல் அசுரனுடைய கபாலமானது கலங்கிக்கண்கள் தெறித்து தேகத்திலுள்ள எலும்பெல்லாழுறிந்து நெக்குவிட்டு, உள்ளம்பதறி, நிலைநிற்கமாட்டாமற் நென்றிசையைநோக்கி யோட்டமெடுத்தான். அதுகண்டு தேவியானவள் மிகவும் ஆக்ரமித்து குருகென்னும் பறவையை யிரைகொள்ள வெழுந்த இராஜாளியைப் போற்றொடரச் சிங்கத்தையேவுகையில் அப்போது அசுரனானவன் ஒடுவதற் கசக்தனாய் இனி நம்மால் ஓடமுடியாதெனக்கருதித்தான் ஒடுந்திசைக்கு எதிரிலிருக்க சேதுவுக்குச்சம்பந்தமாக விருக்கும் சக்கரதீர்த்தமானது வெகு விஸ்தாரமாய்ப் பத்துநாழிகைதூரம் பரப்பும் ஆழமுமுள்ளதா யிருந்ததைக்கண்டு குபிலென்று அத்தடாகத்திற்பாய்ந்து அழுந்திவிட்டான் அப்போது பின்தொடர்ந்து வந்த தேவியானவள் அசுரனைக்காணுமற் றிகைத்து எவ்விதமாயையினுலோ மறைந்தானென்றுயோசித்துக்கொண்டு, வந்தவழியைப்பார்க்க வடக்குமுகமாகத் திரும்பி யந்தச் சக்கரதீர்த்தக்கரையிலே நிற்கும்போது, மகிஷாசுரனித்தடாகத்திலொளித் திருக்கிறானென்று ஆகாயத்தில் அசரீரிதோன்றியது அதுகேட்டவுடனே தன்னுடைய வாகனமாகியசிங்கத்தையேவ அச்சிங்கமானது தடாகத்தில் வாயைவைத்துச் சலத்தையெல்லாஞ்சேறு படக்குடித்தமையால் அப்போது அசுரன் பதுங்குவதற்கிடமின்றி வெளிப்பட்டான்.

உடனே துர்க்கியானவள் கண்டு விடப்படா தென்று ருத்ராகாரமாய் ஆக்ரமித்து எழும்பி அண்டரண்டபட்சியானதுபாணிகளின்மீது பாய்ந்து காலினிலிக்குவதுபோல மகிஷாசுரன் மீதுபாய்ந்து ஓர்கால் உடலத்திலும் ஓர்காற்சிரத்திலு மூன்றிச்சுலத்தினுற் குத்திப்புரட்டி கத்தியினுல்வெட்டி அவனது உடலத்தைக்காலா லெற்றினமாத்திரத்தில் மகிஷாசுரன் யுகார்தகாலப்பேரொலிபோ லிரைச்சலிட்டுக் கொண்டு இரத்தங்களைக் குபில் குபிலென்று கக்கிக்கொண்டு மாணமடைந்தான். அதுக

ண்டதேவியுந் தனது வாளாயுதத்தினாலே அவனுடைய வுடல் வேறு கால்வேறாக வெட்டியெறிந்து தலைபைக்காலால் மிதித்து க்கொண்டு ரவத்ராகாரமாய்த் தனது தேகமனைத்துஞ் சிவந்து செக்கர்வானம்போற் பிரகாசித்தாள், அதுகண்ட தேவர்களெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டு மெத்தவுஞ் சந்தோஷத்தோடுங் கற்பகமலர்களைத் தேவியின்மீது சோனைமாரிபோற் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் அவ்வாறு வருஷித்ததன்றியும் தேவர்களுக்கு இவ்வசுரன் மரணமடைந்தது எப்படி யிருந்ததென்றால் இரண்யாட்சதர்களைப்போ லொருகோடி பேர்கள் தாருகாசுரனைப்போ லொருகோடிபேர்கள் மடிந்தால் எவ்வளவு களிப்புண்டாகுமோ அதற்கு எண்மணங் கதிகமாகிய சந்தோஷங்கொண்டு தேவியை துதித்துப்பாடி ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள் அதன்றியும் பூதவேதாள பைசாசகணங்கள் முதலிய யாவும் மலையைப்போற் குவிந்திருக்கும் மகிஷாசுரனது இரத்தமாயிசங்களைத் தின்று இன்று நமக்கு நல்ல விருந்தென்று சொல்லிக் கூத்தாடின சர்வலோகங்களிலுமுள்ள சகல ஜீவாத்மாக்களுஞ் சந்தோஷமடைந்தார்கள். அப்போது தேவர்களெல்லா மொன்றுகூடி மகிஷாசுரனைச் சங்கரித்த மகாதேவிக்குச் சக்கரதீர்த்தக்கரையிலே ஆலயமும் பட்டணமு முண்டாக்கி அதிற்குடிகளையேற்றி அதற்குத் தேவிப்பட்டணமென்று பெயரளித்து தேர் திருவிழாமுதலியயாவு முண்டாக்கி, மகிஷாசுர மர்த்தனியென்று பெயர்கொடுத்து தேவியைப் பூசித்து வணங்கி எங்களுக்கெவ்வித இடுக்கண்வந்த போதிலும் தீர்க்கவேண்டு மென்று வரப்பிரசாதமும் பெற்றுக்கொண்டு அவரவர்களுடைய இருப்பிடங்களுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்களபின்னும் அன்றுமுதல் அப்பட்டணத்திலே யாதொரு குறைவுமில்லாமல் சகலருக்கு மிஷ்டசித்திகளைத்தந்து வெற்றியைத்தருவதுமன்றி அச்சக்கரதீர்த்தமானது சிங்கங்குடித்துச் சுவறிப்போன மையால், தேவி தனது அருளால் அதிலமுர்தம்பெருகச்செய்து சகலருந் தீர்த்தமாயும்படி உபயோகப்படுத்தினபடியால்இதற்கு அமிர்த தீர்த்தமென்றும் பெயர் கொடுத்து அதில் மூழ்கினபேர்களுக்கு நினைத்த காரியங்களெல்லாங் கைகூடிவரும்படியாய்ச் செய்தும், மோட்ச சாம்பிராச்சியமும் கொடுக்குந்தேவிப்பட்டணமுண்டான வர்த்தமானம் இத்தகையதென்றுந் தேவிப்பட்டணத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் திருவணிகட்டும்போது முன்னர்க

ணைசரையும் நவக்கரங்களையும் பூஜித்துச் சேதுபந்தனஞ்செய்யவாரம்பித்தான்.

அப்போதந்த தேவதர்சனாகிய நளன் ஸ்ரீராமச்சந் ரகவாமிக்கு ஒரு சிங்காசனம்செய்து கொடுத்து அதிலே ஸ்ரீராமஸ்வாமியை யெழுந்தருளி யிருக்கும்படிசெய்து பின் ஐந்துநாள்களுக்குச் சேதுவைக்கட்டி முடித்துச் சகலதேவா சொரூபமான வானரர்களும் ஸ்ரீராமச்சந்திரனது பிரசாதமுங்கூடிய திருவணையினது தொடக்கத்துக்கு கீழ்ப்பாகத்திலே ஸ்நானவிதியின்படி யாத்திரைசெய்யப்பட்டவர்கள் முதல் கணைசரைப் பூசித்துப் பின்பு சேது மூலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சேஷத்திர பிண்டமுதலியவை கொடுத்துப் பிறகு சக்கரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அங்கும் சேஷத்திரபிண்டமுதலானவைகள் செய்து சேதுவுக்கு நாயகனாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரனைப்பூசித்து கிரமப்படி ஸ்நானஞ்செய்து ஜபதபரியமரிட்டைக ளதுட்டிப்போர்களுடைய சென்மார்தரங்களிற் செய்த கர்மாதபவங்களும் நீங்கி மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். அதன்றியும் தரம்புஷ்பரிணி பென்னுந் தீர்த்தத்துக்குச் சமானமானது எவ்வுலகத்தினுங்கிடையாது. உலகிலுள்ள சகலநதிகளும் மூழ்கினும். இத்தீர்த்தத்திலாடிய புண்ணிய பலத்தில் பதினாறு லொருபங்குக் கீடாகாது யாத்திரைசெய்கின்றவர்கள்முன்பு நவபாஷாணமாகிய சேது மூலத்தில் மூழ்கிப்பின்பு சக்கரதீர்த்தத்திலாடி இவ்விரண்டிடங்களிலும் சேஷதரபிண்டங்கொடுத்து தர்ப்பணங்கள் செய்து ஸ்ரீராமனைப்பூசித்து வணங்கி அப்பால் தர்ப்பசயனத்திற்குப்போய் நளனுல ரியமிக்கப்பட்ட சிங்காசனத்தைத் தெரிசித்தவர்கள், நரகவேதனையடைய மாட்டார்களாதலால் அதன் மகிமையை இன்னும் கேளுங்கள் யாதெனில் அந்தச் சேதுவானது மோட்சமார்க்கத்துக்கு ஏதுவாகி சீதாலட்சுமியினது இதய கமலத்தை விகசிதஞ்செய்வதற்கு இளஞ்சூரியனைப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கு மென்று சூதபுராணிகர் சொல்லி மறுபடியுஞ் சொல்லுவார் கேளுங்கள் முனிவர்களே இத்தன்மைவாய்ந்த சேது மூலத்திலே விளங்குஞ்சக்கர தீர்த்தத்திலேமூழ்கிய புண்ணியர்கள் அதற்கு தக்ஷிணபாகத்தி லிருக்கும் வேதாளவரத்தீர்த்தம் ஆடவேண்டிய விதியாதலால் அத்தீர்த்தத்துக்கு உத்தரபாகத்தில் சக்கரதீர்த்தமும், தக்ஷிணபாரசிங்கநதமாதன பருவதமும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கு மென்று சூதமுநீவர் சொல்ல அதைக்கேட்டு ஆனந்தங்கொண்ட நைமிசாரண்

யமுநிவர் சுவாமின் அத்தீர்த்தத்துக்கு வேதாளதீர்த்த மென்று பெயர் வந்த காரணத்தையும் அதன் மகிமையையும் அடியேங்க ளுக்கு திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்க ச்ஞாதமகாமுநிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தேவிபுரச் சரித்திரம்

முற்றிற்று

வேதாளவாததீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே, ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூப சாட்சாத்கார மாகி விளங்குஞ் ஜகதீசன், கயிலாசவாசன், உமாமகேசன், பவ நாசன் தனது மங்கையாகிய பர்வதராஜக்குமாரிக்குரைத்தகதையை யாம் உங்களுக்குரைக்கின்றோம் அதாவது தண்டகாரண்ய த்தில்வாசமாயிருக்குங்காளமகாரிஷியானவர்பஞ்சாக்கினியுடை நின்று தபஞ்செய்து கொண்டிருக்குங்கால், அவர் புத்திரியராகிய கார்த்திமதி யென்பவள் அதிரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தோடு கூடியிருப்பவள், அவள் நித்தியபடியாய்த்தனது தந்தையாகிய காளவரிஷியின் தேவபூசைக்கு வேண்டிய தீர்த்தம் பத்திரம் புட்பஞ்சமித்து முதலாகியவைகளைக் குறையின்றிக் கொண்டு வந்து கொடுத்துப்பணிவிடை செய்துகொண்டு வருவாள் அது போலொருநாள் வனத்திற் பிரவேசித்துப் பத்திரபுட்பமெடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, காந்தர்வலோகத்திலேயிருந்து சுதரிசனன் சுகன்னன் என்னுமிரண்டு காந்தருவச்சிறுவர்கள் நவமணிவெயில் பரப்பி யிலகாரின்ற விமானத்தேறி ஆகாயவீதியிற் செல்பவர்கள், இப்பெண்ணினுடைய ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தையும் அன்னப்பேட்டைபோன்ற நடையையுங்கண்டு மயங்கி, மூத்தவனாகிய சுதரிசனனென்பவன் விமானத்தைவிட்டு பூமியிலிறங்கி அந்தப்பெண்ணிடத்தில்வந்து ஒபெண்பாவாய் இவ்வனத்திலிருக்கும் நீ யார் உன் தந்தையார் பெயரென்னை சொல்லுவாயென்றுகேட்க அதற் கவளொன்றுஞ் சொல்லாமல் மவுனமாகவிருந்தும் அவ்வித்யாதான் துராக்ருதமாய் வாராய் பெண்கள்

நாயகமே எனக்கு உன்மீது மிகவும் மோகமாயிருப்பதால் நான் காந்தாவலோகத்திலே விஞ்சையர்களுக் கரசனாகிய கோசரனுடைய குமாரன், என்பெயர் சுதரிசனென்று சொல்லுவார்கள், யான் மன்மதனுடைய அஸ்திராக்கினியால் வெதும்பித் துன்பப்படுகின்றமையால் அதைத்தவிர்த்தாட் கொள்ளவேண்டுமென்றுவெகுவாய் வருந்திப் பிரலாபமுற்றான், அதுகேட்ட அப்பாவை கூறுவாள் வாரும் சுதரிசனே நான்தண்டகாரண்யத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்குங் காளவமகாரிஷியினுடைய குமாரத்தி, என்பெயரோ காந்திமதியென்று சொல்லுவார்கள் யான் அவருடைய பூசைக்குப் பத்திரம் புட்பம் குசை முதலானவைகள் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கின்ற வழக்கமாதலால் இன்றைக்குவெகுநேரம் தாமதப்பட்டு விட்டது. அவரது பூசாகாலத்துக்குகணப்போது தாழ்க்குமாயின் கோபித்துச் சாபங்கொடுப்பாராதலால், அவ்வாறு நடந்தபின்னே பேதைபாகிய எனக்கு கதியாது, ஆனதால் நீர் என் தந்தையினிடம் வந்து என்னைக்கேட்டு மணம்புரிந்து கொள்ளுமென்று சொல்லிக் காளவரிருக்கும் பன்னசாலையைநோக்கி நடந்தாள் அப்போது சுதரிசனனும் பின்தொடர்ந்து துராக்ருதமாய் அவள் கூந்தலைப்பிடித்துத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது, காந்திமதி, கோவென்றலறிக் கூக்குரலிட, அவ்வோசையைக் காளவமகாரிஷிகேட்டு, பன்னசாலையை விட்டோடிவந்து தன்மகளை விடுவித்துக் கோபாவேசத்துடனே சுதரிசனைப்பார்த்துச் சொல்லுவார், அடாபாதகனே நீமலமுத்திரநாற்ற மாமிசங்களுடனே கூடின பெண்ணின்மீது மோகமாய்ச் சற்றுமஞ்சாமம் பூதவேதாளங்களைப்போற் பற்றியிழுத்து வருந்தியதனால் நரனாகபிறந்து வறுமையடைந்து பின்னர் வேதாளமாகவும் உன்னுடைய தம்பி நரனாகவும் இன்பதுன்பங்களை யறுபவித்து அப்பால் விஞ்சையர்க்கு ராஜனான விக்கின ததிகவுதகனைநீங்கள் காணும்போது உங்களுக்கு இச்சாபவிமோசன மாமென்று சொல்லிச்சீடர்களுடனே தன்மகளையு மழைத்துக்கொண்டு பன்னசாலையைப் போய்ச்சேர்ந்தார். அப்பால் சுதரிசனனும் அவனுடைய தம்பியும் மிகவுந் துன்பமடைந்து தங்களுடைய லோகம்போய்ச்சேர்ந்து இருவரும் பூமியிற் பிறக்க வேண்டியதற்குயோசித்து யமுனாதீரத்திலே கோவிந்தஸ்வாமியென்னும் பிராமணனுக்குப்பிள்ளைகளாய் மூத்தவன் விசைய தத்தனென்றும்

இனையவன் அசோகத்தனென்றும் பிறந்து வளர்ந்துவருகின்ற போது, அந்த யமுனதீரத்தில் மழையிலாமல் பன்னிருவருடம் பஞ்சமுண்டாய்ப் பிரஜைகள் துன்பமடைந்து சீவனத்துக்கிடமின்றி இறந்தபேர்கள் தவிர மற்றவர்கள் திசைக்கொருவராயோடிப்போனார்கள். அப்போது கோவிந்தஸ்வாமியென்னும் பிராமணன் தனது பெண்சாதிபிள்ளைகளை யழைத்துக் கொண்டு காசிகரத்துக்கருகே வரும்போது, சூரியாஸ்தமாகி விட்டபடியாலும் பசியின் கொடுமையினால் நடப்பதற்கு அசுத்தர்களாய் மிகுந்த இளைப்போடும் கால்கள் பின்னலிட அவ்விடத்திலுள்ள கபாலமாலாபரணன் என்னும் ஒருதேபோதனருடைய பன்னசாலையைக்கண்டு அதிர்போய்ச்சேர்ந்து அங்கிருக்கு முனிவரைக் கண்டு பணிந்து தங்களது குறையனைத்துஞ்சொல்ல, அம்முனிவர் இரக்கமுற்று அவ்வேதியனைநோக்கி ஓய் பிராமேனோத்தமா, உனது தந்தை மெத்தவும் நல்லவனென்று எமக்குக்கேள்வி உமக்கு நசுவரன் பிள்ளைகளையுந் தாரித்திரத்தையுந் கொடுத்திருக்கிறார். உன் மூத்தமகனுக்கும் உனக்கும் பிரிவுண்டாகும் விளைப்போகங்களை யறுபவிக்கவேண்டியிருப்பதால் அறுபவித்தே தீரவேண்டும் இதோ நம்மிடத்திலிருக்கும் உணவைப்பிசித்து பசியாறுங்கொண்டு கொடுத்த அண்ணத்தைப் பெண்சாதிபிள்ளைகளுடனேயுண்டு ஜலபாணஞ்செய்து, அந்தமுனிவரிருந்து தவஞ்செய்கிற ஆலமரத்தருகே ஒருபாழங்கோயிலில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கையில், நள்ளிருளில் மூத்தமகனாகிய விசையத்தனென்பவனுக்குள்ளிருங் காச்சலுமுண்டாக, அதனாற் சகிக்கலாற்றாதவனாய்த் தனது தாதையை யெழுப்பி, இவ்வேனை நெருப்பெடுத்துவந்து விறகுகள்தேடி நெகிடி போட்டாலொழிய வெண்பிராணன் தரியாதென்று சொல்லுவதைக் கேட்டபிராமணன், புத்திரவாஞ்சையால் அவ்வேனையில் எங்குந்தேடியுங் கிடைப்பதரிதாக விரந்தமையால் எங்குங்கிடைக்கவில்லையே என்செய்வன் சுதனேயென்று துயரப்பட அப்போது விசைய தத்தனென்னுஞ்சிறுவன் பெருந்துன்பத்துக் குள்ளானவனாய்த் தனது தந்தையைப்பார்த்து, நீர்பொய் சொல்லுகின்றீர், அதோ வெளிச்சம் புலப்படுகின்றமையால் எவ்விதமேனும் போய்க் கொண்டொரு மென்றசொல்ல, அதுகேட்ட பிராமணன் அடா குழந்தாய், நீ சொல்லுகிறது உண்மைதான் அது சுடலைக்கரையாதலாலும் அங்கோர் சவசரீரம் வேகின்றமையாலும் அத்தீயைத் தொடப்படாதென்றும், ஏனெனில், அப்புதை நமது தேகத்திற்படி ஆயுளுஞ்

ஜீரணமாவதோடும் வியாதிகளும் விசேஷப்படுமென்றும் தகப்ப
 னை பிராமணன் சொல்ல, அதுகேட்டவிசையதத்தன், அந்தோ
 நீரென்னை யரியாயமாய்க்கொல்ல நினைக்கின்றீர், அச்சவத்தைச்
 சுமந்தியே இந்த வேளையி லென்னைக்காப்பாற்றும், போய்க்கொ
 ண்டி வாருமென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிராமணன் மிகவுந்து
 ன்பத்தோடும் புத்திரசோகத்தால் எழுந்து மயானத்தையோக்கி
 ப்போகையில் விசையதத்தனும் யானும் வருகிறேனென்று பிற
 கேசெல்ல, அப்போது பிராமணன் பிணம் வைத்தெறிகிற விடத்
 திற்போய் அந்தச்சவநெருப்பில் குளிக்காய்ச்செய்து, புதல்வனு
 க்கு இதஞ்செய்த பிறகு, அப்பிணத்தின் தலையிலேயில் அக்கி
 னிபிடித்துப் பச்சைவரன்மாகவும் நீலவரன்மாகவும் பிரகாசந்
 தோன்று கின்றதை விசையதத்தன் கண்டு, தகப்பனைப்பார்த்து
 ஐயா இதுவென்ன இப்படியாகப் பிரகாசிக்கின்றதென்றுகேட்
 க, அப்போது தந்தையானவன் புத்திரனைப்பார்த்து, அடாகுழ
 ந்தாய் அந்தப்பிணத்தினது தலையிலிருக்கும் மூளையில் அக்கினி
 பிடித்து எரிகின்றமையால் அவ்வாறு ஒளி தோற்றுகிறதென்று
 சொல்ல, அதுகேட்ட விசையதத்தனென்பவன் உடனே யொரு
 கட்டையை யெடுத்து அப்பிணத்தின் தலையிலேயடிக்க, மண்டை
 யானது தெறித்து அம்மூளையிற் கொஞ்சம் தன் உதட்டினமீது
 பட, அதனை வினைப்போகத்தினால் அதியாவலோடும் நக்கிச்சுவை
 யாயிருந்தமையால் மறுபடியும் அந்த, மூண்டையைக்கையி லெடு
 த்துக்கொண்டு அதிலிருந்த மூளையனைத்தையும் புசிக்க உடனே
 வானத்துக்கும் பூமிக்குமொன்றாய் நீலகிரிபோல காத்திரமானவு
 ருவங்கொண்டு மூன்றாம் பிறையைப்போன்ற வகரதந்தங்களும்
 சிவந்தமயிரும் உருண்ட கண்களுமாய் வேதாளரூபத்தோடும் அ
 ண்டகடாகங்களெல்லாமதிரும்படி கொர்ச்சித்துப்பாய்ந்து அவன்
 வெந்துகொண்டிருக்கும் பிணத்தைத் தூக்கிவாயிற்போட்டுக்கொ
 ண்டி அங்கிருந்த தனது தாதையாகிய பிராமணனையும் பட்சண
 ன்செய்ய நினைத்து, நெருங்கும்போது ஆகாயத்தினின்று பவ
 னைத்தொட வேண்டாமென்று ஒரு ஆசிரி யுண்டானமையால்,
 அவ்வொசையைக்கேட்டவுடனே பயந்து அகலச்சென்று ஆகா
 யமார்க்கமாய்த்தாவி அம்மயானத்திலுள்ள காளிகுளியி லூதப்பே
 தபசாச கணங்களுக்கு அரசன் மகிழும்படியான காணிக்கையா
 கிகபாலபோடன் என்னும் பெயர்பூண்டு, நராத்திபூடணனென்
 னும் வேதாளராஜனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்து அவனுடையசேனை
 களுக்கெல்லாம் சேனாபதியாயிருந்தான்.

இப்படியிருக்கும்போது அந்த வேதாளராஜனாகிய ராத்தி பூடணன் சித்திரசேனனென்பவனால் மடிந்துவிட்டபடியால் இக் கபாலபோடன் அப்பட்டத்துக்குரியவனாயிருந்து சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, முன்னர் அம்மயானத்திலிருந்த கோவிந்தஸ்வாமியென்னும் பிராமணன் தனது பிள்ளைக்கு நேரந்தகாரணத்தைநோக்கி, மகாவிசனத்தோடும் அம்மயானத்தைவிட்டுநீங்கித்தாங்களிறங்கியிருந்த பாழங்கோயிலைச்சேர்ந்து, தனது பாரியாளிடத்திலும் இளையகுமாரனாகிய அசோகதத்தனிடத்திலும் நடந்த சவிஸ்தாரங்களை யாதியந்தமாய்ச்சொல்லிக் கொடுத்துன் பத்தோடும் தங்கள் மனைதத்தாங்களே தேறுதல் செய்துக்கொண்டு அவனினின்றும் பிரயாணப்பட்டுக்காசிகரத்திற்கேர்ந்து ஒரு வருடகாலம் வரையில் முஷ்டியெடுத்து ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கையில் தனக்கு நெடுநாள் நேசனாகவிருந்த சமுத்திர தத்தனென்னுமோர் செட்டியைக்கண்டு தனக்குற்ற துன்பங்களையெல்லாம் அவனுடன்சொல்லித் துன்பப்பட்ட அவனும் விசனமடைந்துபிராமணனுக்குத் தேறுதலை சொல்லித்தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொண்டு அன்னவஸ்திரங்களுக்குக் குறைவின்றிப் பாதுகாத்து வருகையில் அம்மறையவனுடைய இளையகுமாரனாகிய அசோகதத்தனென்பவன் தன் மாபுக்குரிய வேதசாஸ்திர புராணங்களியாவு மோதியுணர்ந்த ஞானியும் ஷுத்திரிய தர்மத்துக்குரியதநர்வேதங்களையுங்கற்று மகாவல்லவனாய் ஒப்புயரவில்லாதவனாகியும் யாவரும் பார்த்துச் சந்தோஷமுற்றம்படி வல்லமைபொருந்தியிருப்பதை யந்தகர்வேந்தன் கேட்டுச் சந்தோஷித்து அசோகதத்தனைவருவித்துப்பலவகையினு மவனைப்பரீட்சித்து அவனது பராக்ரமத்துக்கு மெச்சிவேண்டிய பரிசீந்து தன்னிடம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் காலையில் தென்றிசையிலிருந்து ஒரு மல்லன் வந்தான் அவனைக்கண்டு ராஜசதசிலுள்ள மல்லர்கள் அஞ்ச யாசன் அசோகதத்தனைநோக்கி இந்தமல்லனைவெல்லவையாயின் உனக்குவேண்டிய வற்றைத்தருவேன் என யப்படியே யந்த மல்லனை ஓர் யறையினாலேயே கொன்றுவிட்டதைக் கண்ட யாசனுக்கு இவனிடத்தில் முன்னையினும் சந்தோஷமிருந்து இவனைத் தனக்கு உயிர்த்துணைவனாய் வைத்துக்கொண்டான். இங்கனமிருக்கையில் ஒருநாளிவ்விருவரும் வேடிக்கையார்த்தமா யிரண்டுகுதி ளைகளின்மீதேறி வனத்தைநோக்கிச் சாரிமார்க்கமாய் வனத்து

ள்ரெடுந்தூரம் குதிரைகளை விடுத்துப் போதுபோய் விட்டது கண்டு திரும்பிவருகையில் அவ்வனத்தில் இவ்வரசனது ஆஞ்ஞை னற் கழுவேற்றப்பட்டிருக்கு மொருவன் எட்டுதினமாய் அக்க முயினின்றி மரணமாகாமற் பிராணாவஸ்தையனுபவித்து நாவற ட்சிகொண்டு இன்னாரென்றிவர்களை யறியாதவனுப் ஐயா புண் ணியர்களே பாபியாகிய வெனக்கு இவ்வேளை ஜலந்தருவீர்களா கில் பெரும்புண்ணியமுண்டாமென்று கூறியதைக்கேட்ட பர சன் அசோகதத்தனைப்பார்த்து அப்பா இவன்பெயர் பிராணவே தனைக்கு இவ்வேளை ஜலந்தேடிக்கொடுப்பது புண்ணியமாதலா லும், ஜலஞ்சமீபத்திற்கிடைப்பது யரிதாயிருப்பதாலும் கொஞ் சம் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு ஜலமிருக்குமிடந்தேடிக்கொ ண்டிவந்து அவனருந்திய பின்னர்வந்து சேரக்கடவையென்றும், போதுபோய் விட்டமையால் நான் நகரத்திற்குப்போய்ச்சேருகி றேனென்றுஞ் சொல்லித் தான்குதினையை வேகமாய் விட்டுக் கொண்டு பட்டணம்வந்து அரண்மனைசேர்ந்தான். பின்னர் அசோ கதத்தனுனவன் அரசனது ஆஞ்ஞையின்படி அவ்வனமுழுதுஞ் சுற்றித்திரிந்து ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு பாத்திரமில்லாமையால் அக்கானகத்துள்ள தேக்கிலையப்பறித்து தொண்டனையைப் போல் தைத்து யதிற்சலத்தை முகந்துகொண்டு குதிரையேறிக் கழுவை நாடிவருகையில் பக்கமுமரத்தினடியில் மிகவும் ரூபலா வன்யத்தோடுங்கூடிய வொருபெண்ணுனவள் படுத்திருந்து இவ ன்வருதலைக்கண்டெழுந்திருக்க யப்பெண்ணைநோக்கி அசோகத் தனுனவன் ஓ பெண்பாவாய், நீயார் நீயிருப்பதற்கு காரணமெ ன்னவென்று கேட்க பதுகேட்ட யம்மாது ஐயா நான் இக்கழு விவிருப்பவரது மனையாளாதலால் எனது கணவன் இக்கழுவி னின்றும் பிராணன் விடுத்தவுடனே யானும் பிராணனை விடுவத ற்கு எண்ணங்கொண்டு எட்டுநாளாய்வந்து காத்திருக்கின்றேன் யவர் தாகவிடாபைத் தணிப்பதற்குப் கழுமரம் உயர்வாயிருப் பதால் யாதும் வகையில்லாமல் வருந்துகிறேனென்று சொல்ல, யவ்வுரைக்கேட்ட யசோகதத்தன், இவள் உண்மையானவளெ ன்று மதித்துத்தன்னிடமிருந்த ஜலத்தை யவளிடங்கொடுத்து இதனை உண்புருஷனுக்குக் கொடுத்துத் தாகத்தைத்தணிப்பாபெ ன்றுசொல்ல, யதற்கவள், ஐயா, கழுமரம் உயர்வாயிருப்பதால் எவ்வாறு எட்டிக்கொடுப்பேனென்று சொல்ல, யதற்கு யசோக தத்தன், ஓபெண்பாவாய் நானிந்தக்கழுமரத்தடியினிற்கின்றேன்

நீ எனது தோளின் பேரிலேறி நின்றுகொண்டு உன்கணவனை ஜல மருந்தச் செய்வாயென்று சொல்ல, அதுபோலவனு மிவன்றோளி ன்மீதேறிநின்று தனது கணவனுக்கு ஜலத்தைக் கொடுத்துக்கழு விற்றொங்கு மவனுடைய தேகத்திலிருந்து பெருகுமுதிர்ந்தை வாயிலாவருரியும்போது, இதுவென்னவென்று அசோகதத்தன் அண்ணாந்து பார்க்கையில், அவன் ராட்சதவுருவங்கொண்டுகர்ச் சித்து ஆகாயவிதியிலெழும்பும்போது அவளது கால்களைகெட் டியாய் பற்றியிருந்தவனாதலால் இவனுமாகாயத்திற் கூடவேகி ளம்பி யவள் காலிலிருந்த சிலம்புகளிலேர் காற்சிலம்புவிபட்டு இவன்கையிற்சிக்க அச்சிலம்போடும் பூமியில் லகுவாய்குதித்து இம்மரத்தடியிற் படுத்திருந்தவனையாக்கி பென்றறியாமல்மோச ம்போனோமே யென்றுகருதி, மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டுகுதி ராமேலேறி, சிலம்போடும் பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து தான்கொ ண்டுவந்த சிலம்பை யரசனிடங்கொடுத்து, நடந்தசவிஸ்தாரங்க ளையாதியந்தமாய்ச்சொல்ல, யதுகேட்ட அரசன் அசோகதத்த னுடைய தைரிய பராக்கரமத்துக்கு மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந் து, தனது புத்திரியாகிய மதனலேகை யென்பவளை யவனுக்கும ணம்புரிய, அதுபோலவனு மப்பெண்ணை மணந்து அவ்வரசனுக் குமருகுகி வாழ்ந்து வருநாளில், ஒருநாள் அசோகதத்தனது மாமனாகிய வேந்தன் இவனாற்கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்ட பொற்சிலம்புக் கிணையானசிலம்பு சம்பாதித்துத் தன்னுடைய தேவிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்னு மாயையொடுங்குடிச்சொ ல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அதைக்கேட்ட அசோகதத்தன்யோ சித்து இதற்கிணையாகிய சிலம்பைக்கொண்டு வருகிறேனென்று பிரயாணப்பட்டுத் தாங்கள் முன்பு தங்களது சுதேசத்தையி டுப்பிரயாணமாகி வருபோது தங்கியகோயிலைச்சார்ந்த மயான த்திற்கு நடுஜாமரத்திரியிற் போய்ச்சேர்ந்து தனக்குத்தெரிந்த மந்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து டாகினி முதலாகியபூதவேதா ளங்களையும் பேய் பசாசங்களையும் வரவழைக்க அதனோடும்கழு மரத்தடியிலிருந்து, இராட்சத வருவத்தோடும் ஓடிப்போன அரக்கியும் வந்துநிற்க, அவளைக்கண்ட அசோக தத்தன் மந்திர பீஜங்களா லவளைக்கட்டிக்கொண்டு, வாரும் பெண்ணே நீ முன் என்னை விட்டுப்போகின்ற போது தவறிப் போட்டு விட்டுப்போன வுனது சிம்பில் ஒரு சிலம்பு என்னிடத் திலிருப்பதால் மற்றொரு சிலம்பையுங் கொடுப்பாயென்றுகேட்க

அதுகேட்ட அரக்கியுஞ் சந்தோஷித்து, அவனுடைய சவுரிபப ராக்ரமங்களைக்கண்டு அதிசயித்து, தன்னிடமிருந்த பொற்சிலம் பைக்கொடுத்ததோடும் அவனது பராக்ரமத்துக்கு மெச்சிப் பொ ற்றாமரை மலரொன்றையும், தன்னுடைய குமாரத்தியாகிய வித் துத்துப் பிரபையையுங்கொடுத்துப் போய்வாருமென்றுசொல்ல அப்படியே அசோகத்தன் மகாசந்தோஷத்தோடுஞ்சிலம்பையெ டுத்துக்கொண்டு வித்துத்துப் பிரபையென்னும் பெண்ணுடனே காசிப்பட்டணம்வந்துசேர்ந்து, அரகனைக்கண்டுதான்போய்வந்த சங்கதிக்கே யாதியோடந்தமாகச் சொல்லிச் சிலம்பையு மாச னிடங்கொடுத்துச் செலவுபெற்றுக் கொண்டு வித்துத்துப் பிர பை யென்பவளைத் தனது பத்தினியாகிய மதனலேகை யுடனே சேர்த்துச்சுகமாய் வாழ்ந்து வருநாளில், ஒருநாள் வித்துத்துப் பிரபை யென்பவளுந் அசோகத்தனும் அம்ஸதூளிகா சயனத் துக்கொண்டிருக்கும்போது, அவள் குழலிலே தரித்திருந்தபொ ற்றாமரை மலரைக்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு அடிபெண்ணே, இந்தப்பொற்றாமரைமல ருனக்கேதென்றகேட்க, அதற்கு வித் துத்துப் பிரபையானவள் நாயகா, இம்மலர் இப்பட்டணத்துக் கருகிலுள்ளவணத்திற கபாலபோடனென்னும்வேதாளத்தினது பூந்தோட்டத்தில் பொய்கையிலே யுண்டாயிருக்கிற தென்றும், யாரோகொண்டுவந்து உன்மாமனாகிய வேந்தனுக்குக்கொடித் ததாய் எங்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினா ரென்றுசொல்ல, அது கேட்ட அசோகத்தன் வேதாளமாவது பூந்தோட்டமாவதுபா ர்ப்போம் வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டு, அந்தப்பட்டணங் கடந்து, வணத்திற பிரவேசித்து, வேதாளம் வாழ்ந்துவரும் வன த்திலே பூங்காவைக்கண்டு அக்காவிலிருக்குந் தடாகக்கரையின் மீது வந்துநின்றார்கள். அதுகண்ட அப்பூங்காவின் காவலாளிக ளாகிய பூதப்பிரேதகணங்கள்கோபங்கொண்டு, கொல்லுவதற்கு நெருங்கி யட்டகாசஞ் செய்வதைக்கண்ட அசோகத்தன் சிங் கம்போற்பாய்ந்து தன்னிடத்திலிருக்குஞ் சந்திராயுதத்தினால் அவைகளைச் சின்னாபின்னங்களாய்வெட்டிச் சிதைத்துத் தலைநி ரி கோலமாய் நான்கு திக்கினுமோடும்படி செய்ய அப்போது அவைகள் மிகவு மச்சங்கொண்டோடித் தமது இறைவனாகிய கபா லபோடனிடத்தில் முறையிட அம்முறைப் பாட்டைக்கேட்ட வேதாளமுங் கோபாவேசங்கொண்டு காச்சித் தாரவாரத்தோ டும் அசோகத்தனை பெடுத்து விழுங்குவதற்கு நெருங்கின அ

ப்போது அசோகத்தன் மந்திரவானை யுருவிக் கொண்டு வேதாளத்தைச் சின்னாபின்னமாகும்படி விசி, மயங்கச்செய்து கொல்ல வேண்டுமென்று வானையுருவி யோங்குகையில், அப்போது ககனமார்க்கத்திற் செல்லும் விக்கின கவுத்திகனென்னும் விஞ்சையராசன் கண்டு அடா அசோகத்தா வேதாளத்தை வெட்டிக் கொல்லாதே யென்றான். அதுகேட்ட வுடனே ஆகாயத்தை நோக்குகையில் விஞ்சையராசனான விக்கினகவுத்திகனைக் கண்ணினாற் கண்டான். அவ்வாறு கண்டவுடனே யிவன் சாபநீங்கித் தன் நினைவுண்டாகிப் பழைய சொருபமுடையனாய்ச் சுகன்னென்னப்பட்டவனாய் விளங்கினான் அப்போது இந்தச் சுகன்னனைப் பார்த்து வாரும் பிள்ளாய் சுகன்னனே! இந்த வேதாள சொருபம் பெற்றுள்ளவன் உனது தமயனாகிய சதரிசனனாதலால், உங்களுக்குக் காளவமகாரிஷியினுடைய சாபத்தால் இப்படி நேரிட்டிருந்தது அதில் உனக்கு என்னைக் கண்டவுடனே சாபவிமோசனமாயிற்று உனது தமயன் சாபந்தீரவேண்டியிருப்பதால், ஆதியிற் பிரமதேவன் சனகாதிபர்களுக்குச் சொல்லியிருந்ததை உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக யாதெனில், ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியினாற் கட்டப்பட்டு விளங்குஞ் சேதுவிற சக்கரதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாகத்திலே ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமுளது, அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திலே இவ்வேதாளத்தைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் தீர்த்தமாடும்படி செய்து வைத்தால் இதுனுடைய சாபவிமோசனமா மென்று சொல்ல, அது கேட்ட சுகன்னனும் மந்திரசக்தியினால் வேதாளத்தை யழைத்துக்கொண்டு தென்றிசையை நோக்கிச் செல்லும்போது, விக்கினகவுத்திகனும் ஆகாயவீதியில் விமானத்தைவிடுத்துக்கொண்டு தனதுலகம் போய்ச் சேர்ந்தான். அக்காலையிற் சுகன்னனானவன், சக்கரதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாலும் கந்தமாதனத்திற்கு வடபாலு மிருக்கும் புண்யதீர்த்தக்கரை வந்து சேர்ந்தார்.

அச்சமயத்தில், காற்றினால் அலைகள் அதிவேகமாயெழுந்து, அவற்றினின்றும் திவலைகள் வேதாளத்தின்மீது தெரிக்கஉடனே சாபநிவார்த்தியாய் வேதாளரூபமாறிப் பழையசொருபத்தோடுஞ் சதரிசனன் தம்பியாகிய சுகன்னனைக் கட்டிக்கொண்டான். இப்படியிருவரு மொருவரையொருவர் கட்டித்தழுவியானந்தங்கொண்டு அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திலே சங்கற்பவிதிப்படி ரீராடித்திவ்ய சொருபத்தை பெற்றுகொண்டவர்களாய் அத்தீர்த்தத்திற்கு

வேதாளவரத தீர்த்தமென்று விளங்கக்கடவதென்றுபெயர்கொடுத்துப் பின் பிருவரும் விமானத்தேறி, தேவர்கள் மலர்மாரிதூவத்தேவ துந்துபிமுழங்க அப்ஸரஸ்தீர்கள் நடிக்ககார்தர்வலோகம்போய்ச் சேர்த்தார்கள். அன்றுமுதல் அத்தீர்த்தத்திற்குவேதாள வரததீர்த்தமென்றுபெயர். விளங்கிக்கொண்டிருப்பதன்றியும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்கு, பூதப்பிரேத பசாசுகணங்களின் உபத்திரவங்களிருந்தபோதிலும் விலகுவதோடு மவர்கள்செய்த பாபங்களும் நிவர்த்தியாகும் அதின்மகிமையளவிட்டுச் சொல்லலாகாதென்று, சூதமகாமுரிவார்சொல்ல, அதைகேட்ட நைமிசாரண்யமுரிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, அம்முரிவரை நோக்கி, சுவாமி, இன்னம் அச்சேதுவின் மகிமைகளைச்சொல்ல வேண்டுமென்று பணிந்து வினவ, முரிவரவரும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

வேதாளவரததீர்த்தம்

முற்றிற்று

௩-வது,

பாவநாசதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே, இப்போது யாம் சொல்லிவந்த புண்ணிய தீர்த்தங்களன்றியும் இன்னந்தீர்த்தங்களு மனைகமகிமைகளுங் கந்தமாதன பருவதத்திலேவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அக்கந்தமாதனபருவதம் நாமிப்போது சொல்லிவந்த வேதாள வரததீர்த்தத்திற்கு தட்சிணபாகமாகியுங் கைலாசபதியாகியசாம்பமூர்த்திக்கு இருப்பிடமாகியும் விசுவகர்மாவால் நிருமிக்கப்பட்ட வேதாரண்யமுதலிய சிவஸ்தலங்களிலும் விஸ்ணுஸ்தலங்களிலும் சிரேஷ்டமாய்த் தென்கடல் சூழ்ந்ததாய் சகலதேவர்களும் நவகோடி சித்தர்களும் சித்துபுருஷர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் கின்னர கிம்பிருட கருட கார்தருவ சித்த வித்யாதாரர்களும் அஷ்டவசுக்களும் ஒன்பது கோட்களும் வாசுஞ்செய்து கொண்டிருக்கப்பட்டதாய் அநேக வளம்பொருந்திவிருக்கும் கந்தமாதன பருவதத்திலே, சந்திரஜடாதா மூர்த்தியா

இய பரமேசுவரன் பார்வதிசமேதராய் மகாவிஷ்ணு முதலியவர் களுடனே விளங்கிக்கொண்டிருப்பார். அக்கந்தமாதன பருவத் தைக் கண்ணுற்கண்ட புண்ணியர்களுக்கு நித்தியானந்தமோ ட்ச சாம்பிராச்சியங் கிடைப்பதன்றியும் பரஸ்தீ கமனத்தால் வந்த பாதகங்களும் சிசுஹத்தி பிரமகத்திகள்செய்த பாதகங் களும் மாதாபிதா குருமுதலாகிய பெரியோர்களை நிந்தனைசெய்த பாதகங்களும் பரப்பிரம்ம சொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட கந்த மாதன பருவத்தை தெரிசித்தாலும் அவ்வெல்லையை மிதித்தா லும் அதிலுண்டாகிய காற்றினது பரிசம் பட்டாலும் மகாபுண் யசாலிகளாய் திவ்யசொரூபங்களைப்பெற்று புண்யலோகங்களை அடைவார்கள். அக்கந்தமாதனத்திலே குடிக்கொண்டிருந்துவாழ் ப்பட்ட நரஜென்மங்களும் மிருகஜாதிகளும் பட்சிசாதிகளுமா கிய யாவும் தேவதா சொரூபங்களைப்போலும், விருட்சங்களெ ல்லாங் கற்பகவிருட்சங்களைப்போலும், தீர்த்தங்களெல்லாம்புண் யதீர்த்தங்களாகவும், அப்பருவத்திலுள்ள மணல்களெல்லாஞ் சிவலிங்க சொரூபங்களாகவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், அக் கந்தமான பருவத்திலே வசிக்குந் தேவர்களைத் தெரிசித்தவர் கள் சக்கரதீர்த்தத்திலும் வேதாளவரத தீர்த்தத்ாலும் விதிப் படி மூழ்கிபின்னர் அப்பருவத்தின் எல்லையைக்கண்டவுடனே வணங்கிப்பூசித்து அடியேங்கள் கடைத்தேறும்பொருட்டு யாத் திரைசெய்து வருகிறவரையில் எங்களுடைய கால்கள் உன்மீதி ற்படுகிற குற்றத்தைப் பொருத்து ரட்சிக்கவேண்டு மெனத்துதி த்து பின்பு தங்களுடைய கால்களிற்பாதுகையில்லாமல் கீழ்மு கமாய்த் திரும்பிமெல்ல நடந்து அக்கந்தமாதனத்திலே விளங்கு கின்ற புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடி இராமலிங்கத்தைத் தெரிசி த்து வருபவர்கள் ஒருகடி களவு பிண்டமாகிலும் அக்கந்தமாத னபருவத்தில் தங்களுடைய பிதிர்களை நினைத்துத் தர்ப்பணஞ் செய்து தத்தம்பண்ணினால் அவர்கள் கற்பகோடி காலம்வரையி லும் புண்ணியலோகத்திலே சுதானந்தத்தை யடைவார்கள். அவ் வாறு செய்பவர்களுக்கு அதுமுதல் பிதூர்களில்லாதிருப்பதோ டும் அவர்கள் வமிசத்தில் கோடி தலைமுறைவரையிற் சேர்ந்தபே ர்களென்ன சென்மமெடுத்து மென்னபாபங்கள் செய்திருந்த போதிலும் அவர்களுக்கு இயமதரிசனமூந் தண்டனையும் கிட்

டாமல் விலகிப்போம். இவ்வித மகிமைவாய்ந்த கந்தமாதன பருவதமானது ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் வாக்கியப்படியே தெய்வத்தச்சனானவன் அதுமார் முதலிய வானாவீரர்களைக்கொண்டு சேதுபந்தனஞ் செய்கிறபோது தென்சமுத்திரக் கரையோரமாய்ச்சமுத்திரத்திலிருந்ததை ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குத் தெரியப்படுத்தி அவருடைய ஆஞ்ஞையின்படியதனைச்சேதுவின் மத்தியிலேவைத்து அணைகட்டினார்களாதலால், அச்சேதுவின் மத்தியில்விளங்குகிற கந்தமாதனமையிலே அனேகங்கோடி தீர்த்தங்கள் விளங்குவதில் பாவநாசமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது, அத்தீர்த்தத்தில் முன்னொருகாலையில் இமயமலைச்சாரலில் பிரம்வாகிரமமென்னும் வனத்தில் கற்பகம் சண்பகமுதலிய விரூட்சங்களும் பருவதங்களும் நெருங்கிச்சோலைகளாகாயத்தை யளாவவும், வண்டுகள் கீதம்பாடவுஞ்சிங்காரத்தோடுங் கூடியிருக்கு மவ்வனத்திலுந் திசுவரர்கள் தபோதனர்கள் பிரமசாரிகள், வானப்ரஸ்தர், சந்யாசிகள் முதலியோர் அடர்ந்து கூடியிருப்பவர்களிடத்தில் திடமதியென்னும் பெயரையுடைய ஒரு சூத்திரன்சேர்ந்து அவர்களாலோதப்பட்ட வேதசாஸ்திரங்களைக்கேட்டு அன்னவர்களைப்பணிந்து நமஸ்கரித்து ஏபெரியோர்களே நீங்கள்செய்கிற கிரியைகள் யாவும் யான்செய்யவேண்டுமென்றுமிகவுமாவலாயிருப்பதால்என உமது தொண்டனாகவடிமைப்படுத்தி எனக்குவேதங்களையோதுவித்து நீங்கள் நடாத்திவரும் யாகாதி கிர்த்தியங்களைப்போல் யானுமதுட்டிக்கக் கருணைசெய்யவேண்டுமென்று அவர்களை வேண்டுதல் செய்தான்.

அதற்கவர்கள் அச்சூத்திரனைநோக்கி வாராய் திடமதியே நீசூத்திரனாகப்பிறந்து புலாப்புசித்து அநேகபாவங்களைச்செய்திருப்பதால் உனக்கு யாகாதிகிர்த்தியங்கள்செய்கின்ற வேதமந்திரங்களை யுபதேசஞ்செய்யப்பட்டாதாதலால் நீமதுசாஸ்திரவிதியின்படி நடக்கவேண்டிய சரிதையை யதுட்டியாமல்வேதயுக்தமானகாரிடங்களைக்கேட்கிறது சரியன்று மேலும் நன்மார்க்கத்திலே நடந்துமேலான ஜென்மமெடுத்தால் இக்காரியங்கள் கைகூடுமென்று யப்பெரியோர்கள் சொல்லினார்கள் அவ்வாய்மையைக்கேட்டதிடமதியானவன் விசாரமடைந்து நாம் ஆவலுடன் கேட்டகா

ரியம் கைகடாமற்போய் விட்டதேயென்று நாணமுற்றுத் தலை குனிந்து தனது கிருகத்திற்போய்ச்சேர்ந்து யோசனைசெய்துமே லோராற்சொல்லிய சரிதைமார்க்கங்களில் நடக்கவேண்டுமென்று மனத்தை திடஞ்செய்துகொண்டு அதுமுதல் கந்தவனங்கள்வைத்தும் தடாகங்கள் வெட்டியும் விரதங்களையறுட்டித்தும் தலங்களைத்தெரிசித்தும் தீர்த்தயாத்திரைகள்செய்தும் பெரியோர்களை யுபசரித்தும் புண்ணிய காரியங்களுக்குவேண்டிய திரவியங்களைக்கொடுத்தும் சித்து புருஷர்களுக்குக் கந்தமுலாடிகளை யுதவியும், மார்க்கங்களில் சத்திரங்கள், காவடிகள், மடங்கள், புதுக்கியும், தண்ணீர்ப்பந்தரக் ளமைத்தும், வேதவிதியிற்குரிய ரூப்பத்திரண்டாங்களையும் வழுவின்றி நடத்திவருவானாயினான், அக்காலத்தில் அம்மார்க்கத்தில் சதாகாலமும் வரத்துப்போக்காயுள்ள சுமதியென்னும் பிரமசாரிக்கு வேண்டிய வுபசாரணைகள் யாதுங்குறைவின்றி விசுவாசத்துடனே நடத்திவருகையில் பவருக்கிவன்மீது பிரியமுண்டாகி நேசித்து வருகையில் ஒருநாள் திடமதியென்பவன், சுமதியென்பவரொழுந்தருளியிருக்கு மாசிரமத்துக்குப்போய் அவரைக்கண்டுபணிந்து சுவாமி யடியேனுக்கு நெடுநாளாய் ஓர் கருத்துண்டாயிருக்கின்றது.

அதுயாதெனில் வேதவிதிப்படி ஆகாதிகிர்த்தியங்கள் ஜெபதபஜோமங்கள் முதலியபாவு மடிமையே செய்யும்படி பெண்ணமிருப்பதால் யதற்குரிய வேதபந்திரமூலங்களைத் தமியேனுக்குக் கடாக்கிக்க வேண்டுமெனக்கேட்க அப்போது சுமதியென்பவர் யவன்மீது வைத்திருக்கும் பிரியத்தினாலே பிரம்மகுலத்திற்குரிய மந்திரதந்திரமோகங்களை யெல்லாந்திடமாயவனுக்குப்போதிக்க அவனுமுணர்ந்திருக்கையில் இச்செய்தியை இமயமலைசாரலிலெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியோர்கள் கேட்டறிந்து யச்சுமதியை யாவருந்துவிக்கத் தலைப்பட்டார்கள் அதுமுதல் பவருக்குநாளுக்குநாள் தேஜசுகுறைந்து வியாகுலத்தோடும் மரணமடைந்தார், அவ்வாறு மரணமடைந்தவர் யமங்கிலியர்களதுதண்டனைக்குட்பட்டு இரவுரவாதி நரகங்களிலே கற்பகோடிகாலம்வரையிலுமுலுவானாயினன். ஆகொடியபாவம் பின்புதாவரங்களிற்சம்பந்தித்த புல் பூடுமுதலிய பளபிறவிகளெடுத்து அதனினின்றும் நீங்கியிருகசாதியிற் கழுதையாகவும் பன்றியாகவும் நாயாகவும்பிறந்து யதனினின்றும் நீங்கிமானிட சாதியில் நீசனாகவுஞ்

சூத்திரனாகவும் வைசியனாகவும் கூத்திரியனாகவும் பிறந்து அநேக துன்பங்களை யெல்லா மதுபவித்து தனது கன்மங்களைப்போக்கிப் பழையபடியே பிரமகுலத்திற் பிறப்பானாயினன், அப்போது தனக்கு ஐந்துவயதிற் சவுளவுபநயனங்கள் வித்யாப்யாசங்கள் பண்ணிக்கொண்டு, யாவுமுணர்ந்தவனாகவிருக்கின்ற நாளில் ஒரு நாள் தர்ப்பைசயித்து வேண்டியிருந்து வனத்திற்குப்போய்சேகராஞ் செய்துகொண்டு வருகிறபோது, அவரையோர் பிராமணப் பேப்பிடிக்க, அதனாலியாதுந்தோன்றாமல் பிரமைகொண்டு கண்கள்சுழலிட்டு, நாத்தடுமாறிப் பிதற்றலுண்டாய் நானுவிதசேட்டைகளுண்டாகியழுது கூக்குரலிட்டுத்தாவிக்குதித்து நாளுக்கு நாளதிகரித்து சிறுநீர் குடிக்கும் பெரும் பயித்தியங்கொண்டவனாய் அதிகதுன்பங்களை யதுபவித்துக்கொண்டு வருகையில் அவனைப்பயந்த தந்தையானவன் கண்டு விசனமடைந்து துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி இந்தவினையை பெவ்விதமாய்த் தீர்ப்போமெனக்கருதி அவனைக்கூட்டிக்கொண்டு யாத்திரைவாசியாய் சிவஸ்தலங்களுையும் விஷ்ணுத்தலங்களையும் தரிசித்தந்திராததாய் தென்றிசையிலே யோங்கும் பொதிகைமலச்சார்பாய் வாராரின்றான் அங்ஙனம் வருகிறபோது முன்னொருகால் சமுத்திரத்தை உள்ளங்கையிலேந்திக்குடித்த யகத்தியமகாமுரிவர் யவ்வனத்தில் வாக்கண்டு இவ்விருவரும் அவரது பாதாரவிந்தங்களிலேவிழ்ந்து நமஸ்கரித்து சுவாயி யடியேனுக்கு நெடுநாளாய்ச்சந்ததியின்றி அநேக விரதங்களையதுட்டித்துப்பிறந்த இப்பிள்ளைக்கு எட்டுவயதுமுதல் பயித்தியங்கொண்டு நீராமற் றுன்பத்தை யதுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றான்.

தேவரீர் க்ருபைசெய்து இது தீரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று துதித்துறிக் கப்போது யகத்தியமுரிவர்கருணைசலந்தனானதிருஷ்டியாற் பார்த்து வரும் பிராமண இவனுடைய சரித்திரங்களைப்பேசினாலும் மகா பாபம் வருமாதலாலும் இவனெடுத்த ஜென்மங்களுக்கணக்கு வழக்கில்லை யாதலாலும் இவன்பாபங்கள் நாசமாகவேண்டுமாதலாலும் பதற்கொருவகைசொல்லுகிறோம் பதாவது சேதுவிலோங்குங் கந்தமானபருவதத் தருவில் வேதாளவாத தீர்த்தத்திற்கு ஈசான்யதிசையில் புண்ணியதீர்த்தமொன்றுண்டு அப்புண்ணியதீர்த்தத்தில் இவனைக்கொண்டு போய் ஸ்நானம் பண்ணுவித்தால் உடனே இவனுடைய பாபம்

கள் விமோசனமாவதுடன் இப்பயித்தியமும் நீங்குமென்றுசொல்லினார். யதுகேட்ட பிராமணன் சந்தோஷமுற்று முரிவரைப் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டவனுய்ப் பிள்ளையைக் கூட்டிக் கொண்டு சேதுவைச்சேர்ந்து அவ்வேனுங்குங் கந்தமாதன பருவ தச்சாரலிலுள்ள புண்ணியதீர்த்தங்களைக்கண்டு வியப்புற்று, சங்கற்பவிதியின்படி புத்திரனைமூழ்குவித்து, தானும் நீராடினான். உடனே பாதுவைக்கண்ட பனிபோலும் யனலைக்கண்ட குளிர்போலும் யப்பிள்ளையினது பாபங்களெல்லாம் நீங்கிக்கிருதார்த்தனாய் சரியான மனத்தோடு தகப்பனைப்பார்த்துப் பணிந்து ஒபிதாவேநாம் இங்குவந்ததற்குக் காரணமியாதென்று கேட்டான். யதற்குத் தந்தையானவன் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து, நடந்தசுவஸ்தாரங்களை யெல்லா மவனுக்குரைத்து, மூன்றுநாள் வரையில் யங்கிருந்து தீர்த்தமாடி நான்காநாட் பிரயாணப் பட்டுத்தனதிருப்பிடம் வந்துசேர்ந்து யளவிறந்த செல்வத்தோடும் வாழ்ந்து பின்னர் ஞானசொருபத்தையடைந்து மோட்சத்தை யடைந்தான்.

இது இங்ஙனமிருக்க இவ்விடத்தில் வேதமந்திரங்களைக் கேட்டுணர்ந்த திடமதியென்னுஞ்சூத்திரன் அதுமுதல் வறுமை நீதசையையடைந்து உயிர் விட்டவனாய் அநேக கற்பகோடிகால மளவும் இரவுரவாதிரகவேதனைக்குள்ளாகி யநேககோடிஜென்மங்களிற்பிறந்து அப்பால் கழுகருவமாய்ப்பிறந்து பிணமுதலிய மாம்சாதிகளைப் புசித்துக்கொண்டுதிரிகிறபோது ஒருநாள் தானே சுயமாய்க் கந்தமாதனச்சார்பிலே விளங்குகின்ற புண்ணியதீர்த்தத்தில்வந்து தாகத்தினால் தண்ணீரருந்தி வெய்யிலின் தீட்சண்யத்தால் அப்புண்ணியதீர்த்தத்திலே சிறகைவிரித்து ஜலத்தை மேலெல்லா மிறைத்துக்கொண்டு அச்சலத்திற்றலையைத் தோய்த்து மூக்கினாலே தண்ணீரைக்கோதி விளையாடுகிறபோது அது னுடையபாபங்களெல்லாம் நாசமாய்முன்செய்திருந்த புண்ணிய விசேடத்தினால் தேவசொருபம்பெற்று ஆடையாபரணதிகளுடன் விளங்கினவனாய் தெய்வவிமானத்திலேறி தேவர்கள், மலர்மாரிசின்தி தேவதூதுபி முழக்கவும் தேவர்கள் ஆலவட்டம் பீலிக்குடை பிடித்துச் சாமரம் வீசி வரவும் அரம்பை யூர்வசிதிலோத்தமை மேநகை முதலிய அப்ஸரஸ்தீசன் நடனஞ் செய்து

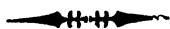
வரும்படியாயும் தெய்வலோகம்போய்ச் சேர்ந்து தேவபோகங்
களை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு திடமதி சுமதி
யென்னு மிருவர்களினுடைய அளவிறந்த ஜென்மங்கடோறுஞ்
செய்த பாவங்களைபெல்லாம் நாசப்படுத்திய புண்ணியதீர்த்தத்
திறகுப் பாவநாசமென்று அதுமுதற் பெயர் விளங்கிக் கொண்
டிருக்கிறபடியால் அப்படிப்பட்ட புண்ணியதீர்த்தத்திலே தகாத
காரியங்கள்செய்து அதனால் பாபிகளானபேரகளும் மூழ்கினால்
உடனே யவர்கள்செய்த பாபங்கள்நாசமாய்ப் புண்ணியர்களாகி
திவ்யசொரூபத்தைப் பெறுவார்கள். அத்தீர்த்தத்திற்குக் கீழ்ப்
பாரிசத்தில் சீதாதீர்த்தமென்று ஒரு தடாகமிருக்கின்றது அத்
தடாகத்தில் அமராவதிபட்டணத்துக் கிறைவனாகிய தேவேந்தி
ரானது பிரமஹத்தி விமோசனமா யிருக்கிறதென்று சூதமுநிவர்
சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முநிவர்கள்
சந்தோஷமடைந்து சுவாமீ! தேவேந்திரனுக்குப் பிரமஹத்திசம்
பவித்தவிதமுப், சீதாதீர்த்தத்தினால் அவை விலகியபெருமையுந்
தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுநி
வர் கருணைசுரந்து அவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாவநாசதீர்த்தம்

முற்றிற்று

ச-வது,

சீ த ர கு ண் ட தீ ர் த் த ம்.

நைமிசாரண்ய முனிவர்களே கேளுங்கள், முன்னொருகால
த்திலே வைஜயந்தமென்னும்பட்டணத்திலே கபாலபரணனென்
னும் ஓரிராகூதன் பிரமதேவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து அநேக
வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவனாய் குணபலுணனென்னு மந்தி
ரியுடனுமனேக ராகூதப்படைகளுடனே வாசாண்வெருகையில்,

திக்குவிஜயஞ்செய்யவேண்டுமெனக்கருதி மனவலிகொண்டு, ரத கஜதூரகபதாதிகளுடனே யுத்தசந்நத்தையுப் பிரயாணப்பட்டுப் போய் அமராவதிப்பட்டணத்தை முற்றுகையிட்டான்.

அதுகண்டதேவராஜனும் யுத்தகோலங்கொண்டு, அனேக சேனைகளுடனே வந்து எதிர்த்து, இருதிறப்படைகளுங் கலந்து யுத்தஞ் செய்கிறபோது, கபாலபாணனுடைய மந்திரியாகிய குணபலுணனென்னு மிராக்கதன் ஓர் தண்டத்தைக் கையிலேந்தி இந்திரன்படையிற் சண்டமாருதம்போற்பாய்ந்து கொக்கரித்துக் கதையைக் கரகரவெனச்சுழற்றி இரதங்கனையும்பாணகுதிரை சேனைகளையுஞ் சின்னாபின்னமாய்ச் சிதைத்துமோர்கணப்போதில் முப்பது அக்குரோணி சேனைகளையும் பெருங்காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சபோற் பறக்கவிடுத்துக் கியாவென்று சிங்கநாதஞ் செய்கையில் அப்படை வீரனாகிய வருணன்கண்டு மனம் வெதும்பி, ரவுத்ராகாராயுத் தனது தேரைக் குணபலுணன் மீதுசெலுத்தி வளைத்துக்கொண்டுதனதுவில்லினிடமாக அநேகமாயிரம் எரிமுகக்கணைகளைச் சந்தித்தித்துப்பிரயோகஞ்செய்து அவன் கையிலிருந்ததண்டத்தைப் பொடிப்பொடியாய்ச்செய்து ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தா லவன்சிரத்தை வெட்டித்தள்ளி அட்டகாசஞ்செய்து குலாலந்து திகிரியைப்போலக் கரகரவென்று இராசூதசேனைக் கடலுட்புகுந்து திரிந்து நாசப்படுத்தும் போது அவன் தம்பியாகிய கோரதீவத்தியென்பவன் கண்டு ஆலகாலம்போற் சீறியெழுந்து வருணனைவெதிர்த்து வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து சேனைமாரிபோல் அம்புகளைக் கணக்கில்லாமற் பிரயோகஞ்செய்து, வருணன் கைவில்லைக்கண்டித்துகண்ணைவிழித்துப் பார்க்கவொட்டாமற் சங்கஞ் சங்கமா யம்புகளை வாரியிறைக்கையில் அதுகண்டவருணன் கோபதீப்தனபெயிந்து விழுந்து ஓர் வாளாயுதத்தைக் கையிலெந்தித் தேரைவிட்டு பூமிபிற்குதித்துக் கோரதீவத்தியின்பேறிற் சிங்கம்போற்பாய்ந்து, அவன் கரத்திலிருந்த வில்லைத் துணித்து அவன் றலையையும் வெட்டி, அவனை யமபுரத்துக்கணப்பி கொக்குத்திரளில் இராஜானி புகுந்ததுபோல் அரக்கர் சேனையிற்பாய்ந்து நான்கு திக்கினுஞ்சுழன்று இராசூதகர்னைக் கால்வேறு தலைவேறு வுடல்வேறுகக் கண்டித்து எங்கும் பிணக்காடாகிச் சிங்கநாதஞ் செய்கையில் அதுகண்ட அவன் தம்பிமார்களாகிய எரியூணனும் கவுணனும் வந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய அவர்களிருவரையும் வரு

ணன் வாளுக்கிரையாக்கி ருத்திரமூர்த்தியைப்போற் கோபாவே கப்துடன் இராக்கதர்களை நாசப்படுத்தும்போது அதைக்கண் சடபாலபரணன் சகிக்கமாட்டாதவனாய் வடவாமுகாக்கினியை த்போலெழுந்து மேருவுக்குச் சமமாகிய தனது இரதத்தை இந் திரன் சேனைகளின்மீது செலுத்திக்கோடை காலத்திடிபோல் கர் சித்து, வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்து அவ்வில்லினிட மாகக் கணக்குமிதமில்லாமல் காளமுகியென்னு மேகமானதெ ழுந்து வருஷிப்பதுபோல எங்கும் பாணமயமாகச்செய்து தேவ சேனைகளைச்சின்னா பின்னப்படுத்தி மலைமையாய்க்குவித்து நூறு அக்குரோணிசேனைகளையும் பாழ்பட தூறிப்பாற்கடலைக்கடைந் தமந்தரமலைபோற் பண்ணவர்கள் சேனையாகிய கடலைப்பங்கப்ப டச் சிதைத்துத் தனது வெற்றிச்சங்கத்தை வாயினிடமாகவை த்து அண்டகடாகங்களு மதிரும்படியாய்ப் பம்பம்மென்று பூரி த்தான்.

அப்போது அயிராணி கேள்வனாகிய இந்திரன்கண்டு அட ங்காக்கோபங்கொண்டு அரக்கன்மேல் வெகுண்டு பளாபளாவெ ன்றுகூறி ஆலகாலம்போற் சீறித் தனது தேரைக்கபாலபரணன் மேற்றாண்டி வில்லைவளைத்து யவ்வில்லினிடமாக வச்சிராயுதத் துக்குச் சமமாகிய சிலீமுகக்கணைகளைக் கணக்குமித மில்லாமற் றொடுத்து கர்ணபரியந்த மிழுத்துப் பிரயோகித்துக் கபாலபர ணனுடைய தேரைத் தூளாய்க்காற்றிற் பறக்கவித்து கவசத்தை க்கிழித்துகைவில்லையுமொடித்துச் சாரதித்தலையைவெட்டிச்சண் டனென்னு மியமனுக்குக் காணிக்கையாகவனுப்பி கியாவென்று சிங்கநாதஞ்செய்யும்போது கபாலபரணன் கண்களினின்றும்நெ ருப்புப்பொறிகள் குபில்குபிலென்று சிந்தும்படியாயுருட்டிவிழி த்து, யுகார்தகாலப் பேரொலிபோற் கர்ஜித்து ஓர்குலாயுதத் தையெடுத்துத் தேவேந்திரன் மார்பிற்பொருந்தும்படியாய் விட் டெறிந்தான் அதுகண்ட தேவராஜன் தனதுவில்லினிடமாகவொ ருபிறைமுகக்கணையைச் சந்தித்து அரக்கனெறிந்த குலத்தைவெ ட்டித் தள்ளுகையில் உடனே யவன் வேறொருதேரின்மீதேறித் தேவேந்திரனது சேனையிற்புகுந்து, வில்லினிடமாக யம்புக்கூட் டங்களைக் கும்பல் கும்பலாகச்சொரிந்து, தேர் கரிபரிகாலாள் க னைத் தும்புதும்பாய்ப் பறக்கச்செய்ததுமன்றி இந்திரனையுந்தே ரோடு வாரிக்கீழேயடித்தான் அப்படி யடித்ததும் அவனுடைய தேர்பரி முதலிய பாவுமொழிந்து மரணமூர்ச்சை யடைந்திருக்

கையில் அதைக்கண்ட தேவர்கள் உள்ளம் பதைத்து, அருகிற் சென்று வேண்டிச்சயித் யோபசாரங்களாற் றேற்றுகையிலவனு முர்ச்சை தெளிந்தெழுந்ருந்து, அயிராவதமென்னு மியானையி ன்மீதேறிக் கபாலபரணனை யெதிர்த்து வில்லைவளைத்துக் காள முகியென்னு மேகத்தைப்போற் பாணங்களைச்சங்கோப சங்க மாய்த் தொடுத்துக் கபாலபரணனது கரசரணுகளை யசையா மற்செய்து கிரீடத்தையுடைத்து, வில்லையுமுறித்துத் தேரைச்ச க்கையாய்ப் பெயர்த்தெறிந்து, தூறுபாணத்தினாலே அவனுடை யமார்பைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துப்பின்பு வச்சிராயு தத்தால் அரக்கனது சிரமற்று விழும்படிசெய்தான் அதனால்தே வேந்திரனைப் பிரமஹத்திதோஷம். பற்றியதென்று சூதமாமுரி வர்சொல்ல, அதைக்கேட்ட முரிவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்து சூத ரைநோக்கி சுவாமி, இந்தக்கபால பரணென்கிற அரக்கனைவத னுஞ்செய்த இந்திரனைப் பிரமஹத்தி பற்றியதென்பது எப்படிஉல கின்கண் பிரம்மகுல சிரோஷ்டர்களை வதைப்பதே தொழிலாகப் பெற்ற இராக்கதனைக் கொன்றவனுக்கு பிரமஹத்தி யெப்படியு ண்டாம், மேலும் பசுவைக்கொன்ற புலியைக் கொல்லுபவனுக் குப் பசுவைக்கொன்றதோஷம் சம்பவித்த தென்பதுபோல்தேவ ரீர் சொல்லுவது எங்களுக்குப் புலப்படவில்லையென வினவ, அதற்குச் சூதமாமுரிவர் ஓ முரிவர்காள் இந்த ரகசியம் நாம் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் யாதெனில் வீர்தாரண்யத்திலேதிரி வக்கிரனென்னு மோரிராக்ஷதன் சுசீலையென்னும் பெயர்பெற்று அதிருபலாவண்யத் தோடுங்கூடிய ஓர் அரக்கியைக் கூடிக்குலா விச் சுகித்திருக்குங்காலையில் அவ்வரக்கி ஒருநாள் அவ்வாரண்ய த்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த சுகியென்னு முனிவனது ஆ சிரமத்துக்கு வந்தாள். பிரமனுக்குச் சமானமாகிய அந்த முரி வர் அவனைக்கண்டு, மோகங்கொண்டு அடி பெண்ணே, இங்கு நீ தனித்து வந்த காரணமியாதென்றுகேட்ட, அதற்கவள் சுவாமி அடியாள் திரிவக்கிரனென்னு மிராக்ஷதனுடையமனைவிஎன்பேர் சுசிலையென்று சொல்லுவார்கள் அடியாளுக்கு நெடுநாளாகப்புத் ரசந்தான மில்லாதது கண்டு எனது மணுளைக் கேட்கையில் அதற்குள்ளும்மணுளன் ஓ பெண்பாய் இவ்வனத்தில் சுகியென் னும் ஓர் முரிவரிருக்கின்றார், யவரைப்போயடுத்து யவருடைய அருள்பெறுவையாகிலுனக்குப் புத்திரபாக்கியமுண்டாமென்று

சொல்ல, அப்படியே பேதையாகிய நான் தேவரீரைவந்து தெரி
சித்தமையால தேவரீர் திருவுளங்கனிந்து, யடியாளைக்கூடிச்சகி
த்து, புத்திரபாக்யமளிக்க வேண்டுமென்று பணிய, அவ்வுரை
கேட்ட முனிவர், சந்தோஷமடைந்து, ரல்வரக்கயாகிய சுசிலை
க்குவேண்டிய வுணவுகளைக்கொடுத்தாரித்துத் தனது பன்ன
சாலையில் மூன்றுநாள்வரையி லயனைக்கூடிச்சகித்து யவன் மனம்
போலவேண்டிய இன்பங்களைக்கொடுத்து நாலாநா ளவ்வனிதை
யைநோக்கி, ஒபெண்பாவாய், உனது மனம்போல், இதுமுதல்
உன்வயிற்றில் கருவுண்டாகி மகாபுஜபலபராக்ரமத்தோடுங்கபா
லபரணனென்றொரு புத்திரன் பிறப்பான், அவன் பிரமனால்வே
ண்டியவரங்களைப்பெற்று இராஜரீகஞ்செய்துகொண்டு இந்திர
னையன்றி மற்றதேவர்களி யாவர்களாலுஞ் ஜெயிக்கமுடியாதவ
னாயிருப்பானென்று சொல்லி அவனை விடைதந்தனுப்பிப் பின்பு
பிரமகுல சிரேஷ்டராகிய சுசியென்னு மகாமுனிவர் ஸ்ரீகைலாச
பதியாகிய உமாமகேசனைத் தரிசிக்கவேண்டி வெள்ளியங்கிரிக்
கெழுந்தருளினார்.

பின்பு சுசிலையும் முனிவரருளியவண்ணங் கர்ப்பினியாய்க்
கபாலபரணனென்னும் பெய்ருடைய பிள்ளையைப்பெற, அவனு
ம்மாத்தொரு குறையின்றி வளர்ந்து, பிரமனைநோக்கித்தவஞ்செய்
து அப்பிரமனால் வேண்டியவரப்பிரசாதங்களைப்பெற்று இராஜரீ
கஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது திக்குவிஜயஞ் செய்யவேண்
டிப்புறப்பட்டு தேவேந்திரனையெதிர்த்து சமர்செய்து தேவர்க
ளையெல்லாம் ஹதப்படுத்திப்பின்பு அவ்வந்திரனால் மாணமடை
ந்தான் இந்த அரசக்கவன் பிரமகுலோத்துங்கராகிய சுசியென்னு
ம்மகாரிஷிக் ப் பிறந்தவனாதலால் இந்திரனைப்பிரமஹத்திபிடித்
ததென்று சூதமுனிவர்கொல்ல யதைக்கேட்ட நைமிசாரண்சமு
நிவர்கள் சந்தேகநிவர்த்தியாய்ச் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்
னும் சூதர் முநிவர்களைநோக்கி அப்பால் கேளுங்கள் நைமிசார
ணயமுநிவர்களே அமராவதிக்கிறைவனாகிய தேவேந்திரன் மிகவு
ந்துன்பமடைந்து பிரமனிடத்தில் முறையிட யம்முறைகேட்ட
பிரமன், வாரும் தேவராஜனே பூலோகத்திலோங்கும் பரதகண்
டத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவீற் கந்தமாத
னகிரிச்சார்பில் பாவநாசனத்தீர்த்தத்திற்கு கீழ்ப்பாலாக ஸ்ரீரா
மசந்திரமூர்த்தியின் தேவியாகிய சீதாபிராட்டியாரால் உண்டா

கூப்பட்ட சீதா குண்டமென்னும் பெயரையுடைய தீர்த்தத்தி லேரீபோய்த் தீர்த்தமாடுவையாகில் உண்ணைப்பற்றிய பிரமஹத் திரீங்குமாதலாற் போய்வாவென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டதே வேந்திரன் பூலோகத்திற்குவந்து சேதுவைச்சார்ந்த கந்தமாத னத்தில் வழங்குஞ் சீதா குண்டத்திற் சங்கற்பவிதியின்படி தீர்த் தமாடி, ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமகேசனைத் தெரிசித்துத்தன் னைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை நிவர்த்திசெய்து கொண் டு, தனது லோகம்போய்ச்சேர்ந்து, சுகமாயிந்தான் அத்தன்மை வாய்ந்த சீதா குண்டமானது, உண்டாகிய காரணமியா தென்று வினவுவீராகில் முன்னர் சீதா பிராட்டியை இராவணன் கொண் டுபோய் அசோகவனத்தில் வைத்திருந்தனாலே அத்தேவியின துகற்பை உலகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தும்பொருட்டு இராவண னைப்புத்திரமித்ர பவுத்ராதிகளோடும் நாசப்படுத்தித் தேவியை மீட்டுவருகையில் அக்கனி குண்டமேற்படுத்தி அதிற் சீதாதேவி யை முழுசுச்செய்து, பின் அதற்குச்சீதா குண்டமென்று பெயர் கொடுத்திருப்பதால், அதில் முழுகினவர்கள் பாதகங்களெல்லாம் விமோசனமாய்ப் புண்ணியசென்மம்பெற்று அஷ்ட ஐசவரியத் தோடும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள் மேலும்ச் சீதா குண்டத் திற்குச் சமீபமாய் மங்கலதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தின் பெருமை இன்னதெனச்சொல்லி முடியாதெ ன்று சூதமகாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யமு னிவர்கள் வியப்புற்று முடிவரைப்பணிந்து, சுவாமி அடியேங்க ளுக்கு அத்தீர்த்தத்திற்குப் பெயர் வந்தகாரணத்தை யின்னதெ னத்தெரியப்படுத்தவேண்டு மென்று வினவ, சூதமுனிவர் திரு வுளங்கனிந்து சொல்லத்தொடங்கு வாராயினர்.

சீ தா கு ண் ட தீ ர் த த ம்.

முற்றிற்று.

நீ-வது,

ம ன் க ல தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே உலகின்கண் ஓங்கும் சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்தாசருள் சந்திரகுலசிகாமணியாகியும் சயிந்தவமென்னும் பட்டணத்துக் கிறைவனாகியும் விளங்குமனோசவனென்னும் சக்ரவர்த்தியானவன் சுமித்திரை பென்னும் தேவியுடன், சந்திரகார்த்தனென்னுங் குமாரனுடனும், மந்திரி பிரதானிகள் முதலிய இரதகஜ ஆரகபதாதிகளோடும், மனுஜி தவறாமற் குடிகளிடத்தில் ஆறி லொருகடமை பெற்றுத் திங்கண் மும்மாரிபெய்துவர, அளவிறந்த கிர்த்தியோடு மிராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவருவதன்றியும் தன்னுடைய நகரமானது சதாகாலமும் வேதியர்களாலோதப் பட்ட வேதபாராயணவோசையுடன் யாகாதிகிர்த்தியங்கள் நடத்தி, தேவர்களுக்குக் கவிர்ப்பாகங் கொடுக்கையில், அவை பெறும்படியாய் வந்து நிறைந்து வாசஞ்செய்து கொண்டு தங்களுடைய பொன்னுலகவாழ்வை விருப்பாமல் மறந்திருக்குந் தேவர்களினோசையும், ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன், வைகுண்ட வாசியாகிய மகாவிஷ்ணு சிருட்டிகர்த்தாவாகிய பிரமதேவன் இம்மூவரும் தத்தம் பத்தினிகளோடும், அவ்வவர்களது தொழிலையும் பதியையுமறந்து இப்பட்டணத்தி லெந்நேரமும் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கு மற்புதத்தோடுங் கூடியிருப்பதன்றியும், வேந்தன் கொடுக்கும் நித்திய சிரார்த்தங்களைப் பெறவேண்டிப் பிதுர்லோகத்தை மறந்து வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கும் பிதுர்களுக்கும் முனிவர்முதலிய தபோதனர்களுக்கு மிருப்பிடமாகிய அனந்தமான பூங்காவனங்களுஞ் சோலைகளுஞ்சூழ்ந்து பாறுவின் கிரணத்தையு மறைத்து, இலகாநின்ற பட்டணத்தை யாசாண்டவருஞ் சக்கரவர்த்தியினது செங்கோற் பெருமையால், சந்திரசூரியர்களை இராகு கேது வென்பவர்களுந் தீண்மெதற்கு அச்சப்படும்படியாய் மனோசவனென்பவன் இராஜரீகுஞ் செய்து கொண்டு வருவானாயினான். அக்காலையில்தேவாயிர்த்தத்துக் கொப்பாகிய தீம்பாலில் வேப்பந்தலைக்கலந்ததுபோல் ஊழ்வினையானது சக்ரவர்த்தியையனுக்கிற்று அதனால் தனது நல்லறிவழிந்

துச் செங்கோன்முறைமை யாவும் பிறழ்ந்து கொடுங்கோலாகியும், அரீதியிற் பிரவேசித்தும், வேதசாஸ்திர புராணங்களை மறந்தும் யாகாதி கிர்த்தியங்களை நீக்கியும், அறங்களை நிறுத்தியும், பிராமணனுக்கு விடப்பட்டிருக்கும் காணியூழிகளை யவர்களிடத்தில் துராக்ருதமாய்க் கவர்ந்தும், சிவாலயவிஷ்ணுவாலய முதலிய தேவாலயங்களுக்கு நடந்துவருந் திருவிழாக்களையும் நித்தியகட்டளை நிறுத்தியும், அவ்வாலயங்களிலுள்ளகடவுளர்க்குச் செய்தளித்திருக்கும் ஆடையாபரணங்களைக் கவர்ந்தும், குடிகளை துராக்ருதத்தாற் றுண்பப்படுத்தியும் யாவரும் நிர்த்திக்கும்படியரசாண்மவரத் தலைப்பட்டான், அக்காலத்தில், கோலபனென்னுமோரரசன் படையெடுத்து வந்தெதிர்த்துப் போர்செய்து மனோசுவனது ராச்சியத்தைப் பிடித்துக்கொள்ள அதனால் மெத்தவுந் துன்பமடைந்து, தான் தன் பத்தினி குமாரருடன் வெளிப்பட்டுப் பட்டணத்துக் கருகிருக்குமோர் சோலையில்எட்டுநாள் வரையில் அன்னபானாதிகளின் றியொளித்திருந்துஒருவரும்போயெட்டிப் பாராமையால் மிகுதுன்பத்தோடுமவணிந்து பிரயாணப்பட்டு, பரதேசிகளாய் ஓர் அந்தகாரமான காட்டிற் பிரவேசித்து, வெய்யிலின் தீட்சண்யந்தாளாதவர்களாய், விடாய்ப்பட்டு சோபத்தோடும் பிள்ளையானவன் தந்தையை நோக்கி ஐயா பசி நோயானது என்னை வருத்திக் கொல்லுகின்றதேஎன்செய்வேன் எப்படிச் சுகிப்பேனென்று சொல்ல அவ்வுரைகேட்ட வேந்தன் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிப் பலவாறுகச் சிந்தித்து, இக்குறையை யாரிடத்திற் சொல்லியாறுவோமென ஏக்கங்கொண்டு தனது தேவியாகிய சுமத்திரையைப் பார்த்து ஓ பெண்பாவாய் நமது குமாரனாகிய சந்திரகாந்தனது பசியை யெப்படி தணிப்போம் என்கே போயிரப்போம் யாம்செய்த வினையாதோ பிரமன் நமக்கு இப்படியாய் விதித்துவிட்டான். அந்தோ ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனைப் பணியாமலும் பக்திசெய்யாமலும் மறையவர்களுக்கீந்த மண்பொன் முதலிய நிதினை பறித்துக்கொண்டதனாலன்றோ பெருந்துன்பத்துக் காளானோம். இஃதல்லாமலும் பசித்தோர்முகம்பார்த்து அன்னங்கொடுக்காதிருந்தேனோ உருத்திருந்தேனோ உருத்திராட்சமாலிகாபரணத்தோடுங் கூடிச்சிவமாய் விளங்குஞ் சிவனடியார்களை சிந்தியாமனிந்தித்தேனோ சிதைச்சோற்றையிடவொட்டாமற் றடுத்தேனோ பரதேசிகளுக்கிடங்கொடாமல் துரத்தினைனோ சிறுபிள்ளைகளினது உணவையருந்தவொட்டாமற் றடுத்தேனோ, கோயில், குளம், நந்தவன

முதலியவைகளைப் பாழ்படுத்தினேனோ, யாதோ உலகின்றேன், என்செய்வேன் தெய்வமே தெய்வமேயென்று வேந்தனானவன் மூர்ச்சித்து பூமியிற் சாய்ந்து பிரேதம் பேரலாயினான். இங்ஙன மிருந்த மணுளைக்கண்ட சுமித்திரையானவள், திடுக்கிட்டு, மெத்தக் கிலேசத்தோடு பூமிமேற் சாய்ந்த தன்மணுளானது மேனியிற் புழுதியடைந்திருப்பதைக் கண்டு சகிக்கப்படாத துன்பங் கொண்டு, தங்களுக்கு வந்து சம்பவித்த வினைப்பகுதியை விண்டு, என் பிராணநாயகனாகிய மகா மண்டலேசவரர், சந்தனகலப கஸ்தூரி புனுகு ஜவ்வாதணிந்து மேருவுக்குச் சமமாய் பிரகாசி யாட்கின்ற ரினது தோளினும் மார்பிலும் புழுதிபடர்ந்திருப்பதை யான்காணுங் காலம் நேரிட்டதேயென்று உள்ளம் பதைத்துப் பண்டு யான் செய்தவினையோ, முண்டகனாகிய பிரமன் தான் இவ்வாறு விதித்தானோ வென்றேங்கிப் பரதவித்து அரகே தேவரீர் என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோகவா நினைக்கின்றீர் அந்தோ தாங்கள் அடியாளே விட்டுப் பிரிந்தால் இமைப்போதேனு முயிர் வைத்திருப்பேனோ வைத்திருக்கமாட்டேன், இதோயானுங்கூட வருவேனென்று புலம்புவதைக்கேட்ட புத்திரனானவன் தனது தந்தை மூர்ச்சித்திருப்பதைக்கண்டு, மிகவும் வருத்தங்கொண்டு ஆ என்தந்தையே மிகுந்தமோடும் பெற்றுவளர்த்துப் பாராட்டிய வென்னைப் பரதவிக்கவிடுத்துப் போவதழகோ ஐயோ நான் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவாடுகின்றேனே யென்று உள்ளம்பதை ததுச் சோந்திரே யென்செய்வேன், சிறுவனாகிய யான் இப்புஷ்யினின்று மெவ்வாருய்வேன் தாதையே தாதையே யென்று புலம்பிக் கொண்டிருக்கின்றான் அப்போது அம்மார்க்கத்தில் சந்திர சடாதாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானைப்போன்ற பராசரம காமுநியென்பவர் விழுதிருத்ராட்ச மாலிகாபரணராய் தண்டுக மண்டலத்துடனே அததடத்தில் வருபவரிவர்களைக் கண்டு, கருபாநோக்கத்தோடும் இவ்வனத்தில் ஆதரவின்றிப் பரதவித்துக் கொண்டிருக்கும் நீங்கள் யாவரென்று கேட்க, அம்முரிவரது கருபாநோக்கம் பட்டதூர் சுமித்திரையும் அவள் சுதனாகிய சந்திரகாந்தனுஞ் சோபகதீர்ந்து எழுந்திருந்து, பராசரமுனிவரது பாதபத்மங்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்துச் சொல்லுவார்கள், சுவாமி, நாங்குளிருப்பது சயிர்தமாநகரம், அந்த நகரத்தை யாசாளு மலேசவனென்னும் பெயர் வாய்ந்து இவர் மூர்ச்சித்திருப்பவர் எனது நாயகர் இச்சிறுவன் என் குமாரன், இவனுக்குச்

சந்திரகாந்தனென்று பெயர், எனியானைச் சுமித்திரை பென்று சொல்லுவார்கள் நாங்கள் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் எங்களது ஊழ்வினையால் கோலபென்னும் வேந்தன் படையெடுத்துவந்து அமர் வினைந்து, எங்களைத்தோற் பித்து, இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான் பின் யாங்கள் பராரிகளைப்போல் நிர்ப்பாக்கியத்தோடும் அன்னபானைகளுக் கு மேதுவில்லாமல் இவ்வனத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும்போது குமாரன் பசிப்பிணியால் வருந்துவதைக்கேட்ட வரசர் சகியாதவராய்த் தாமும் பசியால் மெலிந்து மூர்ச்சித்து நிலத்தின் மேற் சாய்ந்தனர், யாங்களிருவரும் எவ்வகையுமில்லாமற் பரத விக்கினேரோம் என் செய்வோம் சுவாமி என்று இரக்கத்தோடுங் கூறிய சுமத்திரையின் மொழிபைக்கேட்ட பராசாமுநிவர் வாராய் சுமித்திரையே இவ்வகைத் துன்பங்களெல்லாஞ் சம்பவித்தற்குக் காரணமியாதெனின் உனது நாயகன் அரசரிமையில் மனநீதிக்கு விரோதமாய் நடந்து வாக்கினாலுஞ் சொல்லப்படாத கொடிய கர்மாதுபங்களுக்குடன்பட்டமையால் அதுபவிக்கவேண்டி வந்தன வாதலால் நீங்கள் வீணை துன்பப்படுவதில் என்ன பிரயோசன முண்டாம் இப்போது உனது நாயகனை யெழுப்பித் தருகிறோம் விபசனமுறாதிருவென்று கூறித்தமது கமண்டலத்திலுள்ள ஜலத்தை மனோசவன்மீதிற்றெளித்தார் உடனே மனோசவன் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து எதிரில் சரம்பவமூர்த்தியைப்போற்சேவைதந்து நிற்கும் பராசகரை, பத்திவிநயத்தோடும் பணிந்து சுவாமி அடியேனது ஜென்மசாபல்ய மாச்சுதென்று பலவாறாய் துதித்துத் தனக்கு நடந்த காரியங்களைப்பெல்லா மாதியோடந்த மாய்ச் சொல்லி இத்துன்பம் நீங்கும்படியாய் தேவரீர்கடாக்ஷித் தருளவேண்டுமென்று பணிந்து நிற்கும் வேந்தனை நோக்கிப்பராசர முனிவர் கூறுவாராயினார்.

கேளும் மனோசவனென்னும் வேந்தனே! இனி யுனக்குபூனை லாசபதியாகிய கந்திரஜடாதாமூர்த்தியினருளால் உனது துன்ப மியாவூரிக்கிடன்தத்துருவாகிய கோலபென்னப்பவனை யுஞ்செயித் துப்பழையபடி இராச்சியத்தைப் பெறவேண்டுமாயின், தென்றிசையில் பூநாமமூர்த் யாற் கட்டப்பட்ட சேதுவில் வழங்குங் கந்தமாதன பருவதச்சூர்பில் சேதாருண்டத்துக்குச் சமீபமாய் ஒருநின்று திர்த்தமிருக்கிறது அத்திர்த்தத்திலேயுமுன்னுடைய

தேவியுங் குமாரனுமாய்ப்போய் தீர்த்தமுடிச்சங்கற்ப விதியின் படிச் சிராத்தமுதலியயாவும் வழுவின் றிச்செய்துவருவாயேல் உனதுதுன்பங்களெல்லாம் நீங்குமாதலால்யாமும் வருகின்றோம் வாருங்களென்று சொல்ல, மனோசவன் மிகவுஞ் சந்தோஷித்து அவ்வாதே முரிவரோடும் பிரயாணப்பட்டுக், காடு மலை வனம் வனந்தரங்க ளெல்லாங்கடந்து, அனேக திவ்யகோத்திரங்களை யுந் தரிசித்து, சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதன பருவதச் சார்பிலிருக்கு மங்கலதீர்த்தக்கரையில் வந்துசேர்ந்து, அத்தீர்த்தத்தில் பராசரமகா முரியின்பொற்படி மூன்றுமாதம் வரையிற் நீர்த்த முடி, சிராத்தங்கள்செய்து ஸ்ரீராமமந்திரத்தை யிடைவிடாமற் சேபித்து வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வேந்தனது கிரீடமகர குண்டலங்களும் உடைவாரும்வில்வேல்முதலிய படைகளும் பட்டத்துக்குதிரையும் இரதகஜதூரகபதாதிகளும் மந்திரிகண் முதலியவர்களோடு சமஸ்தரீதிகளும்ஒன்றொன்றாய் மங்கலதீர்த்தத்திற்குள்ளுந் திக் கரையேறுகையில், அதைக்கண்ட வேந்தனும் அவனது பெண்டிள்ளைகளுஞ் சந்தோஷங்கொண்ட வர்களாய், அருகிலெழுந்தருளிய பராசரமகாமுனிவரது பாத பத்மங்களை வணங்கி எககளுக்கென்னவுத்தர மென்றகேட்க, பராசரும் ஆனந்தக்கடலுட்டோய்ந்து, அம்மங்கலதீர்த்தத்தில் வேந்தனுக்குப்பிஷேகஞ்செய்து, தனதுதபமகிமையால்பெய்வராய கன் முதலிய சமஸ்ததேவர்களையும் வருவித்துஅன்னவர்களாகி கூறி ஜெயாவிஜயீபவவென்றோதித் துந்துபி முழக்கி, மலர்மாரி தூவி, அக்ஷதையிறைக்கையில், அரசனுக்கு முடிசூட்டி, இந்திராதி தேவர்களிடத்தி லநேகவரங்களும் ஆயுதவகைகளும் வாங்கியளித்து, தானுமாசீர்வதித்துத் தன்னுடைய நகரத்துக்குச்செல்லும்படி விடைகொடுத்தனுப்பினார். அதுபோலவேமனோசவன் தனதுதேவியோடுங் குமாரனோடும் பராசர முனியைப்பணிந்து, சதுரங்கதளத்துடனே பிரயாணப்பட்டுக், காடு மலை வனம்வனந்தரங் காணமுதலியவைகளும் பதிகளுங்கடந்து, தமதுபட்டணம்வந்துசேர்ந்து, கோலபனென்னும்வேந்தனைஜெயித்துப்பழையபடி இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இவர்களிவ்வாறிருக்கையில், பராசரமகாமுனிவர், அம்மங்கல தீர்த்தக்கரையில் நெடுநாள் வரையிற் றவஞ்செய்து கொண்டிருந்து, அப்பால் தெய்வலோகத்தை நாடிச்சென்றார் பின்னர் மனோசவ

மென்னும்வேந்தன் தனது தேவியோடும் ஆயிரம் வருடம் வரையில் ஆளுகையிலிருந்து அப்பால், தனது குமாரனாகிய சந்திரகார்த்தனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்து, இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்யும்படி யமர்த்திப் பின்னர் தானுந் தன் தேவியும் பிரயாணப்பட்டுச் சேதுவைச்சார்ந்த கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் விளங்கும்மங்கலதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, அத்தடாகக்கரையில் இரு வருமிருந்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தை இதயகமலத்திலிருத்தித் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்குங் காலையில் மனோசவ மென்னும் வேந்தன் சடத்தை விடுத்துச் சாரூபத்தைப்பெற, அதுகண்ட அவன் தேவியாகிய சுமித்திரையென்பவள் நாயகனை விடுத்துத்தான் தனித்துவாழ்வதற்கு மனமில்லாதவளாய்தனது மணானது சடத்தோடு தானுஞ் சககமனஞ்செய்து கொள்ள யத்தனித்து, அத்தீர்த்தக்கரையில் மங்கலத்துடனே அக்கினிப் பிரவேசமானபடியால் அப்புண்ப தீர்த்தத்துக்கு அன்று முதல் மங்கல தீர்த்தமென்று பெயர்எனங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அம்மங்கல தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு அஷ்டமங்கலயோகாதிசய விராச்சிய பாரங்களும் நித்தியமங்கள சுபகாரமும் உண்டாயிருப்பதால்அது அநேகமகிமைகளோடுங்கூட யிருக்கின்றது அத்தன்மைவாய்ந்த தீர்த்தத்துக்குச்சமீபமாய் ஏசாந்தராமமென்று ஒருதலமும் அத்தலத்தில் அமுததீர்த்தமென்று ரூதமுரி வர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் உள்ளம் பூரித்து சுவாமீ, அத்தலத்தினது பெருமையும், அதுவந்த காரணத்தையும் அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க முனிவர்பெருமான் திருவுளங்கனிந்து சொல்லத்தொடங்கினார்.

மங்கலதீர்த்தம்

முற்றிற்று

கா-வது.

அ மு த தீ ர் த் த ம்.

முரிவர்களே கேளுங்கள், நெடியகடல்முற்ற இந்நிலவுல
கின்கண் வழங்கும் உத்தரபாகத்தில் இலகாரின்ற இமயமலைச்
சாரலில் சந்திரஜடாதா மூர்த்தியினது நுதல்விழியினின்றும்
ஆறுபுலிங்கமாயெழுந்த சிவசண்முகக்கடவுளா லுபதேசம்பெ
ற்றுக் குறுமுரியென்னுங் குடமுரியென்றுங் கலசமுரிபென்றும்
அங்குஷ்டமுரியென்றும் அகஸ்தியமுரியென்றுங் காரணப்பெ
யரெய்தி தக்ஷிணபாகத்திற் பொதிக்காமலையி லெழுந்தருளியி
ருக்கும் மகாமுரிவர்க்கு இளையோனாக நாரணமஹாரிஷியென்
பவர் நாலுவேதமாறுசாஸ்திர மறுபத்துநான்கு கலைக்கியான ம
றுவிக்கியான முதலிய யாவுமுணர்ந்து காமக்குரோதாதி யறுவி
தப்பகையுமகற்றிச் சுத்தசத்துவத்திற் பொருந்திப் பசுபதியாய
நீலகண்டக்கடவுளைத் தனது உதயகமலத்திலிருத்தி யநேகநாள்
வரையிற் பூசைபண்ணியும் வந்தித்தும் சிவனடியார்களுக் கன்ன
ங்கொடுத்தும் வேதபாராயணஞ்செய்தும் மறைவிதியினின்றும்
தினைத்துணையேனும் பிறழாது நித்தியசிராத்த அக்கினிஹோத்
திரவேள்விமுதலிய யாவும் நடாத்தியும் ஈசுவரகடாக்ஷமுண்டா
கிப் பிரமசொருபம்பெற்று முத்திவிட்டைப் பெறுவதற் கேது
வில்லாமையால் அன்னபானாதி முதலியவற்றையும் சருகுஜலப
ட்சணங்களையும் வெறுத்து, தேகாபிமானத்தையறுத்து, மழை
க்கும் வெய்யிலுக்கு மெலியாமற் பஞ்சாக்கினி இடைநின்ற, ஆ
யிரம்வருடம்வரையிற்றவஞ்செய்து வருவானாயினான், ஜகதீசனா
கிய பரமசிவன்கருணைசரந்து முரிவர்காணும்படியால் மாண்மு
சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திரங்களுமும் பார்வதிசமேத
ராய் வெள்ளிடையேறிப் பிரமன் விஷ்ணுவாதி தேவர்களுஞ் சிவ
கணங்களுங் புடைசூழத்தக்கதாய் நாரணமகாரிஷிக்குப் பிரசன்
னமானார். அவ்வாறு தரிசனந்தந்ததை நாரணமுரிவர்கண்டு திட
ரென்றெழுந்து தனதிருகரங்களை யுஞ் சிரத்திரகூப்பி, மகாதேவ
சம்போ, சங்கரா, காளகண்டதிரிநேத்ரா, சந்திரஜடாதரா, சய
ம்பூ, கங்காதரா, காமகோடிநாயகா, கௌரிமனோகரா, கருணாக
டாக்ஷா, நிர்மலா, நிஷ்மளானந்தா, பார்வதிசமேதா! பசுபதீதிரி

புரார்தகா! தீனதயாளா! கடையேனைக்காத் தருளவல்லநாயகாச
பிரம்மாண்டநாயகா! அகிலபுவனகாரண! ஹரஹரவெனத் தோ
த்திரஞ்செய்து, நிலத்தின்மேல் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கதிரியாங்க
மாய்ப் பணிந்தெழுந்து, பக்திவிநயத்தோடுங் கைகட்டிவாய்ப்பொ
த்தி நிற்கு முரிவரைப்பார்த்து, வாரும் நாரணமகாரிஷியே, நீர்
செய்ததவத்திற்கு நாம்சந்துஷ்டியடைந்தோமாயினும், இப்போ
து உமக்கு முத்திசித்திக்காது ஏனெனில், நீர் தட்சிணபாகத்தி
லோங்குங் கந்தமாதனச்சார்பில் மங்கல தீர்த்தத்துக்குச் சமீப
மாய் ஒருதிவ்யதீர்த்தமிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அத்
தீர்த்திலே வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் உமக்குப் பிரமசை
தன்யமாகிய முத்திவிடுகிடைக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
உமகாந்தன் தேவகணங்களோடும் ஸ்ரீகைலாசத்துக் கெழுந்த
ருளினார்.

கேளும் முரிவர்களே, அப்பால் நாரணரிஷியும் ஜகதீசனாகி
யஉமகாந்தனது கட்டளையின்படி அவணின்றும் நீங்கிக் காடு
மலைவனம் வனந்தரங் காணுமுதலியந்திகளும் பதிகளுந் திவ்ய
ஸ்தலங்களுங்கடந்து சேதுவைக்கண்டு தரிசித்து அவ்விடத்தி
ல்குங்கந்த மாதனபருவதச்சார்பில் வழங்கும் அமுததீர்த்தத்
தில் மறைவிதிப்படிமூழ்கி அத்தீர்த்தக்கரையில் மூன்றுவருட
காலம்வரையில் நிஷ்டைசெய்துகொண்டிருக்கையில் பிரமசொ
ருபமாகிய ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயசொருப
சாட்சாத்காரமாகிய பாசிவத்தோடிர்ண்டறக் கலந்தமையால்,
அப்புண்யதீர்த்தத்திற்கு அன்றுமுதல் அமுததீர்த்தமென்று
பெயர்விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்று சூதமுரிவர்கொல்லினார்
அதுகேட்ட ஷைசாரண்யர் பிரம்மானந்த பரிதராய், முரிவரை
ப்பணிந்து சுவாமீ! அத்தீர்த்தம்விளங்குமிடத்திற்கு ஏகார்தரா!
மென்று பெயர்வந்தகாரணத்தையும்புலப்படுத்த வேண்டுமெ
ன்றுவினவ, முரிவர்பெருமான்கருணைசுரந்து—ஒ முரிவர்களே!
அயோத்தியாபட்டணத்துக் கிறைவனாகிய தவரதமகாராஜன்
குமாரனாகிய இராமமூர்த்தியினிடத்தில் இலங்கையினின்றும்
அடைக்கலம் புகும்பொருட்டு விபீஷணன்வந்துசேர்ந்து, சேது
பந்தனஞ்செய்வதற்கு தானும் தன் தம்பியாகிய இலட்சுமணனு
ஞ்சூரியகுமாரனாகிய ஸ்ரீவனுமவிபீஷணனும் மகாபலமபொருந்
திய அதுமானும் வானராதிகளுமாகவொருங்குகூடிச் சீதாதே
வியைக் கண்டுவரவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்தும் இராவண

னை ஜெயிக்கவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்தும் ஏகாந்தமாயிருந்து யோசனைசெய்து கொண்டிருக்கும்போது, மகரங்கள் குதி கொண்டு விளங்காநின்றகடல் ஆரவாரத்தோடு மிரைச்சலிட்டிருந்தமையால், இரகசியமாகப்பேசும் வார்த்தையானது ஒருவர் சொல்லொருவருக்குக் கேளாதிருக்க, அப்போது ஸ்ரீராமனிடத்தில் இவ்விரைச்சலால் ஒன்றுக் கேட்கவில்லை பென்று யாவருஞ்சொல்லினார்கள். அவ்வார்த்தையை ஸ்ரீராமமூர்த்திகேட்டுக் கோபங்கொண்டு தனது இருபுருவங்களையும் நெரித்துச் சயிக்குறையாய் சந்தடியடக்கும்படிகாட்டி, அக்கணமே கடலானது அச்சங்கொண்டு ராமமூர்த்தியினது ஆஞ்ஞையின்படியே கோஷ்டமடங்கியிருந்துவிட்டபடியால், அவ்விடத்திற்கு ஏகாந்தராமமென்று பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதோடும் அதற்கு வடபாரிசத்தில் விலலூன்றியென்றுமோர்திவ்யத்தீர்த்தமுண்டு ஆதலால், இத்தன்மையான மகிமைபொருந்திய அமுததீர்த்தத்திலே நாரணரிஷியானவரையோடுசெய்து அமிர்தங்களைப்புகித்து முத்தியடைந்ததினாலே அத்தீர்த்தத்திற்கு அமுததீர்த்தமென்றும் முத்திதீர்த்தமென்றும் பெயர் விளங்குவதாயிடுங்கூடி, அதிற்மீர்த்தமாடி அங்ஙனம் வாசஞ்செய்பவர்களுக்குச் சந்தேகமில்லாமல் மோட்சங்கிடைக்குமாதலால் கந்தமாதன பருவத்திலே புண்டாயிருக்கிற மகிமைகளைச்சொல்லி முடியாதுமேலும் இதைப்பார்க்கிலு மகாமகிமைபொருந்திய பிரமகுண்டமென்றோர் தடாகமிருக்கின்றது.

அத்தடாகத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற மிர்த்திகையை யாரொருவ ரெடுத்துக் கொண்டாலும் புகித்தாலும் தீர்த்தமாடினாலும் அவர்களை மகாபுண்யசாலிகளென்று சொல்லுவதுண்டு. அல்லாமலும் சதுர்வேதங்களையு முணர்ந்தோதவல்ல கோடிதேவப்பிராமணாவதஞ்செய்த பாபிகளாயினும் அப்பாபமனைத்தும் பெருங்காற்றிற்பஞ்சபோற் பறந்துவிடுமென்று சுருதிவாக்கியங்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்று சூதமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யவாசிகள் ஆனந்தபரவசராய் முரிவரைப்பணிந்து சுவாமீ, தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம் அப்பிரமகுண்டத்திலே விளங்குகின்ற மிர்த்திகையை யெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டாலும், புகித்தாலும், அதிற்மீர்த்தமாடினாலுங்கோடி பிரம்மஹத்தி தோஷங்களாயினும்மீங்குமென்று

கூறியமகிமை அத்தடாகத்துக் கெவ்வகையாயுண்டாகியதோ
அதைத்திருவுளம்பற்றேவண்டுமென்று மிகுகாதலோடுங்கேட்க
அவர்கண்மீது கருணைகூர்ந்து சூதமகாமுநிவர் சொல்லத்தொட
ங்கினார்.

அமுததீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

எ-வது,

பிரமகுண்ட தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய முநிவர்களே! முன்னொரு கால
த்தில் ஸ்ரீவைகுண்டவாசராகிய மகாவிஷ்ணுவும் அவரது உந்தி
க்கமலத்தினின்று முதித்த பிரமனும் முறையே சகல அண்டங்
களையும் படைத்தனிக்க வல்லராதலால் நான் பெரியன் நான் பெ
ரியன் என்று இருமாப்புற்று வார்த்தையாடிக் கோபாவேசங்
கொண்டவராய் பூவுலகத்தில் வந்து இமாசலத்துக் கொப்பாகிய
இரண்டுபருவதங்களைப்போலும் இரண்டு சிங்கங்களைப்போலும்
மும்மதம்பொழியு மிரண்டு யானைகளைப்போலும் யுகாந்தகாலப்
பேரொலியைப்போற் கர்ச்சித்துத் தோள்கொட்டி தொந்தயுத்த
முதலிய யுத்தங்கள் செய்து ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றி
நெடுநாள்வரையில் அமர்செய்து வருகையில் சமுத்திரங்களும்
வரண்டு வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களுமுதிர்ந்து சூரியசந்திர
ருககதிமாறி, புவனத்திலுள்ள மன்னுயிரனைத்துங் கலங்கிப் பா
தவித்து உயிர்விடுவதைக்கண்ட இந்திராதியரும் பயந்து நடுசெ
ய்யமாட்டாதவர்களாய் ஸ்ரீகைலாசவாசியாகிய பரமசிவத்தினிட
ஞ்சென்று, சரணுகதியெனப்பணிந்து தமது குறையைத்தெரிவி
க்க அதுகேட்ட சந்திரசடாதாமூர்த்தியாகிய பெருமான் கோப
ங்கொண்டு காலாந்தருத்திரனைப்போற் சீறி இவர்களது செருக்
கைபோக்கவேண்டுமென்று கருதி அக்கினிபருவதம்போலுருவங்
கொண்டு யுத்தஞ்செய்து கொண்டிருக்கு மிருவர்களின் மத்தி
யில்வந்துதோன்றினார்.

அதுகண்ட பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும் அச்சங்கொண்ட வர்களாய் இஃதென்ன ஆச்சர்யமென்று நிதானித்துத் தேவர்களாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் பன்றி யுருவங்கொண்டு யானிவ்வரையினது அடிபைக்கண்டு வருகிறேனென்றும், பிரமன் அன்னவுருவங்கொண்டு முடிபைக்கண்டு வருகிறேனென்றும் வா தஞ்செய்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே பன்றியாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் பாதாளபரியந்தந் தேடிச்சென்றும் பிரமன் தான் கொண்ட அன்னவுருவத்தோடும் ஆகாயத்தை நோக்கிச் சென்றுங்கற்பகோடிகாலம் வரையிற்றேடுகையில் விஷ்ணுவானவர் தனதுகோரைகளால் பூமியைத்திட்டித்திட்டாகப் பெயர்த்தெறிந்து பாதாளம் வரையில் சல்லடைக்கண்களைப்போற் றுளைத்துப்புகுந்துபார்த்தும், அவ்வரையினுடைய அடிபைக்காண்பதற்கு அரிதாய்தனது கோரைகளாகிய தந்தங்களுங்காற்குளம்புகளுந்தேய்ந்து ஆற்றப்படாத துயரத்தோடும் அக்கினி வடிவமாகிய சொரூபத்தை யின்னதென்று நினைப்பதற்கே சக்தியற்றவராய் அதிகநாணத்தோடும் இதுபரமசிவத்தின் பெருமையென்றுணர்ந்து தான்கொண்ட செருக்கழிந்து பூவுலகத்திற்வந்து வீதியினிற்கு ந்ஞேவேந்திராதி ககளயும்பர்களைக்கண்டு கூறுவார்.

கேளுங்கள் தேவர்களே! யானும் பிரமனும் நீ என்படைப் புகுரீயவனென்றும் நீ என்படைப்புக் குரீயவனென்றும் ஒரு வருக்கொருவர் போர்புரிந்திருக்கையில் திடீரென எங்கள் மத்தியிலெழுந்த இவ்வக்கினி பருவத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று இதனது அடியையேனும் முடியையேனுங் கண்டிவந்தவனெபெரியவனென்றுபேசிச்சம்மதித்து அவ்வாறே யான்பன்றியாகவும் பிரமன் அன்னப்பறவையாகவும் உருவங்கொண்டு பாதாளமெல்லாங்கல்லியும் அடிபைக் காண்பதற்கரிதாய் இத்தன்மையாகிய துன்பத்தோடு பூவுலகம்போய்ச் சேருமளவும் இப்பொர்தியில் உயிர்பொருந்துமா பொருந்தாம லகலுமோவென ஐயமுற்று அச்சங்கொண்டு பரசிவத்தினருளால் இங்ஙனம் வந்து சேர்ந்தேன் முடியைக்கண்டு வருகிறேனென்று சென்றபிரமன் என்ன கதியானுனே யான்கொண்ட நானென்னும் அங்காரத்தால் நைந்தேன், இனிச்சகியேன், என்செய்வேன், தேவர்களே யென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அன்னவுருக் கொண்டு முடியைக் கண்டு வருகிறேனெனச் சென்றபிரமன் மகாபராக்கமத்தோடும்

அதிவேகமாய் ககனவீதியிற்கிளம்பி பூவுலகமுதல் தட்டுத்தட் டாபூடுருவிப் புருந்தும் இணுக்கிணுக்காய்ச் சோதித்தும் அகப் படாமையால் அக்கினி வடிவமாயிருக்கின்ற பருவத்தின் பிரமா ணத்தை யிவ்வளவென்றறியக்கூடாதவனும் இதற்குகளெல்லா முதிர்ந்துங் கால்களசைந்தும் சரீரம் வற்றியும் பறப்பதற்குவலி யில்லாமல் மறுபடியும் பூவுலகத்தை நோக்கிப்பெருந்துன்பத் தோடும் தனதுமனத்தில் அடிபைக்காணச்சென்ற விஷ்ணுயான் கண்டுவந்தேனென்று சொல்ல நான் முடியைக் காணவில்லை யெ ன்று சொல்லுவோமாகில் நம்மைதேவர்கள் முதலியயாவர்களும் மதியாமற் போவதோடும் அவனுக்குப் பின்னுங் கர்வமுங்கீர்த் தியும் உண்டாகுமன்றோ? மேலும் நானகண்டு வந்தேனென்று பொய்யேனுஞ்சொல்லி மேம்பாடுபெறுவோமென்றால் அதற்கொ ருசாட்சிவேண்டுமாதலால், இதற்கென்செய்வோமென்று யோ சித்துக்கொண்டு வருகின்றபோது ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் தாழ ம்பூவானது வருவதுகண்டு அதனை வழிமறித்து வாராய்தாழம் பூவே ரீ யெங்கிருந்து வருகின்றாயென்று கேட்ட அதுகேட்ட அபூவானது கேளும்பிரமனே? யான் அநேகங்கோடி கற்பகால த்துக்குமுன் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவமூர்த்தியினது சடா வியிலிருக்கும்போது பூவுலகத்தில் ரீரும் மகாவிஷ்ணுவும் ஒருவ ருக்கொருவர் ரீ பெரியன் நான் பெரியனென்று வாதமிட்டு யுத் தஞ்செய்ததினால் பூவுலகமுதலிய யாவும்நாசமுறக்கண்ட தேவ ர்களச்சங்கொண்டு சாம்பசிவமூர்த்தியிடம் வந்து பணிந்து மு றையிட அம்முறை கேட்டவுடன் உங்களது கலகத்தை நிவர்த் திசெய்வதற்கு அக்கினிமலையாக வடிவங்கொண்டு உங்களிருவர் மத்தியில் பூமியிற் குதிக்கையில் அவருடைய திருமுடியினின்று ம்நழுவிய யான் இதுவரையினும் நிலையில்லாமல் பெருந்துன்பத் தோடும் வருகின்றேன் இன்னம் பூமியைக்காண எத்தனைகாலஞ் செல்லுமோ தெரிகிலேன் யான் செய்வபாவத்தினால் பரமசிவன துமுடியைவிட்டுப்பிரிந்து, இவ்வாறு பரதவிக்கின்றேனென்று சொல்ல அதுகேட்ட பிரமன், களிப்புடையவனாய் அப்புஷ்பத் தினிடத்தில் தங்களுக்குள் நடந்தகாரியங்கள் யாவஞ்சொல்லி மிக நயத்தோடும் ஓ தாழம்பூவே ரீ என்மீது தயைசெய்து என க்கோருதவி செய்வையாகில் அவ்வுதவிபை யெனது ஆயுள்ள பரியந்தம் மறவேன் உனக்கும் பெரும்புண்ணிய முண்டாம்.

அது யாதெனில் நான் தேவர்களிடத்தில் பாமேசுவரனுடைய திருமுடியைக்கண்டு வந்தாய்ச் சொல்லுகிறேன், அதுபோலவே நீயும் இவ்வவந்து கண்டது உண்மையென்றும் யானுமங்கிருந்து தான் வருகிறேனென்றுஞ் சொல்லுவையேல் உனக்குமெத்தவுஞ் சுகிர்தமுண்டாமென்று மெத்தவும் உபசாரவார்த்தைகளாற் சொல்ல, அதுகேட்ட தாமழ்ப்புவானது ஐயா! பிரதேவனே நீர் அஞ்சவேண்டாம் உமது மனம்போல் யான் சொல்லுகிறேனென ஒப்புக்கொண்டு பிரமனுடனேகூடி பூவுலகத்திக்குவருகிறபோது ஆகாயவீதியில், இந்திராதிதேவர்களும் மகாவிஷ்ணுவு மிருப்பதைக்கண்டு பிரமனுனவன், சந்தோஷத்தோடுமகாவிஷ்ணுவின் முன்னின்று ஓய் விஷ்ணுவே கீரிநத அக்கினிமலையினுடைய அடியைக்கண்டு வந்தீரோவென்று கேட்க அப்போது திருமால் பிரமனை நோக்கி ஓய் பிரமனே! நான்காணவில்லை நீயாவது முடியைக்கண்டு வந்ததுண்டோ சொல்லெனக்கேட்க அதற்குப் பிரமன் ஆம்நான் முடிகண்டு வந்தேன், அதற்குச்சாட்சி வேண்டுமாயின் இத்தாமழ்ப்புவைக் கேட்டறிந்து கொள்ளுமென்று சொல்ல, அதற்குத்தாமழ்ப்புவும் கண்டு வந்தது உண்மைதான் யானும் அவர் முடியினின்றங்கூடவே வந்தேனென்று சொல்லி பதைக்கேட்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்களெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டிருக்கும்போது அக்கினிவடிவாய்நின்ற மலையினின்று மோர் அகண்டாகார ஜோதிபோற்றோன்றி மாண்மழு சதர்ப்புஜகாளகண்ட திரிநேத்திரங்களோடும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பமூர்த்தி எழுந்துபிரமனைநோக்கி அடாபிரமனே நீ என்னசொன்னாய் இன்னொருக்காற் சொல்லுவாயென்று வீரா வேசத்தோடுங்கேட்க, அவ்வுரைகேட்ட பிரமனும் தாமழ்ப்புவும் உள்ளம்நடுங்கிமெய்சோர்ந்து பிரதியுத்தரஞ் சொல்லுவதற்கு நாவெழாதவர்களாய்த் தலைகுனிந்து நிற்பதுகண்ட மகாவிஷ்ணுவும் இந்திராதிதேவர்களும் இதென்னகாரணமென்று பிரமித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், சாம்பமூர்த்தியாகிய உமாகாந்தன் கூறுவார், ஓ பிரமனே! நீ நம்முடைய முடியைக்கண்டு வந்தோமென்று இத்தேவசபையில் பொய்சாட்சியேற்படுத்திக் கொண்டவன்து கிஞ்சித்தேனும் அச்சமில்லாமற் சாதிததபடியால் இன்றுமுதல் புவனத்தில் உனக்கு ஆலயமில்லாமலும் யாரும் வணங்காமலும் போகக்கடவதென்று சாபங்கொடுத்தோடுந் தாமழ்ப்புவைப்பார்த்து ஒ புட்பமே, நீ இப்பிரமன் வார்த்தையைக்கேட்டுபொ

ய்சாட்சியாகவந்து சாதித்தமையால் இன்றுமுதல்நமது கண்ணி
ற்படாமலுந்தேவர்களுக் குபயோகமில்லாமலும் போகக்கடவை
யென்று கூறியின் மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்.

வாரும் பரந்தாமா நீர் இத்தேவசபையில் சத்தியமாய் உண்
மையை வெளியிட்டமையால் இப்புவனத்தில் நீர்மேன்மேலாகிய
புகழும் பூஜிதமும் ஜெயமும் மங்களாகாரமும் பெற்று வாழக்க
டவீரென்று முகமலச்சிடியாடுங் கூறியதல்லாமலும் நாமே நீர்
நீரே நாம் என்றும் விஷ்ணுவை கடாலிங்கனஞ்செய்து அநேக
வுபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிக்கூட்டிக்கொண்டு தேவேந்திரா
தியர் புடைசூழும்படியாய்க் கயிலாயத்துக் கெழுந்தருளும்போ
து பிரமதேவனுப் பெருந்துன்பங்கொண்டு சந்திரஜடாதரமூர்த்
தியாகிய பரமசிவத்தினது பாதபத்மங்களிற் பணிந்து இருகரங்
களாலும் விடாது பற்றிக்கொண்டு, சுவாமீ! அறிவினியாகிய சிறி
யேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துச் சாபநிவர்த்தி செய்யவே
ண்டுமெனத் துதிக்கலாயினார். அதற்குப் பரமசிவங்கருணைகூர்ந்
துவராய் பிரமனே உனக்கு நம்மால் நேரிட்ட சாபநிவர்த்தியாக
வேண்டுமாயின் வுலகத்தில் பாதகண்டத்தில் தெட்சணபாகத்
தில் சேதுவிலோங்குங்கந்த மாதன பருவதச் சார்பிலிருந்து யா
காதிகிர்த்தியங்கள் செய்து தேவர்களுக்குப் பூரணகுதிசெய்து
வருவையேயாகில் இச்சாபவிமோசன மாசுமென்று திருவுளம்ப
ற்ற அதுகேட்ட பிரமன் சந்தோஷங்கொண்டு அவ்வாறே தேவர்
கள் முதலிய மகாரிஷிகளையுஞ் சித்தபுருஷர்களையு மழைத்துக்
கொண்டு கந்தமாதனகிரிச் சார்பில்வந்துசேர்ந்து வேள்விக்குண்
டமுதலியவைகளை விதிப்படியமைத்து யாகாதிகளைச் செய்து மு
டிக்கையில் பரமேசுவரன் விருஷபவாகனாருடரா யெழுந்தருளிப்
பிரமனுக்குத் தெரிசனந்தந்து அநேகவாங்களைக்கொடுத்து இன்
றுமுதல் உன்னைச்சுருதிவாக்ய ப்ரமாணங்களினாலே பூசார்கள்
வந்தனைவழிபாடு செய்யக்கடவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப்
பின்னும் தன்னுடைய சாபவிமோசனமாகும்படி யாகஞ்செய்து
கொண்டிருந்த ஓமகுண்ட பூரணகுதிசெய்து அவ்விடத்தில் நிர
ம்பியதீர்த்தங்களிலே யாவரும் மூழ்கி அவற்றிலுள்ள மீர்த்திகை
முதலான நிறையெல்லாமெடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளக் கடவ
தென்றும் இவ்வோம ண்டம் உன்னுடைய நிமித்தம் உண்டா
கியபடியால் இதுமுதலிதற்கு பிரமகுண்டமென்று பெயர்விள

ஹக்கடவதென்றும் இப்பிரமகுண்டத்தில் முழுகினவர்களுக்கு
பேரின்பவிடு கிடைப்பதோடும் இதில் உண்டாயிருக்கிற விபுதி
யை யாரொருவர் தரித்துக்கொள்ளுகின்றார்களோ அவர்கள் பு
ண்ணியரென்றும் தரியாதவர்கள் பாபிகளென்றுஞ் சொல்லிய
தோடுஞ் சூரியசந்திரனள்ளவரையில் மங்களகரமா யிருக்கக்கட
வதென்றுஞ் சொல்லிச் சகலதேவர்களுடனும் சாம்பசிவமூர்த்தி
யானவர் ஸ்ரீகைலாசத்திற் கெழுந்தருளினார். ஆதலால் அதுமு
தல் அதற்குப் பிரமதீர்த்தமென்று பெயர்வழங்கி வருகின்றதெ
ன்று சூதமுனிவர்சொல்ல, நைமிசாரண்யர் சந்தோஷங்கொண்டு
சுவாமி! கந்தமாதனத்தில் இத்தன்மையவாகியமகிமைகளுண்டா
யிருக்கின்றதன்றோவென அப்போது முனிவர் அவர்களை நோக்கி
ஓ முனிவர்களே! இப்பிரமகுண்டத்துக்குச் சமானமாகிய அறு
மகுண்டமென்று ஒரு புண்ணியதீர்த்தமிருக்கின்றது. அதின்
பெருமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று நைமிசாரண்
யருக்கு சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பிரமகுண்ட தீர்த்தம்

முற்றிற்று

அவது,

அநுமகுண்ட தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களே! தச
ரதகுமாராகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், இலட்சுமணரும், விபீஷண
ரும், சுக்ரீவன் அநுமன் முதலியவானவீரரும், எழுபத்திரண்
டுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் ஏகாந்தராமமென்னும் ஸ்தான
த்திலிருந்து ஆலோசித்துப் பின்னர் பிரயாணப்பட்டு இலங்கை
யிற் பவளமாமலையிற் சேனைகளையிறக்கி இராவணதிகளை யெதிர்
த்து வதஞ்செய்து விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்த பி

ரமஹத்தி தோஷமானது இராமனைப் பிடித்துக்கொண்டு சகிங்கப்படாததுன்பங்கள் நேரிட்டமையால் அது நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு மகாரிஷிகள் கூறியவண்ணம் சேதுவின்மத்தியில் சுந்தமாதனபருவத்தில் சிவபூசைசெய்யவேண்டி யோசித்து இலிங்கங்கொண்டுவரும்படியாய் அநுமாரை காசிரதிக் கனுப்பிவைத்து அதற்குரியசாமக்கிரிகளெல்லாஞ் சேகரஞ்செய்து அநுமான்வரவையெதி ப்பார்த்திருக்கையில் அப்போது இலிங்கப்பிரதிஷ்டைக்குரிய இலக்கினம் நேரிட்டுத் தப்பிப்போகின்றதென்று கருதினவராய்ச் சீதாபிராட்டியினது கையினுற்பிடித்து செய்துக்கொண்டிருந்த மிர்த்திகையினாலே பார்த்திபலிங்கமாகச் சமைத்து அதனை ஸ்ரீராமன் பூசைசெய்ய அப்போது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியானவர் இராமமூர்த்திக்கு தெரிசனந்தந்து ணைண்டியவரங்களையுங் கொடுத்து கைலைக்கெழுந்தருளிய பின்பு இலிங்கங்கொண்டவரச்சென்ற அநுமானுவர் காசிரதிக் திலிருந்து அதிபிரயாசையோடும் இலிங்கத்தைக்கொண்டவந்து இராமமூர்த்தியினெதிரின்று வணங்கிநிற்க, அவ்வநுமானைக்கண்ட இராமன் வராய்அநுமானே நீ வருவதற்குள் முகூர்த்தந்தப்பிப்போகிறதாயிருந்தமையால் சீதையின் கையிற் பிடித்திருந்த மிர்த்திகையினாலே சிவபூசைசெய்து முடிந்தது இப்போதுநீ கொண்டுவந்த இலிங்கத்தை நாம் பூசைசெய்திருக்குமிடத்தில் உத்தரபாரிசத்திலே பிரதிஷ்டைசெய்து உன்பெயர் விளங்கத்தக்கதாய் பூசைசெய்வாயென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்டஅநுமான் சகிக்கப்படாததுன்பமும் கோபமும்கொண்டு முகம்வேறுபட்டிருப்பதைக்கண்ட ராமர் அநேகவிதமாய்த் தேறுதலுசொல்லியுங் கேளாததுகண்டு பின்னும் இரக்கத்தோடும் அப்பா அநுமானே உன்பெயரார் பிரதிஷ்டைசெய்த இலிங்கத்துக்கு முதற்பூசையும் நிவேதனமும் நடந்தபின் நம்முடைய இலிங்கத்துக்கு நடக்கும்படியாய் கட்டளையிட்டோம், அன்றியும் இவ்விரண்டினும் பராபரன் பேதமில்லாமல் விளங்கிக்கொண்டிருப்பார்.

அப்படியிருப்பதிலும் உன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தைச் சகலருந் தெரிசனஞ்செய்து பின்னர் யான் பூசித்தலிங்கத்தை தெரிசித்தால் அவர்களுக்கு அநேகம் பலனுண்டாம் இதன்றியும் நீ ஸ்தாபித்தலிங்கத்தை தெரிசியாமல் யான் பூஜித்ததை மாத்திரம் தெரிசிப்பவர்களுக்கு யாதொருபலனு முண்டாகமா

ட்டாது ஆதலால், இதனை நீ உண்மையாக நம்பி யான் சொல்லி யவண்ணம் முடிப்பாயென்று சொல்லியுங்கேளாது அதுமானை வர் இராமமூர்த்தியைநோக்கி சுவாமீ தேவரீர்பூசித்த இலிங்கத் தைப் பிடுங்கியெறிந்து, அடியேன்கொண்டுவந்த இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல, அக்கணமே இராம மூர்த்த சிவசிவாவென்று செவியைப்புதைத்துக்கொண்டு. அது மாணைப்பார்த்து. வாரும் அதுமானே சர்வாந்தரியாமியாகவுஞ் ஐகதிசனாகவுமில்ங்குஞ் சிவபெருமானைப் பிடுங்கவும் வைக்கவு மும்மாற்குடமோ என்னவார்த்தைசொல்லுகிறாய், சரியல்லவெ ன்று சொல்லியுங் கேளாததுகண்டு, இராமமூர்த்திக்கு மனத்தி ற்கிஞ்சித்துவருத்தமுண்டாகி அப்பா அதுமானே யான் பூஜித் தலிங்கத்தைப் பிடுங்கிப்போடும்படியாகிய வல்லப முனக்குண் டாயிருந்தால் அவ்வாறே செய்யென்றுசொல்ல அதுமான் அவ் வுரைக்குச் சம்மதங்கொண்டவராய் விசுவரூபங்கொண்டதனது வாலையார்த்தி நீட்டி இராமமூர்த்தி பூஜித்த இலிங்கத்துக்கு மு ன்றுசுற்றாய் வளையச்சுற்றி இறக்கிப்பிடித்துக்கொண்டு தனது பூரணவலுவோடுமசைக்க அணுவளவேனு மசையாததுகண்டு மிகக்கோபங்கொண்டு பின்னுங்கெட்டியாய் வாலினாலிறுக்கித்த னதிரண்டுகாலையும் பூமியின்மீது வலுவாயுன்றி இருகரங்களா லும் வலைப்பிடித்துக்கொண்டு மகா பராக்ரமத்தோடும் ககனவி தியில் விசைகொண்டெழும்புகையில், அதுமான் வாலானது அ றுப்புண்டு அவ்விலிங்கத்திற்கு வடபாலாகக் கூப்பிடுதூரத்தில் பூமியில் விழுந்தபோது அப்பூமியானதுபத்தல் பத்தலாய்ப்பிள ந்து பாதலமளவும் பள்ளமுண்டாகி அவற்றில் நீர்ஊற்றுத்தோ ன்றியது, அதில்விழ்ந்த அதுமாதுடைய வாயினிடமாகவும் செ வியினிடமாகவும் பெருகியஉதிரமும்நீரும் ஒன்றுபட்டு அப்பள் ளமானது நிறைந்து பிரவாகம்போற் பெருகிவழியும்பள்ளத்திற் சாவுக்குச்சரியாகிய மூர்ச்சைகொண்டிருப்பதை இராமமூர்த்தி முதலிய யாவருங்கண்டு வியாகுலங்கொண்டு சீதாபிராட்டியோ டும் அதுமாணைக்கிட்டி நெருங்கி அந்தோ பண்டு யான் சொல்லி யதைக்கேளாது மெலிந்தாயேயென விரக்கத்தோடும்அதுமாணெ யெடுத்து அம்மனும்சுவாமியுமாக அதுமானது சரீரத்தைத்தட விக்கொடுத்து அவரது சோபத்தைமாற்றி, அநேக வுபசாரவார் த்தைகளைச்சொல்லித் தேறுதல்செய்து தனது புதல்வனுக்கொ ப்பாகிய அதுமானுக்குற்ற விபத்தைநீக்கிய அப்பள்ளத்திற்கு குழந்தைகளுக்குவந்த துன்பத்தையும் குழந்தைகளில்லாத பே

ர்களுக்குக்குழந்தைகளுண்டாகும்படிப் பெருமையும் அநேகபா
வங்களும் ஐதில் மூழ்கியபேர்களுக்கு விலக்கடவதென்று வா
க்களித்ததோடும் அத்தாடகத்திற்கு அதுமகுண்டமென்று நாம
ஞ்சுட்டிப்போனமையால் அத்தன்மைவாய்ந்த அதுமகுண்டத்
தீர்த்தமானது உலகத்திற் பெருமையோடிருக்குநாளில், கேகய
தேசமாளப்பட்ட தருமசகன் என்னும் வேந்தன் நூறுபெண்க
ளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவரு
கையில், தனக்குப்பிள்ளை யில்லாததுகண்டு அநேகவித நோன்பு
களை யதுஷ்டித்துக்கொண்டு மறைவிதியிற் கூறியவண்ணம் மூப்
பத்திரண்டறங்களை வழுவின்றி நடாத்தியும் வருகையில் தனது
மஹரிஷியின் வயிற்றில் ஓர் பிள்ளையானது பிறக்க வேந்தன் மிக
வுஞ் சந்தோஷங்கொண்டு அப்புத்திரனை நாளொருமேனியும்
பொழுதொருவண்ணமாய் வளர்த்துவருகையி லொருநாள் அந்
தப்புரத்தில் நவரத்னகசிதமாகிய தொட்டிலிலித்திரைசெய்து
கொண்டிருக்கும் குழந்தையினது காலில்ஒருதேள்கொட்டஉட
னே அக்குழந்தை வீறிட்டமுதவோசையைக்கேட்ட குழந்தை
யின்தாயாகிய பட்டமஹரிஷியும் பாங்கியர்களுமாயோடிவந்து
தொட்டிலைச்சூழ்ந்துகொண்டு யாதுகாரணத்தால் அழுகிறதென்
றுபார்க்கையில் அத்தொட்டிலின் ஒருபுறத்தில்தேளிருக்கக்கண்
டுஇத்தேளின் கொடுமையால் பிள்ளைக்கு உபத்திரவம்நேரிட்ட
தென்றறிந்தவர்களாய் சங்கக்கமாட்டாமற் கதறுகின்ற அரும்புத
ல்வனது கோரத்தைக்கண்ட யாவருங் கோவென்று வாப்பிட்ட
லறுகையில் அவ்வோசையானது கொலுமண்டபத்தி லநேக ரா
ஜாக்கள் நெருங்கிப் பணிந்துநிற்கவும் நவமணியி வெயிலெறிக்கு
ஞ்சிங்காசனத்தி லினிது வீற்றிருக்கும் அரசனது செவிற் கேட்
டவளவில் திடுக்கிட்டு அருகிருக்கு மந்திரிமுதலிய காரியர்களை
நோக்கி அந்தப்புரத்திலெழுந்த கூக்குரலினது காரணத்தையி
ன்னதென்றறிநுந் தவரும்படியாய் ஆஞ்ஞெய்ய அவ்வாறேய
வர்களுந்தப்புரத்திற் கதிவேகமாய்ச் சென்று விசாரணைசெய்கை
யில், சந்திரனென்னுங் குழந்தையைத் தேள்கொட்டியதாகச்
சொல்ல, அதுகேட்ட மந்திரிமுதலானோர் துன்பமடைந்து ஓ
டோடியும் வந்து அரசனுக்குரைக்க, அரசன்கலங்கி அங்குள்ள
மணிமந்திரசித்திபெற்ற வல்லவர்களையும் பூசுரான் முதலிய பெ
ரியோர்களையு மழைத்துக்கொண்டு அந்தப்புரஞ்சேர்ந்து தொட்
டிலிற் கதறுங் குழந்தையையுந் தன் மனைவியரும் தோழிப்பெ
ண்களும் படுத்துயரத்தையும்கண்டு சங்கக்கமாட்டாதவனாய்த் தா

ஹஞ்சலனமுற்றிருக்க அதுகண்ட மணிமந்திரவல்லவர்கள் ஒவ்
வொருவரும் தங்களுக்குத் தெரிந்தமூலிகைகளினாலும் மந்திர
உச்சாடனங்களாலும் குழந்தையின் துன்பத்தைத் தணித்துவ
ருகையில் வேந்தன் தன்னிடமிருக்கும் மறையவர் முதலானபெ
ரியோர்களைப்பார்த்து ஐபா நான் நூறுபெண்களை மணந்தும்
கெடுநாட் பிள்ளையில்லாததைக்கண்டு பற்பலவிரதங்களை யனுஷ்
டித்து ஸ்ரீகையிலாசபதியினருளால் உண்டாகிய என்னரும்புத
ல்வனுக்கு இத்தகைய இடுக்கண் சம்பவித்தால்எவ்வாறுய்வேன்
மேலும் எனக்கோ விருத்தாப்பதிசை வேறுபிள்ளையில்லாமை
யால் இவ்வொரு குழந்தைக்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாமற்
கடவுள் அனுக்கரிக்கப்படாதோ, பாதகனாகிய என்மீது பரமசி
வத்துக் கருணையுண்டாகவில்லையே அந்தோவென்று கவலை
யுற்றிருக்குங் காவலனைக்கண்ட பூவலராகிய பெரியோர்களும்
பூசுரர் முதலிய பாவலர்களும் வாரும் வேந்தே! உமது இச்சை
யின்படி மணஞ்செய்த நூறுதேவிகளுக்குங் குழந்தைகளுண்டா
கும்மடியாயும் அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்குகளணுகாதிருக்கு
ம்படியாயும், எண்ணமிருந்தால், இவ்வுலகின்கண் தட்சிணபாக
த்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் கட்டப்பட்ட சேதுவிலோங்குங் கந்த
மாதன பருவதச்சார்பில் வழங்கும் அநுமகுண்டத்தைக்கண்டு
தெரிசித்து அத்தீர்த்தத்தில் நீரும் உமதுதேவிமார்களும் நீராடி
அதன் கரையில் புத்ரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்து முடித்தால் யா
துங் குறையின்றி புத்ரபாக்யமும் வேண்டியசம்பத்துகளுண்டா
மென்றுகூற அதுகேட்ட தருமசகன் பிரமானந்தபரிதனாய் மிகு
காதலோடும் பெரியோர் கூறியவண்ணம் தனதுகுழந்தை முதலி
யபேர்களையும், மந்திரி முதலியபேர்களையும், மறையோதும் வே
தவாயினர்களையும், சேனாசனயங்களையும் கூட்டித்தானும்ரதர்
ளுடனாய் பிரயாணப்பட்டுத் தனதுபட்டணத்தைவிடுத்துக் காடு
மலைவனம்வனந்தரங்கானாறு கதிசுள் முதலியவைகளையுந் தலங்
களையுங்கடந்து சேதுவைச் சேர்ந்து, அவளைக்குங்கந்தமாதன
பருவதச்சார்பில் அநுமகுண்டத்தைக்கண்டு தெரிசித்து அக்குண்
டக்கரையில் தனது தேவிமார்களோடும் புத்திரன் முதலியபேர்
களோடுமிறங்கி வேதவிதிப்படி யதிற்றீர்த்தமாடினபின்பு அக்க
ரையில் புத்ரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்யவிரும்பிச் சித்திரைமாதத்
தில் அநேகர் தேவப்பிராமணர்கள் முன்னிலையில் யாகத்தை நிய
ுப்படி நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதிசெய்து பிண்டசேடத்தைத்
தனது நூறுதேவிமார்களுக்குக் கொடுத்து, அநுமகுண்டத்தை

வலஞ்செய்து, பின்பு சாம்பசிவமூர்த்தியையுந் தரிசனஞ்செய்து அவனின்றும் பிரயாணப்பட்டுத் தனதுபட்டணம் வந்துசேர்ந்து இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நாளையில் யாகத்திற் பெரியோர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டத்தின் பெருமையால் அதே கர்ப்பமாகவிருந்து பத்துத்திங்களும் பூரணமாய் முடிந்தபின் தருமசகன் தேவிமார்களாகிய நூறுஸ்திரீகளும் நூறுபிள்ளைகளைப் பெற்றார்கள். அதுகண்ட வேந்தன் மெத்தவஞ்சந்தோஷமடைந்து அநேகம் பிராமணர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் கோதான பூதான கன்னிகாதான முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்களையுங் குறைவின்றிச் செய்து, தனது புத்திரர்களினுடைய பூரணசந்திரனைப்போன்ற முகாரவிர்த்தங்களைக்கண்டு, அடங்காக்காதல்கொண்டு முதல்மனைவிக் கிரண்டிபுத்திரரும் மற்றவர்க்கொவ்வொரு புத்திரருமாக நூற்றொருகுழந்தைகளையும் நாளொருமேனியாய் வளர்த்து இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்து கொண்டு வருகிறபோது பிள்ளைகள் மூன்றும்பிறைபோல் வளர்ந்து இராஜவர்க்கத்துக்குரிய சகலவித்தைகளினும் வல்லவராய் உலாவியருகையில் தருமசகன்கண்டு பேரானந்தங்கொண்டு, அண்டையிலிருக்கும் நூற்றொரு பிள்ளைகளுக்குந் தனது பண்டாரங்களை யுந் தேசத்தையும் நூற்றொருபாகமாக்கிக்கொடுத்து முதல்மனைவியின் முதற்பிள்ளையாகிய சந்திரனென்பவனுக்கு திவ்யமுகூர்த்தத்தில் முடிசூட்டிப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து அவன்கையினு லநேக தானதருமங்கள் செய்கித்துப் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டிய நீதிவாக்கியங்களையுரைத்து அன்னவரிடஞ் செலவு பெற்றுத் தானுந் தன்னுடைய தேவிமார்கள் நூறுபேருமாய்ப் பிரயாணப்பட்டு தட்சிணபாகத்தோங்குங் கந்தமாதனபருவதச்சார்பில் அறுமகுண்டத்தைச்சேர்ந்து தரிசித்துத் தீர்த்தமாடி அத்தீர்த்தக்கரையில், ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தை இதுயகமலத்திலிருத்தி தர்ப்பாசனத்திலிருந்து சிலகாலந்தவஞ்செய்து பின்னர் வேந்தன தேகவியோகமாக, அதுகண்ட அவனுடைய தேவிமார்கள் நூறுபேரும் அரசனோடும் அக்கினிப்பிரவேசமாகியதைக் கேள்வியுற்ற சந்திரனென்பவன் தனது தம்பிமார்களாகிய நூறுபேரோடும் மாதாபிதாக்களுக்குச் செய்யவேண்டியகிரியைகளைச் செய்துமுடித்து, அவர்களை வைகுண்டபதவிசேர்த்து, தனது மந்திரிமுதலியவர்களோடும் காரியர்களோடுங்கூடி மனுநீதி குறைவின்றி இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டி

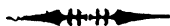
ருந்தானாதலால், அத்தன்மையாகிய மகிமைவாய்ந்த அநுமகுண்டத்தின் பெருமையைச்சீர்தூக்கி யாவறாற் சொல்லிமுடியுமென்று சொல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யமுநிவர்கள் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து. சூதமுநிவரைப்பணிந்து சுவாமீ! தேவரீர் புன்மையென்களாகிய எங்களுக்கு இன்னம் அச்சேதுவிலுள்ள மகிமையைச் சொல்லவேண்டுமென்று, பக்தியோடும்வினவியதைச் சூதமுநிவர்கேட்டுக் கருணைசூர்து ஓ முநிவர்களே. அகஸ்திய தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச்சொல்லுகிறோம்கேளுங்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அநுமகுண்ட தீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

சு.வது.

அ க த் திய தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே! முன்னொருகாலத்தில்ஜகதீரனது கிருபானோக்கத்தினு லுண்டாகிய இலவணம், இட்சு, சுரா, சற்பித்தி, கூராம், சுத்தோதகமென்று கூறுகின்ற எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் வழங்கும் பருவதங்களில் விர்தியகிரியென்னும் மலையானது ஸ்ரீசந்திரஜடாதர மூர்த்தியினது வாமபாகத்திலொளிரும் உமாமகேஸ்வரிக்குத் தாயகமாகிய இமாசலத்துக்கொப்பாக வேண்டுமெனக்கருதி, ஆகாயமளாவியுயர்ந்து வட்டமிட்டுப் பரவிப்பூரித்து தாபராதிகளுக்கும் விலங்கினங்களுக்கும் மாவிடஜீவர்களுக்கு மிடுக்கணைக்காட்டி இறுமாப்புக்கொண்டிருக்குந் தன்மையை நீலகண்டமூர்த்தியாகிய பராபரனறந்திருந்தும் பருவதாஜகுமாரியை மணஞ்செய்யவேண்டித் தம்முடன் ஸ்ரீகைலாசகிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் இரண்டாஞ் சம்புவாகிய நந்திதேவர், பிருங்கி, நாரதர் சப்தரிஷிகளாகிய சிவணங்களோடும் தேவேந்திராதி முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர் நார்பத்தென்னுபிரம் றிஷிகள் கருடகார்தர்வசுத்தவித்யாதர ரூகாஷ்டவசுக்களோடும் விரு பவாகளுடராய் பிரயாணப்பட்டுக் கையிலையி

வின்றும் வருகிறபோது பரமேசுவரன் அகஸ்தியரை நினைத்து வருவித்து அன்னவரனோக்கி வாருமகஸ்தியரே, இப்பூவின் கண் விர்தியகிரிபானது மேருவுக்கு நிகராகவேண்டுமெனக்கருதிவளர்ந்து ஜீவர்கள்முதலியயாவுக்கும் இடுக்கணைக்கொடுத்து கர்வித்திருக்கின்றமையால் நீர்போய் அதனைக்கர்வ பங்கப்படுத்திவரக்கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்ட அகஸ்தியமுநிவர்கங்கா தாணப்பணிந்து சுவாமிதடையேன்தேவரீருடைய திருமணக்கோலத்தைக் கண்டதரிசிக்க அதிபாவலோடுங்கூடிவந்த எனக்கு இவ்வாறு ஆக்கைதந்தது எளியேன் வினைப்பகுதியென்று துன்புருகின்றேன் என்செய்வேனென்று வியாகுலத்தோடுஞ்சொல்லினார். அதுகேட்டசோமசுந்தரக்கடவுள் இரக்கமுற்று, ஓய் அகஸ்தியமுநிவரே நீர் நம்முடையமணக்கோலத்தைப்பார்வதியுடனே வேதாரண்ய மென்னுந்தலத்தில் தரிசிக்கலாமாதலால் நீர் போமென்றுகூற, அவ்வுரையைச் சிரமேற்கொண்ட அகஸ்தியர் பிரயாணப்பட்டு, வானத்திற்கும் பூமிக்குமொன்றாய் வளர்ந்து இறுமாப்புக்கொண்டிருக்கும் விர்தியகிரியின் சிகரத்தில் தனது கரத்தை வைத்தமாத்நிரத்தில் அப்பருவதமானது நெறநெறவென்று நெறிந்து பூமியிறறாழ்ந்து பூமியோடு சமமட்டமாய்ப்போய்கிட்டமையா லதுகண்ட அகஸ்தியர் சந்தோஷத்தையடைந்து, அவணின்றும் நீங்கித் தென்றிசையை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டு சேதுவைசார்ந்த கந்தமாதன பருவத்ததைச்சேர்ந்து அதன்மகிமைபையுஞ் சேதுவின் துமகிமையை யுங்கண்டு ஆனந்தம்கொண்டு இங்ஙனம் நம்முடைய பெயரால் ஓர் தடாகமுண்டு பண்ணவேண்டுமெனக்கருதி, அதுபோல் தடாகமொன்றுபண்ணி, அத்தடாகக்கரையிற் ருன்கிரிதுகாலந்தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து அதிற்நீர்த்தமாடி, அதற்கனைக வரங்களைக்கொடுத்து, பின்பு பொதியை மலையைநோக்கிச் சென்றார்.

கேளுங்களநைமிசாரண்ய முநிவர்களே, மகாதபோதனராஜிய அகஸ்தியமுனிவரால் நியமிக்கப்பட்ட அதத்தடாகத்திற்கு அன்றுமுதல் அகஸ்தியதீர்த்தமெனப்பெயர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அத்தீர்த்தமானது அநேககோடி பாதங்களைப்போக்குவதோடும் செல்வம், கல்வி, அழகு, ஆண்மை, பிள்ளைப்பேறு முதலிய அஷ்டகாமியங்களையும் மோகஷகாமியங்களையும்நினைத்து அதில்தீர்த்தமாடுபவர்களுந்து அவரவர்களெண்ணபடியளித்துக்கொண்டுவரும் அது எப்படியென்றால், வேதாரண்யமென்

னுந் தலத்தில் வசிக்கும் வேதவாயினராகிய மறையவருள் தீர்க்
கதருமனென்றொரு பிராமணனுண்டு அப்பிராமணனுக்கு கீபர
னென்னுமோர்புத்திரன்பிறந்தான் அப்புத்திரனுக்கு சவுள உப
நயனமுதலிய கருமங்களைவிதிப்படி முடித்தும் பிரமசரியத்திலே
நின்றும் வழுவின்றி வேதபாராயணஞ் செய்துவருகையில்இன்ன
ஞ்சாத்திரங்களை யறியவேண்டுமென்னும் விருப்பங்கொண்டு, உ
தங்கமகாரிஷியிடஞ்சென்று அவரதுபாதபத்மங்குளிப்பணிந்து,
தனதுகருத்தைப் புலப்படுத்தி, அம்முநிவரது கருணையைப்பெ
ற்று நான்குவேத மாறுசாஸ்திர பதினெண்புராண முதலிய சா
ஸ்திரங்களனைத்தும் அறுபதுவருடம் வரையிலிருந்து அன்னவ
ரிடமோதியுணர்ந்து ஐயந்திரிபறத் தெளிந்துபின்பு தன்னாற்கு
டிய பார்த்தங்களைக் காணிக்கையாகவைத்துப்பணிந்து, சுவாமீ
அடிபேன் இதுவரையினுந் தேவரீரது பாதபத்மங்களுக் கற்பி
தமாகும் பணிசெய்து செப்பற்கரிய வாகமவேத புராணங்களையு
ணர்ந்தேன். இனிதங்களுடைய அனுக்கிரகத்தினால் பாணிக்கிர
கணஞ் செய்துகொண்டில்லறதர்மத்தி விருக்கவேண்டுமென்று
அபேட்சையிருக்கின்றபடியால் அருள்செய்ய வேண்டுமென்று
பணிந்துநின்றனர். அங்கனம்நின்ற மாணுக்களை உதங்கமாமுநி
வர்கண்டு, சந்தோஷங்கொண்டு கூறுவார், வாராய் கீபரனென்
னுமன்பனே, உன்னுடைய மனத்தின்படியே இல்லறத்திலிருக்க
வேண்டுமாயின் உனக்குக்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுவதற்கு
ஓர்வகைசொல்லுகின்றோம். அதுயாதெனில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியார்
கட்டப்பட்டசேதுவிற் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில்உமாமகேசனது
துதல்விழியினின்றுமெழுந்த சண்முகக்கடவுளுக் கன்பராகியும்
மகாதபோதனராகியு மிலங்கும் அகஸ்தியமகாமுநிவரால் உண்
டாக்கப்பட்டு அகஸ்தியதீர்த்தமென்று விளங்குமோர் தீர்த்தமி
ருக்கிறது, அத்தீர்த்தம் இஷ்டகாமியங்களையும் மோக்ஷகாமியங்
களையும் கைகூட்டிவைக்குமாதலால் நீ அத்தீர்த்தத்துக்குப்போ
ய்சங்கற்பவிதியின்படி திரிகாலமும்ஸ்நானமுஞ்செய்து வணங்கி
மூன்றுவருடம்வரையில் வருவாயாகில் முடிவி லத்தடாகத்தினி
ன்றும் தேவராஜனுடைய அபிராவதமென்னும் வெள்ளையாளை
யானது எழுந்த மகாபராக்கமத்தோடும் உன்னெதிரிற் பாய்வ
துபோல்வரும் அச்சமயத்தும் நீபயப்படாமல் நிற்பாயேல் பின்
னர் அந்தயாணையானது உன்னைப்பணிந்து தலைகுனியும் அக்கா
லைழிலதன் துதிக்கையைப்பற்றிக் கால்வழியேறி மத்தகத்தின்மீ
து தேவேந்திரனைப்போல் இருந்து யானையைநடத்தினால் அப்

போது மதுராபுரிக்கிறைவனான சுவநயனென்னும்வேந்தன் வேட்டையாடும்பொருட்டுக் கந்தமாதனகிரிச்சாரலில் வருபவன் உண்ணக்கண்டு வந்தனைவழிபாட்டுடனழைத்துக் கொண்டுபோய்தனதுகுமார்த்தியை உனக்குமனஞ்செய்துவைப்பான். ஆதலால் சகஜீவியாய்ப்போய்வரக்கடவை பென்று விடைகொடுத்தனர். அதைக்கேட்ட கீபரன், முரிவரைப்பணிந்து, சுவாமி! தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளியவண்ணம் அடியேன் அகஸ்தியதீர்த்தத்தினின்று வெளிப்படும் வெள்ளையாணையின்மீதேறிச்செல்லுகையில் கந்தமாதனகிரிச்சாரலில் வேட்டமாடவரும் வேந்தன் தனதுகுமார்த்தியை எனக்கு விவாகம்பண்ணிக்கொடுக்குங்காரணத்தை இன்னதெனத் தமியேனுக் கருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு உதங்கமாமுரிவர் சீடனைப்பார்த்து, வாராய்கீபரனே, அவ்வேந்தன் புதல்வியாகிய புண்யவதியென்பவள் தான் பிரவிடையாவதற்கு முன்னமே இவ்வுலகின்கண் பொன்னுலகத்துக்கிறைவனாகிய தேவராஜனைப்போல் யாவரொருவர் வெள்ளையாணையின்மீது ஏறிவருகின்றார்களோ அன்னவர்களை யான்மணம்புரிவனையன்றிப் பலரைக் கனவினு நினைபேனென்னு பிரதிக்கினை செய்திருந்தவண்ணம் எவ்வாறு முடியுமென்று அவள்தந்தை பெருந்துன்பத்தோடும் புதல்விக்குச்சயம்வரம் நாட்டாமலும்மணம்புரிவியாமலும் இத்தொல்லையெப்போது நிவர்த்தியாகுமோ வென்று எதிர்பார்த்திருக்கையில், நாரதமகாமுரிவர் ஒருநாள் அவ்வேந்தனிடஞ்சொல்ல, அன்னவர்வரவுகண்டவேந்தன் சிங்காசனத்தைவிட்டெழுந்து எதிர்சென்று முரிவரைப்பணிந்து, சோடசோபசாரத்தோடு மழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்னகசிதமாகிய சிங்காசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து சேஷமலாபங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அரசன் தனதுகுமார்த்தி செய்திருக்கும் பிரதிக்கிளையை நாரதருக்குரைக்க அதுகேட்ட நாரதமுரிவர் ஞானதிருஷ்டியினுற்பார்த்து வாராய் வேந்தே! உனது புதல்வியாகிய புண்யவதியென்பவள் கருத்தின்படி கலியாணம் நடக்கவேண்டியதாய்ப் பிரமகற்பனையிருப்பதால் அப்பெண்ணின் வாக்கி லவ்வாறுதித்தது அதுபோலவே வெள்ளையாணையின்மீதேறிக்கொண்டு கீபரனென்றொரு புருடன்வருவான் அவனைக்கண்டு அழைத்துவந்து பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுக்கக்கடவாயென்று கூறி, நாரதமகாமுரிவர் தெய்வலோகஞ்சென்றபின், வேங்கைக் கணக கவலையொழிந்து எதிர்பார்த்திருப்பதால் நா

ன்சொல்லியபடி நீ கந்தமாதனகிரிச்சார்பிலிருக்கு மகஸ்தியதீர் த்தக்கரையில் மூன்றுவருடம்வரையிற் காத்திருந்தால் கைவல்ய மாகும் போய்வாவென்று உத்தரந்தந்த உதங்கமகாரிஷியைப்ப ணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மகாசந்தோஷத்தோடும் கீபர னென்பவன் அவணின்னு பிரயாணப்பட்டு, கந்தமாதனபருவத ச்சாரலி லோங்கும் அகஸ்தியதீர்த்தத்தைக்கண்டு தரிசித்துவி அ த்தீர்த்தத்தில் திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தும் ஜபதபங்க னையதுஷ்டித்தும் மூன்றுவருடகாலம்வரையிற்காத்திருந்து அத் தீர்த்தத்தினின்றெழுந்த வெள்ளையானையின்மீது ஏறிநடத்துகை யில் மதுராபுரிக் கிறைவனாகிய சுவனயனென்னும் வேந்தன்கண் டெடுக்கிட்டு, அப்பால் தெளிந்து நமக்கு நாரதமகாமுனிவர்சொ ன்னவாக்கியப்படி அமைந்தமையான் நமதுபுதல்வியினது சபத மும் இன்று நிறைவேறிவிட்டதெனக்கருதிச் சந்தோஷங்கொ ண்டு அயிராவதத்தின் மூன்பாகவந்து அதில்மீ தாரோகணித்து க்கொண்டிருந்தான்.

அங்ஙனமிருந்த புண்ணியவடிவமாகியவேதியனைக்கண்மொ ரும் பிராமண, நீரெங்கேபோகின்றீர், உமக்கு இந்தவெள்ளையா னையேது, சொல்லுமென்றுகேட்க, கீபரன்சொல்லுவான், ஒவே ந்தே! யான் உதங்கமாமுனியினுடையசீடன் என்பெயர் கீபர னென்று சொல்லுவார்கள் என்னோப்பயந்ததாதையாகிய தீர்க்க தருமனென்பவரிடத்திருந்தும் விடைபெற்று முனிவரையடுத்தி ருந்த செய்திகளையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய் வேந்தனுக்குரை க்க அதுகேட்டவேந்தன் புளகமுற்றுவாரும் பிரமகுலோத்துங் கரே, இதுமுதல் நாமுமக்குமாமனாகவும் நீர்க்கு மருகராகவு மிருக்கவேண்டி என்னுடைய குமாரத்தியை உமக்குப் பாணிக்கி ரகணஞ்செய்துகொடுக்கிறே னாதலால் இதுவரையினும் பிரமசா ரியாயிருந்தீர், இனிமேலெனது கருத்தின்படிமணஞ்செய்துகொ ண்டு இல்லறதர்மத்தில் விழுவின்றி சுகசந்தோஷத்தை யறுபவி த்துக்கொண்டிருமென்று அநேக வுபசாரவார்த்தைகளைச் சொ ல்விஞர் அதுகேட்டகீபரனுஞ் சந்தோஷமடைந்து அயிராவதத் தைவிட்டுக்கிழிநங்கி அதற்கு மகாபக்திவிநயத்தோடு மனேகவுப சாரங்கள்செய்து ஓ அயிராவதமே, எனக்கு கலியாணமாகுமள வும் பீபுஞ் சந்துஷ்டியாகவிருந்து போகவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுபோலவே யானையும் சம்மதித்து நின்றவிட்டது அதின்பே

ரில் சுவரயனென்னும் வேந்தனும் கீபரனுமற்றமந்திரிபிரதானி களுமொருங்குசேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து, இக்கந்தமாதனபரு வதத்திற்றானே கலியாணஞ்செய்யவேண்டுமென்றுதீர்மானித்து கீபரனுடைய தாய்தந்தை முதலியவர்களை வேதாரண்யத்தினி ன்றும் வருவிக்கும்பொருட்டுத் திருமுகமெழுதி சுதரிசனென் னிற ஓர் பிராமணனிடத்திற் கொடுத்தனுப்ப அவனும் வேந்தனி டத்தில் விடைபெற்றுக் காடுமலைவனம் வனாந்தரமியர்வுங்கடந்து வேதாரண்யத்தைச்சேர்ந்து, தீர்க்கதருமனைக்கண்டு, திருமுகத் தைக்கொடுத்து நடந்தசவிஸ்தாரங்களையெல்லாமறிவிக்க. அது கேட்ட தீர்க்கதருமனுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து, பிராமணனை ப்பார்த்து, சுவாயி உட்கைக்கண்டு வெகுநாளாகின்றமையாற்பா ர்க்கும்படி மிகவபேட்சைகொண்டிருந்த வெனக்கு உமது தரிச னங்கிடைத்தது யான்செய்த யூஜாபலமெனக் கருதுகின்றேதை லால் உமதுசேஷமலாபங்க ளென்னவென்றுவினவ, அதற்குச்ச தரிசனன், தேவரீருடைய ஆசீர்வாதத்தினால் யாதுங்குறையின் றிஉமது சம்பந்தியாகிய சுவரயவேந்த னரண்மனைப் புரோகித னாக விருக்கிறெனென்ன, தீர்க்கதருமன்கேட்டுச் சந்தோஷித்து, தனதுகுமாரன் கலியாணத்துக்காகவேண்டிய சாமக்கிரியைகளை ச்சேகராஞ் செய்துகொண்டு வேதாரண்யத்தைவிட்டுப் பிரயாண ப்பட்டு அதிதீவிரமாய்க் கந்தமாதனபருவதச்சாரலில் சுவனய வேந்தனு லமைத்திருக்கும் விடுதியில்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதமாய்வந்த தந்தையைக்கண்டகீபரன் நனிகாதலே" மும் பிதாவின் பாதகமலங்களினும் அன்னையினது பாதகமலங் களினும்பணிந்து, பக்திவிநயத்தோடும் நிற்கையில் தீர்க்கதருமன் புதல்வனது முகாவிர்த்தத்தைக் கண்குளிரக்கண்டு. ஆனந்தங் கொண்டு அடாசுதனே, பண்டு நீ எங்களைவிடுத்துவந்தபின்னர் நடந்தசங்கதி யாதென்றுகேட்க, கீபரன் தான் ஊரைவிட்டு நீங் கியபின் நடந்தவையாவு மாதியோடந்தமர்ய்ச்சொல்லிநிற்கத்தா தையானவன், தனதுகுமாரன் கற்றுணர்ந்த வேதாசுமங்களுக்கு ப்பேரானந்தங்கொண்டவனாய், மகனைக் கட்டியனைத்து முத்த மிட்டுச் சந்தோஷித் ருக்கையில் அவண்சுவரயனென்னும் வேந் தன்வந்து தீர்க்கதருமனைக்கண்டு, நமஸ்கரித்து அன்னவரிடம் ஆக்கம்பெற்று, பின்னரவர்களுடைய சேஷமலாபங்களையெல்லா

ம் விசாரித்து கீபரனுடைய குருவாகிய உதங்கமாமுரிமுதலிய பெரியோர்களுையெல்லாம் வருவிக்கும்பொருட்டுத் திருமுகமனுப்ப அதுபோல் அவரும் பிரயாணப்பட்டுத் தனது சீடர்களுடனுஞ் சிலபெரியோர்களுடனுஞ் சேடவில் விளங்குந்தறுக்கோடியில் தீர்த்தமாடக்கருதிச் சங்கற்பவிதிப்படி சக்கரதீர்த்த முதன்மற்ற தீர்த்தங்களெல்லாமாடி பின் அகஸ்திய தீர்த்தத்திலே தீர்த்தமாடவேண்டுமென்று வருகையில், கீபரனுனவன் தனதுகுருவாகிய உதங்கமாமுரிவர் வரவுகண்டு தாயைக்கண்ட சேய்போற் சந்தொஷத்தோடுமெழுந்தெதிர்கொண்டோடி அவருடையபாதகமலங்களில் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனூப்பணிந்தெழுந்து இருகரங்களையுஞ் சிறத்தின் மேற்கூப்பி, அனந்தவிதங்களாற் றோத்திராஞ்செய்து நிற்பதுகண்ட ஓர்க்க தருமன்முதலிய வேந்தன் மந்திரி பிரதானிகளியாவருந் திடுக்கிட்டெழுந்து திரிகரணசத்தியோடும் உதங்கமா முரிவரைப்பணிந்து நிற்கையில் அதுகண்ட உதங்கர் யாவருக்குமாசிகூறியிருக்கச்செய்து, சேஷமலாபங்களை விசாரித்து, பின்நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கு எத்தனஞ்செய்வீர்களென்று சொல்ல, அதுபோல் வேந்தனும் வேவுகாரரை வருவித்து, அவர்களுக்குவேண்டிய பரிசுடொடுத்து, மதுராபுரிக்குப்போய் தனதுகுமாரத்தியாகிய புண்ணியவதிமுதலிய பெண்களையெல்லாமழைத்துவரும்படியாய்த் திருமுகங்கொடுத்தனுப்ப, அதைப்பெற்ற வேவுகர் கந்தமாதன பருவதத்தைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டுக் காடுமலைவனம் வனந்தாங்களை யெல்லாங் காற்றினு மதிவேகமாய்ச்சென்று கடந்தவறூய், மதுராபுரியைச்சேர்ந்து இராஜனரண்மனையிலந்தப்புரத்திலிருக்கும் இராஜபத்தினி முதலிய பெண்களுக்குத் தங்கள்வரவை யறிவித்து திருமுகத்தையுங்கொடுக்க அத்திருமுகத்தைவாசித்த இராஜபத்தினிகள் சந்தோஷமடைந்து குமாரத்தியாகிய புண்ணியவதியினது பெருமையைக்கொண்டாடி, யாவரும் பிரயாணசித்தமாய், அளவிறந்த முத்துச்சிலிகைகளினும் இரதங்களினுமேறிச் சர்வாடம்பரத்தோடும் பிரயாணப்பட்டு, அதிவிசைவோடுங் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் வந்திறங்கினார்கள் அதுகண்டவேந்தன் முதலியயாவருஞ் சந்தோஷமடைந்து, உடனே வானநாடருக்கிறைவனுடைய இந்திரன்வாமுங் கொலுமண்டபமும் இதற்கிணையோவென்று சொல்லத்தக்கதாய் வதுவைமண்டபஞ்சோடி

த்து மகாதோரணங்கள் கட்டிஎங்குங்கொடிகள் துக்கிப்பூரண
கும்பங்க னிறுத்தி வாழை கமுகு பலா கூந்தற்பனை முதலிய
சோலைகளையுங்கட்டிச் சாஞ்சரமாய் முத்துக்குஞ்சங்களைத் தூக்
கி, நவமணியெயிலெறிக்கு மாசனங்களையணியணியாய்ப் பரப்பி
எங்குஞ் சுகந்தமுலாவும் பனிரீரைத்தெளித்து நல்ல சுபமுகு
த்தத்தில் கீபரனுக்கு மஞ்சனமாட்டி ஆடையாபரணங்களைப்பூ
ட்டிச் சிங்கராஞ்செய்து அதுபோல விராஜகுமாரத்தியையும் அல
ங்கிருத்தஞ்செய்து இருவரையு மணவறைப்பந்தலிலே அநேகமே
ளவாத்தியங்கள் முழங்கத் தோழிப்பெண்கள் புடைகுழந்துகவ
ரியவீசும்படியாயழைத்துவந்து, நவரத்தின கசிதமான பீடத்தி
ன்மீ துட்காரவைத்தார்கள். அதுகண்ட உதங்கமாமுவிவர் மிகு
களிப்போடும் வேதாகமங்களுணர்ந்த பெரியோர்களுடனே கலி
யாணச்சடங்கின் விதிமுறைவழுவாதுசெய்து, விராயகமூர்த்தி
யை ஆவாகனப்படுத்தி, தூபதீப நிவேதனங்காட்டி, அயிராவத
த்தைவருவித்து, அதல்குப்பூசைமுடித்துக் கீபரனையதன்மீ தா
ரோகணிக்கச்செய்து, பேரி, பூரி, தாரை, தவுண்டை, மல்லரி,
குடமுழா, கொம்பு, காளம், எக்காளம், சின்னங்களென்னு முப்
பத்திரண்டு வரத்தியங்களையும்பேதராலியோடு முழங்கச்செய்
து, கீபரனைமணக்கோலங்காட்டி, பந்தரிற்சேர்ந்து, வெள்ளையா
னையை விட்டிறங்கி நமஸ்கரித்து, மணவரையி லுட்கார்த்தபின்,
வேதவாயினர்களுகிய பெரியோர்களால் ஓமகுண்டமுண்டுபண்
ணி, அதில் ஓமச்சமித்துக்களாலே யக்கினிவளர்ப்பித்து, விதிப்
படி நடத்தி வேந்தனாற்றனது குமாரத்தியை கீபரனுக்கு தாடா
வார்த்துக்கொடுக்கும்படிசொல்ல, அதுபோல் ஆகாயவாணி பூமி
தேவி அக்கினிசாட்சியாகவுந் தேவப்பிராமணன் முன்னிலையில்
வேதபாராயணத்துடனே தாரைவார்த்துக் கொடுக்கும்போது,
பூகராள்முதலிய பெரியோர்களியாவரும் ஆசிகூற அட்சதையி
றைக்கவுந் தேவதுந்துமி முழங்கவும் புண்யவதிக்குக்கீபரனுஸ்தி
ருமங்கல்யதாரணஞ்செய்வித்து, அதன்பேரிற் செய்யவேண்டிய
சடங்குகளியாவும் குறைவின்றி நடத்திப் பின்னர்மங்களவாழ்த்
து முதலியவுஞ்செய்து கலிபாணமண்டபத்தினின்றும் இருவ
ரையும்வேறே மண்டபத்திலிருக்கச்செய்து, பால்பழங்கொடுத்
து, பின் திருமணத்திற்கு வந்திருந்த உதங்கமுவிவராதி பெரி
யோர்கள் யாவருக்கும் முப்பழச்சக்கரை யோடு சட்டகவைப்ப

தார்த்தங்களோடும் விருந்தமு துண்ணச்செய்து, பின்புசந்தன புஷ்பதாம்பூலாதிகள் கொடுத்து, இவ்வாறு ஐந்துநாள் வரையிலுஞ் சடங்குகளியாவுஞ்செய்து, பின்னர் முநிவராதிபெரியோர்களுக்கும் பிராமணுளுக்கும் வேண்டியமரியாதைகள் செய்து, அவரவர்களிடம் போகும்படி விடைகொடுத்து நமஸ்கரித்து நின்றார். குருவாகிய உதங்கமாமுனிவர் தம்பதிகளை யாசீர்வசனஞ் செய்து, தனது சீடர்களுடனே இராஜனித்திலும் கீபான்முதலிவ யாவரிடத்தும் விடைபெற்று சேதுவிற்தீர்த்தமாடித் தமது ஆசிரமத்துக்கெழுந்தருளினார்கள். அதன்பின் தீர்க்கதருமன் தனதுகுமாரனை வேதாரண்யத்துக் மழைத்துக்கொண்டு போகக் கருதி வேந்தனிடத்திற்குற, வேந்தன் சந்தோஷமடைந்து தன் மகளுக்குக் சீதனமாக இரதகஜதுரகபதாதிகளும் ஆடையாபரணங்களுந் தோழிப்பெண்களுங்கோடி பசும்பொன்னும் கொடுத்ததுமன்னியில், அநேகபசுநிரைகளையும் ஏவயிரளிகளையுங்கொடுத்து, சுகஜீவிகளாய்ப்போய்வரும்படி விடைதர, அப்போது கீபரலு மவந்தேவியும் இராஜனையுந் தனதுதாயையும்பணிந்து அவர்களாலாசிபெற்று இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும் வேதாரண்யம்வந்து சேர்த்தார்கள் அதன்பேரில் சுவநயனென்னும் வேந்தன் தனதுதேவிமார்களோடும் மந்திரிபிரதானிமுதலிய இரதகஜதுரகபதாதிகளோடும் பிரயாணப்பட்டு, மதுராபுரியைச்சேர்ந்து, இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள், கேட்டீர்களோ முநிவர்களே! இப்படியாகவந்த அகஸ்தியதீர்த்தமானது அநேகமகிமையோடுங்கூடி இஷ்டகாமிய மோக்ஷகாமியங்களை யெல்லா மவரவர்க ளெண்ணப்படி நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதால் அத்தீர்த்தத்திலேமூழ்கிய புண்ணியபுருஷர்களுக்கு மூன்றுவருடத்தில் நினைத்தகாரியங்கள் கைகூடுமென்று சொல்லியருளினர், அதுகேட்ட நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முநிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, சூதமுநிவரைப்பார்த்து, சுவாமி! தேவரீர்திருவாம்மலர்தருளிவருங் கந்தமாதனத்தின்பெருமையைக் கேட்கக்கேட்கப் புண்மையேங்களது செவியாகிய வாயினிடத்துத் தேவாமிர்த்ததை யருந்துவதுபோற் சுகாநந்தத்தைத்தருகின்றமையால் இன்னும் அப்பருவதத்திலுள்ள தீர்த்தங்களின் பெருமையை எளியேங்களுயும்படி கருணைசரக்க வேண்டுமென்று கனிந்த முநிவர்வர்களைப்பார்த்து, ஒ் முநிவர்களே, அக்கந்தமா

தனச்சார்பில் இராமதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு, அதன்ம
கிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொட
ங்கினார்.

அ க வ் ஸ தி ய தீ ர் த த ம்

மு ற் றி ற் ற

க-வது,

இ ராம தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முகிவர்களே! தச
ரதகுமாராகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் இலக்குமணனும் அநுமன்
சக்ரீபன் முதலிய வானவீரர்களுங்கூடி, இராவணகும்பகர்ண
திகளோடு மளவிறந்த இராக்கதசேனைகளை வதஞ்செய்து, இல
ங்கையைவிடீஷணக்குப் பட்டங்கட்டி. சீதாபிராட்டியைமீட்டுக்
கொண்டு புட்பகவிமானத்தேறி வருகையில் இராமமூர்த்தியை
பிரம்மஹத்திதோஷமணுக, அதனை நிவர்த்திசெய்யவேண்டிக்
தமாதனபருவதத்திற் சிவலிங்கபிரதிஷ்டைசெய்து பூசைமுடித்
துச் சாம்பசிவமூர்த்தியா லநேகவரப்பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்
கொண்டு, அயோத்தியாபட்டணத்துக் கெழுந்தருளுகிறபோது
தன்பெயரால் இக்கந்தமாதனபருவதத்தில் ஓர் தீர்த்தமுண்டுப
ண்ணவேண்டுமெனக்கருதி, அவ்வாறேயேற்படுத்தி, அதிற்ருணு
னும் தம்பி முதலிய வானவீரர்களுந் தீர்த்தமாடி, அத்தடாக
த்துக்கு அநேகவரங்களைக்கொடுத்து இராமதீர்த்தமென்று பெ
யர்கொடுத்து அயோத்தியாபுரிக் கெழுந்தருளினார்.

அதுமுத லத்தீர்த்தத்திலே ரீராடியபுண்ணியபுருஷர்களுக்
குநான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண்புராண கலைகளியாவு
ஞ்சம்பூரணமாய்ப் பலிதமாவதோடுஞ் சரிதை கிரியை யோகஞா
னமென்னும் நான்குநிலையங் கிடைக்குமென்பதற்கு யாதொரு
சந்தேகமும்இல்லை, அஃதெப்படியெனில், வேதகுலததிலுற்பலித்த

சுதிக்கண னென்றொரு பிராமணன் எப்போதும் ஸ்ரீவைகுண்ட வாசகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைத் தனது இதயகமலத்திலிருந்தித் துதிச்செய்து, கிரிபையின் விதிப்படி பூசித்தும்போக சாதனங்கள் செய்தும் மகாலிஷ்ணுவின் சொரூபத்தை தெரிசிக் கவேண்டுமென்னும் அபேட்சையோடும் பிரபாணப்பட்டுகந்தமா தனகிரிச்சாரலிலே விளங்கும் இராமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி அத்தடாகக்கரையிலிருந்து, இராமமந்திரத்தை இடைவிடாமற் ஜெபித்துக்கொண்டும் அத்தடாகத்தில் தீர்த்தமாடிக்கொண்டும் நியமத்தோடு மிருக்குங்காலையில், அம்மறையவனுக்குக் குருவி னுடைய உபதேசமில்லாமல் தனக்குத்தானே தன்னுடைய அறிவை குருவாகப் பாவனைசெய்து ஸ்ரீராமனுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே பிரம்மானந்த சொரூபத்தையடைந்து, வேதாகமங்க ளெவற்றினுந் தேர்ந்து, ஞானஞாதுரு ஞேயங்களையுங் குருவின் லாமலறிந்து, சடத்தோடுந் தேவலோகத்துக்குப்போய்வரச் சித் திகளைப்பெற்று தேவர்களோடொப்பாய் பிரம்மலோகம் வைகுண்டம் கைலாசம் எனனுமிடங்களுக்குச்சென்று, அங்குள்ள மகிமைகளையெல்லா மறிந்து அதனோடும் அணிமா, லகிமா, கரி மா முதலிய அஷ்டமாசித்திகளினுந்தேர்ந்து பிரம்மனந்தத்தை யடைந்து ஸ்ரீலோகத்துக்குவந்து காசிப்பட்டணத்தை நோக்கிப் போய்விட்டான்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே! அம்மறையவன் கற்றுணராதவனாயிருந்தும் அந்த ராமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடிய பெருமையால் அணிமாவாதி அஷ்டசித்திகளும் அஷ்டாங்கயோகமும் பெற்று சச்சிதானந்த சொரூபத்தையடைந்து பேரீன்பவாழ்விலே சுதிக்கணனென்னும்பிராம்மணோத்தமன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான் ஆதலால் அவ்வண்ண மேன்மையானபுகழையும் புண்ணியத்தையுமுடைத்தாயிருப்பதோடும், பாபவிமோசனஞ்செய்யத்தக்கதாகவும் பாதாளலோகத்தை யளாவி இஷ்டகாமிய மோக்ஷகாமியங்களையுந்தரத்தக்கதாய் ஸ்ரீராமனுடைய பாதாரவிர்த்தத்தின்மிக மைகளைக்கொடுக்கப்பட்டதாய்விளங்கு மத்தடாகத்தினிடமாக ஸ்ரீராமன் சீதா சமேதனாய் எப்போதும் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதோடும் அத்தடாகத்திற் ருந்திமக்களாகிய பாண்டவர்களேவரில் தருமபுத்திரனுக்குண்டான பாபமானது இத்தடாகத்தில் வந்துதீர்த்தமாடி ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கப்பட்ட இலிங்கமாகிய இராமநீனைத் தெரிசித்துவண

ங்கித் தன்னுடைய பாவங்களைப்பறக்கவடித்து, பிரம்மானந்தத்
தோடும் அஸ்திபுரம் போய்ச்சேர்ந்து இராஜரீகம் பண்ணிக்
கொண்டிருந்தானென்றுகுதமகாமுனிவர் சொல்லியதைக்கேட்ட
'நைமிசாரண்யர்சந்தோஷமடைந்து, முனிவரைப்பணிந்து, சனாபி
பாண்டவர்களி லொருவராகிய தருமபுத்திரருக்குப் பாபம்வந்த
காரணத்தையும் அன்னவர்க்குச் சம்பவித்த பாபந் தீரும்பொ
ருட்டு இராமதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாகும்படி உபதேசித்தவர்களை
யும் அடியேங்களுக்குத்தெரியும்படி அதுக்கருஞ் செய்யவேண்டு
மென்று பணிந்து வினவிய முனிவர்கள்மேற் கருணைகூர்ந்துகுத
மாமுனிவர் உறுவார். கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே, பஞ்சபாண்
டவர்கள் அவர்களது புத்ரயித்ர களத்ராதிகளோடும் அநேக
போகபாக்கியங்களோடும் கூடி வாழ்ந்துவருகையில், அவர்கள்
தாயாதிசுளாகிய துரியோதனாதியர்கள் வஞ்சமனத்தாற்பாண்ட
வரைவருவீத்து மாயச்சூதாடி அவர்களுடைய பதிரிதி முதலிய
யாவு மபகரித்துப் பாரிகளாக்கிப் பன்னிரண்டுவருடம்வனவா
சுமம் ஒருவருட மக்கியாதவாசமும் நாட்டிலொருவ ரறியாமற்
றியும்படியா யனுப்பி அவ்வாறு அவர்கள் சஞ்சரித்து வந்தபி
ன்புஒருவருக்கொருவர் பாரதப்போற் தொடங்கியுத்தஞ்செய்து
வருகையிற் பத்தாநாட்சண்டையில், துரியோதனாதியர்கள்மெத்
தவுந் துன்பமடைந்து, பின்னர் துரோண சாரியருக்குச் சேனா
பதிபட்டங்கட்டிப் பதினோராநாள்முதல் தொந்தயுத்தங்களாய்
நடந்துகொண்டிருக்கிறபோதுபதினைந்தாநாள் தூஷ்டத்துய்மனை
துரோணரெதிர்த்து அமர்செய்து பாணங்களைச் சரமாரியாக
வருஷித்துப் பாண்டவ சைக்யங்களைச் சின்னா பின்னப்படுத்தித்
துரத்தகிறபோது, சேனைகள் பயந்து நான்கு திக்கினுஞ் சிதறி
யோடுவதைக்கண்ட தூஷ்டத்துய்மன் மகாகோப தீப்தனாடு. ரி
ந்துவிழுந்து கவுரவசேனையென்னு மாட்டுத்திரளிற் பெரும்புவி
போற்பாய்ந்து பாணவருடம் பொழிந்து சின்னாபின்னப்படுத்து
கையில்அதுகண்ட அர்ச்சுனனு மவனுக்குத்தனையாய்க்கலந்து
இருவரும்சங்கோபசங்கமாய் பாணங்களை வானம்பூமியெங்கும்
நிரப்பியதன்றியும், இரதத்தை துரோணசாரியின்மீது துண்டிச்
சிலையாசிரியரை யெதிர்த்து இரண்டு சிங்கங்களைப்போலும் இர
ண்டுபருவதங்களைப்போலும் இரண்டுவடவா முகாகினியைப்
போலும் போர்புரிகையில், அண்டகடாகங்கொல்லா மதிரத்தக்
கதாகவுஞ்சமுத்திரஜலமுஞ் சுவறிப்போரும்படியாயும்அர்ச்சுன

னும்தரோணரும்விடுக்கும்வாளிகளின்கொடுமையால்லோகாலோ
கங்களெல்லார் தத்தளிப்பதைப் பொன்னுலவாசிகளாகிய இந்
திராதிதேவர்களியாவரும் அந்தவீதியினின்று பார்ப்பதற்குபய
ப்பிராந்தியுற்றவராய் நடுக்கங்கொண்டிருக்கையில், அர்ச்சுனரா
ஜனைச்சொர்வடையச்செய்வதற்கு அசக்தரால் அவன் பக்கத்தி
லிருக்கும் துஷ்டத்துய்மன்பேரி லெதிர்த்து பாணங்களைத்தூ
ண்டி, நாலுபாணங்களினு லவனிரதத்திற் கட்டியிருக்குங் குதி
ரையைத்துண்டித்து, இரண்டுபாணத்தினால் தீரையுமுடைத்து
ஒருபாணத்தினால் சாரதியைக்கண்டித்து கியாவென்று சிங்கநா
தஞ்செய்தார் அதுகண்ட வீமசேனன் தன்னிரதத்தைத்தூண்டி
துரோணருக்கு முன்கொண்டெவந்து நிறுத்தி, துரோணரைநோ
க்கி வாருமையா எமது ஆசிபபர பிரம்மகுலத்திற் பிறந்தவர்க
ளாகியும் வேதாகமங்களை யுணர்ந்தவர்களாய் இருக்கும்பெரியோ
ர்கள் பிறருக்கிடர்செய்யமாட்டார்கள், தாயாதிகளாயிருப்பவர்
கள் புத்ரயித்ர களத்திராதிக்கோடுமொன்றுகூடியிருப்பவர்களை
வேறுபடுத்தவுமாட்டார்கள், உலகின்கண் சகிக்கப்படாத துன்
பம்வந்தபோதினும் தங்கள்குலமுறையினின்றும் பிறழார்களாத
லால் தேவரீர் அத்தன்மைவாய்ந்தவராகநிறுந்தும் மாபுக்குரி
தொழிலைவிடுத்து கூத்திரியர்களுக்கொப்பாகக் கொலைபாதகங்
களுக்கு முதன்மையாய்ப்பட்டு இராஜரீகஞ்செய்யப்பட்ட அர
சர்களை யனியாயமாயெதிர்த்து உயிர்வதைசெய்துஎககளிப்போ
டுமிருப்பது பிராமணதருமமல்லவேமேலும் ஒருவருக்குப்பிறந்
தமற்றொருவருக்குப் பிள்ளையாய்ப்புகுந்து இப்படியனியாயஞ்
செய்வது நும்போலியர்களுக்கு கழகல்லவே, ஒலுவைதகுல்லாததுங்
கரே வனசாணுகொப்பாய் வில்லுமம்புங் கையிற்பிடித்துஜீவ
ஹிம்சைசெய்து அதனால் வயிறுவளர்ப்பது தகாதகாரியமன்
றோ? தேவரீர் மறைவிதிப்படி யாகாதிதீர்த்தியங்களைச்செய்யவும்
வேதாகமங்களை மாபினருக்மோதிவைக்கவும் இகபாசாதனத்து
க்கேதுவாகிய பகவத்தியானஞ்செய்து உலகினரை உச்சிவிக்கச்
செய்யும் நியமத்தை நாசப்படுத்தவோ ஏற்பட்டீர் இதோ உம
து முதுகின்பேரிலிருக்கும் அம்புக்கடென்ன வேதசாஸ்திரங்க
ளோ கரத்தினிடமாகவிளங்குந் ததுசென்ன ஒலையோ வலக்கா
த்திலோங்குஞ் சிலபென்ன எழுத்தாணியோ அந்தோ இப்படி
ராணங்கத்தினின்று கிஞ்சித்தேனு மிரக்கமில்லாமல் வதஞ்செய்
யும்படியா யுமக்கு உபதேசித்தவா யாவர்; மேலும் பெறுதற்கு
ரிய உமது புத்திரனாகிய அசுவத்தாமன் யுத்தகளத்தில் மடிந்து

போயிருக்க அச்சலனத்தையும் நினையாமல் யுத்தமுனையில் நிற்
பதுமெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருப்பதோடு தங்களைப்போன்றவ
ர்களைப்பார்த்துமறியேன் கேட்டுமறியேனென்று சொல்லியபீம
னதுரையைக்கேட்ட சிலையாசிரியர் அசுவத்தாமன் மடிந்தானெ
ன்பதையுன்னித் திகைத்துக் கரத்தினிடமாகவிருந்த வில்லைத்த
ரையில்விடுத்து ஒன்றுந்தோன்றாதவராய் பீமனுரையை யெவ்
வாறு நம்பலாமென்று யோசித்திருக்கையில், பீமசேனன் தனது
ரதத்தை துரோணருக்குப் பின்புறமாய்த்திருப்பி சேனைக்கடலு
ட்புகுந்து, இரதங்களை தும்சப்படுத்தியும், யானைக்கூட்டங்களை
கால்வேறு தலைவேறு உடல்வேறு துதிக்கைவேறுகத் துண்டித்
தும், குதிரைகளை நாசப்படுத்தியும், காலாட்களைச் சண்டமாரு
தக்காற்றிலகப்பட்ட சருகுபோல் நான்குதிக்குகளினுஞ் சிதறி
யோடச்செய்தும் அட்டகாசம்பண்ணிக்கொண்டு சக்ராகாரமா
ய்சுழன்றுக்கொண்டிருக்கையில் பக்தத்தன்கண்டு கோபாவேச
ங்கொண்டு தன்னுடைய யானைப்படைகளோடும் வந்து பீமராஜ
னைமறித்துப்போர்புரியத்தொடங்கி, பாணங்களைமாரிபோற்பொ
ழிய அதுகண்டபீமன் பகதத்தன்பேரிலெரிந்துவிழுந்து சிங்கத்
தைப்போற் கர்ச்சித்து, வில்லினிடமாக அளவிறந்த தீக்கணைக
ளைச்சந்தித்துப்பிரயோகஞ்செய்து அவனுடைய யானைக்கூட்ட
ங்களைத் தும்சப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது துரோணர் பீம
ன்வார்த்தையைக்கேட்டு யுத்தஞ்செய்யாமல் திகைத்துக்கொண்
டிருப்பதை கிருஷ்ணமூர்த்திகண்டு இதுநல்லசமயமென்று மன
க்களிகொண்டு அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தை தருமராஜன் ரதத்தி
ற்குச் சமீபமாய்க்கொண்டுபோய்நிறுத்தி தருமனைப்பார்த்து ஓய்
தருமரந்தனா! இச்சமயம் நான்சொல்லும் வார்த்தையைத் தடுக்
காமல் துரோணரைப்பார்த்து அசுவத்தாமன் மரணமடைந்தா
னென்று சொல்லுவாயாகில் சிலையாசிரியரை வெற்றிபெறலாம்
மேலும் பீமன் அவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டு நம்புவகற்கிடமி
ல்லாமல் ஏதோ எப்படியோவென்று திகைத்திருப்பதால்உனது
வார்த்தையை உண்மையென்று நம்பிவில்லைவிட்டுவிவார்நமக்கு
ஜெயமுண்டாமென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தருமரந்தனன்
சிவசிவவென்று செவியைப்புதைத்து ஐயோ இப்படிக்
கெல்லாம் வருமென்று ஆதியிற் தெரிந்திருந்தால் இந்த
பாரத யுத்தத் தற்குத் தொடங்காமல் வனத்திற்குளே
யிருந்து விடலாமன்றோ, பொய்சொல்லித்தானா இராச்சிய

மாளவேண்டும், அப்படிக்கொத்த இராஜரீகங் கிடைத்தாலென் னகிடைக்காமற் போயிற்றாலென்ன ஓய் சுவாமீ! இப்பேர்க்கொ த்த அபவாதமானவார்த்தைசொல்ல யென்னால் முடியாதென்று சொல்ல, அப்போது கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் கோபங்கொண்டு ஓய்தருமநந்தன, உங்களால் நான் பட்டபாடெல்லாம் பாழாகிப் போய்விட்டது அந்தோ ரீங்கள் சவுக்கியத்தை யடையவேண்டு மென்றுநான் அநேகம் பொய்சொல்லியும் பிரரைவஞ்சித்தும் தூதுசென்று சங்கடப்பட்டும் உங்களோடு வனத்திற் றிரிந்தும் சாரத்யஞ்செய்தும் என்னபிரயோசனமாச்சது? நான் சொல்லிய படி ஒருசொற்பகாரியத்திற்கு உடன்படாமல் என்னால் முடியா தென்றுசொன்னால் எனக்காவதென்ன இங்குயாருக்காகப்பாடு படுகிறேன் யாருக்காகக் கெடுகிறேன் பளாபளா நன்றியிருக்கிற துலகின்கண் பொய்சொல்லாதவர்களார், சமயோசித மறிந்த ல்லவோ நடக்கவேண்டும் இப்படி சொல்லுவா யென்றறிந்தால் இவ்விண்காரியங்களுக்குப் பிரவேசிக்கமாட்டேன் இப்போதும் எனக்கென்ன வந்ததென்று மெத்தவு மனஸ்தாபங் கொண்டவ ரைப்போல் தேரைவிட்டு பூடியிற் குதித்துவிட்டார்.

அதுகண்ட தருமநந்தன் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி, தானும் பூமியிற்குதித்துகிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தழுவிப்பிடித்துக்கொண் டு அநேக உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லித்தேரின் மீதிருக்க ச்செய்து, ஓய் ஜனார்த்தன! வேதவேதாந்தமூர்த்தியாகிய தேவ ரே யிவ்வாறுசெய்தால் இங்குயாங்கள் செய்வதாவதென்னவிரு க்கின்றது அடியேன் பொய்சொல்லவேண்டு மென்றுரைத்ததை க்கேட்ட எனதுசெவியும் மனமும் குழைந்து நடுக்கமுற்றதே என்னுவிநாலேபொய்யைச் சொல்லிவிட்டு உலகிலெப்படி பிரா ணனை வைத்திருப்பேன் சுவாமீ! பேதையே னிச்செய்கையைக் குடன்படுவனையாகில் புவனமுள்ளவரும் நிந்தைக்காளாவ தன் றியும் இகபாசாதனத்துக் கேதுவில்லாமற் போய்விடுவேனே என்செய்வேன் எவ்வணமுய்வேன் என்று தருமநந்தன் துக்க சாகரத்துளமுந்தி யிருப்பதை மாயவன்கண்டு வாரும் தருமா ஜனை கிஞ்சித்தேனு மும்மிடத்தில் கூத்திரியதருமமில்லை, எவ் விதமேனும் எதிர்த்த பகைவரை வெல்லவேண்டுமாதலால் ரீர் ஒன்றும் யோசிக்கவேண்டாம் ஆயினும் நான் ஒருதந்தியஞ்சொ ல்லுகின்றேன், அதுயாதெனில் பீமசேனன் பகதத்தனுடைய யானைத்தனத்தில் சிங்கத்தைப்போற்புகுந்து சர்வசங்கரா மூர்த்

திபைப்போல் அதப்படுத்துகின்றனாநதலால் அந்தயானைத் திராரு
ன்முதன்மையாயிருக்கும் யானையின்பெயர் அசுவத்தாமமென்று
வழங்குகின்றபடியாலும் அதனைபிமேசேனன் கொன்றுவிட்டபடி
யாலும் நீர் துரோணசாரிக்கு முன்னம்போய்நின்று அவரைப்
பார்த்து, அசுவத்தாமா ஓறதாருஞ்சரமென்றுசொன்னால் யான்
சங்கம் பூரிக்கிறேனென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தருமந்தன் இது
வுமொரு தந்திரந்தானென்று நினைந்து தனது ரதத்தை சிலைக்கு
ருவின் முன்னங்கொண்டுபோக பத்தனிக்கையில், கிருஷ்ணமூர்
த்தியானவர் தருமன் தேரினின்றுங் கீழேகுதித்து, அச்சுனன்
தேரிலேறிக்கொண்டுவரும்போது தருமராஜனை துரோணர்கண்டு
அப்பா தருமந்தனது அசுவத்தாமன் மடிந்தானென்று பிமல் ரொ
ன்னதுவுண்மைதானாவென்றுகேட்க, அதற்குத்தருமராஜன் ஆம்
சுவாமீ! கவுரதளததிலே அசுவத்தாமன் பட்டானென்றுசொல்ல
அதுகேட்ட துரோணர் புத்ரவாஞ்சையால் வில்லைபெறிந்துவிட்
டு மூர்ச்சித்து தழுவணையின்மீது சாயஅப்போது தருமந்தனர்
சுவாமீ! பததத்தனுடைய யானைத்திரளிற் றலைமபூண்ட அசுவ
த்தாமமென்னும் யானையல்லவோ பட்டது நீரேன் மூர்ச்சித்தீ
ரென்று சொல்லுவதற்குள் கிருஷ்ணபகவான் துஷ்டத்துய்மனை
சைகையால் சிரத்தைக்கண்டித்துவிடுமென்று காட்ட, துஷ்டத்
துய்மனும் மூர்ச்சித்திரும்பவரீது ஒரு சந்திராயுதத்தைப் பிர
யோகஞ்செய்து சிரத்தைக்கண்டித்துக் கீழேசாய்த்தான்.

அக்காலையில் சிலையாசிரியனைக் கண்டித்த வாளியானது நம்
மை யாதுசெய்யுமேவென்று அச்சங்கொண்டுஒளித்ததுபோல
சூரியன்மேற்றிசையிற் புகுந்தான். உடனே அஞ்ஞானிகள் துஇத
யம்போலக் காடாந்தாரமாகிய விருண்மூடினமையால் அவ்வேளை
யிற் பாண்டவர்கள் வெற்றிச்சங்கம்பிடித்து மகிழ்ச்சியோடுபாச
றைபோய்ச்சேர, அதுகண்ட கவுரவாகள் துரோணர் பட்டாரொ
ன்னுந் துன்பத்திலாழ்ந்து அவர்களுப் பாடிவிடு சேர்ந்தார்கள்.
இவ்வாறு அற்றைத்தினமுடிந்து மறுநாள்முதற்கர்னன்சல்லியன்
துற்சாதனன் துரியோதனையுரோடுபதினெட்டு நாள்வரையில்யு
த்தஞ்செய்து பாண்டவாகள் ஜெயத்தையடைந்தவர்களாய்வெற்
றிமாலைபூண்டு அஸ்திபுராஞ்சேர்ந்து தருமனந்தருக்குப் பட்
டாபிஷேகஞ் செய்பவேண்டி பத்தனிக்கும்போது தவுயியாசாரி

யார் தருமராஜனைப்பார்த்துக்கூறுவார். வாரும் தருமநந்தனுப
தினைந்தாராள் துரோணருடனே யுத்தஞ்செய்கிறபோது உமது
வாக்கிலே பிறந்தசொல்லினால் அவரிறந்தபடியினாலே அத்தோ
ஷம் உமக்குண்டாயிருப்பது மன்றியில் துரோணருக்கு முன்றீர்
கண்டதுபோல் மாயப்படரேற்படுத்திச்சொன்ன பொய்வார்த்
தையினால் உயிர் நீங்கியதோஷம் உம்மைச்சார்த்திருக்கப்பட்டா
பிஷேகஞ்செய்துகொள்வது சரியல்ல. ஆதலால், 'அந்தத்தோஷ
த்தை நிவாரணித்துப் பின்பு மகுடந்தரித்துக்கொள்ளவேண்டு
மென்று தவுமியர் சொல்லியதைக்கேட்ட தருமநந்தனர் மெத்த
வுந்துன்பமடைந்து தன்னுடைய தம்பிமார்களையும் கிருஷ்ணப
கவானையும் வரவழைத்து தவுமியர் கூறியதை யவர்களுக்குரை
த்து யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவன்வேதவியாச^{ம்}மஹ
ருஷியானவர் தம்மிடம்மிட்டுவந்தார்.

அப்போது தருமர் முதலியயாவரு மெழுந்து வந்தனைவழி
பாடுசெய்து ஆசனத்திருந்து நடந்தகாரியங்களை யன்னவரோடு
ரைத்து பின்நடக்கவேண்டிய கட்டளையென்னவென்று வினவ,
அதற்குவேதவியாசர் சற்றுநேரம் யோசித்துரிட்டையிலிருந்து
ஞானதிருஷ்டியினாற் பார்த்துச்சொல்லுவார். கேளும் தருமநந்த
னரே, நீர்செய்திருக்கும் பாவந்தீரவேண்டுமாயின் பரதகண்டத
ட்சிணபாகத்திற்கேதுவின் மத்திலோங்குங் கந்தயாதனபருவத
ச்சாரலில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுண்டாக்கப்பட்ட ராமதீர்த்தத்
தீர்த்தமாடிப்பின் இராமநாதனைத் தெரிசித்துவந்தால் பொ
ய்வார்த்தைசொல்லிக்கவங்கச்செய்து குருவைக்கொன்றபாபமு
ம்மற்ற எல்லாக்கர்மங்களும் நிவர்த்தியாவதோடும் நீர்நினைத்தஇ
ஷ்டகாமியத்தையும் மோட்சகாமியத்தையுந் தருமென்று சொல்
லியியாசபகவான் செலவு பெற்றுக்கொண்டனர்.

பின் தருமராஜன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து தனதுத
ம்பிமார்களுடனும் தவுமியர்முதலிய சிலைசர்யங்களுடனும் பிர
யாணப்பட்டுக் காடு மலை வனம் வனந்தாங் காணுது! நதிமுதலிய
வற்றையும் புண்ணியசேஷத்திரங்களையுந்தலங்களையுந் தெரிசித்
துக்கடந்து, சேதுவைக்கண்டு அதன்மத்தியில் விளங்குங் கந்த
மாதன பருவதச்சாரலில் இராமதீர்த்தக்கரையில்வந்துசேர்ந்தா
ர்கள் அப்படிச்சேர்ந்தபிறகு அந்தராமதீர்த்தத்தில் தருமநந்தன

ன்முதலிய யாவரும் தவும்மியர்சொல்லியசங்கற்பவீதியின்படித் தீர்த்தமாடி அநேககோதானபூதான கன்னிகாதான முதலியமு ப்பத்திரண்டரங்கனையும் வழுவின்றிச்செய்து ஸ்ரீராமநாதனையு ந்தெரிசித்து அந்திசந்தி இரண்டுவேளையினும் இராமமந்திரத் தை யிடைவிடாமல் செபித்துக்கொண்டு, இப்படியொருமாதகா லம்வரையில்நடந்து வருகையிலொருநாள், ஆகாயத்தினின்றும், ஓய்தருமராஜனே! நீர்சொல்லியபடராகிய பாபம் உம்மைவிட்டு நீங்கியதென்று அசரீரியோத அவ்வாய்மைக்கேட்டதருமராஜன் முதலியயாவருங்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து தம்பிமாருடனும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதபத்மங்களிற்பணிந்து அநேகவிதமாய் த்துதித்து அவணின்றந்திரும்பி அஸ்திபுரம்வந்துசேர்ந்து திவ்யமுகூர்த்தகாலத்தில் வியாசமகாமுரிவர்முதலியபெரியோர் கள் முன்னிலையிற் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ஆதலால் அத்தன்மையா கிய மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீராமதீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீராமமூர்த் தியையுஞ் சீதாபிராட்டியாரையுந் தெரிசித்தான் அவர்களுக்கு வைகுண்டபதவி சித்தியாகும் ஆதலால் அத்தீர்த்தத்துக்குச்ச மீபமாய் இலட்சுமணதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர் த்தமும் இவ்வாறே மகிமையுற்றதென்று சூதமகாமுரிவர்கூறிய தைக்கேட்ட ஸைம்சாரண்யர், மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து முரிவரைப்பணிந்து, சுவாமி! தேவரீர் இப்போதுசொல்லிய இல ட்சுமணதீர்த்தத்தின்பெருமையை அடியேன்களுக்குத் திருவா ய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுவினவிப்பணிந்துவின்ற முரிவர்மே ற்கருணைகூர்ந்து சூதமுரிவர்சொல்லத்தொடங்கினார்.

இ ரா ம தீ ர் த் த ம்.

மு ற் றி ற் று.

க0-வது

இலட்சுமண தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே! இமையாநாட்டரென்னுந்தேவர்
களுக்கு இராக்கதர்களாலுற்ற இடுக்கணைத் தவிர்த்தாட்கொள்
ளவேண்டிய ஸ்ரீவைகுண்டவாசகனாகிய ஜகதீசன் கருணைசுரந்து
இவ்வுலகின்கண் ஒங்கும் பரதகண்டத்தில் வயங்கும் அயோத்தி
யாபட்டணத்துக் கிரைவனாகிய தசரதமகாராஜனுக்குச் சுதனாக
வந்தவதரித்து இராமமூர்த்தியெனப் பெயர் பூண்டதன்றியுந்
தனக்குத்துணைவனாக ஆதிசேடனை இலக்குமணனென்னுந் தம்
பிராக வருவித்துக்கொண்டும் இலக்குமிபைச் சீதாபிராட்டியெ
ன்னும் பெண்ணாய் ஜனிப்பித்து அன்னவனை மணந்தும்மூவரும்
வனத்திற் பிரவேசித்து பிராட்டியை இராவணனாற் சிறைபிடு
வித்து வானரவீரர்களைக் கூட்டி இலங்கைக்குச் சேதுபந்தனஞ்
செய்து இராவணாதிராசுதர்களை பெல்லாம் வதஞ்செய்து அம்
மையின் சிறைபைமீட்டு அவணின்றும் திரும்புங்காலையில் சேது
வின்மத்தியிற் கந்தமாதன பருவதத்தில் சிவலிங்க பிரதிஷ்டை
செய்து வணங்கிப்பின் இலட்சுமணரானவர் தனித்துச்சிவபூசை
பண்ணக்கருதி ஸ்ரீராமநாதனுக்கு மேற்பாகத்தில் சிவலிங்க பிர
திஷ்டைசெய்து ஓர்தடாக முண்டுடண்ணி அத்தீர்த்தத் திறை
சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்து, கந்தபுட்ப தூபதீபங்களாற்
பூசித்து நிவேதன்காட்டிப்பணிந்து பின் அத்தீர்த்தத்திற்கு இல
ட்சுமண தீர்த்தமென்று நாமகரணஞ்சாற்றிச் சென்றமையால்
அதுமுதல் இலட்சுமண தீர்த்தமென்று வழங்கி வருவதெனும்
அதிற்றீர்த்தமாயியுபேர்தருக்கு வேதாகமசாஸ்திரப்பயிற்சியும்
தனகனகவஸ்துவாகனங்களும் புத்ரசம்பத்தும்தயாளகுணமும்
அணிமாவாத்யஷ்ட சித்திகளும் அஷ்டாங்க யோகங்களும்அது
கூலப்படுவதோடும் பிரமசொரூபம்பெற்று அண்டபரிபூரண சச்
சிதானந்த சின்மய ஸ்வரூப சாட்சாத்காரமாகிய பரசிவத்துட
னிரண்டர கலப்பார்கள்.

மேலும்அத்தடாகத்தில்முழ்கி அதன்கரைமீதிருக்குஞ் சிவ
லிங்கப் பெருமானைப் பஞ்சசுத்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்தவர்

கள் அகண்ட ஐசுவரியத்தைப் பெறுவதோடு சுத்த சத்துவத் திலிருந்து கிடைப்பதற்கரிய சாயுச்யமென்னு முத்திவிட்டை யடைவார் ஆதலாலத்தீர்த்தத்தில் வசுதேவதனயனாக வந்தவத ரித்தக் கஞ்சனைக்கடிந்து காலிகளோடு மோடித்திரிந்துங் கருத ற்கரிய லீலாவிநோதங்களைப் புரிந்த கண்ணபிரானுகிய ஸ்ரீகிருஷ் ணமூர்த்திக்கு நந்தன்மனையில் முன்னுதித்தோனுகிய பலராமன் தீர்த்தமாடிபிரம்மஹத்தி விமோசனமாயிற்றென்று சூதமாமுனி வர் கூறியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய வாசிகளாகியமுனிவர்கள் அதிகாலோடு சூதமுனிவரைப்பணிந்துசுவாமீ! தேவரீர்கூறியவண்ணம் பலராமனுக்குஎவ்விதமாய்பிரம்மஹத்தி பற்றியதோ அதனையடியேங்களுக்குத் திருவரய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று வினவ முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே! குந்திமக்களாகிய பாண்டவ ர்களுக்கும் கவுரவர்களுக்கும் பரதயுத்தத் தொடங்குங்காலையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பாண்டவர்பக்களில் அர்ச்சனனுக்கு ச்சாரதியாக வமைந்ததுகண்ட பலராமர் தனதுதம்பியாகியகிரு ஷ்ணமூர்த்தியை வெறுத்து, இருதிறத்தாரோடும் வார்த்தையா டாமல் பாத்திரைசெய்யக்கருதிப் பிரயாணப்பட்டு சிவஸ்தலங் களையும் விஷ்ணுஸ்தலங்களையும் தெரிசித்துக்கொண்டு; கங்கை யமுனை கோதாவரி சிந்து காவேரி நர்மதா முதலிய நதிகளி லாடியுந் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களில் வாசஞ்செய்து மிருக்கிற காலையில், நைமிசாரண்யத்தில் தீர்க்கசத்ரயாகஞ் செய்வதாய்க் கேள்வியுற்று அதனைப் பார்க்கவேண்டி, நைமிசாரண்யத்தை நோக்கிவருகையில், பலராமர் வருகலைக்கண்ட நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களுமுந்து எதிர்கொண்டுபோல் வந்தனை வழிபாடுசெய் தழைத்து வந்து ஆசனத்திருத்தி தோத்திரஞ்செ ய்து கொண்டிருக்கையில் அம்முனிவர்களுக்குள் தலைமைபுண்டு அவர்களுக்கு வேதாசமசாஸ்திர ரகஸ்யங்களை யுபவேசித்துக் கொண்டிருக்கும் சூதமாமுனியென்னும் யான்மாத்திரம் பலரா மரைக்கண்டு எழுந்திராமலும் வணங்காமலு மிருந்ததுகண்டு இத்தனைபேருக்குள் இவனுக்கு மாத்திரம் இந்தகர்வம் எப்படி வந்ததென்றும் இவனை உலகில் வைக்கப்படா தென்றும் சங்கரி த்து விடவேண்டுமென்றும் மனத்தி லுன்னியமாத்திரத்தில் உட னே தனக்கு முன்பாக அநேக வலுவோடும் வரப்ரசாதத்

டித்தோன்றியமாத்திரத்தில அதையெடுத்துக்கையிலேந்திக்கெண்டவராய் அதன்பிரயோகத்தினால் தர்ப்பாசனத்திலிருந்தபுராணிகனாகிய என்னைக்கொன்றுவிட்டார். கொன்றமாத்திரத்தில் அங்குள்ளயாவருங்கண்டு திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து நடுக்கத்தோடு மெழுந்து பலராமருடைய பாதகமலங்களிற்பணிந்து நமஸ்கரித்துகைகளைக்கட்டிச்சொகாண்டு சுவாமீ பலராமரே! தேவரீரதுமகிமைதெரியாமல் சிறியோர்களா யுள்ளவர்கள் செய்தபிழையை பெரியோர்கள் பொருத்தாட்கொள்ளக் கடனன்றோ ஆதலால் தேவரீரே யிவ்வாறு கோபஞ்செய்தால்வேதங்களிலைகூலிந்து பேரவதன்றியும் அண்டங்களும்வெடித்து சமுத்திரமுஞ்சுவறி சந்திரசூரியானுங்கதிமாறி வியர்த்தமாய்விடு மாதலால் இப்பிள்ளையின் குற்றத்தைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று முரிவர்கள்வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய, அப்போது பலராமர்கொண்டகோபந்தணிந்து கூறுவார்.

வாருங்கள் மஹருஷிகளே, உங்களுக்கெல்லாயிவர் பெரியவரென்று யோசித்துப்புராணங்களைக்கேட்டுக்கொண்டிருப்பதேயன்றி நமக்கிவர்பெரியவரா, சத்தியவதி குமாராகிய பராசரர் முதலாகியபேர்களும் நம்மைக்கண்டு உபசாரஞ்செய்யும்போது இவர் எம்மாத்திரமென்று பலராமர் சொல்லக்கேட்ட மஹருஷிகள்மறுபடியும்வரைவணங்கித்துதித்து சுவாமீ! புராணகாலசுஷபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறகாலையில், அவ்விடம் மெத்தன்மையானவர் வந்தபோதிலும் பிரசங்கத்தைவிடுத்து உபசரிக்கவேண்டிவதில்லையென்று சுருஷ்வாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியினாலே சூதர் அதையோசித்திருந்ததேயன்றி கெர்வித்திருந்தவரல்லர் ஆயினுந் தேவரீரைக்கண்டு மறையோசித்திருக்கக் கூடாமையாதலால் இவர்செய்த தப்பிதத்திற்குஅடைந்த தண்டனை போதுமானதால் பழையபடி எழுப்பித்தருவதன்றியும்இவ்வனத்தில் எங்களுக்கு இம்சையைக்கொடுத்துவரும்வில்வலாசாறுடைய குமாரன் வற்கலாசுரனைச்செயஞ்செய்து எங்கள்துயரத்தைப்போக்கவேண்டுமென்று வினவியதுகேட்ட பலராமர், கோபந்தணிந்து குழந்தைகளாய் நமக்குவிளங்குகின்ற நீங்கள்சுருதிய வண்ணமுடிப்போமென்று யோகாறுக்காததினாலும் முரிவர்களதுயாகாதிமகிமைகளினாலும் என்னையெழுப்பிஎன்க்கு வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்து முரிவர்களைப்பார்த்து, ஒமுரிவ

ர்களே! இன்றைக்குத் துவாதசி திதியாதலாலும் இன்று நம்மாற்
சூதமுரிவர் வாதஞ்செய்யப்பட்டு உங்களுக்கு நடந்துவரும்புரா
ணகாலக்ஷபஞ் சூர்ப்பட்டுப்போனமைபாலும் இதுமுதல்உ
லகின்கண்வரும்பிரதிதிகடோறும் காலக்ஷபயில்லாமல் புராண
சூர்ய திதியென்று விளங்கக்கடவதென்று கட்டளையிட்டுச் சூத
மாமுரிவர்முதலிய சகலர்களோடும் தீர்க்கசத்திரயாகத்தை நட
த்துகின்ற விநாதங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படியிருக்கையில் வற்கலாசுரனென்பவன் பௌரண
யாகுமத்தினத்தில் முரிவர்களால் நடத்துந்தீர்க்கசத்திரயாகமும்
குண்டத்தில் மலமூத்திரங்களும் மாமிசாதி யென்புகளுங் கொ
ண்டுவந்து சொரிந்தும், மதுக்குடங்களைப்போட்டுடைத்தும் நி
ணங்களைச்சொரிந்தும் யாகசாலையில் இம்சைசெய்யும்போது மு
ரிவர்கள்கண்டு வெகுண்டு பலராமரிடத்திற்சொல்ல பலராமர்கே
ட்டுக்கோபங்கொண்டு ஆகாயத்தை யேறிட்டுப்பார்க்கிறபோது
ஆகாயவீதியினின்றும் வெளியெல்லாம் நெருங்கிமூடி கன்னங்க
றேலென்று நீலபருவதத்தைப்போன்ற தேகமும் செவ்வானம்
போன்றசடைகளும்கரத்திற் சூலாயுதமும்பிடித்து சத்தாடம்ப
ரத்துடனே நிற்கும் வற்கலாசுரனைக்கண்டு, கோபாவேசங்கொ
ண்டு, தன்னுடையகரத்திலிருந்த கலப்பையைவற்கலாசுரன்கழு
த்திலேமாட்டிக்கீழ்சுள்ளிக்கொண்டு வலதுகையிலேயிருந்தஉல
க்கையினுலே ஒரேயடியாயடிக்க, அவ்வசுரன் வாயினாலுமுக்கி
னாலு மிரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு தேவேந்தினுற் சிறகறுப்பு
ண்டு விழுந்தபருவதங்களைப்போல வெத்திசையு மிரத்தங்கள்
கொப்பனித்தோட வலறிவிழுந்துமாணமடைந்தான். அப்போது
நைமிசாரண்யமுரிவர்களியாவருஞ்சந்தோஷமடைந்து, பலராம
ரைவணங்கித்தழுசித் தீர்த்தமாடச்செய்து பட்டுவஸ்திரங்களை
த்கரிக்கச்செய்துவிழுதிருத்திராக்ஷ மாலிகாபரணங்களையணிந்து
தோத்திரஞ்செய்து, வாருமைபா சுவாமி பலராமரே! இவ்விரா
க்ஷதன் பிரமம்பீஜத்துக்குரியவனாதலா விவனைக்கொன்ற பாபம்
நீரும்பயிர்ப்புண்ணியநதிகளிலேபாய்த் தீர்த்தமாடிவரவேண்
டுமென்றுசொல்லியதைக்கேட்டபலராமர் அப்படியேயாகட்டுமெ
ன்றுநைமிசாரண்யரிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டுகோதாவரி,
பிரபாகை காவேரிசரஸ்வதிரம்நா துங்கபத்திராமுதலியநதிகளி
ல்சங்கற்பவியின்படிஸ்நானஞ்செய்து அஸ்தினுபுரத்தைநோக்கி

ப்பிரயாணப்படுகிறபோது, அண்டகடாகங்களும் திரும்புபோகும் படியாய்ச்சத் தாடம்பரஞ்செய்துகொண்டு நீலபவ்வதம்போலப் பலராமருக்குமுன் மறித்துக்காட்டிப்பின்பக்கத்தில் ஆகாயம்வரையிலுயர்ந்து வற்கலாசுரனுடைய பிரமஹத்தி தொடர்ந்துபற்ற போது பலராமர்கண்டுபயந்து இதுவென்னகாரணமென்றுயோசித்துநிற்கிறபோது ஆகாயத்தினின்று ஒ உரோகினிகுமாரா, பிரம்மகுலத்திலே யுற்பவித்த வற்கலாசுரனைக் கொன்றதோஷம் சிறிதுநீங்கியும் நீங்காமலு மிருக்கிறபடியினாலே அந்த பிரமஹத்தி உன்னைத் தொந்தரவு பண்ணுகின்றதென்று அசுரீரியுரைக்க அவ்வார்த்தையைப்பலராமர்கேட்டு மறுபடியுந்தருகாவனத்தை நோக்கிப்பிரயாணப்பட்டுப்போய் ருஷிகளைக்கண்டு, இவ்வனத்தில் வற்கலாசுரனைக்கொன்ற தோஷம் ஒருவருடமாய்ப் புண்ய நதிகளிற் தீர்த்தமாடியும் திவ்யசேஷத்திரங்களிலே வாசம் பண்ணியும் என்னைவிட்டகலாதிருப்பது யாதுகாரணமென்றுநடந்த வர்த்தமானங்களைச்சொல்ல, முனிவர்கள் கேட்டு யோசித்துச் சொல்லுவார் வாருமையா சுவாமிகளே தேவரீர் மனதின்படியே இத்தோஷ நிவாரணமாக வேண்டுமாயின், கந்தமாதன பருவத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய சகோதராகிய இலட்சுமணன் இந்திரஜித்தைசெயஞ்செய்து தன்னுடைய தோஷந்தீரவேண்டி சிவபூசைசெய்து உண்டார்க்கப்பட்ட தடாகமாகிய இலட்சுமண தீர்த்தமென்று ஒருபுண்யதீர்த்தமீருக்கின்றது. அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த மாதிரத்தில் தோஷநிவர்த்தியாமென்று முனிவர்சொல்ல பலராமர்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து அவணினும் பிரயாணப்பட்டுகொடுமலைவனம் வனந்தரமுதலிய யாவுகடந்து சேதுவிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சாரலிலே விளங்கும் இலட்சுமணதீர்த்தத்தில்வந்து விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தியாவந்தன நியமிட்டைகளை முடித்துக்கொண்டு கோதும்பைஎன்முதலிய நவதானியங்களும் பொன் ஆடையாபரண முதலியயாவும் வேதியர்களுக்குக் கொடுத்து, இலட்சுமணைசனை பிரதட்சிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அபிஷேகமுதலியயாவும் நடப்பித்து ஆராதனைசெய்து துதித்துநிற்கையில் ஆகாயத் தினின்றும், ஒ பலராமமூர்த்தியே உன்னைப்பற்றி யிருந்த பிரமஹத்தி நிவர்த்தியாகி விட்டதென்று அசுரீரிதோன்ற அவ்வாய்மைபைக் கேட்டபுலராமர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து துவாரகையை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுப் போய்சிட்டாரென்று சூதமகாமுநிவர் சொல்லி

பதை நைமிசானேயருஷிகள்கேட்டு சுவாமீ! தேவரீர்சொல்லிய
பாவுங்கேட் டானந்த பரிதராளோம். ஆயினும் பலராமர் ஸ்ரீராம
நாதனைத் தெரிசியாமல் வந்துவிட்ட காரணமியா தெனவினவ,
சூதமாமுரிவர் கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே, சேதுவின் மத்தியி
லே விளங்குந் தீர்த்தங்களாடப்போனவர்கள் ஸ்ரீராமநாதனைத்
தெரிசிக்காமலும் சேது தறுக்கோடியிலே மூழ்காமலும் வருகிற
பேர்களுமுண்டோ, இலட்சுமண தீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்
சொன்னோமல்லது மற்ற மகிமைகளை இக்கதையிலே சொல்லவி
ல்லை யாதலால் பலராமர்நித்யப்படியாய்ச் சேதுகோடிக்கரையில்
மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனைத் தெரிசித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு
அஸ்திநுபுர மார்க்கமாய் துவாரகைக்குப் போய் விட்டா ரெ
ன்று சூதமாமுரிவர்களால் முரிவர்கள் கேட்டுச் சந்தோஷம
டைந்து இன்னமந்தச் சேதுவில் விளங்கிய தீர்த்தமகிமைகளைச்
சொல்லவேண்டு மென்று வினவ, சூதமுரிவர் சொல்லத் தொட
ங்கினார்,

இலட்சுமண தீர்த்தம்.

● முற்றிற்று.

கக-வது.

சடர்மகுட தீர்த்தம்.

கேளுங்கள்நைமிசாரண்யவாசிகளாகியமுரிவர்களே, அயோ
த்தியாபுரியினின்றும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் பிதூர்வாக்கியப்படி
சிதாபிராட்டியோடும் இலட்சுமணப் பெருமாளோடும் பிரயாண
ப்பட்டு வனததைநோக்கிச் செல்லுகையில், அரசுக்குரிய கிரீட
மகரகுண்டல வாகுவலய முதலியபாவும் நீங்கிச் சிகையைக்கோ
தி சடைமுடியாய் வருந்துகட்டிக் கந்தமூலபலாதிகளைப் பூசித்
துச்சஞ்சரிக்கையில் தேவியைச்சிறைக்கொண்டிசென்ற இராவண
னைவதஞ்செய்யுரிமத்தம் இலங்கைக்குச் சேதுபந்தனஞ்செய்து
வானரப் படைகளோடுஞ் சென்று அன்னவனைக் கிளையோடுங்

காய்ந்து சிதையின் சிறைமீட்டுத்திரும்பிக் கந்தமாதனகிரிச்சார
லில்வரும்போது தனது சடாமகுடத்தில் இசாவணதி ராட்சத
ர்களுடைய இரத்தமாயிசத்துளிகளடர்ந்திருக்குமெனக் கருதி
யவ்விடத்திலோர் தடாகமுண்பெண்ணியதிற்தீர்த்தமாடுச்சடை
முடிகளைச் சுத்திசெய்து அத்தீர்த்தத்திற்குச் சடாதீர்த்தமென்
றுநாமகரணஞ்செய்து சென்றமையால் அதுமுதல் அத்தீர்த்தத்
தில் மூழ்குபவர்களது நரைதிரை மூப்புங்காமக்குரோதாதியறு
விதப்பகையும் நீங்குவதோடும் ஆண்வகாமியமாயென்னுமல
ங்களுமற்று, சரிதைகிரியையோக ஞானங்களை யறுட்டித்து நித்
தியானந்த சொரூபராய் முத்திவீட்டைப்பெறுவார்கள். அத்தீ
ர்த்தத்தில் மூழ்கிச்சித்திபெற விருப்பமில்லாதவர்கள் தங்கள்உ
ச்சிவெடிக்கும்படியாய் வேதாகமசாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்
செய்தும், பிரதமைசஷ்டி ஏகாதசிபிரதோஷம்அமாவாசைபௌ
ரணைசாந்திராயன விரயங்களிருந்தும், வனங்களிலும்மலைநுழை
வுகளிலும் ஜலத்தில் மூழ்கியிருந்தும், கந்தமூலங்கள் முதலியச
ருகு ஜலபசுஷண வாயுபட்சணங்களைச்செய்தும், தலைமூகநின்
றும், ஒற்றைக்காலில் நின்றுங் மான்றோல் புலித்தோல்வெண்டு
கில் இரத்தினகம்பளம் தருப்பை குதலியங்குசனங்களிலிருந்தும்
பத்திரம்வீரம் குக்கிடம் பங்கயம் கோமுகமென்னும் அங்காத்
ஞ்செய்து உருத்திரமுகமாயிருந்தும் இயமநியமாதிரியுடாங்க
யோகங்களைச்செய்தும், பஞ்சாக்கினி யிடையினின்று தபஞ்செ
ய்தும், முத்திபெறாமல் இராகத்வேஷங்களைப்பெற்று பிறவிப்பி
ணியிலுமுன்றுதிரிவார்கள் மேலும் ஒருநா ளச்சடாதீர்த்தத்தில்
மூழ்கினால் அறுபதினுயிரம்வருடம் கோதாவரிதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
னஞ்செய்த பலன்கிடைக்கும் நித்தியப்படி மூழ்கினவர்களுக்கு
சங்கை யமுனை கோதாவரி சிந்துகாவேரி நர்மதா துங்கபத்திரா
பிரயாகைமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலே ஆடிய பலனுண்டா
ம், அன்றியு மச்சடாதீர்த்தத்தில் மூழ்கினபேர்களுக்கு அந்தக்
கரணசத்தியாய் அஞ்ஞான நிவர்த்தியாகி அபரோட்சஞானத்
தையடைந்து சாயுச்சியமடைவதற்குச் சந்தேகமிராது மேலும்
இத்தன்மையாகிய மகிமைவயப்பெற்றிலகும் அச்சடாதீர்த்தத்
தில் பண்டொருகாலத்தில் வேதவியாச மஹருஷியினுடைய கு
மாரர் சுகரென்பவர் வந்துமூழ்கி யந்தமகரணசத்தியாய் நித்தி
யானந்த சொரூபத்தைப்பெற்றுவிளங்கினார்.

அஃதெப்படியெனும், ஒருநாள் வேதவியாசரைச் சுகர்வணங்கி அநேகதோத்திரங்கள்செய்து சுவாமி? வேதவேதாந்தமூர்த்தியே அடியேன் அகண்டபரிபூரண சின்மயத்தை யடையவேண்டி அநேகதபங்களும் யாகாதி கர்மங்களும் தீர்த்தயாத்திரைகளும்செய்தும், வேதாகமசாஸ்திர புராணங்களையறிந்தும் மனச்சுந்தேகமகன்று சத்தஞானமடையும் விதியைத்தெரியாமல் உள்ளக்கலக்கமுற் றிருக்கின்றபடியால் அதுநீங்கும்படி ஒருபாயஞ் சொல்லவேண்டுமெனப் பணிந்துநின்ற புத்திரனைப்பார்த்துவேதவியாசர்கூறுவார். வாராய்சதனை தகூறினபாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற்கட்டப்பட்ட சேதுவிலைங்கும் கந்தமாதனபருவதத்தில் சச்சிதானந்த சொருபமாயுஞ் சடாதீர்த்தமெனப் பெயருடையதாயும் விளங்குமோர் தீர்த்தமுண்டு அதீர்த்தத்தில் நீ போய்முழ்கி இராமமந்திரத்தை இடைவிடாமற்செய்துக்கொண்டு வருவாயாகில் அந்தக்கரணசுத்தி பெற்றுபேரின்பத்தைச்சார்ந்தபுண்யலோகத்தையடைவாய் அஃதெப்படியெனில் முன்னொருகாலத்தில் உண்ணப்போலவே வருணராஜனுடைய குமாரன்பிருகுமாமுனியென்பவன் அந்தக்கரண சுத்தியாகவேண்டியதாய்தனதுதாதைமீட்டத்தில் மந்திரபாபலேசம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கருதி வணங்கும்போது வருணராஜன் புத்திரன்மேற் கிருபைகூர்ந்து வாராய்பிருகுவே, உனதுஅந்தக்கரண சுத்தியாகவேண்டியதற்கோ ருபாயஞ்சொல்லுகின்றேன், அஃது யாதெனில் உலகின்கண்வயங்கும் பாதகண்டதட்சிணபாகத்தில் சேதுமத்தியில் ஒங்கும் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் இராமலிங்கத்திற்கு வலப்பக்கத்தில் இராமலட்சுமணர்களால் உண்டாகப்பட்ட சடாதீர்த்தவமன்றோர் தீர்த்தமுண்டு அதீர்த்தத்தில் நீபோய் தீர்த்தமாடினால் உனது அஞ்ஞானமகன்று பிரமசைதன்யத்தை யடைவாயென்றுரைக்க அதுபோற்பிருகுமாமுநிவர்சென்றுதீர்த்தமாடிகாமக்குரோதாதி பகையைக்காய்ந்து நிர்மலசித்தராய் நித்தியானந்த சொருபத்தையடைந்தார்.

இதுவுமல்லாமல் தூர்வாசமஹருஷியுயிப்படியே தீர்த்தமாடி இராமமந்திரத்தை யுச்சரித்து விஷ்ணு சொருபத்தையடைந்துவைகுண்டபதிப்பெற்றிருக்கின்றபடியால் நீயும்அவ்வாறே சென்று முழுகிவரக்கடவையென்று வேதவியாச சொல்ல அது தேட்டசுகரும் தாதையைப்பணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று தீர்

த்தத்தில்மூழ்கி இராமமந்திரத்தை ஜெபித்து அந்தக்கரணசத்தி யாய்மெய்ஞ்ஞானவிட்டையடைந்து பரப்பரம்மசொருபத்தைக் கலந்தார். ஆதலால் ஓ ரைமிசாரணயர்களே நீங்களுமதுபோற் சடாதீர்த்தத்தில் மூழ்குவீர்களாகில் உங்களைப்பற்றிய அஞ்ஞா னமியாவு மகன்று காமதேனு சுரபிவடிவாய் தேவாமிர்தங்களைப் புசித்துப் பேரின்பத்தை யடைவீர்களென்றால் அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை யாவராற்சொல்லிமுடியும் மேலுமத்தீர்த்தத்தில் பிதர்களுக்கும் பிரீதிபாய்த்திலதர்ப்பண திவசமுதலானவைகள் செய்து பிண்டமளித்தால் ஒன்றுகோடியாய்ப் பிதர்க்களுமான ந்தாதிபோகங்களை யதுபவிப்பார்களென்று சூதமுரிவர் கூறிய தைக்கேட்ட ரைமிசாரணயர் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கி முரி வரைப்பணிந்து சுவாமி! அடியேங்களுக்கு இன்னமக் கந்தமாத னத்தில்விளங்கும் மகிமைகளைத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்று வினவ முரிவருளங்கணிந்து அன்னவரைநோக்கி ஓ முரிவரே! இலக்குமி தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

சடாமகுட தீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

க2-வது.

இலக்குமி தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் ரைமிசாரணய வாசிகளாகிய முரிவர்களேமுன் னொருகாலத்தில் சர்வலோக சரணயனாகவும், ஜகதீசனாகவும், சர்வாந்தரியாமியாகவும், சலசலோசனனாகவும் விளங்கும் வைகு ண்டவாசனாகிய மகாலிஷ்ணுவுக்கும் அவரதுதேவியாகிய மகா லட்சுமிக்கும் ஊடல்விளைந்து ஒருவருக்கொருவர் கலகமிட்டு இல க்குமிதேவியார் தனது நாயகனைவிட்டு நீங்கி உலகின்கண் சேது விலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சாரலில்வசிக்கும் முரிவர்களிடம்

வந்துசேர்ந்து தனக்கோர் பன்னசாலை புதுகிக்கொடுக்கும்படியே
 ட்க அன்னவர்களதுபோல லமைத்துக்கொடுத்த பன்னசாலையி
 லெழுந்தருளியிருக்கையில் நாரதமகாமுனிவரவண் விஜயஞ் செ
 ய்து அம்மையைக்கண்டு பணிந்து கூறிச்சென்ற வண்ண மங்ங
 னம் ஓர் தடாகமுண்டுபண்ணி அத்தடாகக்கரையிற் சிவலிங்க
 பிரதிஷ்டைசெய்து பிரதிதினமுந்தான் அத்தடாகத்தில்மூழ்கிச்
 சிவலிங்கத்துக் கபிலேகஞ்செய்து மூன்றுகாலமும் பூசித்துநிட்
 டைசெய்து கொண்டிருந்தார். விஷ்ணுவானவர் வருத்தமுற்று
 தேவியை யெங்குந்தேடிக்காணாது முடிவில் கந்தமாதனகிரிச்
 சாரலிற் கண்டு மணக்களி கொண்டு அம்மைக் கநேக வுபசாரவா
 ர்த்தைகளைச் சொல்லி யழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவை குண்டத்துக்
 கெழுந்தருளும்போது மகாலட்சுமி தன்னுலேற்படுத்திய தடா
 கத்துக்குத் தன் பெயர்விளங்கும்படியாகவும் அதில் ஸ்நானஞ்
 செய்து இலிங்கத்தைத் தெரிசிப்பவர்களுக்கு கலிப்பட ரணுகா
 மலும், அஷ்ட ஐகவரியங்களுங் கைகடும்படி வரக்களைக்கொ
 டுத்துச் சென்றமையால் அதுமுதல் அத்தீர்த்தத்திற்கு இலட்
 சுமி தீர்த்தமென்றுபெயர். அதில் மூழ்கியபேர்கள் மேன்மையா
 கிய போகபாக்கியவர்களும் அஷ்டைசவரியங்களும் பெற்றுச் சக்
 ராதிபதிகளாய் அரசாட்சிசெய்து பரத்துக்கேதுவாகிய மோட்
 சத்தையு மடைவார்கள்.

ஆகலால், அதுபோல் நந்தியாவட்ட மாலையையுடைய துரி
 யோதனாதிகளும்பாண்டவர்களும் ஒருவருக்கொருவர்மனஸ்தா
 பப்பட்டு பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலிருக்கையில் அவர்
 கள் பிதாவாகியபாண்டுபூபதியை இந்திரசபைக்கு வரப்பட்டுதெ
 ன்றுதேவராஜன்ரிக்கவிட்டமையால் தேவர்களியாவருஞ்சந்தோ
 ஷிக்கும்படியாய் இராஜகுயயாகஞ்செய்து நிறைவேற்றினுல்தேவ
 சபையிற் சேர்த்துக்கொள்வார்களெனக்கருதி, நாரதரிடம்தன்பு
 த்திரர்களுக்குச்சொல்லியனுப்ப அதுபோல் நாரதர்மூலாகத்து
 க்குவந்து, பாண்டவர்களுக்குரைக்க, அதுகேட்ட பாண்டு மக்க
 ளாகிய வைவர்களுந் துன்பமடைந்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை
 யழைத்துவந்து ஆலோசிக்கவிரும்பிச் சிலதூதர்களை வருவித்து
 நிருபமெழுதிக்கொடுத்து துவாரகைக்குப்போய் அதிநீகிரமா
 யழைத்து வரும்படியாய் உத்தரவு செய்தனுப்ப அவர்களுங்

களிப்புடன் பிரயாணப்பட்டுக் காற்றுங்கடியவேகமாய் துவார
கையைபடைந்து கிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு பணிந்து, திருமுக
த்தைக்கொடுக்க, அதை வாசித்துணர்ந்தமாயவன் அவ்வாறேஇ
ரதாருடராய்ப் பிரயாணப்பட்டு இந்திரப்பிரஸ்தத்தைநோக்கி
வருகையில் பரந்தாமன் வரவுகண்ட பாண்டவர்கள் பரிவோடு
மெதிர்கொண்டுவந்துவணங்கி வந்தனைவழிபாடுசெய்து அழைத்
துக்கொண்டுபோய் நவரத்தினகசிதமாகிய அரியாசனத்திலெழு
ந்தருளச்செய்து, தங்கள் மனக்குறையை யோதியபோது அது
கேட்டவாமனன், பாண்டவர்களைநோக்கிக்கூறுவார். ஒ பாண்ட
டவர்களே! உங்கள் தாயையாகிய பாண்டுபுபதி சொல்லியனுப்பி
யது சரிதான் ஏனெனில் அதிவீர பராக்ரமசாலிகளாய் ஒப்பொ
ருவரின் நி விளங்கும் உங்களை அவர் புத்திரராய்ப்படைத்துந்
தேவசபைக்குப்போகயோக்கியதையில்லாதிருப்பது அழகன்று.
ஆதலால் இந்திரபதியினு மதிகமாயிருக்கவேண்டுமாயின் இரா
ஜகுயயாகஞ்செய்தாற்றான் கிடைக்கும் மேலும் அந்தயாகஞ்செ
ய்வதற்கோவென்றால், வேள்விக்கு வரும்படியாகிய பிராமணர்க
ளில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரதங்களிலொன்றும் குதிரைகளிலொ
ன்றும் ஒருகூடை பசும்பொன்விழுக்காடு மூன்னூற்றறுபதுநாள்
வரையிற் கொடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமாதலால் அப்படியிகொ
டுப்பதற்கு உங்களிடத்தில் ஒன்றுமில்லாமையால் மகாவிஷ்ணு
வின் தேவியாகிய இலட்சுமியாகிலும் கருணைசெய்து இவண்வந்
திருப்பாளாயின் யாகத்தை நிறைவேற்றச்செய்யலாமென்று கிரு
ஷ்ணபகவான் கூறியதுகேட்ட தருமராஜன் வாரும் சுவாமீ! ஸ்ரீம
ந்நாராயணமூர்த்தியாகிய பகவானே பிரசன்னமாயெழுந்தருளி
யெங்களிடத்தில் விளைபாடிக்கொண்டிருக்கிறபோது மகாலட்சு
மிவந்து குடிகொள்வதாபெரியகாரியமென்று தருமநந்தனர் சொ
ல்ல, அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சொல்லுவான்வாரும் தரு
மநந்தனா நீர் சொல்லுவது சரிதானாயினும் உங்களிடத்திலே லட்சு
மி பிரசன்னமாய் அநேக பாக்கியங்கள்வந்தடைந்து இராஜகு
யயாகம் நிறைவேறும்படியாய் நாமோருபாயஞ்சொல்லுகின்றோ
ம். அதுபாடுதெனில் தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிலோங்குங்கந்த
மாதனகிரிச்சாரலிலே இலட்சுமிதீர்த்தமென்றோர் தடாகமிருக்
கின்றது. அத்தடாகத்துக்கு நீங்கள்யாவரும் பிரயாணப்பட்டுப்
போய் ஒரு மண்டலப்போதுவரையிலிருந்து பிரதிதினம் புரித
வாசகர நியமத்தோடும் மூன்றுவேளையுந் தீர்த்தமாடித் தானத

ருமங்களைச்செய்தால் அஷ்டலட்சுமிகளுங் கைவசப்படுவது மல்
 லாமலுந் திக்குவிஜயஞ்செய்து அளவிறந்த திரவியங்களையும் இர
 தகஜதூரகபதாதிகளையுஞ் சேகராஞ்செய்துகொண்டுபின்னர் இரா
 ஜசூயயாகத்துக் கெத்தனிப்போமென்று கூறிய கிருஷ்ணபகவா
 ன் வாய்மையைக்கேட்ட தருமராஜன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷித்து
 புரோகிதரை வருவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் முன்னிலையில்
 பொருந்தின தினம்பார்த்துப் பாண்டவர்களைப் பிரயாணப்படு
 த்தி அவர்களிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு பகவான் துவா
 ரகைக்குச்செல்ல அப்போது பாண்டவர்கள் சுபமுகூர்த்தத்தில்
 இரதகஜதூரகபதாதிகளோடும் இந்திரப்பிரஸ்தத்தைவிட்டு நீங்
 கிக் காடு மலை வனம் வனந்தரம் காணாறு நதிகள்முதலிய பதிகளை
 யும் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களையுந் தெரிசித்துக் கடந்து சேதுவைச்
 சேர்ந்து கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் விளங்கும் இலட்சுமிதீர்
 த்தக் கரையிலிறங்கி பகவான் திருவாய்மலர்ந் தருளியதுபோல்
 ஒரு மண்டலப்போது வரையினும் உபவாசமாய்க் கந்தமூலபலா
 திகளைப்புகித்து திரிகாலமூந் தீர்த்தமாடி நியமத்தோடும் நிய
 படியாய் வேதியர்களுக்குக் கோதானம் பூதானம் கன்னிகாதா
 னம் வஸ்திரதானமுதலிய முத்தப்பத்திரண்டறங்களையும் விசேஷ
 மாகநடத்தி இராமநாதனை அந்திசந்திகளில் தரிசித்துத் தோத்
 திரஞ்செய்து ஒரு மண்டலப்போது நிறைவேறிய பின்னர் அக்கி
 ரிச்சார்பிலுண்டாகிய தீர்த்தங்களினெல்லாந் தீர்த்தமாடி கடவு
 ளைவணங்கி இரதகஜதூரகபதாதிகளோடும் பிரயாணப்பட்டு இந்
 திரப்பிரஸ்தம்வந்துசேர்ந்து, துவாரகைக்குத்தெரிவித்து ஸ்ரீகிரு
 ஷ்ணபகவானை வரவழைத்து வேண்டிய உபசரணைகள் செய்து,
 தாங்கள் தீர்த்தமாடிவந்ததை ஆதிபந்தமாகத் தெரிவிக்க, அதை
 க்கேட்ட கிருஷ்ணமூர்த்திமெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்துபின்பு
 பீமசேன அர்ச்சுன நகுல சகாதேவர்களோடும் சேனாதிபதிமுத
 லிய இரதகஜதூரக பதாதிகளோடுந் திக்குவிஜயஞ்செய்துவரும்
 படியாய்பிரயாணப்படுத்திவிட்டுசத்யபாமையோடும் இந்திரப்பிர
 ஸ்தத்திலிருந்து யாகத்துக்குவேண்டியசாமக்கிரிகைகளைச்சேகரா
 ஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில், பீமசேனன் அருச்சுனன் நகுலன்
 சகாதேவர்க ளிந்நால்வருஞ் சேனாசனியங்களோடும்பதினெண்
 பூமியிலுள்ளராஜவர்க்கங்களையும் ஐம்பததாறுதேசத்துப்பொக்
 கிஷபண்டாரங்களையும் இரதகஜதூரகபதாதிகளையுந் தங்கள் கை
 வசப்படுத்திக்கொண்டு இந்திரப்பிரஸ்தம்வந்து சேர்ந்து அநேக

மாயிரங் கோடிவெள்ளமாய் யானைகுதிரை முதலியவைகளும் அநேகங்கோடிபாரம் பசும்பொன்னும் இலங்கைவேந்தனாகிய விபீஷணனுற் கொடுக்கப்பட்ட அளவிறந்த நவமணிக்குவியல்களும் பொற்குவியல்களும் ஆடையாபரணதிகளுஞ் சேர்ப்பிக்க விடமில்லாமல் நிறைத்துவைத்ததை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுந் தருமராஜனுங்கண்டு சந்தோஷமடைந்து நல்லசபமுகூர்த்தத்தில் இராஜகுடியாகத்துக் காரம்பஞ்செய்து, திரௌபதைசமேதராய்தபோதனர் நுஜீசுவரர்முரீஸ்வரர்கள் முன்னிலையில் பந்துமித்ராதிபர்கள் சந்தோஷிக்கும்படியாய் த்ரியவுபவாசமாய் மூன்றுகாலம் வேதாகமவிதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து முன்னூற்றதுபது நாள் வரையில் யாகத்தை யதுட்டித்து, பூரணகுதிசெய்து தேவர்கள் சந்தோஷப் படுமபடியாய்க்கொடுத்து, வேதியர்முதலிய பெரியோர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் இரதகஜதூரக முதலியவைகளும், பசும்பொன்னும் ஆடையாபரணங்களுங்கொடுத்து திருப்திசெய்தித்து யாகமுடிந்தபின்னர் இவர்கள் தந்தையாகிய பாண்டுபூபதியை பொன்னுலகத்தரசனாகிய இந்திராதிதேவர்களெதிர்கொண்டுபோய் அநேகசைத்யாப சாரங்களோடு மழைத்துவந்து தேவராஜனுக்கணையாய் இந்திரரீலமரகத வெயில்பரப்புமரியாசனத்தில் உட்காரவைத்துக் கொண்டிருக்கையில், இங்ஙனம்தானம்வாங்கிய பிராமணர்முதலிய பெரியோர்களியாவரும் பேரானந்தமுற்றுப்பாண்டவர்களைப்புகழ்ந்துவிடைபெற்று அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பின்பு குந்திமக்களாகிய பாண்டவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை யுள்ளன்போடுபுகழ்ந்து துதித்து, துவாரகைக்கு அனுப்பி தாங்கள் அஷ்டலட்சமி கடாஷம் பொருந் ௩ வாழ்ந்திருந்தமையால் அதீர்த்தத்தின்பெருமையை யாவராற்சொல்லிமுடியுமென்று சூதமுறிவர் கூறியதைக்கேட்டமுறிவர்கள் சந்தோஷங்கொண்டுசுவாமியின்னுமங்குள்ள தீர்த்தமகிமைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவ, சூதர் உளங்களிகூர்ந்து ஓ முறிவர்களே! அக்கினிதீர்த்தமென்று ஓர்தீர்த்தமுண்டு, அதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

இ ல க் கு மி தீ ர் த் த ம்.

மு ந் தி ர் த ம்.

கட-வது.

அ க் கினி தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே! செப்புதற்கரிய சிறப்புற்றிலகுங் கந்தமாதன பருவதச்சாரலில் தருமசொருபமாயும் செல்வவடி வாயும் தபோதநராதி புண்ணியர்களுக்குத் தாயகமாயும் சமுத் திரக்கரையருகில் விளங்காநின்ற அக்கினிதீர்த்தமென்றோர் தீர் த்தமுண்டு. அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு உண்டாகிய அஞ்ஞானங்களகன்று தேஜோமயமாய் விளங்கும்படி செய்யும் அதன் பெருமையை யாவரார் சொல்லப்படுமென்று சூதமகாமு நிவருரைத்த வாய்மையைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர் மிகவுஞ் சந் தோஷமடைந்து, சுவாமி! தேவரீர் கூறியவண்ண மத்தீர்த்தம் செல்வவடிவாயிருப்பதற்கு அக்கினி தீர்த்தமெனப் பெயர்வந்த காரணமியாதோ, அதனை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்குக்கூறுவார் ஒழுமிவர்களே ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் தேவியாகிய சீதாபிராட்டியை இலங்கைவே ர்தன்கொண்டுபோய் அசோகவனத்திற் சிறையிட்டிருந்தபோது அன்னவன் தம்பியாகிய விபீஷணனை இராமமூர்த்தியானவர் அ டிமைகொண்டு இலங்கைக்கு சேதுபந்தனஞ்செய்து வானரவீரர் களோடுஞ்சேனைகளோடுஞ்சென்று இராவணனதுபத்துமுடியும் பனங்கொத்துபோல அற்றுவிழச்செய்து அவ்விலங்கைக்கு விபீ ஷணனைப்பட்டாபிஷேகனுக்கி, அவணின்னுஞ்சீதாபிராட்டியோ டும் மீண்டு, கந்தமாதன கிரிச்சாரலில் வழங்கும் வனத்தில் வந் துசேர்ந்து உம்பராதி யிம்பர்களுக்குரிய மணக்கலக்கம் நீங்கும் படியாய் மனதில்நினைத்தும் இராமமூர்த்தியானவர் அக்கினிதேவ னைவரும்படியாய் நினைத்தமாத் திரத்ால், அக்கினிதேவன் தன்னு டைய இச்சாசொருபமாய் சிவந்ததேகத்துடனுஞ் சிவந்தகண்க ளுடனும் வக்ரதந்தங்களுடனும் எழுநாவுடனும் சிவந்த ஆடை யாபரணங்களுடனும் சிவந்தவிலிலும் அம்புங்கொண்டு நாற்றி னையும்க்கினிச் சுவாலையானதுவிசும்படியாய் இராமமூர்த்தியின் முன்வந்துநிற்கும்போது, அவனைக்கண்ட தசரதநயன்சந்தோ ஷத்தையடைந்து, சீதாபிராட்டியைப்பார்த்துக் கூறுவார். வா

ருஞ்சனகனுக் கிருகண்மணிபோல்விளங்கும் பெண்ணே! உனது பதிவிரதாதன்மம் யாவருக்கும்விளங்கும்படியாய் இந்த அக்கினியிலே மூழ்கி வரவேண்டுமென்று சொல்ல, அது கேட்டதேவியார் மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து யானைபைக்கண்ட சிங்கத்தைப் போலும் கையைக்கண்ட புலியைப் போலும் அக்கினியிற்பாய்ந்து நாரற்சிசயமுலாவ, அதை தேவேந்திராதி முகிவர்கள் முதலிய யாவருங்கண்டு அம்மையின் கற்புக்கு ஆச்சர்யமடைந்து பாரிஜாத மந்தாரமுதலிய மலர்களைச் சோனைமாரிபோற் சலசலவென்று வருஷிக்கும்படியாய்ச்செய்து தேவதூதுரி முலக்கும்போது அக்கினிபகவானு அம்மையின்கற்பாகிய கடுங்கனகைத்தான் தாங்கமாட்டாமல், தாயே, நினதுகுழந்தையாகிய எனக்கு தே கங்குழைந்து வெந்து நொந்து போகின்றதே என்செய்வேனம் மணீ, கடையேனை யிவ்வேனை காத்து இரட்சிக்கும்படி கருணை செய்து வெளிப்பெவாய் தாயேயென்று துன்புறுவதைக்கண்ட இராமச்சந்திரமூர்த்திசந்தோஷத்தை யடைந்திருக்க அப்போது அக்கினிதேவன் பயபக்தி விரயத்தோடும் சுவாமியின் பாதத்திற் பணிந்து கூறுவான்.

சுவாமி இந்த சீதாலட்சுமியினுடைய மகிமையை ஆயிரஞ் சிரமு மிரண்டாயிரம் நூலும்படைத்த ஆதிசேடனுக்குஞ் சொல்லவரி தென்றால் ஏழுநாவையுடைய நானெவ்வாறு சொல்லு வேன் மேலும் இந்த மகாலட்சுமியைப் பரிசோதிக்கவுங் கூடுமோ சகல லோகங்களினும் விளங்கும் பெண்களுக்குட சிரோமணியாயிருப்பதன்றியுந் தேவர்கண் முதலிய யாவருக்குந் தாயகமாயிருப்பவள், நரவுருவாயவதரித்து தேவரீருக்கு பாரியை யாகத் தோன்றிய மாயா சொரூபி நித்தியமங்கல கலியாணி சகல ஜனபரிபாலினி ஜெகண்மோகினியே யிந்த வருவகொண்டு சீதைபென்னும் பெயர்பூண்டு இந்த யுகத்திலுனந்த வற்புதங்களை பெண்ணாம் நடப்பிக்கும்பொருட்டு அவதரித்திருக்கு மம்மணியே தேவரீர் பரிசோதிப்ப தெவ்வாறெனச் சொல்ல அப்போது தேவேந்திரன் முதலியயாவருஞ் சந்தோஷாடைந்து அம்மையாரை மேன்மீமலும் புகழ்ந்தார்கள். அது கண்ட இராமமூர்த்தி மனமகிழ்வுகொண்டு தனது தேசியைக் கருணையோடும் நோக்கி வாரும் பெண்ணே பென்றழைக்க உடனே சீதாபிராட்டியார் தனது கூந்தலிலே யணிந்திருந்த புடபங்கௌல்லாம் அன்றலர்ந்த புட்பம்போற் பிரகாசிக்கும்படியாய் அக்கினியை விட்டு வெளிப்பட்டு தனது நாயகனாகிய இராம மூர்த்தி

பைப்பணிந்து நிற்கையில் அக்கினிதேவனும் சீதாலட்சுமிபைச் சோதித்தபாபந்தீரும்படியாய் சமுத்திரத்திலேநானஞ்செய்து இராமமூர்த்தியைவந்துவணங்க அப்போதுஇராமர்வாருமக்கினி பகவானே! நீர்சமுத்திரத்தில் முழுசினமைபால் அவ்விடத்துக்கு இன்றுமுதல் அக்கினிதீர்த்தமென்றுசந்திரசூரியருள்ளவரையில் விளங்குவதோடும் மகாமகைகளைப் பெற்றும் எவ்வகைப்பாவி கள் வந்து தீர்த்தமாடியபோதிலும் அவர்களுடைய பாவங்களி யாவும்கன்று புண்யதேகத்தைப் பெற்று சாலோகசாழீபசாரூப சாயுச்யமென்னும் பதவினைப் பெறுவதோடும் பெண்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் கற்பும் மக்கட்பேறும் பெற்றுப் பரிசுத்தராவதன் றியும் அன்னவர்களைப் பற்றிய பிரமராக்ஷஸிமுதலிய பேய்பிசா சுகளும் விலகிப்போகுமென்றும் வாக்களித்து இராமமூர்த்தியா னவர்சீதாபிராட்டிமுதலிய யாவரோடு மவணின்றெழந்தருளிக் கந்தமாதன பருவதத்திற் சேர்ந்திருந்தாரென்றுசூதமுவிவார்சொ ல்ல அதுகேட்ட நைமிசாரண்யர் சுவாமி! தேவரீர் பூதபிரேதபி சாச கணங்களும் விலகுமென்று கூறியது எவ்வண்ணமோ அத னைச் சிறுவளம்பற்ற வேண்டுமென்று வினவிய முனிவரைப்பார் த்து, ஓ முனிவர்களை இந்த பூலோகத்திலே பாடலிபுரமென்றோ ர் பட்டணமுண்டு.

அந்தப் பட்டணத்திலே பசுமானென்னுமோர் செட்டியா னவன் மிகவும் யோக்யதாபட்ச முடையவனாகவும் புத்திசாலி யாகவும் வெள்ளி பொன்முதலிய பலபல வியாபாரங்களிலும் கீர் த்திவகித்தவனாகவும் இராஜ சன்மானமுடையவனாகவு மிருப்ப வனுக்கு இரத்தினவதியென்றும் சொர்ணவதியென்றும் குண வதியென்றும் பெயரையுடைய மூன்று பத்தினிகளுண்டு அம்மூ ன்றுபேர்களுள் மூத்தவளாகிய இரத்தினவதியென்பளுக்கு சுவ ண்யனென்றும் மண்யனென்றும் சொரூபண்ய னென்றும் மூன் று பத்திரார்களும் அவளுக்கினையாளாகிய சொரூபண்ய னென் றும் மூன்று புத்திரர்களும் அவளுக்கினையாளாகிய சொர்ணவதி யென்பவளுக்கு சுகோகனென்றும் கோசகனென்றும் இரண்டு பிள்ளைகளும் அவளுக்கினையாளாகிய குணவதியென்பவளுக்குப் பண்ணியனென்றும் கோசனென்றும் தூர்ப்பண்ணியனென்று மூன்றுபிள்ளைகளுமாக எட்டுப் பிள்ளைகள் பிறந்தமையால் அவ ர்களது தாய்மார்களுந் தந்தையு மிகவுங் களிப்போடு நாளொரு மேனியாப் வளர்த்து மூன்றும்பிறைச் சந்தினைப்போல வளர் த்து வரும் அப்பிள்ளைகளுக்கு ஐந்து வயதுபூரணமாகக்கூண்டு

வித்யாரம்பஞ்செய்யக்கருதி சபமுகூர்த்தங்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து கல்விப்பயிற்சி செய்துவருகிறபோது தம்முடைய குலாசாரவிதையையும் போதனைசெய்வித்துச் சமர்த்தராகும்படிசெய்து சுவண்யன் முதலிய எட்டுப்பிள்ளைகளுக்குத் தாய் தந்தையர்களும் சந்தோஷித்தர்களாய் வாழ்ந்துவருநாளில் அப்பிள்ளைகளினது சமர்த்துகளைத்தெரிந்த தந்தையானவன் வர்த்தகஞ்செய்யும்படியாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று யோசிக்கும்போது யாவருக்குமினையவனாகிய துற்பன்னியனானவன் மிகவுஞ் சிறுவனாக விருப்பதால் அறிவினத்தால் துன்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்து இளங்கன்று பயமறியாதென்னுந் தன்மைபோல் பாம்பின் குட்டியைப்போல் மனத்தில் விஷத்துக்கொப்பாகிய துர்ப்புத்தியை வகித்துக்கொண்டு தன்னிச்சையாய்த் திரிந்து வருவதைநோக்கில் எவ்வாறிருந்ததெனில் அஷ்டதிகுதப் பாலர்களிலொருவனாகிய அந்தகனென்னும் யமன் எப்படி உலகினருக்கு பயங்கரத்தைத் தரத்தக்கவனாக விருப்பானோ வதுபோ லிச்சிறுவன் அப்பாடலிபுரத்தில்வாழும் பிரம்ம ஸூதத்திரிய வைகவ குத்திரனென்னு நான்கு வருணத்தினும் தன்னைப்போன்ற சிறுவர்க ளையுந் தனக்கு ஒருவருடமிரண்டுவருடம் பெரியவர்களாகவிருக்கும் பிள்ளைகளையும் நேசித்து, அப்பா நேசரே! இவ்வருக்குப் புறம்பாயிருக்கும் ஏரிகளிலுங் குளங்களிலும் மடுக்களிலும் விசேஷமாய்த் தாமரை அல்லி நீலோற்பலஞ் செங்கழுநீர் முதலிய புட்பங்கள் அபரிமிதமாய் புட்டித்திருப்பதால் நாம்போய்பறித் துவந்து விளையாடுவோம் வாருங்களென்று கூட்டிக்கொண்டு போய் ஊருக்குப் புறம்பாய் இரண்டுநாழிகை தூரத்திலிருக்குங்குளங்களிலேனு மடுக்களிலேனு மிழியச்செய்து ஜலத்துள்ள முர்தி மிதித்துக் கொன்றுவிட்டு பிரறறியாமல் மவுனமாயிருந் தும் இதே தொழிலாய் அவ்வூரிலுள்ள சிறுவர்களை நாசப்படுத்தி வருகையில் பிள்ளையை யிழந்தவர்க ளிச்சங்கதியைத்தெரிந்து கொள்ள மாட்டாமல் கூகுவென்றலறியும் வயிற்றிலறைந்துகொண் டும் ஐயோ இப்போது தயிருஞ்சாதமுஞ் சாப்பிட்டு வெளியி ல்வந்தவனைக் காண்கிலேனே என்செய்வோமென்பவர்கள் சிலரு ம் இதோ பட்சணம் வாங்கி யுண்ணவேண்டுமென்று படாதபாடுபடுத்திக் காசவாங்கிவந்தவனைக் கடைவீதியிலுங் காண்கிலோமே யென்பவர்கள் சிலரும் ஐயோ அடியக்கச்சி நேற்றையதினஞ் செய்தவைத்திருந்த பட்சணத்தைக் கொடுக்கச்சொல்லி வாங்கிவந்த மைந்தனைக் காண்கில மென்போர்கள் பலருமாய் இ

றைச்சலிடுவதோடும் ஐயோ காலன்வந்து ஆவியைக் கொண்டு போனபோதிலும் நகரமுழுதும் தேடியும் உடலத்தையுங் காணோமே யென்பாரும் அல்லதுபட்டணம்விழுங்கிவிட்டதோவென்பாரும் அடிதங்காய், இப்போதுதான் என்னொரு குழந்தைக்குத் தைலமிட்டு மஞ்சனமாட்டி அகிற்புகைகூட்டிவிடுத்தபிள்ளை மாயமானால் இக்கொள்ளைக் கென்செய்வே நென்பாரும் ஐயோ என்மகன் கடாவினையாட்டுப்பார்த்துக்கொண்டு அரண்மனைவாயிலின் நவன் இதற்குள் எங்குசென்றனென்று ஒடிப்போய்த் தேடுவாரும், சிலர் அரைக்கணமேனு மென்னை விட்டுப்பிரியாதவன் இப்போதென்னமாயமானாலே வென்கண்மணியைக்காணோமே யென்பாரும் இவ்வாறு பற்பலவிதமாய்த்துன்பப்படுவதைக் கண்ட துற்பன்னியானவன் இருபதுநாள் முப்பதுநாள்வரையிலசரப்போட்டுத் தானுமவர்களோடு கூடிக்கொண்டு பிள்ளைகளைத்தேடி விசனமடைந்து மெத்தவுந் துன்பப்படுபவனைப்போலிருந்து ஊறிற் சந்தடியடங்கியபின் மறுபடியும் அவ்வாறு செய்து ஒன்று மறியாதவனைப்போ லிருப்பான்.

மேலுமிவன்றந்தையாகிய பசுமானென்பவன் திரவியவந்தனாகவும் பெரியவியாபாரியாகவுந் தயாளகுணமுடையவனாகவும் அரசனுக்கு கண்மணிபோ லிருக்கின்றவனாகவு மிருப்பதுபற்றி அவனுடைய புத்திரன்பேரில் சந்தேகநினைப்பதற்கிடமில்லாமல் அவரவர்கள் பிள்ளைகளைத் தேடிக்காணாமலமுதலாக கருமஞ்செய்வதுமேதொழிலாய் அப்பட்டணமுழுமையும் புத்ரவிர்த்தியில்லாமல் நாளுக்குநாள் கூடிணப்பட்டு இழந்தயாவரு மரிசனிடத்தில் ஒரேகூட்டமாய்ச் சேர்ந்துவருஞ் சங்கதிகளைச்சொல்லிவயிற்றிலறைந்து கூக்குரலிட்டார்கள். அதுகேட்டவரசன் ஆச்சரியமும் அடக்கப்படாத துன்பமுகொண்டு உடனே காவலாளரைவருவித்து அடாகாவலாளிகளே நமதுபட்டணத்திற்கிஞ்சித் தேனுமச்சமில்லாமல் பிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போருங்கள்ளரைப்பதிவிருந்துபார்த்துப் பிடித்துக்கொண்டவாருங்களென்றகட்டளையிட அப்படியேஅக்காவலாளிகள் அவர்களாற்கூடியதந்திரங்கள்செய்தும்கள்ளரகப்படாததுயாதெனின், இக்கொடுமைக்குரிய துற்பன்னியானவன் குழந்தைகளோடு குழந்தைபாய்க்குடிவினையாடி பிழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கொல்லுவதை

யோசியாமலு மவன்பேரிற் கலவரப்படாமலு மிருப்தனால் மேலு
 ம்மேலும் விர்த்திபட்டு மறுபடியும் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த
 வர்கள் அரசன்கொலு முகத்திற் போய்க் கூச்சலிட்டுழல்வதைக்
 கண்டவேந்தன் மிகவும் பரிதாபங்கொண்டு அயர்வுற்றிருக்கை
 யில் ஒருநாள் துற்பண்ணியானவன் அந்நகரத்தும்பிள்ளைகளிலே
 ஐந்து பிள்ளைகளைத் தாமரைப்பூப் பறித்துக்கொண்டுவரலாம்வா
 ருங்களென்று ஊருக்குப்புறம்பாயோங்கும் காட்டிலேயழைத்
 துக்கொண்டுபோய் மெத்தவும் ஆழம்பொருந்திபதாகவும் ஆம்ப
 ல்நெய்தல் கொட்டிமுதலிய புட்பங்கள் புட்டித்திருக்குமோர்
 மடுவில் இவ்வைந்து பிள்ளைகளையு மிறங்கச்செய்து தானுங்கூட
 விழுந்து கழுத்தளவுஜலம்வரையி லவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு
 போய் ஒவ்வொருவராய்ச்சேற்றுள் ளழுந்தும்படியிதித்துத்து
 வைத்துவிட்டுத்தான் கரையேறிப்பட்டணத்துக்காடிவந்துஒன்
 றுந்தெரியாதவனைப்போலிருக்கையில் சேற்றில்முந்திப வச்சிறு
 வர்களுக்குயிரீங்காமல் ஜலத்தைக் குடித்துத்திகைத்து ஒருவ
 ரையொருவர் பற்றியிழுத்துத்தடுமாறிக் கடவுளினருளாற்கரை
 யேறித் தங்கள் விடுவந்துச்சருவதற்குத் தடந்தெரியாமல அம்
 மடுக்கரையிற்றானே கோவென்றழுதுகொண்டிருக்கும் ஓசையை
 வழிப்போக்கர் அறிந்து பாடலிபுரத்திற் போய்ச்சொல்ல, அச்ச
 ங்கதியைப் பட்டணத்திலுள்ள யாவருங்கேட்டு ஐயோ என்பிள்
 னையென்று ஒடோடியும்போய்ப்பார்க்கையில் அப்பிள்ளைகள்தே
 கமெல்லாஞ் சேருகவுஞ் ஜலமானது காதிலும் முக்கிலும் வாய்
 வழிபினுமேறிப் பெருமூச்செறிந்து வயிறுகளுப்பிப் பேசுவதற்
 குமசத்தமாயும் துற்பண்ணியனதுகாலினால் மிதிப்பட்டிருக்கும்
 வருத்தத்தோடு மெலிந்திருப்பதை யக்குழந்தைகளின் தாய்தந்
 தைகள்கண்டு துக்கமேற்கொண்டு ஓறுவாறுதேர்ந்து அடாரீங்க
 ள் இங்குவந்தவிதமென்ன உங்களைக்கூட்டிவந்தவர் யார் உங்க
 ளுக்கு உடம்பெல்லாஞ் சேருகிவிதமெப்படி? சொல்லுங்கடாகு
 ழைந்தைகாளென்றுகேட்க, அதற்கந்தபிள்ளைகள் தத்தம் தாய்
 தந்தைகளோடு நடந்தசங்கதிகளை யாதியந்தமாச்சொல்ல, அவ்
 வார்த்தையை யாவருங்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு அடா அப்பாஇந்த
 சண்டாளச்செட்டிபபயலா சதிசெய்து ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளை
 பெல்லாங்கொன்று வருகிறானென்றுநடுங்கி மெய்சோர்ந்துபெரு
 மூச்செறிந்துஒன்றுந்தோற்றாதவராய், அவ்வைந்துபிள்ளைகளையு

மெடுத்துக்கொண்டு பட்டணம்வந்துசேர்ந்து கொலுமுகத்துக் குப்போய் வேந்தனிடத்தில் முறையிட்டார்கள். அவ்வாறுரைத் தமொழியைக்கேட்ட வேந்தன் திடுக்கிட்டு மணங்கலங்கிச் சிவ சிவவென்று செவிகளைப்புதைத்தும், இப்பாதகத்தை யெவ்வகை துலைப்போமென்று யோசித்தும் மந்திரிபிரதானிகளுடனே யோ சித்துப்பசுமானென்கிற செட்டிபைக்கூட்டிவரும்படியாய் தூதர் களை யனுப்பிவைக்க, அதுபோலத்தூதர்களோடிப்போய்ச்செட் டிக்கு அறிக்கையிட்டளவிற் செட்டியானவன்கேட்டுத் திகைத் தெழுந்திருந்து மிகுந்தபயத்தோடு அரசனைவணங்க, அரசன்க ண்டி வராய்பசுமானே! உனது இளையகுமாரனாகிய துற்பன்னி யனுனவன் பிள்ளைகளைக்கொல்லும் பெரும்புதமாய் இதுவரையி ல்நமது பட்டணத்திலுள்ள நான்குவருணத்தவர்களது பிள்ளை களை நாசப்படத்தூறிவந்ததுமல்லாமல் இன்றையதினம் ஐந்துபி ள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு ஊருக்குப்புறம்பாயிருக்கும் மடுக் கரைக்குப்போ யமமடுவி லவர்களைச்சேற்றிலழுத்திவிட்டு ஓடிவ ந்துவிட்டதாய்ப் பிரசைசுள்சொல்லுகின் றமையால், அதற்குநீ என்னசொல்லுகிறாயென்று கேட்கச் செட்டியானவன் சிந்தைக லங்கி ஒ வேந்தே, யானென்செய்வேன், கடவுளெனக்கு இத்த ன்மைபூண்ட கொடும்பாவியாகிய பிள்ளையைக் கட்டளையிட்டி ருக்கின்றபடியாலும் இராஜரீதிக்குவழுவில்லாமற் கொன்றவனை க்கொல்லவேண்டுமென்னுந் தன்மையின்படி தேவரீருக்குப் புண் ணியமுண்டாகும்படியாய் அப்பாவியைக்கொலைசெய்யாமல் இச் சீமையெல்லையைக் கடந்துபோகும்படியாய் ஒட்டிவிடும்படி உத் தரவுசெய்தால் கொன்றவனைக்கொல்லுங் கொலையென்னும் வா க்கியம்போல், தானேகொலையுண்டிவிடுவா னாதலால் தாயென்னு ந்தமரென்றும் மனைவிமக்களென்றும் சிநேகிதர்களுன்றும் பார் க்கப்படாததலாலும், அங்ஙனம் ஒருக்கால் அபிமானத்தால் யோசிக்கில் செங்கோல் கொடுங்கோலாய் இலட்சமியும் விலகிச் செய்த புண்ணியங்களும் பாழ்படும் ஆதலால் தேவரீர் எனது தாட்சிண்யத்தை மனத்திலே நினைத்தால் இச்சண்டாளன் செய்துவருக கொடுமையினாலே இந்நகரமும் நாசமாய் என்குலத்துக்குங் கெடுதி சம்பவிக்குமென்று, கொயிலாம ல்தூரத்திவிடும்படியாய்ப் புத்திரவாஞ்சையாற்சொல்லுஞ் செட் டிபைநோக்கி, அரசனுனவன், ஐயா செட்டியாரே! நீசொல்லியவ ண்ணம் உன்பிள்ளையை விடலாமோவென்று கேட்க, அதற்குச்

சேதுஸ்தல புராண வசனகாவியம். கடுள

செட்டியானவன், மகாராஜனே! தேவரீர் கூறியமொழியை யடியேன்கேட்டவுடனே நானேயவனைக் கொல்லவேண்டு மாதலால் தமதுசித்தம்போற் செய்துகொள்ளுமென்றுகூற, அப்போதரசன், அவ்விடமிருக்குந் தூதுவர்களைநோக்கி, அடா தூதர்களே! துற்பன்னனைக் கொண்டுவாருங்களென்றுகூற, உடனே தூதர்களோடிப்போய் துற்பன்னனைப்பிடித்துவந்து இராஜ சமூகத்தில் விட, இராஜன் அக்கொடியவனைநோக்கி அடாதுற்பன்னு! நீநடந்தகாரியங்களை ஒளியாமற்சொல்லடாவென்றுகேட்ட, அப்போது துற்பன்னன் தான் நடத்திவந்தகாரியங்களை யாதும் ஒளியாமல் வேந்தன்முன் உண்மையாய்க்கூற அவ்வுரைகேட்ட அரசன் சினங்கொண்டவனாய் அங்குள்ள கொலைஞரைப்பார்த்து, அடா கொலைஞர்களே! இச்சண்டாளனை ஒருகணப்போதினும் வையால் இவ்வெவ்லைக்குப்புறம்பாய்க்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இவ்வழி மறுபடியும் நோக்காமலிருக்கும்படியாய் தூரத்திட்டுவாருங்களென்றுகூற அதுபோற்றலையாரிகளும் அரசனது உத்தரவின்படி அவ்லுரிலுள்ள ஜனங்கள் காணும்படியாய் துற்பன்னனுடையபிடரியைப்பற்றி முன்னும்பின் னுமாயிழுத்துத் தள்ளிக்கொண்டுபோகின்றபோது அப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களியாவருமவனைப்பார்த்து மண்ணைவாரித்தூற்றி என் பிள்ளையை அனியாயமாய்க்கொன்ற இச்சண்டாளனை ஜாக்ரதையாய்கொண்டுபோங்கள் இல்லாவிட்டால் உங்களையும் மோசம்பண்ணிவிட்டுவந்துவிடுவா நென்பாரும், இவன் இதுபரியந்தஞ்செய்துவந்தவிசித்ரமொருவருக்குந்தெரியாமலிருந்தபடியால் நாம்செய்தவழுவின்னையெல்லாங்கூடி இவ்வுருவாய்வந்து ஜனித்தானேவென்பாரும் ஐயோதரு மசொருபியாகிய பசுமானனுக்கு இக்கொடும்பாலி பிள்ளையாய்வந்து ஜனித்தது அவனது பண்டைவினையோ வென்பாரும், ஐயோ இக்கொடும்பாலிக்கு இத்தற்புத்தியை யார்போதனைசெய்தாரோவென்பாரும், அடியம்மா இதோபிள்ளையைக் கொல்லும் பெரும்பூதம்வருகுதடிபென்பாரும், இவ்வாறுபலபலவிதமாய்ப்பேசி அவர்கள் தத்தம்விடபோய்ச் சேருகையில் இவைகளையெல்லாங்கேட்டுக்கொண்டேவருகிற துற்பன்னியனைத் தூதர்கள் பட்டணத்துக்குப் புறம்பாய் இரண்டுகூதம்வழிக் கப்பாற்கொண்டுபோய் அத்திசையிலுள்ள காவலாளிகளுக்கு இவனுடைய சேதியைத்தெரிவித்து இவன் இத்திசைநோக்கிவராமல் சாக்ரதையாய் பாருங்களென்றுஞ் சொல்லி, துற்பன்னியனைமருட்டி

த்தரத்திவிட்டு அரசனிடத்தில்வந்துவணங்கிச் செய்தியை யறிவித்துவிட்டார்கள்.

அப்பால் துற்பன்னியனானவன் நெருப்பு எவ்விடத்திருந்த போதும் அதன்குணத்தைக்காட்டுந் தன்மைபோல இராஜனது காவலாளிகளால் தன்னைத்தூர்த்தியபின்னர் அவ்வனமெல்லாஞ் சுற்றிக்கொண்டு தொலைதூரஞ் செல்லும்போது மிகுதியும்பசியுண்டாகியதால் அவ்வனத்திலுள்ள காய்கனிகிழங்குகளைப்பறித்துத்தின்றும் இவ்வனத்திலெங்கேனும் பிள்ளைகளாகப்படுமோவென்னுமெண்ணத்தோடும் அலைந்துதிரிகிறபோது, ஒருநாள்வனத்துள் மலையடிவாரத்தில்தபசிகளாகிய பெரியோர்களிருக்கும்பன்னசாலையினிடம்போய்நிற்கையில் அம்முரிவர்களதுபிள்ளைகளிற் சிலர்கூடி பூசைக்குப்பத்திரபுட்பங்களைக்கொண்டுவரும்படிபோகையில் அப்பிள்ளைகளில் ஒருவனைக்கெட்டியாய் மற்கட்டாகப் பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய் அவ்வனத்திலேயிருக்கும் குளத்தில் அழுத்தியிதித்துக்கொல்ல உடனே அச்சிறுவனுடன்கூடி வந்தபிள்ளைகளியாவருங் கண்டபயந்து கோவென்றலந் அபயமிட்டுக்கொண்டோடிப்போய் தங்களுடைய ஆசிரமஞ்சேர்ந்து இறந்துவிட்ட சிறுவனது தந்தையாகிய உச்சிரவாகு முரிவரிடத்திற்சொல்ல அதுகேட்டமுரிவர்திடுக்கிட்டெழுந்து குளக்கரைக்கோடிவந்து பார்க்கையில் குழந்தை சேற்றிலழுந்தி யுயிர்மாய்த்திருப்பதைக்கண்டு பெருந்துன்பங்கொண்டு அடங்காக்கோபத்துடனே அங்கிருந்ததுற்பன்னியனைப்பார்த்து அடாசண்டாளா கீஞ்சித்தேனும்யோசியாமல் என்பிள்ளையை அநியாயமாக்கொன்றபடியால் பீபெருந்துன்பத்துக்காளாகி அலகையாகக்கடவைபென்று சாப்பங்கொடுக்க அதுகேட்ட துற்பன்னியன் மனங்கலங்கி தைரியமுமிழந்து அச்சமுற்றவனாய் தான்முன்செய்திருந்த கொலைகள் இவனைச்சூழ்ந்துவாதிக்க அதனால்யாதுந்தோற்றமல் வெறிகொண்டவன்போல் அக்காட்டில் வாழங்காடி புலி சிங்கம் காட்டெருமைகளுக்கொப்பாய் அவைகளோடுஞ்சேர்ந்து சஞ்சரித்து இரைமுதலியவும் ஜலபானமும் கிடைக்காமல் அலைந்து திரிகிறபோது ஒருநாள் அவ்வனத்திற் சண்டமாருதம் போன்ற ஓர் குறாவளிக்காற்றும் அதனோடுமழையுமுண்டாகிவழிக்காலம் போல்மாத அதனால் மாங்கள் முதலியவைகளும் மான்மரைமுதலிய விலங்கினங்களும் பெருங்காற்றி லகப்பட்ட சருகுபோற் கீழேமோதிவிழுந்து மழைவெள்ளத்தில் உருட்டிக்கொண்டெவ்ரு

கையில் துற்பன்னியனுனவன் எவ்வகையுமில்லாமல் வெள்ளத்தி லுருட்டிவரும்விருட்சங்கனையும் கற்பாறைகளையும்பற்றித் துன் பமடைந்து கரசரணதிகள் விலவிலத்தும் தேகங்குளிர்த்தும்பசி ப்பிணியால் மெலிந்தும் நாகார்பாய்ச்சற்போல் தவழ்ந்துகொ ண்டுவருகையில் அவனது பார்வைக்குமுன் அவ்வனத்திற் பர்வ தாகாரம்போல் மும்மதங்கொண்ட யானையானது இறந்துகிடப் பதைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு அதனருகில்வந்து அதன்வா யினிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கையில் அந்தயானையின துவாயானது கிழிப்பட்டிருந்தமையால் அது இவன் கண்ணுக்கு ஓர்மலைக்குகையைப்போற் றேன்றியதைக்கண்டு குளிர்வாடை யைச்சகிபாதவனாய் அவ்வழியாற்பிரவேசித்து வயிற்றில்நான்கு புறமும்போய் முட்டிப்பார்த்து மறுபடியும் வெளியில்வருவதற் குவழிதெரியாமல் தன்பல்லினாலே யானையினது குடல்களைக்கடி த்தும் எண்புகளைநொறுக்கியும்தோலைக்கடித்தும் ஒருபக்கத்தை ப்பீறிக்கொண்டு வெளியில்வந்து பசிபொறுக்கமாட்டாமல்அந்த யானையினது வயிற்றிலிருந்து வழியும் நிணமுதலிய மாமிசங்க ளைத்தின்கையில் அவை இவனுக்கு மெத்தவுஞ்சுவையாக விருந் தமையால் அதனடியிலே உட்கார்ந்துகொண்டு நாய்நரிமிருகங்க ளுக்கொப்பாய் தனதுகைகளாலும் வாயினாலும்பற்றி மாமிசத் தைப்பிடுங்கித்தின்று சந்தோஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ம ழையானது மேன்மேலும் யானையின் துதிக்கையினின்று சொரி வதுபோல ஜலபகொட்டுந்தன்மையாலும் சண்டமாருதமும் வி சேஷித்ததனைக் கலந்தமையாலும் வெள்ளமானது ஆகாயத்திற் கும்பூமிக்குமொன்று யிரைச்சலிட்டுவந்து யானையையுந்துற்பன் னியனையுமுருட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்திறசேர்க்கஅப் போதுக்கடலில் அலைகள்விசேஷித்தெழுந்து ஆரவாரத்தோடு மோதுந்தன்மையால் அன்னபானதிகளுக்கு மயலாய் வெய்யிலு ங்காற்றிலும் மழையிலும் நெருக்குண்டிருந்ததுற்பன்னியன் அ லைகளிற்சிक्கி மீளாதவனாய் உயிர்மாய்ந்தொழிந்தான். கேளுங்க ள் முடிவர்களே! இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் மானவர்களுள் அவர வர்கள்செய்த நல்வினையினையின்படி அவர்களுக்குஇகத்திற்றா னே மூன்றுவருடம் மூன்றுமாதம் மூன்றுபட்சம், அல்லது மூன றுவாரத்திற்குள்ளாகிலும் சுகதுக்கங்கள் சம்பவிக்குமென்னுஞ் சருதிவாக்கியத்திற் சொல்லியபடிதப்பாமல் ஒருபொய்பேனுஞ் சொல்லாத பசுமானென்கிற செட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்த துற்பன்னியன்செய்த கொடுமையால் பசிப்பிணியாலும் சிசுஹ

த்தியினாலும் காடுமலைவனம் வனந்தரமெல்லாந்திரிந்தும் முனிவ
 ராற்சாபநேர்த்து காற்றினாலும் மழையினாலும் மெலிந்தும் மிருகத்
 தோடொப்பாய் மாமிசாதிகளைப்புகித்தும் வெள்ளத்தாற் சமுத்
 திரத்திற் சேர்க்கப்பட்டிறந்தவன் அலகைவடிவாய் வனங்களில்
 நூறுபிரங்கோடி கற்பகாலம்வரையில் ஓரிடத்திலுந் தங்காமற்
 சமுன்றுதிரிந்து பொ கைமலைச்சாரலில் வருகிறபோது ஒருநா
 ள் அகஸ்தியமகாமுனிவர் அங்குள்ள ஓர் பொய்கையில் ஸ்ரான
 ன்செய்து ஜபதபநியமரிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டிருக்கை
 யிலவரைகண்ட அலகைவடிவாகிய துற்பன்னியன் பசியின்
 கொடுமையாற்கொன்று திண்ணவேண்டுமெனக்கருதி மகாவுக்ர
 த்தோடு மவர்மீதிற் பாய்ந்தெடுக்க மேவையில் அகஸ்தியர் கண்
 விழித்து ஏறிட்டுப்பார்க்க அம்மகாமுனிவரது பார்வையானது
 இவன்பேரிற்பட்டவுடன் அவனைப்பற்றியிருந்த கொடுமையிற்
 கிஞ்சித்து விலகின்றது அது எப்படியிருந்ததெனில் உலகின்க
 ண்மானவர்களைப்புணர்ந்த பாபங்களெல்லாம் பரிபூரணமாய் உ
 ணர்ந்த ஞானிகளது விளிபட ஒடுமென்னும்வாக்கியம்போல் அ
 கன்றமாத்திரத்தில் துற்பன்னியனுக்கறிவுதோன்றி நற்குணத்து
 டனே அகஸ்தியமாமுனிவரைப் பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்
 கமாய்ப் பணிந்தெழுந்துநின்று துதித்தான்.

அப்போது அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியிழைப்பார்த்து அவ
 னது ஜன்மாநுபவங்களையுங்கன்மானுபவங்களையுமறிந்து அவன்
 துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றுகருணைசூர்த்துதன்
 னுடைப சீடர்களிலே சுதிக்கணனென்பவனை யழைத்து அப்பா
 சுதிக்கண றீஇந்தப்பாவியைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்க்கந்தமாத
 னகிரிச்சாரலில்போங்குஞ் சேதுமத்தியில்சமுத்திர நீரத்தில் ஸ்ரீ
 ராமநாதனுக்கு முன்பாகவிளங்குஞ் அக்கினிதீர்த்தத்தில் சங்க
 ற்பவிதியின்படிமூழ்கி, பின்னர் அத்நீர்த்தத்தையள்ளி அபிமந்தி
 ரித்து இவன்தலையிற்புரோட்சித்து அப்பாலிவனையுஞ் சங்கற்ப
 விதியின்படிமூழ்கச்செய்துவாவெனக்கட்டளையிட அதுபோற்சு
 திக்கணனும் அலகையாயிருக்கும் துற்பன்னியனை யழைத்துக்கொ
 ண்டுபோய் கந்தமாதநபர்வதத்தைச்சேர்ந்து அங்கனம்விளங்கு

கின்ற அக்கினிதீர்த்தத்திற்குப்போய் முன்பு தனதுகுருஸ்சுவா
மிகள் விஷ்டபளித்தவண்ணம் அத்தீர்த்தத்தில்சங்கற்பவிதியின்
படியே தான்நானஞ்செய்து பின்ன ரத்தீர்த்தத்தைக் கையினு
லள்ளி அபிமந்திரித்து துற்பன்னியனது சிரத்திப்புரோட்சித்து
அதன்பிறகு அவனையும் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கச்செய்து,
இராமமந்திரத்தை ஜெபிக்கும்போது துற்பன்னியன்பேய்வடிவ
மாறி தேவசொருபம்பெற்று ஞானோதயனாய்சந்தோஷமடைந்து
மறுபடியும் அத்தீர்த்தத்தில் சங்கற்பவிதியின்படிமூழ்க, அக்க
ணமே தெய்வலோகத்திலிருந்து விமானம்வர, அந்தவிமானத்தி
லேறி அரம்பாஸ்திரீகள் நடிக்கவும், மேளவாத்தியங்கள் முழங்
கவும், துற்பன்னியன் ஆடகலோகஞ்சேர்ந்து, ஆதிசேடனாலும்
அளவிடற்கரிய ஆனந்தவாழ்வை யறுபவித்திருந்தான் பின்பு அ
கஸ்தியமகாமுரிவரது சீடனாகிய சுதிக்கணன் அவனின்றும்பிரா
யணப்பட்டு பொதிகையைச்சேர்ந்து அகஸ்தியரைக்கண்டெருமஸ்
கரித்து. நடந்தகாரியங்களைச்சொல்ல, அவருங்கேட்டு சந்தோ
ஷமடைந்த ராதலால் அத்தன்மையாகிய மகிமைப்பெற்ற அக்
கினிதீர்த்தத்திலே யாவரொருவர் தீர்த்தமாடினாலும் அவ்விடமி
ருந்து தானதருமங்களைச்செய்தாலும் பிதுர்க்களுக்குப் பிண்ட
மளித்தாலும் இரணயசிராதத்தஞ்செய்தாலும் அநேக அக்கினி
ஹோதயாகாதி கிரக்தியங்கள்செய்த பலனுண்டாகிப் புண்ணிய
லோகத்தை யடைவார்களென்று சூதமாமுரிவாரசொல்ல, அது
கேட்ட நைமிசாரண்யர் அடக்கப்படாத ஆச்சரியமுஞ் சந்தோ
ஷமூமடைந்து சுவாமீ இதுவகையில் யாங்கள் கேட்டகதைகளை
ப்பார்க்கினும் இதுமெத்தவும் விசேஷக்களிப்பைத்தந்தமையால்
இன்னம் அக்கந்தமானத்தில்விளங்கு மகிமைகளைத் தேவரீர்கிரு
பைசெய்யவேண்டுமென்றுகேட்க முரிவர் முகமலர்ச்சியோடு ம
ன்னவரைநோக்கி, ஓ முரிவர்களே ! சக்கரதீர்த்தமென்றோர் தீர்
த்தமுண்டு அதன்பெருமையை சொல்லுகிறோம் கேளுங்களெ
ன்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

அ க க் கினி தீ ர் த் த ம்.

முற் றிற் று.

— .

கசு-வது.

முனிதீர்த்தமாகிய

ச க் க ர தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே, இவ்வுலகின்கண்பண்டொருகாலத்தில் வேதாகமசாஸ்திரப்பயிற்சியினும் அணிமாவாதியஷ்டசித்திகளினும் இயம நியமாதிரி யோகக்களினும்வல்ல தபோதனராய் விளங்கும் அகிற் புத்தரென்னுமோர்முனிவர் தாம் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்த சின்மயமாய்விளங்குஞ் சைதன்யத்தைத்தரிசிக்க ஆவலுற்றவராகி அப்பொருளைநாடி நிஷ்டைசெய்யும்போது, தமக்கு அசுரர்களாலும் மற்றஜெந்துக்களாலும் பாதாமொரு இடர்ச்சம்பனியாமலும் ஒருவேளைசம்பவித்தால் உடனே அவ்விடர்செய்த ஜெந்துக்களைச் சம்மாரஞ்செய்யும்படியாய் அநேக மகிமையும் வரங்களும்பெற்ற சக்கரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தமாதனச்சாரலில் ஒருதடாகமுண்டுபண்ணி அத்தடாகக்கரையில் சக்கரத்தையிறுத்தித்தாமும் அக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது பாதாமொரு இடர்நேருமாயின் உடனே அவ்விடர்செய்தவர்களைச் சக்கரமானது சங்கராஞ்செய்து முனிவராலேற்படுத்திய தீர்த்தத்தில்முழுகித் தடாகக்கரையில் காவல்செய்துக்கொண்டிருக்குந்தன்மையால் அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு முனிதீர்த்தமென்றும், சக்கரதீர்த்தமென்றும்பெயர்வாய்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் அநேக கற்பகோடிகாலமாய்ப் பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்திதோஷங்களும் பூதவேதாள பைசாசங்களும் கூன்குருடுசெவிடு முதலிய குற்றங்களும், அநேககோடபாவங்களும் நிவர்த்திசெய்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அத்தீர்த்தமானது ஒருகாலத்தில் சகிதாவென்னும் பெயர்கொண்ட சூரியனுக்கு அற்றுப்போன இரண்டுகரங்களையும் பழயபடி வளரும்படிசெய்த மகிமைபொருந்தியதென்று சூதமகாமுனிவர்கொல்ல, அதைக்கீட்டட ரைமிசாரணயர் ஆச்சரியமடைந்து முனிவரைநோக்கி, சுவாமீ! சகிதாவென்னுந் சூரியனுக்கு என்னகாரணத்தாற் கரங்களற்றனவோ அதனை அடியேங்களுக்குத் தெரியும்படியாய்த் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றுகேட்கச் சூதமுனிவர்கொல்லுவார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யரே? முன்னொருகாலத்திலே உம் பர்களுக்கிறைவனாகிய தேவேந்திரன் முதலிய யாவரும் இராட்சதர்களால் பெருந்துன்பத்தையடைந்துசுதிக்கப்படாதவர்களாயும் பொன்னுலகத்தில் வாசஞ்செய்ய அச்சமுற்றவர்களாகியும் யாவருமொன்றாய்க் கூடித்திரண்டு பிரமலோகம்போய்ச்சேர்ந்து பிரமணைக்கண்மெணங்கித் துதித்து சுவாமீ நாங்கள் அசுரர்களால் துன்பமடைந்து எங்குமிருப்பதற்கிடமின்றி வீணேமடிந்து போகும்படி காலமீநேரிட்டதால் அத்துன்பம் நீங்குரபடியாக வோருபாயஞ்சொல்லி யெங்களை யீடேற்றவேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்ட பிரமதேவன் இந்திராதிதேவர்களுக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்துக்கூறுவார். வாருங்கள் தேவர்களே, அசுரர்களா லுண்டாகிய இந்த உபத்திரவம் நீங்கவேண்டுமாயின் சந்திரஜடாதாமூர்த்தியாய் விளங்கும்படியாகிய பூகைலாசபதியைக்குறித்து ஓர்யாகஞ்செய்தீர்களானால் அப்போது உங்கள்மீதில் அவருக்கருகூறமுண்டாகி இவ்விடுக்களைத் தவிர்ப்பார் நீங்களும் சுகமாய்வாழலாமென்று சொல்ல, அதற்கு இந்திரன் பிரமதேவனைநோக்கி, சுவாமீ நாங்கள்வ்வாறு யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினால் உடனே இராட்சதர்களறிந்து உகரத்தோடும்வந்துகவிந்து யாகத்தைப் பின்னப்படுத்திவிடுவார்களே, அதற்கென்ன செய்வோமென்றுகூற, அதைக்கேட்ட பிரமன் நாலாவிதமும்யோசித்து, வாருந்தேவர்களே, நீங்கள்செய்யும் யாகத்தை விக்கினமின்றி நிறைவேற்றாதற்கு பூலோகத்திலே சேதுமத்தியில்விளங்குங்கந்தமாதனகிரிச்சாரலில் சேர்ந்து அரக்கர் நாசப்படும்படியாய் மஹேசுரமென்னும் யாகத்தை ஆரம்பித்துச் செய்வீர்களாகில் அவ்விடத்திற்கு அரக்கர்கள்வருவதற்குபயப்படுவார்கள். ஏனெனில், அகிற்புத்தரென்னுமுரிவா அவ்விடத்தில் தபஞ்செய்யவேண்டித் தனக்கோரிடமும் வாராமலிருக்கச் சுதரிசனரைக்குறித்துத்தவஞ்செய்து சக்கரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு தாம் அதைதனக்குக்காவலாகவைத்துக்கொண்டு தவஞ்செய்து வருகின்றமையால் நீங்கள்வ்விடம்போயிருந்து யாகஞ்செய்தால் நிறைவேறுமென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட தேவேந்திரன் சுவாமி அந்தச்சக்கரத்திற்கு அவ்வளவுவலிமையானதென்ன அதற்குப்பிரமன், ஓ தேவராஜனே மகாவிஷ்ணுவால்முரிவனுக்குக்கொடுத்திருப்பதால் அவ்விடத்தில்வந்த இராட்சதர்கள்முதலிய துஷ்டர்களைவதஞ்செய்யுந் தண்மையுண்டா யிருக்கின்றபடியால் நீங்களவ்விட

ம்போய் நடத்துங்கென்று கூறியதைக்கேட்ட இந்திரன் முதலிய யாவரும் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து பிரமதேவனைவணங்கி விடைபெற்று யாவரும் கந்தமாதனத்தில்வந்துசேர்த்துஅகிற்புத்தரென்னு மஹருஷியைக்கண்டு நமஸ்கரித்து அநேகமாகத் துதித்து அவருடைய பன்னசாலைக்குச் சமீபமாய் யாகசாலை ஓமகுண்டம் யாகஸ்தம்பமுதலியயாவுமேற்படுத்தி தங்களுடைய சத்துருக்களாகிய இராக்கதர் நாசமடையவேண்டி மஹேசுரமென்னும் யாகத்தை வேதோக்தப்படிதொடங்கி இந்திரனை யாகாதிபதியாக இருத்தி ரித்துவேசாள் போதர் அறுபோதர் உங்காதர் பிரஷாதர் அத்வரிமுதலானவர்களோடும் வியாழபகவான் இந்திரன்குமாராகிய சயந்தன் விசுவாமித்திரன் எட்டாம்வசகுபோன் அக்கினி எமன் வருணன் வாயு சத்தியமகாரிஷி பராசரர் அசுவினிதேவதைகள் சந்திரன் புதன் அஷ்டவக்கிரன் சண்முகன் ஆகிய பதினாறுபேர்களும் நேமுகமாயிருந்துயாகத்துக்கு சாட்சி தேவதையாக மகாவிஷ்ணுவை வைத்துக்கொண்டு யாகத்தைத்தொடங்கி மந்திரவித்தாய் நடப்பித்துவருகிறபோது அக்குண்டத்தினின்றும் பன்னிரண்டுகோடி சூரியர்கள் உதயமானதுபோல் மாஹேசுரமென்னுஞ் சுயம்பிரகாசமாய்வந்துவிளங்கியது அவிர்ப்பாகங்களைப் பானம்பண்ணி எழும்பித்தேஜசுகள் ஜொலிக்கும்படிதோன்றிப் பூரணகுதி கொடுக்கும்போது புறேடாசசேடத்தை அந்தயாகத்துக் குரித்தாகிய ரித்வேசாள்முதலியவர்களுக்கு பாகஞ்செய்து எவ்வெவர்களுக்கு எந்தெந்தபாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்விதிப்படி அத்துவரியாயிருந்து யாகத் டுலே விளங்கப்பட்ட அஷ்டவக்ரரானவர் அவரவர்களுக்குக்கொடுக்கும்போது மகா உக்ரத்தோடும் பிரகாசத்தோடும் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாயும் அநேக தேஜசுகளோடும் விளங்கும்படியாகிய பிராச்சித்திரமென்னப்பட்ட பாகத்தை உருவாய்கையிற்கொடுக்கப்படாதென்று யோசித்தும் சவிதாவென்னப்பட்ட சூரிபகவான் பிரம்மசொரூபமாய் விளங்கப்பட்டவரான படியினால் அவராலே யதனைத் தாங்கமுடியுமென்று யோசித்து அப்பிராச்சித்திரமென்னும் பங்கையெடுத்து சூரியபகவான் கையிற்கொடுக்க அப்போது சவிதாவென்னுஞ் சூரியன் பக்தி விரபத்தோடும் அஞ்சலிசெய்து பின்பு இரண்டுகரங்களினாலும் வாங்கியவுடனே அந்த பிராச்சித்திரத்தினுடைய தேஜஸினுக்ரமானதுகா

லாதிதமாயும் கொரோமாயும் விளங்கினபடியால் அதைச் சவிதா யோசியாமல் அவரவர்கள்பாகத்தை ஓமகுண்டத்தடியிலிருந்து புசிக்கயத்தனிக்கையில், உடனே அச்சூரியனது கரங்களிரண்டு மற்றுவிழும்படியாகச்செய்து மகா உக்ரத்தோடும் அப்பிராச்சி த்ரமானது அவர்வாயிற்குதித்தது, அப்போதுசவிதாவென்னுஞ் சூரியபகவானுனவர் மிகவுந்துன்பமடைந்து கோபத்துடனே இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப்பார்த்துக்கூறுவார். ஒதேவர்களே நீங்களியாவரும் பார்த்திருக்கும்படியாய் என்னிருகரங்களும் அற்றுவிழுந்தமையால் யாவருங்கூடி எனக்குக்கரங்களுண்டாகும் படிச்செய்யாவிடில் இந்தயாகத்தை அழித்துப் போடுவேனென்று மிகவுங்கோபத்தோடுங் கூறியதைக்கேட்ட தேவர்கள் இதற்கென்னசெய்வோமென்றுயோசித்து யாதுந் தோன்றாதவர்களாய் பிரமித்து மயங்கினார்கள் அக்காலையில் அந்தயாகத்தினிடமாயெழுந்தருளியிருக்கும் அஷ்டவக்ர மகாரிஷியானவர் கலக்கமுற்றிருக்குந் தேவர்களுக்குத் தேறுதல்சொல்லி ஒதேவர்களே, நான் சந்திரஜடாதாமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனைநோக்கி அநேகதவங்களும் சாந்திராயண முதலிய விரதங்களும் நீர்த்தயாத்திரைகளுஞ் செய்திருக்கின்றேனாதலால் அக்காலையில்எனதுதவப்பெருமையினுலே அழியாவரங்களைப்பெற்றும் பின்னுந்தவத்திலிருக்கும்போது கோடாதுகோடி பிரம்மாக்கள் பிறந்துபிறந்திருந்தும் அவர்களுக்கெல்லம்பெரியவனாகிய உலகேசனென்னும் பிரமனது படைப்புக்குரியகாலத்தில் அன்னவன் சிருஷ்டிக்குள்ளகப்பட்ட சாமனாபுரமென்னும் பட்டணத்திலே பிரம்மகுலத்திலே யவதரித்த அரியானென்றொரு பிராமணன் வேதாகமங்களையுணர்ந்து யாவரும் உத்தமனைச்சொல்லும் பெருமைபூண்டிருக்கையில் ஒருநாளம்ஹருஷிகளாகிய தபோதனர்களைக்கண்டு தெரிசிக்க வேண்டுமென்னுமாவலோடுந் தெண்டகாரணயத்தை நோக்கிவரும்போது அவ்வனத்தில்வாழும் மான்மரைபன்றிமுதலிய மிருகங்களை வேட்டைமார்க்கத்திற் பிடித்து ஜீவித்துவரும் வேடர்கள்வேட்டையாடிக்கொண்டு வருகையில் ஒருமிருகத்தைக்கண்டு அதன்மீது குறிவைத்து வில்லினிடமாகக் கூர்பொருந்திய ஓர்வாளியைச் சந்தித்து கர்ணபரிபந்தமிழுத்துப் பிரயோகிக்கும்போது அவ்வில்லினிடமாயிருந்து விடுபட்ட பிறைமுகக்கணையானது நீங்கார வொளியோடும் அதிவேகமாய்வந்துவனத்திலெதிர்ப்பட்டு வரும்படியாகிய அரியானென்னும் பிராமணனது

இரண்டுகாலையுந் துணித்துப் பின்புறம் ஊடுருவியோடிப் போகையில் அப்போது பிராமணன் கடவுளைநினைத்து ஆசிவமே இப்படியும்வந்து நேருமோவென்று திடவென்று மண்மேற்சாய்ந்து பிராணபாதையோடுங் கூக்குரலிட்டு அழுதான்.

அவ்வாறு கதறுகிறகாலையில் அவ்வனத்துள் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பெரியோர்கள் அவ்வோசையைக்கேட்டு ஏதென்றுவந்து பார்க்குமிடத்து இந்த அரியானென்னும் வேதியன் காலறுப்புண்டு கிடப்பதைப்பார்த்து அவனுக்குத்தேறுதலேசொல்லி தங்களிடமாகவிருந்த கமண்டலத்திருக்குஞ் சலத்தைமறைபவன்மீது புரோட்சித்ததனால் அம்மறையவனுக்குண்டாகிப் பலியையுந் துன்பத்தையும்ரீக்கித் திடமுண்டாகும்படியாய்ச்செய்து கூறுவார்கள். பிராமண, ரீ ஒன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாம் உனக்குப்பழையபடி காலுண்டாகும்படி நாங்களோருபாயஞ்சொல்லுகின்றோம் அதுயாதெனில் இந்தப்பூவுலகத்திலே தட்சிண பாகத்திலோங்குஞ் சேதுவின்மத்தியில் கந்தமானதபருவதச்சார்பில் சக்கரதீர்த்தமென்றுவழங்கும் முரிதீர்த்தமென்னுமோர் தடாகமுண்டு அத்தடாகத்தில் ரீ பிரயாசை பெடுத்துக்கொண்டு போய் மூழ்குவையேயாகில் உன்னிரண்டுகாலும் பழையபடி உருக்கொள்வதன்றியும் கிருதார்த்தனாவாய் ஆதலால் விரைவிற்போகக்கடவையெனக்கூற அம்மொழி கேட்டவேதியன் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்துமுரிவர்களைப்பணிந்து அன்னவர்களது ஆசீர்வாதமுங்கைக்கொண்டு அவனின்றும் நாற்காற்பாய்ச்சலாய்தவழ்ந்துகொண்டேபோய்த் தக்கவர்களாற்புகழுங் கந்தமாதன பருவதத்தைக்கண்டுதரிசித்து அம்மலைச்சார்பிலோங்கும் சக்கரதீர்த்தக்கரையிற்சேர்ந்து அத் தீர்த்தத்திலே மறைவிதியின்படி தீர்த்தமாடிக்கரையேறினவுடனே பழையபடிதனதிரண்டுகால்களும்வளர்ந்து பொன்போற்றேகமிருக்கக்கண்டு மகா சந்தோஷங்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனைப்பணிந்து மிகக்காதலோடும் தண்டகாரணபத்தையோக்கி வாயுயினுங்கொடிய வேகமாய்வந்து சேர்ந்து முரிவரவர்கள்வசிக்கும் பன்னசாலைக்குப்போய்த் தனக்குபசாணை செய்தனுப்பிய தபோதனர்களைக்கண்டு திரிகாண சுத்தியோடும் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனாய்ப்பணிந்தெழுந்து நமஸ்கரித்து தான்போய்வந்த காரியங்களைச்சொல்லித்துதித்து நிற்கையில் அதுகண்ட ருஷிகணங்கள் அரியானென்னுமறையவ

ன்மீது மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஆசீர்வாதமும் வேண்டியவரங்களுங்கொடுத்து சுகஜீவியாய் உன்பதிக்குப்போய்வருவாயென்றனுப்ப அவற்றையேற்ற வேதியன் பிரயாணப்பட்டுதனது பதியாகிய சாமளாபுரம்வந்து சேர்ந்தான்.

ஆதலால் இந்தச்சூரிய பகவானையு மித்தீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய் தீங்கனியாவரும் வாக்களித்துதீர்த்தமாடச்செய்தால் உடனே அவருக்கற்றமிழந்த இரண்டுகரங்களுட்பழையபடி உண்டாகுமென்று அஷ்டவக்ரமஹருஷிசொல்ல அவ்வார்த்தையை அங்குள்ள ருஷிகணங்களும் இந்திராதிதேவர்களும் கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு அதுபோலவே சனிதாவென்னும் சூரியபகவானை அத்தடாகத்தில் மூழ்கும்படியாய் தேவர்கள்முதலிய ருஷிகணங்கள்கூட அவ்வாறே அச்சூரியன் சக்கற்பவியின்படி தடாகத்தில் தீர்த்தமாட உடனே அவரதிரண்டுகரங்களும் முன்போல்வளர்ந்து ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுள்ள பசும்பொண்ணிப்போற் சொலிக்க அதுகண்ட சகலதேவர்களும் முரிவர்களும் சந்தோஷமடைந்து மஹேசுரமென்னும் யாகத்தைப் பூரணாகுதிசெய்து கொண்டு தெய்வலோகங் குடிபுகுந்திருக்கையில் அன்னவர் சதுருக்களாகிய அரக்கர்கள் நாசமடைந்தார்களாதலால் இத்தகையமகிமைதங்கிய சக்கரதீர்த்தத்தினுடைய பெருமை யாவராற்சொல்லி முடியுமென்று சூதமகாமுரிவர் சொல்லியருள, அது கேட்ட நைமிசாரண்யர் மெத்தவுமானந்தங்கொண்டு முரிவரை வணங்கி சுவாமீ தேவரீர் இன்னும் அக்கந்தமாதனத்திலுள்ள மகிமைகளை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுயினவ, அதுகேட்ட சூதமுரிவர் மனமகிழ்ச்சியுடன் அம்முரிவரைநோக்கி, ஒமுரிவர்களே, இன்னுஞ் சிவதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

முனிதீர்த்தமாகிய சக்கரதீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

கரு-வது.

சிவதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளே, தேவர்கள் முதலிய மூவருக்கும் மற்றையாவருக்கும் பந்தபாசத்தைப்போக்கிப் பன்னுதற்கரிய பிரம்மாணந்தபாசத்தை தரத்தகுங் கந்தமானச்சார்பில் கருதுவதற்கரிய அண்டரண்ட பிரம்மாண்ட பகிரண்டங்க ளினோங்கும் நால்வகையோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்து நான்கு ஹரபிரஞ் ஜீவபேதங்களுக்குற்ற வினைப்பகுதியால்வருங்கலிப்பிணியாதி பவப்பிணியையும் பற்றறக்களைந்து தினைத்துணையேனும் நாடவொட்டாமலோட்டி, அகண்டபரிபூரண நிலயத்தை நாட்டவல்ல சிவதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு. அத்தீர்த்தத்திலே முன்னமோர்காலத்தில் ஞமலியின்மீதாரோகணித்து லாவும் வயிரவமூர்த்திக்குப்பிடித்த மிகக்கொடிய பிரம்மஹத்தி விமோசனமாயிருப்பதோடும் அத்தீர்த்தமானது சந்திரஜடாதாமூர்த்திபாகிய ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் கந்தமாதனபருவதச்சார்பில் தன்னைப்பூசித்துவந்த பொதிகைமுநியென்னும் அகஸ்தியருக்குங் கௌதமருக்கும் இஷ்டசித்திகணிற்றேவேறும்படியாய்த்தமது சூலாயுதத்தினால் அத்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கிக் கொடுத்த மையால் அதற்கு சிவதீர்த்தமென்று மஹருஷிகளாலே பெயருண்டாகிவிளங்குகின்றதென்று சூதமுநிவர்சொல்ல, அதைகேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமீ! நீலகண்டனாகிய பரமேசுவரனால் நிரூமிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்திலே வயிரவமூர்த்திக்கு பிரம்மஹத்தி நீங்கியதென்றுரைப்பதால்ருத்ராம்சையோடுங்கூடிய வயிரவருக்கு பிரம்மஹத்தி எவ்விதமாய்வந்தனுகிப்பதோ அதனை தேவரீர் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்றுவினவ சூதமாமுநிவர் சொல்லுவார்.

வாருங்கன்மஹருஷிகளே பண்டொருகாலத்திலேபாற்கடற்றுயின்றோனாகிய மகாவிஷ்ணுவும், பதுமத்தனாகிய பிரமனும் ஒருவருக்கொருவர் இந்திராதிதேவர்கள் முதலியயாவருமறியும் படியாய் பிரமனானவன் வைகுந்தவாசகனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப் பார்த்து ஒலிஷ்ணுவே! இவ்வண்ட சராசரங்களைபெல்லாம் நிரு

மித்து அவற்றில்ஒங்கு மெழுவகைத்தோற்றத்திற்கும் இரட்சிப் புசெய்யும்பொருட்டு உன்னையும் யான் சிருஷ்டித்திருப்பதால் எனதுபடைப்புக்குட்பட்ட நீ அதுபோல் நடத்திவருகிறாய், அங் னனமிருக்க இப்போது நீ கிஞ்சித்தேனும்யோசியாமல் பெரியவ னென்று எவ்வாறுசொல்லலாம், அந்தோ சகல புவனத்தையும் படைத்த என்னையன்றி வேறுதெய்வமும் உளதோ ஆதலால் நீ கொண்டமதியை விட்டுவிடுவாய் என்று ஒதியதைக்கேட்ட ஜன ர்த்தனன் அடா பிரமனே! இந்த அண்டபிண்ட சராசரங்களை யெல்லாம் நீயே நிருமித்ததென்றும் உன்னாலே சகலவுலகமும்வி ளங்கப்படுவதென்றும் உன்னையன்றி வேறுசிருஷ்டிக்க வல்லவரி ல்லையென்றும் சொல்லுகிறாயன்றோ பளாபளா கெட்டிக்காரன் உன்னுடைய அவலமதிக்கு நானென்சொல்வேன் அடாபிரமனே இந்தச்சகல புவனங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்குந் தொழிலாளியா யேற்படும்பொருட்டு உன்னை என்னுடைய உந்திக்கமலத்தில்ஜனிப் பிக்கச்செய்ததுமன்றியில் சகலவுலகங்களையும் எனது கர்ப்பத் தில்வைத்துப் பாதுகாத்து ஏகசக்ராதிபதியாயிருக்கு மென்னை யுணராமல் நீசொன்னவார்த்தையைப்பொறுத்தகாரணமியாதெ னில் அந்தோ! எனது பிள்ளையாதலால் மன்னித்தேன் மன்னி த்தேனென்றுகூறி ஒருவர்க்கொருவர் பின்னும் வாதமிட்டுக்கொ ண்டிருக்கிறபோது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமேஹசனா லுண்டாக்கப்பட்ட இருக்காநீ நான்குவேதங்களும் இவர்கள் முன்வ ந்துநின்று ஒ அரிபிரமர்களே! கேளுங்கள் யாதெனில் வீணாக ஏ னுங்கட்கு இந்த தூர்ப்புத்தியும் இறுமாப்பும் உண்டாயிற்று ச ரியல்லவே மகாமேன்மையுற்ற குணமாகவும் அன்பர்களுடைய செவிக்கமிர்தமாகவும் அஞ்ஞானவிரூபையகற்ற வெழுந்த அரிய பிரகாசமாகவும் சகல கலைகளுக்கும் பொருண்முடிவாகவும்மோ னகுணாதமாகவும் உலகின்கண் ஒருவரால் அளப்பரியதாகவும் நான்குவேதங்களும் கோடாறுகோடி யுகங்கள்வரையிற்சொல்லி முடியாததாகவும் இருக்கிற நிச்சயார்த்தத்தை உங்களிரண்டுபே ருக்கும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம்.

அஃதெப்படியென்று எங்களில் ஒருவேதவாக்யப் பிரமா ணத்தை கோடாகோடி பங்குசெய்து அவற்றி் லொருபங்கெவ்வ ளவோ அவ்வளவுபொருளுக்குச் சமமான மாணக்கராகிய அஞ் ஞான பிரார்த்தாளுக்குச் சூசாரியார்! உபதேசஞ் செய்வார். அப்

படி அணுப்பிரமானமாகியபொருளை நிச்சயார்த்தமாய்லட்சண விர்த்தியிலேவைத்துயுகித்த அஞ்ஞானபிராந்தாள்ராகத்வேஷாதிகளைவிட்டுவிட்டு சுயம்பிரகாசத்தை யறிவார்களாயின் நான்களே பிரசித்தகுருவாய் வந்திருந்து சொல்லுகிற வாக்கியங்களை நீங்கள் யுகமாயறிந்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அது எப்படியென்றால் மூன்றும்பிறைச் சந்திரனைச் சடைபிற்றறித்தவராகியும் நிருஷ்பத்துவசமுடையவராகியுமோங்கும் பரமேசுவரனுடைய பாததாமரையி லணிர்திருக்கப்பட்ட பாதுகையானது சகலதேவர்கள் முடியிலும் உங்கள் முடியிலும் எங்கள்முடியிலும் இருக்கின்றபடியால் நீங்களிரண்டுபேரும் உலகமெல்லாம் சிருஷ்டிக்கிறேனென்றும் இரட்சிக்கிறெனன்றும்சொல்லிக்கொள்வதெவ்விதம் சரியல்லவே மேலும் சர்வலோகசரண்யனாகவுந் ஸ்தானுவாகவும் பரம்பரனாகவுந் சம்புவாகவும் ஒப்புவமையில்லாதவனாகவும் சுயம்பிரகாசமாகவும் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலாதனாகவும் ஸ்ரீகைலாச பதியாகவும் உங்களுக்குமெங்களுக்குங் காரணவஸ்துவாகவும் பார்வதியை வாமபாகத்திலுடையவனாகவும் ஒருவராலுங்காணப்படாதவனாகவும் மலரின்மணத்தைப்போன்றவனாகவும் எங்களாற்றுதிக்கப்பட்ட ஒருவனே சகலகாரணவஸ்துவாயிருக்க அவனைமறந்து நீங்களிரண்டுபேருமே இப்படி வாதம்பண்ணும்படியாகிய அஞ்ஞானக் குடி கொண்டால் மற்றையாவரைத்தானிட்டது.

அன்றியும் முன்னந்திரிபுரசம்மாரஞ் செய்யப்போம்போது அந்தப் பரமசிவமானது மஹாமேருவை கில்லாய்வளைத்துவாகியை நானாகப்பூட்டியதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையோ அவைதெரியாமற் போனபோதிலும் மகாலிஷ்ணுவாகிய நீயே அவ்விஷ்ணுக்கு அம்பாகிய நசுவரனுடையகையிலே கிளங்கவில்லையோ அப்போது பிரமதேவனாகிய நீ இரதசாரதியாகவிருந்தபோது அப்பரமசிவத்தினுடைய பாதாரவீர்தம் உமது புயத்திற்படவில்லையோ அவையிருக்கட்டும், ஐயா மகாலிஷ்ணுவே? உமதுகரத்தில் கிளங்குஞ்சக்கரத்தை உமக்கு யார்கொடுத்தது, எங்களை யாருண்டுபண்ணியது இப்போது எங்களை உம்மிடத்திலிருக்கும்படி செய்தவர்பாவர் அதையாவது அறிந்துகொள்ளும் இஃதல்லாமலும் முன்னொருகாரணத்தினாலே அந்தபகவான் தாகுகாவனத்து

முனிவர்களது பக்திபைச்சோதிக்கப்போம்பொழுது மோகினி யுருவங்கொண்டு அப்பெருமான் பின் தொடர்ந்தவராய்வர் இத் தன்மையாவுமறிந்திருந்தும் நான் அதிகாரியென்று சொல்லலாமா இதுவல்லாமதும் பாற்கடலைக் கடையுங்கால் ஆதிசேடனான டாகிய விஷாக்கினியினால் சுவேதவர்னமாகிய வுமதுதேகம் கன் னங்கறேலென்று கறுத்துவிடும்படியாய் விடம்மண்டிவருகிறபோ து அவ்விடத்தைபெடுத்து உட்கொண்டு சகலதேவர்களை யு மிர ட்சித்து நீலகண்டனென்று காரணப்பெயரெய்தியவர் யாவர் ஐ யோ சகலலோகங்களையும் இரட்சிக்கும்படியாய் நின்னையும் ப டைக்கும்படியாய்ப் பிரமனையும், சங்காரத்துக்குருத்திரனையும் அமைத்துச் சூத்திரப்பாவையைப்போல் உங்களை ஆட்டிக்கொ ண்டிருக்கும் வஸ்துவையோசியாது வினே ஏனிடங்ஙனம் இறுமா ப்புக்கொண்டலைகின்றீர்கள் அரிபிரமர்களை யென்று வேதங்கள் கன்னத்திலறைந்ததுபோற்கேட்க, அப்போது அரிபிரமர்கள் ந கைசெய்து அஞ்ஞானத்தால் தங்களைக்கேட்டதென்றுணராமல் வெருளியோடும்வேதங்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்கள். ஒமறை களே, நீங்கள் சொன்னதுசரிதான்.

ஆயினும் அப்பரமசிவன் மயானத்திலே குடியிருப்பதன்றி யும் பூதவேதாள பைசாச கணக்களோடு கூத்தாடியும், எண்புக ளையும் எருக்கம் பூவையு மாலையாக வணிந்தும், பசுமைநிறங் கொண்ட பெண்களை இடையிலும் தலையிலுஞ் சுமந்தும், மண் சுமந்து அடியுண்டும், இரந்துண்டும் திரியப்பட்டவனை எங்க ளோடு ஒருவனுக்கூட்டினது நன்மைபல்லவே, மேலும் அவன் உங்களுக்கு என்ன நன்மைசெய்தான் நாங்களென்ன கொடுமை செய்தோம் யாதுமில்லாமலிருக்க நீங்களேன் இப்படி பொய்வா ர்த்தைசொல்ல ஏற்பட்டீர்கள் என்று பிரமனும் மகாவிஷ்ணுவங் கூறியதைக்கேட்ட வேதங்களானவை, அவர்களது வார்த்தைக் கு பதிலொன்றுஞ்சொல்லாமல் இதுவென்ன விபரீதத்துக் கிட மோதெரியவில்லைபென்றுநினைந்து மவுனமாயிருக்க, மறுபடியும் அரிபிரமர்கள் பழையபடி வா தமிட்டுக்கொண்டிருக்க, அப்போ து நான்குவேதத்தினது முடியினின்றும் ஓர்சுயம்பிரகாசமாகிய ஜோதியுண்டாகிவானத்தைபளாவியின்று அரிபிரமர்களைநோக்கி அண்டங்களெல்லா மதிரத்தக்கதாய் ஒ அரிபிரமாதிகளே! உங் களைப்போலும் அவிவிவைகளுண்டே? ஏனெனில், வேதவாக் சிபங்களைக்கடந்து விபரீதபுத்தியினாலே பழையபடி வா தமிடுகி

ன்றீர் முன்னொருகாலத்தில் கல்லாலின் நீழலி லினிதுவீற்றிருந்
து சனகாதி தபோதனர்களுக்கு அரிய ஞானபோதனைசெய்தது
ம், மார்க்கண்டேயரைப் பற்றவந்தமறலியாகிய எமனையுதைத்த
தும், கரும்பையில்லாசக்கொண்டு கடிமணமுலாவு மலர்ப்பகழி
யால் ககனவாசிகளாகிய வுங்களை யு மற்ற சராசரங்களை யுஞ் ஜெ
யங்கொண்டலாவிய காமனென்னு மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால்
நீறுபடச்செய்ததும், முப்புராதிகளை நகைசெய்தெரித்ததும், க
ங்கையைச்சுடையிற் றரித்ததும், கைலாசகிரியை வேருடன் செ
ல்லியெடுக்கவந்த இராவணனைக் கால்விரலினாற் கடிந்திருத்திய
தும், சதுர்வேதங்களை யுண்டாக்கினதும், சுடலையில் வாழ்ந்து
கொண்டிருப்பதும், எஃபுகளைமாலையைப்போற்றிரித்திருப்பதும்
எருக்கமாலையை யணிந்திருப்பதும் நீங்கள் தானோ அப்பரமசிவ
ம் நடத்து மிக்கோலங்களெல்லாம் உங்களுக்குச்சாயிருக்கின்ற
படியால் நீங்களிறந்தகாலையிற் சேருமிட மின்னதென்பதாய்ப் பு
லப்படவில்லையோ, அப்படியுங்களுக்குத் தோன்றாமற் போன
போதினும் புவனத்திலோங்குஞ் சகலவுயிர்களும் சைதன்யத்தி
லொடுங்குங்காலத்தில் மீஞ்சியது பேய்ப்படைகளல்லவோ, மே
லும் உங்களுடைய பாதாதிசேசபரியந்தம் விளங்கிக்கொண்டிரு
ப்பது என்பல்லவோ, அவ்வெலும்பல்லாமல் சரீரமுண்டாயிருக்
கின்றதோ ஐயோ மகாவிஷ்ணுவே நீர் எடுத்ததசாவதாரங்களில்
மச்சாவதாரத்தின் எலும்பும் கூர்மாவதாரத்தின் ஒடும் வராகா
வதாரத்தின் கோடும் நரசிம்மாவதாரத்தின் நகமும் யாவரணிந்
திருப்பது, அவைதெரியாதோ, இவையன்றியும் அப்பரமசிவத்
தினுடைய வாமபாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பார்வதியல்லவோ உம்
மிடத்தில் இலட்சுமிபாகவும் பிரமனிடத்திற் சரஸ்வதியாகவும்
உருத்திரனிடத்தில் உருத்ரியாகவும் விளங்குவது இதுவல்லாம
லும் பூமிபாதிபாகவும் நாதவீந்தாகவும் ஏகவுருவாயுமிருக்கப்
பட்ட வஸ்துவிலே பிரமாண்டங்களைபெல்லாங்காட்டி ஒடுக்கப்
பெற்றிருவது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையோ, அந்தோ இராக
த்வேஷத்தால் மதிசெட்டெழுநின்ரீர்கள் இனியேனும் அம்மதி
யை அகலவிடுத்து ஏகமனதாயிருங்கள். இஃதன்றியும் ஆணை
வும் பெண்ணாகவும் அலியாகவும் வாசாமகோசபரமாகவும் ரூபி
யாகவும் அருபியாகவும் வேதாகமங்களுக் களவுபடாத அற்புத
சின்மயஜோதிபாய்விளங்கும் பரம்பரனென்றறியுங்கள், மேலும்
அவ்வஸ்துவினிடமோங்குந் திரிகுணத்தில் இராட்சதகுணத்தா

ற் பிரமணையும் சத்துவகுணத்தால் உன்னையும் தாமதகுணத்தால் உருத்திரனையும் நிருமித்துத் தான் நிர்மலனாய் நடித்துக்கொண்டிருக்குமாதலால் அவ்வஸ்துவினது விளையாட் டொழிந்தால் பாவுமகன்றதென்றறிக, இஃதன்றியும் அவ்வஸ்துவை ஆணுருவமென்று சிந்தித்தாற் பெண்ணுருவாம், பெண்ணுருவமென்று சிந்தித்தால் ஆணுருவாம் அவ்வாறோங்குஞ் சந்திர சடாதாமுர் த்தியாகிய உமானாதனை அடியார்க்கெளியனை நாமும் நீங்களும் நான்குவேதங்களும் இந்திராதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணுயிரம் ருஷிகளும் தும்புரு நாரதாதி சப்தரிஷிகளுமஷ்டவசக்களும் கின்னரகிம்புருட கருடகார்தர்வ சித்த வித்யாதர உரகராகாயவாசிகளும் போகபூமியரும் சிவகணங்களும் நாட்களுங்கோட்களும் வணங்கப்பட்டவஸ்து ஒருவனிருக்க அவனைத்தோத்திரஞ்செய்து வணங்காமல் நீங்கள் இப்படி அமர்புரிவது சரியல்ல வாதலால் இனியாகிலும் உங்கள்மனத்திலுண்டாகிய சந்தேகத்தையும் ஆண்மையையும் விட்டுவிட்டு உங்களிருப்பிடம் போய்ச்சேருங்கொன்று அநேகமகிமைபொருந்திய அசரீரியுரைத்ததைக் கேளாமற் பின்னும் விஷணுவும் பிரமனும் நீபெரியவன் நான்பெரியவனென்று அண்டங்கள் செவிடுபடும்படியாய் உத்தண்ட கெம்பீரத்துடனே தர்க்கமிட்டுக்கொண்டிருந்தது எப்படியிருந்ததென்னில் சென்மார்தரங்களி லவரவர்கள்செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொறுத்து நல்வினைக்குத்தக்க நன்மையையும் பதவியையும், தீவினைக்குத்தக்க நீமையையும் நரகத்தையும்கொடுத்து யோகஞான வழிகளிலே திறப்பட்செய்து உண்மைபோதங்களை யறிவித்துந் தெளிவில்லாத அஞ்ஞானிகளொருக்காலுந் தெனியமாட்டார்களென்பதுபோலவை குந்தவாசனாகிய விஷணுவும் மரைமலர்த்தேவாகிய பிரமனும் தமது அஞ்ஞான நீங்காதவர்களாய் தாங்கள்பற்றியதே பற்றுகவிருக்கையில் உடனே அவ்விடத்திலிருந்து ஓராயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசம்போல ஆகாசம் பூமியெல்லாம் நிறைந்து பத்துத்திசையும்பரவி எங்கணுஞ்சோதிமயமாய் ஒருவெளித்தோற்றமாக அத்தோற்றத்தைக்கண்டபிரமன் இதென்னகாரணத்தால் உண்டாயிற்றோவென்றுதிடுக்கிட்டுப் பார்ப்போமென்றெண்ணங்கொண்டிருக்கையில், பிரமனது மனக்கலக்கமானது அந்தச்சோதியிற் கலந்து அவனுடைய முகமும் அக்கினிசொருபமாகி அந்தஅக்கினிக்குள்ளே நீலகிரீபோல ஒருபுருடனிருக்கக்கண்டு, உடனே

வெஞ்சரிமேற்கொண்டு, அஞ்ஞானத்திலாழ்ந்து மகாவிஷ்ணுவை
 நோக்கி, ஒ விஷ்ணுவே, உம்முடைய அகந்தையினாலே என்னோ
 டு லீனாவாதுகூறினதால் இந்த அக்கினியிலே எரிந்துபற்பமாய்
 ப்போகும்படி நேரிட்டதென்று எவ்வளவுந் தோற்றமாலும் மன
 வாக்குக்காயங்களினாலே எண்ணப்படாதவனாயிருக்கும் பரமசி
 வன் விஷ்ணுவினுடனேகலந்து கற்பூரதீபம்போற்காண்பிப்பதை
 அறிபாதவனாய் அகங்கரித்துப்பேச உடனே அவ்வக்கினி சொ
 ருபமான பருவத்தின் மத்தியிலேநின்ற பரமசிவத்திற்குக்கோ
 பமுண்டாகி காளவயிரவாவென்றோர் சப்தமுண்டாகிச் சூலக
 பாலத்துடனேயும் சிங்கப்பல்லும்கோரமீசைகளும்சிவந்தசடை
 களூமாகக் காளவயிரவனெழுந்து அண்டங்களெல்லாம் நடுங்
 தும்படிபாய் வாயினிடத்தும் மூக்கினிடத்தும் கண்களிடத்தும்
 அக்கினிப்பொறிகள் குபீர்குபீரென்று சிந்தத்தக்கதாய் தாவித்
 திடென்றுகுதித்தான். அப்படிகுதித்த காளவயிரவனைப்பார்
 த்து பரமேசுவரன்கூறுவார், ஒ காளவயிரவா, நீ இந்தப்பிரமனை
 ஜபஞ்செய்துவரக்கடவையென்றுசொல்ல, உடனே காளவயிர
 வனும் கோபாவேசங்கொண்டவனாய் பிரமனைவர் தெதிர்த்துப்
 போராடி ஒருவர்க்கொருவர் தங்கள்கரத்தினிடமாயிருந்த ஆயு
 தங்களால் நெடுநாள்வரையிற் போராடிக்கொண்டிருக்கிறபோது
 காளவயிரவர் கடுங்கோபங்கொண்டு விசுவசொரூபத்தோடும்எங்
 கும் வைரவசொரூபமாய் சூலகபாலங்கையிற்கொண்டு நிற்பதை
 ப்பிரமன்கண்டபயந்து நடுநடுங்கி ஒடிப்போகஎண்ணங்கொண்டு
 இடம்பார்க்கும்போது பார்த்தவிடமெல்லாம் வைரவசொரூப
 மாய் தோற்றுகிறதினாலேபின்னும்பயந்து ஆகாயமார்க்கத்திலெ
 ழும்பியோடயத்தனிக்கையி லதுகண்ட வைரவர் மகாகோபங்
 கொண்டு அவன்சிரத்தில் நடுமையாககிறுப்பதை இரத்தவெள்
 ளம் பெருகும்படியாய் தனது கைகத்தாற்கிள்ளிவிட அதனா
 லே பிரமதேவனுடைய பிராணனொழிந்து பூமியின்மேற் சாய்ந்
 தான்.

அப்போது அதை மகாவிஷ்ணுவானவன்கண்டு திடுக்கிட்ட
 இதுவெல்லாம் பரமசிவத்தின் செயலால் நடந்ததென்றறிந்து த
 னது அஞ்ஞானத்தைநீக்கி அச்சத்தோடுப் பரமசிவத்தைத்ததுதி
 க்க, உடனே ஸ்ரீகைலாசபதிபாகிய பரமசிவன் வெள்ளிடையின்
 மீது பார்வதிசமேதராய் கனத்திலெழுந்தருளிவந்துபூமியிலிரு
 க்கும் பிரமதேவனை எழுப்பும்படியாய்க்கருணைசாந்துபிரமனைப்

பார்த்தபோது உடனே பிரமன் உயிர்பெற்றெழுந்து பாசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்து அவரதுபாததாமரையைச் சிரமேற்றூட்டி ஆனந்தக்கூத்தாடினான். இவ்வாறுவயிரமூர்த்தியினதுகரத்தால் வதஞ்செய்யப்பட்டு பாமசிவத்தினுடைய அருளால்மறுபடியுமுயிர்பெற்று தனது அஞ்ஞானநீங்கித்தோத்திரஞ்செய்தமையால் இப்படி கொடுமையான தண்டனைசெய்கிறதே நியாயமென்றும் இவ்வாறல்லாமல் என்போலியர்களுக்கு வேதசாஸ்திரபுராணங்களை ஒதுவதிற்பிரயோசனமில்லையென்றும் பிரமனுனவன்குறி உமாகேசனைப் பலவாறாய்த் தோத்திரஞ்செய்கையில் அப்போதுவிடையூர்தியாகியபெருமான் புன்சிரிப்போடும் பிரமனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் பார்த்துச்சொல்லுகின்றார், வாருங்கள் அரிபிரமர்களே! சங்களிடுவாரும் வேதங்களாற்கூறப்பட்ட மொழியையுங்கேளாமல் அதிககிரமித்து நடந்தமையால் துன்பத்துக்குள்ளாய்நின்றீர் இனிமேல் அச்சமுறாதீர்களென்று அபயஸ்தங்கொடுத்துப் பின்புவைவரைப்பார்த்து சந்தோஷத்தை யடைந்தவராகியும் ஒவைவரா இந்தப்பிரமனுடையசிரத்தைக்கிள்ளி அச்சிரம் உனதுகரத்திலே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றமையாலும் அது இனியுன்னை மிகுந்த இம்சைபடுத்துமாதலாலும். அந்தத் தோஷரீங்கும்படியாய் ஒருபாயஞ் சொல்லுகின்றோம். அதுயாதெனில், இந்தப்பிரமகபாலத்தைக் கையிலேயேந்திஉலகின்கண் ஒருவருடம்வரையில் ஐயமெடுத்துண்டுதிரிந்து வருடமான பிறகு பூலோகத்திலுண்டான தீர்த்தமெல்லாமாடிப் பிறகு காசிக் குச்சென்று கங்கையில் தீர்த்தமாடினால் உன்னைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தியில் நான்கிலோர்பாகம்விலகும் மற்றமுன்றுபாகமும்விலகும்படி யவனின் னும் பிரயாணப்பட்டு தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் நமது ஆலயத்துக்கு முன்பாக நம்மாலுண்டாகிய செவதீர்த்தத்தில்முழுகினால் உடனே அந்தப்பிரம்மஹத்தியுன்னைவிட்டுநிங்கிப்போம் இதறகுச்சந்தேகமில்லை. ஆதலால் பயப்படாமல் நாம்சொல்லியபடிசெய்யக்கடவையென்று பரமேசுவரன் திருவாய்மலர்ந்தருளி அரிபிரமாதி தேவர்கள் துதிக்கும்படியாய் கைலாசகிரிக்கெழுந்தருளினார்.

அப்பாறபிரமதேவனுடைய சிங்கள்கிள்ளப்பட்டு மறுபடியும் பாமசிவனால் உயிர்பெற்ற அந்தஸ்தானத்துக்குப்பிரமாபுரமென்னும் பெயர்விளங்கச்செய்து அவ்வாறு வழங்கிவருகின்றபடியா

லும் அவ்விடமிருந்தவைவரவர் பிரமகபாலத்தைக்கையிலேந்தி அவணினும் பிரயாணப்பட்டுச் சகலலோகங்களிலும் பிரவேசித்துப் பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு திரிகிறபோது பிரம்மஹத்தியும் அவர்பின்னே தொடர்ந்துதிரியப் பரமசிவத்தின் கட்டளைப்படி ஒருவருடமானபிறகு அதன்மீது பூவுலகத்திலுள்ள தீர்த்தமியாவுமாடிப்பின்னர் காசிக்குச்சென்று கங்கையிற் றீர்த்தமாடுமேபோது நிலகண்டமூர்த்தியின் கட்டளைப்படி பிரம்மஹத்தியில் நான்கிலார்பாகமகன்று மற்றைய மூன்றுபாகம் வைரவரைப்பற்றி வாதிக்கும்போது வைரவரும் பயந்து நடுங்கி அதிசாக்கரதையோடும் காசிபைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டுத் தென்றிசையிலோங்குங் கந்தமாதனபருவதச்சாரலில் சிவதீர்த்தக் கரையில்வந்துசேர்ந்து அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியவுடனே வைரவரைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தியாவும் நிக்கிபடியால் தனதுகரத்திலிருந்த சூலகபாலத்துடனே ஸ்ரீகைலாசபதியைத்தோத்திரஞ் செய்ப பரமேசுவரனும் விருஷபவாகனமீது பார்வதிசமேதாய் எழுந்து வைரவமூர்த்திக்குப் பிரசன்னமாய்ச்சொல்லுவார். வாராய் காளவைரவனே, உன்னைப்பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்திநிக்கி விட்டபடியினாலே நிகாசிக்குப்போய் அந்த திவ்யக்ஷேத்திரத்திற் றானே இந்தப்பிரமகபாலத்தை ஒருபக்கம் ஸ்தாபனஞ் செய்து விடுவாபென்று விடைபளித்துப் பரமசிவன்கைலாசத்துக்கெழுந்தருளினார். அதன்பின் காளவைரவர் மகாசந்தோஷத்துடனே கந்தமாதனகிரியினின்றும் நிக்கிக் காசிபட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து சந்திரஜடாதாமூர்த்தியினது ஆக்கையின்வண்ணந்தன்னிடமிருந்த பிரமகபாலத்தை அங்ஙனமோரிடத்தில் ஸ்தாபனஞ்செய்துவிட்டு ஒரு தடாகமுமுண்டுபண்ணிப் பின் அவ்விடத்துக்கு பிரமகபாலமென்றும் பிரமகபாலதீர்த்தமென்றும் நாமகரணஞ் செய்து தானும் அவ்விடத்திற்கானே வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தா ராதலால் அந்தக்காசிக்குத்திரத்திலே ஒங்கும் பிரமகபாலதீர்த்தத்தில் யாவரேனும் தத்தம்பிதூர்களுக்குப் பிண்டமளிப்பார்களாகில் அவரைப்பற்றிய பாபங்களியாவும்விலகுவதோடும் இகபராசாதனத்துக்கு மேதுவாவார்களென்றும் அப்பால் இந்தக்கந்தமாதன பருவத்திலே விளங்குஞ் சக்தீர்த்தமானது அநேககோடி பிரம்மஹத்திகளை பெல்லாம் விமோசனஞ் செய்து மிகமகிமைபோடு மிருக்கின்றதென்றும் சூதமகாமுபிவர்கொல்ல அதுகெட்ட கைமிசாரண்பர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து

சுவாமி! இன்னுமப்பருவதச் சாரலிலோங்கும் புண்ணியதீர்த்த மகிமைகளை தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுவின வச் சூதமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்

சிவதீர்த்தம்.

முற்றிற்று

கன-வது,

சங்கதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முரிவர்களே, வேதாசனங்களால் விளங்கப்பட்ட சேதுவின்மத்தியிலே இலகுங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் டொன்னுலகவாசிகளாகியதேவர்களாலு மற்றை மூவர்களாலுஞ் சாற்றுதற்கரிய சங்கமாமுரி யென்னும் ஓர்முரிவர் தபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறபோது அத்தபோதன ரால் உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தமாதலால் அதற்குச் சங்கதீர்த்த மென்று பெயர்வதற்குவேதாடும் அத்தீர்த்தத்தில் யாவர்மூழ்கி னாலும் அவர்கள் மாதாபிதா குருதெய்வங்களை நிரந்தனைசெய்த தோஷமும் செய்நன்றிமறந்ததோஷமும் பஞ்சமாபாதகங்களுந் தொலைந்து புரிதராவார்கள். அதெப்படியெனில்முன்னொருகால த்தில் வேதகுலத்திலுற்பவித்து வசநாபனென்று சொல்லப்பட்ட ஓர்பூசான் குணசீலனாகவும் மாதாபிதார்க்களினிடத்தில் அத் யந்தபிரீதியுள்ளவனாகவும் பிரம்மக்கியான முடையவனாகவும் யோகவானாகவும் தர்மசொரூபனாகவுயிருக்கு மவ்வேதியன் பிர மசர்யம் கிருதஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் இவைகளிலே ஒழுக்கமா ய்நடந்து அநேககாலம்நிருவிகற்பசமாதியிலே அசைவறவிருந்து விட்டான் அவ்வாறிருக்கும்போது அவனுடைய சரீரத்திலேபுற் றவளர்ந்து மூடிக்கொண்டு அப்புற்றிலே அநேக புற்பூமிகள்மு னைத்து பறவைகளுக்கிருப்பிடமாய் அப்பறவைகளின் எச்சத்தி னின்றதங்கிய வித்துக்களாலே அநேக விருட்சசாதிகளுண்டா ய் வளர்ந்து ஆகாசத்தையளாவிற்கொண்டிருக்கையில் அவற்றி

ன் வேர்களில் மூடப்பட்ட புற்றுக்குள்ளே யோகத்திலிருக்கும் வசனாபுமிருந்தது எப்படியிருந்ததெனில், பலாமரத்தின் வேரினின்றும் பூண்டாகிப்பின்னர் பிஞ்சாய்காயாய் பழமாய்க்கனிந்திருப்பதுபோல சரியை கிரியை யோகங்களினின்றும் பருவங்கடந்து கனிந்த ஞானப்பழமாய் மதியமீர்தமுண்டு சகித்திருந்தார் அப்படியிருக்கும் வசனாபனென்னுமுரிவர் தன்னுடையசீரத்திலே புற்பூடுமுதலிய விருட்சங்க ஞாண்டாயிருந்தும் தேகாபிமானமற்றுத் தன்னைமறந்து சச்சிதானந்த மயமாய் விளங்கிக் கொண்டிருப்பதை ஆடகலோகத்திறைவனுமிய தேவராஜனறிந்து சப்சமேகங்களையும் வருவித்து, ஒழுமகிலினங்காள் பூலோகத்திற் றவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் வசனாபனுடைய தவத்தை நாமறியவேண்டியிருப்பதால் நீங்கள்போய் உங்களுடையவலிவு கொண்டவரையில் அகோரதாரையாய் மழை வருஷியுங்களுென்று சொல்லியனுப்ப, அதுபோல் அந்த சப்தமேகங்களும் மகாகம்பிரத்துடனே ஆகாசவிதியெங்கு நிறைந்து இடைதெரியாமல் மறைத்துக் கருங்கடலுடைந்ததுபோல் அண்ட கடாகங்களும் வெடிக்குப்படியாய்த் சத்தாடம்பாஞ்செய்து அடிக்கடி மின்னலும் கெற்சிதமும் அடைவிடாமற் செய்துகொண்டு இராப்பகலாய் கண்மாரிபோற் சிந்தும்போதும் புற்றுக்குள்ளே யிருக்கிற வசனாபனுக்கு எவ்வளவுந்தோற்றமல் யுத்தரங்கத்தில் அத்திரங்களைச் சரமாரியாய் வருஷித்தபோதினும் அவைகளைத்தாங்குகிற சுத்தவீரனுக் கொப்பாகவும், தேவேந்திரானு லேவப்பட்ட ஆவர்த்தமென்னுஞ் சோனைமாரிக்குகிஞ்சித்தேனு மஞ்சாமல்தேவேந்திரானேதன்னைப் புட்பங்களா லர்ச்சிப்பதுபோலும் நீரிடி நெருப்பிடி முதலிய மேகங்களின் கெற்சிதமும் மின்னலும் அன்னவன் செய்யுந்தோத்திரம்போற் கருதியவராய்வசநாபமுனிவர் சமாதியே கத்திலைசவறவிருப்பதை இந்திரண்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து மகாமேருவைப்போ லைசையில்லாதிருக்கும் வசநாபனுதசீரத்தை அசையும்படியாயும் நிட்டை நீங்கும் படியாயுஞ் செய்யவேண்டுமென அதிகபிரியங்கொண்டவனுய்யுபகவானை வருவித்துத்தனது கருத்தைபுரைத்து எவ்விதமேனும் அம்முரிவானது நிட்டை கலையச்செய்ப வேண்டுமென் றனுப்ப, அது போல்வாயுபகவானுனவன் யுகாந்தகாலத்திலோங்கி எழுஞ்சன் டமாருதத்தினுங் கோடிபங்கு அதிகமாய் மேருமுதலிய அஷ்ட

குல பருவதங்களும் நடுங்கி கலத்துப் போகத்தக்கதாக மாரி யோடுகலந்து புவனமுளுதுங் காடாந்தகாரத்தைப்போற் கிட்டி படர்ந்து பேரிடியோடும் லோகத்திலுள்ள சமஸ்தஜீவராசிகளும் உயிரிழக்கும்படியாய் வருஷிப்பதோடுஞ் சண்டமாருத வேகத் தால் ஆகாசத்தைபளாவித் தழைத்த விருட்சங்களை யெல்லாம் வேரோடுகல்லிக் கிளப்பி பூமியைக்காணாமல் கொக்கைப்போற் பறக்கும்படியாயும், பருவதங்களைக் கிளப்பிப் பொடித்துக் காற் றோடுகாற்றாய்ச் சமுத்திரத்திற்கலந்து நீடிய ஆழியி னது ஆழத்தை அடைத்துச்சேறுபடுத்தும்படியாயும், இடிகளின்கொடுமையால் லோகங்கள் பஸ்மீகரமாய்ப் போவதோடும் பாதாள லோகம்வரை யில் பத்தல்பத்தலாய் வெடிக்கும்படியாயுஞ் செய்துவருங்கொடு மையால்வசநாபமுநிவர்மீது வளர்ந்தோங்கியவிருட்சங்களுமொ ழிந்து புற்றுமிடிந்து பதுமாசனத்தின் சந்நிதிமுன் வைத்திருந்த கமண்டலமும் தூள்பட்டு அல்லோலகல்லோலப் படுத்துவதை அம்முநிவரது புண்ணியபலனானது கூடித்திரண்டதருமதேவதை யாய் ஓர் எருமைக்கடாவைப்போற் சொரூபமெடுத்து அண்ட முகடுகளெல்லாம் பொடிப்பெய்ப்படியாத் தனது கொம்புகளைய சைத்துவாலைச்சுழற்றி வீசுந்தன்மையால் மேகக்கூட்டங்களைந் து நடுங்கி சுதிமாறிவாலினிடமிருக்கும் உரோமங்களுக்குத் தைலமி ட்டதுபோற் கலந்துபோகவும், இடிகளை வாலினுற்றட்டிச்சுளுந் தின்பொறிபோல் திசைகளிற் சிந்தும்படியாய்ச்செய்து, வசநாப முநிவர்மீது ஓர் திவலையனு மணுகவொட்டாமல் தனது வயிற் றின் கீழிருத்தி கர்ச்சித்து தருமதேவதையானவள் நிற்பதைக் கண்ட தேவேந்திரன் ஆச்சரியமடைந்து இவன்தவத்தைபழிக்க நம்மால் முடியாதென்று நாணமுற்றவனாய் மழைபொழியாமலிரு க்கும்படியாய் மேகங்களுக் குத்தாவுசெய்ய, அதுபோல் மழை நின்றபோனதைக் கண்ட பகடானது முனிவரைவிடுத்துப் பத் தடிதூரம் விலகிப்போம்போது, வெள்ளங்களினுற் பூமியைப்பிள ந்து சேறுபட்டிருக்கும் வெடிப்புக்குள் எருமைக்கடாவாக விரு த்துந் தருமதேவதையினது நாலுகாலுஞ்சிக்கிப் புதைந்து பெய ர்ப்பதற்கு ஏதுவில்லாமலிருக்க, வசநாபனென்னு முனிவர் உட னே தற்செயலால் லிட்டைநீங்கிக் கண்ணவிழித்துப்பார்த்துளங் கும் வெள்ளமயமாகவும் பூமிகள்வெடிப்புண்டும் விருட்சங்களும் அருகேயிருந்தபருவதங்களூயில்லாதுதிரிசைசிற்போய்ப்படிந்

திருப்பதை முடிவர்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு இஃதென்னகாரணம், நம்மீது ஒருதிவலியேனும் படக்காணோம், உலகம் கீழது மேலதாய்ப் புரண்டிருக்கின்றதேயென்று ஞானதிருஷ்டியாற்பார்க்கையில் தேவேந்திரனால் நடந்த தீமைபென்றும் அதற்குத்தருமதேவதை யாதொரு இடருமுறாமல் தன்னைப் பாதுகாத்த தென்றுந்தெளிந்து சுற்றிப்பார்க்கையில், பகடுருவங்கொண்டிருக்குந்தருமதேவதையைக் கண்டெழுந்து அதனருகே சென்று தருமதேவதையின்மீது சந்தோஷமடைந்து ஒ தருமதேவதையே! நீ பென்னை இரட்சித்தபண்பால் நீழி வாழக்கடவையென்று சொல்லி, பின்பு சிலதூரத்திற்சாய்ந்திருக்குமோர் விருட்சத்தடியிற் போய்ச்சேர்ந்து பழையபடி தவம்புரிய மேவுகையில் கண்டதருமதேவதையானவன் மனம்வருந்தி நாம்செய்தநன்றியை யோசியாமலும் புதைபட்டிருக்கும் நம்மை வெளிப்படுத்தாமலும் போய்விட்டானெனக் கருதியும் நாம்செய்தகருமமென்றும் தன்னைத் தான்வெறுத்துக்கொண்டு அதிகபிரையாசையோடும் புதைபட்டிருந்தகால்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு மெதுவாய் தேகவாதையோடும் மனமெலிந்து நடக்குஞ் செய்கையைக்கண்ட முடிவார்திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து தருமதேவதையினிடம்வந்து ஒ தருமதேவதையே பாவியாகிய நான் அஞ்ஞானத்தால் உனது கால் புதைபட்டிருப்பதை யறிபாமற் போய்விட்டபடியால் எனது குற்றத்தைப் பொறுத்தாட்கொள்ளுவாயென்று பலவாறுகத்துதித்தும், அந்தோ நான் செய்தபாவத்துக் கென்சொல்லுவேன், உலகின்கண்யாரொருவர் உபகாரஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அபகாரஞ்செய்பவர்கள் பிரம்ம விஷ்ணுமாதலியதேவர்களது காலவளவுவரையில் ரவுரவாதிரகத்துள் ளழுந்திக் கரைகாணாதவர்களாய்துன்பப்படவருமே யென்றும்செய்நன்றிமறந்தவர்களுக்கும், வேதாந்த சாஸ்திரங்களை உபநிதசஞ்செய்த குருவுக்கும் மாதா பிதாவுக்கும் திக்கடன் நீர்க்கடன்முதலியகிரியைகளைச்செய்யாத பாவிகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிறபாதகம்அவருடைப உயிரை மாய்த்துக்கொண்டாலொழிய வேறே அதற்கோர்பரிகாரங்களுஞ் சொல்லவில்லைய ஆதலால் நம்முடைய உயிரைமாய்த்துக்கொள்வீத நமக்குப் பரிகாரமென்று நினைந்து, அதிதீவிரமாய் அவணின் றீங்கி ஒருபருவதவுச்சியிற்போய் தலைமூய்ப்பூயியில்லிழுந்து மாணமடைவோமென்றுபோகும்போது தருமதேவதைபான மகிஷம்கண்டு, அக்கணமே தன்சொருபத்தைபெடுத்து வசகாபனென்று முடிவனுக்கு முன்பாகவந்துநின்

றுவாராய் வசநாபனென்னு முனிவனே நானே தருமதேவதை நீ
யேன் இப்போதுகூடச் செய்நன்றி மறந்தமையால் இவ்வுயி
ரை வைக்கப்படாதென்று நினைந்து மடியப்போகின்றாய் வேண்
டாம், உன்னையறியாமலவந்த அபசாரத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்ப
டியாய் நானே ருபாயஞ்சொல்லுகின்றேன். அதுயாதெனில், பா
தகண்டத் தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமானகி
ரிசார்பில் முன்னொருகாலத்தில் சங்கமாமுரி பென்பவராலுண்
டாகிய சங்கதீர்த்தமென்று ஓர் தீர்த்தமிருக்கின்றது அத்தீர்த்
தத்திலே நீபோய்முழுகி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமநா
தனைத் தெரிசனஞ்செய்து வருவையேயாகில் உனது பாவங்க
ளெல்லாம் விமோசனமென்று தருமதேவதைசொல்ல அவ்வுரை
கேட்ட வசநாபன் மகாசந்தோஷமடைந்து, நான்செய்த அபசா
ரங்களை பெண்ணுமல் இப்போது எனக்கு உபகாரஞ்செய்தனை
யேபென்று பணிந்து அநேக உபசார வார்த்தைசொல்ல, அத
னைத்தருமதேவதைகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து நான்யாருக்குந்
தருணாதருணங்களிலே உபகாரஞ்செய்வதே என் உண்மையாத
லால் நான் கூறியவண்ணம் கந்தமாதனச்சார்பிலே விளங்குஞ்
சங்கதீர்த்தத்திற்குப்போய் சங்கற்பவிதியின்றி மூழ்கிவாவெனச்
சொல்ல அவ்வார்த்தையின்படியே வசநாபனென்னு முனிவன்
அவணின்றும் பிரயாணப்பட்டு தென்றிசையிலோங்குங் கந்தமா
தனகிரிச் சார்பிலேவிளங்குஞ் சங்கதீர்த்தத்தில்வந்து மூழ்கிய
வுடனே நன்றிமறந்தபாதக மவனைவிட்டகன்று அந்தக் கந்தமா
னபருவத்திற்றானே அனந்தகோடிகாலந் தவஞ்செய்துகொண்
டிருந்து மோட்சா சம்பிராச்சியமாகிய முத்திவிட்டடைப் பெற்
றார். ஆதலால் அத்தீர்த்தத்தினுடைய பெருமையை யாவாரற்
சொல்லிமுடியுமென்று சூதாமாமுரிவாரசொல்ல, அதைக்கேட்ட
நைமிசாரண்யர் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, முனிவரைநோ
க்கி சுவாமீ! இன்னம் அவ்வுரைச்சார்பிலிருக்கும் தீர்த்தங்களின்
மகிமைபை அடியேங்களுக்குத் திருவுணம்பற்ற வேண்டுமென்று
கேட்க, சூதாமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சங்கதீர்த்தம்.

முற்றிற்று

கள-வது

கங்கை யமுனை கயா என்னும்

மு த் தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே முன்னொருகாலத்திலே பிரம்மகுலத்தில் உறபவித்து இரயுக்குவனென்று பெயர்ப்படைத்த வொருமுடவன் ஒற்றைமாடுகட்டிய வண்டியில் ஏறிச்சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன், கந்தமாதன பருவதச்சார்பிலே தவஞ்செய்துகொண்டு தனது அஞ்ஞானத்தைக்கீக்கி நிர்மலனயிலோகத்திலுள்ள சகலநீர்த்தங்களினுமாட எண்ணமுற்றவனாயினுந் தன்னால் நடந்துபோவதற்குச் சத்தியில்லாமையால் தானிருந்த கந்தமாதனத் த்ருணே பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்று அன்னபானுதிக ளில்லாமல் சருகு ஜலபட்சணங்கள்செய்து நிட்டைசெய்து வருபவனுக்கு தேகத்தில் வறட்சிகொண்டு, எந்நேரமுஞ்சொரிந்து கொண்டே யிருக்குந்தன்மையால் இரத்தம்பெருகி வருவதை நகத்தினுலெடுத்ததுத் தெறித்தும் மனத்தை வேறுபடுத்தாமல் பிரமசொருபத்தினின்றும் அகலாமல் தவஞ்செய்து வருபவன், கங்கை யமுனை கயா இம்மூன்றுநதிகளிலுந் தீர்த்தமாட எண்ணங்கொண்டவனாய் தன்னிடத்திலிருக்குஞ் சிறிபவண்டியானது நதிகளுலும் காடுமலைவனம் வனந்தரங்களிலும் போகமாட்டாதே என்கெய்வோம் அம்மூன்றுநதிகளையும் இவ்விடத்திற்குணே வருவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சுத்தசத்துவத்திலிருந்து தவஞ்செய்து சின்மயமானந்த சொருபத்தையடைந்து ஒருமந்திரத்தை ஜபித்து கங்கை யமுனை கயா என்னு மூன்று தீர்த்தங்களையும் மனத்திற் சிந்தித்தவுடனே அம்மூன்றுநதிகளும் பூமியைப்பிளந்து பாதாளலோக மார்க்கமாக கந்தமாதனகிரிச் சார்பிலே விளங்குமோர் பூஞ்சோலையிற் கீட்டிசையைநோக்கிக்கண்களைமுடித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் இரயுக்குவனென்னு முரிவனதுதேகமெல்லாக் குளிரும்படியாய் அனுகூலமீகிச் சிதறி ஆடம்பரஞ்செய்து சொல்லும் வாருமைபா முரிசிகாமணிபேராகங்கள்முவரும் உமது தவப்பெருமைபாற் பிரபாணப்பட்டு வந்தோமாதலால் இனி உமது சித்தத்தின்படி நிறைவேற்றிக் கொள்ளுமென்று சொல்ல அப்போது இரயுக்குவமுரிவன் கண்ணை

விழித்துப்பார்த்து நதிகளைக்கண்டு சந்தோஷமடைந்து நனிகா தலோமும் அம்மூன்றுநதிகளுக்கும் அர்க்கிபபாத்தியசோடசோ பசாரங்களுஞ் செய்து மந்திரவித்தாய் மகா நிவேதனங்களுங் கொடுத்து அவற்றில் மூழ்கியெழுந்திருந்து சந்தியாவந்தன ரிய மரிட்டைகளியாவு முடித்துக் கங்கை யமுனை கயை என்னுமூன் று நதிகளையுந் தோத்திரஞ்செய்கையில் அம் மூன்றுநதிகளுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்து இரயுக்குவனை நோக்கி ஓ முகிவனே உமக்குவேண்டிய காரியமென்னவென்று கேட்க அதுகேட்டமு னிவன் ஓ தாய்மார்களே நீங்கள் மூவரும் இவ்விடம் வாசஞ்செ ய்திருந்து என்னைப்போன்ற பாவிதருக்கு உங்களுடைய பரிசும் பட்டமாத்திரத்தில் அவர்களைப் பற்றியிருந்த கர்மயியாவும்கன் று புனிதராகும்படியாகிய வரந்தரவேண்மீந் தாய்மார்களே பெ ன்றுமினவ அதுகேட்ட மூன்றுநதிகளும் இரயுக்குவமுனிவன் தவப்பெருமைக்கு அஞ்சித் தடுக்காதவர்களாய்ச் சந்தோஷம டைந்து ஓ முனிசிகாமணியே உமது கருத்தின்படி நாங்கள்மூவ ரும் இவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்தில் எவ்விதமாகிய பாவி கள்வந்து தீர்த்தமாடியபோதும் அவர்கள் கருமமகன்று புண்ணி யராக விளங்கக்கடவரென்று வாக்களித்து டின்பு மாதுடவுரு வங் கொண்டுவந்த மூன்றுபெண்களும் நதிகளில் மூழ்கி மறைந் தார்கள்.

அதுமுதல் அம்மூன்றுநதியினும் வந்து தீர்த்தமாடுகிறவர் களுக்கு அஞ்ஞானமுதலிய கருமங்களகன்று பிறவிநோய்ச் கெ ட்டாதவர்களாய் சைதன்யத்திற் கலப்பார்களாதலால் செப்புத ற்கரிய இரயுக்குவமகாமுரிவன்து தபோமகிமையால் மூன்றுநதி களையும் வருவித்து திரிகாலமும் அவற்றில் தீர்த்தமாடிச் செய் விதிபாவு முடித்துத் தவஞ்செய்துகொண்டு வருகிறபோது நந்த னென்னும் ஓர் வேந்தனுடைய புத்திரானகிய சானசுருதியென்ப வன் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் பாவித்துப் பாதுகாத்து வருவதோடுங் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருகடமை வாங்கி நீதிவு முவாது இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவருபவன் கந்தமாதனச் சார்பில் விளங்கும் கங்கை யமுனை கயை என்னும் மூன்றுநதி களிலுந் தீர்த்தமாடி தனது அஞ்ஞானத்தையகற்றி மெய்ஞ்ஞான த்தைப்பெற்று பிரமசொருபத்தை யடைந்தான். அது எப்படி பெனில் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருக்குஞ் சான சுருதியென்பவன் மகா தருமநீதியோடும் சுகல சீவர்களுக்கு மா

தாவாய்த் தன்னுடைய ராச்சியத்தில் அன்னசத்திரங்க ளமைத்
து பிரம்மசூத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு வருணத்
தவர்களுக்கும் கைத்தல் புனித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல் துவர்
த்தல் தித்தித்தலென்னும் அறுசுவையோடுங் கூடிய பதார்த்தங்
களோடும் அன்னதானஞ் செய்துவருவதோடுந் தன்னுடையதே
சமுழுமையும் சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களில் பிரம்மோற்சவ
நித்யோத்ஸவங்களும் நடாத்தியும் பூசார்களால் யாகாதியெக்கி
யங்களும் வேதபாராயணங்களுஞ்செய்து நாடோறும் வேள்விச்
சாலையிலிருந்து மறைவிதியிற்கூறிய தருமங்களில் ஆதலர்க்குச்
சாலை, ஒதுவார்க்குணவு அறுசமயத்தார்க்குண்டி சிறைச்சோறு
ஐயம் தின்பண்டநல்கல், அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல்,
மகவுளவர்த்தல், மகப்பால் வார்த்தல், அறவைப்பிணஞ் சுமெதல்
சண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணன், நாகிதன், கண்ணடி, கா
தோலை, பெண்போகம், தலைக்கெண்ணை, கண்மருந்து, பிறிற்றுய
ர்கார்த்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், மடம், தடம், விலைகொடுத்தியிர்
காத்தலென்னு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவற நடாத்
திவருகிறபோது தனது செங்கோலுக்குட்பட்ட தேசமுழுமை
யும் நான்கு வருணத்தவர்களும் தத்தம் வீட்டில் அடுப்புமுட்டி
ப் பன்னிருவருடகாலமாகியும் அவரவர்களுக்கு யாதுங்குறைவி
ன்றி அன்னதானஞ் செய்துவருகையில் அவ்வரசனால் நடாத்தி
வருந் தருமமானது மூன்றலோகத்திலும் மேம்பாடுகொண்டு எ
ங்கும் வீந்தனது பெருமையைக் கொண்டாடும்படிபாசிய புக
ழ்ச்சியைப் பூலோகவாசிகளும் தெய்வலோகத்தில் வசிக்கும் தே
வேந்திராதி பெரியோர்களும் முனிவர்களும் ஆகாசவாணியும்
பூமிதேவியும்கண்டு அரசன்மீது சந்தோஷ மடைந்திருக்கும் நா
ளையில் சானகருதியென்னும் தேவந்தனுடைய நகரத்தை ஆடக
லோகவாசிகளாகிய தேவர்களும் தேடுதற்கரிய முனிவரர் சித்த
ர்களும் கருடகாந்தர்வ சித்தவித்தியாதாரர்களும் பார்க்கவேண்டி
ஆவல்கொண்டவர்களாய் அன்னப்பட்சியைப்போ லுவங்கொ
ண்டு மண்டலத்துள்ள மன்னர்களினது மகுடமுடிகளை இடறத்த
க்க வீரகண்டாமணிதரித்த கால்களையுடைய சானகருதிவேந்த
ன் வாழும்பட்டணத்தின் பூங்காவனங்களிலோங்குந் தாமரைத்
தடாகங்களில் வந்திறங்கி அவற்றிற் புட்டித்திருக்கு மலர்த்தா
துகளை யருந்தி விளையாடிப் பகற்காலத்தைப் போக்கி அன்று
இராப்போதுவந்த காலையில் அப்பட்டணத்தை யாளுஞ் சான
கருதியென்னும் வேந்தன் வசந்தகாலமானதாலும்பூர்ணோதயம

கிய சந்திரன் பிரகாசமாயிருப்பதாலும் தான் பூங்கா வனத்தில் ஆகாயத்தையளாவி யோங்கும் மங்கள வாசமாதலிற் பன்னுதற்கரிய சந்திரகார்தமணிமேடையில் தனதுபட்டத்துத் தேவியோடுஞ்சேர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அப்பூங்காவனத்தில் அன்னவுருவங்கொண்டு வந்திருக்கும் ஐடகிலோக வாசிகளாகிய தேவர்கள் தமதுலோகத்தைச் சேரவேண்டி அப்பூங்காவனத் தடாகத்தினின்றும் நீங்கிக் ககணமார்க்கத்தி லெழும்பும்போது, வேந்தனைக்கண்ட சிலபட்சிகள் தமது உட்டத்துக்குத் தலைமை பாகலிருக்கும் இராஜபட்சியை நோக்கி, ஒ அரேச இவ்வேந்தன் தயானுவாதலால் இவனைச்சந்தித்துப் போவதே சுருணமென்றுரைக்க, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட ராஜபட்சியாகிய இந்திரன் மன்னனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ய மனத்தில் நினைத்துப்பின்னுத் தன்னினங்களாகிய அன்னங்களைப்பார்த்துக் கூறுகின்றது ஒ அன்னங்களே என்னவார்த்தை சொன்னீர்கள், இவ்வேந்தன்என்ன நற்குணத்தையுடையவன், என்னதவஞ் செய்தான், எந்தப் பெரியோர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்தான், தான்மறுபிறப்பிற் கத்தையுடையவேண்டிச் செய்யுந் தருமமேயன்றி யோட்சாம்பிராச்சியத்தை விரும்பவில்லையே ஆதலால் இத்தன்மைவாய்ந்தவனையாம் எவ்வாறு சந்திப்பது உணராமச் சொல்லுகின்றீர்களேயென்று இராஜபட்சி கூறியுன்றியும் பின்னுஞ்சொல்லும், ஒ இனங்களே பூலோகத்திற் பிறந்து அஞ்ஞான சிவர்த்திசெய்து மனவாக்குக் கெட்டாத சுயஞ்சோதியாய் விளங்குஞ்ஜகதீசனது பாத நிழலிற் குடிபுகவும் சிதாசகத்தைக் கலக்கவும் எண்ணங்கொண்ட ஓர்புண்ணியபுருஷன் இவ்வுலகின் கண்ணோங்கும் பாதகண்ட தட்சணபாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைக் கட்டப்பட்ட சேதுமத்தியிற் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் புண்ணியனை நம்போலியர் சந்திக்கலாம்.

அப்படி அவனைப்பிரயாசைகொண்டு சந்தித்தபோதிலும் பெயருண்டாம் அன்றியும் அவன் எவ்விதமானவனெனில் இரண்டொல்களாயில்லாத முடவன் இரயுக்குவனென்னும் பெயர்ப்படைத்தவன் முடவனாக விரும்பும் கங்கை யமுனை கபை என்னுமுன்றகதிகளையுந் தனதுதவப்பேற்றால் தானிருக்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் வருவித்து அவற்றில்நீர்த்தமாடி அவைகளை அங்கிருந்து இன்னும்வந்து அத்நீர்த்தத்தில் முழுகுபவர்களுக்கு

இட்ட சித்தியாகும்படியுங் கேட்டுக்கொண்ட சாது அன்றோனது தவத்திலே பதினாயிரத்திலார்பங்கு மிவன் செய்தறியானே ஆதலால் இவனை யாம் சந்திக்கவேண்டிய தில்லையென்று சொல்லி அசட்டைசெய்து யாவுமொருங்குசேர்ந்து தெய்வலோகம் போய்ச் சேர்ந்து தத்தம் சொரூபத்தைபெடுத்து அவரவர்கள் இருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்,

பின்னர் இவ்விதமாய் அந்த அன்னப்புட்கள் கூறிச்சென்ற வார்த்தையைக்கேட்டிருந்த சானகருதிராஜன் வியாகுலங்கொண்டு சேர்ந்து துக்கக்கடலுள் முழுகிப் பெருமூச்செறிந்துபோசித்து இவ்வன்னப்பட்டிகள் சொல்லிய இரயுக்குவமாமுனியை நம்போய்க்கண்டு சாணாகியடைந்து அவராலே நாம் கதிபெற வேண்டுமல்லது இவ்விதமாய் நாம்செய்யுந் கருமங்களால் யாது ம் பிரபோசனமில்லை அந்தோ ஆகாயத்தில் உலாவும் பறவையினங்களுக்கு முகன்மைபூண்ட அன்னங்கள் சொல்லிச்சென்ற வார்த்தையே சரியாம் ஏனெனில், நாயிதுபரியத்தஞ் செய்ததானத்தில் என்ன தேடிக்கொண்டோம் ஒன்றுமில்லை யாதலால், மேலோர்களைக்கண்டு சேவைசெய்து அவாளுடைய அதுக்கரகத் தைப்பெற்று அநித்யசரீரத்தை பெடுக்காமல் மோட்சசாமபிராச்சிபத்தை யடையவேண்டுமென்று இராப்பொழுதெல்லாம்போசித்திருந்தவனாய், அருணோதயமானவுடனே எழுந்து, காலைக்கடன்முதலிய நியமவிட்டைகளை முடித்து தேவேந்திரனது இரத ஞாரதியாகிய மாதவிக்கிணையாகி தனது தேர்ப்பாகினை அழைத்துக்கூறுவான். வராய் எனது வலவனை நீமது ரதத்திலேறி தட்சிணபாகத்தி லோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சார்புக்குப்போய் அவன் விளங்கும் வணக்கனிலேனுஞ் சோலைகளிலேனும் திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவத்தை இதயகமலத்தி லிருத்தித் தவஞ் செப்துகொண்டிருக்கும் இரண்டு கால்களும்ல்லாத முடவராகிய ஓர் முனிதர் அவ்விடமிருப்பதும் இல்லாததுங்கண்டு, அப்படியிருப்பாராயின் அவரைக்கண்டு வணங்கி வார்த்தையாடி அவரது பெயரையுந் தெழிந்துகொண்டு அதிலிரைவிலிவ்விடம்வந்து சேருவாபென்று வேந்தன் கட்டளை யிட்டதைக்கிட்ட தேர்ப்பாகன் அவ்வாறே இரதாருடனாய் பட்டணத்தைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டு காடு மலை வனம் வனுத்தாம் காளுறமுதலிய நதிகளும் பதிகளாந் திவ்யக்ஷேத்திரங்களுங் கடந்து சேது மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சார்ப் சேர்ந்து அவ்விடத்திலுள்ள

வனங்களிலும் பூங்காவனங்களிலும் காவுகளிலும் மலைநுழைவுகளிலும் தடாகக்கரைகளிலும் அரசன் சொல்லிய அடையாளப்படி ஒருவரையுங் காணாமல் துன்பமடைந்து திரிந்து பார்த்துக்கொண்டு வருகிறபோது, அங்ஙனமோர்வண்டியி லுட்கார்ந்து கொண்டு தீர்த்தமாடவேண்டிப் பிரயாணப்பட்டுவருகிற இரயுக்குவரென்ன முனிவரைக்கண்ட சாரதியானவன் சந்தோஷமடைந்து இரதத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி மகா பக்திவிநயத்தோடும் முகிவரை அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க திரிபாங்கனாப் பணிந்தெழுந்து, இருகரங்களையுஞ் சிரமேற்குப்பி அஞ்சலியஸ்தனாப் பலவாறுகத்துதித்து சுவாமீ! தேவரீரைத் தரிசித்தபோதே கடை யேனைப்பற்றிய கர்மமியாவும்கன்றன, ஆதலால் தேவரீசித்தங்கனிந்து துமது நாமகரணத்தைப் புலப்படுத்தவேண்டுமென்றுகேட்க, அப்போது முகிவரர் வலவனைப்பார்த்து, அப்பாஎனதுபெயர் இரயுக்குவனென்று சொல்லுவார்களென்று புன்சிரிப்புடனே சொல்ல அவ்வார்த்தையைச் சாரதியானவன்கேட்டு, சுவாமீ மெத்தவுங்களிப்படைந்தேன், அடியேன் போய்வருகிறேனென்று விடைபெற்று, இரதமேறி அவணின்றும் பிரயாணப்பட்டுவாயுவேகத்திலுங் கொடியவேகமாய்த் தேரைநடாத்திப் பட்டணம்வந்துசீர்ந்து, தனது இராஜனைக்கண்டு வணங்கித் தான் போய்வந்த சங்கதிகளியாவு மாதியோடந்தமாய்த்தெரிவிக்க, அதைக்கேட்ட வேந்தன் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, முகிவரைக்கண்டு தரிசித்து கதிபெறவேண்டுமென்னுங் காதல்கொண்டவனாய் இராச்சியமுதலிய பண்டி பண்டாரங்களை பெல்லாம் வெறுத்து, அம்முகிவருக்கு காணிக்கையாக காமதேனுவுக்கொப்பாகிய ஆபிரம்பசுக்களும் ஒருபாரத்தங்கமும் நவரத்தினகசிதமாகிய ஓர்ந்தேரும் திட்டப்படுத்திக்கொண்டு இராச்சிய முதலிய யாவும் மந்திரிகள்வசப் படுத்திவிட்டு முகிவருக்குக் கொண்டு போகுங் காணிக்கைவஸ்துக்களா முன்னரடைகதி இராப்பகலாய் காடு மலை முதலிய யாவுங்கடந்து சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் கங்கையமுனை கைய என்னு முன்றுநதிகளும் விளங்குந் தீர்த்தக்கரையில் தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் முகிவரைக்கண்டு, இரதத்தைவிட்டிழிந்து தாண்டொண்டுவந்த காணிக்கைகளை முகிவரர் முன்னிருத்தி அந்தரங்கபக்திப்போடுஞ் சாஷ்டாங்கனாப்பணிந்து எழுந்து கைகட்டி யெதிரின்று பலவாறுகத் துதித்து சுவாமீ அடியேன் கொண்டுவந்த காணிக்

கைகள் அற்பமாயினுந் தேவரீர் திருவுளங்கனிந்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அடியேனையு மாட்கொள்ள வேண்டுமென்றும் பக்திவிசயத்தோடு கூறிப் பணிந்துவிற்கும் பார்த்திபனைக் கண்ட முனிவர் அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து ஜகபதியைப்பார்த்து வாருமைபா வேந்தே இந்த அற்பமாகிய பதார்த்தத்தை யெங்குத்தேடினாய், நித்யமல்லவே அநித்தியமாயிற்றே மேலும் நாம் கனகக்கடலுட் டோய்த்திருக்கின்றோம் அக்கடலில் ஓர் திவலைக்கு மிணையிலாதவினை விரும்பினாற் றன்பந்தருமாதலால்யான் வேண்டேனென்று கூறியதைக்கேட்ட வேந்தன் சுவாமீ தேவரீர் ஈபேனுக்கு கடாஷிக்கும் வித்தியாந்தவஸ்துவுக்கு அணுவிற்கோடிபங்கிலோர் பங்குக்கு மிணையிலாதாயினும் எளிபேந்தந்தவையை ஒப்புக்கொண்டு இரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணங்கித் துதிக்க அப்போது இரயுக்குவர் மனமகிழ்ந்து வேந்தன்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளை அவனெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமநாதக் கடவுளுக்கு அர்ப்பிதஞ்செய்தவராய் வேந்தனைநோக்கி, ஒவேந்தே உலகின்கண் யாரொருவர் இல்லறதர்மத்தி லிருக்கும் போது பாவபுண்ணியமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டையும் மிணையாமற் பரிசுத்தமாகிய மனத்தோடும் இருக்கின்றவர்களே புண்ணியராவர் மேலும் ஞானமோட்சத்தையும் பெறுவார்கள்.

ஆதலால் அவ்விரண்டு காரியத்திலு மிச்சையுடைபவனாக விரும்பும் நம்மைவந்தித்தமையால் இக்கந்தமாதனத்திலே விளங்கும் கங்கையழுநை கைய என்னு முன்றுதீர்த்தங்களிலும்முழ்மிமினையகன்று சீர்மலவஸ்துவை யடைவாயென்று சொல்லி, வேந்தனுக்கு ஏகாக்ஷரத்தை உபதேசித்தருளினார். உடனே சானசுருதி வேந்தன் மகாசந்தோஷத்தோடும் கங்கையழுநை கைய பென்று சொல்லப்பட்ட முன்றாகதிகளிலுந் தீர்த்தமாகி, அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி, பிரபஞ்சவாழ்க்கைபைச் சொற்பனம்போற்கண்டுதெளிந்தவனாய் நேமநிஷ்டையை முடித்துக்கொண்டு, தன்குருவர் பெழுந்தருளியிருக்கும் இரயுக்குவமாமுனியை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்து அவருடன் தானுமிருந்து அவர் கட்டளைபின்படி மௌன மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்து ஒருவரானு மடைபப்படாத ஞானசாமாத்தி லமுத்தி பேரின்பத்தை யடைந்து கந்தமா தனத்திற்றானே வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்து, பிரமசொருபத்தை யடைந்தாராதலால் இத்தன்மையாகிய மகிழ்வைப்பெற்ற கங்கையழுநை கைய

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாலியம். கஅக

என்னு முன்று தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய்க் கோடிதீர்த்தமிருக்
கின்றது அத்தீர்த்தத்தினது பெருமையைச் சொல்லுகிறேன்கே
ளுங்களென்று சூதமகாமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

மு த் தீ ர் த் த ம்.

முற்றிற்று,

கஅ-வது

கோடி தீ ர் த் த ம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய முனிவர்களே ! இவ்வுலகின்கண்
ஒங்கும் இப்புண்ணியதீர்த்தமானது சிறப்போங்கிய கோசலதே
சத்தை அரசாட்சிசெய்துவந்ததசாத மகாராஜருமாரனாகியஸ்ரீரா
மசந்திராமூர்த்தியினது கரத்தினிடமாக விளங்குங் கோதண்ட
மென்னும் விற்றிகாடியால் உண்டாகிய தீர்த்தமாதலால் கோடி
தீர்த்தமென்று விளங்குகின்றது. இதுபுலன சராசரத்திலுள்ள
புண்ணியராதி சகலருக்கும் உற்ற ஆகாமியபசஞ்சித பிராரத்வ
வினைகளைப்போக்கிச் சகலலோகங்களும் புகழும்படியாய் இஷ்ட
காமியங்களையும் மோட்சகாமியங்களையுங்கொடுத்துமகிழையோ
டுளது. அத்தீர்த்தமெவ்வண்ண முண்டாயிற்றெனில், மிதிலா
புரிக்கிறைவனாகிய ஜனகமகாராஜனுக்கு புத்திரியாகவாய்ந்த ஜா
னகியை இலங்கைவேந்தன் வஞ்சித் தெடுத்துக்கொண்டேபோய்ச்
சிறையிட்டிருந்தநீங்கால் அப்பாதகனாதி யாக்கப்படுகளை, பாறு
கோடி கிரணம்போலோங்கும் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர்
பற்றறக்காய்ந்து பஸ்மீகரப்படுத்தி அவணின்னுஞ்சீதா பிராட்
டியுடன் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து
அச்சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவேண்டிப் புரிதமாகிய
தீர்த்தத்தின் பொருட்டுத் தன்னாற் பிரதிஷ்டை செய்திருந்த
இராமலிங்கத்துச்சுருகில் தனது கரத்தில் விளங்குங் கோதண்
டமென்னும் வில்லை பூமியிலிறத்தி பிசேத்தியென்னுங் கங்கையை
அவன் வரும்படியாகத் தியானித்தனர் ஊன்றிய தனது சிலை

கோடியை எடுத்தமாதிரத்தில் அவ்வழியினின்றும் கங்கை யா
னவன் பாதாளவாகினியாய்ப் புறப்பட்டுத் திவ்வாசத்தோடும்
வந்து பிரவேசித்தபோது அதைக்கண்ட இராமமூர்த்தி மெத்த
வுஞ் சந்தோஷமடைந்து உடனே இராமலிங்கத்துக்கபிஷேகஞ்
செய்து, அக்கடவுளால் அநேக வரங்களைப்பெற்று அங்குள்ள
தீர்த்தமியாவற்றினுள் தனது தேவிமுதலிய யாவரோடுஞ் சேர்
ந்துமூழ்கிச்சகலவானாரலீரோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்
பட்டு அயோத்தியா பட்டணம்போய்ச்சேர்த்துபட்டாபிஷேகஞ்
செய்துகொண்டு, தேவியோடுங்கூடி இராஜரீகஞ்செய்துவந்தார்
ஆதலால் அந்தராமமூர்த்தியினது கிறீகாடியையுன்றி யுண்டா
கியதீர்த்தமானது சொர்க்க மத்ய பாதாளமென்னு மூன்றிலோ
கங்களும் புகழத்தக்கதாய் தீர்த்தமாடினவர்களது பிறவித்துன்
பத்தைநீக்கி முத்திவிட்டடைத்தரும் இத்தீர்த்தத்தில் முழுநிய
பின்வேறேதீர்த்தத்தில் மூழ்குவார்களாகில் அவர்களுக்குயாதும்
பிரயோசனமிராதென்றுசொல்ல அதுகேட்டநைமிசாரண்யர்கள்
ஆச்சரியமடைந்து, சூதமுநிவரைப்பார்த்து சுவாமிதேவரீர்வியா
சபகவானுடைய வாக்கியத்தின்படி பதிலைன் புராணங்களையு
மறிந்து எங்களைப்போன்றவர்களுக்குப் போதித்துவருவதில் தீர்
த்தமகிமைமென்றும் மூர்த்திமகிமைமென்றும் தலமகிமைமென்
றுஞ்சொல்லிய இம்மூன்றில் ஒன்றுக்கொன்று மேன்மைமாய்ச்
சொல்லிவந்து இப்போதுசொல்லிய இக்கோடிதீர்த்தத்தில்மூழ்
கியவர்கள்பிறகு வேறே தீர்த்தமாடினால் ஒருபிரயோசனத்தையு
மடைப மாட்டார்களென்று சொல்லிய தெவ்வாறெனக்கேட்க,
அப்போது சூகர் முநிவரைப்பார்த்து ஓநைமிசாரண்யர்களே நீ
விரிப்போது கேட்ட சங்கையானது நற்சங்கையாகிஇருப்பதால்
அதைப்பற்றியான்மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்தேன்ஏனெனில்
ஆதியில் எனக்கும் இச்சங்கை உண்டாயிருந்து அச்சங்கையை
நான் நாரதமகாமுநியால் அறிந்து உங்களுக்குச் சொல்லப்போ
கின்றதால் ஞாபகசுத்தியோடுங் கேட்கக்கடவீர்களென்று கூறிப்
பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே? இப்போது யான்சொல்லப்போ
கின்ற கோடிதீர்த்தத்திர மற்றதீர்த்தங்களெல்லாம் ஒவ்வொரு
மகிமைகளைப்பெற்று இஷ்டகாமியங்களை அவரவர்கள் கருதிய
படி கொடுப்பதோடும் மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்துக்கும் ஏதுசெய்

பவைகளாகவிருக்கினும் இக்கோடிதீர்த்தமாத்நிரஞ்சயம்புவாய்
பகோதிபான கங்காபவானியானவள் தானே பிரத்யக்ஷமாய்ப்பா
தாளவழியாய்வந்து குடிகொண்டிருப்பதனாலே இந்தத் தீர்த்தம்
அகண்டபரிபூரணசத்தொனந்தசொருபமாய்விளங்குகின்ற ஆகா
சத்தின் அண்ட முகட்டினின்றும் மிறங்கி மகாமேருவிற் பிரவேசி
த்துப் பரமசிவத்தினது சடாடலிற் குடிகொண்டிருந்து தனம்பி
ரான்குபிரி யாய்க் குழக்குவடக்கு மேற்குத்திசையிலே முன்றுவகை
நாமங்களுடன் சமுத்திரத்திலே விழுவதோடு தென்பாகத்திலே
பிரவேசித்த கங்கையானவள் பாகோதியென்னும் பெயருடைய
தாய்க் காசிக்குத் திரத்திலே மோக்ஷத்துக்கேதுவாய் விளங்கிக்
கொண்டிருந்த பாகோதியை பாதாளவழியாய் ஸ்ரீராம ஸூர்த்தியா
னவர்வருவித்து அத்தீர்த்தத்தை மறுபடியுஞ் சிவத்தினது சிரத்
திற்குடிகொண்டிருக்கும்படியாய்ச் செய்வித்ததோடும் தனது
கோதண்டமாகிய வில்லும் தன்னுடைய அஸ்தங்களும்கூட அவற்
றில் சந்திக்கும்படியாய்ச் செய்த பண்பால் அக்கோடிதீர்த்தத்தி
லே தீர்த்தமாகிய ஜீவாத்மாக்களுக்குச் சித்தமாய் மோட்சசாம்பி
ராச்சியங்கிடைப்பதோடும் அன்னவர் பூமியிலிருக்குமாவும்கூட
காமியங்களை யுந் தாவல்லதாதலால் இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய
பின் வேறே தீர்த்தத்தில் மூழ்கப்படாதென உரைக்கலாயிற்று,
மேலும் இப்பெருமைபொருத்திய தீர்த்தந்தவிர மற்றையதீர்த்
தங்களோவெனில் தீர்த்தமாகியவர்களுக்கு அநேகஜென்மககி
ர்தபல விசேடபுண்யானந்த போகபாக்கியங்களைத் தரும்பொரு
ட்டு ஜென்மங்களை உண்டாக்குமாதலால் மோட்சத்தை விரும்பி
னபேர்கள் மறுபடியுந் தாழ்வடையவிரும்பார்கள் அங்ஙனவிரு
ம்பி கோடிதீர்த்தத்தில் மூழ்கி மறுபடியும் வேறே தீர்த்தத்தில்
மூழ்கினற் பிறவிநோயை யறுபவித்தே தீரவேண்டும். ஆதலால்
இதையுணர்ந்த ராமஸூர்த்தியானவர் முன்புமற்றைய தீர்த்தங்க
ளிலெல்லா மூழ்கி முடிவிற கோடிதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அயோத்தி
பாபட்டணம் போய்ச்சேர்ந்தார். கேட்டார்களோ மஹருஷிகளே
மேலும் பூலோகத்திலே வசிப்பவர்கள் அவரவர்கள் கர்மாவதவப்
படி யாத்திரைசெய்யப் பட்டபேர்கள் எத்தலத்திலாவது எந்த
தீர்த்தத்தைக் காணுகின்றார்களோ அவற்றில் உடனே ஸ்நானஞ்
செய்துவணங்கித் துதித்துவரவேண்டும். அவ்வாறு வருகிறபேர்
கள் இக்கோடிதீர்த்தத்திற் முழுவிட்டால் பிறகு அத்தலத்தி
லே வேறேயொருதீர்த்தங்களினும் மூழ்கப்படாது. ஆயினும் அவ

ராவர்கள் காலதேசவர்த்தமானங்களைக் குறித்தும் நல்லினை நிலையைக் குறித்தும் பிதுர்சிரார்த்த தேவபூஜாவிதிகளைக் குறித்தும் அவ்வவ்விடத்திலே விளங்குகின்ற தீர்த்தங்களிலே மூழ்கிக் கிரிபைகளை நடப்பித்துப் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டிருந்தாலும் அவரவர்களுடைய ஆயுள் முடிவிலேயாவது இந்தத்தேவாடித்தீர்த்தத்தைத் தத்தம் ஆத்மாவகளுக்கு ஸ்நான பானமாக வேண்டியதாய் இத்தீர்த்தத்தைக் கமண்டலங்களிலே கொண்டு போய் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருப்பார்கள். ஏனெனில், அந்த பாகீரதியானவர் சதாகாலமும் ஸ்ரீராமலிங்கத்தினுடைய சந்நிதானத்திலே குடிக்கொண்டிருப்பதாலும் எப்போது மப்பெருமானுடைய சடாடவியில் விளங்குவதாலும் காசிமகா சேஷத்திரத்தில் விளங்கும் பாகீரதியினுடைய பிரவாகத்தை பூலோகவாகினியாய்ப் புண்ணியபுருஷானெடுத்துவந்து ராமநாதனுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினால் மகத்துவமிருப்பதினாலே நரஜன்மங்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் அதைக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமநாதனுக் கர்ப்பிதஞ் செய்கிற கங்கையைப்பார்க்கிலும் சுயம்புவாயிருக்கின்ற கோடித்தீர்த்தமானது அநேககோடி விசேடமென்றறிந்து அதை எடுத்தெண்டுபோய் வைத்திருப்பார்கள் மேலும் அந்த பாகீரதியானவர் ஆத்மலாபத்துக் குடைபவளாயிருப்பதால் அதினின்றும் உலகவியகோடித்தீர்த்தத்தின் பெருமைபை அளரிடப்போவோமேலும் பண்டொருகாலத்தில் யாதவகுலத்தி லுற்பவித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தனது அம்மானாகிய கம்ஸனைக்கொன்ற தோஷந்தீரவேண்டியதாய் இக்கோடித்தீர்த்தத்தில்தீர்த்தமாடினொன்று சூதமுரிவர் சொல்லியதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சூதமுரிபைநோக்கி, சுவாயி கிருஷ்ணபகவானுவர் யாதுகாரணத்தால் அம்மாணிக்கொன்றார். அப்படிக்கொன்றாலும் அவருக்குதோஷமுண்டென்று விதித்தவராவர் யாவருடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு இக்காரியத்திற் பிரவேசித்தார். இவைகளையெல்லாம் தேவரீர் அடியேங்க ளறிந்துகொள்ளும் படியாய்த் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சேனங்கள் மஹருஷிகளே வடமதுராபுரியென்னும் நகரத்தை அரசாட்சிசெய்துவந்த சூரசேனமகாராஜாவின் குமாராகிய வசுதேவனுக்கு உரோகிணி தேவியென்றுத்தேவகீர்த்தியென்றும் இரண்டுபெண்களை மணம்புரிந்து வசுதேவனோடு இரத்தத்திலே

ற்றி ஊர்க்கோலங்காட்டு நிமித்தம் மைத்துனனாகிய கஞ்சன் சாரதியாக வமைத்து இரகத்தை நடாத்தி வீதிப்பாத்சணமாய் வருகையில், அப்போது ஆகாயத்தினின்றும், ஓ கஞ்சமகாராசனே, இவ்விருவர்கள் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைகளால் உனக்கு மாணமுண்டாமென்று அசிரீரிடற, அவ்வாய்மையைக்கேட்டாள் முதற் கஞ்சன் மெத்தவுந் துக்கசாகாததுளமுந்தி, பின்னர் ரோகிணிதேவி தேவகிதேவி வசுதேவன் இம்மூவரையும் வதஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஆரவாரஞ்செய்து வருகையில் வசுதேவனுனவன் அக்கொள்கையைக்கண்டு கஞ்சனுக்கு அநேக வித உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவ்வெண்ணத்தைத் தடுத்து, அப்பா மைத்துனா, உனக்கு இவர்கள் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைகளால் மாணம் நேரிடுமென்று எண்ணமிருப்பதால் அப்படிப்பிறக்கும் பிள்ளைகளை வையாமல் உடனே கொன்று விடென்று கூறியதைக்கேட்ட கஞ்சனும் அதுபோல் சம்மதித்து அம்மூவரையும் சிறைச்சாலையில்டைத்து காவலடைத்து, அவர்கள் வயிற்றிற் பிள்ளை பிறந்தவுடனே பெடுத்துவரச்சொல்லி தனது மந்திரவாளால் இரண்டு துண்டாய் வீசி மகிழ்ந்திருப்பான் இவ்வாறு ஆறு பிள்ளைகளையும் கொன்றுவிட்டதனால், பிறந்து பிறந்து வாளுக்கிரையாகுந் தனது குழந்தைகளினது சோபத்தால் மெலிந்திருக்கும் வசுதேவனுடைய மனக்கவலையை அகற்றவேண்டியும் பூம்பாரத்தீர்க்கவேண்டியும் ஸ்ரீ வைகுந்த வாசராகிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியானவர் ஆதிசேடன் முதலிய தேவர்களும் வைகுந்தத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அவர்கள் வயிற்றிற் செனிக்கவேண்டி யோசித்து தேவகிதேவி வயிற்றில் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியும் ரோகிணிவயிற்றில் ஆதிசேடனும் வந்தவதரித்தது மன்றி தனது கலையில் ஒன்றையெழுப்பி ஆயர் பாடியில் நந்தன் கோபன் மனையில் அவன் பத்தினியாகிய யசோதை யம்மன் வயிற்றில் துர்க்கி என்னும் பெண்ணுருவாய்ப் பிறக்கச்செய்து தான் பிறந்தவுடனே வசுதேவனுக்குச் சொற்பனமூலமாய் ரோகிணிவயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளையையும் தேவகி வயிற்றிற் பிறந்தபிள்ளையையு மெடுத்துக்கொண்டுபோய் நந்த கோபனுடைய வீட்டில் அச்சமயம் யசோதையம்மையின் பெண் குழந்தையைப் பிரசவித்துப் பிறந்த குழந்தை யின்னதென்று தெரியாமற் சோபித் திருப்பார்களாதலால் அச்சமயத்தில் இவ்விரண்டு குழந்தைகளையும் அவனிடத்தில் விட்டு விட்டு அங்ஙனம் பிறந்திருக்கும் பெண்குழந்தையை பெடுத்துவந்து இங்கே

சேர்க்குமளவும் காவலாளிகள் முதலிய பதியினுள்ளோர் பாவ
ரும் மூர்ச்சித்திருப்பார்களாதலால் அதுபோற் செய்யக்கடவை
பென்று நாராயணமூர்த்தி சொல்லியவுடன் வசுவேன் விழித்
துப் பார்த்து பிள்ளைபிறந்து பேசாமலிருப்பது கண்டு கடவுள்
கட்டளை யிட்டதுபோல் சகல ஜீவர்களு முறங்கியிருக்க அத்
தருணத்திற் குழந்தைகளையேந்தி ஆயர்பாடியில் நந்தன்மனை
யில் பசோதை பெண் குழந்தையைப்பெற்று ஒன்றுந் தோன்றா
மல் சோபித்திருப்பது கண்டு தெய்வச்செயலென்று சந்தோஷங்
கொண்டு தான் கொண்டுபோன பிள்ளைகளை அவளிடத்தில்
கிட்டு அங்குள்ள பெண்குழந்தையாகிய தூர்க்கியையும் மற்ற
மோர் பிள்ளையையு மெடுத்துவந்து தேவகிதேவி உரோகிணி
தேவி யிவர்களிடத்தில் கிட்டபிறகு பாவருக்குந் தெளிவுண்
டாகிப் பொழுது விடிந்தவுடனே இங்குள்ள இரண்டு குழந்
தைகளும் அழக்கேட்ட கஞ்சன் பிள்ளைகளைக்கொண்டு வரும்
படியாய் காவலாளிகளுக் கறிக்கையிட அவர்களு மதுபோல்
அப்பிள்ளைகளைக்கொண்டுபோய்க் கஞ்சனிடங்கொடுக்க அவன்
கிஞ்சித்தேனு மஞ்சாமல் அப்பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய் ஓர்
பாறையினிடமாக நின்று பிள்ளைகளை உயரவெறிந்து வாளை
யோங்கும்போது ஒருபிள்ளை மாயையாய் மறையவும் மற்றொரு
பெண்ணாகிய தூர்க்கியானவள் அஷ்டபுஜத்தோடும் முயிலாவேற்
குலத்தோடும் அந்தரவிதியில் நின்று அடா முடனாகிய கஞ்ச
னே உண்ணக்கொல்லுவதற்கு இரண்டு பிள்ளைகள் வளருகின்
றார்க ளாதலால் சாக்கிரதையா யிரடா மடிந்துபோவாயென்று
கூறி அந்தரமார்க்கத்தில் மறைந்தான்.

அவ்வாறு தூர்க்கியானவள் சொல்லிமறைந்த நாள்முதல்
கஞ்சனானவன் நெடுங்கவலையுற்று ஆயர்பாடியில் வளர்கின்ற
பிள்ளைகளைக் கொல்லவேண்டு மென்னுங் கருத்துடையவனாய்
எதிர்பார்த்திருக்கையில், ஆயர்பாடியில் நந்தகோபன் கிட்டில்
வளரும் பிள்ளைகளில் பெரியபிள்ளைக்கு பலராமனென்றும்
இளைப பிள்ளைக்குக் கிருஷ்ணனென்றும் நாமகரணஞ்செய்து
வளர்த்து வருகிறபோது, கஞ்சனானவன் பூதனை முதலிய ராக்ஷ
தர்களுக்கு அநேக தீர்திராங்களைச்சொல்லிக் கொன்றுவரும்படி
யாக வனுப்பிவைத்தும் அவர்களால் முடியாமல் கிருஷ்ணன்
கையினால் படிந்தபின், ஆயர்கள் அச்சமுற்று அப்பிள்ளைகளை
பெடுத்துக்கொண்டு, கோகுல பிருந்தாவனத்திற் போயிருக்
கும்போது ஆயர்களால் இரத்திராணுக்குச்செய்யும் பிரார்த்தனை

பைத்தடுத்து கோவர்த்தனத்துக்குச் செய்யச்சொல்லி அப் படியவர்களாற்செய்தபூசையையும் தானேதேவதையாகவிரிந்து ஒப்புக்கொண்டு, தேவேந்திரனாற்பெய்வித்தசோலைமாரிபை. கோ வர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்துப்பிடித்து ஏழுநாள்வரை யில் ஆணிகளைக்காத்து, கோபிஸ்திரிகளுடனே கூடிவிளையா டியும், அவர்கள் வஸ்திரங்களைப்பகரித்தும், அவர்கள் விட்டினு ள்ளவெண்ணெய் தயிர்பால் முதலிப்பவைகளைத் திருடியுண்டும், அனேகந்திருவிளையாட்டாகிய லீலாவிநாதங்களைச்செய்தும், காளிக்களை கர்வபங்கப்படுத்தியு மிருக்கும்போது, கஞ்சனாவ ன்பலராமனையும் கிருஷ்ணமூர்த்தியையும் தன்பட்டணத்தில்வர வழைத்து சூதுமார்க்கமாய்க்கொல்ல வேண்டுமென எண்ணங் கொண்டவனாய் அக்குருரனென்னு மொருவனை பலராமகிருஷ் ணாஸிடர் தூதனுப்பி அழைத்துக்கொண்டுவரும்படியாய்ச்சொ ல்ல, அவனும் அவனினதும் பிரயாணப்பட்டு கோகுலபிரந்தா வனத்திலிருக்கும் பலராம கிருஷ்ணனைக்கண்டு பலபலவாய்த்து தித்து கஞ்சன்சொல்லியனுப்பியதைக்கூறி அழைக்கக் சம்மதித் தவர்களாய் பலராமகிருஷ்ணாஸிருவரும் இராஜ்யேட்டியைக்கா ணும் உமொனங்களுமே பிரயாணப்பட்டு மதராபுரி.வந்துசே ர்ந்து அப்பட்டணத்தைப்பலராமனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியுங்கோ பாலர்களுடனே சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு வேடிக்கையாய் வரு கிறபோது, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அழகையும் நடைபுடை பாவனைகளையும் அப்பட்டணத்திலுள்ள பெண்கள்கண்டு மயங் கத்தைபடையும்படியாயும் வெகுகோலாகல கம்பிரத்துடனே சிங்கக்குட்டிகளைப்போல்வருகிறபோது, கஞ்சனாவன் அனேக மல்லஜெட்டிகளையும் இரதகெஜதூகபதாநிகளையும் அணியனி பாய்விடுத்து வருபவர்களைக் கொல்லும்படியாய் உத்தரவுசெய் தனுப்ப, அதுபோலவர்களும் வந்தெதிர்த்து கோரமாகியசமர்வி னைக்க, அதுகண்ட பலராமகிருஷ்ணாஸிருவருங்கோபித்துயுகாந் தகாலருத்திரரைப்போற் சீறி பெதிர்த்த படைவீரர்களையும்பா ழ்படநாறி, கயாவென்று சிங்கநாதஞ்செய்து, கஞ்சனிருக்குங் கொலுமண்டபம்நோக்கி வருகிறபோது, கஞ்சன்கண்டு, குவல யாமீடமென்னும்பாணைக்கு மதங்களுட்டிக் கொல்லும்படியாகி யசைகளைச்சொல்லிவிடுக்க, அந்தபாணையைக்கிருஷ்ணபகவா ன்கண்டு வெகுண்டு இருதுண்டாகச்செய்து, அதன் தந்தங்களை

ப்பிடுங்கி கையிற்பிடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானுவர் கஞ்சனிருக்கும்படிபாகிய சப்பிரமஞ்சத் தடியிற்போய் கஞ்சனது இரண்டுகாலையுல் பற்றித்துக்கிக் கரகரவென்று சுழற்றி நிலத்திலேயறைந்து தன்கரத்திலிருந்த யானைக்கொம்பினாலே தலைமண்டை சிதறும்படியாக வடித்துக்கொன்று பின்னுமவனுக்குத் துணையாயெழுந்த சூரர்களையும் சேனாசந்யங்களையும் நாசப்படுத்திச் செய்து சர்வசங்கார மூர்த்தியைப்போற் கர்ச்சித்து அட்டகாசஞ்செய்து யாவருமுடிந்தபின்னர் தமது தந்தையாகிய ரோகிணிதேவி தேவகிதேவியையும் சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு அநேக உபகாரஞ்செய்து, வடமதுராபுரியை கஞ்சன்தாதையாகிய உக்ரசேனனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைத்து, சத்யபாழை முதலிய கோபிஸ்திரீகளுடனுங் கோபாலர்களுடனும் ஆபர்பாடியினும் மதுராபுரிலுமாகவிருந்து அநேகலீலாவிநோதங்களை நடப்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.

கேட்டவர்களோ முயிவர்களே! இங்ஙன மிவ்வாறிருக்க, தெவலோகத்திலிருந்து பிரமதேவன் புதல்வனாகிய நாரதமகாமுயிவர் கிருஷ்ணபகவானிடத்துக்கு யருகையில், அன்னவர் வரவைக்கண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் நாரதருக்குவேண்டிய உபசாரணைகளைச் செய்து, ஐயா நாரதமகாமுயியே! யான் தங்களைக்காணும்படியாய் எண்ணியிருந்தவண்ணந் தேவரீரே இவ்வடமெழுந்தருளினமைபால் என்மனத்திலுள்ளகவலையை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுவதென்னவெனில், என்னுடைய அம்மானாகிய கஞ்சனைக்கொன்றிதோஷம் எனக்குண்டாயிருப்பதனாலே அதுதீரவேண்டியதற்கு ஒரு பகரிகாரஞ் சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட நாரதபகவான் முகமலர்ந்து வாரும்சுவாமீ! வேதவேதாந்தமூர்த்தியே! ஆதிபராபரவஸ்துவாகியும்அகிலாண்டகோடிபிரம்காண்டநாயகராகியும், ஆதிமத்தியார்தாகிராகியும், சின்மயானந்தசொருபமாகியும், ஆண்பெண்அலியாகியும் சகலஜீவான்மக்களிலுங்கலந்துநின்றதாகியும்என்போன்றஏழைகளுக்கெட்டாதவஸ்துவாகியும்ஒளிருந் தேவரீருக்குபாபமேதுபுண்ணியமேதுஅடியேனுடைய மனதைச்சோதிக்கவோ இப்படிக்கேட்டகாரியம்சுவாமீ! என்றுநாதர்சொல்லஅதற்குஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறுவார் ஐயா நாரதமகாமுயிவரே! நாம் நாயோனியின்பிறப்பிந்துநானாவிதசகதுக்கங்களையடைவதனாலேயான்கேட்ட

காரியம் உண்மைதானென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்சொல்ல அதற்கு நாரதர்சொல்லுவார், வாருமையா பகவானே! தேவரீர் வினவியவண்ணம் உமதுமாமனாகிய கஞ்சனைக்கொன்றதோஷம் நீங்கவேண்டுமாயின் தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் இதற்குமுன் தேவரீரெடுத்திருந்த ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் இராமலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பரேதியான கங்கையைப் பாதாளமாகினியாய் வரவழைத்து சிவபெருமானுக் கபிலேகஞ் செய்துவைத்த கோடிதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அந்தத்தீர்த்தத்திலே இராமனய்ப்பிறந்திட ராவணனைக் கொன்றபோது சம்பவித்த தோஷந்தீரவேண்டி அதிற் தீர்த்தமாடி அது பரிகாரமானதால் இப்போது இந்தக் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே கஞ்சனைக்கொன்றதோஷம் தீரும்படியாய் அந்தக்கோடி தீர்த்தத்திலே போய் மூழ்கினால் தோஷவிமோசனமாகுமென்று நாரதர் சொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிர்மமலோகத்தையடைந்தார். பின்பு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நாரதர் வாக்கியப்படியே தமையனான பலராமனுடனும் இரதகஜதூரகபதாதிகளுடனும் பிரயாணப்பட்டு சேதுவைச்சேர்ந்து, அதன் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச்சார்பிலுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் வேதவிதிப்படி மூழ்கிப் பின்னர் கோடிதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அநேதான தருமங்களைச் செய்து, ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கி விடைபெற்று வடமதுராபுரி வந்துசேர்ந்து அகமாயிருந்தார்கள் ஆதலால் இத்தகைய மகிமை தங்கிய தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாய் சாத்தியாயிர்த தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுண்டு. அதன் பெருமையோ அளவுபடுத்திச் சொல்ல ஆதிசேடனுக்குமரிதாமென்று சூதமுரிவுரைத்ததைக் கேட்ட ஸைமிசாரணயர்கள் முரிவரைப்பணிந்து சுவாமிதேவரீர் கிருவுளங்கனிந்து அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற முரிவர்களுக் கிரங்கிச் சூதமகாமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கோடி தீர்த்தம்.

முற்றிற்று,

கக-வது

சாத்தியாயிர்த தீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே ? தட்சிணபாகத்திற் சேதுமத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனகிரிச் சார்பில்விளங்குஞ்சாத்தியாயிர்த தீர்த்தமென்றோர் தீர்த்த முண்டு அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களது பாவமனைத்தும் பருதிமுன் பனிபோல் விலகிப் போவதன்றியும் இகத்தில் அவர்கள்நினைத்த காரியங்க ளெல்லாங்கைகூடியாகாதிக்கிரியைகள் செய்தபலனைக்கொடுத்து, பாத்துக்கேதுவாகிய ஞானோதயத்தையுங் கொடுக்கும் ஆதலால், அந்த தீர்த்தத்திலே புரூவச்சக்ரவர்த்தி யென்பவன் தீர்த்தமாடி தனக்குத் தும்புருமுரிவராற் கொடுக்கப்பட்ட பாபத்தநத நிவர்த்தி செய்து கொண்டு தெய்வலோகக் கணிகையருள் ஒருத்தியாகிய ஊர்வசியென்பவக்கூடிச் சுகபோகங்களை யறுபயித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமாமுனிவர்சொல்லினார். அதுகேட்டநைமிசாரண்யர்கள் முனிவரைநோக்கிசுவாமி? புரூவச்சக்ரவர்த்தி என்பவனுக்கு தும்புருமுரிவராற்சாபம்வந்த காரணமும்தெய்வலோகக்கண்ணிகைமாதாகிய ஊர்வசி என்பவன் பூலோகராஜனைச்சேர்ந்தவிதமும் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்க அப்போது சூதமுனிவர்சொல்லுவார். வாருங்களருஷிகளே மூன்றொருகாலத்தில் புரூவனென்னுஞ் சக்ரவர்த்தியானவன் மகாருபேராமத்தோடும் ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தோடும்ஒப் பொருவரில்லாதபராக்கரமத்தோடும் மகாமண்டலேசவரனாய்கோலோச்சி இனிது வீற்றிருக்குநாளையில் தெய்வலோகத்தில்இந்திரன் சபையில்நடிக்கும் ஊர்வசி பென்பவள் தேவர்களிலொருவனாகிய மித்திராவருண னென்பவனை இகழ்ந்து பேசினாளென்று அவளுக்குப் பூலோகமாந்தரைப் புணரும்படி சாபம் நேரிட்டதால் அச்சாபத்தையறுபயித்து நிவர்த்திசெய்யக்கருதி துன்பத்தையடைந்து தெய்வலோகத்தினின்றும் நீங்கிய பூலோகத்தில் புரூவச்சக்ரவர்த்தி யாசாட்சிசெய்தவரும் பட்டனாநாணருகிலிருக்கும் ஓர் சிங்கராவனமென்னும் உதயாவனத்திற்சேர்ந்து காலபதாளவமுயின் றியினாகானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான் அவ்வாறு ஊர்வசியானவள் வீணையமீட்டி வரிக்கின்ற நயகு

ணங்களினாலே அவ்வனத்திற்பட்ட மாங்களெல்லாந்தனிர்த்தம்
பூத்தம் காய்த்தம் பழுத்துக்கனித்தம் அவற்றினின்றும் தேன்
தளசிந்தி பாறுபோற்பெருகவும் கரடி புலி சிங்கம் காட்டாண
முதலிய மிருகங்களெல்லாம் அவைகளது வீராவேசத்தை விடு
த்து உறங்கிச் சுகாணந்தத்தைக் கலந்திருக்கவும் பறவைச் சாதி
களெல்லாந் தொனிசெய்யாமல் ஓசையின்வழியிற் செவியைச்செ
லுத்தி பிரமித்திருக்கவும், ஊர்வனஜெந்துக்களும் பாம்புகள்முத
லியபாவும் இன்னிசையை நாடித் தன்னிச்சையை விடுத்துப்
பொன்னைப்போலும் படங்களைவிரித்துச் சென்னியைச் சாய்த்
தாடவும், தாபராதிகளாகிய பாறைகண்முதலிய வெல்லாம் நீரா
யுருகி ஒடும்படியாய் வாசித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில்
அப்பட்டணத்தை யாளப்பட்ட புருரவனென்னுஞ் சக்ரவர்த்தி
பானவன் தனித்து வேட்டையாடக்கருதி தனது கையில் வில்
லும் வேலுங்கொண்டு குதிரையேறி வேட்டையாடி, மீண்டும்
அச்சிங்கரவனத்துட் பிரவேசித்து, அங்ஙனம் சிருட்டிகர்த்தா
வின் தேவியாகிய சாஸ்வதியைப்போலும் இந்திராதேவியாகிய
இந்திராணியைப்போலுஞ் சுந்தரமமைந்து இலகாநின்ற சித்தி
ரப்பாவையைப்போன்ற ஊர்வசியைக்கண்டு ஒன்றுந்தோற்றுவ
னாய்த் திக்பிரமைகொண்டு தனது புத்தியினுற் பிறகுபெண்ணெ
ன்றறிந்து, அப்பூவையை நாடிய கண்கள் அரைக்கண்களாகச்
சோர்ந்தும் நாவானது வறண்டும் உரைகுளரியும் அனங்கன்
கணைவலியை ஆற்றமாட்டாதவனாய் மோகக்கடலுட் டோய்ந்து
முன்பின் யோசியாமல் ஊர்வசியினதுஅருகிற்சேர்ந்து கூறுவான்
ஓ பஞ்சரத்தினின்றிலகும் அஞ்சகம்சோற் கொஞ்சங்கிளியாகிய
வஞ்சியர்நாயகமே! உனக்குத் தஞ்சம்தஞ்சம் இந்துகோடி கிர
ணம்போன்ற முகாரவிர்த்ததையுடைய இளங்குயிலே சுந்தரப்
பண்கணையால்வருந்திச் சிந்தையுமலும் என்னை இந்தவேளையிற்
சுந்தமுலாவும் உனது கனதனங்களைக் கொடுத்து நின்றையாள
னாகிய நெடியோன்மகளைநாணச்செய்யுங் கருணைசெய்வாய் நாய
கமேஎன்றகூறிய நாராதிபன்மேற் குணங் காதல் கொண்டவளா
ய்கூறுவாள்.

வாராய் லோகாதிபனே! நான் ஆடகலோகத் திறைவனாகிய
அயிராணிகேள்வனென்னுந் தேவராஜன்சபையில் நடிக்கும்அப்
பாண்திரீகளில் ஒருத்திஎன்பெயர் ஊர்வசியென்றுசொல்லுவார்
என்; நீபூலோகத்தில் உற்பவித்தநாஜன்மமா பிருப்பதாலும்என்

மீது மோகங்கொண்டதாலும் என்கருத்தின்படி நடப்பதாய்ப் பரவசஞ்செய்து கொடுப்பையேயாகில் உன்னைச் சேருவேன் இல்லாவிடற்சேரேன் அதுயாதெனிற் நான் இப்புவியின்கண் உன்னோடு கூடிச் சுகத்திருக்க வேண்டுமாயின் இந்தலோகத்துள்ள பசுவின் தெய் சர்க்கரை வாழை பலா மா முதலிய கனிவகைகள் தவிர மற்ற வஸ்துக்களைப் புசியேன், ஆதலால் நீ எனக்கு மூன்று காரியங்களுக்கு உறுதி வார்த்தை செய்துகொடுத்தால் உன்னுடன் கூடிவாழ்வேன் இல்லாவிடில் என்னிருப்பிடம்போய்ச் சேருவேனென்றாள் அதுகேட்ட புருஷவேந்தன் வாரும் பெண்ணே ஊர்வசியே! நீ யாதுகேட்டபோதிலும் அவ்வாறு பரவசஞ் செய்து தருவேனாதலால் உன் கருத்திலுள்ளதை வெளியிடுவாயென்று சொல்ல, அப்போது ஊர்வசியானவள் புருஷனைப் பார்த்து ஒவேந்தரே நான் இவ்வுலகின்கண் இருக்குமளவும் இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்கள் வளர்த்ததுவர எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றேன் அப்படிவளர்த்து வருகையில் அதையாரும் அபகரித்துக் கொண்டு போகாமற் காத்துவரவேண்டும் இதன்றியும் நீ எந்தக்காலத்திலும் என் கண்ணுக்குமுன் வஸ்திரவீணையுடையவர்து நிற்கப்படாது இதன்றியும் உனது உச்சிட்டத்தை நானருந்துமபடியாய் செய்யத்தகாது இம்மூன்று காரியந்தான் என் மனத்திலிருப்ப தாதலால் என்னசொல்லுகிறபென்று கேட்க, அதற்கு வேந்தன் சம்மதித்துப் பரவசஞ்செய்து கொடுத்தவராய் ஊர்வசியை அழைத்துக்கொண்டு பட்டணம்வந்துசேர்ந்து தனதுமந்திரியை அழைத்து முத்திராமோதிரத்தைக் கொடுத்து மறநீதிவறமல்லிராஜரீகஞ்செய்து வரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டிப் பின்னர் தனது பட்டணத்துக் கருகிலிருக்குஞ் சரஸ்வதி நதிக்கரையிலோங்குஞ் சிங்காரவனத்தில் ஓர் நிலவறையமைத்து, அந்நிலவறையில் ஊர்வசியோடும் போய்ச்சேர்ந்து மகா உற்சாகத்தோடும் மோகக்கடலுண்முழி இரதிகேளிகை நடாத்தியாதுங் குறையின்றி வாழ்ந்துவருகின்றபோது ஆடகலோகப்பெண்ணாகிய ஊர்வசியானவள் தனதுமணாளன்மீது நெடுங்காதல் கொண்டவளாய் தெய்வலோகவாழ்க்கையைமறந்து பூலோகமங்கையர்கட்கொப்பாய் மனமகிழ்வோடும் அணங்கனும் நாணித்தலைகுனியும்படியாய் இஷ்டபோகங்களையறுபளித்த வுருகின்றபோது உம்பருலகிலுள்ள தேவர்களியாவரும் ஊர்வசியைப் பிரிந்திருக்குநன்மையல்லிரகந்தனி

களாய் வருத்தமுற்று இவளை எவ்விதமேனும் இங்கு வருவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று யோசித்தவர்களாய் அங்குள்ள கார்தருவர்களில் விசுவாசவென்னுமொருவனையழைத்து ஓ விசுவாசவே! பூலோகத்தில் புரூரவச்சக்கரவர்த்தியினிடமிருக்கும் ஊர்வசியினிடம் நீ சென்று அவளை எவ்விதமேனும் இங்குஅழைத்துவரக் கடவையென்று சொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட கார்தருவன் ஐயாதேவர்களே! உங்கள் கருத்தின்படியே பூலோகத்துக்குப்போய் புரூரவவேந்தனிடமிருக்கும் ஊர்வசியை இமைகொட்டுவதற்கு முன்னமே இவன்கொண்டு வந்து சேர்ப்பேனென்று விருது கூறியவனாய் அவணின்றும் புவிபில் ஒங்கும் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வந்துசேர்ந்து சிங்காரவனமென்னுந் தயித்ராவனத்திலே அமைத்திருக்கும் பளிங்குமாமணி மேடையிற் புரூரவவேந்தனோடும் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் ஊர்வசியினது ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டில் ஒன்றை இராத்திரி நடுச்சாம வேளையில் தூக்கிக்கொண்டு அந்தாமார்க்கமா யெழும்பும்போது அக் கடாவானது பயந்துகூச்சலிடுகையில் அவ்வாசையைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் விழித்துப்பார்த்து தனது கடாவைக் காணாமையால் ஐயோ கடாவை யாரோ பற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்களே என் செய்வேனென்று கோவென் மலரும்போது அச்சந்தடியைக்கேட்ட புரூரவேந்தன் விழித்துத் திடுக்கிட்டெழுந்து அருகே பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்குந் தனது சாசியாகிய ஊர்வசியைக் கேட்கு முன்னமே மறுபடியும் அந்த கார்தருவனாகிய விசுவாச என்பவன் பூமியிலிறங்கி மற்றுமோர் கடாவையும் பிடித்துக் கக்கவும் இரைச்சலிட அதைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் அந்தோயான் திக்கற்றவளா யிருப்பதால் இரண்டையும் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களே யென்று மனம் பதைபதைத்து திடீரென்று மண்மேற்சாய்ந்து சோபமடைந்தாள்.

அப்போது புரூரவச்சக்கரவர்த்தியானவன் மிகக்கோபத்துடனே அந்நிலாமணி மேடையின் பக்கவில் ஓர் அறையில் வைத்திருந்த தனது உடைவாளையுங் கேடத்தையு மெடுத்துக் கொண்டு உக்கிராவேசம் கொண்டு யாதுந்தோன்றாம லோடிவரும் போது தனது இடையிற் றரித்திருந்த வஸ்திரமானது நழுவிப் பியில் விழுந்ததை யறிபாதவனாய் நிவர்வாணத்தோடும் ஆட்

மெக்கடாவைக் கவர்ந்து கொண்டுபோகுங் கள்ளனாடாவென்று
அதட்டிக்கொண்டே போடும்போது மிகவும் அந்தகாரமாகிய
இருண்மூடி யிருப்பதால் அவ்வேளையில் வேந்தன் தனித்தோடு
கின்றானே பென்று ஊர்வசியும் பின்றொடர்ந்தோட, அதுகண்ட
விசுவாச என்னும் காதருவன் ஓர் ஒளியையுண்டாக்கி அவ்
வொளியினால் இருட்கூட்டத்தை நீக்கிப் பிரகாசத்தைக் கொடு
க்கச்செய்தான் அவ்வாறு வெளிச்சமுண்டானபடியால் முன்
னோடுகின்ற இராஜனுடைய நக்கினரூபத்தைக்கண்ட ஊர்வசியா
னவள் நாணமுற்றுத் தலைகுனிந்து நின்றுவிட அப்போது காந்
தருவன் ஆட்டுக்கடா விரண்டையுங் கொண்டு தேவலோகம்
போய்ச் சேர்ந்தான். அப்படி சேர்ந்தவுடனே அவனாண்டா
கிய வொளியும் மறைந்து பழையபடி இருண் மூடினமையால்
வேந்தனுக்கு ஆட்டுக்கடாவைக் கொண்டுபோனவன் புலப்படா
மலும் வழியுந்தோன்றாமலும் அலைந்துகொண்டிருக்கையில் ஊர்
வசியானவள் அரசன் வாய்மை தப்பிப்போய்விட்டதே இனி நம
க்கு இங்கென்ன வேலையென்று வெறுத்தவளாய் தெய்வலோகத்
தை நோக்கிப் போய்விட்டாள். அச்சமயத்தில் வேந்தனானவன்
தன்னாற் கூடியமட்டும் ஆட்டுக்கடாவைக் களவுசெய்துக்கொண்
டுபோன திருடனைத்தேடியுங் காணாதவனாய்த் திரும்பி இருளைத்
துணைவாகக்கொண்டு தனதுபள்ளியறைக்கு வந்துசேர்ந்து மஞ்
சனத்திமிதிலகும் அர்ச்சனாளிகாசயனத்தில் ஆடகலோகப்பெண்
னாகிய ஊர்வசியைக்காணாமல் பின்னும் அங்குள்ள மாடகூடங்
களிலும் பூஞ்சோலைகளிலும் நதிக்கரையினும் அன்றிராமுமுதும்
தான் நிர்வாணனாகவே தேடிக்கொண்டு திரிகிறபோது, சூரியன்
உதயமானான். அவ்வாறு சூரியனுதயமான பிறகு தான் நக்கின
ரூபமாக விருக்கிறோமென்றும் தோன்றாமல் நனிசோகங் கொண்
டு சரசியைப் பிரிந்ததுயரத்தாற் காமமதிகரித்தவனாய் ஊர் நாடு
தேசமுதலிய வனங்களிலும்குக்கைகளிலும் தேடித்திரிகிறபோது
ஒருநாள் குருசேஷத்திரத்தில் ஓங்கும் பூஞ்சோலையில் வயங்குந்
தாமரையோடையில் அநேகந்தோஷிகளுடனே ஊர்வசியானவள்
வந்து மஞ்சனமாடிக்கொண்டிருக்க, அவளைக்கண்ட புருரவச்சக்
காவர்த்தியானவன் ஒட்டாடியும்வந்து அடிமானே இதுபரியந்த
ம்மீ என்னைப்பிரிந்து எங்கேபோனாயென்று கேட்க அப்போது
ஊர்வசியானவள் புருரவன் நிர்வணமாப்பிற்பதுகண்டு நாணமுற்
தவளாய், உடனே ஒருதிவ்வவஸ்திரத்தைபெடுத்துவேந்தன்மீது

போர்க்க அப்போது புராவன் வெடகமுற்று, தான்கொண்டிருந்த மயக்கமியாவுந்தெளிந்து, அவளாற்போர்க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டெழுவான். ஒபான்போலிலகும்புகவயே! பவளத்தைபழித்திலகும். நினதுகனிவாயும், கிள்ளையைப்பழிக்குமொழியும், குயிலினைசையைப்போன்றகுறையும், அன்னப்பேடொத்த தடையுங்கொண்டு இலகும் என்னகுறியிற் துணையான நீ என்னைத்தனியிடுத்தேனாகில் என்செய்வேன், எவ்வாறாய்வேன் யானொருகுற்றமுஞ் செய்தறியேனெயென்று மிகுந்த துயரத்தோடும் பரதவித்தோதும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள் கூறுவாள்.

வாருமையாவேந்தே! ஏன் வீண்வார்த்தைபேசுகின்றீர் உமதுவாக்குப் பீசுகிவிட்டதனாலே யான்வந்துவிட்டேன். ஆதலால் இனிமேல் உமக்கும்நமக்கும் என்னவார்த்தையிருக்கின்றதுபோம்போமென்று சொன்னாள். அப்போது இவர்களிருவரும்வாதித்துக்கொண்டிருப்பதைத் தோழிகளறிந்து, இஃதென்னகாரணமென்று அவர்கள் தலையிபாகிய ஊர்வசியைக்கேட்ட, அதற்கு ஊர்வசியானவள் நடந்தவர்த்த மாணங்களைபெல்லார் தோழிமார்க்குக் யாதியோடந்தமாயோத, அவைகளைக்கேட்ட பாங்கிகள் மிகவும் மனதிரக்கமுற்றுச் சொல்லுவார்கள் வாராயம்மா ஊர்வசியே! இவ்வேந்தனும் நீயும் அறுபதுவருடமாய்க் கூடியிருக்கும்போது அவர்உனக்கு யானொருகுற்றமுஞ் செய்யவில்லையே இராக்காலத்திலேநேர்ந்த துன்பத்துக்கென்னசெய்யலாம்மேலும் அவர் உனதுபரிசுத்தை நீங்கிச்சுகியாதவராய் இடையிலிருந்த வஸ்திரம் நழுவிபுர்தோன்றாமல் தன்னைத்தான்மறந்து நிர்வாணமாய் ஆயத்தப்பட்டுவந்தவர் இதுவரையினு மக்கோலத்துடனே திரிந்துழலுகின்றரல்லாமல் வேறல்லவே ஆதலால் இதன்றியும் வேறேதேனுங் குற்றமிழைத்திருப்பரோ அப்படியிருக்க அவரை நீ எப்படி வஞ்சித்துவரலாம் வந்தும் உன்னைநினைந்துருகி ஊரொங்குமலைந்து தெய்வாசினத்தால் இங்குனைக்கண்டுத் தடைசொல்வதுதருமமல்லவே மகாபாதகமாச்சிதேகூனதால் இனியாகிலும் இந்தராஜனை அங்கேரிக்கவேண்டுமென்று அநேக உபசாரவார்த்தையோடுஞ் சொல்ல அதைக்கேட்ட ஊர்வசியானவள், புன்சிரிப்புக்கொண்டுமனமிரங்கினவளாய் புராவனைநோக்கிக்கூறுவாள் வாரும்நாபகாநான் இப்போது உம்மால் கர்ப்பமாயிருப்பதால் அதற்குப்பத்துதிங்களும் பூரணமாகியபிறகு நீவிவ்விடம்வந்தால்

குழந்தையைப்பெற்று உமக்கேகொடுத்து உமது மனோபீஷ்டப் படி ஒருநாளேனு மும்மைச்சேருகிறேன். நீர் ஒன்றுக்கும் யோ சிக்கவேண்டாம் ஆதலால், உமது இராச்சியத்துக்குப் போய்ச் சிங்காசனத்திலினிது வீற்றிருந்து செங்கோனடாத்துமென்று சொல்லி, அநேகஉண்மைவார்த்தைகளோடும் உபசாரணைசெய்து இராஜனுக்குச் செலவுதந்தாள் அதுகண்டவேந்தன் மகாசந் தோஷத்தைபடைந்து அவணின்றும் நீங்கித் தனது பட்டணம் போய்ச்சேர்ந்து இராஜரீகஞ்செய்திருக்கையில் ஓடையில்நீர்த்த மாடிக்கொண்டிருந்த ஊர்வசிமுதலியபாவரும் அர்த்தக்குருஷேத் திரப் பூங்காவனத்துக்குந் தெய்வலோகத்துக்கும்வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்போது ஊர்வசிக்குப் பத்துத்திங்களும் நிறைந் ததுகண்ட புராவலேந்தன் பட்டணத்திலிருந்து பிரயாணப்பட்டு குருஷேத்திரம்வந்துசேர்கையில் அப்போது ஊர்வசியான வள் பிரசவவேதனையுற்று ஆயுதாவென்னுமோர் ஆண்குழந்தை யைப்பெற்று இராஜனிடங்கொடுத்து பிறகு தன்மனதுக்கு ரம் மியமாகிய நாளிலே ஓர்நாள் புராவலேந்தனோடு கூடிச்சக லீலை களை நடாத்திக்கொண்டிருக்கையில், மறுபடியும் ஊர்வசியான வள் ஐந்துபிள்ளைகளைக்கர்ப்பமுற்று அன்றிராத்திரிப்போதுநித் திரைதெளிந்தெழுந்திருந்தபோது, இராஜனுனவன் இவளினிநம் மைவிட்டுப் பிரிந்துபோய் விடுவாளென்று நினைத்து கொடுத்துன் பத்திலாழ்ந்திருப்பதை ஊர்வசிகண்டு, வாரும்வேந்தனேநீரிப்படி துன்பப்படுகிறித்தம் நான்மூலோகத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் தெய்வலோத்தார் மிகவுஞ் சின்னஞ் சொல்லுவாராத லால், எங்களுடைய லோகத்துக்கு உமக்கு வரும்படியாகியதீர் மிருந்தால் எப்போதும் வரப்போகவிருக்கலாம் அவ்வாறுநீர்தவ ஞ்செய்யவில்லையே ஆதலால் உமக்குநான் அத்திறம்உண்டாகும் படியாய் ஓர் உபாயஞ்சொல்லுகிறேன் அதுயாதெனில், என்னை ப்பயந்த தந்தைபானவர் மிகவுஞ் ஜீவகாருண்யமுடைய ராதலா லும் அவரைச்சிந்தித்து தபஞ்செய்தால்அப்போது அவருக்குக் கருணைசூர்து தும்புராதிகளுடனே உனக்குதெரிசனந்தந்துயா னும்மைச்சேரும்படியானமார்க்கஞ் சொல்லுவார், பின் நீரும்நா னும் கூடியிருக்கலாமென்று ஊர்வசியானவள் வேந்தனுக்குரை த்துத் தெய்வலோகத்தை நோக்கிப் போய்விட்டாள். அப்போ துபுராவச் சக்ரவர்த்தியானவன் மகாகளிப்புடையவனுய்தனது புத்திரனை பெடுத்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து குழந்

தையை அந்தப்புரத்திலிருக்குந் தேவிமார்களிடமனுப்பிப் பாதுகாத்துவரும்படி திட்டஞ்செய்து பின்பு ஊர்வசி தனக்குரைத்த வண்ணம் அன்னவள் தந்தை முதலிய தம்புருவைக்குறித்து அநேகவித நோன்புகளும் ரிட்டைகளும் மேலோர்கள் சொல்லிய வாக்கியப்படி உபாசனை செய்தான்.

அப்படிச் செய்துவருங்காலே, தம்புராதிபோர்கள் இவன் தவத்திற் கிரங்கினவர்களாய் தெரிசனந்தந்து, ஓ அரசே உனக்குவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்க, அதற்கு வேந்தனவர்களைப்பணிந்து, சுவாமி எளிபென் உங்களுடைய லோகத்துக்கு வரப்போகவிருக்கும்படியாயும் ஊர்வசி என்னும் நடனப்பெண்ணை யான்சேர்ந்து சகிக்கும்படியாயும் கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குத் தம்புராதிபோர் கூறுவார்கள். வாரும் வேந்தனே நீர் யாங்கள் வசிக்கும் பொன்னுலகத்துக்குப் போகவும் வரவும் ஊர்வசியென்னும் பெண்ணைச்சேரவும் எண்ணமிருக்குமாயின், யாகாதிகிர்த்தியங்களைச் செய்தால் அப்போது தேவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாகி நீர் நினைத்த காரியங்களைக் கைகூடச்செய்வார்கள். ஆதலால் அக்காரியம் நிறைவேற வேண்டும்பொருட்டு நீர் இந்த அக்கிரித்தாலியைக்கொண்டு சாஸ்திர விதிப்படி மூன்றுகூறாய் அக்கினியைபெடுத்து யாகஞ்செய்வீராயின் உமது கருத்தின்படி உம்பருலகம் போகவும் வரவும் ஊர்வசியானவள் எப்போதும் உம்மைவிட்டு நீங்காமலிருக்கவும் சித்தி யாகுமென்றுசொல்லி, அக்கினித்தாலியையுக்கொடுத்துப்பின்பு துப்புராதிகள் ஆடகலோகம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பின்பு வேந்தனும் அவ்வக்கினித்தாலியை வாங்கிக்கொண்டு வனத்தூடேவருகிறபோது தன்மனத்தில் அந்தோ நாம் ஊர்வசியைவிட்டுப்பிரிந்து சகிக்கப்படாத துன்பத்தோடும் மறுபடியும் அவளைச்சேரும் விதத்திற்குத் தவஞ்செய்தும் இவ்வக்கினித்தாலியை யடைந்ததினால் என்னபிரயோசனம், ஐயோ இதனால் தீ எடுத்துயாகஞ்செய்தால் தெய்வலோகத்திற்குப் போக்குவரவாயிருக்கலாமென்றும் ஊர்வசியைச் சேரலாமென்றும் தம்புராதிகள்சொன்னது வினேயாகிவிட்டது. மேலும் நாம் பட்டபாடெல்லாம் இதற்குத்தானேவென்று நினைந்து அத்தாலியைக்காட்டில் எறிந்துவிட்டுத் தன்னுடைய பட்டணம்வந்து சேர்ந்தான் இவ்வாறு வந்துசேர்ந்த புருரவன் அன்றிராத்திரியெல்லாம் நித்திரையில் லாதவனாய் நாம் ஊர்வசியின் துயரத்தால் தவஞ்செய்து தம்பு

ராதிகளிடத்திற்பெற்ற தாலியை அவள்கழுத்திற் கட்டியிருந்த தாலியென்றுன்னுமல் அசட்டைசெய்து வனத்திலெறிந்தது நல்லதல்லவே என்றுயோசித்தவனாய் எப்போது சூரியனுதிப்பாளே வென்று விழித்துக்கொண்டேயிருந்து, அருணோதயமானவுடனே எழுந்து குதிரையின்மீதேறி அவ்வனத்துக்குப்போய்த் தாலியைபெறிந்தவிடமெங்குந் தேடிக்காணுமல் வருத்தத்தோடும் வனத்தை உய்த்துநோக்கி, அங்குள்ளவிருட்சங்களை குறிக்கொள்கையில், நேற்றையதினமிருந்த விருட்சங்களுக் கதிகமாய் இன்று ஓர் அரசமரமும் வன்னிமரமும் இருக்கின்றதினாலே நாம் எறிந்துவிட்ட அக்கினித்தாலித்தானே இந்த இரண்டுவிருட்சமாகி யிருக்கின்றதெனச் சிந்தித்து, பிறகு இந்தமரங்களால் அக்கினியுண்டாக்கி யாகஞ்செய்வோமென்று திடங்கொண்டு பட்டணம்வந்துசேர்ந்து பூசராளையும் பெரியோர்களையும்வருவித்து வேதவிதிப்படி அவ்வரசமரத்திலும் வன்னிமரத்திலும் அக்கினித்தாலியையுண்டுபண்ணி அதை இருபத்துநான்கு அங்குலப்பிரமானஞ்செய்து அதில் மூன்றுகூறாய் அக்கினியுண்டாக்கி அந்த அக்கினியினாலே அளவில்லாத யாகாதிகிர்த்தியங்களைச்செய்தான். அப்படி மேன்மைபொருத்திய யாகங்களைச்செய்யும்போது ஆடகலோகவாசிகளாகிய அமரர்களியாவரும் பிரசன்னமாய் யாககுண்டத்தினிடஞ்சேர, அவர்களைக்கண்ட புரூரவன்பணிந்து பலவாறுகத்தோத்திரம் செய்யும்போது தேவர்கள் அவன் தோத்திரத்திற்கு மகிழ்ந்து ஒப் வேந்தனே உனக்கென்னவரம் வேண்டுமென்றுகேட்க அதற்குப்புரூரவன் சுவாமிகளே எளியேனாகிய யான் உங்களுடைய லோகத்துக்கு வரப்போகவும் அப்ஸரஸ்தீகனி லொருத்தியாகிய ஊர்வசியென்பவள் என்னுடன் கூடி இருக்கவும் வரவேண்டுமென்றுவினவ அதற்கு தேவர்கள் சம்மதித்து உன்மனம்போல் நடக்கக்கடவையென்றுவிடைதந்ததன்றியும் அவ்வேந்தனைத்தமது லோகத்துக்குக்கூடவே அழைத்துக்கொண்டுபோய், பொன்னுலகமெங்கும் புகழ்ச்செய்து, பின்னர் உனது பட்டணத்துக்குப்போய் வருவாயென்று செலவு தந்தனுப்ப அவ்வாறு நடவாதவனாய் புரூரவவேந்தன் ஊர்வசியிருக்குமிடம் போய் அவனைக்கண்டு அவளுடன் சகித்துதனதுகாதல் தனியும்படியாய் மனமகிழ்ச்சி யோடுத் தெய்வலோகத்திற்குநே வாசஞ் செய்து கொண்டு தடையற்ற போகத்தோடும் வாழ்த்திருந்தான், அப்படி யிருக்குங் காலையில் தெய்வலோகத்திலே தேவேந்திரனுடைய சபையிலே அரம்புப மேனகைதிலோர்த்தமை முதலிய நாட்டியப் பெண்களெல்

லார் தனித்தனியாய் நாட்டியஞ்செய்து பின்பு ஊர்வசியும்மேன
கையும் நின்று நடிக்கையில், பார்த்திருந்த தும்புருநாரதாதிசு
டகார்தர்வ சித்தவித்யாதர்களோடும் புருரவனும் பார்த்துக்கொ
ண்டிருக்கையில் ஊர்வசியானவள் பாதசாஸ்திரவிதிப்படி நாட்டி
யஞ்செய்தவரும்போது புருரவவேந்தன் இமைகொட்டாதுபார்
த்திருப்பதுகண்ட ஊர்வசிக்கு லபபேதப்பட்டுப் போனதனாலே
அவர்கள் நாடகசாலைக்கு ஆசிரியராகவிளங்குந் தும்புரு வான
வர் கோபங்கொண்டு, இப்புருரகவேந்தனானோ பேதப்பட்ட
தென்றுநினைந்து, கடுங்கோபத்தோடும் இந்தப்புருரவ வேந்த
னும் ஊர்வசியுஞ்சேராம விருக்கக்கடவதென்று சாபமிட்டார்.
அதைக்கேட்ட புருரவன்திடுக்கிட்டுப் பயந்து தேவராஜனே நா
னிந்தஊர்வசியைச்சேர வேண்டுமென்று எத்தனையோபிரயாசை
களடைந்து யாகாதிகளுந் தானதருமங்களுஞ்செய்து புண்ணி
யத்தையடைந்து அவளுடைய போகபாக்கியங்களை யறுபயித்
துக்கொண்டு இருந்தனனக்கு இத்தன்மைபொருந்திய சாபம்நே
ரிட்டால் என்செய்வேன் எவ்வாறுய்வேன், ஆதலால்தேவரீர்திச்
சாபத்தை விமோசனமாகும்படியாய்ச் செய்வவேண்டுமென்று
பணிந்துநிற்க அப்போது இந்திரன்கண்டு சிந்தைமகிழ்ந்து சொ
ர் ஓவான்.

வாரும் புருரவவேந்தனே இப்போது உனக்கு நேரிட்ட சா
பந்திரவேண்டுமானால் பூலோகத்திலோங்கும் பாதகண்டத்தில்
தட்சிணபாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியார் கட்டப்பட்ட சேதுவின்
மத்தியில் வயங்குங்கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் ஸ்ரீராமலிங்கத்து
க்குதட்சிண பாரிசத்திலே சாத்தியாயிரத்திர்த்தமென்று ஓர்தீர்
த்தமிருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தை நாடிச்சென்று சங்கற்ப விதி
யின்படி அதில்முழுகிப் பின்பு ஸ்ரீராமாதனை தெரிசனஞ் செய்
தால் இச்சாபவிமோசன மாவதன்றியும் ஊர்வசியையும் கூடிச்
சுகித்திருப்பாயென்று தேவேந்திரன்கொல்ல அவ்வார்த்தையை
ப்புருரவராஜன் கேட்டுமெத்தவஞ் சந்தோஷித்துஉடனேபூலோ
கத்திலிறங்கித் தனதுபட்டணஞ் சேர்ந்து இரதகஜதரகபநாதி
களுடனே பிரயாணப்பட்டுப்போய்ச் சேதுமத்தியிற் கந்தமாத
னச் சார்பில் விளங்குஞ்சாத்தியாயிரத்திர்த்தத்தில் நார்பத்
தஞ்சுநான்வரையிலிருந்து வேதவிதியின்படி தீர்த்தமாடி ஸ்ரீராம
நாதனைதெரிசனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறபோது ஆகாயத்தினி
ன்றும் ஒப்புருவேந்தனே! சிப்க்திவிநயத்தோடும் இந்தசாத்தியா

மிர்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீராமநாதனை தெரிசித்த பெருமையால் உனதுசாப விமோசனமாகிவிட்டதென்று அசரீரி யோத அவ்வசரீரிபைக் கேட்டவேந்தன்சந்தோஷமடைந்து ஸ்ரீராமநாதனைப்பணிந்து விடைபெற்று அவனின்றும் நீங்கித் தேவலோகம்போய் ஊர்வசியைக்கலந்து கிதித்துவாழ்வதோடும் பூலோகத்திற்றனது இராச்சியத்தையும் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்தான். ஆதலால் இத்தன்மைவாய்ந்த சாத்தியாமிர்த தீர்த்தத்தினருகே சர்வதீர்த்தமென்றோர்புண்யதீர்த்த மிருக்கின்றது. அதன்பெருமையும் அளவிடப்படாதென்று குதமுநிவர் சொல்ல அது கேட்ட நாயகசாரணர்கள் சுவாமி! தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க முநிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சாத்தியாமிர்ததீர்த்தம்.

முற்றிற்று

௨0-வது,

சர்வதீர்த்தம்.

கேளுங்கள் முநிவர்களே விண்ணுதி ஐந்தாகவும், அல்லவாகவும், விமலமாகவும், விளங்குஞ் ஜகதீசனது அருளாலுற்ற இவ்வுலகின்கண் ஓங்கும் நான்குவருணத்துள் வேதகுலத்தில்பிறவிக் குருடனாகவும், மறையோதும் நாலாயிரத்துநானூற்றாற்பத்தெட்டுவகைக்கும் நண்பனாகவும், நரைதிரை மூப்புக்குரியகேவலத்தோடுஞ்ஜனித்து சுதரிசுநென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஓர்பிராமணன் இருந்தான். அவன் இப்புவிபிண்களுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்புற்றவனுய்ளப்போதுஞ் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதோடு திரிகாலமும் மனதிலே ஸ்ரீராமநாதனைத்துதித்துப் பிரார்த்தனைசெய்தும் சிவனடியார்களுக்குத் தளர்வின்றி அன்னமளித்தும் கந்த மாதனத்திலே அநேகநாளவரையில் வெய்யில் மழைமுதலிய யாவுக்கும் அஞ்

சாமற் பஞ்சாக்கினியிடையினின்று தவஞ்செய்யலாயினன் அது கண்ட ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன் கருணைகாந்து மான்ம முசுதர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திர சந்திரஜடாதாரியாய் பார்வதியாரோடும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்ணிராம் ரிஷிகள் தும்புரு நாரதாதிஷின்னம்கம்புருட கருடகார்தர்வ சித்தவித்யாதாருகாகாயவாசிகள் போசபூமியர் முதலியவர்களும் புடைசூழ, வெள்விடையின் மீதெழுந்தருளித்தவஞ்செய்யும் பிராமணனுக்கு முன்னின்று, வாரும்பிள்ளாய் சுதரிசநனே, நீ நம்மை ஏறிட்டுப்பாரென்று சுவாமியானவர் திருவாய் மலர்ந்தருள, அப்போது அம்மறைபவனுக்கு ஞானோதயமாகி ஓர் ஜோதியைப்போற்றோன்ற, உடனே கண்ணைவிழித்துக் கடவுளைத்தரிசித்து ஆணந்தபரவசனாய் இருகரங்கனையுஞ் சென்னிமேற்குப்பிக் கும்பிட்டிக் குதித்துக் கூத்தாடிப் பாடிப்பணிந்து, பரமசிவத்தினது பதாம்புயங்களுக்கு அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கனாய்ப்பணிந்து எழுந்து, திரிகரணசுத்தியோடு, சங்கரா, சம்போ, ஜகதீசா, சர்வலோகசரண்யா, தானுவே, மங்கையோர், பாகா, அடியார்க்கெளியையாகிய ஆதியே அநாதாஷ்டகா, அரவாபரண, சந்திரஜடாதாரா, சர்வஜனபரிபாலனா பார்வதிசமேதா திரிபுராந்தகா சின்மயானந்தசொருபா, கருணாகரா, கடாஷ்டவீணயா, தமிழேனைப்படுத்த தாயுந்தந்தையுமாய் எழுந்தருளி ஆட்கொண்டதற்பரா என்று தோத்திரஞ்செய்யும்போது உமாமகேசன் மனமகிழ்ந்து, உனக்கென்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்க அப்போது சுதரிசநன், மிகுபக்திவிநயத்தோடும், சுவாமி, அடியேன் நரைதிறை மூப்புகளினாலேயும், நோயினாலேயும் தளர்ந்தது மன்றியில், பிறவிக்குருடனாயும் நடப்பதற் கேதுவில்லாதவனாயும் இருக்கும் எளியேனுக்கு, சகலதீர்த்தங்களையுமாவேண்டுமென்னும் அபேட்சையைக்கொண்டு தேவரீரை நோக்கித்தவஞ்செய்தவெனக்குத் திருவருள் கார்த்தமையால் எளியேன் கருத்தின்படித் தீர்த்தமாட அருள்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, கைலாசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியும் மனமகிழ்ந்து, வாராய் பிராமணோத்தமா ஸ்ரீராமனால் உண்டாக்கப்பட்ட சேதுமத்தியிலோங்கும் இக்கந்தமாதனத்திற்குணை சகலதீர்த்தங்களையும் வரவழைக்கிறோம் அதிற் தீர்த்தமாடுகிறாயவென்று கேட்க, அதற்குவிதியன், சுவாமி! மெத்தவும் பாக்கியமென்று ஆணந்தபரவசனாய்த் தோத்திரஞ்செய்ய உடனே பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து

அண்டசராசரங்களிலுள்ள சிவஸ்தல விஷ்ணுஸ்தல முதலிய திவ்யசுஷீத்திரங்களையும் திவ்யதீர்த்தங்களையும் திவ்யநதிகளையும் கந்தமாதனத்தில் தனக்கு முன்வரும்படி நினைத்தமாதிரத்தில் யாவும் பாதாளவாகினியாய் பிரயாணப்பட்டுவந்து சேர்ந்தன.

அவ்வாறு வந்த பிரவாகங்களையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து நிற்கும்படியா யமைக்கத் தமது வென்விடைக்கு உத்தரவுசெய்ய உடனே விருஷபவாகனமும் தனது முன்னங்காற் குளம்புக னினாலே பூமிபைக்கல்லிப் பெரிபதடாகம்போற் செய்துநிற்க அதுகண்ட லீலகண்டன் சுதரிசனைப்பார்த்து ஓ வேதியனே, நீ இத்தீர்த்தத்தில் முழுகக்கடவையென்று கூற, அப்போது மறை யவன் திரிகாணசுத்திபோடும் அந்தச் சர்வதீர்த்தத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்து வேதவிதிப்படி அதில்முழுகி எழுந்திருந்த மாதிரத்தில் நரை திரை மூப்பு முதலியயாவும் நீங்கி தேகமனது பசும்பொன்னைப்போற் மிகாசிக்கவும் உலகினர்கள் மன்மதனோ மகாவிஷ்ணுவோ மாண்மமுதரித்தோன் மதையாகிய மயில்வீரனோவென்று மதிக்கத்தக்கதாய் உருவங்கொண்டு கரையீதுவந்து சேர்ந்து விழுதி உருத்திராக்ஷந்தரித்துப் பரமசிவனை சகஸ்ரராமங்களும் தோத்திரஞ்செய்ய அப்போது சாம்பவமூர்த்தியானவர் சொல்லுவார்.

வாராய் சுதரிசனனே! நாம் உனக்காக இந்த லோகாலோகங்களிலுண்டான சர்வதீர்த்தங்களையும் ஒன்றாய் இவன்வருவித் தமையால் இத்தீர்த்தத்துக்கு இன்றுமுதல் சர்வதீர்த்தமென்றும் மாதைதீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்குவதோடும் இதனைப் பாரொருவர் தரிசித்தாலும், முழுதினமும் அருந்தினமும் அவர்களுக்கு இகத்தில் போகபாக்கியங்களும் பரத்தில் மோட்சமும் கைவல்யமாம் இஃதன்றியும் அனந்தகோடி பாவங்களைச் செய்தவராயினும் இத்தீர்த்தத்தின் பரிசும்பட்டமாதிரத்தில் அப்பாவங்களெல்லாம் பாதுமுன் பணிபோல்விலகி கிருதார்த்தராவார்டென்று பரமசிவனுணவர் வரமளித்தபோது சுதரிசனனது தேகமானது இளஞ்சூரியனைப்போலிருப்பது கண்ட தேவர்களமுதலிய பாவரும் திக்ப்ரமைகொண்டு, இவ்வேதியன் முன்னிருந்தவனன்று இவன் யாரோ தெரியவில்லை பென்று எண்ணத் தக்கதாயும் அல்லது இத் தீர்த்தத்தின் பெருமைபே இவ்வகை புற்றதோவென்று எண்ணத்தக்க

தாயும் மகிமைபொருந்திய தீர்த்தத்தையும் மறையவண்பும்கண்
 ணிமைபாற் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்திருக்கையில் அவ்வேண்
 யிற் சந்திரஜடாதாமூர்த்திபாகிய உமாமகேசன் சுதரிசனனோ
 க்கி ஓ பிராமணோத்தமாரீ சதாசகாலமும் இத்தீர்த்தத்திற்குளே
 மூழ்கிடும்மை பூசித்துக்கொண்டு ஊந்தால் முத்திவிடாகிபருமது
 பதியைச் சேறுவாபென்றுவிடையளித்துச் சகல தேவர்களோடு
 ம் சிவகணங்களோடுங் கையிலாசத்துக் கெழுந்தருளினார். அப்
 பால் சுதரிசனனவன் அந்தக்கந்தமாதனத்திலே வாசஞ்செய்து
 கொண்டு திரிகாலமும்சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்ஙன
 மெழுந்தருளியிருக்கும் பூராமநாதனைப் பணிந்துவருகிறபோது
 பூகைலாசபதியினதருளால் பெறுதற்கரிய அகண்ட பரிபூரண
 சச்சிதானந்த சைதன்ய சொரூபத்தைக் கலந்தானுதலால் அது
 முதல் உலகின்கண்ணுள்ள நரைதிரை மூப்புக்குரியவர்கள் முத
 லிய பஞ்சமா பாதகராயிருந்தபோதினும் அந்தச் சர்வதீர்த்தத்
 தைத் தரிசித்தாலும் அதிற்மீர்த்தமாடினாலும் அநீரை யருந்தி
 னாலும் அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாமகன்று அநேகயாகாதி
 கிருத்தியங்கள்செய்தபலனைப்பெற்று வாலைப்பருவராய்மேலான
 புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவார்கள். மேலும் இவ்வளவு மகி
 மைபொருந்திய தீர்த்தத்தினோடுங் தனுக்கோடி என்னுமோர்
 புண்யதீர்த்தமிருக்கின்றது அதன்பெறுமையைக்கூறுவது ஆயிர
 நாவுடைய சேடனுக்கும் அரிதாமென்று சூதமுரிவர் சொல்லிய
 தைக்கேட்ட ஹமிசாரணயர்கள் சுவாமீ தேவரீர் அடியேர்களு
 க்கு அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வே
 ண்டெமென்றுகேட்க சூதமுரிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ச ர வ தீ ர் த த ம்.

முற்றிற்று,

வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடாமல் தாங்கள் மாத்திரம் மனியாயி
ருந்து அறுசுவைப்பதார்த்த அன்னங்களேனுந் தாலம் தெங்கு
முதலிய தருக்களினது மதுக்களேனும் அருந்துவார்களாயின்,
அன்னவர்களை கிருமிபூணென்று சொல்லப்பட்ட நாகத்திற்
றள்ளி புழுவோடே புழுவாய்ப்போகும்படி செய்தும் அந்நாகில்
வாழப்பட்ட பெரும்புழுக்களை இவர்களை யிழுங்கவும் துன்பப்
படச்செய்வார்கள். இதுவுமல்லாமலும் லோகத்தில் பிராமண
ஸூடைய சொத்துக்களையுந் தங்களோடொத்த அயலாருடைய
சொத்துக்களையும் தூரக்ருதத்தினாலாவது சோரத்வத்தினாலா
வது அபகரிப்பவர்களையும் அபகரிப்பவர்களுக்கு உதவிசெய்ப
வர்களையும் தாதுக்குருபென்று சொல்லப்பட்ட நாகத்திற்றள்ளி
ஆலகாலவிடங்களை அவர்வாயில் ஊற்றுவதல்லாமலும் நீயினும்
விட்டிக்கருக்கி அந்நகரத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் வே
தாளங்களினது பற்களுக்குப் பதமாய் நகட்டும்படிச் செய்வார்
கள். இஃதன்றியும் புவியின்மீது புருடராய் ஜனித்தவர்கள் த
னக்கு மேலான குலஸ்திரீகளையாகிலும் இச்சையில்லாத ஸ்திரீ
களையாகிலும் தான் இச்சைகொண்டு பொருள்விரயத்தாலாவது
இதர தந்திரங்களினாலாவது அவர்களது இச்சையுறும்படிச்செ
ய்து புணர்ந்தாலும் அல்லது கீழ்மக்களைப் புணர்ந்தாலும் அத்
தகைப பாவிக்களையும் வைதவ்யஸ்திரீகளைச்சேரும் பாவிக்களையும்
காலதூதர்கள் கொண்டுபோய் இருப்புக்கம்பங்களை அக்கினியிற்
காய்ச்சி அந்த ஸ்திரீபுருஷர்களை அந்தக்கம்பங்களைக்கட்டியணை
த்து முத்தமிடும்படியாய்க் செய்வார்கள். உலகத்தில் ஓர் புருட
னுக்குப் பத்தினியாயமைந்த பெண்ணைவன் தன் மணாளனை
எதிர்த்து வாதுசெய்தும் அவன்சொல்லுக் கிணங்காதும் தீங்கு
நினைத்தும் அடங்காமற்றிரியும் பெண்களைக் காலதூதர்கள் கொ
ண்டுபோய்க் கற்பாறையின்மீது படுக்கவைத்துக் கருக்கரிவாளி
னால் அவர்கள் தேகத்திலுள்ள மாமிசங்களைபெல்லாம் அரிந்து
குப்பலாகச்சேர்த்துப் பந்துபோற்றிாட்டித்தீயிற்போடுவார்கள்.
இதல்லாமலும் புருஷர்கள் தமக்கு இணங்காதகர்ப்ப ஸ்திரீகளைத்
தொந்தரவுசெய்து புணர்ந்து அதனாற் கர்ப்பத்தினுற்றசிகச்சுரு
க்கு நாசமுண்டாகும்படிச்செய்யும் பாவிக்களையும் லோகத்தில் த
னது இல்லறதர்மத்துக்குரிய புருஷனிருக்க பாபுருஷனையிச்சித்
து அதனாண்டுகிருவை அழிக்கும் ரீதிகளாகியபொடும்பாவி
களையும் பாபுருஷன் இச்சையால் தனதுமணாளனைக்கொன்றபா

கிணையும், புருஷன் ஆக்கிணியைக்கடந்து தேர்திருவிழா முதலியவற்றிற்குப்போகும் பாவிகளையும் எமகிங்கிலியர்கள் பிடித்துக் கொண்டுபோய் ஆணைக்காலி விடறச்செய்தும் இருப்புத்தண்டங்களைக்கொண்டோங்கிப் பஞ்சபஞ்சாய் நையவடித்துக்குழப்பி மலத்தோடேசேர்த்துப் புழுக்கவைப்பார்கள். இதல்லாமலும் பாணமுதல் ஏறும்பிறுத அடங்கிய உயிர்களை வாதைப்படுத்தினாலும் வதஞ்செய்தாலும் அவ்வாறு செய்கையிற் பார்த்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தாலும் அன்னவர்களை யமபடாள் தெக்கரிகொட்டி இழுத்துக்கொண்டுபோய் விடந்தோய்ந்த கழுவினேற்றித் தொந்தரவுசெய்வார்கள். இதல்லாமலும் உலகத்திற் புருஷர்களாயினும் ஸ்த்ரீகளாயினும் பிள்ளைகளாயினும் மானாவமானமில்லாமல்கெட்டநடத்தைகளிற் பிரவேசித்தும்மது மாமிசாதினைப்பிசித்தும் சூதாடியும் கொலைகளவுகள் செய்தும் மிருகங்களுக்கு கொப்பாகத் திரியப்பட்டபாவிகளை அவர்களதுபிராணந்த காலத்தில் காலதூதர்கள் பிடித்துக்கொண்டுபோய்மலமுத்திரங் கோழை சீழ் இரத்தமுதலியவைகள் நிரம்பியிருக்குங் குழிகளிற்றள்ளி வாதைப்படுத்துவதோடும் பயங்கரமாகியபெருநரங்களினும் எமனுடைய கட்டளையின்படி விட்டுத் துன்பப்படுத்துவார்கள் இதன்றியும் வனங்களிற்சஞ்சரிப்பாரின்ற மான்மரைமுதலியவற்றையும் பறவைக்கூட்டங்களையும் வேட்டைமார்க்கத்தில் நாய்களாயேயிக் கடிக்கச்செய்தும் கவண்கற்களாலும் அம்புகளாலும் உருண்டைவிற்களாலும் வதஞ்செய்தும்புசிக்கப்பட்ட பாவிகளைபகட்டினமீதேறியுலவாரின்ற யமபடாளபிடித்துவந்து இருப்புத்தண்டங்களாலடித்து என்புகளையொறுக்குவதன்றியுந் துருவத்திலேற்றியாட்டியும் கழுவினேற்றியுஞ் செக்கிற் போட்டுத்திருப்பியும் உரலிற் போட்டிடித்தும் அம்மியிலிட்டனாத்தும் அவர்கள் உயர்நீங்காம விருக்கும்படியே தோலோடு தோலாகவுஞ் சகையோடு சகையாகவும் என்போடு என்பாகவும் கற்பகோடிகாலம்வரையில் இயிசைசெய்து வருவார்கள் மேலும் புருடர்களாய் நற்குலத்தி லுதித்தவர்கள் தமதுபத்தினிகளையாவது பரஸ்த்ரீகளையாவது தம்முடைய இந்திரியத்தை அருந்தும்படியாய்ச்செய்த பாவிகளைக் கொண்டுபோய் அவர்களுடைய காமநீரையே புசிக்கச்செய்து அநேககோடிகாலம் ரவுரவாதிரகத்திலுழந்தியிருக்கும்படிச் செய்வார்கள் இதல்லாமலும்வையத்தின்மீதாங்குமகியாபாரிகளிடத்திற் பெருளைப்பெற்றுக்கொண்டு அதனைமறுபடியும்வர்களுக்குச் செலுத்தாமலும் அபலாகுடைய

இல்லங்களை அக்கினியினால் கொளுத்தியும் வீடங்களை யூட்டியும் உயிர்களை நாசமுற்ச்செய்த மகாகொடும்பாவினை யமதாதாள் வச்சிரக் கொள்கையென்று சொல்லப்பட்ட நரகத்திற்றள்ளினை யவடித்துக் கொடுந் துன்பத்தைச்செய்வார்கள் இன்னமும் சிவ சொத்துகளை மோசஞ்செய்தும் ஒருவரறியாமற் களவுசெய்துங் காலங்கழித்துலவும் பாவினைக் காலதாதர்கள் எப்போதுமீளா படாத காலசங்கடமென்னும்நரகமாகிய அக்கினிகுண்டத்திலே தள்ளிவாதைப்படுத்துவார்கள். ஆதலால் இவ்வாறு பாவங்களைச் செய்பவர்கள் அடையுந்துன்பங்களைச் செப்பவேண்டுமாயின்நெ நெரட்சொல்லும் ஓ முனிவர்களே! பஞ்சமா பாதகர்களாயினும் மாதாபிதாக்களுக்கு சிரார்த்த முதலியவைகளைச் செய்யாதவ ராயினும் குரு இஷ்டர் வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவர்களுக்குத் திங்குசெய்பாதவராயினும் அப்பேர்க்கொத்தவர்கள் ஸ்ரீரா மதறுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடுவராயின் அவர்கள் ஒருகாலத்தி னும்மேற்கூறியநரகங்களைக் கண்ணினாலும்பார்க்கமாட்டார்கள் எமதண்டனைக்கும் ஆளாகார்கள். அத்தன்மைபொருந்திய மகி மையைப்பெற்றுவிளங்குந் தறுக்கோடியிலே மூழ்கின பேர்களு க்கு மேலான அறிவு பொருந்துவதோடுஞ் சாலோக சாமீப சா ரூப சாயுச்சியபதங்களு மெளிதாய்க்கிடைக்கும். அல்லாமலும் அன்னவர்களைப்பற்றிய ஊழ்வினை யகலுவதோடும் அநேக வின் பங்களையும் பிராம்மணர்களுக்கு பாரம்பாரமாய் பசும்பொன் கொடுத்த பலனையும் ஆபிரங் கோதானஞ் செய்தபலனையும் கன் னிகாதானஞ் செய்த பலனையும் கொடுத்து அவர்கள் வச த்தி லுண்டாகிய பாதங்களைத் துரத்தி இச்சையை சத்த சாகரத்துக் கப்புறம் விலகச்செய்து சத்த விர்மலராய் மனத் தைப் பிரகாசிக்கச்செய்து பரிசுத்தராக்கும் கேளுங்கள் முநி வர்களே இக்கடல் சூழ்ந்த உலகின்கண் கோதண்ட மென் னும் ஷெடிய வில்லையுடைய அதிவீர பராக்ரம சாலியாகிய ஸ்ரீராம-மூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட தறுக் கோடியிலே தீர்த்த மாடிய பேர்களுக்கு இப்போது நாம் சொல்லிய வண்ணம் துன்பமனைத்தும் நீங்கி இன்பத்தை தருவதற்குச் சந்தேக மிராதென்று அக்கினியிலே வேகும் இரும்பையெடு த்து எனதுநாவின்மீது வைத்துக்கொண்டு சித்தமாய்ச் சொல் லுவேன் யான் சொல்லுமிதை உண்மைபென்று நம்பாமல்யாவ ரேனுமிது வீண்வார்த்தையென்று நினைப்பார்களாயின் அவர் கள் சங்கரீயமரயிலேஜெனித்து றுதற்கிசைந்ததொழிவிற்பிரவே

சித்துப்பெருந்துன்பத்தை யடைவார்கள். உண்மையென்று நம்பியபேர்கள் அவர்களது கருமத்தையும்போக்கி நல்லபாக்கியங்களைப்பெற்று மோட்சவிட்டையு மடைவார்களாதலால் இத்தகையதனக்கோடியாகிய புண்ணியார்த்தமிருக்க வேறே தீர்த்தத்தை நாடிப்போகின்ற பேதைகளைப்போல ஒரு பயித்தியக்காரருமில்லை அவர்களுடைய விவேகத்தை நாம் என்ன சொல்லுவோம் முரிவர்களே அந்த தனக்கோடிக்குப்போய் அப்புண்ணியதீர்த்தத்தைக் கையினால் தொடினும் கண்ணினால் காண்கினும் அதனைப்புகழினும் மனதில் நினைப்பினும் அவர்கள் பூமியில்மீண்டும் ஜெனன மெடார்கள் ஈடுபிராணயரேயென்று, சூதமகாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட முரிவர்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷமடைந்து, சூதமாமுனியை நோக்கி சுவாமீ தேவரீர் சொல்லிய சேதுவானது சமுத்திரசொருபமா யிருக்கப்பட்ட புண்ணியதீர்த்தத்துக்கு தனக்கோடி என்று பெயர் வந்தகாரணமியாது அதனைத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனக்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லுவார் கேளுங்கள் மஹருஷிகளே கோதண்ட மென்னும் வில்லைக் கரத்திலேந்தி யிலகாரின்ற ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் பத்துசிரங்களையும் இருபதுகரங்களையுமுடைய இராவணனைச் சங்கராஞ்செய்து பன்னுதற்கரிய தசகீர்வனென்னும் ராவணனாலே தரிக்கப்பட்டிருந்த கிரீடத்தை விபிஷணனுடைய சிரத்திற்றரித்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்து இலங்கைக்கு அரசனாகிச் சமுத்திரத்திற் கட்டியிருக்குஞ் சேதுமார்க்கத்தில் சீதாதேவியோடு தனதுதம்பியாகிய இலட்சுமணன் அனுமான், சகீர்வன்முதலிய வானவீரர்கள் யாவரும்புடைசூழ்ந் திறைஞ்சப் புட்பகவிமானத்திலேறிச் சந்திரசூரியரும் விலகிநிற்கும் படியாய் கருடகார்தர்வசித்தவித்யாதரர்கள் போற்றச் சேதுவைக்கடந்து கந்தமாதனத்தி லிறங்கித் திருவிளையாடல் செய்ய வெண்ணி யிருக்கையில் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய பாதபத்மங்களை விபிஷணனுனவன் பணிந்துகூறுவான் சுவாமீ கேதவேதார்த மூர்த்தியே தேவரீரிப்போது இராவணதி ராட்சதர்களைக் கண்டிக்கும்பொருட்டு வானராகி விரற்களாற் செய்யப்பட்ட இச்சேதுவை இவ்வாறே யிருத்திச்சென்றால் இலங்கையில் உள்ள இராக்கதர்களியாவரும் இம்மார்க்கத்தில் எங்கும் போக்குவரவாயிருந்து உலகிலுள்ள ஜீவர்களை இம்சை செய்வார்களாதலால் இச்சேதுவாகிய அணையை பேதிக்கவேண்டு மென்றுசொல்ல, அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் அவ்வாய்மையைக்கேட்டு மெய்தானென்று சிந்

தித்து மணக்களிப்பினோடு தனதுகரத்தில் விளங்கும் கோதண்டமென்னும் வில்லினாலே நல்லசர்ப்பத்தை கருடன் தன் கால்நகங்களினுற்றாக்கிக் கிழித்ததுபோலவும் முன்னர் இலங்கையில் இந்திரசித்துவினால் விடப்பட்ட நாகபாசத்தை கருடபகவான் பொடிபடச் செய்ததுபோலவும் கிழித்துச் சேதுவாகிய திருவணையை உடைத்துப்போட்டார்.

அப்படி தறுவிலுடைப கோடியினால் உடைக்கப்பட்ட சேதுவுக்கு தறுக்கோடியென்று ஓர்நாமம் விதிக்கப்பட்டதென்று சூதாமாழிவர் சொல்லிப் பின்னுகூறுவார். ஒ முனிவர்களே இந்தமகிமைபொருந்திய தறுக்கோடியைத் தரிசித்தபேர்கள் பிறித்சாகரத்துக் கரியவர்களாக விருப்பபீதாடும் அவர்கள் பெறும்பேற்றை நம்மாற் சொல்லிமுடியாது மேலும் அத்தறுக்கோடியி லிறந்தபேர்களுக்குப் பிறவிநோய் நீங்கிப் புண்ணியசரீரம் பெற்றுப் பொன்னுலகவாழ்க்கையை யடைந்து முடியில் முத்தி வீட்டையும் பெறுவார்கள். இதன்றியும், அச்சேதுவிலே விரதாதிகள் தானதருமங்கள் முதலானவற்றை நடப்பித்துவைத்த புண்ணியர்கள் குறித்த அட்டயோகங்களும் அட்டசித்திகளும் அட்டலட்சுமிகடாக்ஷங்களும் பெற்று மோட்சானந்தத்தையும் அனுபவிப்பார்கள் மேலும் ஸ்ரீராமமுர்த்தியானவர் தமது தறுக்கோடியினுற் கீறிக்காட்டிய குறிப்பானது பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகம் சிவலோகமென்னும் முன்றுலோகங்களுக்கு போகு மார்க்கமென் றறியுங்கள் உலகின்கண் ஆவலோடுஞ் செய்ப்பட்ட யாகாதி அக்கினிகோத்திரங்கள் தானதருமங்கள் மந்திராதிகள் விரதாதிகளிலே அநேககாலம் பழக்கஞ்செய்து அடையும் பலன்களையெல்லாம் மகாபாவிகளாயினும் இந்தத் தறுக்கோடியானது பரிசும்பட்டால் ஓர் இமைப்போதிற் பெறுவார்கள் ஆதலால் இதன்பெருமையை நாமென்ன சொல்லப் போகின்றோம் மேலும் கங்கை யமுனை சிந்து காவேரி கோதாவரி பம்மை சரஸ்வதி முதலிய நதிகளுக்கு நியமிட்டையோடும் விரதத்தோடும் போய்வருவதற்கு எண்ணமுற்றவர்கள் இந்தத் தறுக்கோடியிலே ஓர்பொழுது நிர்ந்தமாயிட்டால் அவைகளுக்குப் போக வேண்டியதில்லை அன்றியும் இஷ்டகாமியார்த்தங்களைத் தரத்தக்க இந்தத் தறுக்கோடியிலே முழுகினவர்களும் கண்ணினுற்கண்டவர்களும், பின்னர் காசிக்குப்போய் இறக்கவேண்டுமென்ற இச்சை கொள்ளவேண்டியதில்லை. இதல்லாமலும், உலகில்

வருங் கலிப்பிணியிற்சிக்கித் துன்பமடையுந் தரித்திரானவன் இத்தனுக்கோடியிலே மூன்றுநாள் தீர்த்தமாடினால் அவனிடத்தில் அஷ்டலட்சமிதள் வாசஞ்செய்வதோடும் அளகேசனை நிகர்த்தவனாயிருப்பான் யாதாமொருவன் அதில் வேதிபர்களுக்குத் தன்னுலியன்ற மாத்திரர் தட்சணை தாம்பூலங்கொடுத்து மூழ்கத்திறமில்லாதவனாயினும் ஒருபோதேனும் தன்கோரிக்கைகளை மனத்திலுத்தேசித்துக்கொண்டு அந்தராமதனுக்கோடியினால்மூழ்கினால் மறுபடியும் மூழ்குவதற்குள் அநேக பாக்ஷியங்களைப்பெற்று கோடிகோடி தானதருமங்களைச் செய்யுந் திறமுடையவனாய் விளங்குவான்.

ஆதலால் பன்னுதற்கரிய தனுக்கோடியிலே முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருஷிகள் அஷ்டவசக்கள் கருடகார்தருவ சித்தவித்யாதாரூரக ராகாயவாசிகள், போகபூமியர் நாட்கள் கோட்கள், கிவண்ணங்கள் புடைகுழும் படியாய்த் திரிமூர்த்திகளுந் தத்தந் தேவிமாரோடும் வாகனாடராய் விசயஞ்செய்து தனுக்கோடியிற் சேர்ந்து ரமணீயமாய் வீற்றிருந்து அச்சேதுவைப்பார்த்து கண்களித்திருப்பதால் அவ்விடஞ்சென்றயாவருந் திரும்பிவர மனமில்லாதவர்களாய் கரச்ரணைகளை யசைக்காமலும் வாய்பேசாமலும் சித்திரப்பார்வை போற்பசிதாக முதலியவைகளும் எண்ணங்களும்பற்று ஞான சொரூபத்தை யடைந்தவர்களுக் கொப்பாகிய பிரமானந்தகடலுட் டோய்த்திருப்பார்கள் மேலும் உலகின்கண் ணேங்குஞ் ஜீவர்களில் ஒருவருக்கொரு காசேனும் நல்காத உலுத்தனாயினும் அந்தத் தனுக்கோடியை தரிசிப்பானாயின் அவன்தனக்கு சத்ராதிபானவன் தன்னையனுகி தன்னுயிரைத் தியாகமாய்க் கேட்ட போதினுங் கொடுக்கத்தக்கமனத்தினை யுண்டாக்குமாதலால் ஓநையிசாரண்யரே ஓதுதற்கரிய அதன்மகிமையை யாமென் சொல்லுவோம் மேலும் சகல ருஜிசுவர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் முத்தியைத் தரத்தக்கதாயும், அணிமாவாதி அஷ்டாங்கயோகங்களையும், பாகாயபிரவேசங்களையும், இந்திராதி போகங்களையும், கேசாவதான வித்தைகளைபெல்லாம் கொடுத்து அதனுந்கித்திருக்கின்றார்களே யன்றி வேறொரு விசேடத்தினால் அவர்களுக்கும்கிமை கிடைத்ததல்ல, இவ்விராம தனுக்கோடியின்கரை

யிலே யாதாமொருவர் பிதூர்தர்ப்பணம் சிராத்தம் பிண்டமுத லியவைகள் கொடுப்பார்களாயின் அப்பிதூர்க்களுக்குயாதொரு சிந்தனையும் வேண்டியதில்லை மறுபடி மவனாலே வருடார் தரங் களிற் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டங்கள் அவர்களுக்கு மேலான க டனாகக் காத்துக்கொண்டிருப்பதோடும் அதனாலே மோட்சசாம் பிராச்சியத்தை யடைந்து சின்மயானந்த சொருபத்தைப் பெரு வார்கள்.

இவ்வாறு பெறுவதன்றியும் அக்குலத்தில் உண்டான இரு பத்தொருகோடி ஜென்மங்களிலுள்ள ஜனனமாண துக்கங்களு ம் இரவுரதாதி நரகங்களும் விட்டுநீங்கிப் புண்ணிய புருஷராய் அன்னவர் குலங்களியாவும் பவித்திர மடைந்து ஜன்மசாபல்ய மாய் மேலான புண்ணியலோகங்களையடைந்து எழுபத்தொரு கோடி சதுர்யுகம்வரையில் ஆனந்தாதி போகங்களைத் தடையற அறுபவித்துக் கொண்டிருந்து பேரின்பத்தைப் பெறுவார்கள் மேலும் அந்தத் தனுக்கோடிக்கரையில் ஒருபிராமணனுக்கு ஒ ருவேளை அன்னங்கொடுத்தால் அப்படி கொடுத்தவனது சனன முதல் மாணபரியந்தம் பிரதிதினம் அன்னதானஞ் செய்துவந் தால் எவ்வளவுபலனோ அவ்வளவுபலனைப்பெற்று மேலான புண் யலோகத்தை யடைவான். இதன்றியும் அக்கரையில் னின்றும் வேதியர்களுக்கு யாதாமொருவன் பக்திவிநயத்தோடும் காய்கறி பதார்த்தங்களேனுங் கந்தமூலபலாதிகளேனுங் கொடுப்பானாயி ன், அவன்பாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்தபலனைப் பெறுவான். பி ன்னும் அதி சூவலோடும் நல்லபுண்யகாலங்களிற் அச்சேதுவில் தீர்த்தமாடியவர்கள் அசுவமேதயாகம் பண்ணிய பலனைப்பெறு வார்கள் மேலும் அந்த தனுக்கோடியிலே மாசிமாத சங்கிரமத் தில் தீர்த்தமாடப் பெற்றவர்கள் பெறும் பலனைக் கூறுவதற்கு யான் பாத்திரனல்ல ஏனெனில் கும்பமதியி லோங்கும் புண்ணி யதிதி நட்சத்திரங்களிற் யாவரொருவர் அச்சேதுவின் தனுக் கோடியில் தீர்த்தமாடுகின்றார்களோ அவர்கள் பிராகை கங் கை முதலான தீர்த்தங்களாடின பலன்களை அடைவதோ டும் உன்னிய காரியங்க ளெல்லாங் கைகூடி சுவர்க்காதி போகங்களைப் பெறுவார்க ளென்று சுருதிவாக்கியப் பிர மாணங்களிலே சொல்லப்படு மாதலால் ஸ்ரீரகுநாதனுடை ய கரத்தில்விளங்குந் தனுவினாலே உண்டான தனுக்கோடியில் யாவரொருவர் கோபாவேசத்தோடுங் கூடியிருப்பவர்க ளாயி

னும், தீர்த்தமாடுவராகில், நகூத்திரலோகத்தை அடைவார்கள் அந்தத்தறுக்கோடியைக்கண்ணினற்கண்டவர்கள் பிரம்மஹத்தி முதலிய பாதங்களுக்குரியவர்களாயிருப்பினும் அதனைத்தரிசித் தபலனால் அப்பாதங்களெல்லாம் அகன்று பரிசுத்தராவார்கள். இதன்றியும் சிவராத்திரி புண்யகாலத்தில் யாவரொருவர்களுக்கு ஜாமமும்பித்திரைசெய்யாமல் விழித்திருந்து இந்திரியங்களைபடக்கி இராகத் வேஷாதிகளின்றி ஸ்ரீராமசந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனை அர்க்கியபாத்திய சோடசோப சாரங்களினுலே மனமகிழ்ச்சிசெய்து அருணோதயத்திலே அந்தத் தறுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி தன்னுடைய நித்தியகருமங்களை விதிப்படிநடாத்தி மறுபடியும் ஸ்ரீராமநாதனுக்கு அபிஷேகாலங்கார நியேதன முதலிய சோடசோபசாரங்களுஞ் செய்துதுதித்து அன்போடும் வணங்கிப் பணிந்து தன்னுலியன்றவளவில் அன்னதானம், கோதானம், பூதானம், சொர்னதானம், நெல், அரிசி, சர்க்கரை, கோதும்பை, திலம், சுவதாந்யம், குடை, பாதாநகூ முதலானதும் நீர்மோர், விசிறி, சந்தனம், புட்பம் இவையாவும் திருப்தியடையும்படியாய்க் கொடுத்து பின்னர் தாம் பாரிணசெய்து அன்று பகற்போதும் நித்திரைசெய்யாமல் புண்ணியகதைகளைச் சிவணித்துக்கொண்டிருந்து பொழுதுபோக்கிய பேர்களுடையபுண்ணியத்தையும் இன்பத்தையும் இராமநாதனை அற்பிதஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி இவ்வுலகின்கண் அவர்கள் பெருமையை வேறொருவரார் சொல்லிமுடியுமோ ஆதலால் இதன்மைபொருந்திய தறுக்கோடியில் என்ன வருத்தப்பட்டாவது ஆத்மலாபம், வேண்டி முழுகிய பேர்களுக்கு முத்திவீட்டைச்சித்தமாய்க்கொடுத்து சின்மயானந்த சொரூபமாக்கியிடும்இதற்குச் சந்தேகமில்லை இதல்லாமலும் படைப்புக்குரிய பிரம்மதேவனும் பாலிப்புக்குரிய விஷ்ணுவஞ் சங்காரத்திற்குரிய உருத்திரனும் சுருதி கர்த்தாக்களுஞ் சிவோஷ்டமாய் விதித்திருக்கும் வண்ணம் அர்த்தோதய மகோதய புண்ணிய காலங்களில் அழகு பொருந்திய அந்தத்தறுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடினபேர்கள் மறுபடியும் பூமியில் தாய்வயிற்றினிடமாய் உதயமாகமாட்டார்கள்.

மேலும் வேதமந்திர விதிகளினுலே செய்யப்பட்ட யாகாதி பலன்களைக் கொடுப்பதன்றியும் சந்திர சூரியரை அவந்நின்று

காலமாகிய கிரண்காலங்களிலாவது ஆடிமாதம் சங்கிரம அமர வாசை பவுரணை காலங்களிலாவது தறுக்கோடியிலே மூழ்கின பேர்கள் அநேகபிரம்மஹத்தி செய்தவர்களாயினும் அவையாவும் விமோசனமாகி அவர்களடையும் பெருமையை இரண்டாயிரம் நாவைப்படைத்த ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லமுடியாததாய் விளங்குவதோடும் அவர்களுக்கு ஆடையா பரணமுதலிய நவரிதிகளும், இராஜபோகங்களும் உண்டாகி மேன்மை யுற்றிருப்பதும் மல்லாமல் நெடிய கடல்கூழ்ந்த பூயிலுள்ள சகல தீர்த்தங்களுமாடிய புண்ணியபலன்கிடைக்கும் இதற்குச் சந்தேகமில்லையாதலால் அன்னவர்கள் இப்புவின்க ணிருக்குமளவும் தம்மிஷ்டகா மியங்களை யறுபவித்து மறுமையிலே மோகூசகத்தையஞ்சித் தமாயறுபவிப்பார்கள், ஆதலால் இவ்வளவு மகிமை பொருந்திய சேதுவின் மத்தியிலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச் சார்பிலே விளங்கிய இராமதறுக்கோடியிலே திரிமூர்த்திகளும் வாசஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்களாயின் யாம் என்னசொல்லுவோம்.

இந்தத் தறுக்கோடியிலே சாக்ஷாத்து நசுவர சொரூபியாகிய அசுவத்தாமா தீர்த்தமாடி வஞ்சனையாய் பஞ்சசிசுக்களைவதஞ்செய்த பாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டாரென்று சூதமகாமுரிவர்சொல்ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய ருஷிகள் முரிவரைப்பணிந்து சுவாமீ! அசுவத்தாமாவானவர் சிசுக்களைவதஞ்செய்யக் காரணமியாதோ அதனைத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்கச் சூதமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தறுக்கோடி தீர்த்தம்.

முற்றிற்று.

அசுவத்தாமாச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகியமுரிவர்களே! நெடிய கடல்குழந்த இவ்வுலகில் மறைவிதியிற்குறஞ்சுதர்புகங்களில் முன்றாவது யுகமாகிய துவாபாயுகத்தில், சோமரூபாக்கினி என்னும்குலவேந்தருள் சந்திரகுல சிகாமணியாய்விளங்கும் பாண்டுகாராஜனபுத்திரர்களாகிய பாண்டவர்களும், அவர்கள் தாயாகிய துரியோதனனாகிய இராச்சியபாரத்தைக்குறித்து ஒருவருக்கொருவர் துவேஷமாய் பதயுத்தத்திற் காரம்பஞ்செய்து இறுதித்தாரும், "அநேகசேன" சயின்யங்களோடுகூடிக்குருகேத்திரத்தில் அமர்விளைத்தபோது அவ்வமரில்பத்தாநாட்சண்டையிலே பீஷ்மரும் பதினேந்தாநாட் சண்டையிலே துரோணரும் பதினேழாநாட்சண்டையிலே கர்னமகாராஜனு மடிந்த பிறகுபதினெட்டாநாள் சல்லியன்முதலியரதகஜதூரகபதாதிகளெல்லாமடிந்து துரியோதனனுடனே வீமசேனனுவன் மற்போர் செய்யப் புகுந்து துரியோதனனுடைய தொடை முறியும்படியாய்க் கதையிலைடித்துக்களத்தில் வீழும்படிசெய்து பாண்டவர்கள் தமது சேனாசயின்னியங்களுடனே பாடி வீடுபோய்ச்சேர்ந்திருக்கையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் சாத்தகியுடனேபஞ்ச பாண்டவர்களை பழைத்துக்கொண்டு ஓர்வனத்தைநோக்கிப்போகையில் அவ்வனமெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருவதையறிந்துதளிர்ந்தும், பூத்தும், காய்த்தும், மகாசுங்காரத்தோடும்விளங்கவும் அவ்வனத்தில் வாசஞ்செய்யப்பட்ட பறவைசாதிகள் முதலியபாவும்தொழுதுநிற்கும்படியாய்க் கண்ணனாகியஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சாத்தகி முதலியவர்களோடும் வேடிக்கை பார்த்தமாய் வனவேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்: துரியோதனனாகிய இராச்சார்த்த கிருபர், கிருத்வன்மா, அசுவத்தாமா இம்மூவருங்கவுரவாதிகளது போர்க்களத்திலே தப்பியிருக்கின்றவராதலால் அவர்கள் அன்றிராத்திரவேளையிற் கடுஞ்சினத்தோடும் அமர்க்களத்தில் தொடைமுறிந்து குற்றயிரோடு கிடக்குந் துரியோதனனைக்கண்டு சமிக்ಕப்படாததுன்பங்கொண்டுநிற்கும்போது அரவூக்கொடியோனாகிய துரியன் அவர்களைக்கண்டு, நாயைக்கண்ட

சேய்போற்பரதவித்துச் கண்ணீராராய் பெருகும்படியாய்க்கதறி அசுவத்தாமாவைப்பார்த்து ஐயா ஆசிரியர் புத்திரராகிய அசுவத்தாமரே! என்செய்வேன் பிராணவேதனைக்கு ஆளானேனென்று கண்ணிருகுத்துச் சொல்லியதைக்கேட்ட அசுவத்தாமா மனம் பதைத்து துரியோதனனோக்கி ஐயாவேந்தே பாண்டவர்கள் வஞ்சகமாய் உமது உயிர்நிலையைக் கேட்டறிந்து இவ்வாறு உமக்குத்துன்பத்தைக் கொடுத்தமையால் இப்போதேனும் நீர்எனக்குச்சேனாதிபதிப்பட்டம் கொடுத்தால் இக்கணத்திற்குநே பாண்டவர்களைந்துபேரையும் அவர்களுடைய இரதகஜ தூகபதாதிகளையும் பரிதி முன் பனிபோல் நாசப்படுத்தி வருவேன்.

அப்படியான் முடிக்காவிடில் யான்செய்த புண்ணியமனைத்தும் இழந்துவிடக் கடவேனென்றுகூறிய உறுதிவார்த்தையைக்கேட்ட அரவகேதனன் வஞ்சகத்தை யகற்றுவனாய், கிருபாச்சாரியரைப்பார்த்து. ஐயா! நீரிந்தகுருகுமாரருக்குப்பட்டங்கட்டுமென்றுசொல்ல, அவரும் அதுபோல் நடத்த, பின்பு அசுவத்தாமா துரியவனிடம்விடைபெற்று, கிருபாச்சாரி கருதவன்மா, அசுவத்தாமா இம்மூவரும் பாண்டவர்களிருக்கும் பாடிவிடுமோக்கி அருகேவருகிறபோது, அங்ஙனங் காவலாகவிருந்த சண்டகோவென்கிற டூதமானதுவருபவர்களைக்கண்டு, ஆக்ரமித்துகோடைக்காலத்திடிபோல கர்ச்சித்து அண்டங்கொல்லாம்கெடுத்தக்கதாய் ஆரடாவருகிறவனென்று அதட்டியெழுந்தபோது அவ்வோசையைக்கேட்ட அசுவத்தாமாமுதலிய மூவரும், நடுநடுங்கிப் பயந்து நாவறண்டு மெய்சேர்ந்து யாதுத் தோற்றுவார்களாய் அவனின்றும் ஓட்டமுடையுமாயோடிவந்து ஒரிடத்திலிருந்து கொண்டு அசுவத்தாமானவர் ஐயோ நாம்வீணே அரவக்கொடியோனிடத்திலீரவார்த்தைபேசிவந்தோமே என்செய்வோமென்றுபலவாறுகச்சிந்தித்து அவ்வனத்தைநோக்கி வருகிறபோது அவ்விடத்தில் ஓர்பூஞ்சோலையைக்கண்டு, அப்பூஞ்சோலையில் போய்ச்சேர்ந்து அங்குள்ள தடாகத்தில் மூவருந்தமதுகரசாணைகளைச் சூத்திசெய்து சந்தியாவந்தன முதலியவைகளை முடித்து நாவறட்சிநும்படியாய்த் தண்ணீரருந்தி அக்குளக்கரையிலிருக்கும் மோர் ஆலவிருட்சத்தடியிற்சேர்ந்து இருக்கிறப்போதுபகற்காலங்களிற் சஞ்சரியாநின்றகாக்கைகள் யாவும் இரவுவந்தபோது அப்பரத்திறம்நடுங்கிநுந்தமையால் அதுகண்ட அவைகளின் வையிகளாகியகூகைகள் திரளாகக்கூடிநமது பகைவரைமுடிப்பதற்குஇது

தான்சமயமென்று அம்மரத்தைவந்து சுற்றிக்கொண்டு அதிலுள்ள காகங்களைக்கொத்திச் சின்னாபின்னப்படுத்துகையில், அக் காகங்கள் இரவுகாலங்களிற் கண்டெரியாதிருக்குஞ் ஜெந்துக்களாதலால் பறந்து ஓடிப்போவதற்குஞ் சக்தியில்லாதவைகளாய் அக்கைகளினுற் சிரங்களறுந்துஞ் செட்டைகள் முறிந்தும் உடற்பீறுண்டும் கால்கள் தரிந்துங் காலகதியைச் சிந்தித்தவைகளாய்க் தறி நிலத்தில் வீழ்கையில். அக்கொடுஞ் செய்கைகளைக்கண்டிருந்த குருபுத்திரமாகிய அசுவத்தாமாமூதலிய மூவரும் திக்பிரமைகொண்டு வெகுநேரம்வரையில் விழித்திருந்து நித்திரைவந்தமையினுற் கிருபாச்சாரியரும் கிருதவன்மாவஞ் சந்நேகண்ணுறக்கங்கொண்டபோது, மரத்தின்மீதிருந்து விழும்படியாகிய காக்கைகளினது செட்டைகளையுஞ் சிரங்களையுங்கண்ட அசுவத்தாமா தனது மனத்திலோரெண்ணங்கொண்டு நித்திரைசெய்பவர்களை பெழுப்பிக்கூறுவார்.

ஐயா கிருபாச்சாரியரே! பார்த்தீரா, இக்கைகள் தங்களுக்கு வைரிகளாயிருக்கும் காக்கைகளை இராக்காலங்களில் வந்துவளைத்துச் சின்னாபின்னமாய் எப்படிச்சககாரஞ் செய்துவிட்டதோ அதுபோல நாமும் நமது பகைவராகிய பாண்டவர்களது பாடியிட்டில் இவ்விருட்டுவேளையிற்றானே பிரவேசித்துச் சகலரையுங்கொன்று நிர்மூலப்படுத்திவருவோம் வாருங்கவளன்று அழைக்கையில், அதுகண்ட கிருபாச்சாரியரும், கிருதவன்மாவும் அசுவத்தாமாவைப்பார்த்துக்கூறுவார்கள், வாருமையா அசுவத்தாமரே தருமமேஜபமென்று படுத்து நித்திரைசெய்வோர்களை வஞ்சித்துக்கொல்லுகிறது தருமமல்லவே, சுத்தவீரராயுள்ளவர்கள் தங்களுடைய எதிரிகள் சயின்யத்தோடு மிருக்கையில்திர்த்துயுத்தஞ்செய்து வெற்றிபெறுவார்களேயன்றி நித்திரைவேளையிற் கபடமாய் கொல்லமாட்டார்களே ஆதலால் நீர்சொல்லுகிறதுசரியல்லவென்றுசொல்ல, அதற்குக்குருபுத்திரர்கூறுவார். வாருங்கள் ரதிகளே, நீங்கள் சொல்லுங்காரியம் நன்றாயிருக்கின்றது, பாண்டவர்கள் குருசேஷத்திரமாகிய யுத்தபூமியில் அமர்புரிந்ததெல்லாம் ஞாயப்படிதானேபுரிந்தார்கள், அவர்கள்செய்ததெல்லாஞ்சென்றுதெரிந்திருந்தும் இப்படிச்சொல்லுவது சரியோ மேலும் எனதுதந்தையாகிய துரோணச்சாரியாரை பாண்டவர்கள் கபடமாய் நான் ஜீவித்திருக்கையிற்றானே யுத்தகளை

த்திலிற் றுபோனென்று தருமருடைய வாக்கினாலே சொல்லு
ம்படிக்கற் பணையேற்படுத்தி அவரைப்புத்ராசோபத்தால் மயங்கி
வில்லையெறிந்து நிராயுகராய் நிற்கும்போது அஸ்திரப்பிரயோக
ஞ்செய்யச்செய்து கொன்றுபோட்டது தருமந்தானேசொல்லு
ங்கள், இதல்லாமலும் பிஷ்மாச்சாரியரைப் பத்தாநாட்சண்டை
யிலே பாட்டனென்றுங் குருவென்றும்பாராமல் அர்ச்சனென்று
தலியயாவருமெதிர்த்து வளைத்துக்கொண்டிருக்கையினாலேகொ
ல்லும்படியாய்ச்செய்ததும் ஞாயந்தானே, பதினாலாநாட்ச
ண்டையிலே சயிர்தவனைக் கொல்லவேண்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி
யானவர் அஸ்தமனமாகும்போதுபோற்றோன்றுமித்தந்தனது
திகிரியைவிடுத்து மறைத்துவெளிப்படும் படியாய்ச்செய்து வில்
லெடுக்காம நிராயுகதையின்வளை அர்ச்சனனால் அஸ்திரப்பிர
யோகஞ்செய்யச்செய்து கொல்லுவித்ததும் ஞாயந்தானே சொ
ல்லுங்கள் இவைகளும்போதாமல் நம்மிறைவனாகிய துரியோதன
னை ஏகாங்கியாகவிருக்கின்றனென்றும் யோசியாமல் கபடமாய்
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானால் அவனுடைய உயிர்நிலையை சயிக்கஞ்செ
ய்துகாட்டக்கண்டு வீமனானவன் தொடையிரண்டும்முறியும்படி
யாய் அடித்துக்கிடத்திவிட்டது என்னஞாயம் ஆதலால்இக்கா
ரியங்களையெல்லாஞ் செவ்வையாயோசித்துப்பாறாமல்குறியவித
மெப்படியிருக்கின்றதென்று அசுவத்தாமாகேட்ட, அதற்குக்கி
ருபாச்சாரியர்சொல்லுவார் ஐயா அசுவத்தாமரோ நீர்சொன்னகா
ரியங்களைல்லாம் உண்மையாயிருந்தபோதிலும், அவைகளெல்
லாம் ரணரங்கமூலியில் எதிரியின்முன்பாக நடத்திய காரியங்க
ளேயன்றி ஒன்றாவது எதிரிகளுக்குத்தெரியாதல் அவர்கள் நட
த்தவில்லையே நீர் இராக்காலத்திலே பாசறையிற்படுத்தி நித்தி
ரைசெய்கின்றவர்களைக் கபடமாகக் கூகைகள் காக்கைகளை வஞ்
சித்து நாசப்படுத்திபுதுபோல நடத்தவேண்டுமென்று எண்ணங்
கொள்ளுவது நன்மையல்லவே, அப்பால் உம்முடையஇஷ்டமெ
ன்று கிருபாச்சாரியர் சொல்லியதைக்கேட்ட அசுவத்தாமாகோ
பாவேசங்கொண்டவனாய் எழுந்திருந்து அங்குள்ளபொய்கையி
ல் ஸ்சாணஞ்செய்துநியமிஷ்டைகளைமுடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகை
லாசபதியாகிய உமாமகேசனைநோக்கித் தியானஞ்செய்து மிருத்
தியுஞ் ஜபமந்திரத்தை ஜெபிக்கையில், சந்திரஜடாதர மூர்த்தி
யினருளால் ஓ மந்திரவாள் ஆகாசவிதியிலிருந்திறங்கி அசுவத்
தாமாவினது கண்முன்தோன்ற, உடனே அவ்வானைக்கரத்திலே

நதிக்கொண்டவராய் பாண்டவரிருக்கும் பாசறைபைநோக்கிடக் கையில் கிருதவன்மனும் கிருபாசாரியரும் கண்டெழுந்திருந்து பின்தொடரும்போது அசுவத்தாமர் பாடிவிட்டின் வாயிலிற் போய்நின்ற கிருதவன்மாவையும் கிருபாச்சாரியரையும் அவ்வாயிலிற்றானே நிறுத்திவிட்டு தனது காத்திலொளிர்நின்ற மந்திரவாளை விசும்போது அப்பாடிவிட்டைக் காத்திருந்தபூதமானது கண்டு திடுக்கிட்டு அம்மந்திரவாளினுடைய வலிமையை யறிந்து மெய்நடுங்கிப்பயந்து ஒடிப்போய்விட்டது.

அதுகண்ட அசுவத்தாமர் பாசறைக்குட் பிரவேசித்து பாண்டவர்களை நான்குபுறமும்பார்த்துத் தேடும்போது துஷடத்துய்மனும் பாஞ்சாலதேசத்தரசனும் படைவீரரும் நித்திரைசெய்திருக்க அவர்களைக்கண்ட அசுவத்தாமர் பாஞ்சாலதேசத்தரசனைக்காலினுலெட்டியுதைத்தான் அப்படியுதைத்தவுடனே நித்திரையிலிருக்கும் பாஞ்சாலத்திறைவனாகிய துருபதராஜன் திடுக்கென்றலறிபெழுந்து குருபுத்திரனைக்கண்டு ஆபத்தப்படுமுன்னமே அவனுடைய சிகையைப்பற்றியிழுத்து பூமியிறறள்ளி தன்னிண்கொல்களினாலும் புரட்டிப்புரட்டியுதைத்து தரையோடு தரையாய்த்தேய்த்துவிகையில் அவனுகருகேபடுதது நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த துஷடத்தூய்மன் விழித்துத்தலையைத் தூக்கிப்பார்த்துக் கிளம்பும்போது அசுவத்தாமா தனது காத்தினிடமாயிருந்த வில்நாளை அவன்கழுத்தில்மாட்டி இறுக்கி துஷடத்துய்மனை விழிபிதுங்குமடியாய்ச்செய்து ஒள்ளியவாளினால் அவன் தலையை யறுத்தெறிந்து அட்டகாசஞ்செய்தவனாய்ப் பின்னும் அப்படைவீட்டுக்குப் பிரவேசித்து நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்கும் ரதிகரையெல்லாம் படுத்தபடுக்கையிற்றானே வாளிறுத்தலைவறு உடல்வெறுசெய்து பின்பு பாஞ்சாலியின் புத்திரமாகிய உதாமன்னியன் முதல் ஐவர்களையும் பாண்டவர்களென்றறினைத்து மந்திரவாளினுலே அவர்கள் தலையையறுத்து ஐந்துலைகளையும் கையிறற் றாக்கிப்பார்க்கிறபோது பாஞ்சாலியினிடம் ஐவருக்கும்பிறந்த பிள்ளைகள் வேற்றுமையில்லாமல் பாண்டவர்களைப்போலவே உருவமும் நிறமும்பொருந்தி யிருந்ததனால் அசுவத்தாமருக்கு வேற்றுமைதோற்றமல் பாண்டவர்களே நேரினைத்து இத்தலைகளைக்கொண்டுபோய் துரியனுக்குக்காட்டவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டவனாய் அப்பாசறையைவி

ட்டு நீங்கிவருகையில் அசுவத்தாமரார் கலகப்பட்டுப்பயந்து ஓடி வருகின்ற படைகளை யெல்லாம் வாயில்காத்துக்கொண்டிருக்கும் கிருதவன்மனுங் கிருபாச்சாரியருங் கண்டுபிடித்துச் சிரங்களை உடைவாளினால்வெட்டியுருட்டிச் சர்வசங்காரமூர்த்தியைப்போற்சந்தோஷங்கொண்டிருக்க அவர்களுடனே அசுவத்தாமருங்க ளந்து மூவருமாய் துரியோதனன் வீழ்ந்திருக்கும் யுத்தபூமியை நோக்கி நடக்கிறபோது நாம் நல்லகாரியம்யோசித்தோம் பாண்டவர்களுடைய இன்றோடே அற்றதென்று மனக்களிப்போடும் பேசிப் படுகளத்தைச்சேர்ந்து அரவக்கொடியோனாகிய துரியோதனன் முன்னிலையில் அசுவத்தாமரானவர்உபபாண்டவர்களாகிய ஐவரதுதலையையும்வைத்து ஐயா துரியோதன மகாராஜனே நான் சொல்லியவண்ணம் பகையைமுடித்து இதோ ஐவருடையசிரங்களையுங்கொண்டிவந்தேன் பாருமென்றுசொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட அரவக்கொடியோன் மனமகிழ்ச்சி படைந்தவனாய் இராப்போதைப்போக்கி அருணோதயமானவுடனே மிகஅபேட்சையோடும் ஐவரசிரத்தையும் பார்க்கிறபோது உப பாண்டவரொன்றிரிந்து அடாபாவிகள் அந்தோ எள்ளுந்தண்ணியுயிறைப்பதற்குங்கூடப் பிள்ளைகளில்லாமற் செய்துவிட்டீர்களேயென்று மகாவிசனத்தோடே துரியோதனனுனவன்மாணத்தையடைந்தான். அவ்வேதனையைக்கண்ட அசுவத்தாமர், கிருபாச்சாரியர் கிருதவன்மா இம்மூவரும் நாம் பட்டபாடெல்லாம் பாழாகிவிட்டதேயென்று பெருந்துன்பத்தை யடைந்தவர்களாய் வனத்தை நோக்கித்தவத்துக்குப்போய்விட்டார்கள் அப்படிப்போனவர்களில் அசுவத்தாமாவானவர் சிசுவதைபண்ணியிருப்பதனாலேமனத்திலேபிரமையடைந்து துக்கசாகரத்துள்மூழ்கித்தண்டகாரணயத்திற்போகிறபோது அவ்வனத்திலே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பெரியோர்கள் அசுவத்தாமாவைக்கண்டு அடாபாவி நீ சிசுவதை செய்த சண்டாளனாதலால் எங்கள்முகத்தில் விழிக்கவுங்கூடாதே தூரப்போவென்றுசொல்ல, அதுகேட்ட அசுவத்தாமர் அச்சமுற்று அவணின் றீங்கிக் காசிப்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து அப்பட்டணத்துவீதியில் வருகிறபோது அங்குள்ள பெரியோர்பிராம்முணியாவரும் அசுவத்தாமாவைக்கண்டு அடாசண்டாளா உனக்கெதிர்ப்பட்ட நாங்கள் பாகிரதியில்மூழ்கித் தவஞ்செய்து இக்கொடும்பாவத்தைத் தொலைக்கவேண்டுமெயென்று பாதவித்துக் கங்கைக்குப்போய் மூழ்குவதையெல்லாம் அசுவத்தாமர்

கண்டு சகிக்கப்படாத துன்பத்தையடைந்தவராய் அப்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்து அதன்மருங்குள்ள வனத்திற் பன்னசாலை புதுக்கி அதில் வாசமாயிருக்கும் வியாசமஹருஷியைக்கண்டவனங்கித்துதிக்கையில், வேதவியாசா அசுவத்தாமரைப்பார்த்துக் கூறுவார், ஓ அசுவத்தாமனே! நீ இங்குவருவதற்குக்காரணமியாது அந்தோ இராக் காலத்திற் பாண்டவர்களில்லாத பாசறையில் நித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்த ரதிகரைபெல்லாம் அநீதமாய்க் கொன்றதுமன்றியில் உபபாண்டவர்களாகிய சிசுக்களையுமேயோசியாமற்கொன்றபாவியாதலால் உன்னோடுவார்த்தையாடினாலும், உன்னைக்கண்டாலும் அந்தத்தோஷமானது நம்போலியர்களுஞ்சித்தமாய்க்கிடைக்குமாதலால் நீ நமது ஆசிரமத்தைவிட்டு அகலப்போவாயென்று கடுஞ்சினத்தோடுங் கூறியதைக்கேட்ட அசுவத்தாமர் மனந்திடுக்கிட்டுப்பயந்து உடம்பெல்லாம்வியர்த்து ஒன்றுந்தோற்றாதவராய் வேதவியாசரைப்பார்த்துச்சொல்லுவார், சுவாமி! கொடும்பாவியாகிய யான் தேவரீருடைய ஆசிரமத்தை நாடிச் சாணாகதியடைந்தும் அங்கீகரியாமற் றள்ளியின் என்னைக்கண்ட யாவரும்நிர்திப்பார்களே, பிறகுயானடையுங்கதியாது மேலும் தேவரீர் என்னை நீக்கிவிடுங்காலத்தில் சகலரீதிகளும் நீங்கிப்போம், பசுக்கள் தத்தம்கன்றுகளைத்தேடா, சமுத்திரமுங்கட்டுக்குட்படாது, பறவைச்சாதிகளும் ஆகாயத்திற்சஞ்சரியாதே ஆனதால் சகலரும் நிர்த்தும்படியாகிய இழிவைததாரின்று எனதுவினையைப்போக்கி ஆட்கொள்ளாமல் தேவரீரே இங்ஙனம்கோபித்தால் பாதகனாகிய யான் என்செய்வேன், எவ்வாறுய்வேனென்று யாதொரு பற்றுமில்லாதவனாய் அநேகவிதத்திற்றோத்திரஞ்செய்யும்போது வேதவியாசர்கருணைசுரந்துகூறுவார்வாரும் அசுவத்தாமரே! நீர்பிரம்மகுலத்திற் பிறந்தும் கூடித்திரியதர்மவிர்த்தியிற் பிறவேசமாய் மதுரீதிபுரண்டியோசியாமல்படைமுடித்தையறியாத பாலர்களைப் பாண்டவர்களென்று எண்ணிப் பொறுமையினுற்செய்த சிசுஹத்தியானது உன்னைவிட்டுநீங்கமாட்டாதாயினும், நிரம்மைவணங்கியாதுங்கதியில்லையென்று கூறியதனாலே நாம் அருள்செய்யலாயிற்று, யாதெனின, நெடியகடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் ஒங்கும் பாதகண்ட தட்சிணபாகத்தில் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சேதுருபமாய் ராமதனுக்கோடி என்னும்பெயர் பூண்டிலங்குந் தீர்த்தத்தில் யாரொருவர் தீர்த்தமாடுகின்றார்களோ அவர்களை பூவுலகமெல்லார் துதிக்கும்படியாகிய

ர்த்தியமைவதோடும் கொடும்பாதகங்களெல்லாம்விலகி மெத்த
வும் புண்ணியசாலிகளாய்ச்செய்வதுமன்றியில் இராஜநிதியாலு
ற்ற துன்பங்களையும் அஞ்ஞானத்தையும்போக்கி மனதைச்சொ
ற்காதிபுண்ணியலோகத்தை அடையும் ஹேதுயாதோ அவற்றிற்
சேர்த்து ஆனந்தத்தையும் சுயம்பிரகாசத்தை யறியும்படியான
விவேகத்தையும் தேவர்கள் புகழும்படியான மேன்மையையும்,
சார்திமுதலிய தவநெறியையுங்காட்டி மதுமார்தாநிகளிறந்தா
லும் இறவாமலிருக்கும்படியாகிய சிரஞ்சீவி பட்டத்தைக்கொடு
த்து வெற்றியைப் பொருந்தச்செய்து மாதலால் அதன் மகிமை
யை ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.

அதெப்படியெனில், வாசாமகோசரமான சுயஞ்சொருபமா
ய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதால் யாவருக்கும் அரிதேயாம் ஆன
படியினாலே நி அந்த ராமதருக்கோடியிலே ஒருமாதகாலம்வரை
யிற்போயிருந்து அதில் தீர்த்தமாடிவந்தால் நித்திரையிற் சுகஹ
த்திசெய்ததோஷம் உன்னைவிட்டு நிற்குமென்று வேதவியாசமக
நிஷிபானவாசொல்ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட அசுவத்தாமர்
சந்தோஷமடைந்து வேதவியாசரைவணங்கி விடைபெற்று அவ்
விடமிருந்து நிற்கித் தென்றிசையைநோக்கிநடந்து சேதுவைச்
சேர்ந்துதரிசித்து வியாசபகவான் கூறியவண்ணம் முப்பதுநாள்
வரையில் தருக்கோடியிற் சங்கற்பவிதியின்படி நியமிட்டை
யோடுந் தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீராமச்சந்திரனாலே பூசித்து வணங்கப்ப
ட்ட இராமலிங்கத்தை முப்பதுநாளுந் திரிகாலமும் பூசித்துவ
ணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து தனது இருகண்களினின்றும் ஆன
ந்தபாஷபந் தாரைதாரையாய்ச்சிந்த உருகிக்கரைந்து சிவபெரு
மானைப்பணிந்துநிற்கும்போது சிவபெருமானாகிய இராமநாதன்
கருணைகூர்ந்து முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்
ணியரம்ரிஷிகள் சப்தரிஷிகள் அஷ்டவசுக்கள் கருடகார்தருவ
சித்தவித்யாதர நூகராகாயவாசிகள் போகபூமியர் நந்திதேவர்
பிருங்கிமுதலிய சிவகணங்களெல்லாம் புடைசூழும்படியாய் உ
மாமகேசுவரியோடும் வெள்ளிடையின்மீ தெழுந்தருளிக் ககனத்
தின்கண் அசுவத்தாமாவுக்கு தரிசனமாகும்படியாய் ஆகாயவீ
திவிலேநிற்கிறபோது அசுவத்தாமர்கண்டு, பிரமாணந்தங்கொண்
டு ஆனந்தகடலுட்டோய்ந்தவராய் உரைகுளறி, உடலம்வியர்க்
கவும், மயிர்க்குச்செறியவும் சிரத்தின்மேற்றனதிருகரங்கையுங்

கூப்பித்தோத்திரஞ்செய்கையில் சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் திருவுளங்கனிந்து வாராய் அசுவத்தாமனே, நி இராக்காலத்தில் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த சிசுக்களை யோசியாமல் வதஞ்செய்த தோஷமானது இந்தராமததுக்கோடியில்வியாசன் வாக்கியப்படிவந்து தீர்த்தமாடி நம்மைப் பூசித்துவந்தமையாற் பரிதிமுன் பனிபோலவிலகிப்போய்விட்டது இனி உன்னிடத்தில் யாதொரு பாதகமும்இல்லை யாதலால், உனக்குவேண்டிய வாயியாதோ அதனைக்கேளென்றுசொல்ல, அப்போது அசுவத்தாமரும், சுவாமி, வேதவேதாந்தமூர்த்தியே அடியேன் தேவீருடைய பாதபத்மங்களை எப்போது தரிசித்தேனோ அப்போதே எனது கருமங்களெல்லாம் விமோசனமானதன்றியில் சகலபாகிபங்களையும் புண்ணியங்களையும்பெற்றுமுத்தியுங்கைகூடியதாயினும், சிறியேன் இனி இறவாமலுஞ்ஞெனனமெடாமலும் என்றஞ் சிரஞ்சீவியாக இருக்கும்படியாயும் இடைவிடாமல் தேவீருடைய பாதகமலங்களைப் பணிந்துகொண்டிருக்கும் படியாயும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று அசுவத்தாமாகேட்க, அவ்வாறே சிவபெருமான் கட்டளையிட்டிக் கைலாசத்துக்கெழுந்தருளினார். அதுகண்ட அசுவத்தாமாபணிந்து அவ்விடம்விட்டுப்பிரயாணப்பட்டுச் சகல புண்ணியக்ஷேத்திரங்களையுந் தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு வருகிறவழியில் அநேகம்பெரியோர்கள் பிராமணர்கள் யாவருங்கண்டுவணங்கி உபசரிக்க, அசுவத்தாமாவானவர் அநேக ருஷியாச்சிரமங்களுக்குச்சென்று அவர்களது ஆசிகளைப் பெற்று சுசீவியாய் வாழ்ந்திருந்தாரென்று சூதமுநிவர்சொல்ல ஷமிசாரண்யமுநிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து முநிவரைநோக்கி சுவாமி, இன்னும் அந்தத்ததுக்கோடியில் யாரார்வந்து தீர்த்தமாடிமுத்திபெற்றனரோ அவர்களைத் தேவீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்க, சூதமுநிவர் சந்தோஷங்கொண்டுசொல்லத்தொடங்கினார்.

அசுவத்தாமாசரித்திரம்

முற்றிற்று.

தருமகுத்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே, நெடியகடல்குழந்த இவ்வுலகின் கண் ஒங்கும் முக்குலத்தரசருள் சந்திரகுலத்திலுற்பவித்த தருமகுத்தனென்று பெயர்வாய்ந்த ஓராசன் நீதிவழுவாமற் குடிகளிடத்தில் ஆறிலோர்கடமைபெற்று மாதமும்மாரிபெய்துவரவும் மன்னர்கள்வணங்கிக் கப்பங்கட்டிவரவும், சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களுக்கு ஆறுகாலபூசைகளும், பிரம்மோற்சவ ரித்யோற்சவங்களுங் குறையின்றி நடந்துவரவும், யாகாதிகிர்த்தியங்கள்செய்து சதாகாலமும் தேவர்களுக்கவிர்ப்பாகங் கொடுத்துவரவும், மறைவியிற்புகலும் முப்பத்திரண்டறங்களையுங் குறையின்றி நடாத்தி இரதகஜதூரகபதாதிகள் சூழும்படியாய் ஒன்றருக்கி னையாது, உக்கிரவீர கேசரியைப்போல அசையாமணிகட்டி அதியுக்களாகிய மந்திரிகளோடும், ஏகசக்ராதிபதியாய் தனதுதேசத்தில் துற்செய்கைகளைக்கனவினுங்கருதாமலிருக்கும்படியாய் அரசுபுரிந்து வருந்நாளில் ஓர்நாள் வனவேட்டையாடக் கருதி வேட்டையாடுங்கோலுட் பூண்டு, குதிரையின்மீதேறிப் பதியைக் கடந்து வனத்தைநோக்கி வருகிறபோது, அவ்வனமானது சன் பகம், மந்தாரம், கோங்கு, புன்னை, தேவதாரி, பாரிஜாதம், அகில, சந்தணம், கூலிளம், ஆத்தி, பலா முதலிய விருட்சங்களாற் செறிந்து படர்ந்து தளிர்ந்தும் பூத்தும் காய்த்தும் பழுத்தும் அவற்றினின்றும் பெருகி அருவிபோற் பாயாரின்ற தேன்களை வண்டுகள் அருந்தி, ரீங்காரஞ்செய்யவும், பட்சிகள் களகள வென்று ச்ப்தித்துச் சந்தோஷமடைந்துலாவும் மான், மரை, கலை, கவரி, பன்றி, முட்பன்றி, கடம்பை, கரடி, புலி, செந்நாய், காட்டெருமை, யானை, சிங்கமுதலிய விலங்கினங்களுக்குத் தாயகம்போ விலகாரின்ற வனத்தில் விலங்கினங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விளையாடி, ஆரவாரஞ்செய்யு மோசையும், மயில்கள் முகிளினங்களைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு, தோகைகளைவிரித்து நடிக்கும்படியாகிய உன்னதங்களும், குயில்களினது இன்னேசையும், காடைகவுதாரிகளின் ஓசையும் தூக்க ணுன், பூஞ்சிட்டிகள் பந்திபந்தியாய் ழாங்கனில்ஊசலாடிஒலிசெய்யவும்அங்கங்குபன்னகசாலைகள்புதுக்கியவற்றிற்பெரியோர்கள்

தபசிகள் முநிசிரேஷ்டர்கள் ஓமகுண்டங்க ளேற்படுத்திவள்ளி
செய்து வேதபுராணங்கள் செய்யும் மறைமுழக்கங்களும்புராண
காலசேஷபங்களும்கூடி வையவத்துடனே விளங்கப்பட்டவனத்
திலே தருமகுத்தன் வேட்டையாடி அநேகஞ்செந்துக்களைவதை
செய்து திரியும்போது சூரியன் அஸ்தமிக்க அவ்வேளையில்தரும
குத்தராஜன் அவ்வனத்திலுள்ள ஓர் தடாகக்கரையிற் சேர்ந்து
கரசாணதிகளைச் சுத்திசெய்து சந்தியா வந்தன முதலிய நியம
நிட்டைகளை முடித்துக்கொண்டு எங்கும்இருள் செறிந்தமையா
ல்தனது பட்டணம்போய்ச் சேருவதற்குக் கூடாமைபென் றறி
ந்தமையால் அங்குள்ள விருட்சங்களில் மிகப்பருத்தும் ஆகாய
த்தையளாவியுயர்ந்துந் தனிர்த்து மிராநின்ற ஓர்விருட்சத்தைக்
கண்டு, அதன்மீதேறி விசாலமாயிருக்கும்படியாகிய ஓர்கிணியில்
உட்கார்ந்து, கனிவர்க்கங்களை யருந்திக்கொண்டிருக்கையில் ஓர்
கரடியைச் சிங்கமானதுகண்டு மிக்க கோபத்தோடுகதனைக் கொ
ல்லவேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டு துரத்திக்கொண்டுவரு
ம்போது அக்கரடியானதுபயந்து மெங்கி யேங்கியிளைத்துஒட்ட
முநடையுமா யோடிவந்து தருமகுத்தனிருக்கும் விருஷத்தைப்
பற்றிபேறி அங்குள்ளவேந்தனைக்கண்டு கூறுகின்றது. வாராய்
மகாராஜனே! இவ்வனத்தில் எங்களுக்கெல்லாம் அரசனாயிருக்
குஞ் சிங்கமானது என்னைக்கொன்று பட்சிக்கவேண்டித்தூத்தி
னமையால், யான் பிராணபீதிக்கொண்டு ஓடிவந்து இம்மரத்தி
லேறிக்கொண்டேன், அச்சிங்கமும் மரத்தடியில் வந்திருக்கின்
றது என்னைக்கண்டு நீபயந்து நில்த்திற்குதிப்பாயாகில் சிங்கத்தி
னால் ஒருவேளை உனக்குத்தன்பம் நேரிடுமாதலால் இன்றிராப்
பொழுது நாயிருவரும்இம்மரத்தின்மீதிருந்து காலத்தைப்போ
க்குவோமென்றுசொல்ல, அம்மொழியைக்கேட்ட வேந்தன் சந்
தோஷமடைந்து அப்படியே யாகட்டுமென்று சம்மதப் பட்டிரு
க்கும்போது, வேந்தனுக்குக் கிஞ்சித்து நித்திரையுண்டாகி. திடு
க்கென்றுவிழித்து தேகம் நடுக்குற்றமையால் அதனைக் கரடியா
னது அறிந்து அரசனைப்பார்த்து ஐயா அரசே! நீரிப்படி நித்தி
ரைகொண்டு தப்பிவிழுந்துவிட்டால் மரத்தடியில் இருக்கின்ற
சிங்கமானது உம்மைக்கொன்றுவிடும் ஆனபடியினால் என்மடியி
லாவது படுத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்வீராகில் நான் அதிஜா
க்கிராதையாய் நித்திரைசெய்யாமல்பாதுகாக்கின்றேன் பின்புஉம

க்கு நித்திராதெளிந்தால் நான் சற்றுநேரம் நித்திரை செய்கின்
றேன் நீர் அதுவரையில் விழித்திருந்து என்னைக் காப்பாற்றுமெ
ன்ற சொல்ல அதுகேட்ட வேந்தன் அப்படியே சம்மதித்தபடி
யால் கரடியானது இராஜனைத் தன்மடியிலே படுத்துக்கொள்ள
ச்சொல்லித் தனதுகரங்களாற் றடவிக்கொடுத்து அரசனை நித்
திரைபண்ணும்படியாய்ச்செய்து தான் மகா ஜாக்ரதையோடும்
விழித்துக்கொண்டிருந்து பாதுகாத்து வரும்போது கண்டசிங்
கமானது கரடியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றது, வாராய் கரடி
யே உனது அவலமதிக்கு யான் என்னசொல்லுவேன், ஐயோ
என்னைப் போன்ற பராக்கரமர்களை யெல்லாம் வேட்டை யாடிக்
கொன்று ஜெயங்கொண் டிருக்கும்படியாகிய வேந்தனை அறி
யாமல், பேதை மதியால் மடியின்மீது வளர்த்திக்கொண்டு காத்
து வருகின்றாயே, அவன் நித்திரை விழித்தவுடனே, உன்னை
வாளினால் வெட்டி எறிகப்போகின்றான், ஆதலால் அவனை நீ நம்
புவது சரியல்ல, மேலும் எத்தனைநாள் நீ இம்மரத்தினிமிதிருந்த
போதினும், யான் உன்னைக் கொல்லாமல் விடப்போகிறதில்லை,
உன்னுயிர் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டு மாயின் உன்மடியில்
படுத்து நித்திரை செய்யப்பட்டவேந்தனை கீழ்தள்ளிவிட்டால்
நான் எடுத்துக் கொண்டுபோய் விடுகிறேன் நீயும் உயிர்தப்பி
வாழ்வாயென்று சிங்கமானது சொல்ல, அதைநீக்கேட்ட கரடி
யானது, சிக்கத்தைப்பார்த்து ஐயா எங்களிறைவனே நீர் கா
ட்டில் வாசஞ்செய்யும் என்னைப்போன்ற விலங்கினங்களுக் கெ
ல்லாம், அரசனாயிருந்தும், இதுபாவம், இது புண்ணியமென்று
யோசியாமல், கொடுமபாதகமாகிய வார்த்தையைப் புகன்றீரே
இது நீதியோ ஐயோ நம்பினபேரைக் கொலைசெய்வது நலவல்ல
வே, இரவுவாதிநாகத்துக் கேளுவாகுமே அப்படியே நாகப்
பிராப்தியாவதன்றியிலும், அதனுட்பமானது அநேகங்கோடியா
காதிசூர்த்தியங்கள்செய்தாலு மகலாதே ஆதலால் இவ்வனத்திலே
சஞ்சரிக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லியவண்ணம், பிரம்மஹ
த்தி முதலிய பாவங்களையெல்லாம் போக்குவதற்குப் பரிகாரஞ்
சொல்லி யிருக்கின்றார்கள், அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை, அவல
ப்படுத்தியவர்கள், அடையுந் துன்பத்திற்கு மாத்திரம்பரிகாரஞ்
சொல்லவில்லையே ஏனெனில், அவ்வாறு அவலப்படுத்திய பாத
கமானது, மேருவுக்கும் பெரிதாய் அளவுபடாத தாதலால் நீர
தை வாயினாற் சொல்லுவதற்கு எப்படி உமது மனந்துணிந்த
தோ அறிவீயன், ஆ கெடுமதியையுடைய மிருகராஜனே என்று

அதற்கு விடைகொடுத்திருக்கும்போது அச்சமயத்தில் தரும குத்த நென்னும் ராஜன் நித்திரை நீங்கி எழுந்து, கரடியைப் பார்த்து, வாராய் என்மனதுக்கிசைந்த கரடியே இனி நீ என் மடியிற் படு என்று சொல்லி நித்திரை செய்யும்போது மரத்த டியிலிருந்த சிங்கமானது வேந்தனைப் பார்த்து வாராய் வேந்தே இக்கரடியை நீ காப்பாற்றுவதனாலே உனக்குண்டாகும் பய நென்ன, ஐயோ உலகாதிபதை விருந்துங் காட்டிற் சஞ்சரிபா நின்ற துஷ்ட மிருகங்களுந் கிடங்கொடுக்கலாமோ இப்போது அக்கரடிக்கு நித்திரைகலைந்தவுடனே உம்மைக்கொன்று பட்சி க்க போகின்றது இதை நீர் உண்மையாய் நம்பும் மேலும் நீர் எத்தனை நாள் இம்மரத்தின்மீதிருந்த போதிலும் உங்களிருவ ரையும் நான் கொன்று பட்சணஞ் செய்யாமல் விடப்போகிற தில்லை ஆதலால் நீ பிழைக்க வேண்டுமாயின் யான் சொல்லுவ தைக்கேள்.

அது யாதெனில், இப்போது உமது மடியின்மீது நித்தி ரைசெய்யுங் கரடியைக் கீழேதள்ளி விட்டால் யான் அதைக் கொன்று பட்சணஞ் செய்து விட்டுப் போய்விடுகிறேன், பிறகு நீர் உமது பட்டணம் போய்ச்சேர்ந்து சுகஜீனியாய் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கலா மென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட தருமகுத் தன் மேல்வரும் வினையை நிதானித்து யோசியாமல் சிங்கத்தின து வார்த்தையைச் சரியென்றெண்ணித் தனது மடியிற் படுத்து நித்திரை செய்து கொண்டிருக்குங் குற்றமற்ற கரடியைப் பிடி த்துக் கீழேதள்ள, கரடியானது திடுக்கென விழித்துக் கீழே விழுந் சமயத்தில், கால்களையும் கைகளையும் விரித்துப் பிராண பீதியோடும் முன்செய்த புண்ணியத்தால் நிலத்தில் வீழாமல், அம்மரத்தைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கிளையிற்றொற்றிக் கொ ண்டு மனத்தைத் திடப்படுத்தி பின்பு தருமகுத்தனென்னும் அ ரசனைப் பார்த்து, புன்சிரிப்புக்கொண்டு அடா வேந்தனை! என் னமதி படைத்தாய், நம்பினபேரை நழுவவிடுவது ஞாயமல்ல வே, நிருமூடர்களுஞ் செய்யாத வேலைல்லவோ செய்தாய் உப காரஞ் செய்தவகளுக்கு அபகாரஞ் செய்யலாமோ ஐயோ என் னைப்போன்ற புல்லறிவையுடைய விலங்கினங்களுக்கும் இந்த எண்ணமிராதே நீ நான்செய்த நன்றியை மறந்து என்னைச் சிங் கத்துக் கிரையாக்கி நீ உயிர்வாழ நினைத்தனையோ மடமையோ

ய்! உனக்கு நந்தியுண்டாகுமோ, அடா பித்தனே நீ என்னை யாரென்று எண்ணியிருக்கின்றாய், நான் இருக்குமஹ ருஷியின் வர்க்கத்தில் உற்பவித்த சானகாட்டமுனி என்று என்னைச் சொல்லுவார்கள் ஆதலால், நினைத்தவடிவங் கொண்டு வனங்க ளிற் சஞ்சரிக்கும் வழக்கமாதலால், இன்று இக்காடி உருவங் கொண்டு, இவ்வணத்தில் வருகிறபோது இச்சிங்கமானதுகண்டு என்னை தூத்திக்கொண்டு வந்தபடியால் இம்மரத்திலேறி உன் னைக் கண்டேன் நீ என்னை யோசியாது வஞ்சமனத்தால் நான் உனக்குச் செய்த நன்றியையு மறந்து என்னைச் சிங்கத்துக் கி ரையாக்க நினைத்தனை நிருமூடனாகிய நீ தான் அப்படி செய்த போதிலும் நெஞ்சத்திற் குடிகொண்டிருக்கும் நீலகண்டமூர்த் தியாகிய உமாமகேசரும் அப்படி செய்வாரோ, நன்றி யற்றவ னே உலகுக்கெல்லார் தாயகம்போல் ஜீவகாருண்யம் பொருந்தி மறநீதி பிறழாது செங்கோ னடாத்திவரும் நராதிபனென்று ந ம்பி மடியிற்படுத்து நித்திரைசெய்து கொண்டிருந்த என்னைச் சிங்கத்துக் கிரையாய் வஞ்சித்துத் தள்ளியபடியால் நீ பபித்தி யம் பிடித்துக் கேவலனாய் திரியக்கடவையென்று சாபங் கொடு த்து பின்னர் மரத்தடியிலிருக்குஞ் சிங்கத்தைப் பார்த்துக் கூ றும் வாராய் சிங்கமே நீ உன்னுடைய கதியை அறிபாமல் உன் னைக் கொன்று பட்சணஞ்செய்ய ஆவலோடுந் தூரத்தி வந்தா யன்றோ அந்தோ நீ உன்னையாரென்றிருக்கின்றாய் அளகாபுரிக் கிறைவனாகிய குபேரனுடைய பரம்பரையில் உற்பவித்து பத் திரனென்னும் நாமம் பூண்டு உனது தேவியோடும் இமயகிரிச் சாரலிலே வபிங்குமோர் தடாகத்தில் ஜலக்கிரீடைசெய்து விளை யாடிக்கொண்டிருக்கும்போது கவுதமமகருஷியானவர் வேள் விக்ஞரிய சபித்து தர்ப்பை முதலியவைகளைக் கொய்யும் பொ ருட்டு அவண் விஜயஞ்செய்ய அவரைக்கண்டவுடனே உன் தே வி நாணமுற்றவளாய்க் கரையேறி வஸ்திரமெடுத்துடுத்திக் கொ ள்ள அதுகாலையில், நீயும் அவ்வாறு நடவாமல் அசட்டை செ ய்து, நிருவாணனாய் நின்றபடியினாலே, அம்முரிவருக்குக் கோ பம் பிறந்து உன்னை மிருகமாகப் போகும்படியாய்ச் சாபங்கொ டுத்தபடியால் நீ இப்படிச் சிங்கமாகப் பிறந்து, என்னைப் போ ன்றவர்களைத் தூத்திக்கொண்டு திரிகின்றபென்றுகாடியானது சொல்ல, அதைக்கேட்ட சிங்கமானது காடியின் வாய்மையை உள்ளத்திலுன்னிப் பூர்வக்கியான முண்டாகி உடனே அச்சிங் கவுருவத்தினின்றும் மாறிப் பழையபடி பத்திரனென்னும் பெ யரோடும், தேவருபங்கொண்டு காடியாகிய முரிவனைப் பார்த் துக் கூறுவான், ஐயா நான் தாங்கள் சொல்லியதுபோல், குபே ரனுடைய மந்திரியாகவிருந்து மேருவின்சாரலில் எனது தேவி

யோடுஞ் சலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருக்கையில் கவுதமருடை பசாபமெனக்குண்டாக அதனாற் பயந்து யான் அவரைவணங்கி மிமோசன மியாதென்றுகேட்க அதற்கவர் திருவுளமிரங்கிச் சொன்னது யாதெனில், அப்பா நீ சிங்கருபமாய்க் காட்டிற் சஞ் சரிக்கும்போது சானக்காட்டெனன்பவர் கரடியருவங்கொண்டு வனத்தில் வரும்போது நீ அவரைக்கண்டுதூரத்திக்கொண்டுபோ வாய் அப்போது அவராலே உணக்கிந்தச் சாபமிமோசன மாகு மென்றுசொல்லியிருந்தமைபால், அதுபோற் நங்களைத்தரிசித்த எனக்கு எல்லாப்பாக்கிபமுங் கிடைத்ததென்று கரடி யருவமா பிருக்கும் இருடியை வணங்கி, அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு அளகாபுரி பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

அப்பால் சானக்காட்டென்னும் முரிவர் தனதிச்சையின் படிவனத்தைநோக்கிச்செல்ல, அப்போது தருமகுத்தனென்பவ ன்முரிவர் சாபத்தால் வெறிகொண்டு யாதுந்தோற்றாமல் பட்ட ணத்தைநோக்கி வருகிறபோது, அங்குள்ளமந்திரிபிரதானிமுத லியவர்கள்கண்டு பயந்து, மிகவுந் துன்பத்தையடைந்து தரும குத்தனைப்பயந்த தகப்பனிடத்திற்சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்டஅவனும் துக்கசாகரத்துட்படிந்து அந்தோபெறுதற்கரிய நம் ஒருபிள்ளைக்கும் இப்படிசன் விதித்தானே என்றுசகிக்கமா ட்டாதவனாய் பெருய்கவலையோடும் மந்திரி முதலிய சில காரியக் காரர்களுடனே குமாரனைக் கூட்டிக்கொண்டு சையினி என்னும் மஹருஷியினிடத்திற்குப்போய் அவரைப்பணிந்து, ஆசிபெற்று சுவாமி! எனது தவப்புத்திரனாகிய இவனுக்கு அகம்மாதாய்ப் பித்து பிடித்திருக்கவேண்டிய காரணம் யாதோ அதனைத் தேவ ரீர் ஆய்ந்தறிந்தோதவேண்டுமென்று கேட்க, அப்போது சையி னியானவர் ஞான திருஷ்டியாற் பார்த்து நடந்த காரியங் களைபெல்லாம் படிப்படியாய்ச் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கே ட்டசகலரும் பெருந்துன்பத்தையடைந்து சுவாமி! இது நீரும் படியாய்த் தேவரீர் கடாட்சித்தருள வேண்டுமென்று பணிந்து வினவிநிற்கையில் சயிமினிமுரியானவர் கருணைசூர்த்து கூறுவார்.

வாருங்கன்காரியக்காரர்களே உங்கட்கிறைவனாகிய இவ்வா சன்வனத்திற்குவேட்டையாடப்போனவிடத்தில் தேடிக்கொண் டபித்துதீரவேண்டுமாயின்ஒரு அவுஷதஞ்சொல்லுகின்றேன்கே

ஞாக்கள் அது யாதெனில், இவ்வுலகின்கண் ஒங்கும் பாதகண்ட தட்சிணபாகத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாற்கட்டப்பட்டசேதுவென்னுந் தறுக்கோடியில் சங்கற்பவிதியின்படித் தீர்த்தமாடிய பேர்க ளுக்கு சகலபாபங்களும் நிவர்த்தியாவதன்றியும் பூதப்பிரோதப சாசடாகினி காளி கூளிகளால் வந்த துன்பமும் பிரம்மஹத்தி கிசுஹத்தி முதலிய தோஷங்களும் நீங்கிநினைத்த காரியங்களெ ல்லாங்கைகூடி பேரின்பமும் கூடமாதலால் அவ்விடத்திற்கு உன் குமாரனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் தீர்த்தமாடிஸ்ரீராமநாதனைப் பணிவாயேல் இச்சாபவிமோசனமாமென்றும் சொல்ல, அவ்வு ரையைக்கேட்ட தருமகுத்தன் தந்தைமுதலிய யாவரும் மெத்த வஞ் சந்தோஷ மடைந்து, மஹருஷியை வணங்கி விடைபெற்று தங்கள் பட்டணஞ் சேர்ந்து இரதகஜதூரக பதாதிகளோடும் தருமகுத்தனை இரதத்திலேற்றி அவன் தந்தை முதலியவர்களு ம் பிரயாணப்பட்டுக் காடு மலை வனம் வனந்தாம் காணாறு நதி கள் பதிகள் திவ்யசேஷத்திரங்க ளெல்லாங்கடந்து சேதுவைச் சேர்ந்து தரிசித்து. அவணிலிருந்தறுக்கோடியில் தருமகுத்தனை மூழ்கும்படியாகச் செய்தவளவில், அவனைப் பிடித்திருந்த பித் தானது பருதிமுன் பனிபோல்விலகிக் கிருதார்த்தனாய் தன்னு கையினால் வேண்டிய பிராமணர்களுக்குத் தான தருமங்கள்செ ய்து மூன்றுநாள் வரையில் சங்கற்பவிதியின்படி மூழ்கி; மறை விதியிற் கூறியவண்ணம் முப்பத்திரண்டறங்கனையும் குறைவின் றி நடாத்தி ஸ்ரீராமநாதனுக் கபிஷேகஞ் செய்து பூசித்து நிவே தனங்காட்டித் தோத்திரஞ்செய்து அக்கடவுளிடத்தில் விடை பெற்று சேனாசனையங்கள் குமுத்தக்கதாய் இரதமேறித்தனது பட்டணம் வந்துசேர்ந்து சைமினிமஹருஷியைக்கண்டு வணங்கி னார்கள். அப்படிவணங்கிய இராஜனை முனிவர் ஆசீர்வதித்து, சக லீவியாய் இராச்சியபாரஞ் செய்துவாக்கடவையென்று விடை கொடுத்தனுப்ப, அவ்விடையேற்ற வேந்தன் தன்னுடையஇ ராச்சியத்தை அரசாண்வந்தான் கேட்டரோ நைமிசாரண்யர் களே! இப்படியாய் அந்த ராமதறுக்கோடியிலே உன்மத்த பிர மைபயித்தியம் குமரகண்டமுசலகம் இவைகளெல்லாம்பஞ்சாய் ப்பறந்துவிடும். ஆதலால்இந்தத்தறுக்கோடியையன்றிவேறேதீர் த்தத்தைவிரும்புவது எப்படியாகுமெனில், பசுவின்பாலிருக்கஅ தைக்குடியாமல் சுள்ளிப்பாலைத் தேடிச் குடிக்கச்சென்றதுபோ லாகும். இந்தத் தறுக்கோடியிலே அன்புடனே தீர்த்தமாடியவர் கள் சுயஞ்சோதிமயமான ஞானத்தையடைந்துமகாதேஜசுடனே

வினங்குவார்கள், இதன்றியும் இந்தத் தறுக்கோடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வேறொரு தீர்த்தங்கள், நதிகள் குளங்கள் கூபங்கள் முதலியவைகளில் மூன்றுவிசை தறுக்கோடி சேதுவென்று சொல்லி பக்தி விரயத்தோடும், யாரொருவர் தீர்த்தமாடுகின்றார்களோ அவர்கள் தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்யாநின்ற அயணப்போன்ற வாழ்வும், ஆயுளும் இலட்சரி கடாட்சமும் தவளமயமாய் அமுர்த தேன கிரணங்களையுடைய சந்திரனை சடாபாரத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட பரமசிவனுடைய பாதாரவிந்தமுங் கிடைத்து, ஆனந்த போகங்களை யடைவார்களென்று கருதிவாக்கியப் பிரமாணங்களாலே சொல்லப்பட்டால், அந்த இராமதறுக்கோடியினுடைய மகிமையை யாராலே அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடும், இத்தன்மை பொருந்திய தறுக்கோடியிலே பராவச என்று சொல்லப்பட்ட ஒருவன் தனது தந்தையைக் கொன்ற தோஷத்தை தறுக்கோடியில் மூழ்கித் தீர்த்துக்கொண்டானென்று சூதமருவியானவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முனிவரைப்பணிந்து சுவாமி! பராவச என்பவன் என்னகாரணத்தினால் தகப்பனைக் கொன்றான் எம்மரபிலே ஜனித்தவன் அவனுக்கு இம்மதி வந்தகாரணம் யாஃதா அதனைத் திருவாய் மவார்த்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச்சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தருமகுத்தச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

பராவசச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யமுனிவர்களே நெடியகடல்முற்ற இவ்வுலகின்கண் உத்தரதேசத்திலே பிருகத்துய்மனென்னுமோ ரரசன்மகாமதுரீதியோடும் இராஜரீகஞ்செய்துவரத்தக்கவன்சதாகாலமும் பூமண்டலத்திலுள்ள திவயசேஷத்திரங்களிற் போய்யா காதிகிர்த்தியங்களை இந்திராதேவர்கள் மணமகிழும்படியாய்ச் செய்து அனேககீர்த்திகளோடும் விளங்கப்பட்டவேந்தன் சிந்தையிலுன்னிய யாகங்களேதுவோ அதனை மறைவிதிப்படியிறைவே

ற்றும் வல்லவனாகியும் பிரம்மகுலசிரேஷ்டனாகியும் சகல சாஸ்திரங்களையு முணர்ந்து விஞ்சை மந்திரத்தையே பாராயணஞ் செய்துவரத்தக்க சைப்பியனென்னும் பிராம்மணனுக்கு அருவாவசு என்றும் பராவசு என்றும் பெயரினையுடைய இரண்டி பிள்ளைகள் தகப்பனைப் பார்க்கினும் எண்மணங் கதிகப்பட்ட வல்லவராய் மேன்மையடைந்து இராஜனால் நடத்தப்பட்ட யாகாதி கிர்த்தியங்களை அவ்விருவருமே பிருந்து வழுவின்றி நடத்தி வருங் காலையில் பிருகத்துய்மனென்னும் வேந்தன் காசிப்பட்ட ணத்தில் தீர்க்கசத்திரயாகஞ் செய்யக்கருதி, அருவாவசு பராவசு என்னு மிருவர்களாலும் அதற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகைகளை யறிந்து, அவ்வாறே சேகராஞ்செய்து அங்ஙனம் வரப்பட்ட முநிவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் பன்னகசாலைகளைப்புகக் கச்செய்து இராஜன் அருவாவசு, பராவசு என்பவர்களைப் பயந்த தந்தையரோடும் மந்திரி பிரதானி முதலிய சேனாபதியியங்க ளோடும் பிரயாணப்பட்டு அவ்விடம்போய்ச்சேர்ந்து விதியின் படி யாகசாலைமுதலிய யாவும்மைத்து இன்னம்உலகத்திலுள்ள பெரியோர்களை வருவிக்க விரும்பித் தூதர்களைனுப்பி கவுதமர், அத்திரி, காசிபர், நாரதர், பராசரர், மார்க்கண்டர், புலத்தியர், பிருகு, வசிட்டர், சதானந்தர், வேதவியாசர், அகஸ்தியர், கபிலர், சவுமியர், சாபாலி, விசுவமித்திரர் முதலிய பேரியோர்களை எல்லாரும்வருவித்து, அவரவர்களுக்கு அர்க்கியபாத்தியாதி சோடசோப சாரங்களுஞ்செய்து விடுதிகளி லெழுந்தருளப் பண்ணி, கந்த மூலபலாதிகளை அவர்கள் மனமகிழும்படி பிரதி தினமும் கொடுத்துவரும்படிக் காரியக்காரர்களுக்கு திட்டப்படுத்தி, யாகத்தைக்கண்டு தரிசிக்க விருப்பங்கொண்டுவந்த இராஜராஜாக்களுக்கும் அவர்கள் மந்திரி பிரதானி முதலிய காரியக்காரர்கள் பந்துவர்க்கத் தவர்களுக்குத் தக்கவிடுதிகள் விடுத்து, அவர்களுக்கு அறுசுவை யுண்டியும் தாம்பூலமும் மனமமும்படியாய் நடத்திவரத் திட்டப்படுத்தி, பிருகத்துய்மனென்னும் ராஜன் அருவாவசு பராவசுவென்னும் இருவர்களால்சபமுகூர்த்த வேளையில் யாகத்தை ஆரப்பஞ்செய்து நடத்தி வருங்காலையில், அவர்கள் செய்துவருங் கிராமங்களையும் மந்திரசக்தி களையுங் கண்டவசிட்டர்முதலிய பெரியோர்களியாவரும் இவ்விரு சிறுவர்களுக்கு மிஞ்சியவல்லவர்க ளொருவருமில்லையென்று சிரக்கம்பஞ்செய்து புகழ்ந்து பெரும்பாலும் ஆச்சரியமடைந்து யாகம் நடந்தேறிவருவதைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் பராவசு என்பவன், கங்காநதிக்கரையிற் பன்னகசாலை புதுக்கி

கொண்டு அதில் வீற்றிருக்குந் தனது தாப்தந்தையர்களிடம் விடியுமுன் நெழுந்துபோய்க் கங்கையில் ஸ்ரானஞ் செய்து சந்திராவர்தனமுகலிய நியமரிட்டைகளை முடித்துக்கொண்டு வருவோமென்று யோசித்துப் படுத்தவன் இராப்போதிற்றானே எழுந்து நித்திரை கலக்கத்துடனே தனது தந்தையாரிருக்கும் பன்னகசாலையை நோக்கி வருகையில், அப்பன்னகசாலையிலே பாசு என்பவன் தாதையாகிய ரயிப்பியனென்னும் பிராமணன், ஓர் புலித்தோலைச் சரீரர் தெரியாமற் போர்த்துக் கொண்டிருப்பதை பிள்ளையானவன் கண்டு இது வனமாகையால் நமது தாய் தந்தையரை அடித்துக்கொள்ளவன்றோ, இப்புலியானது வந்து காத்திருக்குதென்று யோசித்துச் செவ்வையாய் நிதானியாமல் தன் கரத்திலிருந்த தண்டத்தினால் மெல்லப் பதுங்கிப்போய்ப் புலியினது பிடரியிலே யோங்கியடித்தான் அப்படி யடித்தவுடனே புலித்தோலையணிந்திருந்த தகப்பனாகிய ரயிப்தயன், வாயினாலும் மூக்கினாலும் இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டுமரணத்தை யடைந்தான். அதுகண்ட பாவசு அருகேபோய்ப் பார்க்கும் போது தகப்பனென்றறிந்து அடித்துமோதிக் கீழேவிழுந்து புரண்டு புரண்டழுது மூர்ச்சித்திருக்கையில் அவ்வோசையைக் கேட்ட அவன்றையானவன் ஓடிவந்து தனது மணாளனுக்கு நேர்ந்த மரணத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாதவளாய் துன்பசாகரத் துள்ளழுந்திக் கதறிப் பரதவித்திருப்பதை இளையகுமாரனாகிய அருவாவசுவென்பவன் கேள்விப்பட்டு ஒடோடியும் பார்த்து பெருந்துயரத்தோடும் அழுதபின்பு மூலரும்மனதைத்தேற்றிக் கொண்டவர்களாய் தரதைக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியையனைத்துஞ் செய்து சமாதியில்வைத்துத் திருஷ்டிகளைச் சாஸ்திர விதிப்படியே பரிகாரஞ் செய்து இராஜனுடைய யாகத்தைநிறைவேற்ற வேண்டி பிறுப்பதனாலே தனது தம்பியைப்பார்த்துக் கூறுவான் வாராய் தம்பி அருவாலசு இப்போது வேந்தனது தீர்க்கசந்திரயாகந் துடங்கி நடந்துவருவதில் நமக்குச் சம்பவித்திருக்குந் தொல்லையோடும் யாகத்திற்பிரவேசிக்கப்படாது அப்படி பிரவேசியாமற் போனால் யாகத்துக்கும் பின்னம் ஸ்ரீநேரிடும் நீ தனியாக நடத்துவதற்கு உன்னுற் சக்கியிராதலால் தகப்பனைக் கொன்ற எனது தோஷத்தை நீ ஏற்றுக்கொண்டு அதுபரிகாரமாகும்படியாய் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தால், நான் வேந்தனுடைய யாகத்தை யாதுங்குறைவின்றி நிறைவேற்றுகின்றேன்,

ஒருவேளை இச்செய்தி அரசனுக்குத் தெரிந்து கேட்பானாகில், நீ கொன்றதாகச்சொல்லி விடுகின்றேன் உன்னைக்கேட்டில், நீயும் அப்படியே சொல்லிவிடுவாய், ஆதலால் இதுவே நல்ல யோசனை பென்று சொல்ல, தம்பியானவன் கேட்டு தேவரீர் சித்தம் போல நடந்துகொள்ளுகிறேன் என்றுசொல்லத் தனதுஅன்னை யோடும் வனத்திற் பபஞ்செய்து கொண்டிருந்தான் அப்படி யிருக்கையில், பராவச என்பவன் கண்கையில் ஸ்ராவஞ் செய்து, ஜெபதப நியமவிட்டைகளை முடித்து யாகசாலையிற் சேர்ந்து ஓம த்துக்குறிய தொழிலிற் பிரவேசித்திருக்கும்போது, இக்காரியங்களைக் கேள்வியுற்றவர்கள், இராஜனைப் பார்த்து, சுவாமீ இச்சிறுவன் தனது தகப்பனைக் கொன்று, பிரம்மஹத்தியுடைபவராய் இருக்கின்றமையால் இவனை இந்த யாகத்திலே வைக்கப்படாது இந்தக்ஷணமே இவனின்றி நீங்குவது உத்தமமென்று சொல்ல அம்மொழியைக்கேட்ட வேந்தன், இத்தென்ன காரணமென்று சிந்தித்துப் பராவசவும் இராஜனை நோக்கி ஐயா மகாராஜனே எனது தந்தையை நான் கொல்லவில்லை தம்பிகொன்றமையால், அந்ததோஷம் நீங்கும்படி தவத்திலிருக்கின்றது எனன்று சொல்ல அதைக்கேட்ட வேந்தன் இதனைத் தீர விசாரிக்க வேண்டுமென்று வேவுகாரர்களாலே அருவாவச வென்பவனைக் கூட்டி வரச்செய்து நடந்த சலிஸ்தாரியாதென்று கேட்க அப்போது அருவாவசவும் ஐயா மகாராஜனே எனது தந்தையைத் தெரியாமையினால் எனது தமையைக் கொன்று விட்டபடியால், நான் அப்பழியை ஏற்றுக்கொண்டு தபஞ்செய்கிறேனென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட வேந்தன் பராவசவைக்குற்ற முடையவனென்று நிதானித்து யாகசாலையைவிட்டு நீங்கும்படியாய்த்துறிக்கொண்ட காலையில், அதைக்கண்ட யாவரும் நிந்தித்துப்பராவசவை வெறுத்துக்கொள்ள, அப்போது அருவாவச வென்பவன் மெத்தவுங் கிலேசமடைந்து இராஜனிடத்தில் தனக்கு விடை கேட்கும்போது, இராஜன் அருவாவசவை நோக்கி அப்பா உனது தந்தையைக் கொன்றபழி உன் தமயனைச் சார்ந்ததேயன்றி, உனக்கு யாதூர்தோஷமில்லை போய்வாவென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட இருவரும் யாகசாலையைவிட்டு நீங்குவதற்குள் பராவச என்பவனுக்கு பிரம்மஹத்தியானது தொடர், அதைக்கண்ட அவன் தம்பியானவன், அவனை விடாமல் கெட்டியாய்ப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு வனத்திலிருக்குந் தாயினிடத்திற் கொண்டுபோய் விடுத்து அவனுக்குப் பற்றிய பிரம்மஹத்தி ழங்கும்படியாய் குரிய பகவானைக் குறித்து தவஞ்

செய்கையில், சூரியபகவானும் கருணை சுரந்து இந்திராதி தே வதைகளுடனே அருவாவசு என்பவனுக்குப் பிரத்தியட்ச மாய் தரிசனந்தந்து, வாராய் அருவாவசுவே! உனது தமயன் செய்த பிழையைப்பொறுத்து அவன்பொருட்டு நீ இழைத்த தபத்துக்குச் சந்தோஷமடைந்தோ மாதலால், உனக்கு வேண்டிய வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவா பென்றசொல்ல, அவ்வா ய்மையைக்கேட்ட அருவாவசுவென்பவன் மெத்தவுஞ் சந்தோ ஷமடைந்து, சுவாமி! சிறியேனைப்பயந்த தந்தையானவர், உயிர் பெற்று எழுந்திருக்கும்படியாயும், அண்ணவரைக்கொலைசெய்த எனது தமையனைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தி நீங்கிப் புரிதனாகும்படி யாயும் கருணைசெய்ய வேண்டுமென்று சுரங்குப்பித்தோத்திரஞ் சேய்து நிற்கும் அருவாவசுவென்பவனைச் செஞ்சுடர்க் கிரணனா கிய சூரியபகவானும் இந்திரன்முதலிய தேவர்களுங்கண்டு கூறு வார்கள்.

வாரும்பிள்ளாய் அருவாவசுவே! நீ எங்களைக்கொரிக்கேட்ட வரமானது மெத்தவும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது எனெ னில் உலகின்கண் இறந்தவர்கள் அநேகநாளைக்குப்பிறகு உயிர் பெற்றுவரவும் கொலைசெய்தவன் ஒருவனிருக்க மற்றொருவன் தவஞ்செய்து கொலைஞனது பிரம்மஹத்தியைப் போக்கும்படி யாய்க் கேட்பதும் வேடிக்கையாக விருக்கின்ற தாதலால் ஒன்று வனே நீ எத்தனை தவஞ்செய்தபோதிலும் அவனைப்பிடித்தபிரம் மஹத்தியானது நீங்கப் போகிறதில்லையென்று சூரியபகவான் முதலிய தேவர்களியாவருஞ்சொல்ல, அதைக்கேட்ட அருவா வசு சங்கப்படாத துன்பத்தி லாழ்ந்தவனாய் தேவர்களைப்பார் த்து மறுபடியும் கூறுவான் சுவாமி சிறியேன் எனது அன்னை படுத்துயரத்தையும் அண்ணன்பெர் துயரத்தையுங்கண்டு உயிர் கொண்டிருப்பதால் தோற்றவில்லை யாதலால், எவ்வகையேனு மருள்செய்யவேண்டுமென்று மிகப்பரிதாபம்படுகையில் அதுகண்டதேவர்கள் கிருபைகூர்ந்து அச்சிறுவனைநோக்கி நீ மிகவுந்துன் பம்படுகின்றமையால் இப்புவிபின்கண்ணோக்குந்தென்றிகையிற் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் சேதுபந்தனத்தில் இராமதனுக்கோடி பென்றுழர்புனயதீர்த்தமிருக்கின்றது, அத்தீர்த்தத்திலேஉனது தாயையுந்தமையையும் அழைத்துக்கொண்டுபோல்நாற்பத்தை ந்துநாள்பரியந்தந் தீர்த்தமாடச்செய்து அங்குள ஸ்ரீராமநாதனை ப்பணிந்து பூசித்து இவன் வருவீர்களாயின் உங்கள் தந்தையும எழுந்திருப்பான் உனது தமையனைப்பற்றிய பிரம்மஹத்தியும்

நீங்குமென்றுசொல்லி சூரியபகவானுதி சகலதேவர்களும் விசும்பிடை மறைந்தார்கள். அதைக்கண்ட அருவாவசு என்பவன்மிகவுஞ் சந்தோஷக்கொண்டு தாங்களிருக்கும் பன்னசாலைக்குவந்து தாய்தமையனோடு நடந்த சவிஸ்தாரங்களைச்சொல்லி அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு காசிபட்டணத்தைவிட்டு நீங்கிக் காடு, மலைவனம், வனந்தரம், காணாறுமுதலிய நதிகளையும் பதிகளையும் திவ்யசுந்திரங்களையும் விடுத்துநீங்கிக் கந்தமாதன கிரிச்சார்பிற்சேர்ந்து சேதுவைதெரிசனஞ்செய்து தேவர்கள் கூறியவண்ணம் ஸ்ரீராமதனுக்கோடியில் சங்கற்பவிதியின்படி நாற்பத்தைந்துநாள்வரையில் தீர்த்தமாடி இராமநாதனைப் பணிந்து வருகையில் உடனே அங்கோர் அசிரீரீ உண்டாயிற்று அதுபாதெனில் ஓபராவசுவே உண்ணப்பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்திதோஷம் நீங்கிக்கிருதார்த்தனாகிவிட்டாய் என்றுஒலித்த ஓரையைக்கேட்டு மூவருஞ் சந்தோஷத்துடனே அந்தராமதனுக்கோடியில் தங்கள்மனமானதுதிருப்தியடையுமளவுத் தீர்த்தமாடி அதைவணங்கி இராமநாதன்சந்நிதிவந்துபிரதக்ஷணஞ்செய்து இராமலிங்கத்தைத்தோத்திரம்பண்ணி அக்கடவுளிடத்தில் விடைபெற்றுமிண்டு அதிதீவிரமாய்க் காசிபட்டணம் வந்துசேர்ந்து தங்கள் தகப்பனை அடக்கஞ்செய்த சமாதிக்கருகாய்வருகிறபேரது அகாலமரணமாயிரந்த அவர்களதுதாதைஉயிர்பெற்றுச் சமாதியினின்றுமெழுந்துபிள்ளைகளிரண்டுபேரையும் பெண்சாதியையுங்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு தழுவிழுத்தமிட்டு அடங்காமகிழ்ச்சியோடும் நடந்த சவிஸ்தாரங்களை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய் ஒருவர்க்கொருவர்பேசித் தமதுபட்டணம் வந்துசேர்ந்து, சுசுலீகனாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஆதலால், இத்தன்மையான மகிமைபொருந்திய தனுக்கோடியினதுபெருமையை ஒருவராலுஞ்சொல்லிமுடியாது, இதன்றியும் கராபானமுதலியலாகிரிவஸ்துக்களை இச்சித்து அதனால் வந்தபாதகங்களெல்லாம் அந்ததனுக்கோடியைக்கண்டவுடனே புலியைக்கண்டமான்போலும், இராஜாளியைக்கண்டகொக்கைப்போலும், பருதியைக்கண்டபனியைப்போலும் விலகிப்போவதோடும் அத்தீர்த்தத்தைதரிசித்தாலும் அப்படிதரிசித்துவந்தவர்களை மற்றவர்கள் கண்டதரிசித்தாலும் அவர்களைப்புகழ்ந்தாலும், அச்சேதுவின் மகிமையை சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைசிரவணஞ்செய்தாலும், அவர்கள் புண்ணியசாஸ்திரங்களென்றுபெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியால்

அந்ததறுக்கோடியிலேமுன்னொருகாலத்திலேஓர்நாயும்வானாமு
ம்சினேகிதஞ் செய்திருந்து இநததறுக்கோடியில் தீர்த்தமாடிதி
வ்யரூபத்தைப் பெற்றார்களென்று சூதமுரிவர் சொல்ல அவ்வா
ய்மையைக் கேட்ட ரைமிசாரண்ப முரிவர்கள் சூதமகாரிஷியை
பணிந்து, சுவாமிதேவரீர் அடிபேங்களுக்கு அவைகளின் பெரு
மையைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூத
முரிவர் சொல்லத்தொடங்குவாராயினார்.

ப ர ர வ ச ச் ச ரி த் தி ர ம்.

முற்றிற்று.

க வி ச் ச ம் பு ச ரி த் தி ர ம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே! நெடிய கடல்குழந்த இவ்வுலகி
ன் கண் நீர்வளம் நிலவளம் முதலிய நான்குவளமும் பொரு
ந்தி இலகாரின்ற ஓர் பட்டணத்திற்கருகில் வழங்கும் வன
த்தில் நெடுநாளாய் நேசித்து வராரின்ற ஓர் குரங்கும் நரியும்
ஒன்றுக்கொன்று இணைபிரியாமல் நகமுஞ் சகையும் போல
வும், பூவும் மணமும் போலவும், பொருந்தி விசுவாசித்து
வருநாளில், ஓர்நாள் அப்பட்டணத்திற்குப் புறம்பாயிருக்
குஞ் சுடலையிற் புதைத்திருந்த பிணத்தைப்பற்றி யிழுத்து
வந்து, இன்று நமக்கு நல்ல விருந்தமுதென்று நனியின்பத்தோ
டும், புசித்துக்கொண்டிருந்த நரியைக்கண்ட குரங்கானது, உய்
த்து நோக்கிச் சிந்தித்துக் கூறுகின்றது. வாராய் எனது நற்றி
ணையாகிய நரியே! நீ என்னபாவஞ் செய்தனையோ அறியேன் அ
ந்தோ, இந்த மயானத்திலிருக்கும், பிரேதங்களைப் பிடுங்கித் தி
ன்பதே தொழிலா யுனக்கு லபித்திருக்கின்றது பற்றி யான்மெ
த்தவுஞ் சஞ்சலப்படுகிறேனென்று கூறியதைக்கேட்ட சம்புவா
னது சொல்லும் கேளாயெனது பிரியனாகிய குரங்கே ஐயோ எ
னது கர்மதூபவத்தை என்சொல்வேன் நண்பனே நான் முந்தி
ஜன்மத்தில் வேதாகமங்களை யுணர்ந்தோங்கும் பிராம்மண குல
த்திற் பிறந்து, தேவசன்மாவென்னும் பெயர்பூண்டு, குலவிதிப்
படி வேதங்களை யுணர்ந்தும் வாழ்ந்து வருகிறப்போது, பிராமண
னுக்கு என்னிடமிருந்த ஒரு வஸ்துவை தருகிறேனென்று வா

க்குத்தத்தஞ்செய்து, பின்புதராமல் தப்பிகிட்டபடியால் அப்
பாபத்தால் இப்படி சம்புவாய்ப்பிறந்து, தாணியின்மீது பிணங்க
ளைப் பிடுங்கித்தின்னுஞ் சண்டாளத்தவம் லுபித்தனவோதிப் பி
ன்னும் கூறும் ஓநேசனே உலகின்கண் ஒங்கும் மார்தருள், எக்
குலத்தனயினும் எவ்வளவேனும் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கிறே
னென்று ஆசை வார்த்தைசொல்லிப் பின்னர் கொடாமற்போவா
னாயின் அவன் இவ்வாறே ஜனித்து என்போல் பூபிரேதங்களைப்
பிடுங்கித்தின்று உழுவேண்மெவதுமன்றியில், பிறருக்கு கொடா
மல் தேடிவைத்த அவன் பொருளும் நாசத்தையடைந்து கர்ப்
போற் பத்தியில்லாமற் கெட்டதுபோல் அவன்செய்யும் புண்
ணிய மனைத்தும் விபர்த்தப்படும். மேலும் ஓர்வேதப்பிராமணனு
க்குச் சொன்ன வாக்கை யீடேற்றாமற் போனவர்களுடைய பா
வமானது தூறு அசுவமேதயாகங்கள் செய்தபோதினுந்தீராநெ
ன்று வேதங்களாற் சொல்லப்படுமாயின் எனது கர்மத்தை யெ
வ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுவேன், அந்தோ கொடும்பாவிபாகிய நா
ன்தான் இப்படி ஜனித்தபோதிலும் எனது நண்பனாகிய நீயுங்
குரங்காகப்பிறந்து பருவதங்களிலும் பற்பல விருட்சங்களிலுந்
தாவிக்காய் இலை பூ பிஞ்சுகளைக் கடித்துத்தின்று காலத்தைக்
கழிக்கின்றனையே இதுவும் நீ செய்த கருமந்தானே என்றுகேட்
க அதைக்கேட்ட குரங்கானது கூறும் வாராய் என் மனதுக்
கிசைந்த, சம்புவே நான்முன் சென்மத்தில் நம் யார் மாபிற் பிற
ந்திருந்த விசுவநாதனென்னும் வேதியனுக்குப் புத்திரனாகப் பி
றந்து வேதநாதனென்னும் பெயர்பூண்டு குலவிதியாவு முணர்ந்
து, கமலாலயத்தில் குருக்களாகவமர்ந்து, சிவபணி செய்துவரு
நாளில் தேவகண்மாவென்னும் பெயர் கொண்ட நீ என்னிடம்
வந்து என்னை நேசித்து வருங்காலத்தில் ஓர் பிராமணன் வீட்
டெக் கொல்லியிலிருந்த காய்கறி பதார்த்தங்களைக் கண்டு காதல்
கொண்டு அந்தப் பிராமணனைக் கௌரமலும் அவனுக்குத் தெ
ரியாமலுஞ் சோரத்தனமாய் அவன் கொல்லைச் சுவரேறிக் குதி
த்து அங்குள்ள பதார்த்தங்களை அபகரித்துக் கொண்டு வந்து
சமைத்து பட்சித்த பாபத்தால் இவ்வாறு குரங்காகப் பிறந்து
மலைகளிலுஞ் செடிகளிலுமேறிக் காய்களிகளைத் தின்னும்படியா
ய்க் கஞ்சன் விதித்தானென்று கலுழந்ததல்லாமலும் பின்னும்
கூறும் கேளாய் நரியே இவ்வையத்தின்மீது இலங்கும் எவர்க
ளாயினும். இருக்காதி வேதங்களுக்குரிய இருபிறப்பானரு

மடப சொத்துக்களை அபகரித்தாள் இவ்வாறே ஜனித்துத்துன் பப்படவேண்டும், இதல்லாமலும், உலகத்தில் ஜீவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டுத் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் தேவர்களுக்கு நியமித்த சொத்துக்களை அபகரித்துப் புசித்தால் அவர்களது குலமுழுவதும் கெடுவதோடும் சும்பிபாகமெனச் சொல்லப்பட்ட நாகத்துக்கும் நேறுவாவார்கள்.

ஆதலால் சகதுக்கங்களை அறிந்த துயவராகிய பெரியோர்கள் ஒருவர்பேரிற் பொறுமையையுடையார், புறங்கூரார், பொருள்களை அபகரியார், பிராமணாளுக்கு குறைவுரினையார், அவர்கள் குற்றமிழைத்தபோதிலும் பொறுப்பார் ஆதலால் நான்செய்த தீங்கினால் இப்படி குரங்காகப் பிறந்து உழலுகின்றேன் என்செய்வேனென்று துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்து ஒன்றுக்கொன்றுபேசிக்கொண்டு இரை தண்ணீரருந்தாலும் அதுவேசிந்தையாயிருக்குங்காலையில், அம்மார்க்கத்தில் காவிகாம்பர ஜடாதாரியாய்விழு திருத்திராஷுந்தரித்து தண்டு கமண்டலத்தோடும் பாதுகைதரித்து பரமசிவத்தைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு விபாக்ராஜநத்தோடும் சிந்துதிபனென்று சொல்லும் அகஸ்தியமா முரிவரவரும் போது அவரைக்கண்ட இச்சம்புவுந் குரங்கும் எழுந்து ஒடோடியும்வந்து முரிவரது பாதகமலங்களிற் படிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துகைகளைக்கட்டி வாய்புதைத்துவின்று சொல்லும்சுவாமி முரிநாதரே! அடியேங்கள் கடைத்தேறும்படியாய்க் கிருபை செய்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று மிகத் துன்பத்தோடுஞ் சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்யும்போது சிந்துதிபரும் அவைகளின்மீது கருணைகூர்ந்து வாராய் கவிசம்புக்களே உங்களிருவர்களுடைய கர்மாறுபவங்களை யறிந்துகொண்டோம் யாதெனில், நீங்களிருவரும் வேதிபர்களுக்குச் செய்த குற்றத்தால் நரியாகவுந் குரங்காகவுந் ஜனித்துக் காலத்தைக் கழிக்கின்றீர்கள். இப்போது உங்களுக்கு இந்த ஜன்மம் நீங்கிநற்சன்மம் பெறவேண்டுமாயின் நாமோருபாயஞ் சொல்லுகின்றோம். அது யாதெனில் இந்தபூலோகத்திலே தட்சிணபாகத்திலோங்குந் கந்தமாதனகிரிச் சார் பில் வழங்குஞ் சேதுவில் ததுக்கோடி என்று ஓர் புண்ணியதீர்த்தமிருக்கின்றது. அத்தீர்த்தம்மகா மகிமைபொருந்தியதாதலால் அதில் நீங்களிருவரும்போய்த் தீர்த்தமாயினால் இச்சன்மம்நீங்குவதோடும் இதுவரையில் உங்களைப் பற்றியிருக்குஞ் சகலகருமங்களும் நாசப்பட்டுக் கிருதார்த்தராய் விடுவீர்கள். அலிதெப்

படியெனில் அந்த தறுக்கோடியிலே முன்னொருகாலத்தில்சுமதி என்னும் ஓர் பிராமணன் சுரபானஞ்செய்தும் வனசரஸ்தீயை ப்புணர்ந்தும், அவளுடன்கூடி உணவுகொண்டும் தேடிய பாவங் களையெல்லாம் இந்த தறுக்கோடியிலே எளிதாய் தீர்த்துக்கொ ண்டான். அது எப்படியெனில் மராடதேசத்திலே எச்சதேவ னென்னும் ஓர் பிராமணன் ஹரிபூசை குருபூசையிலேமகாபக்தி யுடையவனாகியும், வேதாகமங்களை யுணர்ந்து அந்நெறியின்றுந் தவறாமலிருக்குமவனுக்கு ஓர் புத்திரன் பிறந்துசுமதி என்று நாமம்பூண்டு வளர்ந்துவருபவன் அனங்காகமநூலைக்கற்று அதனற் காமவெறிகொண்டுதனது தாய்தந்தையர்களைமதியாதவனாகியும் அவர்களது வார்த்தையைக் கேளாது மீறிநடப்பவனாகியும் துன் மார்க்கத்தன்மை பொருந்தி தன்னிச்சையாய்த் தாய் தந்தையர் களையுந் தானிருக்கும் பதியையும்விட்டு நீங்கி புற்கலமென்று சொல்லப்பட்ட தேசத்திற்போய்ச் சேர்ந்து பிராமண கருமங் களை யறுஷ்டியாமல் தன்னோடொத்த இளைஞர்களோடும் ஸ்த்ரீ விஷயங்களில் ஆரம்பித்து மோகாந்தகாரனாய்த் திரிகிறபோது அம்மார்க்கத்தில் ஓர்நாள் வனத்தில் வேடிக்கையார்த்தமாய்ப் போகையில் அவ்விடத்தில் அதிருபலாவண்யத்தோடுங்கூடியஓர் வேடுவஸ்திரீயைக்கண்டு காதல்கொண்டு அவளைச் சிநேகஞ்செ ய்து நாளுக்குநாள் அவள்மீது மையல்மீறி இருவரும் இணைபிரி யாமல் இன்பலீலைகளை யனுபவித்துவருபவன் அவள் நிமித்தம் பொருள்வேண்டி களவுவிஷயத்திற்பிரவேசித்து அகப்பட்டவை களைக்கொண்டுவிந்து கொடுப்பதுவனத்தில் வேட்டையாடச் செ ன்று பறவை முதலியவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பஹிப்பதும் தனது சாசியோடு ஒரேபாத்திரத்தில் உணவுகொள்வதும் மது முதலியலாகிரிவஸ்துக்களைஉண்டு வேடுவரோடுதானுமோர்வேடு வனுய்த்திரியுந்தொழிலை மேற்கொண்டுதிரிந்துபிராம்மணியத்தை மறந்தவனுய்த் திரிகிறபோது ஒருநாள் இச்சுமதி என்பவன்சில வேடுவருடன்சேர்ந்து அர்த்தராத்திரிப்போதில்அப்பட்டணத்தி லுள்ளஓர் பிராமணன்வீட்டிற் கன்னமிட்டுப்புதுந் அங்குள்ள பொருள்களைக் கொள்ளுகொண்டு அவ்வேதியனைபுங் கொண்டு அதிகசந்தோஷத்தோடும், சுருண்டுநெரித்த குழலும்செக்கர்வா னம்போன்ற கிவந்த பற்களும் நீருண்ட மேகம்போன்ற தேகத் தையுமுடையதனது சாசியினது இல்லறத்திற்கு வருகிறபோது நீலநிறம்போன்ற தேகமும்; மூன்றும்பிறையைப்போன்ற தந்தம்

சிவந்தமீசையும் கோரமுமுடைய பிரம்மஹத்தியானது வந்து
 மறித்துக் கொண்டு அவனைப்போகவொட்டாமல் அநேக இம்
 சைகளை செய்கிறபோது சுமதி என்பவன் பிரமையடைந்து யா
 துந் தோற்றுவனாய் தன்னுடைய எண்ணங்களை மறந்து ஊர்,
 நாடு தேசமுதலிய வனம் வளந்தரங்களெல்லாம் திரிந்தலைந்து
 அகஸ்மாத்தாய் தாய் தந்தையர்வாழும் தன்னுடைய சுதேசம் வ
 ன்று சேர்ந்து பெருந்துன்பத்தோடும் திரிநிற்பேர்து அவன்
 தந்தையான பிராம்மணன் கண்டு தனது பிள்ளை யென்றறிந்து
 புத்திர வாஞ்சையினாலே மகிழ்வுகொண்டு நெருங்கி அவனுக்
 குற்ற வினைப்பகுதியைத் தெரிந்து அந்தோ அடா குழந்தாய்
 இவ்வினைக் கென்செய்வே னென்று துக்கசாகரத்துட் டோய்ந்
 தவனாய் பின்னர் ஒருவாறு தேறி, இவனைப்பற்றிய பிரமையை
 எவ்விதத்தினாலாவது, நீக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்
 ட சுமதியின் தந்தையினது கருத்தை யறிந்த பிரம்மஹத்தியா
 னது கூறும் வாராய்ப் பிராம்மண! நீ இவனைப்பிள்ளையென்னும்
 பிரியத்தால் ஆதரவுசெய்யக் கருதுகின்றாய் அக்காரியஞ் செய்
 வது சரியல்ல ஏனெனில் மகா பாவியாகிய இவனைப் பார்க்கவும்
 படாது பிராமணனைக் கொலைசெய்த தோஷமானது இவனை வி
 ட்டு நீங்கத்தக்கதல்ல அதனறியும் இவன் பிராமண பிஜமாக வி
 ருந்துங் கடைச்சாதிபாகிய வேடிச்சியைச் சேர்ந்து மதுபான
 முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களை யிச்சித்துக் களவுசெய்து காலத்
 தைக் கழித்துவரு மிவனுடைய துந்நடத்தைகளை ஒருவராலுஞ்
 சொல்லி முடியாது மேலும் இவன் தாய்தந்தையர்களது வார்த்
 தையைக் கேளாமலும் அவர்களைப் போஷிபாமலும், ஊரிந்கொ
 ள்ளையடித்து வேடுவபெண்ணினிடங் கொடுத்து அவருடன்
 கூடிச் சுகித்திருக்கும் இக்கொடும்பாவியைச் சேர்த்து ஆதரவு
 செய்து வந்தால் இவனுலே உன்னையும் உனது குடும்பத்தையும்
 நாசப்படுத்துவேனாதலால் வினை நாசந்தேடிக்கொள்ள வேண்
 டாம், யான் சொல்லுவதைச் செவ்வையாய் கவனித்துக்கடைத்
 தேறுவாயென்று கூறியதை பிராம்மணன் கேட்டுப் பளாபளா ந
 ன்று யிருக்கின்றது, ஓ பிரம்மஹத்தியே! என்னவார்த்தை சொ
 ல்வினை உனக்குப் பயந்து யான் பெற்ற பிள்ளையை இழப்பே
 னோ இதோ உன்னை இமைப்போதிற் றாரத்தும் விடந்தேடுகிறே
 ன் பாரொன்று பிராம்மணன் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்
 ட பிரம்மஹத்தியானது உக்ரத்தோடும் பிராம்மணனை நோக்கி

அடா பித்தனே குலமுறை தப்பிநடந்த கொடும்பாதகனாகிய இவனைப் பிள்ளையென்று அபிமானித்துப் பெருந் துண்பத்தைத் தேடிக்கொண்டாய், இதோ பார்! என் பிரதாபத்தைக் காட்டுகிறேனென்று அவன் புதல்வனாகிய சுமதி என்பவனை திடீரென்று பூமியின்மீது மோதிலிழுந்து, எண்புகள் நெக்கு விடும்படி முருக்கிக் கண்கள் பிதுங்கித் துண்பப் படும்படியாய் தாக்கியதை அவனைப்பலந்த தாய் தந்தையர்கள் கண்டு சகிக்கமாட்டாமல் இருவரும் அடித்து மோதிக் கீழேயிழுந்து, புரண்டுபுரண்டழுது சோபமுற்றிருக்கும்போது ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பமூர்த்தியைப்போல் தூர்வாசமகாரிஷிபானவர், விபூதிருத்ராட்சமாஸிகாபாணராய் அவ்விதிலெழுந்தருளக்கண்டு சோபமுற்றிருக்குஞ் சுமதியினது தாய் தந்தையர்கள் கண்டு திடீரென்றெழுந்தோடிவந்து, அவருடைய பாதபத்மங்களிற் பணிந்து நமஸ்காரஞ் செய்து அழைந்துவந்து தமது கிரகத்திலே தர்ப்பாசனமிட்டு ஆரோகணிக்கச்செய்து இருவருமெகிர் நின்று கைகட்டிவாய்புதைத்துத் தங்களுடைய புத்திரனது நடத்தைகளியாவும் மெடுத்தோதி அவனைப்பற்றித் துன்புறுத்தும் பிரமஹத்தியை மாற்றும்படியாக மார்க்கத்தை அருளவேண்டுமென்று சரணாகதியடைந்து நிற்பவர்களைக்கண்ட தூருவாச மஹருஷியானவர் கூறுவார்.

கேளும் ஓய் பிராமண! நீ இத்தன்மைபொருந்திய துன்மர்களை விரும்பித் துன்புறுகின்றது நன்மையல்லவே, நன்மார்க்கனாயிருப்பானாயின், அவன் பொருட்டு இம்சையெடுத்துக் கொண்டபோதிலும் குற்றமில்லை என்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட பிராமணன் தூறுவாசரைப் பணிந்து சுவாமீ, அடியேன்நெடுநாள் பிள்ளையில்லாமல் தவஞ்செய்து பெற்ற இவன் ஒரு பிள்ளையன்றி, வேறு பிள்ளையில்லாமையாலும், எங்களுக்குப் பிறகு என்னுந் தண்ணீருமிறைக்கும்படியாயும் இவன் ஒருவனோடே குலநாசப்படாமல் விர்த்தியடையும்படியாயும், திருவுளங்களிய வேண்டுமென்று மிகத் துயரத்தோடும் வணங்கிக்கேட்கும் அவர்களது பரிதாபத்துக்கிரங்கி தூருவாசமஹருஷியானவர், வாரும் ஓய் பிராம்மண மூப்புப் பருவத்தையுடைய நீ மெத்தவுந் துன்பப்படுகின்றபடியால், யாம் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றோம், அது யாதெனில் உன் குமாரன் செய்திருக்கும் காரியங்களை யோசித்தால் இவன் செய்திருக்கும் கெட்டநடத்தைகளுக்குப் பரிகாரம் வேதவாக்கியங்களிலுஞ் சொல்லில்லைபாதலால் என் வாக்கியப்படி இப்பூவுலகின்கண் தட்சிண பாகத்திலோங்கும் சந்தமாதனகிரிச்சார்பில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைக் கட்டப்பட்ட சே

துபந்தனத்தில் ஓங்குந்ததுக்கோடியில் உன்மகனைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் தீர்த்தமாடச் செய்வையெயாகில் அவனைப்பற்றிப் பிரமஹத்தியானது நீங்கிப்போம் அது எப்படியெனில் ஒரு காலத்தில் துருவீதனென்னும் ஓர்வேதியன் தனதுஅன்னியின் மோகத்துக்குட்பட்டு அதனார் சம்பவித்ததோஷத்தை அந்த துருக்கோடியில் தீர்த்தமாடி நிவர்த்திசெய்து கொண்டமையால் மகிமைபொருந்திய அப்புண்ணிய தீர்த்தத்துக்கு ஊன் புத்திரனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மூழ்கச்செய்வாயென்று மஹருஷி சொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட வசுதேவனென்னும் பிராமணன், சுவாமி! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்த துருவீதனென்பவன் பாருடைய புத்திரன் அவனுக்கென்ன காரணத்தினால் மாதாவைப்புணர மனமுண்டாயிற்று அவ்வாறு செய்தவனுக்கு இந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய்ச் சொன்னவர் யவர் அவைகளை எல்லாம் அடியேனுக் கருள்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்க துறுவாசர் கூறுவார். கேளும் ஓய் பிராமணு வைகைவள் நாடென்று சொல்லப்பட்ட பாண்டிநாட்டில், பிரமகுலத்திலுற் பவித்து, இத்துமவாகனென்னும் நாமகரணம்பெற்று, நான்குவேத ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ஒதியுணர்ந்த வல்லவனாகிய ஓர் பிராமணன் அவனுடைய வாலிப்பருவத்தில், பூபொன்போன்ற தேககாந்தியும் சந்திரபிம்பத்தைபோன்ற முகமும் தேவாயிர்தம் போன்ற இங்கிதவார்த்தையுமுடைய வாகினி என்னும் ஓர் வனிதையை மணந்து கூடிச்சுகித்து வாழுகாளில், அம்மங்கையானவள் அவளது பதினாறுவயதுக்குள் கர்ப்பமுற்று ஓர் ஆண் குழந்தையைப்பெற்று அக்குழந்தைக்குத் துருவீதனென்று பெயரிட்டு வளர்த்துவருகாளில் அவள் மணாளனாகிய இத்துமவாகனென்பவன் மரணமடைந்தபடியால், வாகினி பென்பவள் மிகவுந் துன்பமடைந்து, குழந்தையுந் தாயுமாய்க் காலங்கழித்துவருகையில், அந்தநாட்டில் பன்னிரண்டுவருடம் வரையில் மழையில்லாமற் பஞ்சமுண்டாகிப் பரதவிக்கக் காலம் நேர்த்தபடியால், மிகவும் பசிப்பிணியுற்றவர்களாய் மெத்தவும் மெலிந்து, இத்தேசத்தி லிருக்கப்படாதென எண்ணங்கொண்டு, அநேக பிரஜைகளுக்கு ஆதாரமாயும், தானியவகைகள் கூடியவரையில் கிடைக்கத்தக்கதாயு மிருக்குங் கோகரணமென்று சொல்லப்பட்ட பட்டணத்திற்குத் தன்பிள்ளையோடும் போய்ச்சேர்ந்து லீலித்துவரும்நாளில், பிள்ளையாகிய துருவீதனென்பவன் சமர்த்தனாயும், அதிருபசவுந்தரனாயும், பற்பல பாஷை யுணர்ந்து விட

யானந்தப் பருவமுற்றவனாக யிருப்பதுகண்ட அவன் தாயாகிய வாமினி யென்பவள் தருணியாதலால் பிள்ளையின் சவுந்தரியத் தைக் கண்டுமோகங்கொண்டு, இச்சையை குறிப்புகளினால் காட்ட, அதையறிந்த குமாரனார் தாயென்பதைமறந்து ஒருவருக் கொருவர் சினேகஞ்செய்து, காமயின்பத்தை நுகர்ந்திருந்தார்கள், இப்படியிருக்குங் காலத்தில் இந்த துருவீதனுனவன், பூர்வபுண்ணியவசத்தா லுண்டான நல்லறிவினால் ஐயோ நான்தாயைப்புணர்ந்த பாவத்தை யெப்படி தொலைப்பேனென்று பரிதபித்து, அங்கே யொரு வணத்திலுள்ள முனிவர் கூட்டத்தை யடைந்து தன்வரலாற்றைச் சொல்லியவுடனே, அதைக்கேட்ட முனிவர்களெல்லாம், இந்தப்பாவியைக் கண்டாலும்பாவமென்று கண்களைமூடிக்கொண்டும், இந்தச் செய்தியைக் கேட்டாலும்பாவமென்று செவிகளை மூடிக்கொண்டு யிருந்தார்கள்.

இதைக்கண்ட துருவீதன் மெய்நடுங்கி, மெத்தவும் வியாத்தை யடைந்து, பின்னும் அம்முனிவர்களை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஒ மாதவர்களே, வினைவலியால் தெரியாமல் நடத்திய என்னைச்சிறித் துரத்தினால் வேறுகதியில்லையே அந்தோ! வினே யான் கெட்டுப்போகின்றேன் எனச் செய்வேன் சாகரமானது ஜலதாரையில் வீழும் நீரைத் தள்ளாமல், அங்கீகரிக்குந்தன்மை போற் சண்டாளனாகிய என்னைக் கடைக்கணித்தாளாவியில், தமியேன் எவ்வாறுய்வேனென்று துக்கசாகரத்துட் டோய்ந்து நிற்குந் துருவீதனை, அம்முனிவர்களுக்குள் ஒருவராகிய வேதவியாசர் நோக்கிப் புகலுவார்- அடா பாதகனே நீ உனது பாவத்தைப் போக்கவேண்டுமாயின், யான் சொல்லுவதைக்கேள், யாதெனில் தசரத மகாராஜன் புதல்வனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட தறுக்கோடியென்னும் புண்ணிய தீர்த்தமானது லோகத்தில் வசிக்கும் மானவர்களிடத்து பஞ்சமாபாதகங்களையும், செய்நன்றி மறந்தபாதகங்களையும், குருநிந்தை செய்த பாதகங்களையும், சினேகத்துரோகத்தால் வந்த பாதகங்களையும், பரஸ்தீகமனத்தால் வந்த பாதகங்களையும், சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களுக்குரிய சொத்துக்களை யிச்சித்ததால் வந்த பாதகங்களையும், வேதப்பிராம்மணுக்கு ஏதேனும் ஓர் வஸ்துவைத் தருகிறேனென்று சொல்லித் தராமல் வஞ்சித்ததனால் வந்த பாதகங்களையும் தாபையும் சகோதரிகளையும்

இச்சித்துப் புணர்ந்தனாவந்த பாதகங்களையும், தமைய
ன்பத்தினி குருபத்தினி சிநேகன்பத்தினி முதலியோர்களை இச்
சித்ததால்வந்த சாதகங்களையும்போக்கிப் புரிதனாக்கிமுத்திவிட்
டைத்தருமென்று, சுருதிவாக்கியங்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றபடியால் யான்சொல்லும்வண்ணம், நீயும் உனதுதாயுமாக
ச்சேதுவுக்குச்சென்று அவண்விளங்காரின்ற ஸ்ரீராமததுக்கோடி
என்னும் புண்ணியதீர்த்தத்தில்தீர்த்தமாடி' இராமலிங்கத்தைப்
பணிந்து வருவீர்களாயின் உங்களைப்பற்றிய தோஷங்களனைத்
தும் பருதிமுன்பணிபோல்லிலகிக்கிருதார்த்தனாவாய், போய்வா
க்கடவை என்று கூற, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட துருவீதன்,
மெய்ப் புளகங்கொண்டு, ஸ்ரீவேத வியாசருடைய பாததாமரை
யிற் பணிந்தெழுந்து, பலவாறாய்த் தோத்திரஞ்செய்து விடை
பெற்றுமீண்டு மெத்தவுஞ் சந்தோஷங் கொண்டு, கோகரணம்
வந்து சேர்ந்து தனது அன்னையாகிய வாகினியை கூட்டிக்கொ
ண்டு, பட்டணத்தை விட்டுநீங்கிக் காடு, மலை, வனம், வனந்தரம்
காணா முதலியவைகளையும், பதிகளையும், தலங்களையும் திவ்ய
சேஷத்திரங்களை யெல்லாம் கடந்து, கந்தமாதன பர்வதச்சார்பி
லோங்குஞ்சேதுவைக்கண்டு, அங்ஙனமிலகுந் ததுக்கோடியைத்
தெரிசித்துப்பின்பு உத்தராயண புண்ணியகாலத்திற் சூரியன்மக
த்துவரும் அமாவாசை தினஞ் சூரியோதயவேளையிற் சங்கற்ப
விதியின்படித் தாயும் பிள்ளையுமாய் தீர்த்தமாடி, இராமலிங்கத்
தைப் பூசித்துபணிந்து அவ்வாறு முப்பதுநாள்வரையில் தீர்த்த
மாடிவருகிறபோது, ஆகாயத்தின்கண் ஓதுருவீதனே, நீதாயை
இச்சித்த தோஷம், நிவர்த்தி யாகிவிட்டது, புரிதனாவென்று
அசரீரியோத அவ்வாய்மையைக்கேட்ட இருவரும் மகாசந்தோ
ஷத்தை படைந்து, ஸ்ரீராமநாதனைப் பணிந்து தோத்திரஞ் செ
ய்து, விடைபெற்று மறுபடியும் வேதவியாசர் எழுந்தருளி யிரு
க்கும் வனத்துக்கு வந்து, அம்முனிவருடைய பாதகமலங்களி
ல் இருவரும் பணிந்து, தோத்திரஞ்செய்து, ததுக்கோடியிற்
தீர்த்தமாடிவந்தோம் சுவாமி என்றோத அம்மொழியைக்கேட்ட
வேதவியாசர் சளிப்படைந்து உறுவாராயினர்.

வாராய் துருவீதனென்னும் புரிதனே! நீ எனது வாய்மை
யின்படி தாயும் பிள்ளையுமாய் ததுக்கோடியில் மூழ்கியபோதே
உனது பாபமனைத்தும்பரிசாரமானதோடும், எம்போலியர்களைக்
கண்ட புண்ணியத்தால் விசேஷகீர்த்தியும், அஷ்டஐசுவரியமும்

பெறுவாயாதலால், நீ உனது தேசம்போப்ச்சேர்ந்து மூதுணர்ந்
தோர்களால் வேதாகமங்களைபுணர்ந்து, வல்லவனாய் உனதுகுல
த்தில்விவாகஞ்செய்துகொண்டு, மறைவிதிபிறழாது, தருமங்களை
நடத்தி ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தையும், மகாவிஷ்ணு
வையும் பூஜித்து, சுகஜீவியாய் வாழ்ந்து வரக்கடவை போய்வா
வென்று விடைகொடுத்தனுப்ப, அவ்விடைபை இருவரு மேற்
றுப்பணிந்து அவ்விடத்தினின்றும் பிரயாணப்பட்டு தங்கள்தே
சம்வந்துசேர்ந்து தன்குலத்திற் பெண்ணைவிசாரித்துக்கலியாண
முடித்து மரபுநெறிதவறாமல் வேதசாஸ்திரங்களை விசாரிப்பெ
ய்து, அம்முறைப்படி நடந்து புத்ர மித்ர களத்ராதிகளுடனே
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், துருவீதன் தாயானவள் பரமபத
மடைந்தாள் அவ்வாறு அடைந்து சிலகாலத்தின்பிறகு துருவீ
தனும், மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை படைந்தானாதலால், அந்
தன்மைபாகிய மகிமையுற்ற தறுக்கோடியிலே நீ உனது புதல்வ
னைக்கூட்டிக் கொண்டுபோய் தீர்த்தமாடி வருவாயென்று துறு
வாசமஹருஷியானவர் சொல்ல அந்தப்படியே எச்சதேவன்,
தனதுபுத்திரனைக்கூட்டிக் கொண்டுபோய் சங்கற்பவிதியின்படி
ஆறுமாதம்வரையிலிருந்து, அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கிவி
ருகிறபோது ஆகாயவிதியினின்று ஒருவாக்குப்பிறந்தது அது
யாதெனில், ஓ எச்சதேவனே உனது குமாரனைப் பற்றியிருந்த
பிரம்மஹத்தியானது தென்றிசைநோக்கி யோடிப்போன தன்றி
யும், வேடுவஸ்தீரையப் புணர்ந்த பாவமும் கொலை, கலைவு, கட்
காமத்தால்வந்த பாவமும், இந்தப் புண்ணிய தீர்த்தத்திற் கரை
ந்தோடிவிட்டபடியால், மகா புனிதனானபென்று அசரீரியோத,
அம்மொழியைக்கேட்ட எச்சதேவன் தனதுகுமாரனுடையமுக
விலாசத்தைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு, தறுக்கோடியையும்,
ஸ்ரீராமநாதனையும் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுத்
தன்னுடையபட்டணம்வந்துசேர்ந்து, தனதுபுதல்வனுக்குவிவா
கமகோற்சவஞ் செய்து வைத்துச் சுகஜீவியாய் வாழ்ந்திருந்தா
னாதலால்; நீங்களிரண்டுபேரும் தறுக்கோடியிலே போய்த் தீர்த்
தமாடினால், உங்களுடைய பாபங்களும்மில்லி, இச்சன்மமுமொ
ழியுமென்று சிந்துதீபமகாமுனிவர் உரைத்துச்சொல்ல, அவ்வா
ர்த்தைபைக் கேட்ட நரியும் குரங்கும் மிகச்சந்தோஷத்தை
படைந்து அவ்வனத்திலிருந்து பிரயாணப் பட்டு காடு, மலை,
வனம், வனந்தாங்க ளெல்லாம் கடந்து சேதுவிலோங்குந் தறு
க்கோடிக்கு வந்து சேர்ந்து மிக உச்சாகத் துடனே அத்தீர்த்

தத்தில்வீழ்ந்துமூழ்கி எழுந்திருக்கும்போது அவ்விரண்டுஞ்செய்த பாவங்களெல்லாம் நீங்கி மேன்மையடைந்து, தேவருபங்களைப்பெற்று திவ்யசொருபமாய் மகரகுண்டல கேயூரமணிமாலைகளோடும், விபூதி உருத்திராக்ஷமாலைகள் பிரகாசிக்கும்படியாய் ரம்பாஸ்திரீகள் சாமரையிரட்ட அநேக கோலாகல திவ்யரதங்களுடனே மகாமேருவைப்போற் பிரகாசிக்கப்பட்ட விமானமானது ஆகாசவீதியினின்றும்பிறங்க தேவர்கள் மலர்மாரிசிந்த, அவ்விமானத்திலேறித் தெய்வலோகம்போய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கேட்டவர்களோ ணைமிசாரணயர்களே! நரிபுங் குரங்கும்பெறுதற்கரிய புண்ணியத்தைப்பெற்று அனந்த போகங்களை அறுபவித்திருக்கும்படி நேரிட்டது யாது காரணமெனில், பூரீராமச்சந்திரனுடைய அஸ்தவிசேஷத்தினாலும் வரப்பிரசாதம் பெற்று விளங்குஞ்சைதன்யசொருப ராமதனுக்கோடிமகிமையை ஆதிசேடனுக்கும் சொல்ல அரிதென்றால், மற்ற யாவராற் சொல்லக்கூடும்இதல்லாமலும், அந்தத்ததுக்கோடியில் துராசாரனென்றொருவன் தீர்த்தமாடி மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தை யடைந்தானென்று முறிவர் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்டணைமிசாரணயமுறிவர்கள் முறிவரைப்பணிந்து சுவாமி! அவன் யாவன் அவனுக்கு என்னகாரணத்தால் வினைப்போகம் நேர்ந்தது, எவ்வாறித்தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கினான். அதை தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமகாமுறிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

க வி ச ம் பு ச் ச ரி த் தி ர ம்

முற்றிற்று.

து ரா சா ர ச் ச ரி த் தி ர ம்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே! நெடியகடல்குழந்த இவ்வுலகின் கண் அலைகள் கொழித் தருவிபாய்ந்தொளிக்கும் நித்திலக்குன்றின்மேல் முகிலினங்கள் தவழ்ந்து விளையாடப்பட்ட வளம் பொருந்திய கவுதமிநதி நீரத்திலே துராசாரனென்னுமோர் பிராமணன் தனது குலாசாரவிதியைச் சொற்பனத்திலும் நினை யாதவனாய் என்றும் இழிவான காரியங்களிற் பிரவேசித்து விஷமும் தீயும் கலந்ததுபோல் தன்னோடொத்தவர்களின் நட்புக்கொண்டு, பிராமண சங்கற்பத்தை மறந்து தன்னுடன் சேர்ந்த நன்மார்க்கரையுந் துன்மார்க்கத்துக் கேதுவாக்குந் திறமுற்று உலாவுங்காரண மியாதெனில், நான்கு வேதங்களை யுமுணர்ந்த வேதாகம புராண சம்பன்ன வைதிகப் பிராமணனாயிருந்தாலும் பதிதாளுடன் ஒருநாட் சாவகாசஞ் செய்தால் ஒருபங்கும் இரண்டுநாட் சாவகாசஞ் செய்தால் இரண்டு பங்கும், மூன்றுநாட் சாவகாசஞ் செய்தால் மூன்றுபங்கும், நான்குநாட் சாவகாசஞ்செய்தால் நான்கு பங்குமாக இவன் புண்ணியமனைத்தும் வியர்த்தப்பட்டு அவனைப்போல இவனும் பதிதனாகி விடுவானென வேதங்கள் முறையிடுகின்றபடியால், அத்தன்மை பொருந்திய துர்நடத்தையும், துர்ச்சாவகாசமும், மிகுதியும் விளங்குவதனாலே அவனைஓர் வேதாளமானது பிடித்து கொண்டு அநேகநாள் வரையில் இராப்போதிலிருந்த விடத்தில் பகற்போதில்லாமலும், பகற்போதிலிருந்தவிடத்தில் இராப்போதில்லாமலுஞ் செய்வதோடும் முட்களிற் கொண்டுபோய் விடுத்தும், கற்களிற் கொண்டுபோய் மோதியும், மலமூத்திரங்களை அருந்தச்செய்தும், தண்ணீர்கண்ட இடங்களிலெல்லாங் கொண்டு போய் அழுத்தியும், இப்படி நானாவித உபத்திரவஞ்செய்துவருகிறபோது ஒருநாள் அவன் முற்செய்த புண்ணியபலத்தினால், அவனை வேதாளமானது தன்மீது ஏற்றிக்கொண்டு தென்றிசையிற் சமுத்திரக்கரை யோரமாய் வருகிறபோது; ஸ்ரீராமமூர்த்தியார் புதுக்கப்பட்ட சேதுபந்தனத்திலோங்குந் ததுக்கோடியென்னும் புண்ணியதீர்த்தத்தைக் கண்டு இதுவும் மற்றஜலங்களைப் போன்றதுதானென எண்ணி துராசாரனை அதில் தோய்த்து, ஒரு சாமபரீயந்தம் அழுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்வே

தாளத்துக்கு அகஸ்மாத்தாய் ஏதோவொரு துன்பமுண்டாகி, துராசாரனை விட்டு விட்டுக் கோவென்றலறிக் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு, திரும்பிப் பாராமல் ஓடிப்போய் விட்டது அவ்வாறு வேதாளம் ஓடினவுடனே துராசாரன் அப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பெருமையினாலே அவனுடைய அஞ்ஞானங்க ளெல்லாமகன்று, தெளிவு பிறந்து அலைகளை பெரியாடுகின்ற கவுதமி நதி தீர்த்திலிருந்த நாம், இப்போது சமுத்திரக்கரையோரத்திலிருப்பதற்குக் காரணமியாதென்று யோசித்துக் கொண்டு நிற்கும்போது, மகா உத்தம குணத்தையுடைய யோகவிஷ்டாபாராகவும், சத்தியஞான பரிபூரணமாகவும், சகல வேதசாஸ்திர வாக்கிய குணசீலராகவும், விளங்கும் தத்தாத்ரேய ரென்பவர், வலம்புரிச்சங்கினங்களும், இடம்புரிச் சக்கினங்களும் தவழ்ந்து விளையாடா நின்ற தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாட வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தோடும் அவன் வருகையில் இவரைக் கண்டது ராசாரன் பணிந்து துதித்து கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்று கூறுவான் சுவாமி அடியையன் கவுதமி நதிக்கரையோரத்திலிருப்பவன் அகஸ்மாத்தாய் இந்த சமுத்திரக்கரையிலிருப்பது எனக்கு ஒன்றுந் தோற்றமுமையால், தேவரீர் அடிமை இவ்விடம் வந்த விதத்தை யருள்செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்க, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட தத்தாத்ரேயர் கருணையோடும் துராசாரனை நோக்கி புகலுவார். ஒப் பிராமஹ்மீ பிரம்மகுலத்திற் பிறந்து இதுவரையிலும் பிரம்மகயான மில்லாமல் இழிகுலத்தோரைச் சேர்ந்து திரிந்தபடியினாலே உன்னை யோர் வேதாளமானது பிடித்துக் கொண்டு நானுடைய துன்பங்களுக் காளாக்கி, இந்த தனுக்கோடியினது மகிமையை அறியாமல், உன்னை இங்குக் கொண்டுவந்து, இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் அழுத்துகிறபோது, இந்தத் தனுக்கோடியிலுள்ள வடவா முகாக்கினியானது வேதாளத்தைக் கொளுத்தித் துன்பப்படுத்திய படியினாலே, அவ்வேதாளம் பயந்து நன்மார்க்கத்தை யுணர்ந்து ஓடிப்போயினது ஆதலால் இப்போது உன்னிடமிருந்த துன்பங்களை யெல்லாமகன்று, பரிசுத்தனாய் விளங்குகிற தல்லாமலும் உன்னைப்பற்றியிருந்த வேதாளமானது முந்திய ஜன்மத்தில் பிராம்மணனாக பிறந்திருக்கும் போது, சூரியன் கன்னியாராசியிற் பிரவேசிக்கச் சந்திரன் கலை குறைந்து வரும்பகலும் மஹாலய பக்ஷமாதலால், அப்புண்ணிய காலத்தில் தன் மாதாப் பிதாக்களைக் குறித்தும் அவர்கள் சந்

தோஷிக்கும்படியாய் மஹாலயசிராத்தம், அக்கினி ஹோத்திரங்கள் செய்யாமலிருக்க மூடத்தன்மையினாலே அந்தப் பிதர்தேவர்கள் அவனைவேதாளமாய்ப் போகக்கடவதென்று சாபங்கொடுக்க, அதுமுதல் அவன் நாச மடைந்து வேதாளமாகப் பிறந்து உலகின்கண் அலைந்து திரிகையில் உன்னை கண்டுபிடித்து பற்பல துன்பங்களைச் செய்து இந்தத் தறுக்கோடியில்வந்து மூழ்கின பலத்தினாலே, உன்னை இங்மனம் விட்டு தேவசொரூபம் பெற்று தெய்வலோகத்திலிருந்து வந்த புட்பக விமானத்திலேறி பரமபதம் போய்ச் சேர்ந்தானாதலால் இப்பூ மண்டலத்தின்கண் எவர்களாயினும் பிறந்திருந்தால் கன்னிமாதத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கு எவ்விதமேனும் மஹாலயசிரார்த்தம் நடத்த வேண்டும். அப்படி நடவாத பாவிகள் இப்படியேநாசமடைந்து வேதாளமாகப் பிறந்து சந்திர சூரியர்க ளுள்ளவரும் அலைந்து துன்பப்படுவார்கள். அதற்குச் சந்தேகமிராது, அந்தக்கன்னி மாதத்தில் பிதர்தேவர்களுக்குரித்தாய் உத்தமராகிய பிராம்மணர்களுக்கு போஜனஞ் செய்யும்படி கொடுக்கப்பட்ட புண்ணிய வான்கள்கொர்க்கலோகத்தை யடைவார்கள்.

அப்படிச் செய்யாதவர்கள் உன்னைப்பற்றி யலைந்துக்கொண்டிருந்த வேதாளமாய்ப்பிறந்து திரிவார்கள், இதெல்லாமலும் இந்த மஹாலயபட்ச சிராத்தங்களைக் கன்னிமாதமுதல் விருச்சிகமாதவரையினும் செய்யவேண்டிய நாளாய் விதித்திருப்பதனாலும் புரட்டாசிமாத அமரபக்ஷபிரதமைமுதல் அமாவாசை பரியந்தம்முக்கியதினங்களாய் விளங்கப்பட்டவிரதமையில், மஹாலயஞ்செய்தபேர்களை அக்கினிபகவான் முதலிய தேவர்களால் லாஞ் சந்தோஷப்பட்டு. தங்களுடையலோகத்தில் சுத்தசீலராய் விளங்கும்படிசெய்துகொள்ளுவார்கள். அப்படிச்செய்யாப்பாவினை அவர்கள் பாக்கியங்களை யெல்லாமிழிந்து பிதர்தேவதைகளாலே ஓர் கற்பகோடிகாலம்வரையில் மீளாத்துண்பத்துக் கேதுவாகும்படியாகிய சரபத்தைகொடுப்பார்கள் அதில்இரண்டாவது மஹாலயத்தைப் பிதர்தேவதைகள் சந்தோஷிக்கும்படியாய்நடத்திவைப்பார்களாயின் அவர்களை திரிநேத்திரதாரியாகிய சாம் பவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலாசகிரியிலே எப்போதும் விளங்கச்செய்வார்கள். இப்படிச்செய்யாதபேர்களை உமாமகேசனது ஆக்ஷைபின்வண்ணம் யமங்கிலியர்களாலே வதைப்பட்டுச்செய்து நாகத்திற் கிடத்துவார்கள் மூன்றாந்தியாகிய திரி

தினக தினத்தில் மஹாலயத்தை நடத்தி அதனால் பிதர்தேவதைகள்மனமகிழ்ச்சியடைந்தால், அவர்கள்சுவர கடாஷும்பெற்று நவநிகளுடனே வாழ்த்திருந்துமுடிவில் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன்னன்னும்அம்முவர்களுக்குரிய பதங்களையும்பெற்றுமுவா பிரம் வருடம் வரையில் சந்தோஷத்தோடுமிருப்பார்கள்.

அங்ஙனம்நடவாதவர்களுக்கு, அவர்களுடையமனமானது வெதும்பவும், கிடைத்திருந்த பாக்கியங்கள் நாசப்படவும், சாபங்கொடுப்பார்கள். நாலாந்தியாகியசுதர்த்திதினம் மஹாலயஞ் செய்துபிராம்மணளுடைய மனங்களிக்கும்படியாய்ச்செய்தவர்கள். கன்னமதம். கபாலமதம், பிஜமதமென்னும்மும்மதம்பொழியத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய விராயகக்கடவுளினது அருணைக்கமுற்று, போகபாக்கியங்களையும் புத்திரமித்திர களத்ராதிகளோடும் வாழத்தக்க பெருமையை மடைவதோடும், அவர்கள்மீது பிதர்தேவதைகள், இருபதினாயிரங்கோடி உற்பகாலம் வரையும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அவ்வாறு செய்யாதவர்கள், ஂண்டகோலாகலமென்று சொல்லும்நாகத்திற் கிடந்தலைவார்கள் ஐந்தாவது பஞ்சமியில் பஹாலயஞ்செய்தவர்கள், தங்கள்கிரகத்தில் மகாலட்சுமியானவள் சதா வாசஞ்செய்யவும், சகலபாக பாக்கியங்களை யெல்லாம்பெற்று, சந்திரசூரியருள்ளவரையிலும் நெடியகீர்த்திபெற்று, ஐம்பதினாயிரம் வருடம் வரையில் அவர்களுடைய சந்ததியார் குறைவின்றி வாழும்படியாய் பிதர்தேவதைகள் வாக்களிப்பார்கள். அப்படிச் செய்யாதவர்கள் மூத்தாளென்னும் மூதேவியினது நட்புக்கொண்டு மனக்கலக்கத் தோடும் பெருந்துன்பத்தை யடைவார்கள். சஷ்டிதினத்தில் மஹாலயஞ்செய்தபேர்கள், ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தினது துதல்விழியின்றும் ஆறுபுலிங்கமாகவெழுந்த சண்முகக்கடவுளினது கிருபையினால் அஷ்ட ஐசுவரியமும்பெற்று, முடியில் அக்கடவுளினது பதத்தைபெற்று வாழ்வார்கள்

அவ்வாறு செய்யாதவர்கள், எரிசூடுமி யென்னும்நாகத்துக் காளாக விருப்பதோடும், அவர்களுக்கு உற்பகிக்குங் குழந்தைகளையாவும் சப்பிரமணியக்கடவுள் நசிக்கச் செய்வதல்லாமலும், பூமியிற் பல துன்பங்களை யடைந்து, பிதர்தேவதைகளாற் சாபங்கொடுக்கப்படுவார்கள். சப்தமியில், மஹாலயஞ்செய்வோர்கள்

சூரியபகவானுடைய கிருபையினுற் போகபாக்கியங்களும், புத்
திர மித்ர களத்ராதிசுளும்பெருகி, சகலநாய்களு மணுகாமல்
புஜபலபராக்ரமராயும் தருமபரிபாலனராயும் மேன்மையான பா
க்கியங்களைப் படைத்துவாழ்வதோடும், பிதூர்தேவதைகள் எ
பதினாயிரம்வருடம் வரையில் திருப்தியடைவார்கள் அப்படிநட்
வாதவர்கள், கூப்பரோகத்தையடைந்து அதனாலே தேகமினைத்து
மாறும்படியாய் பிதூர்தேவதைகளாலேசாபமுற்று இரவுரவாதி
நரகங்களையடைவார்கள். அ டமியிற்செய்தவர்களுக்கு அஷ்ட
மூர்த்தியின் கிருபையினால் மிருத்துக்களடையாமல், புண்ணிய
லோகமுதற் பதினான்கு லோகங்களிலுமுன்று பொருள்களையும்
எளிதாகப்பெற்று வாழும்படியாய் ஆயிரம்வருடம்வரையில் அவ
ர்களது பிதூர்தேவதைகள் சந்தோஷத்தை யடைவார்கள், அப்
படி நடத்தாதவர்கள் கோழைமலமுத்திரமாகியதுன்பசாகரத்தி
லாழ்ந்து கறைபேறமாட்டாமல் நட்சத்திரங்களும், சந்திரனுமு
ள்ளவரையில், வைதரணியிலமுந்திராசத்தையடைவார்கள்நவமி
தினத்தில் நடத்தின பேர்களுக்கு மாயாசத்தியாகிய துர்க்கை
யின்கிருபையினால் குமரகண்டம், குருத்திரம், வேதாளமுதலிய
பேய் கூப்பரோகம், இப்பேர்க்கொத்த வினையாவுமணுகாமல் சுக
ஜீவர்களாயிருப்பதோடும், முப்பதினாயிர வருடம்வரையில் அவர்
களுடைய பிதூர்தேவதைகள் சந்தோஷத்தையடைவார்கள் அப்
படிசெய்யாதவர்கள், மேற்சொல்லிய நோய்களுக் குரியவர்களா
கிநாசமடைவ தன்றியும், மீளாநரகங்களுக்கு ஏதுவாவார்கள்
தசமியிற் செய்தபேர்களுக்கு சந்திரபகவானுடைய கிருபையி
னாலே அவர்கள் இட்ட பயிரெல்லாம் விளைந்து, சகலதான்யங்க
ளுமபிவிர்த்தியாய் லட்சமிகடாகூ முண்டாகும்படி ஆயிரவரு
டம் வரையில் அவர்கள் பிதூர்தேவதைகளின் சந்தோஷத்தை
யடைவார்கள். அப்படி நடத்திவைபாதவர்கள், தங்களுடைய
தேஜசும் ஆயுசும் வேளாண்மையும், கிரீத்தியும், புகழும் நாசமா
ய்ப்போகும்படியாய்ப் பிதூர்தேவதைகளாலே சாபம்நேர்ந்துஇர
வுரவாதிரகத்தையடைவார்கள். ஏகாதசிதினத்தில் மஹாலயஞ்
செய்தபேர்கள் பரமேசுவரனுடைய கிருபையினால் அவர்களைப்
பற்றிய பிரம்மஹத்தி தோஷங்களெல்லாம் நிவாரணமாகி அநே
கம் யாகாதி கிர்த்தியங்கள்செய்த பலனைப்பெற்று நூறாயிரம்வரு
டம் வரையில் தங்கள் பிதூர்தேவதைகளாற் சந்தோஷத்தை
யடைவார்கள் அவ்வண்ணமிலாதவர்கள் மேற்கூறிய பலன்களை

யாவும்புந்து நரகமே கதியாகவிருப்பார்கள் துவாதசி தினத்திற் செய்தோர் மகாலட்சுமிசமேதரான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் கிருபையைப்பெற்று சதாகாலமும் சரஸ்வதியும் இலட்சியும் தாண்டவஞ் செய்யும்படியாயும், சகல ஜீவராசிகளுந்தங்களைவாழ்த்தும்படியாயும் சகல நோய்களும் நிவாரணமாய் பாக்கிய சம்பன்னராய் புத்திரமித்ர களத்ராதிகளுடனேயிருக்க பிதர்தேவதைகளும்மனமகிழ்ச்சியடைந்து இலட்சம்வருடம்வரையில் ஆனந்தபோகங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

அவ்வாறு அத்திதியிற்செய்யாதபேர்கள் பூதவேதாளபசாசகணங்களாலும், குமரகண்ட முதலிய வியாதிகளாலும், துன்பப்பட்டு நரகமே தங்களுக்கு சொந்தபூமியாகவிருந்து நலிவார்கள் திரயோதசி தினத்திற் செய்வாராயின், அவர்கள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்புத்திரனாகிய பஞ்சபாணனுடைய அருளால்குங்குமகதம்ப களபகஸ்தூரிகளென்னும் வாசனைத் திரவியங்களோடும், அதி ரூபலாவண்யமுடைய அநேகம் ஸ்தரீகளோடும், மன்மதனைப்போல போகபாக்கியங்களை அனுபவிக்கும்படி பிதர்தேவதைகள் கோரிச் சந்தோஷத்தையடைவார்கள், அவ்வாறு நடவாதவர்கள் உருக்குலைந்து புத்திரபாக்கியங்களும்புத்தனகனகவஸ்துவாகனங்களுக்கும் அயலாகிநாசத்தையடைந்து, எத்தனை ஜென்மமெடுத்தபோதினும் ஈடேறாமல் நாசத்தையடைவார்கள் சதுர்த்தசிதினம் செய்வாராயின் அவர்கள் ஸ்ரீபரமேசுவரனுடைய அருளினால் வேண்டியபாக்கியங்களை பெல்லாம் பெற்று ஞானோதயராய் பெறுதற்கரிய பேரின்பவிட்டைப்பெறுவார்கள்

அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் அவர்கள் ஜென்மங்களோறும் கொலை, களவு, கள், காமம், வஞ்சனை, சூது, பொய்முதலிய தூக்காரியங்களுக்கெல்லாம் தலைமை பூண்டவர்களாய் நீசஸ்தரீகளைச் சேர்ந்து வேண்டாதபோகங்களை நுகர்ந்து ஆயிரம் யாகங்களைக்கெடுத்த தோஷத்துக்குரியவர்களாய் நூறுகாடி வருடநீராத சூறாவளியிலகப்பட்டும் அவர்கள் செய்த பாபங்களுக்குப் பரிகாரமில்லாமல் செய்யாமற்ஜெனித்த பாதகங்களும்உண்ணுமலுற்ற பழிகளும் அவர்களுக்கே யுண்டாகும்படியாய் பிதர்க்களினுடைய சாபம் நேர்ந்து வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் அளவுபடுத்தப்படாத நரகத்தை யடைவார்கள். அமாவாசையில்மூல

லயஞ்செய்து பிராமணனும்பி துர்தேவதைகளுஞ்சந்தோஷப்படு
ம்படியாய் அன்னமிட்டுத் தட்சணை தாம்பூலங்கள் தளர்ச்சியில்லா
மற்கொடுத்து மகிழ்வுறச்செய்தவர்கள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகியசா
ம்பவமூர்த்தியின் கருணைபெற்றுமகிழ்வதோடும் அவர்கள்பிதர்
க்கள் அடையமகிழ்வைச் சொல்லிமுடியாது. அதிலும்சமுத்திர
தீரத்திலாயினும் நதிக்கரையி லாயினும் பருவதங்களி லாயினும்
புண்புஷேத்திரங்களி லாயினும்சென்று செய்வார்களாயின்அவ
ர்களுடைய பிதர்க்கள் மெத்தவுஞ் சந்தோஷத்தை யடைந்து
பிரம்மஹத்தி முதலியபஞ்சமாபாதகங்களும் நிவாரணமாகி, யா
காதிகிர்த்தியங்கள் எக்கியங்கள் அளவுபடாத தானதருமங்கள்
செய்தபலன் கிடைப்பதன்றியும் ஞானமும் ஸைகடும். அப்படி
அமரவாசையிற்செய்யாமல் மவுடிகமா யிருந்துவிட்டவர்கள்எவ
ர்களோ அவர்களுடைய பிதர்க்களியாவரும் பிரமலோகமடைந்
திருந்தாலும் அவர்களை யாதொரு தயைதாட்சண்ய மில்லாமற்
பிடித்துக்கொண்டுபோய் எமகிங்கிலியர்களாலே இரவுரவாதிநா
கங்களிலே தள்ளுவதல்லாமலும் அவர் பரம்பரையிலுள்ள யா
வருக்கும் பிள்ளைகளற்று நாசமடையவும், கொள்ளியற்றுப்போ
கவும், கருக்களழியவும், நோய்கள் மேலிடவும் இரவுரவாதி நா
கங்களும் வாய்க்கும். இதல்லாமலும் கன்னிமாத முழுமதும்நித்
தியப்படியாய் பிதர்க்களைக்குறித்து ஓர் பிராமணனுக்கு அரிசி
காய்கறி பதார்த்தங்கள் கொடுத்தாலும் தேவதைகளுக்கு அபி
ஷேக முதலிய நிவேதனங்கள் பிதர்க்கள்பேராற் செய்தாலும்
மஹேசுரபூஜை செய்தாலும் அவர் புத்ரமித்ர களத்திராதிகளு
டனே வாழ்ந்து சுகிப்பார்

இதல்லாமலும், அந்தப்புரட்டாசி மாதங்களில் அமரபட்ச
சப்தமி துவாதசிக்கு முன்னும் அஷ்டமி திரயோதசிக்குப் பின்
னும் மூன்று பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அவர்களுக்
குப் பெரும்புண்ணியங்க ஞண்டாகி வாழ்ந்திருப்பார்கள். அவ்
வாறுநடத்தும்மஹாலயங்களில் உலோபமில்லாமல் தன்னுடைய
சக்திக்கிணங்கக் கொடுப்பதிலும் பால் பழம் சர்க்கரை வெல்லம்
எள்ளு கோதுமைபை பருப்பு முதலியவைகளைத் தளரில்லாமல்
பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் அப்படி கொடுக்கும்பதார்
த்தங்களில் தங்கள் மனமறிய எச்சிவனு மவைகளை இச்சியாம
லிருப்பதாகப் பார்த்துக் கொடுத்துச் சாப்பிடும்படியாய்ச் செ

ய்த புண்ணியர்களை பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரனெனுத் திரிமூர்த்
திகளும், சந்தோஷத்தையடைந்து வாழ்த்துவதோடும் சொர்க்க
மத்யபாதாளமென்னு முன்றுலோகத்தவர்களுஞ்சந்தோஷத்தை
யடைவார்கள். மேலும், அக்கன்னிகா மாதத்தில் தாய்தந்தையர்
வழியி னுண்டானவர்களைக்குறித்துத்தங்களாலியன்றமாத்திரம்
அன்னம் சட்சவை பதார்த்தத்தோடுந் தட்சணை தாம்பூலங்கொ
டுத்து, அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்து மஹாலயங் கொடுத்த பேர்
களுக்கு உண்டாக்கத்தக்க புண்ணியத்தைச் சொல்லவேண்டுமெ
தில்லை, மேலும்அம்மகாலயஞ்செய்வதற்கு மைந்தர்களிலாவிடின்
தன்னுடைய பத்தாவைக்குறித்து அக்கைம் பெண்ணை விருப்ப
வள் செய்யவேண்டும் அவ்வாறுசெய்தால் தட்சணை கொடுக்கா
மற் செய்யவேண்டும் மீறித்தெரியாமற் கொடுத்துவிடுவளாயின்
அவள்செய்திருந்த தருமமனைத்தும் விர்த்தப்பட்டு மரபுமொ
ழிந்து பிரம்மஹத்தி தோஷங்களுண்டாகி, இரவுரவாதி நாகத்
துக்கேதுவாம், அக்கன்னிமாத முழுவதும் செய்யவேண்டிய
மஹாலயங்களைச் செய்யாமல், இருந்து விடுவாராயின் அவர்கள்
முற்சொல்லிய கருமங்களுக்கு பாத்திரராவார்க ளென்பதைரிச்
சயமாக எண்ணவேண்டும், செய்தவர்களுக்கோவெனில், அநேக
சுகிர்தங்களும், மோச்சங்களும் கைவல்யமாம், ஆதலால் மாதா
பிதாக்க ளிறந்ததிதிகளிலே அவசியஞ்செய்யவேண்டும், செய்யா
மல், அசந்தர்ப்பம் நேரிடுமாயின், கடையாய்வரும்அமாவாசைத்
தினமாவது நடத்திவைக் வேண்டும்.

அப்படியும் நடத்துவதற்கு ஏதுவற்ற தாரித்திரராக விருந்
தால்,வசிட்டாத்வித விசாரமுடைய பெரியோர்களான பிராம
ணர்களிடத்திலாவது, பொருள்கேட்டுவாங்கிடத்தலாம் அவர்
கள் கொடாத பட்சத்தில், நல்லஸ்திதியையுடைய கூத்திரியரி
டத்திற் பொருளேற்று நடத்தலாம். அவர்களு மில்லையென்று
சொல்லுவாராயின் வாணிபஞ் செய்யப்பட்ட வைசியரிடத்திற்
பெற்றுநடத்தலாம், அன்னவருங்கொடாவிடில், மேழிச்செல்வத்
துக்குரிய வேளாளரிடத்திற் பெற்று நடத்தலாம், இவ்வகையா
வருமீயாமற் போவாராயின், மஹாலய சிராத்தத்தைக்குறித்து
அன்றுநல்ல கோக்களுக்குதன்னுலியன்றமாத்திரம் உணவுகள்
கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு மில்லாவிடில் கரடி, புலி, சிங்கம்
காட்டாண முதலிய விளங்கினங்கள் சஞ்சரிக்கும்படியாகிய கா

ட்டகத்திற்குச்சென்று தன்மரபினுண்டாகிய பிதூர்தேவதைகளையும் அதி தேவதைகளையும் நினைந்து, ஒ பிதூர் தேவதைளே! பாவியேன், உங்களுக்கு இன்று மஹாலயங்கொடுப்பதற்கு ஏதுவில்லாதவனாகவும், ஏற்கப்போன விடங்களினும் கிடைப்ப தரிதாகவுமிருப்பதால், என்செய்வேன் எவ்வாறுய்வேனென்று தனது உண்மை விளங்கும்படியாய், இருகண்களினின்றும் தண்ணீர் தாரைதாரையாய் பெருக, இருகரங்களாலும் வயிற்றிலும் முகத்திலுமறைந்து துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்துநின்றால், அப் பிதூர்தேவதைகள் யாவு மொருங்குகூடி நோக்கி, அந்தோ என் செய்வேனென்றால் இரக்கமுற்றுச் சந்தோஷங்களுண்டாகி அநேகமாயிரங்கோடி பிராம்மணஸ்மகிழும்படி மஹாலய சிரார்த்தஞ் செய்தசந்தோஷத்தையடைந்து அவனுக்கு அநேகம் வரங்களைக் கொடுத்துப்போவார்கள்.

அவ்வண்ணஞ் செய்யப்பட்ட மாதங்களிலே துன்பத்தைத் தராரின்ற சூதகமுதலிய இடையூறுகள் உண்டாயின் அன்றய தினம் நல்லதலங்களுக்குப்போய் அந்தமிக்குமளவும் அவணிரு ந்து வேதாகமங்களையுணர்ந்த பிராம்மணளுக்குபோஜனஞ்செய் துவைக்கவேண்டும், அவ்வாறு நடத்தாமற் கேவலமானவர்களுக்குச் செய்வித்தால் அதனைச் செய்விக்கப் பட்டவர்களுக்குக் க்ஷணமுண்டாகுமாதலால் அத்தினத்தில் பிதா பிரபிதா மகாப் பிரபிதா மாதா மகாமாதா, பிரபிதாமாதா இவ்வாறு பேர்களுக் கும் பிண்டங்கள்செய்து அதனோடு தருமபிண்டமுஞ் செய்ய வேண்டும். அதில் முன் சொன்ன ஆறுபேருக்கும் ஆறுபேர்க ளும் இரண்டு மரபுக்கு இரண்டுவிசுவதேவரும் ஒரு விஷ்ணுவு மாகிய ஒன்பது பேர்களுக்குஞ் ஷட்ரஸபோஜனஞ் செய்விக்க வேண்டும். அப்படிசெய்வதற்கில்லாதவர்கள் மாதாவின்கால்வழி க்கு ஒருவரும் பிதாவின்கால்வழிக்கு ஒருவரும் விசுவதேவரீரு வருக்கொருவரும் மகாவி ணுவுக் கொருவரும் ஆகிய நாலுபே ர்களுக்காவது உணவுசெய்துவைக்கவேண்டும், இதுபோல்மஹா லயத்தை நிறைவேற்று வானாயின் அவன் அநேகயாகாதி கிர்த்தி யங்கள் அக்கினிஹோத்திரங்கள் சாந்திராயண விரதமுதலிய தானதருமங்கள் தீர்த்தயாத்திரைகள் செய்தபலனோடும் பெரி யோர்களை தரிசித்தபலனும் வேதமந்திரபாராயணங்கள் இதிகா சமுதலிய புண்ணிய கதைகளைக்கேட்ட பலனும் பெற்றுபிரம்ம

லோகம் விஷ்ணுலோகமென்னும் இவ்விரண்டிலோகவாழ்வையும் பெறுவார்கள். மேலும் நித்தியகருமாகிய இம்மஹாலயத்தில் இஷ்டகாமிய போகபாக்கியங்களைப் பெறும்படியாய் அவர் ஞான டைய பிதர்தேவதைகள் ஆசிகூறுவதோடும் பூதப்பிரேத பசாசு கணங்களியாவும் அப்புண்ணியரைக்கண்டாற் காதவழி விலகிப் போம், ஆதலால் இந்த மஹாலய சிரார்த்தமிதிகளை வசிஷ்டர் வாக்கியப்படி தசரதமகாராஜன் செய்து ஸ்ரீமந்நாராயணர் முதலிய நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்று அநேக மேன்மைகளையடைந்தார். நளச்சக்ரவர்த்தியும் தனது மங்கையாகிய தமயந்தி தேவியைநீங்கி, சகிக்கப்படாத துன்பத்தை யறுபவிக்கும்போதும் அயோத்தியாபட்டணத்திலே தான்சேவகாவிர்த்தி செய்துகொண்டு வருகிறபோதும் தான் செய்யவேண்டிய மஹாலய சிரார்த்தத்தைத்தவறாம னடத்திவந்தபடியினாலே மறுபடியுந்தனதுமங்கையைக்கூடி அநேக போகபாக்கியங்களோடும் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவந்தான்.

இதல்லாமலும் அரிச்சந்திர மகாராஜனிடத்தில் விசுவாமித்திரனாவன் வஞ்சத்தினால் இராஜ்ஜியத்தைப் பறித்துக்கொண்டு அவன் பெண்டுபிள்ளையோடும் வனத்துக் கலுப்புகையில் அப்போது அவ்வேந்தன் மனைவியைக் காசிப்பட்டணத்தில்விலைப் படுத்தியும் தான் புலையனாக் கடிமைப்பட்டிடுப், பிள்ளையைப் பறி கொடுத்தும் பற்பல துன்பங்களுக் குரியவனாகவிருந்த காலையில் மஹாலய சிரார்த்தங்களைத் தவறாமல் நடத்திவந்தபலஹற்பழையபடி இராச்சியத்தைப்பெற்று சுகித்துக்கொண்டிருந்தார், இஃதல்லாமலும் தசரதகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தனது பத்தினியோடும் தம்பியாகிய இலட்சுமணனோடு சித்திரகூடப் பருவத்திலேயிருந்து பிதாவுக்குப் பதினென்குவருடமும்காலங்களிற்றவறாமல் மஹாலய சிரார்த்தங்களை நடத்திவந்ததனாலே இராவணதிராட்சதானை ஜெயங்கொண்டு சீதையின் சிறைவிடுத்து அயோத்தியா பட்டணம்வந்து சேர்ந்து பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவந்தார். அதன்றியும் குந்திமக்களாகிய ஐவர்களும் தமது பத்தினியாகியதுரொளபதையோடும் பன்னிரண்டு வருடம் வரையில் வனத்திற் றிரிபு போது மஹாலய சிரார்த்தங்களைத்தவறாமல் நடத்திவந்தமையினாலே அவர்கள் தாயாதிகளாகிய துரியோதனாதிகளை யெல்லாம்

முடித்து அஸ்தினுபுரியை பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டுவாழ்ந்திருந்தார்கள். இதுவுமல்லாமல் கவுதமர் அத்திரி வசிஷ்டர் பரத்வாசர் வேதவியாசர் பிருகு ஆங்கீரச அஷ்டவக்ரர்மிருகண்டேயர் காசிபர் முதலான இருடிகளும் முரிவர்களும் தபோதனர்களும் இந்த மஹாலய சிரார்த்தங்களை விதித்தகாலங்களில்தத்தம் தேவிமார்களுடனே தவறாமல் நடத்திப் பிதர்தேவதைகளிடத்தும் அதிதேவதைகளிடத்தும்பெற்றுக்கொண்டவாப்ரசாத மகிமைகளினாலே அணிமாவாதி அஷ்ட சித்திகளும் அஷ்டாங்க யோகங்களும் பரகாயப் பிரவேசங்களும் ககனமார்க்கத்திற் செல்லுந்தன்மையும் பெற்று ஆனந்த போகங்களையடைந்துமோட்சசாம்பிராச்சியத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரானபேர்களும் மஹாலயசிரார்த்தங்களைத் தவறாமல் நடத்துவராயின் மற்றபேர்கள் எப்படி நடத்திவைக்கவேண்டும், ஆதலால் மறைவிதியிலோதுங் கன்னிமாதங்களில் மஹாலயங் கொடாததனால் குச்சரதேசத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்த பரத்வாசனென்னும் பெயரினையுடைய பிராமணனது குமாரன் வேதநாதனென்பவன் வேதாளசொருபங் கொண்டுஇதுவரையினும் உன்னைப்பிடித்து துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்து உன்னைவிட்டு நீங்கி அவன் மோட்சத்தை யடைந்தபடியால், இப்போது உன்னுடைய துன்பம் நீங்கிவிட்டதன்றியும், உன்னைப் புரிதனாக்கியபடியால், நீ இதுமுதற் கன்னிமாதங்களிலே மஹாலயந்தவறாமல் செவ்வையாய் நடத்திக்கொண்டவருவாயே அநேகசெல்வங்களையதுபவிப்பாய், இத்தன்மையுடையபூத வேதாளங்களும் உன்னை அணுகமாட்டாது. போய்வரக்கடவை பென்று தத்தாத்திரேயரும் துராசாரனுக்கு விடைகொடுத்துச் சென்றபிறகு, தான் ததுக்கோடியிலே தீர்த்தமாடி விபூதி, ருத்திராட்சர் தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் துதித்து, தன்னுடைய பட்டணம்வந்துசேர்ந்து வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தான்.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரண்யர்களே ! பின்னர் தனது பட்டணத்திற்சேர்ந்து சுகித்திரானின்ற துராசாரன் தத்தாத்திரேயர் வாய்மையின்படி வேதப்பிராமணன் முதலிய பெரியோர்களுக்குத்தனது பிதர்க்களைக்குறித்து, மஹாலய சிரார்த்தங்களை

த்தவறாமல் நடத்திவைத்து, அதனால் அநேக போகபாக்கியங்களைப் பெற்று வாழ்ந்து, தறுக்கோடியிலே ஸ்நானஞ்செய்த பலத்தால் மோட்சவீட்டை யடைந்தான். ஆதலால், ஓ முனிவர்களே! இந்த தறுக்கோடியிலே மஹாலயஞ் செய்யாத பாபங்களையும், சூத்திராளுக்குச் சிவலிங்க பூசையால் வந்த பாபங்களையும், சிவ சொரூபத்தை விஷ்ணு சொரூபமாய்ச் செய்தவர்களுக்கு நேர்த்த பாபத்தையும், தேவர்களையும், தேவப்பிராமணன் முதலிய பெரியோர்களையும், தாய் தந்தையர்களையும், நிர்த்தனை செய்து, அதனால் சம்பவித்த பாபங்களையும், தன் மரபினர்களுடைய சொத்துக்களை யபகரித்து ஜீவனஞ்செய்து, அதனால் சம்பவித்த தோஷங்களையும், குருபத்தினி, தமயன்பத்தினிகளை இச்சித்த தினால் வந்த தோஷங்களையும் செய்ந்நிறி மறந்த தோஷங்களையும் தான் ஏறிச்சவாரி செய்த குதிரையையும், தான் வாசித்த சாஸ்திரங்களையும், தேவரூபச்சிலைகளையும், தடாகங்களையும், தருமாலையங்களையும், பிறருக்கு விற்பனை செய்தால்வந்த தோஷங்களையும், வேதசாஸ்திரப் பரிகாரங்களிலுந் தீரப்படாத பாபங்களெல்லாம், இந்த தறுக்கோடியை கண்டவுடனே, பஞ்சபஞ்சாயப் பறந்துபோய்விடுமாதலால் முனிவர்களே! அந்த ராமதறுக்கோடியிலே, இத்தன்மை பொருந்திய மகிமைகள், கோடாறு கோடியாய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதோடும், உலகின்கண்ணே ன்குஞ் சகல முனிவர்களும், சித்தர்களும், யோகிஸ்வர முதலிய தேவர்களுஞ் சக்ரவர்த்திகளும், மகாராஜாக்களும், பிரயாணப் பட்டுவந்து சேர்ந்து, தறுக்கோடியில் இடங்கிடைப்பதரிதாய், நெருங்கித் தீர்த்தமாவார்களாயினும், யாம் அதன்பெருமை என்னென்று சொல்லப்போகிறோம் ஆதலால் அச்சேதுவுக் கருகாயோங்குங் கந்தமாதன சார்பில் வழங்குஞ் சக்கரதீர்த்த முதலாக, இருபத்துநான்கு தீர்த்தம், தறுக்கோடிவரையில் மேன்மை பொருந்திய விளங்குவதோடும், அதற்கு மேற்பாலாகச் சேதுவிலே பாலோடை என்று ஓர் புண்ணியதீர்த்தயிருக்கின்றதென்று சூதமுனிவர் சொல்ல, அதைக்கேட்ட ஸயிசாரணயர்கள் முனிவரைப் பணிந்து, சுவாமி, தேவரீர் அத்தீர்த்தம் வந்த காரணத்தை அடியேங்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று வினவ, சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்

து ரா சா ர ச் ச ரி த் தி ர ம்

முற்றிற்று.

௨௨-வது,

பாலோடைதீர்த்த சரித்திரம்.

கேளுங்கள் ரைமிசாரண்ணிய வாசிகளாகிய முரிவர்களே, முன்னர் மகிஷாசுரனைச் சட்மாரஞ்செய்த தேவியானவள் குடி கொண்டிருந்த தேவிப்பட்டணத்துக்கு மேற்பாலாய் சேதுவில் புல்லாரண்யமென்றோர் வனமிருக்கின்றது, அவ்வாரண்யத்திலே ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தர்ப்பசயனஞ்செய்ததனாலே, அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயமும், புல்லக்கிராமமென்று ஓர் சேஷத்திரமும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பதால் அந்த சேஷத்திரத்தில் க்ஷீரகுண்டமென்று சொல்லப்பட்ட பாலோடையென்னும் ஓர் புண்ணிய தீர்த்தம் உண்டு, அத்தீர்த்தத்தைக் கண்ணினாற் கண்டாலும், அத்தீர்த்தத்திலோர் திவலை, மானவர்கள்மீது பட்டாலும், அதனைப் புகழ்ந்து பேசினாலும், அன்னவர்களுக்கு அஞ்ஞானங்களெல்லாமகன்று, அவர்கள் கருதிய இஷ்டபோக பாக்கியங்களும் அனேக யாகாதிகர்த்தியங்கள் செய்த பலனும் உண்டாமென்று சூதமாமுரிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட ரைமிசாரண்ய முரிவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, சுவாமி அப்பாலோடை என்னுந் தீர்த்தத்திற்கு என்னகாரணத்தால் அவ்வளவு மகிமையுண்டானதோ அதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்ட கருதமுரிவர் கூறுவார்.

கேளுங்கள் முரிவர்களே, முற்காலத்திலே முற்கலனென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் வேத முரிவருடைய அதுக்கிரகத்தினாலே விளங்கப்பட்டது, அதெப்படி யெனில், வேதாகமசாஸ்திரங்களை யெல்லாங் கரைகண்டவராகியும், மகாதபத்தையுடையவராகியு மிருக்கும் முற்கலமுரிவர் தெனசமுத்திரக்கரையிற் புல்லாரண்யமென்று வழங்கும், சேஷத்திரத்திற்கு வந்து நிர்மலமான மனத்தையுடைபவராய், மகாவிஷ்ணுவை நோக்கி அரிதாகிய தபமும் யாகமுஞ் செய்யும்போது ஸ்ரீவைகுண்டவாசகராகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் சந்தோஷத்தை யடைந்து தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ இலட்சுமி சமேதராய் கருடவாகனத்தி லெழுந்தருளி, முற்கலமகாமுரிவருக்குத் தியானந்தந்தார், அப்போது முற்கலமகாமுரிவர், ஸ்ரீவைகுந்தத்தைக் கண்டு கண் களித்து

மிகு பக்தியிறந்தோடும் வேதவாக்கியங்களாலுஞ் சகஸ்ர நாமங்களாலுந் தோத்திரஞ்செய்து கைகொட்டி ஆனந்தக்கூத்தாடி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்கராய், ஸ்ரீ மந்நாராயண மூர்த்தியினது பாதகமலங்களிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து கண்களினும், ஆனந்தபாஷ்பமானது தாரை தாரையாய்ச்சிந்த மகா உற்சாகத்துடனே ஸ்மரணைசெய்து நிற்கையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் கிருபாநோக்கத்தோடும், முரிவரைநோக்கிக் கூறுவார். வாராய் முற்கல மகாரிஷியே! நீயும் நமமைவேண்டி அருமையாகியதபங்களை யுஞ்செய்தமையால், யாம்சநேதோஷமடைந்து, உம்முடைய யாகத்தில் அலிர்ப்பாகம்பெறவேண்டி வந்தோமென்று சொல்ல, அவ்வுரையைக் கீட்ட முற்கலமுரிவர், ஆனந்தசாகரத்துட்டோய்ந்தவராய்க் கூத்தாடி, அண்டசராசங்களை யெல்லாம் உண்ட அழகிய வாயினாலே அலிர்ப்பாக முண்ணவேண்டு மென்று சொன்ன வாக்கியத்தை நினைந்து நினைந்து, ஆனந்தத்தை யடைந்தவராய் அம்புராசி என்று சொல்லுந் திவ்யவனங்களும் பதார்த்தங்களும், மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவாதளெல்லாம் மகிழும்படியாய் பக்குவஞ்செய்தமர்த்தி மறுபடியுந் தோத்திர வசனமாய், சுவாமியே! தேவதார்த்த மூர்த்தியே! தேவரீருடைய அருமணைக்கால் எனது தேவியும் யானும் கிருதார்த்த ராகிவிட்டோம் நாங்கள் இப்புல்லாரான்ய சேஷத்திரத்தி விருந்துசெய்த தபமும் ஈடேறியதால் மகாயோகிகளாகிய மார்க்கண்டேயர் பிரகலாதர் முதலிய சித்த புருஷாள் பரமபாகவதாள் இவர்களுடைய இருதயமும் அடியேனுடைய யாகசாலையும் ஒத்திருக்கும்படியாய்த் திருவுளங்கொண்டு ஆட்கொளளவந்ததே போதும் போதுமென்று பாரிஜாத சண்பக மந்தாரமுதலிய புட்பங்களினாலே அர்ச்சனைசெய்துபின்னர் சுகந்தமுலாவுஞ் சந்தன களபகஸ்தூரி முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைக்கொண்டு பதாதிக்கசபரியந்தம் மகாவிஷ்ணுவுக்குத்தியிர்த்து யாகத்திற் குற்றமற்றதாய் விளங்கும் அலிர்ப்பாகமணித்து முற்கலமகாமுரிவர் உபசாரஞ்செய்ய அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் மாவலிச்சக்ரவர்த்தியினிடம் முன்றடிமண்கேட்டுத் தாரையேற்ற கரங்களினாலே அலிர்ப்பாகத்தை வாரியுண்டு மகிழ்வடைந்தார்.

அவ்வாறு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி யானவர் முற்கலமுரிவர் நிமித்தம் அலிர்ப்பாகமுதலிய உணவுகளை யுட்கொள்ளுவதைச் சுகலதேவர்களும் பெரியோர்களும்கண்டு ஆனந்தத்தை யடைந்

தார்கள். அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் சகல அண்டபிண்ட சராசரங்களும் அவற்றிலடங்கிய உயிர்களும் திருப்தி யடையும் படியாய் உணவுகொண்டருளிச் சந்தோஷமடைந்து கூறுவார் வாராய் முற்கலமகாரிஷியே உமதுவிஷயத்தில் யாம் மிகவுந்திரு ப்தியடைந்தமையால் இனிஉமக்குவேண்டியதைக்கேளுமென்று சொல்ல, அப்போது முற்கலமுரிவர் ஜகதீசனை நோக்கி சுவாயி கல்லைப் பெண்ணுக்கிய தேவரீரது பதாம்புயங்கள் கடைபேன் செய்த யாகசாலைபை மிதித்ததே பெரும்பாக்கியமன்றோ, இன் னம் வேறேயான் என்ன விரும்பப்போகின்றேன் ஆயினும் இன் னம் நாயேனுக்கு ஓர் ஆசையிருக்கின்றது அஃதுயாதெனில்குரி யோதயமுதல் அஸ்தமிக்குமளவும் அஸ்தமாம் முதற் குரியோ தயமளவும் இடைவிடாமல் தேவரீரைக்குறித்து வேதங்களாற் கூறப்பட்ட க்ஷீரயாகம் பண்ணவேண்டுமென்று எளியேன் சிந் தையிலுத்தேசித்தவண்ணம் அதற்குத் தளர்வில்லாமற் பால் கொடுப்பதற்கும் பசுக்களும் அவைகளுக்குப் பாலுங்குறைவின் றிப் பெருகவேண்டியதாய் எண்ணமிருப்பதால் அவையீடேறச் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட, அதற்கு வைகுண்டநாதன் சந் தோஷத்தை யடைந்து தெய்வலோக விசுவகர்மனை வரும்படியா ய்ச் சிந்தையில் நினைத்தார்.

அப்படி நினைத்தமாத்நிரத்தில் உடனே விசுவகர்மன் அதை யறிந்து அக்கணமே தெய்வலோகத்தினின்றும் நீங்கிப் புல்லார ண்யம்வந்துசேர்ந்துஸ்ரீவைகுண்ட நாதனைக்கண்டுவணங்கினான். வணங்கின விசுவகர்மனைப் பார்த்து, விஷ்ணுவானவர், ஓவிசுவகர் மனே, இவன் பரிசுத்தமாயிருக்கும் படியாய்கற்களினாற்படிகள் பரப்பி, உன்னதமாயிருக்கதக்க ஓர் தடாகம் உண்டு பண்ணித் தருவாயென்று ஈட்டினையிட, அதுபோல் விசுவ கர்மனுர் தடா கத்தைக்கட்டிமுடித்தார். அதைப்பன்னகசபனன்கண்டுசந்தோ ஷங்கொண்டு, பொன்னுலகத்தில் வசிக்குஞ் சுரபி என்னும் பசு வை வரும்படியாய் நினைத்த மாத்நிரத்தில், அச்சுரபியும் அது போல்வந்துசேர்ந்து மகாவிஷ்ணுவைக்கண்டு வணங்கி தோத்திர ன்செய்கையில், விஷ்ணுவானவர்குரபியைப்பார்த்துவாராய்சுரபி யே, இப்புரிதராகியமுற்கல மஹாரிஷியானவர் க்ஷீரயாகஞ்செய் பக்கருதியதால், அந்தயாகம் நிறைவேறுமளவும் நீ அந்தி சந்தி இரண்டுவேளையினும், இத்தடாகத்தைப் பாலினாலேவிரப்பிவைக்

கக்கடவையென்று உத்தரவு கொடுக்க, அவ்வாறே சுரபியும், அத்தடாகம் நிறையும்படியாய்த் தனது மயிலே விளங்குகின்ற ஓர் முலையினாலே பால் நிரம்பும்படியாய்ச் செய்ய, அதைக்கண்ட மகா விஷ்ணுவஞ் சந்தோஷத்தை யடைந்து, இதுவுமென்றைக் குறித்துச் செய்கின்ற யாகமாகையால், எப்போதும் இம்முரிவரிடமிருந்து இத்தடாகத்தை நிரப்பிக்கொண்டிருக்க கடவையென்று கட்டளையிட்டு பின் முற்கல முரிவரை நோக்கிச் சொல்லுவார். வாராய் முற்கலனே, உமக்கு இந்தச் சுரபியானது எப்போதும் குறையின்றிப் பால்கொடுத்து வரும்படியாயும், இத்தடாகம் நம்முடைய திருப்பாற்கடலுக்குச் சமானமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கு மாதலால் இதுமுதல் இத்தடாகத்தில், தீர்த்தமாரும் பேர்களுக்கு அவர்களைப் பற்றிய அஞ்ஞானமியாவாமகன்று நமது லோகத்தைத் தருவதோடும் இதற்குக் கூராகுண்டமென்றும், பாலோடை என்றும் பெயர் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

மேலும் நீ இதில் ஒங்கும் பாலினாலே நினைத்த யாகங்களை முடித்து, பின்னர் நம்முடன் வந்து கலந்திருக்கக் கடவையென்று வாக்களித்து, தேவர்களோடும் மகாவிஷ்ணுவாணவர் ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்கு எழுந்தருளினார். அதுமுதற்சுரபியானது விஷ்ணுவின் உத்திரவிற்படி தளர்வில்லாமல் தடாகத்தைப் பாலால் நிரப்பிக் கொண்டிருக்க, முற்கலமுனியும் அப்புல்லாரண்ய சேஷத்திரத்திலே வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில், ஒருநாள் அவருடைய தேகத்தைப் பாம்பானது தனது சட்டையை மாற்றினதுபோல மாற்றி எறிந்து தனது தேவியுந்தானுமாய் விஷ்ணுசொருபம் பெற்று ஸ்ரீவைகுண்டவாழ்வைச் சேர்ந்தார்.

கேட்டீர்களோ நாமச்சாரண்யர்களே! இப்பேர்க்கொத்த மகிமை பொருந்திய பாலோடையின் பெருமையை யாவராற்சொல்லி முடியுமாதலால், அப்புண்ணிய தீர்த்தமாடினபேர்களுக்கு, அநேக புண்ணியங்கள், யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்த பலன் கிடைப்பதோடும், ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவின் பாத கமலங்களும் சொந்தமாம் ஆதலால் முன்னொருகாலத்தில் இந்தப்பாலோடையிற் கத்தருவென்று சொல்லப்பட்டவள் தீர்த்தமாடித் தனது பெருந் துன்பங்களைப் போக்கினாளென்று சூதமாமுரிவற்சொல்ல அதைக்கேட்ட நாமச்சாரண்யர்கள், சுவாமி, அக்கத்தருவெ

ன்பவள் யார் அவளுக்கு என்னவிதமாய்த் துன்பஞ் சம்பவித்
தன அவைகளை யெல்லாம் அடியேங்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்
தருள வேண்டுமென்று கேட்க சூதமுரிவர்கள் வினவியவைக்குச்
சிந்தை மகிழ்ந்து கூறுவாராயினர்.

பாலோடைச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

கத்துருச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முரிவர்கள் ம
றைவிதியிற் கூறும் கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம்
கலியுகமென்னும் நான்கு யுகத்தில், முதல்யுகமாகிய கிரேதா யு
கத்தில், சிரு.சீ.டி கர்த்தாவாய் விளங்கும் பிரமனுக்கு கத்துரு
வென்றும் வினதையென்றும் இரண்டு பெண்களுண்டு அப்பெ
ண்களை காசிபமகாரிஷி என்பவருக்கு பாணிக்கிரகணஞ்செய்து
கொடுத்திருந்ததில், மூத்தவளாகியகத்துரு என்பவள் வயற்றில்
அனந்தன், வாசகி, தக்ஷன் முதலிய அஷ்டமாநாகங்களும், இ
ளையவளாகிய வினதை என்பவள் வயற்றில் கருடன், அருணன்,
கரடி, கீரி, கூகை, மான் முதலிய சத்துருக்களாகிய ஜெந்துக்க
ளும் பிறந்து, பாதாள லோகத்திலும் பூலோகத்திலும் வாசஞ்
செய்துக் கொண்டிருந்தன அப்படி யிருக்கையில் கத்துருவும்
வினதையும் அந்தரங்கமாய் இல்லத்திலிருந்து வாழ்ந்து வரு
நாளில், ஒருநாளிரண்டுபேரும், மாலைப்போதில் வேடிக்கையார்
த்தமாய் பூங்காவனத்திற்குப்போய் சுகந்தமுலாவும் மலர்களைப்
பறித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் தெய்வலோகத்தினின்
றும் தேவராஜனுடைய உச்சைச் சிரவாவென்னும் புரவியானது
அவ்வனத்துக்கு நேராய் அந்தர மார்க்கத்திற் பறந்து போகிற
போது அதைக்கண்ட கத்துரு வென்பவள் வினதையை நோக்
கி, அடி தங்காய் அதோடகனத்தின் கண் பறந்து போகுங் குதி
ரையின் வால் கறுப்போ வெள்ளையோ வென்று கேட்க, அத
ற்கு வினதையானவள் தன் தமக்கையை நோக்கி, அடி அக்

அக்கச்சி அப்புரலிக்குவால் சுத்தவெண்மைபா யிருக்கிறதென்
ருள், அதற்குக் கத்துருவாகிய மூததான் அடிதங்காய் நீ சொ
ல்லுவது அபத்தம், அதற்கு வால் கறுப்பெனருள்.

இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் தர்க்கஞ்செய்து பின்பு தங்களு
க்குள் உண்மையைச் சொன்னவர்களுக்குப் பொய்சொன்னவர்
கள், அடிமையாகிறதென்றுசபதஞ் செய்துக்கொண்டவர்களைப்
தங்கள் வீடுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கையில், கத்துரு வெண்பவன்
தங்கைக்குத் தெரியாமல் இரகசியமாய் தனது பிள்ளைகளாகிய
அனந்தன், வாசுகிஎன்னும் பாம்புகளைவருவித்து, தங்களிரண்டு
பேருக்குள் நடந்திருக்கிற சபதவார்த்தையைத் தெரிடப்படுத்தி
அப்புரலியின்வாலை உங்களுடைய விஷத்தினுற் கறுப்பாகச் செ
ய்துவைக்க வேண்டுமென்று தாயானவள் சொல்ல, அதைக்கே
ட்ட நாகங்கள் கோபித்து தாயைநோக்கி, ஒ! அம்மணி! நீ தே
வஸ்திரீயாயிருந்து பொய்வார்த்தை சொன்னது தகுதியல்லவே
என்றமறுத்துச்சொல்ல உடனே இந்நாகங்களின் தாயாகியகத்
துருவெண்பவனுக்குக் கோபம் பிறந்து அவைகளைப் பார்த்து
நீங்கள் என் பிள்ளைகளாயிருந்தும் என்வாக்கைப் பழுதுவரும்
புடியாய்ச் செய்ததனாலே நீங்களியாவரும் இதற்குநான்காவது
யுகமாகிய கலியுகத்திற் பரிசுஷித்து மகாராஜனுற் செய்ப்பட்ட
சர்ப்பமாகத்தில் நாசப்படக் கடவீர்களென்று சபித்தாள். அச்
சபத்தை ஏற்றவைகளிற் காற்கோடக னென்னும் பாம்பானது
பயந்து தாயை நோக்கி, ஒ! அம்மணி! யான் உன்மனம் போற்
செய்து வைக்கிறேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட தாயான
வள் அந்நாகத்தேநோக்கி நீ அவ்வாறு செய்வாயெயாகில் அந்த
மாகத்தினின்றும் நாசப்படாமல் உயிா பெறக்கடவைபென்று
வாழ்த்தினாள். அவ்வாழ்த்து தலைப்பெற்ற கார்க்கோடக னென்
னுஞ் சர்ப்பமானது தெய்வலோகத்துக்குப் போய் அங்குள்ள
புரலிபைக்கண்டு சினேகித்து, அதினுடைய வாலைத் தனது கிஷ
த்தினுற் கறுப்பாரும்படிச் செய்து பிறகு அவனின்றும் மீண்டு
தனது தாயாகிய கத்துருவெண்பவனிடத்தில் வந்துசொல்லிச்
சந்தோஷிக்கச்செய்து தனது இருப்பிடமாகிய பாநானலோகம்
போய்ச் சேர்ந்தது.

அப்பால் கத்துருவெண்பவன் தனது தங்கையாகியவின்மை
யை அழைத்து, வாராய் தங்கையே நாயிருவருஞ் செய்திருந்த
சபத்தின்படி தெய்வப்புரலியினுடைய வாலைப் பரிசுஷிக்கவே
உக

ண்டியிருப்பதால், அதனோடும் சிந்தாமணியையும், மகாலட்சுமி யையும் அபிராவதத்தையும், சந்திரனையும் உச்சைச்சிரவா வெ ன்னும் அப்புரவியையும், தேவலோகத்துக்குப்போய்ப் பார்த்து வருவோ மென்று வினாதையை அழைத்துக்கொண்டுகூரப்பிவி னிடம்வந்து சேர்ந்து அங்கே உலாவிக்கொண்டிருந்த தெய்வப் புரவியைப் பார்க்கும்போது அதன்வால் கறுப்பா யிருக்கக்கண் டு, வினாதையை சபதத்தின்படி கத்துரு வென்பவள் அடிமைப் படுத்திக்கொள்ள, அதுபோல் அவளுஞ் சம்மதித்து அடிமைப் பணி செய்து வருகையில் அவள் புதல்வனாகிய கருடன் தபத்தி லிருந்தும் மீண்டு, மகா உத்தண்ட கெம்பிர சவுரிய பராக்கிரம த்துடனே சகலருங்கண்டுதுதிக்கும்படியாய் வருகையில், தனது சொரூபத்தை ஒழிக்கக்கொண்டு தாயாகிய வினாதையையும் பெ ரியதாயாகிய கத்துருவையுங்கண்டு வணங்கினான். அவ்வாறு வணங்கியபோது, கத்துருவென்பவள் மனதில் வினாதை நமக்கு அடிமைத்தொழில் செய்வதால் அவளுடைய பிள்ளைகளும்நம க்கு அடிமைகளாகவேண்டு மல்லவோ வென்றுயிரிசித்தவளாய் கருட்டிப்பார்த்துச் சொல்லுவாள், அடா கருடனே, நீ எனது பிள்ளைகளாகிய சர்ப்பங்களை உனது பிடரியிற் றாக்கிக்கொண்டு போய்ச் சகலலோகங்களையும் காண்பித்து வருவாபென்றுசொ ல்ல, அதுகேட்ட கருடன் நமதுபெரிய தாய், தனதுபிள்ளைகளு க்கு உலகங்களைக் காட்டும்படியாய் கருப்பத்தோடுங் கூரியவா ர்த்தைபென்று மனதில் வஞ்சகம் வையாமல், அவ்வாறே சர்ப்ப பங்களைஎல்லாந் தனதுபிடரியிற் றாக்கிக்கொண்டுபோய் சகல லோகங்களை யுங் காண்பித்துக்கொண்டு வருகிறபோது, சூரிய மண்டலத்திற் சூரியனுடைய வெப்பத்தினாலே அந்நாகங்கள்சகி க்கமாட்டாமல் அவதிப்படுவதை கருடனானவன் பார்த்து தேவ ராஜனைச் சிறதிக்க அஃதுணர்ந்த இந்நிரன், சித்திரசேனனெ ன்னு மேகத்தையழைத்து மழை பெய்யும்படியாய்க் கட்டளை யிட, அதுபோல்மழைத்துளிகளை மேகமானதுபெய்துவர, அப் போது அந்நாகங்களுக்குத் தீபசோபங்க ளெல்லாந் தீர்ந்து பழையபடி கெம்பிரத்தை யடைந்து இருக்கையில், கருடன்சர் ப்பங்களைக் கொண்டுவந்து தனது பெரிய தாயாராகிய கத்துரு வென்பவளிடத்திலிட, அவளும் தனது பிள்ளைகளைப் பார்த்து மகாகந்தோஷத்தை யடைந்தவளாய்ப் பின்னுஞ் சொல்லுவார் தன், அடா கருடனே, நான் தேவலோக முதலியவைகளைப் பார்க்

க்கவேண்டி யிருப்பதிலே உந்தாயாகிய வினதையின் பேரி
லேழிக் கொள்ளுகிறேன், நீ இன்னொருவிசை சர்ப்பங்களை எடு
த்து உன் தோளிற்போட்டுக்கொண்டு வருவாயென்றுசொல்ல,
அதைக்கேட்ட கருடன் இதென்ன இவள் கிஞ்சித்தேனும் மிர
க்க மில்லாமல் அடிமைத் திறம்போற் பேசுகின்றான், இது பாது
காரணமென்று தனதுதாயைக்கேட்க, அதற்கு அவள் தாயா
கிய வினதையும் கருடனைப்பார்த்து, அப்பா புத்திரனே! எங்கள்
னிரண்டுபேரும் தெய்வலோகப் புரவியாகிய உச்சைச்சிராவனெ
ன்னும் புரவியானது ஆகாயத்தில் வரக்கண்டு அதன்வால் நான்
வெண்மையென்று சொன்னேன், உனதுபெரிய தாய் கருநிற
முடைய தென்றாள் அதன்மீது ஒருவர்க்கொருவர் தர்க்கங்கள்
நேரிட்டுத் தோற்றவர்கள் கெலித்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொ
ழில் செய்கிறதென்று சபதம் பண்ணி அப்புரவியைப் பரிசுஷித்
தும்படியாய்ப் போய்ப்பார்த்தபோது கற்பப்பாகவிருந்தமைபால்
தோல்வியடைந்த யான் அடிமைசெய்து வருகிறேனென்றுசொ
ல்லி வியாகூலப்பட்டாள்.

அவ்வுரைக்கேட்டு கருடனுந் துன்பமடைந்து, கோபித்து
நிற்பதைக்கண்ட வினதை கூறுவாள். வாராய் அப்பாபுத்திரனே
இனி நாம் அழுது ஆவதென்ன ஆனபடியிலில், நீ உனது பெ
ரிய தாயாரையும், அவளுடைய பிள்ளைகளையும் நோக்கி ஒருவா
ர்த்தை கேட்பாயாகஅது யாதெனில், நானும் எனதுதாயும்உங்
களுக்கு அடிமைப்பட்டு பணிவிடை செய்து வருவதால், எங்க
ளுக்கு ஒர்குறையுமில்லை, ஆயினும் இந்தச் சபத வார்த்தைக்கு
எப்போது விமோசன காலமென்று நீயாய் கேட்பதுபோலக் கே
ட்டு வருவாயென்று சொல்லியனுப்ப, அவ்வாறே கருடனுஞ்சம்
மதித்து, கத்துருமுதலியசர்ப்பங்களை நோக்கி, ஒ அம்மணிஎன்
தாயானவள் செய்தவாக்குவாத் தப்பிவிட்டபடியால், நான்கள்
உங்களுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்கின்றோம், இதற்கு விமோ
சனம் எப்போதென்று கெருடன் கேட்க அதற்கு கத்துரு வா
னவன் கருடனைப்பார்த்து அடாகருடனே! பாற்கடலிற் கடைந்
தெடுத்த தேவாயிர்த்தத்தை நீ கொண்டுவிந்து எனக்கும், என்
பிள்ளைகளுக்கும் கொடுப்பாயாகில், அத்தினமேஇச்சபதம்நீங்கி
எப்போதும்போல் வாழ்ந்திருக்கலாமென்றுசொல்ல, அவ்வார்த்
தையைக்கேட்டகருடன், அப்படியேயாகட்டு மென்று, கத்துரு
வினிடத்தில் விடைபெற்றுத் தன் தாயாகிய வினதையிடம்வந்து

கத்துருவினது அபிப்பிராயத்தைத்தெரிவித்து யான்போய்அயி
ர்தங்கொண்டுவந்து கொடுத்து, அடிமைதோழினை நீக்குகிறேனெ
ன்று சொல்லித்தன் தாயாரிடத்தில், ஓ அம்மணி, நான் பெரிய
தாயின் பிள்ளைகளாகிய விஷ்ணுத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு
லோகா லோகங்க ளெல்லாம்போய்த் திரிந்து வந்தமைபால், தே
கமானது வருந்தி, மெத்தவும் பசியாயிருப்ப்தால், என்பசி பட
ங்கும்படியாய் உணவுஎங்கேயிருக்கின்றது சொல்லுவாபென்று
கேட்க, அதற்கு வினதையானவள் கூறுவாள்.

அப்பா புத்திரனே! நீ போகும்படியாகிய வழியில் சமுத்திர
ரக்கரைக்கருகிலிருக்கும் ஆரண்பத்தில், ஸ்த்ரீகளும், புருஷர்
களுமாய்க்கூடி வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் பாபிகளாகிய வேடு
வர்களில் ஒருபிராமணன் ஒரு வேடிச்சியைகூடிச் சுகித்துக்கொ
ண்டிருப்பதால்: அவ்வேதியன் பாதகனாயினும் நிரம தேஜசோ
டுங் கூடியவனாதலால், அவனை மாத்திரம் நீக்கி, மற்றவர்களைபெ
ல்லாங்கொன்று, உன் பசிரோயைத் தணிப்பாபென்று வினதை
பாணவள்சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட கருடன் சந்தோ
ஷத்தைபடைந்து தாயினிடம் விடைபெற்று விசுவரூபங் கொ
ண்டு மகா பராக்ரமத்துடனே ஆகாயவீதியிற் கிளம்பி வரும்
போது அன்னைசொன்ன உரையின்படி அவ்வாரண்பத்திலே
அநேகங்கோடானுகோடி ராட்சதாள் பெரியோர்களாகியதபோ
தனர்களை பெல்லாம் இயிசை செய்த தோஷத்தால் வேடுவராக
ஜனித்து அக்கானகத்தில் வாசஞ்செய்து வருவதால் அவர்களைக்
கண்ட கருடன் வடவா முகாக்கினியைப்போற் சீறி எழுந்து,
தனது கால்களிலுள்ள கூர்மைபொருந்திய நகத்தினாலும் முக்கி
னாலும் செட்டை களிலுந்தாக்கி மோதியும் பத்தல் பத்தலாய்ப்
பிளந்தும், முக்கினாற்கொத்தியும், செட்டைகளிலுள்ள காற்றி
னூல்திசாதிசைகளிற்போய் விழுச்செய்தும்கால்வேறு, கைவேறு
உடல்வேறு, தலைவேறுகச்செய்தும் பிடித்து விழுங்குகிறபோது
தனது அன்னை உரைத்த பிராமணனையும் அடையாளம் தெரி
பாமல் விழுங்கும்போது கருடனுடைய கண்டத்தில் அக்கினிச்
சுவாஸ்பாய் பிரம்மதேஜசு சொலித்தமைபால், உடனே இதை
ன்ன காரணமென்று பயந்து விழுங்கிபதைக் கக்கிய மாத்திரத்
தில் பிரம்மணன் உயிரோடிருந்தமைபால் கருடனைக்கண்டுஅச்
சங்கொண்டு நடுங்கிக்கூறுவான்,

ஐயா கருடனே நான் ஒரு வேடுவஸ்தீரையச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தேனாலால் இப்போது என்னை இரட்சித்ததுபோலாவனையும் ரட்சிக்க வேண்டுமென்று பணிந்துகேட்க அப்போதுகருடன் கருணைகூர்ந்து அந்த பிராமணனைநோக்கி ஓய் பிராம்மணரீ உனது பிராம்மணீகந்தப்பி எவ்வாறு நடந்தபோதிலும் பிரம்மதேஜசுபொருந்தி யிருக்கின்றபடியால் நீயும் உனது ஸ்திரீயும் ஓடிப்போய் விடுங்களென்றுகூற, அவ்வுரையைக்கேட்ட பிராம்மணன் சந்தோஷத்தையடைந்து, அப்படியே தானும், தனது நேசியாகிய வேடிச்சியும் ஓடிப்போய் விட்டார்கள். அப்போது பிராமணனைக் கருடனானவன் தூக்கிக் கண்டம்வரையில் விழுங்கிக் கக்கின்படியால் தனக்கு சிரமுதற் கண்டம்வரையில், பிரம்மதேஜசுபொருந்தி தவளநிறமாய் வெளுத்தது, பின்பு அங்குள வேடர்களையெல்லாம், சங்காரஞ்செய்து பதினாயிரம், இருபதினாயிரம் முப்பதினாயிரமென்றும் அளவிறந்தபேர்களை யழித்துப் பட்சணம்பண்ணி அதாஹதப்படுததி அக்கணமே அவணின்றர் தனது தந்தையாகிய காசிபர் தபஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கும் வனத்துக்குவந்துசேர்ந்து தாதையைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து தங்களுக்குள் நடந்திருக்கும் வர்த்தமானங்களையும், இப்போது தான்வந்த காரியத்தையும் சொல்லியதல்லாமலும், தனது பசியின் பொருட்டு வழியில் வேடுவரைக்கொன்று தின்றதையும்புலப்படுத்தி இன்னம் எனது பசி தணிபாதிருப்பதற் பசிராய் தணியும்படியாய் அதுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு மென்றுகேட்க, அப்போது காசிபா கருடன் கூறியதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சி கொண்டு சொல்லுவார்.

அடாபுத்திரனே நீ போகும் மார்க்கத்திலே மகா விசாலம் பொருந்தியதாகவும் பார்ப்பதற்கு பயங்கரமாகவும், சமுத்திரத்தைப்போல விளம்பமென்னும் பெயருள்ள ஓர் தடாகமிருக்கின்றது அத்தடாகத்தில் விபாவசுவென்னுமோர் பிராம்மணன் தனது தம்பியாகிய சுப்பிரதீக னென்பவனோடு பொருள்விஷயத்தைப் பற்றி ஒருவர்க்கொருவர் விகாதம்நேரிட்டு அடித்துக்கொண்டும் கோபமடங்காமல் ஒருவரையொருவர் சபித்ததிற்பேரில், அவர்களில் விபாவசுவென்னும் பெரியவன் மூன்றுயோசனை உபரமும் பத்துயோசனை நீளமுமாகிய முதலையாகவும் இளைபவன் சூது யோசனை உபரமும், பன்னிரண்டியோசனை நீளமுள்ளபாண்டியாகவும் பிறந்து முதலையானது குளத்திலும் பாண்டியானது வனத்தி

அமிருந்து, ஓர்நாள் ஜலம் அருந்தும்பொருட்டு, குளத்துக்குவந்த தம்பிராகியயானையை முதலையாகிருக்குத் தமயன்முன் கொண் டிருந்த மாற்சரியத்தை விடாமல் ஜலத்துக்குவந்த யானையைப் பிடித்துவிடாமற் போராடிக்கொண் டிருக்கின்றபடியால் அவர்க ளைப்பெடுத்து பட்சணஞ்செய்து உன்பகிளோயைத் தணிப்பாயெ ன்று தந்தைசொல்ல, அதைக்கேட்ட கருடன் மகாசுந்தோஷத் தையடைந்து தந்தையைவணங்கிவிடைபெற்று, ஆகாயவீதியில் எழும் மகா உச்சாமத்தோடும் வருகிறபோது விளம்பமென்னும் பொய்கையில் தனது தந்தை உரைத்தவண்ணம் யானையையும் முதலையும் ஒன்றுக்கொன்று இழுத்துக்கொண் டிருப்பதைக் கண்டு கருடனுனைவன் பூமிபிற்றழ்ந்து தனது இரண்டுகாலினற் யானையையும் முதலையையு மிடுக்கித்துக்கி மறுபடியும் ஆகாய வீதியிற்கிளம்பி அதைவைத்து பட்சணஞ்செய்வதற்கு இடங் கிடைக்காமற் றேடிக்கொண்டு வரும்படியாகிய மார்க்கத்தில் அநேகங்கிளைகளோடும் விழுதுகளோடும் தளிர்த்து நூறுயோச னை உபரமும் நூற்றைம்பது யோசனை விஸ்தாரமுள்ள ஓர் ஆல விருட்சமானது உரோகணிபென்னும் நாமதேயத்துடன் வளர்ந் திருப்பதைக்கண்டு, இவ்விருட்சத்தின் மீதிறங்கி இதைப் பட் சணஞ்செய்வோமென் றெண்ணங்கொண்டவராய் மெதுவாய் அம்மரத்தின் மீது இறங்கும்போது, அம்மரத்தின் கிளைகள் கருடனையும் அவனும் கொண்டுவாப்பட்ட வஸ்துக்களையுஞ்சும க்கமாட்டாமல் முறிந்து நில்த்தினமேற் சாயும்போது அக்கிளை களிலே வாலகில்யரென்னு முகீஸ்வரரான் தலைமூய் நின்றநிட் டைசெய்து தேகாபிமானமற்றுத் தம்மை மறந்திருப்பதைக் கரு டன்கண்டு, திடுக்கிட்டு அடடா இந்தகிளைகள் நில்த்தின்பேரில் விழுமாயின் அதிற்றெங்கும் முகிவர்களுக்கு அபாயம்வந்துசம்ப விக்குமேயிறகு என்செய்வோமென்று சிந்துத்து அக்கிளைகள் பூமிபிற்சாயாமுன்னம் நூற்றைம்பதின்காது விஸ்தாரமுள்ள அத னைத்தனதுமுக்கினால் தூக்கிப்பின்பு யானையையும்முதலையையுந் தன்னிரண்டுகாலினாறு மேற்றிக்கொண்டு ஆகாயவீதியிலெழும்பி வருகையில் அவன் தந்தையாகிய காசிபமகாரிஷிபானவர் கண்டு அடாசதனே நீ ஏந்திவரும் ஆலங்கிளையிலிருக்கும்முனிவர்களு ற்கு அபாயம்வராதபடி அதே இருக்கும் இரண்டு பருவதங்களு ற்குமத்தியிற் கொண்டுபோய் வையென்றுசொல்லஅவ்வார்த்தை ன்றுக்கேட்ட கருடன் அவ்வாறே கொண்டுபோய் மகாவிஷாசம்

பொருந்திய அவ்விரண்டுபருவதங்களுக்கும் மத்தியில் தூக்குச் சட்டம் போட்டதுபோல வைத்துவிட்டு, அப்பர்வதத்தின்சிகரத்தில் தாண்டொண்டுவந்த பட்சணங்களை வைத்துக்கொண்டு, பூரணமாய்ப் புசித்து, பின்பு, அவனின்றங்கினம்பி, மகா உற்சாகத்தோடுஞ் சிறகுகளை வீசிக்கொண்டுவருகிறபோது, தெய்வலோகத்தில் உற்பாதமான சில அவசகுணங்கள் காணப்பட்ட மையால் அதுகண்ட தேவராஜன், அஃதென்ன காரணமென்று சிந்தித்து விபாழபகவானையழைத்து ஐயா சுவாமிகளே! ஒருக்காலு மில்லாத இந்த அவசகுணங்கள் இன்று காணும் காரண மியாதென்று கேட்க அதற்கு விபாழபகவான் கூறுவார்,

கேளுமையா தேவராஜனே, முன்னமோர் காலத்திலே காசிப மகாரிஷிபானவர் யாகம்பண்ண வேண்டி இந்திராதி தேவர்களையும் முனிசுவார்களையும், இருடியர்களையும், காந்தர்வ கின்னர்களையெல்லாம் வரவழைத்து, யாகத்துக்குண்டான சாமான்களைக் கொண்டுவரும் படியாய். அவர்களைத் தனித்தனியே அனுப்பிவைக்கையில், அப்போது ஒரு அங்குஷ்டப் பிரமாணமாய் விளங்கப்பட்ட வாலகிலிய மகாரிஷிகள் அத்தேவர்களுடன்கூடித் தாமும் சமுத்துகளொடித்துப் பெரிதான சுகைமையக் கட்டித் தலையிலே வைத்துக்கொண்டு வருகிறபோது, அம்மார்க்கத்தில் ஓர் மாட்டின் குளம்படி பதிந்து, அதிற் ஜலம் நின்றிருப்பதனால், அதிலே வாலகிலியர் இடறிவிழுந்து சமையோர் புறஞ்சாயத் தாம் அங்குளம் படியில் நின்ற ஜலத்தில் அழுந்தி எழுந்திருக்கமாட்டாமல், தவித்துக்கொண்டிருப்பதை நீகண்டு நகைக்க, அப்போது அம்முரிவருக்கு கோபம்பிறந்து, இந்தயாகத்துக்குரிய காசிபருடைய பிள்ளைகளால் நீங்கொல்லார் துண்பப்பட கடவீர்களென்று சபித்தார். அவ்வாறு சபித்ததுபோல காசிபர் வயிற்றிற் பிறந்திருந்த கருடனானவர். சத்தருவினதையினியித்தம் இங்ஙனமிருக்குந் தேவாமிரதத்தைக் கொண்டிபோவதாய் வருகின்ற கருடனாலே உங்களுக்குத் துண்பமுண்டாக போகின்றபடியால், தற்சகுணங்கள் காணப்படுகின்ற தென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட தேவராஜன் மகாபயமடைந்து அக்ஷிபகவான் முதலாகிய அஷ்டதிக்குப் பாலர்களையும் பார்த்து கூறுவான்.

ஓ தேவர்களே ! காசிபமகாரிஷியினுடைய பிள்ளையாகிய கருடனானவன், தேவாயிர்த்ததைக் கொண்டுபோய் வருகின்றபடியினாலே நீங்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நின்று அவனை இவ்விடம் வரவொட்டாமற்றாத்தி, ஜெபங்கொள்ளுகளென்று சொல்ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட தேவர்கள் அவரவர்களுக்குரிய கத்தி, கட்கம் தோமரம் பிண்டிபாலம், பாசம், அங்குசம், தண்டம் வில் வேல் முதலிய ஆயுதங்களை யெல்லாமெடுத்து மகா உக்ரத்தோடும், தேவாயிர்த மிருக்குமிடம்போய்ச் சேர்ந்து அதனை எறும்பு மொய்த்துக் கொண்டவைபோல், அமிர்த்ததைச் சுற்றிக்கொண்டு மகாஜாக்ரதையோடு மிருக்கையில், கருடனானவன் மகா உக்ரத்தோடும் வருகிற வேகத்தால் பரவதங்கள் முதலிய வெல்லார் தலை சீழாகச்சாய்ந்து திசாதிசைகளிற் போய்விழவும், நட்சத்திரங்களுதிரவும் லோகாலோகங்களெல்லாங் கிடுகிடு என்று தத்தளிக்கவும், தெய்வலோகம் வந்து சேர்ந்தான். அவ்விதமாய் வந்த கருடனுடைய உருவத்தைக்கண்ட, இந்திராதி தேவர்களெல்லாஞ் சிந்தாகுலராய் எப்படியாமோ வென்று சிந்தித்து, அவரவர்கள் ஆயுதங்களோடும் அமர்செய்ய யெதித் தார்கள்

அப்படி யெதிர்த்த தேவர்களுடனே கருடனானவன், உக்ரத்தோடுந் தனது செட்டைகளையுதறிக் கிளம்பியாய்ந்து, காலாகங்களினாலும், மூச்சினாலும் செட்டைகளினாலும் தேவர்கள் எறிய்ந்த ஆயுதங்களைப்பொடித்து அவர்களையுந் கால்வேறு, கைவேறு உடல்வேறு சிரம்வேறுகச் சின்னப்பிண்ணப்படுத்தி செட்டையில் உண்டாகிய காற்றினால் திசாதிசையிற்போய் விழும்படியாய்ச் செய்கிறபேறு, ஈரோழுபதினன்குலோகத்திலுள்ள யாவரும், ஒருதட்டிலிழுந்து, ஒர்த்தட்டில்மாற சொற்க மத்தியபாநாளமென்னு மூன் லுலோகங்களுக் கீழ்மேளாய்ப்புரள, அஷ்டதிக்குகளுக் காற்றாகியப்போற்பறக்கச் சிறகிலுள்ள காற்றின் விசையினால், அல்லோகல்லோலப் படுகிறபோது அதைக்கண்ட தேவர் தயிரிபம்விடாமல் அவரவர்கள் விற்களைவளைத்து காண் பூட்டி வில்வினிடமாய் அனேகக் கூர்மைபொருந்திய வாள்னைக் கணக்குமிதழில்லாமற் றெடுத்த பாணவருஷம் பொழுகையில் வினதைநினை குமாரனாகிய கருடபகவான்கண்டு அவர்கள் விடுத்தபாணங்களை யெல்லாம் தனது செட்டைகளை லடித்துப் ஊபாடி பொடியாய்த் தகாவிற் படியும் படிச்செய்து பிள்ளை காற்றினால் பூமியிலே தூசியடல்

மெழும்பி, ஆகாயவீதியையுந் தேவர்களுடைய கண்களையும், சமுத்திர ஜலத்தையும், வறட்டிச் சேறுபடுத்தி, அஷ்ட கெஜங்களும் வாய்விட்டலறவும் அஷ்டமாநாகங்களும் விஷங்களைக்கக்கித் துன்புறவும், ஆதிசேடன் தோள் சாய்க்கவும், பயங்கரமாகிய போர்செய்யும்போது பன்னிரண்டுகோடி சூரியர்களும், இரண்டுகோடி அசுவினிதேவதைகளும், எட்டுகோடி அபிரவர்களும், பதினொருகோடி ருத்திரரும்ஏகோபிதன் ஒன்றாய்க்திரண்டிசமுத்திரம்போல் கருடபகவானை வந்துவளைத்து தங்கள் தங்கள் விற்களைவளைத்து, காளமுகிஎன்னும், மேகத்தைப்போற் பாணமழை சொரிந்தார்கள்.

அப்படி பாணப்பிரயோகஞ்செய்யுந் தேவர்களைக் கண்ட கருடபகவானுனவர், வீரபத்திரன், ஆயிரமுகங்கொண்டு தக்க னுடைய வேள்வியை தகர்க்கப் பிரவேசித்ததுபோல், அக்கினி பொறிகள் குழிர்குழிரென்று பறக்குமபடியாய் கர்ச்சித்து அட்டகாசஞ்செய்து, தாழ்ந்து நெருங்கும்போது, கருடபகவானுடைய கோபாக்கினிகளையுஞ் சிறகினால் ஒங்குவ காற்றையுந் தேவர்கள்கண்டபயந்து எதிர்திற்கமாட்டாதவர்களாய் சிங்கத்தைக் கண்ட யானைகளைப் போலும் சூரியனைக்கண்ட பனிக்கூட்டம் போலும், அவரவர்களுடைய சவுரிய பராக்ரமங்களெல்லா மொழிந்து, பலதிக்கிலுஞ்சிதறி ஒடிப்போகையில் அப்போதுகருடன் மகா உற்சாகத்தோடும் அங்குள்ள அமிர்தகலசத்தை எடுக்கும் பொருட்டு, நெருங்கியது எவ்வாறிருந்த தெனில் ஸ்ரீ வைகுந்த வாசனாகியமகாவிஷ்ணுவின் கரத்திலிருக்கும் சுதரிசனமென்னுந் திகிரியைப்போல், கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் மகாஉகரத்தோடும் நெருங்கி அக்கலசத்தைக்கண்டு, அதில் காளகோடி விஷம்பொருந்திய சர்ப்பவருவத்தோடு இரண்டு ராட்சதாள் அந்த அமிர்தத்தைப் புசித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, கருடபகவான் கோபங்கொண்டு தனது விசுவரூபத்தை யொடுக்கிச்சிறியஉருவமாய், சிறகுகளிரண்டையுங் கூட்டிக்கீழேதாழ்ந்து தன்னுடைய மூக்கினால் அந்த இரண்டு சர்ப்பங்களையும் தூக்கிக் கால்நகத்தினால் ஊன்றிப்பிளந்து, அவைகளின் உயிரைவாங்கி அவ்விரண்டையும்புசித்து மகாபராக்கிரமத்தோடும் அக்கலசத்துக்குச்செய்திருந்த கவசங்களைஎல்லாம் வேறுவேறுக்கி கெட்பிரத்தோடும் அவ்வமிர்தகலசத்தை காலினி விடுக்கித் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பி வருகிறபோது திருப்பாற்கடலில் சயனஞ் செய்

துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீவைகுந்த வாசகராகிய மகாலிஷ்ணுவா
னவாரிந்து தான்சயனித்துக் கொண்டிருந்த சயனத்தினின்றும்
நீங்கி, கருடபகவானுக் கெதிரில் வந்துநின்று அவருடையஉருவ
த்தையும் புஜபலபராக்ரமத்தையுங்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு
உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேள் தருகுரோமென்று சொல்ல
அவ்வார்க்கதையைக் கருடபகவான் கேட்டுச்சந்தோஷங் கொண்
டவனாய் ஸ்ரீமந்ராராயண மூர்த்தியைத்துதித்து கூறுவான்.

சுவாமி! தேவரீர்சதாகாலமும்அடியேன்பேரில் எழுந்தருளி
வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு
பகவான் திருவுளமகிழ்ந்து அப்படியே கொடுத்தோம்நீயும் நம
க்கு அதுபோல் வாக்குத்தத்தஞ் செய்வாயென்றுகேட்க. அதற்
குக் கருடபகவான்சுவாமியை அந்தக்கரண சத்தியோடும் நோ
க்கி, சுவாமி அடியேன்தேவரீரது பாதப்பணியினின்றும் அகலா
துவாகனமாகவும் துவசமாகவும் இருப்பேனென்றுசொல்லமகா
லிஷ்ணுவானவர் மெத்தவுந் திருப்தியடைந்து பின்னுங் கருட
னுக்கு அநேகவரப்பிரசாதங்களைக் கொடுத்துப்போய் வருவா
யென்று விடைகொடுக்க அவ்விடையையேற்ற கருடன் ஸ்ரீ வை
குந்தநாதனை வணங்கி அவணின்ற ஆகாயவீதியிற்கிளப்பி, தே
வாமிர்த்தத்தைக்கொண்டு போகும்போது முன்னங் கருடபகவா
னுல் அடிப்பட்டு மெலிந்து ஒடிப்போன தேவர்களால் அறிந்த
தேவராஜன் மகாசினங்கொண்டு தனது வச்சிராயுதத்தோடும்
கருடனைவந்துமறித்து, அடாதேவர்களுக்கென்று நியமித்துவை
த்த அமிர்த்தத்தை நீகொண்டு போகவல்லனோ வென்றுஅதட்டிக்
கெருடபகவான்மீது தனது வச்சிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செ
ய்தான் அதுகண்ட கருடன் தேவேந்திரனைப் பிரயோகஞ் செய்
யப்பட்ட வச்சிராயுதத்தைத் தனது சிறகுகளினூற்றட்டிவிட்டுப்
புன்சிரிப்போடுந் தேவேந்திரனைப் பார்த்துக் கூறுவான்.

ஓய் தேவராஜனே, நீ உனது வச்சிராயுதத்தை என்பேரிற்
பிரயோகித்துப் பிரயோசன மில்லாமற்போய் விட்டதே வீணி
லேன்பிரயாசைப்படுகிறாயென்றுசிரித்துக்கூறி, அதிவேகத்தோ
டுந் தனது இருப்பிடம் நோக்கிச்செல்ல, அதுகண்டவாசவன் மா
ச்சரியத்தையடைந்து, இவன்மகாபராக்ரமனாதலால், இவனை

ஜெயிக்க முடியாதெனக் கருதியும் மறுபடியும் தனது வச்சிராயுதத்திற்குவேண்டிய மந்திரசத்தியைக்கொடுத்து, அவனுடைய சிறகைவெட்டிச்சாய்த்து வரக்கடவைபென்று பிரயோகித்தான் அப்படி பிரயோகித்த வச்சிராயுதமானது, மகாவுக்ரத்தோடும் திசா திசைகளெல்லாம் நடுங்கும்படியாய் ஜொலித்துக்கொண்டு வரும் வேகத்தைக்கண்ட கருடபகவான் புன்சிரிப்போடும் தனதுசெட்டையால் வச்சிராயுதத்தை வந்ததிசைசெரியாமற்போய் விழும்படியாய்த் தட்டிப்போட்டு அங்கெகிர்த்த தேவர்களெல்லாமறிய ஒரு வார்த்தைசொல்லுவான். ஓய் 'தேவராஜனே உண்ணப்போல் அநேகமாயிரம்இந்திரர்கள் வந்தெகிர்த்து, அவரவர்க்குரியவச்சிராயுதங்களையெல்லாம் பிரயோகஞ்செய்காலும்ஒரு இமைப்போதில் அவைகளை பொடித்துக்காற்றிற் பறக்கச்செய்யும் வல்லப மெனக்குண்டாயிருப்பதால், நீயேன் விணிப்பிரயாசையெடுத்துக்கொண்டு அவமானப்பட்டுப்போகின்றாய், அந்தோ உனது பதிக்குப்போய்ச் சேருவாயென்று சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இந்திரன் கூறுவான்.

வாருமையா கருடபகவானே, நாங்கள் பிரயாசையடைந்து சம்பாதித்த அமிர்தத்தை நீ கொண்டுபோய் இதராளுக்குக்குக் கொடுப்பாயாகில், அவர்கள் அதை உண்டு, நரை, மூப்புமுதலிய யாவும்ரீங்கி, அதிகவலுவைப்பெற்று எங்களை மகிபாமல் வந்தெகிர்த்து துன்பப்படுத்து வர்களன்றோ, அதனால் உனக்குவரும் பிரயோசனமென்ன இருக்கின்றது ஒன்று பில்லையே. ஆதலால் நீ அதைக்கொண்டுபோகாமல் எங்கனிடங்கொடுத்துப் போவாயென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட உவணமூர்த்தியானவர் சந்தோஷங்கொண்டு உம்பர் நாதனைப்பார்த்துக் கூறுவார், வாருமையா தேவராஜனேஎனது தாய்மார்களிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர்சபதவார்த்தைகள்பேசி அவ்வாறு நடந்துவருவதால்அவரைநிரவேண்டி எனது பெரிய தாயாகிய கத்துருவென்பவள், தனது பிள்ளைகளாகிய அனந்தன், வாசுக்கி, தக்கன், சங்கன் குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகனென்னும் எட்டுப்பிள்ளைகளுக்கும் தேவாயிர்தத்தைக் கொண்டிவந்து கொடுத்தால், எங்கள் அடிமையை நீக்குகிறேனென்று கூறியிருப்பதால், அவை நீரவேண்டி யான் கொண்டு போவதற்கு நீ மெத்தவும் வருத்தப்படுகின்றபடியால், நான் ஒருவராததை சொல்லுகிறேன் சேனாம், அதுயாதெனில் லோகத்திற் சர்ப்பங்களுக்குரிய விஷாக்

கினியைப்பற்றி எனக்குஞ்சித்து அச்சமுள தாதலால், அது இதுமுதல் தீரவேண்டி என்னைக்கண்ட சற்பங்களுக்கெல்லாம் வலுவழிந்து, விஷமுங்கெட்டு, நிர்ஜீவனாய் போகும்படியாய் ஒர் வாரத்தருவையாகில் அதைப்பெற்ற யான் எனது பெரியதாயின் உரைப்படி, இந்த அமிர்தத்தைக் கொண்டுபோய் அவர்கள் முன்னிலையில் வைத்துவிடுகிறேன், நீ என்னுடன் மாயவுருவங்கொண்டுவந்திருந்து. அமிர்தத்தை அவர்கள் அருந்தாமுன்கொண்டுவந்து விடுவாயென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட இமையவர் வேந்தன் சந்தோஷத்தையடைந்து ஐயா கருடபகவானே, நீ கோரிய வண்ணம் வரமளித்தேன ஆதலால் இதுமுதல் உனக்கு சர்ப்பங்களால் யாதொரு துன்பமும் தீரிடாமல் சுகஜியியாய் வாழக்கடவையென்று கூறிப்பின்பு தான்வாயு சொருபமாய் கருடபகவான் பின்செல்ல, உவணமூர்த்தியாகிய கருடபகவான் மகாஉற்சாகத்தோடும், ஆகாயவீதியிற்கிளம்பித்தனதுபெரியதாகிய சதுருவினது அரண்மனைவந்து சேர்ந்து, பெரியதாயையும், அவளுடைய பிள்ளைகளையும்பார்த்து, ஓ அம்மணி! உனது வாக்கியத்தின்படி இதோ தேவாயிர்தங்கொண்டுவந்தே னாதலால், ஒப்புக்கொள்ளுவாயென்று தர்ப்பைபைத்தரையிற் பரப்பி, அதன்மீதுதான் கொண்டுவந்த அமிர்தகலசத்தை வைத்தான். அப்படி வைத்த அமிர்தகலசத்தைக் கண்டகத்துருவும், அவள் பிள்ளைகளுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்து. கருடனைப்பார்த்துக் கூறுவார்கள்.

வாராயப்பா! நீ எங்கள் எண்ணத்தின்படியாய் மெத்தவும் பிரயாசையெடுத்துக்கொண்டு, பெறுதற்கரிய தேவாயிர்தத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தபடியால், இன்றுமுதல் நீயும், உனது தாயாகிய வினையையும், அடிமைப்பணியினை, உங்களிச்சையின்படியாவாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற விடைகொடுத்தனுப்பிப் பின்கத்துருவானவள தனது பிள்ளைகளாகிய சர்ப்பங்களை நோக்கி, அப்பா பிள்ளைகளே, உங்களுடைய கூட்டத்தார் எங்கெங்குஞ்சஞ்சரிக்கின்றார்களோ அவர்களையெல்லாம் வரவழைத்து யாவரும் இவ்வமாதத்தைப்பகுந்து புசியுங்களென்று சொல்ல. அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நாங்கள் அவரவர்கள் பந்துக்களையும் புத்ரமித்ரர்களத்திராதுகளே யெல்லாம் அழைத்துவரும்படியாய்ச் சொல்லும்போது கருடபகவான் அவர்களைப்பார்த்து ஓ சர்ப்பங்களே உங்களையும் உங்கள் தாயாரையும் இதுமுதல் உங்கள் தாத்தையாகிய காசிபர் தனதுபணியிடைக்கு விருமபாமல் வெறு

சேதுவ்ஸ்தலபுராண வசனகாவியம். ௨௮௫

த்து நீக்கக்கடவதென்று சபித்துவிட்டுத் தானும்தனது தாயா கிய வினதையும் தமது இல்லம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

அக்காலையில் இவைகளையெல்லாம் வாயு உருவமாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த இந்திரன், இதுதான்சமயமென்று அவ் வமிர்தகலசத்தைமாண்பயால், ஒருவருமறியாம லெடுத்துக்கொ ண்டி அந்தர்த் தானமாகப் போய்விட்டான். அப்படியிருக்கும் போது, அவர்களைக்கூட்டிவரச்சென்றசர்ப்பம் பூலோகத்திலே புற்றுகளினிடத்திலும் மரப்பொந்துகளினிடத்திலும் மலைகளிட த்திலும், குகைகளிடத்துஞ் சஞ்சாரஞ்செய்து கொண்டிருந்த சர்ப்பங்களைப்பெல்லா மழைத்துக்கொண்டு வந்து தேவமிர்தத் தைப்பார்க்கிறபோது காணாமையினால் எங்கும் தேடிப்பார்த்து மகாவியாகுலத்தை யடைந்து, அந்ததேவமிர்தத்தைக்கொ ண்வெந்து வைக்கும்போதும், அதைக்கவர்ந்துக்கொண்டுபோகு ம்போதும், அதனடியிற்பரப்பியிருந்த தருப்பையின்பேரிற்றுளி துளியாய்ச், சிந்தித்திருப்பதைக்கண்டசர்ப்பங்கள் அதைஅடர் ந்து தம்மம் காக்குகளினிலே அவ்வமிர்தத்தை நக்குகிறபோது அத்தருப்பைப் புல்லினுடைய கருக்குகள் நாவுகளிற்றுக்கி, நா வுகள் இருபிளவாய் பிளந்துபோக, அதைக்கண்ட சர்ப்பங்க ளெல்லாம பயந்து, நடுநடுங்கி ஒடிப்போய் விட்டன ஆதலால் அதுமுதல் ஓ முடிவர்களை, உலகின்கண் உள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நாக்கு இருபிளவாக இருமபதோடும், அவ்வமிர்தம் தருப்பையி ன்மீது சிந்தினைமயால் அத்தருபைக்கு புரிதமும், மகிமையும், உண்டானது, கருடனும தபஞ்செய்யப்போக, அதுகண்ட வின தையானவள், தனது பர்ததாவாகிய காசிபரிடத்து வந்துசேர, கத்துரு வெண்பவளும், அதுபோலவே வந்தாள்.

அப்படி வந்தவர்களைக்கண்ட காசிபருக்கு அப்போது கத் தருவுக்கு கருடனால் நேர்த்திருக்குஞ் சரபத்தினது தன்மையா ல்தேகமனைத்தும் அக்கினி சுவாலைப்பாற் கொதித்துப் பொங்கி ப்புழுக்கத்துடனே தனது மூத்த பாரியாளாகிய கததுருவைப் பார்த்து அடிபெண்ணே, நீயும் உனது தங்கையும், ஒருநாய்வய ற்றிற்பிறந்தவர்களாக விருந்தும் உடன்பிறந்தாளென்றும் இளை யாளென்று ம கிஞ்சித்தேனும் இரக்கமில்லாமல், அநீதமாய்பொ ய்வாராததையொன்று ஏற்படுத்தி, உண்கொடுமைக்கு தக்கதாய்,

உன் வயற்றிற் பிறந்த பாம்புகளாலே அவ்வார்த்தையை நிறைவேறச் செய்து, வினையை அடிமைகொண்டபடியால், மகாவஞ்சகியாகிய நீ என்கண்முன்வரவேண்டாம், போய்விடுவாயென்று கடிந்து உறியதைக்கேட்ட கத்துருவானவள் பயந்து நடுங்கிக்கருத்தழிந்து, யாதுந்தோற்றுவளாய் காசிபருடைய பாதகமலங்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, அநேகதோத்திரஞ்செய்து, அடியாள் செய்த பிழையைப் பொறுத்தாட்கொள்ள வேண்டுமென்று வணங்க அதைக்கண்ட காசிபர்கத்துருவைப்பார்த்து, அடிபெண்ணே! நீ இளையானே அடிமைத்தொழில் புரிவதோடும், இந்திராதி முதலிய யாவருக்கும், இம்சைகளைக்கொடுத்து, அநேக முயிர்களை மடியும்படியாய்ச் செய்ததனாலே உனக்கும் பெருந்துன்பமாகிய இரவுரவாதி நாகங்கிடைக்கும் ஆதலால், அத்துன்பத்துக்குரிய உன்னுடன் நாம் கூடியிருக்கலாகாது இதல்லாமலும், இப்போது நீமெத்தவும் பரிதாப்பபடுகின்றபடியால், உனக்கு வேறேசாபங்கொடாமல் மன்னித்தேன், என்கண்முன்வராமற் போய்விடுகிறதே உத்தமமென்று கூறினாள்.

அதைக்கேட்ட இளையாளாகிய வினதை என்பவள், காசிபருடைய பாதகமலங்களிற் பணிந்துசுவாமி, என்னுயிர்த்துணையாகிய தேவரீர், அடியாட்களின்மீது இவ்வாறுகோபித்தால், பின்பு எங்களுக்கு கதிபென்ன யிருக்கின்றது ஏதோ எனது தமக்கை யானவள் தெரியாமையாற் செய்த குற்றத்தை, தேவரீர், திருவுளங்களிந்து, பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பணிந்து, நிற்பதைக் கண்ட காசிபர்கருணைசாரந்து, மனக்களிப்போடும் வினதையை நோக்கி கூறுவார் வாராய்ப்பெண்ணே வினதாய், உன் தமக்கையாகிய கத்துருவானவள் உனக்குச் செய்த கொடுமையெல்லாம், பொறுத்தது மன்றியில் அவளேவேண்டி இவ்வளவு இரக்கப்படுகின்றமையால் அவளுக்கு இப்போது நேர்ந்திருக்கும் தோஷம் யாவும் அகன்றாலன்றோ நம்முடன் சேர்ந்திருக்கலாமென்று சொல்ல அவ்வாய்மையைக்கேட்ட வினதையானவள், சுவாமி அவனைப்பற்றியிருக்குத் தோஷங்கள் தீரும்படியாய், தேவரீர்பரிசாரஞ் செய்பவேண்டுமென்று கேட்க அப்போது காசிபர் வாராய்பெண்ணே வினதாய், உனது தமக்கையைப்பற்றிய தோஷங்கள் தீரவேண்டுமாயின், பூலோகத்திலோங்கும் பாதகண்டகந்த மாதனத்தில், பாலோடையென்று சொல்லப்பட்ட ஓர் புண்ணிய தீர்த்தயிருக்கின்றது, இப்புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குப் போய்ச் சங்க

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாவியம். ௨௮௭

ற்பவிதிப்படி கத்துருவானவள் தீர்த்தமாடுவாளாயின்; அவள் செய்தகொடுமைகளெல்லாமகன்று கிருதார்த்தையாவளென்று கூற அதைக்கேட்ட கத்துருவென்பவள் சந்தோஷமுற்றவளாய் பர்த்தாவினிடத்தில் விடைபெற்று அவ்வாறே போய்தீர்த்தமாடிவருகிறேனென்று பிரயாணப்படும்போது ஆகாயத்தினின்றும் ஓ கத்துருவே நீ உன்பிள்ளைகளாகிய சர்ப்பங்களோடுஞ்சென்று அப்பாலோடையில் தீர்த்தமாடினால் உன்னைப்பற்றியவினை நீங்குமென்று அசுரீரியோத அவ்வாய்மைபைக்கேட்ட கத்துருவும் அதுபோல் தனதுபிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு புல்லாரண்யசேஷத்திரம்போய்ச்சேர்ந்து அவ்வினாங்கும் பாலோடையில் தீர்த்தமாடி எழுந்திருக்கையில் மறுபடியும் ஆகாயத்தினின்றும் ஓ கத்துருவே நீயும்உனதுபிள்ளைகளும் இப்புண்ணியதீர்த்தத்தில்வந்து மூழ்கினமையால் உங்களுடையபாபங்களெல்லாம்நீங்கும் புதிதானீர்களென்று, அசுரீரிகூற அதைக்கேட்ட கத்துரு சந்தோஷமடைந்து, பிள்ளைகளோடும், அவ்விடமிருந்து பிரயாணப்பட்டுக் காசிபரிடம் வந்துசேர்ந்து, வினதையோடும், காசிபருக்குவேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தாள் கேட்டிருக்கோ நைமிசாரண்யமுனிவர்களே, இப்பேர்க்கொத்த மகிமைபொருந்திய பாலோடையின்பெருமையை யாவராற்சொல்லமுடியும். இதல்லாமலும் அச்சேதுவில் கவிதீர்த்தமென்றோர் புண்ணியதீர்த்த மிருக்கின்றதென்று சூதமுனிவர்கொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் முனிவரைப்பணிந்து, சுவாமி! தேவரீர் அடியேங்களுக்கு அந்தக்கவிதீர்த்தத்தின் பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர்கொல்லத்தொடங்கினார்.

க த் து ரு ச் ச ரி த் திர ம்.

முற்றிற்று.

௨௩-வது,

க வி தீ ர் த் த ச் ச ரி த் தி ர ம்.

கேளுங்கள் நாயகரண்பவாசிகளாகிய முனிவர்களே பரத கண்டத்திண்பாகத்திலோங்கும் கங்கமாதனகிரிச்சார்பில் வானரங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட கவிதீர்த்தமென்றோர் புண்ணியதீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தமானது ஸ்ரீராமசந்திரனும் வானராதி களும் இலங்கையில் இராவணதிராட்சதர்களையெல்லாஞ் சங்காரஞ்செய்து விபிஷணனுக்குப் பட்டங்கட்டியபின்னர் சேதுமார்க்கமாய்க் கந்தமாதனத்துக்குவந்து இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து அவ்விதிந்தின் முன்னிலையில் வானரங்களெல்லாங்கூடி ஒர்தடாகம் உண்டுபண்ணி அதற்கு வரப்பிரசாதங்கட்டளை இட வேண்டுமென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்யும்போது, ராமச்சந்திரன் சந்தோஷங்கொண்டு சகலவானரங்களுடனும் சகலதேவர்களுடனும் சகலமுனிசுவராள்முதலியதபோதனர்களுடனும் அத்தடாகக்கரையில் வந்துசேர்ந்து கவிக்கூட்டங்களைப்பார்த்துக் கூறுவார் வானுங்கள்வானரங்களே, இந்தத்தீர்த்தத்திலிஸ்நானஞ்செய்யப்பட்டபேர்களுக்கு கங்கையமுனை சரஸ்வதிமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்கள் ஆடினபலனும், நான்கு வேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண்புராணங்களை அறிந்தபலனும் பார்வதிசமேதனாகிய பரமசிவனையும் மகாலிஷ்ணுவையும் பிரம தேவனையும் பூசித்தபலனும் அநேகந்தபங்கள் சந்திராயணங்கள் விரதங்கள் ஹோமங்கள் யாகங்கள் எக்கியங்கள், பண்ணியபலனும் கிடைக்கக்கடவதென்று வரமனித்தவராய்த் தீர்த்தனது தேவிமுதலியவர்களுடனே சங்கற்பவிதியின்படித் தீர்த்தமாடுகையில், சகலவானராதிகளும் பிரமதேவர்முதலியவர்களும் கருடகாந்தருவசித்தவித்திபாதர் நாகராகாயவாசிகள் போகபூமியர்சாரணர் அத்திருபிருகு கவுதமர்கண்ணுவர் கௌசிகர்வியாசர் பரீசர் சனகர் நாரதர் முதலானயாவரும் அக்கவிதீர்த்தத்திற் சங்கற்பவிதியின்படிமுழ்கி சந்தியாவந்தனமுதலிய நியமநிஷ்டைகளை, முடித்துக்கொண்டு சகலநஞ்சந்தோஷத்துடனே ஸ்ரீராமமூர்த்தி மனமகிழும்படியாய் அத்தடாகத்துக்காசீர்வதித்தார்கள்.

இப்படி அநேக வரப்பிரசாதங்களை பெற்று விளங்கப்பட்ட அத் தீர்த்தத்தில் முழுவினபேர்களது எத்தன்மை பொருந்தியபாவங்களைபுர்தொலைத்து மேலான புண்ணியத்தைத் தருவதோடும் இஷ்டபோகத்தை யறுபவித்து புத்திரமித்திர களத்ரா திகளுடனே வாழ்ந்துகொண்டிருந்து முடியில் புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவார்களாதலால், அப்பேர்க்கொத்த மகிமைபொருந்திய அக்கவி தீர்த்தத்திலே ஒருகாலத்தில் ஆடகலோகத்திலிருக்கும் அரம்பையானவன் விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினால் கல்லாயிருந்தவன் இக்கவிதீர்த்தத்தில் முழுவின பெருமையினால் சாபவிமோசனமாகிப் பழையபடி தெய்வலோகத்தைச்சேர்ந்து சுகமாய் வாழ்ந்துவந்தாளென்று சூதமுரிவர்கொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்ய முனிவர்கள் முனிவரைப்பார்த்து சுவாமி அந்த அரம்பைக்கு என்னகாரணத்தால் விசுவாமித்திரர் சாபங்கிடைத்ததும் பிறகு அவள் கவிதீர்த்தத்தில் மூழ்கும்படியாய் நேரிட்டதும் அடியேங்களுக்கு ஆதியோடந்தமாய்த் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று வினவிப்பணிந்த முனிவர்கள்மேற்கிருபையுள்ளவராய் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யர்களே, கௌசிகர்குலத்திற்காகிய வயற்றிற்பிறந்த விசுவாமித்திரராஜனென்பவன் மகா புருபல பராக்ரமசால்யாகவும் இரதகஜதூரகபதாதிகள் சூழும்படியாய் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒரு நாள் சகலசைந்தியங்களுஞ் சூழும்படியாய் தனது பட்டணத்தைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டு தண்டகாரண்யத்துக்குப்போய் நானாதி மிருகங்களின்மீது வேட்டையாடிச் சூரியவெப்பத்தால் மெலிந்து தாபசோபத்தோடும் வருகிறபோது, அவ்வனத்திற் பஞ்சுசெய்துகொண்டிருந்த அருந்ததிசமேதராகிப் வசிஷ்டமகாரிஷிபிரானவர்கண்டு, கோசிகராஜன்முதலிய சைந்தியங்களுக்கெல்லாம் தெய்வலோகத்துக் காமதேனுவை வருவித்து ஓர்கணப்போதில் அறுசுவையுண்டியும்கந்தப்புட்பதாம்பூலாதிகளுங்கொடுத்துமனமகிழும்படியாய்ச் செய்கையில், அக்காமதேனுவினது பெருமையைக்கண்ட விசுவாமித்திரவேந்தன் அதன்மீது இச்சைகொண்டு வசிஷ்டரைநோக்கி இக்காமதேனுவை எனக்குநல் கவேண்டுமென்றுகேட்க, அதற்கு வசிஷ்டர் இராஜனைநோக்கி, ஓ வேந்தனே இதுதெய்வலோகத்துப் பசுவாதலால் இதைநாம் பூசிப்பதற்குப் பாத்திரரேயல்லாமல் ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்

பாத்திரால்லவேபென்று சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரவேந்தன் அக்காமதேனுவிஷயீது நனிகாதலுற்றவனுய்த் தனதுபடையிலுள்ளவர்களை அநேகரையிடுத்து பலவத்காரமாய்ப்பிடித்து தனது தேசத்துக்குக் கொண்டுவரும்படியாய் கட்டளையிட்டு, அதுபோல இராஜனால் ஏவப்பட்டபேர்கள் காமதேனுவைவளைந்து சுற்றிக்கொண்டு கால்மீறவொட்டாமல் நெருங்கிப்பிடிக்கும்போது, வசிஷ்டர்கண்டு வியாகுலத்தையடைந்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமகேசனைச் சிந்திக்கையில், அக்கணமே பரமேசுவரன் பிளுமென்னும் வில்லிற்சந்திக்கப்பட்ட பிரம்மாஸ்திரத்தைவவுகையில் அவ்வஸ்திரமானது மகா உக்ரத்தோடும் வெளிப்பட்டு வந்து காமதேனுவைச் சுற்றிவளைந்து பிடிப்பதற்கு மேவியபேர்களைபெல்லாஞ் சர்வசங்கராஞ் செப்கிறபோது, அதைக்கண்ட கோசிகராஜன், இவ்வளவு துன்பமும் இந்த வசிஷ்டரைச்சுற்றி வளைத்துக்கொண்டு அநேக அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து வதிஷ்டரையும் காமதேனுவையும் கைபிடியாய்ப்பிடிக்க வேண்டுமென்று அவர்செய்யும்போது வசிஷ்டர் நன்மைசெய்யப்போய் கன்மம்வந்து வாய்ந்ததேயென்று யோசித்தவராய் அவர்களி பிரயோகஞ்செய்யும் பாணங்களைபெல்லாம் அதப்படுத்தி, ம்படியாய்த் தன்னுடைய யோகதண்டத்தை எடுத்துத் தனக்கு முன்பாக நிறுத்திவிட்டு தான்விஷ்டையிலிருக்கையில் அப்போது விசுவாமித்திரன் முதலிய ரதிகாளியாவருந் தங்கள் தங்கள் வில்லைவளைத்து நான்யூட்டி சங்கோபசங்கமாய் அநேகம் அஸ்திரங்களைவாரி வாரிச் சோனைமாரிபோற்சிந்த, அவ்வஸ்திரங்களெல்லாம் வசிஷ்டர் நிறுத்திவைத்த யோகதண்டத்தைப் பிரதட்சிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அத்தண்டத்தின்முன் அசைவற்று நிற்கின்றதேயன்றி அப்பாற்செல்ல வல்லமையற்றிருப்பதைக்கண்ட கோசிகராஜன் அந்தோ நமது வல்லபமும் நமதுசேனாசையத்தின் திரமும் ஓர் பிராமண சன்னியாசிமுன் செல்லமாட்டாமற் போய்விட்டதென்று மிகவும் நாணமுற்றவனுய் கூறுவான் இந்த வசிஷ்டனாகிய பிராம்மணசன்னியாசியானவன் தனது ஒருகையிலுலெடுத்து நிறுத்திவைத்த யோகதண்டினாலேநாம் தொடித்த அஸ்தியங்களைல்லாம் நாகத்தையடையுமாயின் இனி நம்மால் அக்காமதேனுவைக் கைவசப்படுத்துவது அரிது ஆதலால் நாம் இந்தவசிஷ்டனைப்போல் தவஞ்செய்து வல்லவனானால் பின்பு காமதேனுவைக் கைவசப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று யோசித்தவனுய்த் தன்னுடைய ராஜரீகத்துக்கு மந்திரிபிரதானிகளைநியமித்து தன்னுடன் வந்திருந்த சைநியங்களை பட்டணம்

போய் சேரும்படியாகவனுப்பிவிட்டு, தவவேடம்பூண்டு தான் பி ராம்குலசிரேஷ்டனாகவேண்டியதாய் கீட்டிசையைநோக்கிச்சூரி யணைப்பார்த்துக்கொண்டே அநேககாலந் தபஞ்செய்தும், பின்ன ர்தென்றிசையை நோக்கிச்சிலகாலந் தபஞ்செய்தும் புன்பு மேற் றிசையை நோக்கிச் சிலகாலமிருந்தும், அப்பால் பிராம்மணருக் ளூரித்தாகிய ஐம்புலாதிகளையுமடக்கி நவத்வாரங்களையுமடைத் து இராகத்வேஷாதிகளைப்போக்கி விருப்பும் வெறுப்பும்ற்றுவா சியையடக்கி ஆனி" ஆடிமாதங்களிற் பஞ்சாக்களிமத்திலேயும் ஆவணி புரட்டாசி இரண்டிலும் மழைகளிருந்தும் மாசி பங்கு ளிமாதத்திற் குளிர்ந்தஜலத்தைநின்றும் மற்றமாதங்களில் வெயி லும்தேகத்தின்மீது பாதொரு கவசனையுமின்றி கருங்கல்லைப் போல் அசைவறநின்று சங்கற்பவிகற்பங்களற்று சித்ரதிபத்தை ப்போல தேவவருடங்களிலே ஆயிரம் வருடம்வரையில் உத்திர திசையை நோக்கித்தபஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்படியிருக்கிறபோது இவன் செய்யுந்தபத்தின் திறத் தைதேவராஜனாகிய இந்திரன் அறிந்துஉடனே தனதுசபையில் நாட்டியஞ் செய்யப்பட்ட அரம்பையை வருவித்து, ஒ பெண் பாவாய், பூலோகத்திலோங்குங் கவுசிகநதி தீரத்திலே விசுவாமி த்திரராஜன் அரிதாகிய தபஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறபடியால் நீ அங்குசென்று அத்தபத்தை அழித்துவாவென்றுசொல்ல, அ ப்போது அரம்பைகூறுவாள் சுவாமி அவ்வேந்தன் மகாகொடி தாகிய தபத்தையுடையவனாதலால் என்னால் அதற்கு விகற்பந் தேட முடியுமோ, வீணேயேன் துன்பத்துக்காலாவேன், என்னு ல்முடியமாட்டாதென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட இந்திரன்அவ னுக்கு இதமுண்டாகும் வார்த்தைகளைச் சொன்னதோடும் அவ னுக்குச் சகாயமாய்மன்மதனையுங்கூட்டியனுப்ப, அதன்பேரில் அரம்பையானவள் தேவராஜனிடம் விடைபெற்று பூலோகத்திற் கவுசிகநதி தீரத்திலே தபஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் விசுவாமித் திரருக்கு முன்பாகவந்துநின்று இன்னிசையினோடும் அநேககீத ங்களைப்பாடியும் வீணானஞ்செய்தும் நிற்கையில், அச்சமயத் தில் மன்மதனுனவன் முல்லை அசோகுமுமுரீலஞ்சுதம் முளரி என்னுந்தன்னுடைய பஞ்சபாணங்களையுங்கருப்புவில்லினிடமா கச்சந்தித்து விசுவாமித்திரர்மீது பிரயோகஞ்செய்யும்போது வி

சுவாமித்திரருடைய தேசமெல்லாம் மெழுகுபோலுருகிக்கரைந்து மனமானதுகலைந்து ரிட்டைநீங்கி இஃதென்னகாரணமோதெரியவில்லையென்று கண்களை விழித்துபார்க்கும்போது, அரம்பைபானவள் நிற்பதைக்கண்டு இவளாலன்றோ இக்காரணம் விளையத்தென்றறிந்துகோபங்கொண்டு அடிபாதகி, நீளனதுரிட்டையைக்கெடுக்க நேர்த்தமையாற் கல்லாய்போகக் கடவையென்று சபித்தான் அதுகண்ட மன்மதனுனவன் நமக்கு என்னகேடுசம்பலிக்குமோவென்று மெய்நெங்கி அருபியாய் மறைந்து ஓடிப்போய்விட்டான்.

அக்காலையில் சாபத்தை எற்ற தெய்வகணிகைபானவள் விசுவாமித்திரவேந்தனது பாதகமலங்களிற் பணிந்துதுதித்து, சுவாமி! தெரியாமையாற்செய்த அடியாளது குற்றத்தைப் பொறுத்தாண்டு இச்சாபவிமோசனஞ்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டு ம் அரம்பையினது பரிதாபத்தைக்கண்ட விசுவாமித்திரன்சற்றே கிருபைசார்துகூறுவான், வாராய், அரம்பைமாதே, நமதுசாபத்தின்படிநீபதினாயிரம்வருடம்வரையிற் கருங்கல்லாயிருந்து, பின்பு ஓர்பிராமணனால் இச்சாபவிமோசனமாய் தெய்வலோகம்போய்ச்சேருவாபென்றுசொல்ல, அப்போது அரம்பையுங் கற்கிலையாய் நின்றாள்! இப்படி விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினாலே அரம்பைபானவள் கருங்கல்லாய்நிற்க, அப்போது விசுவாமித்திரர் மகாமேன்மைபொருந்திய தபத்தினால் மெத்தவும்மகிமைகளைப்பெற்று வசிஷ்டர் முதலிய சகலரிஷிகளுந்தன்னைப் பிரம்மரிஷியென்று சொல்லும்படியாய், தெய்வலோகத்திலுள்ள காமதேனுமுதலிய நவரிதிகளுந்தனக்கு அற்பமாய்க்கிடைக்கும்படி மகிமைபெற்றிருந்தார்.

அப்படியிருங்காலத்தில் அநேக காளைக்குப்பிறகு அதல்சியமகாரிஷியினுடைய மாணக்கராகிய சுவேதனென்றுசொல்லப்பட்டவர் உமாமகேசனைச்சிந்தித்து மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தில் இச்சைவைத்து கௌதமநதிநீரத்திலே தபஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறகாலையில் அங்கராசைன்னும் ஓர் அரக்கியானவள் லேகிரியைப்போன்ற கரத்திரமாகிய ரூபமும் கோடைகாலத்திடிபோன்றகெறஜனைமுழக்கத்தோடும் வந்து சுவேதனென்னும் பிரம்மணன் தபஞ்செய்யுமிடத்தில் மலமூத்திரங்களைக்கொண்டு வந்துசொரிந்தும் மதுமாயிசங்களைக்கொணர்ந்து சொரிந்தும்;

சுவேதனுடைய திருமேனி எல்லாம் அகோர சின்னங்களையடையும்படியாய்ச்செய்தும், தபத்தைவிட்டோமும்படியான விகாதங்களைச்செய்தாள் அப்போது சுவேதன் மிகக்கொதித்தெழுந்து கண்களை விழித்து ஏறிட்டுப்பார்க்கும்போது அவ்விடத்தில்கோராரூபத்தோடும் நிற்கின்ற அரக்கியைக்கண்டு மகா உக்ரத்துடனே அச்சிலையைப்பிடுங்கி மந்திரபிரயோகஞ்செய்து அங்கராசை என்னும் அரக்கியைக்கொல்லக் கடவையென்று எறிந்தான்.

அப்போது அக்கற்சிலையானது புலப்பட்டு அங்கராசியைத் துரத்துகிறபோது அவளும்பயந்து இககற்சிலைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தென்றிசைநோக்கி ஓடினாள். அவள் அப்படி ஓடியுங் கற்சிலையானது விடாமல் துரத்திக்கொண்டுவேகத்துடனே காடு, மலை, வனம், வனந்தரங்களிலோடியும், விடாமற்றுரத்திவருகிறபோது, அவ்வரக்கியானவள் தென்றிசையிலோங்குஞ் சேதுமத்தியில் விளங்காநின்ற கவிதீர்த்தத்துக்குசமீபமாய்போகையில், சிலையானதுவிடாமற் றொடருவதைக்கண்ட அரக்கியானவள், அக்கவிதீர்த்தத்திலே அடித்துமோதி விழுந்தாள் அப்படி விழுந்ததைக் கற்சிலையாகிய அரம்பைகண்டு, அந்நீரினின்றும் இராக்கதஸ்திரீ எழும்புவதற்குள்ளாக குபிலென்று அவள் பேரில் விழுந்து, மண்டை சிதறும்படியாய் கொறுக்கி அவள் பிராணனைவாங்கிவிட்டது அப்போது அரம்பையாகிய கற்சிலையும், அநந்தக்கவிதீர்த்தத்தில் மூழ்கவே, பழையபடி அரம்பாஸ்திரீயானாள்.

கேட்டார்களோமுநிவர்களே ! இவ்வாறு பதினாயிரம்வருடம் வரையிற் விசுவாமித்திரருடைய சாபத்தினாலே, சிலையாகவிருந்த அரம்பை, அகஸ்தியருடைய மாணுக்கராகிய சுவேதமகா முநியினாலே அங்க ராசை என்னும், இராக்கத ஸ்திரீயையுங்கொன்று, பழையபடி தேவதாசொரூபம் பெற்றாளென்கிற செய்தியைத் தேவர்களாலறிந்து, அரம்பியின் மீதிருக்கும் மோகத்தினாலே மகாசந்தோஷத்துடனே, அப்சராஸ்திரீகளோடும் அரம்பைக்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்களுக்கொண்டுவந்துகொடுத்து, உபசரித்து உடுத்திகொள்ளும்படியாகச்செய்து, இந்திரவிமானத்திலேறிக்கொண்டு, தேவர்கள் தூந்துபி முழக்கிப் புட்பமாரிசிந்த ஸ்ரீராமநாதனைநிசித்துப் பணிந்து விடைபெற்றவர்களாய்தெ

ய்வலோகம்போய் சேர்ந்தார்கள். பின்பு அங்கராசை என்னும் அரக்கியானவள் அரம்பாஸ்திரீகளில் குருநாசி என்னும் பெயருடையவர்களாயிருந்த வாக்கியத்தின்படி அகஸ்திபமாணக்க ரானசுதேவமுரியின் தபத்துக்கு இடையூறுசெய்து, அதுநிமித் தங்கவிதீர்த்தத்தில் விழுந்துமடிந்து பழையபடி குருநாசி என் னும் பெயருடனே, தெய்வலோகம் போய்ச்சேர்ந்தாள்.

ஆதலால் அக்கவிதீர்த்தத்தின்பெருமை யாவராற் சொல்லி முடியும், இதல்லாமலும், அச்சேதுவின் மத்தியிலோங்குங்கந்த மாதனச்சார்பில், காயத்திரி, சரசுவதிஎன்னும் இரண்டு தீர்த்த ங்களிருக்கின்றன, அத்தீர்த்தங்கள் அநேகபுண்ணிய பலன்களை யும் மோட்சசாம்பிராச்சிபத்தையுங் கொடுப்பதோடும், அனைவக னைப்புக்கழந்து பேசப்பட்டவர்களுக்குண்டானபாபங்களைவிமோ சனஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்று சூதமுரிவர்சொல் ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள், சுவாமி, தேவ ரீர் அடியேங்களுக்கு அத்தீர்த்தங்கள் உண்டாகியதமும், அவ ற்றின்பெருமையும், ஆகியோடந்தமாய்ச் கூறவேண்டுமென்று கேட்கச்சூதமாமுரிவர் ரிஷிகளின்மீது கருணையுண்டானவராய்ச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

க வி தீ ர் த த ச் ச ரி த் திர ம்.

மு ற் றி ற் று.

௨௪-வது

காயத்திரி சரசுவதி தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நாயகரண்ய வாசிகளாகிய மூநிவர்களே! ஸ்ரீ வைகுந்தவாசகராகிய மகாலிஷ்ணுவினது உந்திக்கமலத்தில் உற்பலித்த பிரமதேவன் தன்னுடைய சிருஷ்டியினால், ஓர்வாக்கு என்னும் பெண்ணைப்படைத்து, அவளது ரூபாலாவண்ய சவுந்தரியத்தைக்கண்டு, அவளைச்சேரவேண்டுமென்னுமோகங்கொண்டு அவளைப்பற்றி ருருக்கையில் அவ்வனிதையானவள் மிகவும் நாணமுற்றவளாய், ஐயா! தேவரீரால் நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் நான் தங்களுக்குப் பெண்முறைபன்றோ, ஆதலால் காம வெறிமீறி என்னைத்தொடுவது அழகல்லவே என்றுகூற, அவ்வார்த்தையைக் கிஞ்சித்தேனுங் கேளாதவனுய்மிறுபடியும், அவளைப்பற்றி இழுக்கும்போது அவள் மானுருவங்கொண்டு, காட்டகத்தில் ஓடினாள் அதைக்கண்டபிரமன் உடனே கலையைப்போல் வடிவங்கொண்டு அம்மானைத்தொடர்ந்து துரத்தும்போது, அவ்வாக்கினியானவள் அவ்வுருவத்தினின்றும் நீங்கி அன்னவடிவங்கொண்டு உயரவெழும்புகையில், அதைக்கண்ட பிரம்மனும், அன்னமாக உருக்கொண்டுதானும் ஆகாயவிதிலெழும்பித் தொடர்ந்தான். இப்படி வாக்கினியானவரும் பிரமனும், எறும்புமுதல் யானையீறாக ரூபங்களெல்லாம் மாறிமாறி எடுத்துத் திரிகிறபோது, வாக்கினியானவள் மெத்தவுந் துன்பவடைந்து, சகிக்கமாட்டாதவளாய் வாய்விட்டுக்கொடுவன் றலறிக்கொண்டே ஓடித்திரிய பின்னும் பிரமதேவனுக்கு மோகவிகாரமடங்காமல் வாக்கினியைத் துரத்திக்கொண்டு திரிவதை சகலதேவர்களுங்கண்டு கைகொட்டிச்சிரித்து, ஒருவரை யொருவர் பார்த்துச்சொல்லுவார்கள் ஒத்தேவர்களே இந்தபிரமதேவரானவர் சகலஜீவான்மாக்களையும் படைக்கத்தக்கவராக இருந்தும் இப்படிமோகவிகாரங்கொண்டு தன்படைப்புக்குள் அகப்பட்ட பெண்ணை வேண்டி மையல்கொண்டனீர்தான் மற்பலாவந்தான் ஞாயமாய் நடக்கப்போகின்றார்கள்.

இப்படியும் கதிதப்பி நடப்பதுண்டோவென்று கொக்கரிக் கொட்டி நகைக்கும் ஓசையானது, ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாடி

கேசன் செவியிற் புருந்தமாத் திரத்தில் அப்பரமசிவன் புன்சிரிப்
புக்கொண்டு, தான் ஒரு வேடுவனைப்போற்சமைந்து, கையில்வி
ல்லுமம்புமெடுத்து வருகிறபோது, அவர்களிரண்டுபேரும் பற
வைகளுருவங்கொண்டு, அவர்கள்வரும்படியாகிய மார்க்கத்தில்
வந்துமறித்து வில்லினிடமாக ஒரு சிலையைப்பூட்டி கர்ணபரியந்
தமிழுத்து இருவர்பேரிலும் பிரயோகஞ்செய்தார். அவ்வாறுபர
மசிவத்தாற் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்டவாளியானது, பினாகமெ
ன்னும்வில்லினிடத்திருந்தும், அதிகவேகத்தோடும் வெளிப்பட்
டுபிரமதேவனுடைய உயிரைக் கவர்த்தோடும், பேதைபாகிய
வாக்கினி என்பவளது தேகத்தையும், இரண்டுபிளவாக்கி எறிந்
துபரமசிவத்தினது அம்புறுத்துணியில்வந்து சேர்ந்தது அப்
போது கலைரூபமாயிருந்த பிரமனும் சுபரூபத்தோடும் நிலத்திற்
சாய்ந்து மாணத்தையடைந்தான் அவனுடையதேஜசும் பிரமத்
தையடைந்திருந்தது, அக்காலையில் பரமேசுவரனாகிய வேடனு
ம்பிரமன் பூமியிற்சாய்ந்தவுடனே மாண்முடி சதுர்புஜ காளகண்
டதிரிநேத்திர சந்திர ஜடாதாரியாய் தேவர்களெல்லாங்கண்டு
மகிழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யும்படியாய் வின்றார்.

அவ்வாறுநின்ற ஸகலாசபதிபானவர் தேவர்களை நோக்கி
ஒ தேவர்களே இன்றையதினம் ஆதிரைநாளானபடியினாலும்,
நீங்களியாவரும் நம்மைப் பூசித்தபடியினாலும், இதுபோல் எக்
காலமுப, இத்தினத்தில் நம்மைப்பூசித்து வணங்கினால். உங்க
ளுக்குச் சகலகாரியங்களுஞ் சித்தியாகுமென்று வரமளித்துக்
கைலாசத்துக்கெழுந்தருளினார். அதுகண்ட தேவர்களெல்லாம
னமகிழ்ச்சியோடுந் தங்களுலகம்போய்ச்சேர்ந்திருக்கையில் பிர
மதேவன் மாணமடைந்த செய்தியை அவன் தேவிமாராகியகாய
த்திரியுஞ் சரஸ்வதியுமறிந்து; மகாதுக்கத்தோடுந் தாங்கள் புரு
ஷனைபிழந்து, கைம்பெண்களாகவிருப்பது பற்றித் தங்களுக்கு
த்தாங்களே, ஐயோ, மகாவிஷ்ணுவும்இலட்சுமிதேவியுமாகவும்இ
ந்திரனும் அயிரானிரிமாகவும்பரமேசுவரனும்பார்வதியுமாகவும்,
சந்துஷ்டியாய்வாழ்த்துவார நாம்தானோபாலிகளானோம்தெய்வமே
பூப்படியும் நடப்பதுண்டோவென்று தங்களுக்குத் தாங்களே
நொந்துகொண்டுபுதுமாசனத்தையுடையநமதுமணுளைப்பழை
ப்படி எக்காலையிற் காண்போமென்று சிந்தித்தவர்களாய், அதற்கு

காகவேண்டிய எண்ணங்களை முடித்துக்கொண்டு, சகலலோகங்
களுக்கும் மேன்மையான மகிமையைப் பெற்றதாயும் விளங்குங்
கந்தமாதன பருவதச்சாரலிற் போய்ச்சேர்ந்து ஸ்ரீ கைலாசபதி
யைநோக்கி, அநேகநோன்புகளை யனுஷ்டித்தும், அவண்தங்கள்
பெயரினால் இரண்டு தடாகங்களையுண்டுபண்ணி அத்தடாகத்தி
லே இரண்டுபேருமாய்த் திரிகாலமூர் தீர்த்தமாடி நியமிட்டடை
களை முடித்தும் உவர்ப்பில்லாமல் ஓர் ஸீபாது உணவுகொண்டும்
காமக்குரோதமுதலிய அறுவிதப்பகைகளையுந் தி, பஞ்சாட்சர
த்தை இடைவிடாமல் தியானித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ பரமேசுவர
னுடைய பாதாரலிந்தத்தை மனதிலே இடைவிடாம விருத்திக்
கொண்டு, அக்கந்தமாதன கிரிச்சார்பில் அநேககாலம் தபஞ்செ
ய்து வந்தார்கள்.

அப்படி யிருக்கிறபோது சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பர
மசிவன் அப்பாவையர்களின்மீது கருணையுண்டானவராய்க்கைலா
சத்தினின்றும், முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணு
யிரம் ரிஷிகள், அஷ்டவசுக்கள், கருடகார்தவர்வ சித்தவித்யா
தர ரூக ராகாயவாசிகள் போகபூமியர் முதலிய சிவகணங்கள்
புடைரூழும்படி பார்வதிசமேதராய் வெள்விடைமீதேறித் கந்த
மாதனச்சார்பில் தபஞ்செய்து கொண்டிருக்கும், காயத்திரி சர
ஸ்வதி என்னு மிருவர்களுக்குந் தெரிசனந்தந்தார். அப்போது
காயத்திரியும் சரசுவதியும் பரமேசுவரனைக்கண்டு சந்தோஷ சா
கரத்துட் டோய்ந்தவர்களாய், அர்க்கியபாத்திய சோடசோப
சாரத்தோடும் பூஜித்து, நிலத்திற்பணிந்தெழுந்து நமஸ்கரித்து,
அண்டசராசரங்களை யெல்லாம் ஈன்றளித்தழிக்கின்ற பரமேசு
வரிபை வாமபாகத்தில் வைத்துவிளங்கப்பட்ட கருணைபிரவாக
நிதியைகருதிவாக்கியங்களாலேதுதித்து, வணங்கிப்பரவசமடை
ந்து, ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். அப்போது எமாமகேசன் அன்
னவர்களின்மீது உள்ளமகிழ்ந்தவராய், உங்களுக்கு வேண்டிய
வரம் யாதென்றுகேட்க, அவ்விருவர்களும் சுவாமிஇதற்குமுன்
னோர்காலத்தில்தேவீருடையபாதகமலத்தையுந்திருமுடியையும்
காணவேண்டுமென்றுஎங்கள் நாயகனும், இலக்குமிசமேதரான
மகாவிஷ்ணுவும், அன்னமாகவும் பன்றியாகவும் ஜனித்து எத்த
னையோகாலமலைந்துங் காணாத பரஞ்சோதி சொருபமானதுஅடி
பேங்கள்பொருட்டாய்தரிசனந்தந்ததும்அப்புணைத்தாளநியாத
ஞ்செய்து முண்டோவென்றும் கூறினவர்களாய் மறுபடியும் கூறு

வார்கள். சுவாமி, தேவரீர்ப்பதாம்புபத்துக்கோர் விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுகின்றோம், அது பாபதெனில் எங்களைக்கண்ட பாவரும் மனவெறுப்புக்கொண்டு எங்கள் முகத்தில் விழிக்கப் படாதென்று தூறிக்கொள்ளுகின்றமையால் எங்களுடையநாயகனை பெழுப்பித்தரவேண்டுமென்று அநேகவிதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

அப்போது சாம்பமூர்த்தியுக்கருணைகூர்ந்து பிரமனுடைய உடலத்தையுஞ் சிரத்தையும் எடுத்து வாருங்களென்று சிவகணங்களுக்கு விடைகொடுக்க, அவ்வாறே அவர்கள் போய்க்கொண்டு வந்தவையைப்பரமசிவன் தனதுகரத்தினால் வாங்கிஉடையுஞ் சிரத்தையு மொன்றாகப்பொருத்திக் காயத்திரியுஞ் சரஸ்வதியுங் காணும்படியாய் பிரமனைப்பார்த்து ஒ பிரமணே எழுந்திருக்கக் கடவைபென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில் அவன் உடலிற் பிரமதேஜசுவந்து பொருத்தி தூங்கி விழித்தவன்போல் நெட்டுபிரிப்புக் கொண்டெழுந்து, சென்னிமேற் கரங்களைக்கூப்பி, சுவாமி அடியேன் புல்லறியினால் அதர்மமாய் நடத்திய பெரும் பிழையைப்பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பாதப்புணையிற் படிந்து அநேகதோத்திரங்களைச்செய்யும்போது, பரமசிவமாகிய மகேசன் கருணையோடும்நோக்கி வாராய்பிரமணே இனிமேலாயினும் நீ இத்தன்மைபொருந்திய கவனத்தை நினைவாதே இவ்வாறு இன்னமெவர் செய்தபோதினும் அவர்களை நாம் சங்கராஞ்செய்ய வோமென்றும் ஒதி சரஸ்வதியைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்

வாராய் சரஸ்வதியே காயத்திரியே நீங்களிருவரும் உங்களுடைய நாயகனோடும்பிரமலோகம் போய்ச்சேர்ந்து வாழ்ந்துவரக் கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்து பின்னுங்கூறுவார். ஒபாவையர்களே நீங்களிருவரும் இக்கந்தமாதனச்சார்பிலுண்டாக்கிமுழிக்கொண்டிருந்த ஆவ்விரண்டு தீர்த்தமும் உங்கள் பெயரால் விளங்கக்கடவதென்றும் இதிற்தீர்த்தமாடப்பட்ட பெண்பால் கள் நித்தியசப மாங்கல்யத்துடனே அநேககாலம் வாழக்கடவர்களென்றும் ஆண்பாலா யிருப்பவர்களது சகல தோஷங்களும் நிவர்த்தியாய் நித்யானந்த மோக்ஷத்தைப் பெறுவார்களென்றும் வரங்களைக்கொடுத்து சகல தேவர்களோடும் ஸ்ரீ கைலாசத்துக் கெழுந்தருளினார் அதைக்கண்ட பிரமதேவன் தனது தேவிமார்

களுடனே கூடிச்சத்தியலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார். ஆதால் ஓ முகிவர்களே! இவ்வாறு காயத்திரிஎன்றுஞ் சரஸ்வதி என்றும் பெயர்வாய்ந்து விளங்கும் மகிமைபொருந்திய தீர்த்தங்களிலே காசிபரென்னும் மகாதபோதனாகிய ஓர் பிராம்மணன் இப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில்வந்து தீர்த்தமாடி அவன்செய்த பாவங்களை யெல்லாமகற்றிப் புனிதனானென்றுசொல்ல, அவ்வாய்மையை க்கேட்ட கைமிசாரணயர்கள் சுவாய் தேவரீர் இப்போது உரைத்த காசிபரென்பவர்பார் அவருக்கு தோஷங்கள்வந்து சம்பவித்தகாரணமியாது அவைகளையெல்லாம் அடியெங்களுக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

காயத்திரி சரஸ்வதி தீர்த்தச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

காசிபச்சரித்திரம்

கேளுங்கள் கைமிசாரணயவாசிகளாகிய முனிவர்களே! பாண்டவகுலத்தி லுற்பவித்த வாள்பிமன்னன் குமாரனாகிய பரிக்ஷித்து மகாராஜன் சிறுவனாக இருக்கும்போது ஓர்நாள் தமதுபட்டணத்துக் கருகிலிருக்கும்வனத்தில் வேட்டையாடச் சென்றவன் அவ்வனத்தில் சமீகனென்னும் பெயரையுடைய ஓர்மகாரிஷிபானர் தபஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர்மகிமையறியாதஇச்சிறுவன் தனது வேட்டைமார்க்கத்தி லகப்பட்ட ஓர் மிருகத்தை வதஞ்செய்து அவ்விருடியின் ஆச்சிரமத்திற் கொண்டு வந்து சேர்ந்து அத்தபசியை நோக்கி, அடா பிராம்மணா, நீ ஏன் விருதாவிலே அன்னபானுதிகளை மறந்துங்கண்ணைத்திறவாமலும் வயிற்றை எக்கிக்கொண்டு துன்புற்றிருக்கின்றாய், இந்த மிருகத்தையாகிலும் புசித்து பசினோய் தணிவென்றுசொல்ல, அப்போது அம்முனிவர் ஐம்புலாதிகளையும் அம்புவிவாதனைபையும் அடக்கித் தன்னைமறந்து அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரம்ம சைதன்னியத்தில் லயப்பட்டு இருப்பதால் யாதும் தோற்றதலராய் இருந்ததனாலேமறுபடியும் அப்பரிக்ஷித்தென்பவன்வினை

பாட்டு புத்தியால் அவன் உயிர்நீங்கி, இருந்த ஓர் பாம்பை எடுத்துவந்து அம்முனிவர் கழுத்தில் மாலையைப்போற் போட்டுத் தனது பதிக்குப் போய்ச்சீர்தான்.

அங்ஙன மவ்வாறிருக்கையில் அக்கோலத்தைக்கண்டகிரீசனென்னும் ஓர் தபசிபானவன் அம்முனிவரது குமாரனுடியிருங்கிமாமுநியினிடத்திற்சொல்ல, அதற்கவன் கோபங்கொண்டுஅதிவேகத்துடன் தசப்பனிடம்வந்து பார்க்கும்போது அப்படியே இருப்பதுகண்டு இவ்வாறுசெய்தவனாரென ஞானதிருஷ்டியினற் பார்க்கும்போதுபரிசுத்தென்றறிந்து மகாஉகரத்தோடும்எனது தந்தையை கிஞ்சித்தேனுஞ் சிந்தியாமல் இக்கோலஞ்செய்தவன் கார்க்கோடகனென்னும் பாம்பினால் மரணமடையக் கடவனென்றுசாபங்கொடுத்தான். அச்செய்திபை ரிட்டையிலிருந்த அவன் ருதையாகிப முனிவனறிந்து கண்விழித்துப்பார்த்து, அடாசிருங்கியே, என்னவிவலைசெய்தாய் அந்தோ அவன் நீழலிற்சூழியிருந்து கிஞ்சித்தேனும் பொறுமையின்றி அரீதமாப் சாபத்தைக் கொடுத்தனையே தருமமல்லவே ஐயோ, உன்னைப்போற் கோபத்தைப் பொருளாய்க்கொண்டவர்கள் எவ்வகையாய்நன்மையைப் பெறுவார்கள் கோபத்தினுன்றோ பிறப்பிறப்பு முதலிய துன்பங்கள் சம்பவிக்கும் இதை நீ அறியாமற்சிறுபிள்ளை புத்தியாய்சுபித்தனையே என்றமனவருத்தமுற்றவராய் தன்னுடையமாணக்கர்களில் ஒருவனுகிப கவுரமாழகனிடத்தில் நடந்த சுவீஸ்தாரங்னைபெல்லாந் தெரிவித்துப் பரிசுத்திராஜனுக் கறிவிக்கும் படியாய்ச்சொல்ல அதுபோல அம்முனிவன் பரிசுத்திராஜனைக் கண்டு தனது குருவானவர்குறிய சங்கதிகளைச்சொல்ல, அதைக்கேட்ட பரிட்சித்துவானவன் சிறுபிள்ளையாதலால்யா துந்தோற்றுவனாகவிருந்தான் அப்படியிருக்கையில் அதன்பின் சிறிதுநாள்கழித்து இவன் இராஜரீகஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அங்குள்ள பெரியோர்களிடத்தில் தனதுகாலபலனை விசாரனைசெய்கையில் இராசுகேது தோஷங்கன் போதாதெனவறிந்து அத்தோஷஞ் சம்பவிக்குங்காலத்திலே உவரிஎன்னுஞ் சமுத்திரமத்தியில் ஒற்றைக்காவின்மீது மண்டபம் புதுக்கி அம்மண்டபத்திற்றான் ஒண்டியாகவிருந்தும் அதைச்சுற்றிலும் தனதுமந்திரி பிரதானிமுதலிய படைவீரர்களைச் சர்ப்பமுதலிய விஷசெந்துகள் உட்பிரவேசிக்காவண்ணங் காக்கும் படியாய்க் காவலமைத்

துக் காத்தும்வருகையில்விதியை விலகுகொண்டுதென்னு மொழி போல் கார்க்கோடகனென்னும் பாம்பானது சிருங்கியின் கட்ட னைப்படி பரிசுதித்து ராஜனைத் தீண்ட வேண்டி பிராம்மண சொ ரூபமாய் பிரயாணப்பட்டு வருகிறபோதுவிஞ்சை மந்திரத்தை யுணர்ந்த வல்லவனாகியும் எங்கும்பிரசித்தனாகியுமிருக்குங்காசிப னென்னும் ஓர் பிராம்மணன் பரிட்சித்துராஜனைக் காணவேண்டு மென்று வருகிறபோது காசிபனைப் பிராம்மண உருவங்கொண்டு ஏகுங் கார்க்கோடகன் கண்டு, சுவாமி! எங்கு போகிறீரென்று கேட்க, அதற்கு காசிபன் கூறுவான்.

ஐயா, நான் பரிட்சித்து மகாராஜனை விஷத்தீண்டப்போகு தென்றுசமுத்திரமத்தியில் விடுகட்டிக்கொண்டிருப்பதால்அவ் வேந்தனை ஒருவனை சாப்பந்தீண்டி உயிரிழந்து பிராதமா யிரு ந்தபோதிலும்அப்பிராதத்திலே எனது வல்லமையினாலே ஜீவனை வருவித்து எழுப்பி அவனிடத்திற் பரிசு பெற்றுக்கொண்டுபோ கஎண்ணங்கொண்டு வந்தேனென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கார்க்கோடகன் கேட்டுநகைசெய்து அடாபயித்தியங் கொண்ட பிராம்மண, என்னவார்த்தைசொன்னாய். அந்த கார்க்கோடகன் தீண்டவானாயின் உன்னைப்போன்றவன் தூறுவருடம் வரையிற் கற்ற மந்திரங்களைக்கொண்டு ஒதியபோதிலும், அவ்விடத்தையி ரக்கும் வல்லபமுளாதோ வென்று கூறியதல்லாமலும், பின்னும் கூறுவான்.

ஓ பிராம்மண, அவ் வேந்தனைத் தீண்ட எத்தனித் திருக் குங்கார்க்கோட னென்பலன் நான்தான், எனது சொரூபத்தை ப்பாரென்று தன்சொரூபத்தையுங்காட்டி, பின்புஅவனுக்குமுற் றுண்பத்தை நீக்கி உயிர்கொடுப்பது நிச்சயமாயின், யான் ஒரு வார்த்தைசொல்லுகிறேன் கேள், அது யாதெனில் அதோ நமக் கெதிரிற் றனிர்த்தும், பூத்தும், காய்த்தும், பழுத்துமிராரின்ற மாமரத்தை நான்தீண்டினது விஷாக்கினியினால் பண்மீகரப்படு த்தி விடுகிறேன், பின்பு அதனை நீ உனக்கு வல்லபமிருந்தால், பழையபடி தனிர்த்திருக்கச் செய்வையேயாகில் பரிசுதித்தையு ப்புவாபென நம்புவேன்என்று கார்க்கோடகனாகிய பிராம்மணன் சொல்ல, அதற்குக் காசிபன், நான் அப்படியே செய்கிறேன், உனது திறத்தைக் காட்டென்றுகூற உடனே கார்க்கோடகன் தன்சொரூபத்தை யெடுத்துமகா கோபாக்கினியோடும், அம்மா

மரத்தருகேசென்று அதின்வேரைத்தனது வாயினுற்பற்றிக் கடித்தமாதிரத்தில், அம் மரமானது திக்கென்றெறிந்து சாம்பலாகிவிழுந்தது, அதுகண்ட காசிபனென்னும் பிராமணன் உடனே தனக்குகைவல்யமாயிக்கும் வீஞ்சைமந்திரத்தை யோதிப் பழையபடி தளிர்த்திருக்கும்படியாய்ச் செய்தான்.

அப்போது அதனைக்கார்க்கோடகன் பயந்தவனாய், அவனுடைய பாதாரவிந்தத்திற் பணிந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துகூறுவான் வாருமையா சுவாமி! கேவலநாகியநான் அந்த பரிசுஷித்துராஜனைக்கடித்து அதனாலவன் மாணத்தையடைந்தாலும் அவன்பிரேதத்தைக்கொண்டுபோய்க்கட்டையின்மீதுவைத்துக்கொளித்திச்சாம்பலாக்கினுலுந்தேவரீர் எழுப்பித்தருவிரொன்பதற்குயாதொருசந்தேகமுமில்லை ஆதலால் தாங்கள் அவ்வாறு செய்வீர்களாயின், மகாரிஷியினது வாக்கும் என்னுடைய திறமும் கெட்டுப் போம். அப்படி கெடாமலிருக்க நீர்என்னேவேண்டி ஒருகாரியஞ் செய்யவேண்டும், அது யாதெனில், நீர் அந்தபரிசுஷித்துவுக்குப் பிராணபிட்சைகொடுத்து, அவனிடம் பெரும்படியாகிய பரிசினும், பதினமடங்கதிகமாய்த் தருகிறேன், தேவரீர் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு, இப்படியே வந்தவழி போய்விட்டால் மெத்தவுஞ்சகுணமாமென்று சொல்லித் தன்னிடமிருந்த நாகரத்தினத்தைக்கக்கி அவ்வேதியன் கையிற்கொடுக்க, இதை ஏற்ற காசிபனென்னும் பிராமணன் மகா சந்தோஷத்துடனே திரும்பிப் பாராமல்போய்விட்டது எப்படியிருந்ததென்றால், பொருண்மீதவாவற்றேன் புண்ணியம் வேண்டானென்னுந் தன்மைக் கிணங்க அவ்வேதியன் சென்றவுடனே, கார்க்கோடகனுனவன் வந்தகாசிபனென்னும் பிராமணனால் பரிட்சித்து ராஜனிருக்கும் இடமுமறிந்துகொண்டவனாய், அவ்விடத்தினின்றே தனது உருவத்தை மாற்றித் தெய்வீகம் பொருந்திய ஒரு எலுமிச்சம் பழம்போல உருவங்கொண்டு, குபிலென்று ஆகாயத்தில் லெழும்பிக்கடலில் வீழ்ந்துமிதந்து கொண்டிருக்கிறபோது அதைக்கண்ட காவலானிகள் ஜலத்தில் குதித்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் பரிட்சித்து ராஜனிடத்திற்கொடுக்க, அதைக்கண்டவேந்தன் மகா அபேட்சையோடும், இவ்வளவு காதிரமுங் கார்தியுமுள்ள பழத்தை யான் இதுவரையிற் கண்டதில்லை யென்று சந்தோஷத்துடனே கரத்தினால் வாங்கிக்கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டான்.

அப்படி ஒற்றிய உடனே எலுமிச்சம்பழமாக இருந்த கார்
க்கோடகனென்னும் பாம்பானது சிறிப் பரிட்சித்தைக்கடித்து
மறுபடியும்வேந்தன் கரத்தினின்றும் கீழேவிழுந்து' கடலிற்குப்
த்தோடிப்போய்விட்டது. அக்காலையிற் பரிட்சித்தராஜனுக்கு
விஷந்தலைக்கேறித் துண்ணெனெனவீழ்ந்து மரணமடைந்தான்.
அக்காலையில், அவனைச்சுற்றிக் காவலாகவிருந்த யாவருங்கண்
டு, அபயமிட்டுக் கோவென்றலறி மகாதுக்கத்தோடும். அவன்பு
தல்வனுகிய ஜெனமேஜையராஜனிடம்வந்து நடந்தசவிஸ்தாரங்க
ளைச்சொல்லித் துக்கித்தபோது அவனும் அவ்வார்த்தையைகே
ட்டு அபயமிட்டலறி மகாதுக்காக்காரந்தனும் ஓடிவந்து, தனது
தந்தையைக்கண்டு திடீரென்றுபாதத்தடியில்வீழ்ந்து பதறிக்க
தறி மூற்சித்து அங்குள்ளவர்களால் ஒறுவாறுதேறி யெழுந்து
பெருந்துன்பத்தோடும், கடலினின்றும் பட்டணத்திற்குக் கொ
ண்டிவந்து, செய்விதியாவு முடித்து தகனஞ்செய்து, கர்மக்கிரி
யைகள் யாவும் வழுவறநடத்தி பின்பு தான் அவ்வரசக்குரியவ
னாய்ப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு, இராச்சியப்பரிபாலன
ஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறநாளையில், ஓர்நாள் பரிட்சித்தைஎ
ழுப்பவேண்டிச்சென்ற இக்காசிபன் சத்துருவாகிய காற்கோட
கனிடத்தில் நாகரத்தினத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்வரசனை
நாசப்படச் செய்துவிட்டு வந்தாயென்றனூரில் வதந்தி உண்டா
னதால் அந்நிந்தைவார்த்தையை அவனுடைய புத்ரமித்ர களத்
திராதிகளுஞ் சுற்றத்தாரும் பெரியோர்களும் முனிஸ்வராமமுத
லிய தபோதனர்களும் இராஜராஜாக்களும் கேட்டுத்துன்புற்ற
வர்களாய் இச்சண்டாளனைக் கண்ணினனும் பார்க்கப்படாதெ
ன்று யாவரும் நிந்திக்கத்தலைப்பட்டார்கள்.

அக்காலையில் அந்நிந்தையைக்கேட்ட காசிபன் ஒருவார்முக
த்தில் விழிப்பதற்கு நாணமுற்றவனாய் மனஞ்சலித்து சகிக்கப்
படாததுன்பத்தை யடைந்து பிரமைகொண்டு திரிகிறபோது ஓர்
நாள் சாகுல்யமென்னும் ஒருதபோதனரைக்கண்டு அவருடைய
பாதகமலங்க ிற்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து,சுவாமி, அடியே
ன்பிரமபூத்திமுதலியஓர் பாபமுஞ் செய்தறியாமலிருக்க என்
னைக்கண்டயாவரும் மஹாசண்டாளன், இவனைப்பார்க்கவும்ப
டாதென்று நிந்திப்பதோடும் என்வர்க்கத்தவரும் என்னேக்கிவி
ட்டார்கள் என்செய்வேனென்று துன்பத்தோடும் வணங்கி நின்

றவணைப்பார்த்து, சாகுல்லியமாமுனிவர் ஓர் முகூர்த்தகாலம்வரையில் நிருவிதர்பசமாதியிலிருந்து பிறகு அந்நிடைபினின்றும்நீங்கி காசிபணைப்பார்த்துக் கூறுவார்

வாராய் பிராம்மண உன்னிடத்திலே ஒருகாரண மில்லாமல்வினே உன்னை நிந்திக்கமாட்டார்கள், ஆதலால் பரிட்சித்து ராஜனை விஷந்திண்டுகாலையில் எழுப்புகிறெனென்றுபோய் அவனைக்கொல்லும்பொருட்டாய்வந்த காரக்கோடகனென்னுஞ் சர்ப்பத்தினிடத்தில் நாகரத்தினைத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு கொடியசண்டாளர்களுக்குக்கடையாய் போனவழியேதிரும்பிவந்துவிட்டபடியால் அக்கொலையானது உன்னைப்பற்றி யனைக்கின்றதென்றறிவாய் இதல்லாமலும் உலகத்திற் பஞ்சமாபாதகஞ் செய்த பேர்கள், கன்னிகளை விற்பனைசெய்தபேர்கள் தனது குதிரையை விற்பனை செய்யும்பேர்கள், செய்நன்றி மறந்தபேர்கள் ஒருவருக்கு விஷந்திண்ட அவ்விஷத்தைமாற்றதக்க வல்லபமிருந்தும் அவற்றிற் பிரவேசியாமல் வஞ்சித்துவந்தபேர்கள் ஒருகாலங்களிலும் ஈடேறமாட்டாமல் துன்பத்தை யதுபவிப்பதோடும் இரவுரவாதிராகத்துக் கேதுவார்களென்று சுருதியவாக்கியங்கள். ற்சொல்லியிருப்பதை உணர்ந்திலையோ, பாதகனே அதல்லாமலும் இவ்வுலகத்திலுள்ள நான்குவர்ணசிரமங்களில் எவர்களுக்கேலும் ஆபத்துகேரிட்டால் அவ்வாபத்தின் பொருட்டு எந்தவஸ்துவைகேட்டபோதிலும் இரட்சிக்கவேண்டுமென்று சுகர்முதலிய பெரியோர்களால் நீ கேட்டிருந்தும் அவ்வாக்கியத்தைமறந்து உலகையாரும் வேந்தனுக்கு கேடுநினைந்தமையால் அப்பெரும்பழியானது உன்னைதொடர்ந்து ச லராலும் நிந்திக்கப்படுகிறுயென்றுசாகுல்யமகாமுனிவர்கொல்ல, அதைக்கேட்ட காசிபன்மகாவிபாகுலத்தவயடைந்து முனிவரைப்பணிந்து சுவாமியுறிவிவியேன்செய்த இர்பாதகந் திரும்படியாய். ஓர் உபாயஞ்சொல்லவேண்டுமென்று தோத்திரஞ்செய்ய, அதைக்கேட்ட சாகுல்யமாமுனிவர் கூறுவார்.

வாரும் பிராம்மண, நீசெய்திருக்கும் பாபந்திரவேண்டுமாயின் நாம்ஓர் உபாயஞ்சொல்லுகின்றோம், அதுபாதெனில், இந்த பூலோகத்திலேதென்றிசையிலாங்கும் கந்தமாதனுமீரிச்சார்பில்

ஸ்ரீராமநாதனுக்கு முன்பாக காயத்ரிஎன்றுஞ் சரஸ்வதிஎன்றும் இரண்டு தீர்த்தங்களுண்டு, அத்தீர்த்தத்திலே ரீபோய் சங்கற்ப விதியின்படி மூழ்குவையேயாகில் உனது பாப விமோசனமாகி இப்பழிவார்த்தையும் நீங்கிவிடுமென்று சாகுல்யர்சொல்ல, அவ்வாய்மையைக்கேட்ட காசிபன் முனிவரைப்பணிந்து விடைபெற்றுத் தானிருக்கும் பதியைவிட்டுப்பிரயாணப்பட்டு அதிதீவிரமாய்க் கந்தமாதனபருவதம் போய்ச்சேர்ந்து சாகுல்யர் சொல்படி சங்கற்பவிதியின்படி தீர்த்தமாடி அங்குள ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்துவருகையில் ஓர்நாள் காசிபன் தீர்த்தமாடிக்கொண்டு விரும்புவேளையிலே காயத்திரியுஞ் சாசுவதியும் இரண்டு பிராம்மணப்பெண்களாய் உருவங்கொண்டு காசிபனுக்கு கெதிரில் வந்துவின்று ஓய் பிராம்மண றீ செய்ததோஷங்க ளெல்லாம் நமது பரிசுப்பட்டமாத் திரத்தில் விலங்கிப்போய்விட்டபடியால் இனி உனக்குவேண்டியவரத்தைக் கேட்பையேயாகில் தருகிறோமென்றுகூற அவ்விருவரையுந் தோத்திரஞ்செய்து அம்மாதாய்மார்களே, அடியேன் இம்பருலகத்தினும் உம்பருலகத்தினும்ோங்கும் வேதாகமசாஸ்திரபுராணகலைகளில் ஒப்பொருவருமில்லாதவனாகவிருக்கவும் இனி இவ்வுலகின்கண் இருக்குமளவும் அதர்மகுணத்தை நீக்கி தருமகுணத்தோடு இருக்கும்படியாகவும், உலகிலுள்ளயாவரும் என்னைப்புகழும்படியாகவும் இம்முன்றுவரமுங்கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று காசிபர்கேட்க, அதற்கு அவ்வாறேகாயத்ரியம்மனுங் கருணைசெய்தவர்களாய்த் தங்களுடைய லோகத்துக் கெழுந்தருளியபின், காசிபன் மறுபடியும் காயத்ரி சரஸ்வதிமுதலிப தீர்த்தங்களிலுஞ் சேதுதறுக்கோடியிலும் மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கிவிடைபெற்று அவணிந்நதும் மீண்டு தனது சுதேசம்வந்து சேர்ந்து சகலத்திரானும்புகழும்படியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.

கேட்டீர்களோமகாரீஷிகளே, இப்படியாய் அக்கந்தமாதனத்திலே விளங்குங் காயத்ரி சரஸ்வதிஎன்னுந் தீர்த்தங்களின்பொருமையாவாற்சொல்லிமுடியும் இதல்லாமலும் இன்னும் அச்சேதுவின் மத்தியிலே கோடானுகோடி தீர்த்தங்கள் பற்பலவிதங்களாய்மகாமகிமைபொருந்தியதாகவும் அற்புதமுள்ளதாகவும்விளங்கும் இருணமோசனமென்னும் பெயருடைய ஓர்புண்ணியதீர்த்

தமுண்டு அப்புண்ணியதீர்த்தத்தில் மூழ்கினபேர்களுக்கு முக்
கடன்களும் விமோசனமாம் அவ்வாறுமுன்று இருணங்களும்
விமோசனமாகின்றபடியினாலே இருணவிமோசனமென்னும்பெய
ரினையுடையதாய் விளங்குகின்றது இதல்லாமலும் மற்றதீர்த்தங்
களும் அப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருமகிமை பொரு
ந்தி ஒவ்வொரு காரணமித்தமாய் விளங்குவதால் அக்கந்த மா
தனகிரியில் உண்டாயிருக்கும் மகிமைகளை என்னவென்று சொ
ல்லப்போகின்றோம், மேலும் அப்புண்ணியமலைச்சார்பில் கண்ட
விடங்க ளெல்லாம் தீர்த்தங்களாகவும் இலிங்கங்களாகவும் இரு
த்தலால் அதற்கொப்பாகிய பூமியெங்குங் கிடையாதெனச்சொ
ல்லுவோம் என்று சூதமுனிவர்கொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கே
ட்ட கைமிசாரணியர்கள் சந்தோஷமடைந்து சுவாமி இந்த இரு
ணவிமோசனத்திலே முன்றுவித இருணந்தீருமென்று சொன்ன
விதமும் மற்றபலதீர்த்தங்களில் மகிமையும் அடியேங்களுக்குத்
திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டிமென்றுகேட்ட சூதமுனிவர் சொ
ல்லத்தொடங்கினார்.

காசிபச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

உரு-வது

இருணவிமோசன தீர்த்தச்சரித்திரம்.

கேளுங்கள் கைமிசாரணிய வாசிகளாகிய முனிவர்களேநெ
டியகடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் கருமபூமியிலே ஜனன மெடு
த்தபேர்களுக்கு மூவகைக்கடனுண்டு, அவையாவையெனில் தப
சிகள்கடன் தேவர்கள் கடன் பிதர்க்கள் கடனென்னும் இம்மு
ன்றில்வேதசாஸ்திர விசாரஞ்செய்யாதவன் தபசிகடனுடையோ
னாகும், யாகாதி கிர்த்தியங்கள் செய்பாதவன் தேவர்கடனுடை
யோனாகும்பிள்ளைபேறில்லாதவன்பிதர்க்கடனுடையயோனாகும்
இவ்வகைப்பட்டமூக்கடன்களும் கற்பகோடிகாலஞ்சென்றாலும்

திர்க்கப்படாததாக இருக்குமாதலால் அத்தன்மைகொண்டவர்
களும் இத்தீர்த்தத்திலே வந்துசங்கற்பவிதிப்படிமூழ்குவராயின்
அவர்களுக்கு உடனே அந்த மூன்றுகடன்களும் விமோசனமா
குமென்றுவேதங்களால்முறையிடப் படுகின்றபடியால் அத்தீர்
த்தத்துக்கு இருணவிமோசனமென்று பெயர்விளங்குகின்றது.
இந்த இருணவிமோசனத்திலே பிரமசரியவகை யிரண்டிலும்பா
காதிகள்செய்யாமல் குபேரசம்பத்துடையவர்களாயில்வ் குவா
ர்கள் ஆனபடியினாலே சகலத்ராளும் அந்த இருணவிமோசனத்
திலே தீர்த்தமாடினால் நாப சொல்லியமூன்றுவித இருணமுந்தீர்
ந்துபின் சேதுதறுக்கோடியில்மூழ்கி ஸ்ரீராமநாதனையும் வணங்
கிவருவார்கள் இதல்லாமலும் பஞ்சபாண்டவாள் இராஜகும
யாகஞ்செய்யவேண்டி அதற்குமுன்பாக இக்கந்தமாதனத்திலே
இலட்சமிதீர்த்தமாட வந்தபோது அவர்களால் உண்டாகக்கப்
பட்ட

௨௬-வது பாண்டவ தீர்த்தம்.

பாண்டவதீர்த்தமென்னும் ஓர் தீர்த்தம் விளங்கிக்கொண்டி
ருக்கின்றது, அத்தீர்த்தம் பதினாயிரம் தீர்த்தத்துக்கும்மேலான
தீர்த்தமாய் பலன்களைத்தருவதுமன்றியில் அத்தீர்த்தத்திலேப
ன்னிரண்டு சூரியசந்திராளும் அஷ்டவசகங்களும் பதினொருகோ
டிருத்திராதிதேவர்களும் நித்தியப்படியாய் நீங்காமலிருந்து அ
திற்றீர்த்தமாடி தேவபூசைகள் நடத்திப்பின் தேவர்களும் பிது
ர்க்களும் மனிதர்களாலே சந்தோஷிக்கும்படியாய்த் தாங்களவ்
விடமிருந்து அர்க்கியஅவிரப்பாகமும் பெறுவதனாலே அந்தத்
தீர்த்தக்கரையிலே பிராம்மணபாஜனஞ்செய்துவைத்தால்கோ
டாறுகோடி புண்ணியமுண்டாகும். இதல்லாமலும் உலகத்திற்
பிறந்தவர்களிற் கடைக்குடியிற்பிறந்தவராபினும் அத்தீர்த்தத்
திற் பிறப்பதோடும் யமதண்டனையுமற்று கங்காஸ்நானஞ்செய்த
பலனுமுண்டாகும், இதல்லாமலும் முன்னொருகாலத்தில் தேவர்
களெல்லாங்கூடி மஹேசுரயாகஞ்செய்யவந்தபோது அந்தகந்த
மாதனச்சார்பிலே அவர்களால் உண்டாகப்பட்டது.

௨௭-வது தேவதீர்த்தம்

தேவதீர்த்த மென்றோர்தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்திலே
மூழ்கும் புண்ணியபுருஷர்களுடைய பாபங்களெல்லாஞ் சுழுகா.

ற்றிலகப்பட்ட பஞ்சபோற் பறந்தோடுவதோடும் திவ்யதேஜசும் மேலானபோகபாக்கியங்களும் கிடைப்பதல்லாமலும் தேவர்களில் மகாவிஷ்ணுவானவர் எப்படி மேன்மையுற் றிருக்கின்றனரோ அதுபோல் பூலோகதீர்த்தங்களிலே இதுதெய்வீகம்பொருந்திய தீர்த்தமாதலால் இதில் மூழ்கினபேர்களுக்கும் அவன் வாசஞ் செய்தபேர்களுக்கும், தானதருமஞ்செய்தபேர்களுக்கும் அசுவமேதபலனைக்கொடுக்கும், தபசிகட்கும் தேவர்கட்கும் பிதூர்க ளுக்கும் மனமகிழ்ச்சியையுண்டாகி வைகுந்தபதத்தைக்கொடுக் கும், இதன்றியும் ஒருவாரம்வகையில் அதில்வாசஞ்செய்வார்க ளாகில் அவர்கள் மறுபடியுந்தாய்வயிற்றில் ஜனிக்கும் பிறவிநோ யை அணுகார்கள் ஆதலால் அதன்பெருமை அளவிறந்தாக இரு ப்பதால் ஒருவரானஞ்சொவ்விமுடியாது இகல்லாமலும்வாலியி ன்சகோதரனாகிய.

௨௮-வது சுகரீவ தீர்த்தம்.

சுகரீபனென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஓர்தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபேர்கள் அவன் தந்தையாகிய சூரியன னுலோகத்தைப்பெறுவார். ஆயிரங் கோதானஞ் செய்தபலனும் அசுவமேதபாகஞ்செய்தபலனும்பெற்று அத்தீர்த்தத்தை மன தில்திபானஞ்செய்தவர்கள் வேதாகமங்களை யோதி யுணர்ந்தபல னைப்பெறுவார்கள். உலகத்தில் உற்றமனிதர்களுக்கு வாய்ந்தபி ரம்மஹத்திமுதலிப் தோஷங்கள் தீரவேண்டுமாயின், அத்தீர்த்த க்கரையில், உபவாசமாயிருந்து தீர்த்தமாடினால், உடனே விலகி ப்போம்மேலும் அததீர்த்தத்தில், பிதூர்க்களை குறித்து தர்ப்பண னஞ்செய்தால், அநேகம்யாகாதி கிர்த்தியஞ்செய்தபலனும் நாமே தயாகஞ்செய்தபலனும் பெற்றுப்பேரின்பத்தை யடைவார்கள். இதன்றியும்,

௨௯-வது நளதீர்த்தம்.

நளனால் உண்டாக்கப்பட்ட நளதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்த முண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் மூன்றுநாள் உபவாசமிருந்து தேவர்க ளையும், பிதூர்க்களையும்நினைந்து, ஆராதனைசெய்து தீர்த்தமாடி னால், யாகாதிகள் செய்தபலனும், கோடானுகோடி புண்ணியஞ் செய்தபலனும் பெறுவதோடும், அவர்கள் பிறவிநோயுமொழிந் து, சூரியப்பிரபைபோல் விலங்குவார்கள். இதனோடும்,

௩௦-வது நீலதீர்த்தம்.

நீலனென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட நீலதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் முழுநீர்பேர்களுக்கு சொர்ன யாகஞ்செய்த பலன்கிடைப்பதோடும், அக்கினிலோகத்தையடை வார்கள், இதல்லாமலும், வானாவீரர்களுள்,

௩௧-வது பசுக்கண்ண தீர்த்தம்.

பசுக்கண்ண நென்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஓர் தீர்த்த முண்டு, அதில்தீர்த்தமாடிய பேர்கள், திக்குவிஜயஞ் செய்தபல ன்கிடைப்பதோடும், தெய்வலோகத்தையடைநது கற்பகவிருட் சரீழலில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பார்கள் இதனோடும், அக்கந் தமாதனச்சார்பில்,

௩௨-வது அங்கத தீர்த்தம்.

இதுவாலிமைந்தனான அங்கதனாலுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்;

௩௩-வது கயன்தீர்த்தம்.

இது கயனாலுண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தம்.

௩௪-வது சாம்பவதீர்த்தம்.

இதுசாம்பவனால் உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்

௩௫-வது நரன்தீர்த்தம்.

இது நரனாலுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௬-வது பனச தீர்த்தம்.

இது பனசனாலுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௭-வது கவைய தீர்த்தம்.

இது கவையனாலுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௮-வது குமுத தீர்த்தம்.

இது குமுதனாலுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்.

௩௯-வது அமுத தீர்த்தம்.

அமுததீர்த்தமென்று, தேவர்களாலும், வானாவீரர்களாலும், உண்டாக்கப்பட்டதீர்த்தங்கள் அனந்தமெண்டு, அத்தீர்த்

தங்கள் தம்மிடத்தில் முழுசியபேர்களுக்கு வேண்டிய பலன்களைக்கொடுப்பதோடு, அநேக மகிமைகளையும் உண்டாக்கும் இதல்லாமலும், பிரமனுடைய பவுத்திரனாகிய.

சுட-வது விபீஷண தீர்த்தம்.

விபீஷணனால் உண்டாக்கப்பட்ட விபீஷண தீர்த்த மென்றோர் தீர்த்தமுண்டு, அத்தீர்த்தத்தில் முழுசியபேர்களினுடைய பழிபாவங்களையும் தாரித்திரத்தையும் போக்குவது மல்லாமல், ஞானமும் கல்வியும் பெற்றுவைகுந்த வாழ்வையடைவார்கள்.

சுக-சுஉ-சு௩-சுச-வது.

விபீஷணன் மந்திரி நால்வர்கள் தீர்த்தம்.

பின்னும் அவ்விபீஷணனுடைய மந்திரிகளாகிய நாலு பேர்களும்வீரம், வீரேகதனம், நாரணம், நாரணியமென்னும் நான்கு பேர்கள் பேரால் மகாமகிமையோடு விளங்கும், அத் தீர்த்தங்களில் முழுசியபேர்களுக்கு புத்தியும், யோசனையுமுண்டாவதோடும் பெரும் புண்ணியமும் பேரின்பமுங்கிடைக்கும்

கேட்டார்களோ நைமிசாரண்யர்களே! மகா மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீராமேச்சுர மூர்த்தியானவர் கங்கையைச் சடையிற் றரித்திராநின்ற சாம்பவமூர்த்தியை அந்தக் கந்தமாதனச் சார்பில் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தபடியினால் அவன் அநேகங் கோடி தீர்த்தங்கள் தமக்குத்தாமேநிகராய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இத்தல்லாமலும் அச்சேதுவில்ஒருநாள் ஓர்த்தமாடியபேர்களுக்கு பதினாய்க்கோடி விசை கங்கை, பிரயாகை யமுனை, முதலிய தீர்த்தங்களாடிய பலனும் சிவாலய விஷ்ணுவாலய பிரம்மாலய முதலிய தேவாலயங்களைச் சேவித்தபலனும் பெறுவார்கள், மேலும் அக்கந்தமாதனத்தில் பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களும் பிரம்மருத்திரர்களும், தும்புருராத, கெருடகார்த்தர்வ, சித்தவித்யாதாரூரகராகாயவாசிகள் போகபூமியரும் ஸ்ரீராமனுடைய கட்டளையின்படி சதாகாலம் வாசஞ்செய்து, நித்யபடி தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீராமநாதனைப்பூசித்து வணங்கிவருவார்கள். இவ்வளவு மகிமைபொருந்திய சேது முதலிய தீர்த்தங்களெல்லாம். அக்கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் பொருந்தியிருக்கும் பெருமையில் ஆயிரத்திலோர் பாகம் உங்களுக்குச் சொன்னோமாதலால், அதன்பெ

ருமையை பூரணமாய்ச் சொல்லவேண்டுமாயின் சொல்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும், ஆயுள் போதாமையாக இருக்கும் இத்தன்மையாகிய தீர்த்தங்கள் விளங்கப்பட்ட கந்தமாதனபருவத்தில் இலங்கும், மூர்த்திமகிமையைச் சொல்லவேண்டுமாயின் அளவுபடாததால்நாம் என்னவென்று சொல்லப்போகின்றோமென்று சூதமகாமுரிவார் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட நைமிசாரணியர்கள் சுவாமியேவரீர் அக்கந்தமாதனத்தில் விளங்கும் மூர்த்தி மகிமைகளையும் அடியேன்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அதைக்கேட்ட முரிவர் உளமகிழ்ந்து ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

முற்றிற்று.

சுரு-வது.

இராமநாதர் மகிமைச்சரித்திரம்

கேளுங்கள் நைமிசாரணியவாசிகளாகிய முனிவர்களே! நெடியகடல்கூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் கோசலதேசத்தி ராஜகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் தனது தம்பியோடும், சீதாதேவி சமேதனாய் வானராதிகளோடும் கந்தமாதனத்திற் பிரதிஷ்டை செய்திருக்குந் திருநெத்தாரியாகிய ஸ்ரீராமநாதனைத் தரிசித்தபேர்கள் மேலான ஞானானந்தத்தையடைவதோடும், கிரேதாயுகத்தில் ஒரு வருட காலமும், துவாபாயுகத்தில் ஒருமாதகாலமும், கலியுகத்தில் ஒருமாதினமும் தெரிசித்தால், அவரவர்கள் நன்மைதிமைக்குத் தக்கபலன் கிடைக்குமென்று வேதங்களாலே சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் ஸ்ரீராமநாதனை தரிசிக்கும்பலன் ஒன்றுகோடியாய் இமைப்போதில் அநேகபுண்ணிய பலன்களைக்கொடுக்கும். மேலும் தேவமாதவ பிதர்ப் புண்ணிய தீர்த்த சொரூபங்கோடி கொண்டதாய் விளங்கிய ஸ்ரீராம நாதனை ஒருபோது இரண்டுபோது, மூன்றுபோது, அல்லது ஐந்து போதாவது அன்போடும் மனக்குவிந்து வணங்குபவனெவனோ, அவன் என்பாபியா யிருந்தாலும், அவன் நற்குலத்திற் பிறந்து, சுத்தஞானியாய் பிரமசொரூபத்தையறிந்து அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமே தானாய் விளங்குவான். மேலும் யுத்தரங்கத்துக்கிளைபாத ஸ்ரீராமசந்திரனாலே பூசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனை

அர்ச்சித்து வணங்கப்பட்டபேர்கள் தேவ சொரூபம் பெறுவார்களல்லது, மானிடராக ஜனியார்கள்.

இத்தன்மைபொருந்தியராமநாதக்கடவுளை அர்ச்சித்துவணங்காத பேர்கள், பிரவிச்சாசரத்தில்முழ்கி, முத்தியாங் கரையைக்காணாமல் துன்பத்தையடைவார்கள் இதெல்லாமலும்அக்கந்த மாதனத்தில் விளங்கும் இராமநாதனை திரிகரணத்தோடுந் நிதியாத்து வணங்கப்பட்டவர்களைக்கண்டு, அவர்களுடைய பெருமையை எழுதிவைத்துக்கொண்டு வாசித்து வருபவன்மகா புண்ணியத்தைபெற்று வாழ்வான், அப்படிச் செய்யாதவன், லோகத்தில் கூன், குருடு, செவிடு, சப்பாணியாகப்பிறந்து தாரித்திரத்தை பதபவிப்பதோடும், பெண்சாதி பிள்ளைபாக்கிய மற்றவனாய் பசாசுவேதாளங்கள் பிடித்து, அறுசுழிந்து துத்தினன்னும் நரகத்தையடைந்துதுன்பப்படுவான்மேலும்ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தங்களை யாரொருவாரசிந்தித்துவணங்குகின்றார்களோ அவர்கள் ஆபிரம் பிரம்மஹத்தி செய்திருந்தாலும், அவைகளெல்லாம் நாசப்படுவதெல்லாமலும், அழகுள்ளவர்களாயும், பாக்கிய சம்பன்னர்களாயும், நற்குலத்திற்பிறந்து மேலோர்களைச்சார்ந்து எமலோகத்தை அறியாதவர்களாய் வாழ்ந்து முடிவிற் பரமபதத்தைப் பெறுவார்கள்.

பின்னும் அந்த ராமலிங்கத்தைக் கண்ணினாற் கண்டபேர்களையும் கண்டுவணங்கியபேர்களையும், சகலரும் புகழ்வதோடும் கங்கை, யமுனை, பிரயாகைமுதலிய புண்ணியநதிகளிலாடினபலனும்பெற்று மானுடப்பிறவி யொழிந்துதேவ சொரூபம் பெற்று பிரம்மா விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் புகழ்த் தக்கதாகவிருந்தால், அந்த ராமநாதனுடைய மகிமையை நாம் என்னவென்று சொல்லப்போகின்றோ மாதலால், அவ்விலிங்கத்தை எந்தவுதுவினாலாவது மனதிற்கிந்தித்துப் புகழ்ந்தவர்களினது கொடுமையானபாதகங்களெல்லாம் அக்கினியிற் பிரவேசித்த விறகுபோலெரிந்து சாம்பலாய்க் காற்றோடு காற்றாய்ப்பறந்துபோய்விடும் நதனறியும், அஷ்டமூர்த்தி சொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனைதினைத்துணைப் போதேனு மனத்தில் அன்போடும், வாய்குளரும் படியாகவும், கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியத் தக்கதாகவும்கிந்தித்து அவர்பதாம்புயங்களைக் கைவருந்தும்படியாய் அர்ச்சனைசெய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிய பேர்களும் இராமலிங்க சொரூபத்தையாவது அல்லது ஸ்ரீ ராமனுடைய அவயவ காசர

ணிகளை அவரவர்களுடைய ஜீவனுடனே தன்யமாகும்படி பக்தி சிரத்தையோடும்யார் வணங்குகின்றார்களோ அவர்களும், பேரின்பமென்னுஞ்சாகரத்தில் ஆனந்தாயிர்தங்களைப்புகித்து நித்யானந்தசொருபத்தையடைந்து சின்மயானந்தப்பொருளாய் விளங்குவார்களேயன்றி இப்பிரபஞ்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தை யடையமாட்டார்கள்.

இதல்லாமலும், லோகத்தில் மூடராயி நக்கப்பட்ட பேர்களுக்கும் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய தரிசனஞ்செய்தால், அவர்கள்மகா அழகுபொருந்திய சாந்தகுணத்தையும் அஷ்டமாசிக்கியையும், அஷ்டாங்கயோகத்தையும், பிரம்மஞானத்தையும்பெற்று வாழ்வார்கள். மேலும் மோக்ஷஞானம் ஒருவருக்கு வரவேண்டுமாயின்சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களினாலும், வேதாந்தபாஷ்ய பாடங்களினாலும் துறவாசிரமத்தை யடைந்தபேர்களுக்கு சித்திக்குந்துறவுமல்லாபல் ஆசிரமநேயங்களு மில்லாமலிருந்தால் எந்தவகுணத்தோர்களுக்கும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய தரிசனபலத்தினால் பிறவிச்சாகரத்தையொழித்து மோக்ஷவீட்டடைக் கொடுக்குமானால் அதன்மகிமைகளை நாம்எவ்வாறு அளவிட்டுச் சொல்லப்போகின்றோம் மேலும் ஒ முனிவர்களே அத்தலத்திலேவாசஞ்செய்கிற யானைமுகலெறும்பிருகிய சகலஜீவராசிகளுக்கும் மானிடர்களும், சொர்க்கலோகவாசிகளாகிய தேவர்களுக்கும் ஏற்றமுங்குறைவுமில்லாமல் சரியாகவேவாழ்ந்து வருவார்கள் மேலும் அத்தந்தமாதனத்தில் ஒங்கும் ஸ்ரீராமநாதனை யாரொருவர் வணங்குகின்றார்களோ அவர்கள் அக்கடவுளினது கடாக்ஷம்பெற்று இகத்திலுறும்வினைகளுக்கு பயப்படாதவர்களாகியும் எத்தன்மைபொருந்திய பாபங்கள் செய்தபோதிலும், பருதிமுன்பனிபோல் விலகிப்போவதோடும் அவர்களுக்கு வேதங்களையுணர்ந்தபிராம்மணரும், முனிவர்களும் சித்தர்களும் சரியாகமாட்டார்கள்.

மூன்றாம்பிறையைச் சடாமகுடத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதனை தரிசித்து வணங்கப்பட்டபேர்களை கண்ணினாற் கண்டபேர்களுக்கு அவர்கள்செய்த பாதகங்களெல்லாம் இமைநேரத்தில் நாசத்தையடையுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்களாதலால் அதுபோல்ராமநாதனுடைய குற்றமற்ற பாதாரவிர்தங்களைவணங்கி துதிப்பதற்கு கொடுத்துவையாத பேர்கள்நான்குவேதங்களையு முணர்ந்திருந்தாலும் நூறு அசுவமேதயாகங்கள் செய்திருந்தாலும் சந்திரவட்டக்குடை நீழலிலி

ருந்து கடல்குழந்த உலகையெல்லாம் வேறொருமன்னனுக்கில்
லாதுதானே அரசசெய்யத்தக்கவர்களாக விருந்தாலும் பொன்
னுலகவாழ்க்கைக்குப் பாத்திரமாகமாட்டார்கள் அந்த ராமநாத
னைவணங்கித் துதிகப்பட்டபேர்கள் லோகத்தில் கல்லியைக்க
ல்லாமற் கடையாகியதொழிலிற் பிரவேசிப்பானாயினும் அவனே
அளுகைக்குரியவனாய் தெய்வலோகத்துக்கருதனாய் விளங்கப்ப
ட்டு ாளுக்குநாளுபர்வுபொருந்திச் சர்வரத்தியாவான். மேலு
ம்அத்தலத்திலே அன்புடனே வாழும்பண்ணிக்கொண்டிருப்பவ
ரியாவரும் மான்மழு சதுர்புஜகாளங்கூட திரிநேத்திரமுடைய
வராய் மூன்றும்பிறைச்சந்திரனையும், கண்கையையும், உருத்திரா
க்கதையும், கொன்றையையும் வில்வத்தையும், அறுகையுஞ் சி
த்திலணிந்திருக்கப்பட்டவராயும், ஐம்முகங்களை யுடையவாரா
யும் விளங்கும் ஸ்ரீராமநாதனைப்போலயருவம்பெற்று வாழ்வார்
களேயன்றி வேறுருபமாக இரத்தர்கள், பின்னும் அந்தராமநாதன்
விளங்கப்பட்ட ஸ்தலத்துக்குப்போய் தரிசித்துவந்தபேர்களுக்
கு அசமேதயாகம் பண்ணினபுஷ்பகிடைக்கும். அவ்விராமலிங்க
த்தினுடைய பூசைக்குகல்ல பரிமளம்பொருந்தி, விதம்விதமாயி
ருக்கும்படியாகிய பூட்டங்களையும் இரசவஸ்துக்களையும் காய்க
னிகளையும் கொடுப்பவர்கள்பேரில், மிகுதியும் கிருபைவைத்து
ஸ்ரீராமநாதன் இரட்சிப்பார்.

இதல்லாமலும், அச்சேது தனுக்கோடியிலே பெரியோர்க
ள்வணங்கும்படியாய் விளங்கும் ஸ்ரீராமநாதன் மனமகிழும்படி
யாய் அவர் சந்திரதானத்திலே ஓர் பிராமணனுக்கு ஒரு படியன்
னங்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஆதிசேஷனற்றாங்கப்பட்டபூமி
முழுவதும்நானம்பண்ணின பலனைக்கொடுக்கும் மேலும், அந்த
ராமனாத்தக்கடவுளை அர்ச்சிது நாளினற்றோத்திரஞ் செய்யும்படி
யாயும், வணங்கும்படியாயும், சேதுவுக்குப்போகக் கூடாதவர்க
ள் தாங்களிருக்குமிடத்திலே யிருந்தாவது ஸ்ரீராமநாதனைப்போ
ற்பாவித்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்கள் சேதுவுக்
குப்போய் தீர்த்தமாடியபலன் சித்தமாய்பெறுவர் இஃதன்றியும்
ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுற் பூசிக்கப்பட்ட காளகண்டமூர்த்தியைநினை
த்து வணங்கப்பட்டபேர்களே மகாசிறப்புடையோர்கள். அப்
படி வணங்காதவர்கள் ஒருக்காலங்களிலும்நல்லகதியையுடைய
மாட்டார்கள் லோகத்திலுள்ளக்கருமத்தையாவதுஎப்பண்ணியத்
தையாவதுஎந்தபாகத்தையாவதுநிகரொன்றில்லாமற்செய்திருந்

தாலும், வணங்காதவர்க ளாகவு மிருப்பாராயின அவர்களுக்கு ஆயிரம் பிரம்மஹத்திசெய்த தோஷங்களுண்டாகி இரவுரவாதி ராகங்கள் சித்தமாய்க் கிடைக்குமென்பதாம் மேலும்வேதசாஸ் திர புராணங்கள் யாகாதி எக்கியங்கள் தான தருமங்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட பலன்களுக்குப் பிரயாசிப்பதைப் பார்க்கினு ம்இராமநாதனுடையபாதாரவிர்த்தத்தை தரிசனஞ்செய்தால்அப் பலன்களெல்லாம் ஓர் இமைப்போதிற்பெற்று குற்றமற்ற சைவ சூலத்திற் பிறந்து மேலானகதியை யடைவார்கள், பின்னும் அந் தராமநாதனை இரண்டு நாழிகையாவது அன்புடனே தியானஞ் செய்திடுவானாயின், அவனுடைய கோத்திர சூத்திரங்களினாலே இருபத்தொருகோடி தலைமுறையிலுண்டான புத்ரமித்ர களத் தாரதி பந்துஜனங்களுடைய தோஷங்களுநீர்ந்து அவனோடுஞ் சிவலோகஞ் சேருவார்களென்றும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடையவர ப்பிரசாதமுண்டா யிருக்கின்றது அன்றியும் அவ்விராம லிங்கத் தை ஒருநாளையில் ஒருபோதேனும் பத்தியோடு தரிசித்த பேர் கள் இகத்திலுங்குற்றமற்ற போகபாக்கியங்களைப் பெற்றிருந்து பரத்திலும்மேலான சாயுச்யபதவியிலே ஸ்ரீ ராமநாதனுடைய சொரூபமெ முடிவாய் பெற்று விளங்குவார்கள் சூரிய உதயத்தி லே ஸ்ரீராமநாதனை தரிசித்தால் அவர்கள் செய்த பாபங்களெல் லாம் பறந்துபோம் மத்தியான காலங்களில் தரிசித்தால்சென்ம சென்மங்களில் செய்தவினையெல்லம்பறந்துபோம். மாலைப்போ தில் தரிசித்தால் கணத்திலுண்டாகிய அஞ்ஞானங்க ளெல்லாம கன்று அநேகங் கீர்த்திகளுண்டாகி சென்மங்கடோறுஞ்செய்த பாபமாகிய இருண்மையை ஸ்ரீராமநாதனுடையபாதப்புணையின் பெருமையாகிய வச்சிராயுதமானது பொடிப்பொடியாய் தகர்த் துத் துளளாக்கி யெறிந்துவிடும். இந்த ராமநாதனுடைய பாதா ரவிர்த்த தரிசனத்தினாலே போகாதபாபங்கள் மற்ற எந்த புண்ணி யத்தினாலும்போகமாட்டாது கோடிபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க ஸ்ரீ ராமதனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடிராமநாதனைவணங்காதபேர் கெங்காஸ்ரானத்திற்குப் போனபோதிலும் பலன் கிட்டாதாகை யால் அப்பேர்கொத்த கங்காஸ்ரானத்திற்குப்போகப் பட்டவர் கள் ராமதனுக் கோடியிலே மூழ்கி ராமநாதனை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு கங்கைக்குப்போனால், பலன் ஒன்றுகோடியா ய்விளங்கப்படும். ஆதலால்கேளுங்கள் முனிவர்களே! இப்போது நாம் கூறியவண்ணம், கங்கைக்குப்போய்வந்து ராமநாதனைவண

ங்காதபேர்கள் அவர்கள் தந்தைக்குப்பிறந்தவர்களல்ல அருணோ
தயத்தி லெழுந்த வுடனே ஸ்ரீராமநாதா, ராமநாதா, ராமநாதா
வென்றுமுன்றுயிசை சொன்னபேர்களுடையபாபங்களெல்லாம்
நாளுக்குநாள் அகன்று போவதன்றியும் அவர்களுடைய பவப்
பிணியுமொழிந்து அவர்கள் வாய்மொழியானது சூரியனைப்போ
ற்பிரகாசிப்பதோடும், அன்னவர் ஆன்மபிரியுங்காலையில் இராம
நாதா வென்றுசொன்னால் அவ்வான்மா மறுபடியுஞ்சுன்னத்துக்
கேதுவாகாமல் தேவசொரூபம் பெற்று விளங்கப்படும். உலகின்
கண் சனித்தவர்கள் யாவராக விருந்தபோதினும் இராமநாதப்
பிரபு மகாதேவாகிருபானிதி, அகண்டபரிபூரண, லோகரக்ஷகா
உலகநாதா சந்திர சடாதரா சதாசிவாரீலகண்டா, சங்கராசயம்
புளனச் சொல்லப்பட்ட பேர்களினுடைய பாபங்களெல்லாம்
பரிகாரமாய்தன்பமகன்று இன்பமுண்டாகி மேன்மையையடை
ந்து வாழ்வார்கள். இராம நாதனுடைய ஆலயத்திருப்பணி செ
ய்ய முயலுவாராயின் அவர்களுடைய சுற்றத்தாரைச் சேர்ந்த
கோடிசென்மம் வரையிற் கயிலாயத்தை யடைவார்கள்.

ஸ்ரீ ராமநாதனுடைய ஆலயத்தைச் சாந்தினுற்கட்டிமுடித்த
பேர்கள் பிரமலோகத்தைப் பெறுவார்கள், பளிங்குக்கற்களினால்
மண்டபமிழைத்த பேர்கள், சொன்ன விமானத்திலேறிச்சென்று
கையிலைவாழ்வைப்பெறுவார்கள் ஸ்ரீராமநாதனுடைய திருப்பணி
மண்டபத்துள் வெள்ளியினுற் சிங்காசன மழைத்த பேர்கள்
சாம்பவழூர்த்தியைப்போல் சொரூபம்பெற்று மகிழ்ச்சி யடைந்
திருப்பார்கள் பொன்னினாலும், தங்கத்தினாலும், கடவுளுக்குரி
ய சப்ரமஞ்சங்கள், விமானங்கள், ஸ்தூபிகள் செய்துவைத்தபே
ர்கள், அச்சிவக்கொழுந்தோடுங் கலந்திருப்பார்கள், இராமநாத
னுக்கு வேண்டிய பாத்திரங்கள், தவலைச்செம்புகள், குத்துவிள
க்குகள், தாம்பாளங்கள், தூபதீபக்கால்கள், கற்பூரத்தட்டுகள்,
குடை, பீலி ஆலவட்டம், சாமரை குஞ்சம் பாவாடை ஆடையா
பரணம் ஆண்குதிரை, ஒட்டகம், சிவிகை, கண்டிகை முதலிய
கைக்கர்பங்கள் செய்தபேர்களை ஸ்ரீராமநாதன் தன்னுடைய சொ
ரூபத்திலே நின்று விடுபட்டவர்க ளென்றும் நனிகாத லோடுங்
கருணை செய்தாட் கொள்ளுவார் இதல்லாமலும் அந்த
ராமநாதனுக்கு திரிகாலமும் அபிஷேகம், ஆராதனை, தீவே
தனம் ஆடல் பாடல் திருவிழாச் செய்து வைத்தபேர்கள்

பூலோகத்திலே குபேரனைபோல் வாழ்ந்துமுடிநீர் கயிலாயவாழ்வைப் பெற்றிருப்பார்கள். இதல்லாமலும், அந்த இராமநாதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்கிறகாலத்தில் உருத்திரம் நமக சமகமென்னும்நிரத்தைச்செபித்தவர்கள் ஒருகாலங்களிலும் நரகத்தையடையமாட்டார்கள் அந்தராமநாதனுடைய அபிஷேகத்துக்கும் பால்தயிர், பஞ்சவ்யம், பழவர்க்கம், ரசவர்க்கம் கொடுத்து அபிஷேகஞ்செய்து வைக்கப்பட்டவர்கள் பெறுகிறபேற்றைச்சொல்லுகின்றோம் யாதெனில், பாலவிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள் அவர்கள் அருபத்தொருதலை முறைவரையில், புத்ரயித்ரகளத்திராதிவர்க்கத்தோடும், தேவசொருபத்தைப்பெற்று கயிலாயத்தில்வாழ்வார்கள், தயிர் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள், அவர்கள் கற்பகோடிகாலங்களிலெடுத்த ஜென்மங்களிலடர்ந்த திங்குகளெல்லாம் அகன்று சங்குசக்கரத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன் பதியாகிய வைகுந்தத்திலேவாழ்ந்திருப்பார்கள், கற்பகோடிகாலம்வரையிலெடுத்த ஜென்மங்களினது பாபங்கெல்லாம்விமோசனமாகி தெய்வலோகத்தை யடைவார்கள், தேனினால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள், பிரம்மலோகத்தையடைந்துவாழ்வார்கள் எண்ணெயினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள். குபேரனுடைய அளகாபுரியைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள், கரும்பஞ்சாற்றினால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள். வருணனுடையலோகத்தை யடைந்திருப்பார்கள், கனிவர்க்கங்களால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள், பிதுர்லோகமடைந்துவாழ்ந்திருப்பார்கள் சம்பா அன்னங்களினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள் ஜாயுச்சிய பதவியை யடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் கர்ப்பூரவாசனைகட்டிய சந்தனக்குழம்பினால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள் கார்த்தர்வலோகமடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள், ரசவர்க்கங்களினால் அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள், இந்திரனுடையபதியைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் பாதிரி, புன்னை, அலரி, செங்கழுநீர் முதலிய கட்பவாசனைகள் கட்டிய ஜலத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபேர்கள் அவர்களுடைய குற்றங்களெல்லாம் அகன்று, சிவலோகபதவியைப் பெற்றுவாழ்வார்கள், திவ்யமான ஏலம் கிராம்பு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரிவெற்றிலைபாக்குகள் நிவேதித்து கற்பூரவாசனைகட்டிய ஜலங்களாலே அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தபேர்கள், அக்கினிலோகஞ்சேர்ந்து வாழ்வார்கள். பித்தனையினம் குடஞ்செய்து கொடுத்து, அதனால் ஜலமெடுத்து அபிஷேகஞ்செய்துவைத்த

பேர்கள், இலட்சுமி கடாட்சம்பெற்று, பூமியிலேவாழ்ந்திருப்பார்கள். அபிஷேகத்துக்கு தாம்பரத்தினம் குடஞ்செய்துகொடுத்தபேர்கள், தெய்வலோகத்தை யடைவார்கள். வெள்ளிக்குடங்கொடுத்தபேர்கள், சிவலோகத்தையடைவார்கள். தங்கக்குடம்கொடுத்தபேர்கள். வைகுந்தத்தைப்பெறுவார்கள். இஃதல்லாமலும், ஸ்ரீராமநாதனுக்கு நிவேதனமாகும்பொருட்டி, பாற்பக கொடுத்தபேர்கள் அசுவமேதயாகஞ்செய்த பலனைப்பெற்று, பர சிவசொருபமாய் சிவலோகத்தை யடைந்திருப்பார்கள்.

எப்போதும், இராமநாதனை தரிசித்து, இராமதனக்கோடியில் தீர்த்தமாடப்பட்டவர்கள், இதரதேசங்களிற்சென்றகாலையில் எந்தஜலங்களில் தீர்த்தமாடினாலும், இராமநாதாவென்று மஞ்சளமாடினால், சேதுஸ்நானஞ்செய்தபலன் பெறுவார்கள் ராமநாதனுடைய ஆலயத்திற் கிவபட்டபணிகளை நடத்திவைப்பார்களாகில் அவர் செய்துவைத்த செலவுக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய்ப் பொருளைப்படைத்துச் சுகித்திருப்பார்கள் ராமநாதனுக்கு நிப்பணிசேய்தபேர்கள் மனத்துள்ள அஞ்ஞானங்களகன்று சுஞ்ஞானிகளாய் வாழ்வார்கள். சர்க்கரை, பருப்பு, அரிசி, வெல்லம் எண்ணெய் கண்ணாடி, சாமரை கொடுக்கப்பட்டபேர்கள், செய்தபாபங்களெல்லாமகன்று, இரதகஜதூரகபதாதிகளையுடைய வேந்தர்களாகப்பிறந்து, போகபாக்கியங்களைப்பெற்று முடிவிற்கிவலோகத்தையடைவார்கள் ராமநாதனையத்துக்கு முரசமுதலியவாத்தியக்கருவிகள் வாங்கியளித்தபேர்கள், இராஜபோகத்தைபெற்றுவாழ்ந்து, முடிவிற்கிவலோகத்தை யடைவார்கள். ராமநாதனைப்பூசிக்கவும், வணங்கவும்தோத்திரஞ்செய்யவும், ஆசைப்படுவார்களாயின் அவர்களுக்குசம்பவித்த இடுக்கன்களெல்லாமகன்று ஆனந்தபோகபாக்கியங்களை எழுபத்தொருகோடிசூர்யுகம்வரையில் அறுபவிரித்திருந்து முடிவிற்பேரின்பத்தைப்பெற்றுச்சைதன்ய சொருபமாய் விளங்குவார்கள் மராமாங்கடேழும் ஓரம்பினல் ஊடுருவச்செய்த, ராமச்சந்திரனார் பூசிக்கப்பட்ட இராமநாதனுக்கு பூசைநிவேதனத்துக்குத்தகுந்த கிராமபூமிகள்விடுத்து, அன்பினால் அவரடிமைப்பணி செய்யப்பட்டபேர்கள்சாயுச்சிபதத்தையடைந்து சிவசொருபமாகி என்றைக்கு ம்ராமநாதனைப்போல விளங்குவார்கள். சொற்கமத்ய பாதாளமென்னுமுன்றினும் இராமநாதனுக்கு மேலான புண்ணியசேஷத்திர

மும் சேதுததுக்கோடிக்கு மேலான தீர்த்தமும் இல்லையென்று திருதிவாக்யப் பிரமாணங்களினாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற படியால் அந்த ராமநாதனுக் கர்ப்பிதமாய் கொடுக்கப்பட்டபுண்ணியத்துக்கு மேலான புண்ணியங்கிடையா தென்றும் மேலோர்கள் கூறுவார்கள்.

இதன்றியும் ராமநாதனுடைய சந்நிதானத்தை திருவலகிட்டு, மெழுகி, நந்தவனங்கள் வைத்து, புட்பங்களெடுத்து மாலைகள் தொடுத்துச்சாத்தித் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அன்பர்களைராமநாதனே புகழ்ந்துகொண்டாடி அவர்கள்பெருமையைச் சொல்ல வேண்டுமேயல்லது, நம்மாற்சொல்லமுடியாது. இதன்றியும் பூலோகத்தில் ஜனித்த மானிடரானவர்கள் இந்திரியங்கெட்டுப்போகுமுன்தேகத்தில் நரையுண்டாகி மனங்கலங்கித் தலைநடுக்குற்று கண்பஞ்சடைந்து கபமேலிட்டு காலன்வந்து கிட்டு முன்னமே வீண்காலங் கழிக்காமல் ராமநாதனுடைய பணியை குறித்தும் தரிசனத்தைக்குறித்தும் அவாவுற்று ஆகமபுராணங்களால் ராமநாதனைத்தொழுது வணங்கித்தோத்திரஞ் செய்வாராயின், அவர்களை அந்தராமநாதன், தன்னுடைய அற்புத சின்மயமதுர சாம்பிராச்சிப வைபவமோ கானந்தககிர்தபல விசேட காருண்பகருணாரிதி பிரசாதமகிமை யுடையவர்களாய்ச்செய்வாரென்று சூதமாமுநிவற்சொல்ல, அதைக்கேட்ட ஹைமசாரணப் முநிவர்கள் தங்கள் கண்களினின்றும், ஆனந்தபாஷ்பந் தாரை நாரையாய்ப்பொழிய இருகரங்களையுஞ் சிறமேற்கூபடி அவர்களிருந்த ஸ்தானத்திற்றூனை சமாதிநிஷ்டராய், ராமநாதனுடைய சரணா விந்தங்களை நினைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள்.

இராமநாதச் சரித்திரம்.

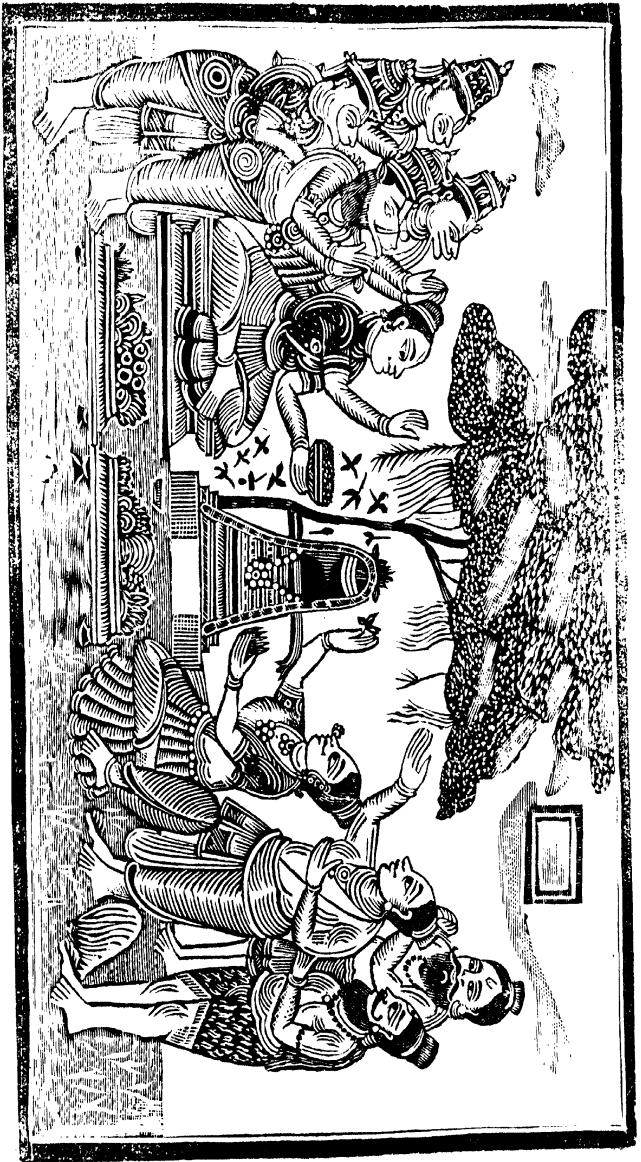
மு த் தி ந் து.

சுசுவது.

இராமர் அருச்சவணச்செய்த தீர்த்தம்.

இவ்வாறு ராமநாதனுடைய மகிமைகளைக்கேட்ட நைமிசா
ரண்ய மகாரிஷிக் ளியாவருஞ் சந்தோஷசாகரத்துட் டோய்ந்த
வர்களாய் சூதமகாமுநிவரை நோக்கிக்கூறுவார்கள் சுவாமி! தே
வரீருடைய பெருமையை அடியேங்க ளென்னசொல்லப் போகி
ன்றோம் வேதங்களின்முடிவை யறிந்துணர்ந்து இதன்உண்மைக
ளைத்தெரிந்துகொண்டதும் பலபல வேதாகமபுராணங்களை அறி
ந்திருப்பதும் கல்விக்கடலுள் நீந்தித்திரிவதும் தேவரீரை யன்றி
வேறொருவரை யாங்கள்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை வேறொ
ருவரை நிகராகச் சொல்லவுக்கூடாது ஆதலால், வேதவியாச
மகாரிஷியினுடைய கிருபையை மென்மேலும் பெற்றுச் சகலர்க
ள்விகளையும் உணர்ந்திருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய வாக்கினுற்
சேதுமான்மியங்களைக் கேட்டறிந்த எங்களுக்கு வேறேஒன்றுந்
தேவையில்லைசகலசாம்பிராச்சிய மோக்ஷாதந்தங்களுங்கைகடிய
தாகையால் எளியேங்கள் ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்கின்றோம்.
அதுயாதெனில் அண்டசராசரத்தின்கண் ஒதுதற்சூரிய ராமநா
தக்கடவுளை தசரத குமாரனாகிய ராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர்
எவ்வண்ணம் பூசைசெய்தனரோ, அதனை எங்களுக்குச்சொல்ல
வேண்டுமென்று நைமிசாரண்யர் கேழ்க்க, அதைக்கேட்ட சூத
மகாமுநிவர் கூறுவார்.

கேளுங்கள் மகாரிஷிகளே, இராமச்சந்திரரானவர்வானரா
திகளுடனேபிரயாணப்பட்டுப்போய் தர்ப்பசயனஞ்செய்திருந்து
முன்சொல்லி யிருக்கிறதுபோல், நளன்முதலிய வானரவீரர்க
ளோடும் சேதுபந்தனஞ்செய்து ஸ்வேதகிரியிற் பாலைய மிறங்கி
இராவணதிகளுடனேஎதிர்த்து யுத்தஞ்செய்துஜெயித்துச்சீதா
பிராட்டியோடும் புட்பகவிமாநேறி வருகிறபோது விபிஷணனு
க்கு இலங்கையைப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து அழைத்துக்கொ
ண்டு வானராதிகளோடுங் கந்தமாதனத்திற் சீர்ந்து தறுக்கோடி
உண்டுபண்ணி, அக்கந்தமாதனகிரிச்சார்பில் நபஞ்செய்து கொ
ண்டிருக்குந்தபோதனர்க ளியாவரும் ராமச்சந்திரன் நமது துண்
பங்கள் தீரும்படியாய் இராவண சம்மாரஞ்செய்து வந்தாரென்

ஊஞ் செய்திகேட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே அவரவர்கள் பத்தினி மார்களோடு சீடர்களோடும் தனித்தனியே பிரயாணப்பட்டு வந்து ஸ்ரீராமச்சந்திரனைக்கண்டு ஆசிகூறிப்புகழ், அதற்கு ஸ்ரீராமச்சந்திரன் ஆனந்த முற்றவராய் தன்னைக்கண்ட முநிவர்களெல்லாம் அர்க்கிய பாத்திசமளித் துபசாரஞ்செய்து தர்ப்பாசனங்களில் எழுந்தருளப்பண்ணி ஏகாந்தமாய்பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அவ்விருடிகளைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுவார் வாருங்கள் தபசிவேஷ்டர்களே, உங்களுடைய தபோபலத்தினால் இராவணாதி ராக்ஷசர்களை நாம் சம்மாரஞ்செய்துவந்த போதிலும் உங்களுடைய வாக்குப் பிரசாதத்தைப் பெறவேண்டி ஒருகாரியஞ் சொல்லுகின்றோம் அதைச் செவ்வையா யோசித்து அதன் உண்மையை அறிந்துரைக்க வேண்டும். யாதெனின்கேளுங்கள் ஒ முனிவர்களே! இலங்கைவேந்தனுடைய இராவணனைக் கொன்றதோஷம் என்னைவிட்டு நீங்கும் படியாய் ஒரு பரிகாரஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்க, அதைக்கேட்டமுனிவர்கள் சந்தோஷ மடைந்தவர்களாய் செவ்வையா யோசித்து சொல்லுவார்கள்.

வாருமையா இராமச்சந்திரமூர்த்தியே, தேவரீருக்குத் தெரியாதவை யொன்றில்லை யாயினும் எங்களை ஒரு பொருட்டாக எண்ணிக் கேட்டபடியினாலே சொல்லுகின்றோம், யாதெனின்தாங்கள் பூலோகத்திலே வந்து பிறந்து இராஜரீகத்துக் குட்பட்டிருப்பதினாலும் கூஷத்திரிய தருமப்படிக்கு தங்களுக்குண்டான தோஷம்போகவேண்டுமாயின் இந்த கந்தமாதனத்திலே வேத விதியின்படிச் சிவபூசை பண்ணினால் சகலதோஷங்களும் நிவாரணமாய் மோட்சானந்தத்தை கொடுக்குமாதலால் அதுபோற்றுகிறார்கள் செய்வீர்களாகில் அதைக்கண்டு தரிசித்தபேர்களுக்கு காசிமகா கேஷத்திரத்திலே கோடானுகோடி விங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலன் உண்டாகும்அதன் நியும்தேவரீரார் பூஜிக்கப்பட்ட விங்கத்தின் மகிமையினாலே இந்த இடத்துக்கு எப்போதும் இராமேச்சுரமென்றும் பெயர் விளங்கிக்கொண்டேயிருக்குமாதலால் தேவரீர் அதிதிவிரத்தோடும் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட இராமச்சந்திரன் மனமகிழ்ச்சியோடு கூறுவார். வாருங்கள் மகாரிஷிகளே உங்கள் வாக்கியப்படி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு பொருந்திய தினமாய்

ஒருதினம்பார்த்துச்சொல்லுங்களென்றுகேட்க, அகஸ்தியர்முதலிய முனிவர்களெல்லாஞ் சந்தோஷமடைந்து ராமச்சந்திரனாலே இக்கந்தமாதனச்சார்பில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யுண்டாகுமாயின் அத்தேவனை நாமனைவருங்கண்டு தரிசிக்கலாமென்று விருப்பத்தோடுஞ் சகலருங்கூடிச் சாஸ்திர புராணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து சொல்லுவார்கள் ஐயாராமமூர்த்தியே! ஆனிமாதம்சுக்லபட்சம் புதன்சுழமை அவிட்டநட்சத்திர தசமிதிதியும் விதிபாதயோகமும் கூடிய சபதினத்தில் அருணோதய வேளையாகும் விருஷப லக்ஷினத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்ய தேவீருக்குப்பொருந்தியதினமாகயிருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள் அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட ராமச்சந்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து உடனே அனுமானை யழைத்துச் சொல்லுவார் வாரும் அனுமானே! நீ இதுவரையிலுஞ்செய்தவுபகாரங்களெல்லாம் பெரிதல்ல நாளை உதயகாலபூசைக்கு ஆகும்படியாய் சிவலிங்கங்கொண்டு வரவேண்டுமாதலால் அதிதிவிரத்தோடும் பூலோககைலாசமாகிய காசிமகா க்ஷேத்திரத்தையடைந்து இலிங்கங் கொண்டுவருமென்று விடைகொடுத்தனுப்பியின் சிவப்பிரதிஷ்டைக்காகவேண்டிய சாமக்கிரியைகளைக் குறைவில்லாமல் அதிசாக்ரதையோடுஞ் சேகரஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கையில் அனுமாரானவர் இராமச்சந்திரனிடத்தில் விடைபெற்று சகலத்திராளுங் காணும்படியாய் கந்தமாதனத்திலேவின்றுவிசுவரூபங்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பிப்பின்னுந் பூமியிற்றழுந்து லாகுகொண்டு பாய்ந்துபூலோககைலாசமாகிய காசிமகாக்ஷேத்திரத்திரத்தையடைந்துகங்கையில் ஸ்நானம்பண்ணி தர்ப்பையைக்கீழ்பாரப்பி அவ்வாச்சனத்திருந்து இந்திரியங்களையடக்கி இடைகலைபின் கலைசுழிமுனையைக்கூட்டி நிருவிசுற்பரிட்டைபொருந்தி யிருந்து ஈஸ்வரப்ரசாதங்களைப்பெற்று இலிங்கங்கொண்டு வருமுன்னுதாகருஷியீஸ்வர்களமைந்த முகூர்த்தம் சமீபித்து விட்டதனால் ராமச்சந்திரனும் அனுமாவரலில்லையென்று வரும்வழியைநோக்கிச்சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க, அச்சமயத்தில் சிதாலட்சுமியானவள் மிர்த்திகையான மணலிக்கையினர் குவித்து இலிங்கம்போற் செய்து வினையாடிக் கொண்டிருக்கிறபோது அதை சகல முனிவராரும் ருஷியீஸ்வர்களுங்காண அவர்கள் கண்களுக்கு அவ்விலிங்கமானது தெய்வீகமாய்த் தோன்ற சகலரும் ராமச்சந்திரனிடத்தில் வந்து சொல்லுவார்கள் சுவாமி, அனுமாரானவர்வருவதற்குள் முகூர்த்தவேளை தப்பிப்போகின்றதாக விருப்பதால்

மகாலட்சுமியாகிய சீதாதேவியார் தமதுகரத்தினால் மிர்த்திகை யானமணலைக்குவித்து இலிங்கம்போற்செய்து விளையாடிக்கொ ண்டிருப்பதைப்பார்த்தால் அவற்றில்தெய்வீகம் விளங்குகின்ற படியினால் மிகவுஞ்சிலாக்கியமாயிருக்கும் அவ்விலிங்கத்தையே தேவரீர் பூசிக்கவேண்டியதென்று முனிவர்கொல்ல, அதைக்கே ட்ட இராமச்சந்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து எல்லாம் பிரம் மமயமென்றறிந்துகொண்டவராய் தாமுஞ் சீதாபிராட்டியும் இ னையபெருமானுர்தீர்த்தமாடி நியமவிஷ்டைகளைமுடித்து விபூதி ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாய் சீதைகையினு ற்குவிக்கப்பட்ட மகாலிங்கசொருபத்துக் கருகாமையாகவிருந் தசிவபூசைக்குண்டான சாமக்கிரிபைகளும் பத்திராபுட்பங்களு மெடுத்துராமச்சந்திரமூர்த்திபானவர் சாந்தபதத்தைப்பொருந் திஅவ்விலிங்கத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலே வியாக்ராஜநமுத விய ஆசனத்தின்பேரில் வடக்குமுகமாயிருந்து பூஜாஸ்தானத் தைத் திக்குபந்தனம்பண்ணி, அவகுண்டனமுதலிய தேனுமுத் திரை மகாமுத்தரையுங்கொடுத்து இடைபிங்க்ஷீநாடி இரண்டும் இரண்டு காற்பெருவிரலிலே நின்றுகிளம்பிமுலாதாரத்தளவுமிர ண்டெருபமாயிருந்து மேற்கழிமுனையுடனேகூடி ஏகமாய் பிரம்ம ரந்திர மளவும்போயிருப்பதை இருதயகண்டத்தாலும் மூலம் புருவநடு பிரம்மரந்திரம் இந்தஸ்தானங்களே இடைபிங்க்ஷீநா லேகூடி யொத்திருக்கும்படியாகவும் அந்த இருதயமுதல்ஐந்து தானங்களிலேயும் தாமரையரும்பு கீழ்நோக்கி இருப்பதில் உள் ளும்புறமும் பொருந்தியிருக்கிற பரமவியோமரூபினி என்னுஞ் சத்திபை யுடைத்தானதாயிருக்குஞ் சுழிமுனைநாடியைத் தியா னம்பண்ணி, அதின்நடுவிலே ஊங்காரஞ் சொலிக்கும்படியாய்ச் செய்து வாயுவைக்கும்பித்து நாசியினாலேவிடுத்து மீளவும் வாயு வைமேல்நோக்கி சோபிகாமுத்திரையினாலே கீழேநோக்கியிருக் கிற தாமரையரும்புமேல்நோக்கி யலர்ந்ததாகப்பாவித்து சாந்த ரசமயமாய் இதயசம்படிதனாக ஊங்காரத்தினுடைய சிகையிலே பீஜவிக்கிரகமாய் ஊங்கா, சிகாரித்தனாய் புரியட்டகதேகத்திலே நின்றும் விடப்பட்டவனுய் குக்குமரூபனாய் நிராமயனாக ஆத்து மாவைத் தியானம்பண்ணி வாயுவைக்கும்பித்து மேலெழும்பிச் சங்காரமுத்திரையினாலே பிரமாதி காரணத்தியாங்கிரமமாக உ ச்சுரித்துக்கொண்டு ஆத்துமாவையீளவும் தேகத்திருத்தியோக ங்களைப் புதிக்கிறவனாக சங்காரமுத்திரையினாலே கொண்டுபோ

ய்துவாதசாந்தத்தினும் சிவனிடத்திலே யோசித்துப்பின்பு பிரா
தவோமதாரணத்தினாலே இதயம்கண்டம் தாதுமூலம் புருவநடு
பிரம்மரந்திரதத்துவ முப்பத்தாரையும் தோற்றமொடுக்கஞ்செ
ய்து அவைகளிலே சத்துபரிசுத்தை பிரம்மாவினிடத்திலும் இர
சத்தை விஷ்ணுவினிடத்திலும் ரூபத்தையுங் கந்தத்தையுங் உரு
த்திரனிடத்திலும் மனதையும்விர்த்தையுஞ் சதாசிவனிடத்திலும்
யோசித்துச் சூக்துமேதகத்தைச் சத்திபண்ணினவராய் பின்பு
தூலதேகத்தைசத்திசெய்யும்படி பிருதிவிமண்டலம் நான்கோ
ணமாய் பொன்னிறமாய்க் கடினகுணமாய்லவ்வென்னு மாகா
மாய் நிவர்த்திகலையாய் சத்தியோசாத மந்திரமாய் அதிதேவதை
பிரம்மாவாய் ஆயுதம்வச்சிரமாய் கெந்தாதி ஐந்துகுணத்தையு
முடைத்தாயிருக்கிற பிருதிவியைப் பூரககும்பகஞ்செய்து மே
னோக்கியுச்சரித்துச் சத்தமுதலான ஐந்துகுணத்தையும்போக்கி
ச்சோதனைசெய்து பின்பு அப்புமண்டலமானது உயர்ந்தசந்தி
ராகாரமாய் வெள்ளைநிறமாய் நெகிழ்த்தகுணத்தையுடைத்தாயி
ருக்கின்றதாய்வென்னும் அக்ஷரமுடையதாய் தேவதைபிரம்
மாவாய் ஆயுதம் வச்சிரமாய் பிரதிஷ்டாகலையாய் வாமதேவமந்
திரமாய் அதிதேவதைவஸ்துவாய் ஆயுதந்தாமரையாய்ப் பூரக
கும்பகம்பண்ணி மேல்நோக்கி உச்சரித்தாசாதிமுதலிய நான்கு
குணத்தையும் போக்கிச்சோதனைசெய்துபின்புதேயுமண்டலமா
னது மூன்றுகோணமாய் சிவந்தநிறமாய் வெப்பமானகுணத்தை
யுடைத்தாயிருக்கின்றதாய் ரவ்வென்னும் அட்சரமுடையதாய்
வித்யாகலையாய் அகோரமந்திரமாய் அதிதேவதை உருத்திரனாய்
ஆயுதஞ்சுவத்திகமாய் ரூபாதிமூன்று குணத்தையு முடைத்தா
யிருக்கிறதேயுனைப் பூரககும்பகம்பண்ணி மேல்நோக்கிஉச்சரித்
துருபாதிமுதலா மூன்றுகுணத்தையும்போக்கிச் சோதனைசெய்
து பின்பு வாரி மண்டலமானது அறுகோணமாய் கறுப்புநிற
மாய் தண்மையான குணமுடையதால் யவ்வென்னும் அட்சரமா
ய்சாந்திகலையாய் தற்புருஷமந்திரமாய் அதிதேவதைமகேசுரனாய்
ஆயுதம்அறம்புள்ளியாய்பரிசாதி இரண்டுகுணத்தையுடைத்தா
யிருக்கிற வாயுவைப்பூரககும்பகஞ்செய்து மேல்நோக்கிஉச்சரித்
துப்பரிசாதி இருகுணத்தையும் போக்கிச் சோதனைசெய்துபின்
புஆகாசமானது வட்டமாய்ப் படிகநிறம்போற் பூரணகுணமாய்
லவ்வென்னு மட்சரமாய் சாந்திதாகலையாய் ஈசானமந்திரமாய்
அதிதேவதை சதாசிவமாய் ஆயுதமமுத விந்துவாய் சத்தகுண
மொன்றும் உடைத்தாயிருக்கின்ற ஆகாசத்தைப் பூரக கும்பகம்

பண்ணி மேல்நோக்கி யுச்சரித்து சத்தருணமொன்றையும்போக்
கிச் சோதனைசெய்து, ஆகாசத்தைச் சத்தியினால் மறைக்கப்பட்
டதாய்ப் பாவனைசெய்து, இவ்விதம் தன்னுடைய தேகத்தைச்
சோதித்துச் சர்வருன்னியமானபின்பு பிரமார்திர பாவத்திலே
நின்றவீழாரின்ற அமிர்ததாரையினாலே தன்னுடைய சரீரமுழு
தும்நாடிகளிலே அமிர்தத்தைக்கொண்டுவந்து தேகமுழுவதும்
நனைந்து இதயபரமாசனத்தில் கன்னிகையிலே நான்கு கலையுட
னே பிரணவத்தினாலே பிரமன் முதலிய ஐந்துபேர்க ளிடத்தும்
போய் அடங்கியிருக்கின்ற புரியட்டக தேகத்தைக்கொண்டுவந்
து அந்ததேகத்தின் துவாதசாந்தத்திலே, பிஜுபமாய் சிவமாக
இருக்கிற ஆன்மாவை ஆகமமந்திர பூரகத்தினாலே சிருஷ்டிக்கிர
மமாக சங்கராமுத்திரையினாலே கொண்டுவந்து சேர்த்து மந்திர
த்தினாலுச்சரித்து சிவன்சத்தியினால் கலக்கப்பட்டிருக்கிறவந்து
வினிடத்தினின்றும், பெருகாரின்ற அமிர்தத்தினாலே அந்த ஆன்
மாவை அபிஷேகம் பண்ணினவராய். தூலதேகசத்திசெய்துகொ
ண்டு, பின்புநாகந்தத்திலே எட்டங்குலமான ஞாயத்தையுடைத்
தாய், எட்டிதழ்களுடனே கூடியவெண்டாமரைப் புட்பம்போ
லிருக்கிற இதயாசனத்திலே சோதிமயமாக யிருக்கின்ற இலிங்
கத்தில், துவாதசாந்தத்தி லிருக்கின்ற சிவனை யாவாகனம் பண்ணி
ச்சகலமந்திர தந்திரங்களுடனே அபிஷேகரிவேதனசோடசஉப
சாரத்துடனே பூசையும், பகிர்முகாற்கிய முடிவாக மானதபூசை
யாகப் பண்ணினவராய், மந்திரங்களினாலே தானத்திரயம், திக்
குபந்தனம், அவருண்டனம், தேனுமுத்திரை, மகாமுத்திரை
யுங்கொடுத்து, பூஜாஸ்தானத்தை சுத்திசெய்து விர்துஸ்தானத்
திலே நின்றும், பெருகாரின்ற அமிர்தமாகுஞ் சுத்தஜலத்தினாலே
பூரித்து மந்திரங்களினாலே அற்சித்து, அபிமந்திரித்து, திக்கு
பந்தனம் அவருண்டனம் தேனுமுத்திரை மகாமுத்திரையுங்கொ
டுத்து அந்த அர்க்கிய ஜலத்தினாலே தன்னையும் புரோட்சித்துக்
கொண்டு பூசையும் காண்டத்ரையிங்களையும் புரோட்சித்து திரு
மஞ்சன குடத்துக்கு பந்தனம் அவருண்டனம் தேனுமுத்திரை
மகாமுத்திரையுங் கொடுத்து திவ்யசுத்தி பண்ணிக் கொண்டவ
ராய் தன்னுடைய ஆசனத்தை மந்திரத்தினாலே பூசித்து லலாடத்
திலே சந்தனமிட்டு, மந்திரத்தினால் அர்ச்சனைசெய்துமூலமந்திர
த்தைத் துவாதசாந்த மளவாகவும், பஞ்சப்பிரம்ம மந்திரத்தை
பிரம்மமந்திர மளவாகவும், சடங்களை விர்து பரியந்தரமாக
வும், மந்திர சுத்திசெய்து பின்பு சீதாலட்சுமி கையினாலே நியு

மிக்கப்பட்டாராக விருக்குங் சிவலிங்கத்திலே அஷ்ட புட்பஞ்
சரத்திற் சுத்தசலம்பண்ணி எண்ணெய்க்காப்பு, மஞ்சட்காப்பு,
நெல்லிக்காப்பு, பஞ்சாயிர்தம், பஞ்சகவ்வியம்பசுவின்னெய், இள
நீர், வில்வக்குழம்பு, பச்சைகர்ப்பூரம், பால், தயிர், தேன், சர்க்
கரைகறுப்பஞ்சாறு, வாழப்பழம், மாம்பழம்பலாப்பழம்முதலிய
பழவர்க்கங்கள், ரசவர்க்கங்கள், இவைகளினுலேமந்திரவிதியாய்
அபிஷேகம்பண்ணி, இடையிடையே சுத்தஜலமான கோடிதீர்த்
தழும், அபிஷேகம்பண்ணி, அஷ்டபுட்பமும் தீபமும் அர்க்கிய
முங்கொடுத்து, பின்சுத்தஜல வபிஷேகஞ்செய்து, மறுபடியும்
சுத்தஜலங்களினுலே ஒருதரம் சகஸ்ரராவிர்த சந்தனக்குழம்பு
வரையினும் விதிப்படி அபிஷேகம்பண்ணி ஆசமனார்க்கியங்கொ
டுத்துப் பின்சுத்தஜலத்தா லபிஷேகஞ்செய்து உயர்ந்த பரிவட்
டம், பிதாம்பரங்கள்சாத்தி, அப்பால் மகாகணபதியையும்தியா
னித்துப்பூசித்து சன்னிதான அர்க்கியங்கள் கொடுத்து பிரார்த்
தித்துக்கொண்டு, பீடத்துக்கீழே பிரம்மசிலைக்கு நடுவேகூறும்
சிலையிலே ஆதாரசத்தியைப் பூஜித்துபிரம்மசிலைக்கு மீமேலே அன
ந்தாசனத்தைத் தியானம்பண்ணிப்பூசித்து அதன்மேல் நான்கு
புரமும், வெள்ளை, சிவப்பு, மஞ்சள், கறுப்பு, நிறமாயும், ஒன்று
க்கொன்று பின்பார்த்த பார்வையாயும், தியானம்பண்ணி அதற்
குமேற் சட்டமும், அப்படியே தியானித்து அவ்வாறு திபானி
த்த சிங்கக்காலின்மேற் சடரூபமாகத் தியானம் பண்ணிப் பூஜி
த்து, அதற்குமேல்சுரன்யதிக்கிலேவெள்ளைநிறமாய்சுத்தசொரு
பமாக ஊர்த்தாசனத்தை தியானம்பண்ணிப் பூஜித்து அதின் நடு
வினும் மேலினும் மாணிக்கநிறமான சிவந்தும் பவழம்போன்ற
முனையும்ரீலநிறமான நாளமும், வெள்ளிநிறமானஸ்தனங்களுஞ்
சொர்ண நிறமான கேசரமும் அதன்னுனியை முத்தைபோலுந்
தியானம்பண்ணிக் கிரமமாய் மந்திரத்தினுலே தியானித்துப் பூசி
த்து அதினடுவே ஓடவைத்தபொன்னிறமுள்ள விரைகளையுடை
த்தாயிருக்கிற கன்னிகையைத் தியானித்துப் பூஜித்து, பின்பு
எட்டுதிக்கிலுள்ள எட்டிதழிலுள், வாமாங்குளாவிருக்கின்ற எட்
டுச்சத்திகளையும், கன்னிகை ஈசன்யத்திலே மனோன் மணியை
யும் தியானித்துப் பூஜித்து தளத்தின்றுனி வட்டத்திலே சூரிய
மண்டலம் சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டல முதலானவைக
ளையும், அதற்குரிய அதிதேவதைகளையும் தியானித்தும்பிஜித்து
அதன்மேல் ஆதாரசத்திமுதலாய், குடிலாசத்திபரியந்தம், விய

பகமாய் மந்திரவித்தாய், சிதாசனத்தை உபாசித்துப் பூஜித்து
 சிவமூர்த்தியைத் தரிசனமாய்த் தண்டகாரமாய்த் தியானம் ப
 ண்ணிப் பூஜித்து, கையை முஷ்டியாகப் பிடித்து, சுவாமியினு
 டைய சிரம், முகம், இதயம், நாபி, முழங்கால்களிலே மந்திரங்
 களினாலே கிரமமாய்த் தண்டபத்ரியாயம் பண்ணி, ஈசானம், தற்
 புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதத்தையும் கிரமப்
 படி அந்தத் திக்கிலே முண்டபந்தினியாசம் பண்ணி யோகபீட
 த்தைப் பூசித்து ஆதாரசத்தி முதலாய், குடிலாசத்தி பரியந்தம்
 வியாபகமாயிருக்கிற மந்திர சிங்காசனத்திலே பரமாசனத்தில்
 முன்சொன்ன மகாலிங்க சொரூபமா யிலங்குபவராயும், சுத்த
 படிகநிறமாயும், முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களையு முடைத்தான
 வராய் ஐந்துமுகமும், அம்முகங்களோடும் ஞானசத்தி, கிரியா
 சத்தி, இச்சாசத்தி சொரூபமாயும், விசாலமாயிருக்கின்ற திரி
 நேத்திரத்தையு முடைத்தனவராய், ஞானசந்திர கலையோடுங்
 கூடி இருப்பவராய் ஐந்து முகங்களும், ஐந்து வருணமாயிருப்ப
 வராய், நாகாபரணராயும், சாந்தராயும், அர்த்த சந்திர ஜடா
 மகுடராயும், பத்துகரங்களை யுடையவராயும், வலப்புறமோங்கு
 மைந்துகரத்திலுப, சுத்தி, கத்தி, சூலம், கட்டுவாங்கம், வரத
 மும், இடக்கரமையிலும், டமருகம், மாதாளம் பழம், நாகம்,
 செவ்வடம், நீலாற்பலமுடையராகவும், தியானஞ்செய்து இலி
 ங்கபாவனையை விடுத்து வித்தியா தேகமாய்ப் பாலித்து அஞ்
 சலி யஸ்தத்தினாலே இலிங்கத்தில் பிரம்ம ரந்திராந்த வியாபக
 ப்பிரசாதமாக உச்சரித்து, மின்னின் சமுகம் அஞ்சலிக் குள்
 ளே யோசித்துத் தியானித்து பஞ்சமுகத்திலும் நேத்திரங்கொ
 டத்துப் புட்பங்குளினாலே கைகளை நிறைத்து அஞ்சலி பண்ணிக்
 கொண்டு மூலமந்திரத்தினால் துவாத சாந்தமளவாக உச்சரித்
 து, சமனானந்தமான பாசசலத்தைக் கடந்து போய், நிஷ்டமளமா
 ய், சர்வகாரணமாய், வியாபகமாய், தத்துவாதீதமாய், ஞான
 னந்த சொரூபப்பிரகாசமாய் தியானம் பண்ணி சிருஷ்டிக்கிரம
 மாக விர்துஸ்தானமளவாகக் கொண்டு வந்து அதில் நின்று அஞ்
 சலிக்குள்ளே அநேகங்காடி சந்திரப்பிரகாசம்போ லெழுந்தரு
 ளச் செய்து நேசித்து விந்து நாதசொரூபமாய் இலக்கியமாக
 விருக்கின்ற மூர்த்தியிலே ஆவாகன முத்திரையினாலே மந்திரத்
 திறத்தினால், ஆவாகனஸ்தாபனம், சன்னிதான சன்னிரோதனம்
 பண்ணிச் சுவாசகார்தம் விண்ணப்பஞ்செய்து அனுக்ரகம் பெ
 ற்வராய் அர்க்கியங் கொடுத்து இருகரங்களையுஞ் சிரத்தின்
 மீது நியாசம் பண்ணி நாகத்வஜமகாமுஷ்டிகரமாய்ச் செய்து,

திக்குபந்தனம், அவகுண்டனம், தேனு முத்திரை, மகாமுத்திரை, கோகர்ன்ன முத்திரை, இலிங்கமுத்திரை, நமஸ்காரமுத்திரை, என்னும் பஞ்சமுத்திரையுங் கொடுத்து, அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே அர்க்கிய பாத்தியங்களளித்து, மந்திர விபரமாய் அறுகு அக்ஷதை புட்பஞ்சாத்தி, தூபதீபங் கொடுத்து, பின்னும், ஆசமனாங்கியங் கொடுத்துச் சாத்திப் புட்பத்தைக் கழித்து, மறுபுட்பஞ்சாத்தி, எண்ணெய்க்காப்பு முதலிய அபிஷேக திரவியங்களை மனதிலே பாவித்து அபிஷேகம் பண்ணினதாக ஒரு புட்பத்தினால் இலிங்கத்துக் கபிஷேகம்பண்ணி மெல்லியபரிவட்டத்தினாலே திருப்பொன்னாடை சாத்தி, மந்திரத்தினால் ஒரு புட்பஞ்சாத்தி, மந்திரான்னம், நெய்வேதனம் பண்ணிச் சந்தனம் அக்ஷதை, அறுகு, தாமரைப்பூச்சாத்தி, பொன்னினரை நான், கௌபீனமேகலை, உபவீதம், குண்டலம், ஆபரணம், விசித்ர வஸ்தாங்கள், கிரீடகேயூர மணியாபரணங்கள், தண்டை கிண்கிணி வெண்டயம் சிலம்பு முதலிய ஆடையாபரண பூஷணதிகளை மனதிலே பாவித்துச்சாத்தி, மூன்றுதரம் மந்திரத்தினாலே புஷ்பாஞ்சலி செய்து புஷ்பஞ்சாத்தி, கொன்றைமாலை முதலிய திவ்ய புஷ்பாலங்கிருதஞ் செய்து, மணிநாதத் தொனிகள் செய்யது மனோரத முத்திரையுங் கொடுத்து, லாயங்கம் பூசித்து அர்ச்சித்து போகாங்கத்தைப் பூசிக்கும்படியாய் ஈசான்யமுதல், சத்தியோசாதம் வரையிலும் நேத்திரமுதற் கவசம் வரையிலும் மந்திரங்களினாலே போகாங்கம் பூசித்து அர்க்கியங் கொடுத்து, ஈசானத்துக்கு தேனு முத்திரையும் தற்புருஷத்துக்குப் பரம முத்திரையும், அகோரத்துக்கு திரிசூல முத்திரையும், வாமதேவத்துக்கு மகா முத்திரையும், சத்தியோசாதத்துக்குச் சுருக்கு முத்திரையுங் கொடுத்து மற்ற அங்கங்களுக்கு நமஸ்கார முத்திரையுங் கொடுத்து, புஷ்பாஞ்சலித்திரையஞ் சாத்தி மகாமுத்திரையுங் கொடுத்து, பஞ்ச பிரமங்களும், இதயமுதலிய அங்கங்களும், சிவனுடனே கூடியிருக்கிறவைகளாகப் பாவித்து தீப தூப முதலாய் சோடசோபசாரங்களுஞ் செய்து, ஆசமனாங்கியங்கொடுத்து, திவ்யான்னங்களும், சித்ரான்னங்களும், பால், பழம் சர்க்கரை, நெய், பலகாரங்களும், நானாவிதமான கறி வர்க்கங்களும் வாசனைபொருந்திய ஜலமும் படைத்து நிரிகூணாதி சத்திபண்ணி அர்க்கிய ஜலத்தினாலே புரோக்ஷித்து மந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து, திக்குபந்தனம், அவகுண்டனம், தேனு முத்திரையுங் கொடுத்து திவ்ய முத்திரையை நரிசிப்பித்து

கௌரிகையினால் நிவேதித்து பாவனைசெய்து தற்புருஷ முகத்திலே நிவேதித்து ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்து சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து அஞ்சலி புட்பஞ்சாத்தி கற்பூர தீபங்கொடுத்து ஆனந்தாதிகளாலே தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு சந்துஷ்டியாயிருக்கின்றவராகச் சிவனைதியானம்பண்ணி மூலத்தினாலே புட்பாஞ்சலித்தியஞ்சாத்தி, மகாமுத்திரை பஞ்சமுத்திரையுங்கொடுத்து ஜெபவட்சதை நிரிஷ்ணாதி சுத்திபண்ணி அபிமந்திரித்து இடதுகாதத்திலே புட்பங்களை வைத்துக்கொண்டு ஜெபமாலையினாலே நூற்றெட்டுரு ஜெபித்து புட்பத்தை வலதுகரத்தில் வாங்கி அர்க்கிய ஜலத்துடனே மந்திரபூர்வகமாய்ச் சாந்தி போகங்களுக்குத் தனித்தனியே மந்திரத்தினைப்படுத்துரு ஜெபித்துச்சாத்தி சுவாமிக்கு அக்கினிதிக்கிலே சடுச்சாதனம்பூசித்து அதிற்சிவகுருவை ஆசனத்தினாலே ஆவாகனாதிஜெபாந்தமாகப் பூஜித்துத் தோத்திரம்பண்ணிப்பின்பு சுவாமிக்கு மேற்புறத்திலே யோகபீடம் வித்தியாபீடம் பூஜித்து அர்க்கியமுகங்கொடுத்து சுவாமிக்குப் புட்பாஞ்சலிதிரயமாக நாமகரணம் இராமநாதாவென்று சாத்தி அநேக வேதமந்திர சுருதிவாக்யப் பிரமாணங்களாலே தோத்திரங்களுடனே சீதாதேவியார் பிண்டறொடர்ந்து வரும்படியாயும் தான் இலட்சுமணருடனே எழுந்திருந்து சகலதேவருஷிகளும் புடைசூழ்ந்துவர ஸ்ரீராமநாதனை முப்பிரதட்சணஞ்செய்து மகா அன்போடும் பூமியிலே விழ்ந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடனே நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து சிரத்தின்மேற் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடி தேகமயிர்க்குச்செறிய வாய்குளற கண்ணீர்ததும்பி மலையருபோற்றுகாரைதாரையாகப்பெருக அடிக்கடிகைகளைகொட்டி யானுந்தோற்றமல் எங்குஞ் சுயம்பிரகாசமாய் மகா ஆனந்தத்துடனே அன்புபெருகி நிற்கும்போது அந்தராமலிங்கத்திலேயிருந்து கோடிகுரியப் பிரகாசம்போல் ஓர் தேஜசு தோன்றி அதனோடும் மான்மமு சதூர்ப்புஜகாலகண்ட திரிநேத்திர சந்திரகெங்காதா ஜடாதாரியாயும் மகாகேயூர குண்டல மணிமகுட தாரியாயும், ஆடையாபரண பூஷணாதி அலங்கிருத அர்த்த நாரிபாகராயும், அவாபரண கங்கண உருத்திராக்ஷ விக்ரதாரியாயும் மச்சத்தின் என்பு கூர்மத்தின் ஒடு வராகத்தின் கொம்பு நாசிங்கத்தின் நகங்கள் புலியுடை ஆணையுரிபிரமகபாலம்

முதலிய பக்தாளுடைய சிரமாவில்வக்குழை துளசிமாலையிரு
ஷ்பவாகனத்தின்மீது பார்வதிசமேதராய் முப்பதுமுக்கோடிதே
வர்களும் சித்த கின்னரர் கார்தருவர், கெணநாதர் சிவபத்தர்க
ளும் புடைசூழும்படியாய் எழுந்தருளி ஸ்ரீராமச்சந்திரனைப்பார்
த்துவாரும் இராமச்சந்திராவென்றவுடனே பிரமஹத்தியானது
காற்றோடுகாற்றாய்த்துலையப்பரமேஸ்வரன்உறுவார். நீரிந்தக்கந்த
மாதனத்திலேசேதுதறுக்கோடி தீர்த்தமாடிநம்மையும் விதிப்படி
பூஜித்தமையினால் உம்முடையபாபங்களெல்லாம் நீங்கிவிட்டது.

இனிமேல் பூலோகத்திலே சேதுதறுக்கோடி தீர்த்தங்களை
விதிப்படியாடி நம்மைப்பூஜித்து வணங்கியபேர்களினுடையசகல
பாபங்களும் விமோசனமாகிநம்முடைய பதங்களைப்பெற்றுமோ
ட்சத்தையடைந்து பிரம்மானந்தத்தை யறுபவிக்கக் கடவார்க
ளென்றும் வாக்களித்துப் பின்னுங்கூறுவார். இராமச்சந்திரரே!
நம்மை இக்கந்தமாதனத்திலே யாரொருவர் உம்மைப்போற்பூஜி
ப்பார்களோ அவர்களுக்கு அநேகவரப்பிரசாதங்களும் இஷ்ட
காம்மிய மோட்சகாம்மியங்களும் பிரம்மானந்தமும்பெருகிவாழ
க்கடவர்களென்றும் வாக்களித்துப் பின்பு அந்த ராமலிங்கத்தி
ற்றானே அத்தேஜசுடனே ஐக்கியமாய் ஈழுந்தருளியிருந்தார்.
இப்படி இராமராதன்தெரிசனந்தந்து வரப்பிரசாதங்கள் அளித்
ததைக்கண்டிருந்த சகலதேவரிஷிகளும் முனிசுவரர்களும் தபசி
களும் விபீஷணன் சுக்ரீவன் முதலிய வானராதிகளும் அவரவர்
தனித்தனியே மிருத்திகைகளைபாணித்து வேதாகமபிரகாரம்தப்
பாமற் சிவபூசைசெய்துமுடித்து அநேக தோத்திரங்கள்செய்து
ஆனந்தக் கூத்தாடினார்கள் அப்போது ஸ்ரீராமச்சந்திரன் முத
லானபேர்களெல்லாம் அப்படியே தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்
டிருந்தார்கள்.

கேட்டவர்களோ முனிவர்களோ இவ்வாரிருக்கையிற் கைலாச
த்தைப் போன்ற காசிமகாசுஷேந்திரத்திற்குச்சென்று இலிங்கங்
கொண்டுவரச்சென்ற அனுமாரும் ஈசுவரப்பிரசாதமாய் இரண்டு
லிங்கங்களைக்கொண்டு மகாஜாக்கிரதையோடும் விசுவரூபங்கொ
ண்டு கந்தமாதனத்திற்கு ஸ்ரீராமச்சந்திரனையும் சீதாதேவியை
யும் லட்சுமணரையுஞ் சுக்ரீவனையும் கண்டு. நமஸ்கரித்து பார்க்
கும்போது சிவபூசை நடத்தேறித் தோத்திரஞ் செய்துக்கொண்

டிருப்பதைக்கண்டுவிபசனங்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து கூறு
வார்கவாமி, இராமச்சந்திரமூர்த்தியே, நாண்வினேநெடுந்தூரம்
போய்இலிங்கங்கொண்டுவந்தும் பிரயோசனப்படாமற் போயிற்
றே என்று கண்ணீர்தாரைதாரையாய்ச்சொரியவிடுத்துதேவரீரு
க்கு இந்தமனதுண்டாகிய விதம்பாதோ அறிமையன், அந்தோநா
ன்னுத்தஜன்மத்திலே இரகத்வேஷங்களுடனே கூடிக்கொண்டு
ஊன்தின்னும்பொருட்டாய் இன்பதுன்பங்களையறியாத மார்க்க
டபுத்திக்குச் சரியாய்நடந்து தேவர் இராட்சதாள்மணிதர்களா
லேஇம்சைகளையடைந்து பிரயாசிக்கும்படியாய், எனதுதாய்தந்
தையர்கள் என்னைப்பயந்து வளர்த்துப்பரிபாலனஞ்செய்து வந்
தவர்களாகிலும் இவ்வகைத்துன்பத்துக்கிடமாய்க் கரைகாணா
மல் அலைந்துதிரித்த என்னை, தேவரீர்தறித்தாட்கொண்டு நான் ப
ட்ட சிரமத்தை பெல்லார்தீர்த்துவெற்றிபடையும்படிக்கிருபை
செய்து அதனால் அநேகங்கீர்த்தியுளைப்பெற்று சுத்தவீரதத்து
வத்தோடும் விளங்கும் என்னைப்பெற்றபிள்ளையைப்போல், ஆத
ரித்துக்கொண்டுவந்திருக்க, இப்போது, அடிபென், என்னகுற்ற
ஞ்செய்தேன் தேவரீராயினுஞ் சீதாபிராட்டியின்பொருட்டுஇவ்
வளவு பிரயாசையடைந்தும் சுகீவர் விபீஷணர்முதலியவானா
வீரர்களியாவரும் அவரவர்கள் சுகமாய்ப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்
துகொண்டு வாழுவெண்டுமென்றும், தேவரீர் பின் ஏவற்பணிசெ
ய்து நடந்துவருகிறார்கள்.

அடிபென், என்னகாரணத்தால் இதுவரையில் பணிசெய்
துவந்தேன், மேலும், இவ்விடத்தில் சகலதேவர்களும், முனிஸ்
வரானும் வானராதிகளுஞ் சுத்தவீரர்களுமாகிய கோடானுகோ
டிபேர்களிருக்க அவர்களையெல்லாம்விடுத்து என்னைப்போய்ச்சி
வலிங்கங்கொண்டுவரச்சொல்லி யான்கொண்டுவந்தபிறகு அத
னைஉபயோகப்படுத்தாமல் என்னை அவமானப்படுத்தவோ நான்
கைலாசவரைக்கும்போய்ச் சருகாகத் தேசத்தையுலர்த்தி நிஷ்
டைசெய்து வரப்பிரசாதத்தினால் நான் இலிங்கங்கொண்டு வரு
வதற்குள்ளாக மணலைகுவித்து என்ன அவசரநிமுத்தமாய்ப்பூ
சையை முடித்தீர்கள். ஆயினும் மகாலிங்கச்சொருபத்தை முன்
செய்த தபோபலத்தினால் பூசைசெய்யும்படியான நன்மையும்பு
ண்ணியமும் பெற்றிருக்கவேண்டும், அவ்வாறுபுண்ணியங்கள்
செய்யாதபேர்களுக்கு ஒருபோதுங்கிட்டாதென்று சுருதிவாக்
கியஞ்சொல்லியிருப்பது என்னளவிதே பலித்ததென்று மிகவுந்
துன்பத்தையடைந்தவராய் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

தேவரீர் இப்படி நினைத்து அடியேனைக்கவிட்டபோதே இனி என்னகதி இருக்கின்றது, யான்செய்தபாபமே இப்படிவந்து சம்பவித்ததுபோலு மிருக்கின்றதென்றும் தேவரீருக்கு ஊழியஞ்செய்தவுடலைவைத்திருக்கப்படாதென்றும் உயிரைமாய்த் தாலொழிய இத்துன்பாதீராதென்றும் அதுமார் ஏங்கியேங்கி நெடுமூச்செறிந்து என்னமாய்முடிந்தது நம்முடையசுத்த வீரத் தன்னைபென்று வாய்விட்டலறி, ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடையபாதார விந்தத்திலே வீழ்ந்து அடித்துமோதி. என்பழியை ஏற்றுக்கொ ள்ளுமென்று கூக்குரலிட்டார். அப்போது ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி யுங் கருணையோடு அதுமாறைக்கட்டியனைத்தெடுத்து அவர்மே ற்பட்டிருக்கின்ற னாகுகளைத்துடைத்து முதுகைதடவிக்கொடு த்துச்சொல்லுவார் வாராய் அதுமானே, யான் என்னுடையநிலை யையும் என்னையன்றி நினைப்போன்றவர்களிது நிலையையும்அ றிவேன் அஃதெப்படியெனில், உலகின்கண் ஆன்மகோடிகளுடைய உயிர்களெல்லாம் ஒன்றேயல்லாமல் இரண்டிலையே அதுபோல் உள்ளதை உள்ளதாய் பார்க்கிறபோது நீவேறு நான்வேறுக மாட்டாது.

ஆதலால் டிறப்பதும் இறப்பதும் முன்செய்த கன்மாதபவ ம்படியே நடக்கும், அவ்வினைக்கீடாய் நன்மைதீமைகளும் நாக சொர்க்கமும் கிடைக்கும், இவ்வளவுகாரியங்களும் நடத்தும் பொருட்டு சைதன்யமே எங்குந்தானாகவிருந்து நானானிதருபமா னபேதா பேதங்களெல்லாம் மனக்கட்டையன்றி வேறில்லை, இத ல்லாமலும் நீ என்றும் நானென்றும் பேதமுண்டோ, நான்செய்த தல்லவோ நீசெய்தது நான்செய்ததல்லவோ, எங்குஞ் சுயம்பிர காசமாயும் சுயஞ்சோதியாயும் ஆண்பெண் ணலியல்லாமலும் ஆ தியந்தமில்லாமலும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதுகேஆத்தம சொ ருபமாக்கும் அப்படிக்கொத்த ஆத்தமசொரூபமே ரீயாய்தான வனுப்பார்த்து விளங்காமல் அகங்காரமுறுவதுசரியல்ல, ஆத லால் தருமத்தை மனதிலே சிந்தனைசெய்து சாவகாசத்தையும் இந்திரியாதி நாட்டங்களையும் பொறுமையைசிந்தவிர்த்துச்செவ் வைபாயோசித்துப்பார்த்தால்கலதேவர்களுந்துதிசெய்யப்பட்ட கர்த்தனுடைய பாதார விந்தத்திலே வந்தனை செய்துவண் ங்கித் தோத்திரஞ் செய்து உள்ளும் புறமாய் ஒன்றாய் நிறைந்து அத்வேசொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட பிரமமே நிச்சய வஸ்துவாகவும் மற்றவை எல்லாம் பொய்யா கவும் ஒரு கற்பனையுண்டாகிறபோது, சபிதன்பத்தின் அருள்

யாதெனில், சூரியப்பிரகாசத்துக்குமுன்னே அந்தகாரம்தோன்றி
யதுபோல ஆத்மாவுக்கு இல்லறத் துக்கந்தோன்றி இருக்கின்ற
து அவை யெதினற்றோன்றியதென்றால், கருமத்தினாலே தன்னி
டத்தில் தோன்றப்பட்டது, அன்றியுங் கருமமேன் வந்ததென்
னில் காமக்குரோதங்களால் உண்டாயிற்று காமக்குரோதமேன்
வந்ததெனில் அவமானத்தினால்வந்தது அவமானமெவ்வகைவந்த
தென்னில் அவிவேகத்தினால்வந்தது அவிவேகமெத்தன்மையாய்
வந்ததென்னில், அஞ்ஞானத்தினால், வந்தது, அஞ்ஞானம்என்ன
வகையால் வந்ததென்னில், தன்னைமறந்ததனாலே சம்பவித்ததா
னபடியால் ஞானமென்னும் அறிவினால் அஞ்ஞானத்தையும் அபி
மாநந்தத்தையும் போக்கினால் அவனுடைய ராகாதிகள் கெட்டு,
ரீயேநானென்றும், நானேரீயென்றும் சொல்வது தெளியும் அப்
படி தெளிந்துபார்ப்பையேயாகில், இந்தகால தேசவர்த்தமான
மெல்லாம், ஒன்றாய்ச் சயம்பிரகாசமாய் வேறுபாடில்லாமல்தோ
ற்றப்படும் அதைவிட்டுவிட்டு ரீந் துராங்காரத்தினால் உன்னை
மறந்து இவ்வகைத்துன்பத்தை யடைகின்றது யாதுகாரணம்.

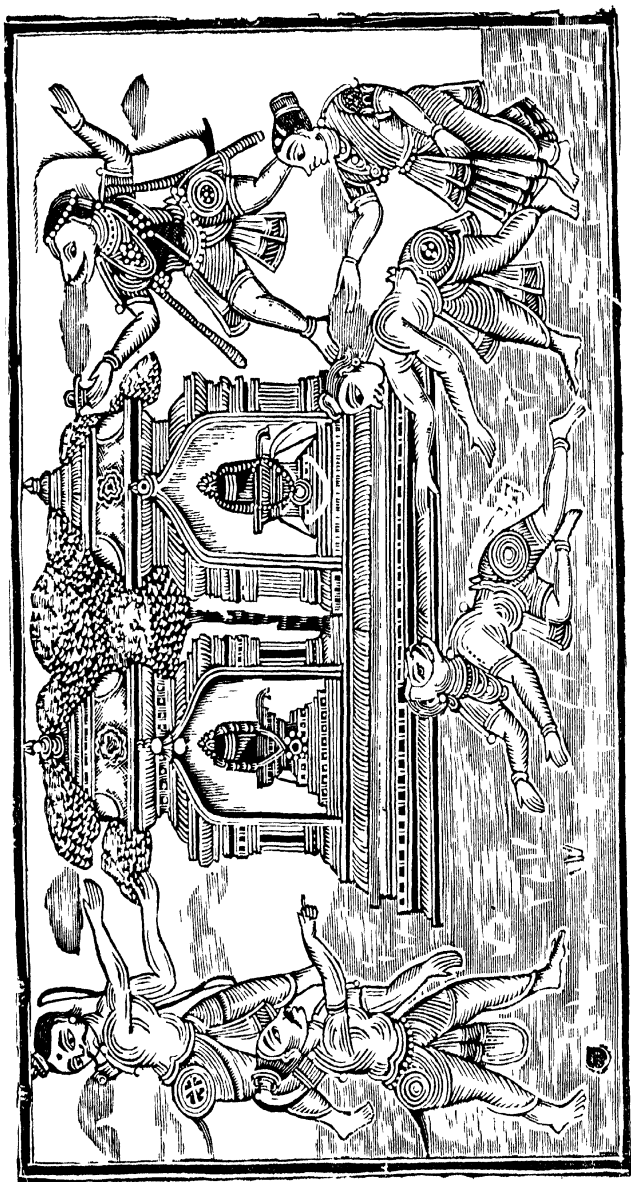
மேலும், யாவும்ஒரேமயமாய் விளங்குவதால் ரீநானென்று
இரண்டில்லை ஆதலால் இவையெல்லாம் பிராந்தியினாலே உண்டா
க்கப்பட்டது மனத்தில் வேற்றுமையேயன்றி வேறல்ல ஆதலால்
யான் உனக்குவஞ்சகம்நினைத்து அவமானப்படுத்தவில்லைமேலும்
ருஜிஸ்வராளால் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைக்கு நியமித்தமுகூர்த்தம்
தப்பிப்போகின்றதா யிருந்தமையாலும் நீவருவதற்குக்காலந்தா
ழ்த்தமையாலும் இவண் சிதையின் கையினற்பிடித்து விளையா
டியமிருத்திகையானது இலிங்கம்போலுந்தெய்நீகம்விளங்கியிரு
ப்பதைக்கண்டயாவரும் அதனையே பூஜிக்கும்படியாய்ச்சொன்ன
தால் அவ்வாறே நானும் முகூர்த்தவேளை தப்பிப்போகின்றதாக
விருக்குதென்று பூஜைபண்ணியதேயன்றி வேறில்லை அப்படியிரு
க்க ரீ இதனையோசியாமல் வியாகுலப்படுவதும், கோபித்ததும்,
தகுதியல்ல ஆதலால். ரீ மிகவும் பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு
கைலாசத்திலிருந்து கொணர்ந்த இலிங்கத்தை உன்னுடைய
பெயரார் பிரதிஷ்டைசெய்து வணங்குவையேயாகில் உன்னைப்
பற்றிய பாபங்களெல்லாம் நீங்கும்படியாய் சாம்பழர்த்தியின்
கிருபைபெற்று, பூலோகத்திலே சகலத்தாராளும் உன்னுற்பிரதி

ஷ்டைசெய்த அதுமலிங்கத்துக்கு முன்வணங்கிப்பின்புரம்மாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட இராமலிங்கத்தை வணங்குவார்களாயின், அவர்களுக்குச் சகலபாபங்களும், சகலதோஷங்களும்பூத வேதாள பசாச கணங்களும்விடிக் இஷ்டகாமியங்களைத் தருவதன்றியும், மோக்ஷா நந்தமும்பெற்று வாழ்கக் கடவர்களென்று கூறிப்பின்னும் கூறுவார்.

ஓ அனுமானே, உன்னாற் கொண்டுவரப்பட்ட அனுமலிங்கத்தையும், இராமலிங்கத்தையும், துதிசெய்யப்பட்ட புண்ணிய சாலிகளுக்கு எக்யங்கள், யாகங்கள் அநேகதானதருமங்கள்தல தரிசனங்கள், இவையாவும் வேண்டுவதில்லை ஆதலால் இந்தக்கந்தமாதனத்திலேயான், சீதை இலட்சுமணன் முதலியபேர்களோடும், பூசைசெய்திருக்குஞ் சிவலிங்கத்திலே பரமேஸ்வரன் நிறைந்து விளங்குவதினாலும், உன்னாற்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்திலே பரமேஸ்வரன் பிரதானமாய் விளங்கக்கடவ தென்றும், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் வரமளித்ததல்லாமலும் பின்னும் சொல்லுவார். வாரும் அதுமானே, உன்னுடைய துன்பங்களெல்லாந்தீரும்படியாய் நீ கைலாயத்திலிருந்து கொண்டு வந்தசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து வணங்குவையேயாகில், அப்படி வணங்கிய அதுமேசனையும், நம்மாற் பூசிக்கப்பட்ட இராமேசனையும் ஆயிரமாயோசனை தூரத்திலிருந்து நினைக்கப்பட்ட பேர்களுக்கும் அநேகம்புண்ணியங்களுண்டாகி அஞ்ஞானமுதலியபாசங்களெல்லாம்அற்றுப்பரமபதத்தை யடைவார்களென்றுராமச்சந்திரன் திருவாய்மலர்ந்து அதுமாரை இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்யும்படியாய்ச்சொல்ல, அப்போது மாருதி கூறுவார்.

சுவாமி, இராமச்சந்திரமூர்த்தியே, தேவரீர்பூஜீத்தஇலிங்கத்தைப் பெயர்த்தெறிந்துவிட்டு அடியேன் கொண்டுவந் திருக்கும் மகாலிங்கத்தை உம்முடையகையினாற் பிரதிஷ்டைசெய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டஇராமச்சந்திரன் வாராய்அதுமானே! இப்போது என்னாற் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கும் இலிங்கத்தை பேதிக்கப்படாது ஏனெனினில் அது பாதாளபரியந்தம் தட்டுத்தட்டாய் வேருன்றி எங்கும் வியாபித் திருக்குமாதலால் உன்னால் அசைக்கப்படாது மேலும் முன்னொரு காலத்தில் இச்சிவலிங்கமானது அக்கினிமலையாக விருந்தப்பாது அதிவூடைய அடியைக்கண்டாலும்மகம்மேருமுதலிய அஷ்டகுலபருவதங்களி

னது அடிமுடிகளை மாறி மாறி பிடுங்கி வைத்துக் கயிறு கத்திவித்தா லும், இவ்விவிங்கத்தை மாத்திரம் சற்றேனும் அசைக்கப்படாது மேலும் அப்படி உணக்கு அதிகபெலனிருக்கு மாயின் நாம்செய் தசிவலிங்க பிரதிஷ்டையை யெடுத்துப்போட்டுநீ கொண்டுவந்தி ருக்குஞ்சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டைசெய்யென்று ஸ்ரீராமச்சந்திர ன்சொல்ல அதைக்கேட்ட வாயுகுமாரன் மகா பூரிப்போடும் அவ்விவிங்கத்தை நோக்கி, இந்த மிருத்தியானமணலைப் பெயர்தெ றிவது எனக்கோர்பெரிய காரியமோவென்று தாவிக்குதித்து, அ ன்குள சகலதேவர்களும், ருஜிஸ்வரானும், முரீஸ்வரானும், யா வருங்காணும்படியாய் குபிலெனப்பாய்தே இராமலிங்கத்தை பிடித்தசைத்தார் அவ்வாறசைத்ததற்கு இலிங்கமானது அசை வில்லாததுகண்டுபின்னும் மிருத்திகையான இம்மணலுக்கு இவ் வளவு வலுவுளதோவென்று அனுமாரானவர் தனது பஞ்சகூத ங்களையுமடக்கிச்சவாச பந்தனஞ்செய்து மகாபலத்தோடும் பல தரமும் அசைத்துப்பார்த்தார். அப்படி அசைத்தும் இராமலிங் கமானது அணுவளவும் அசையாமலிருப்பதுகண்டு ஆங்காரங் கொண்டு வாகைமுறுக்கிப்பற்களை நெறநெறவென்று கடித்துவா லிற்கட்டியிருக்கும் மணியானது கணகணவென்று சத்தாடம்ப ரஞ்செய்யத் தலைக்குமேல் ஆகாசவெளியைப்பார்க்க வாகைநீட்டி க்கொண்டு மகாகருவத்தோடும், இராமலிங்கத்தைப் பிடித்தசை த்தார்.

அப்போதும் அசையாததுகண்டுமகிமைபறியாதவராய்மலை யைப்போலும் மாத்தைப்போலுமெண்ணி இந்த மிருத்திகையா ன மண்ணிலிங்கத்துக்கு இவ்வளவு வலுவாவென்று விசுவசொ ருபங்கொண்டவராய் இரண்டுகரங்களையும் பூமியிலுள்ளி வாஸி னால் இராமலிங்கத்தைச்சுற்றி இறுக்கிமகா கோபாவேசத்தோ டும் பூரணவலுவைக்கொண்டு ஆகாசவீதியில் வாழும்சூரியசந்தி ராள் ஈகூத்திரங்கண்முதலிய உம்பர்களியாவருந்திடுக்கிட்டுமி ன்கும்படியாய் லாகுசெய்து கால் இரண்டையுமுபரத்தாக்கிவெ ருபராக்ரமத்தோடும் விசைகொண்டு அசைக்கிறபோது, பூமியற் தாசொர்க்கமென்னு மூன்றுலோகங்களும் அஷ்டதிக்குகளும் அண்டசராசரங்களும் அஷ்டகுலபருவதங்களும் சப்த சாகரங் களும் எறும்புமுதலி பாணியீறரும் எண்பத்துநான்கு நூறாயி ரஞ்சீவகோடிகளும் அசைவுகொண்டு அல்லோகல்லோலமாய்ச் சமுன்றதேயணி ஸ்ரீராமச்சந்திரனாற்பூசித்த ஜிலிங்கமானது

அசையாததுகண்டு ஒன்றுந் தோற்றாதவராய்ப்பின்னும் வாண
முறுக்கியிறுக்கி விசைகொண்டு அசைக்கும்போது அனுமாரு
டைய வாலானது நீண்டுரைந்து இளகிப்படிவென்று அறுந்துவி
ட்டது அப்படி அறுந்தவுடனே அவ்விராமலிங்கத்தின் வடபா
ரிசத்திலே கூக்குரலிட்டித் தலைகுத்தாகக் கரணம்போட்டு விழு
ந்தார்.

அவைபெயப்படி இருந்ததென்றால் முன்னொருகாலத்தில்வா
யுபகவானுடைய பெலத்துக்குட்பட்ட ஆதிசேடன் மகாமேருவி
ன்கொடுமுடியைப் பெயர்த்தெறிந்தானென்னுந் தன்மைக்கிணங்
ததானுமோர்கொடுமுடியைப்போல அலறிக்கொண்டு விழுந்த
மாத்திரத்தில் வாயினாலும் மூக்கினாலும் இரத்தங்கள் குபீர்குபீ
ரென்றுபெருக எலும்புகளெல்லாம் நொறுக்கிக்கண்விழி பிதுங்
கிவிழுந்த அதிர்ச்சியினால் மண்டையுடைந்து பூமியானது பெல
த்துவாரம்போற் பள்ளப்பட்டித் தண்ணீரூற்றுவரையிலும் பே
தித்து அதிலூறிய சலமும் இரத்தமும் நன்றாய்ச்சேறடிச் சமுத்
திரத்தில் பிரவாகமாய்ப்போய்ச்சேர, அப்போது அனுமாரான
வர் தலைக்குப்புற்று நாகக்கரீட்டிக்கொண்டு மூர்ச்சையோடும்பூ
மியின்பேரில் அசைவற்றிருப்பதை தேவர்முதலிய ருஷிஸ்வரார்
முனிஸ்வரார் வானராதிகளியாவருங்கண்டு ஸ்ரீராமச்சந்திரனு
டைய அன்பையும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய கிருபானந்தம் பெருக்
கையுரினைத்து புகழ்ந்துகொண்டாடி நின்றவர்களாய் ராமலிங்க
த்தின்பேரிற் பாதிவால்சற்றியிருக்கப் பாதிவால் அறுப்புண்ட
தோடுங் கூப்பிடுதூரத்திற்போய்விழிந்து மூர்ச்சித்திருக்கும்அ
னுமாரைக்கண்டு நடுங்கி வெறுத்து யாவருஞ்சகிக்கமாட்டாதவ
ர்களாய் துன்பக்கள லுட்டோய்ந்திருப்பதை இராமச்சந்திரன்
கண்டுமிகவும்பதறிக் கண்ணீர்தாரைதாரையாய் விடுத்துக்கதறு
ம்போது இலட்சமணரானவர் வயிற்றிலும் வாயிலுமறைந்துக்
கொண்டுபுலம்ப சீதாதேவியுங்கோவென்றலரிப் பூமியின்மேற்சா
ய்ந்து புரண்டுபுரண்டமுது ஐயோ பாழுந்தெய்வமே யென்று
வாய்விட்டலரி தன்னுடைய இரண்டு கரங்களாலும் அனுமாரு
டைய அங்கத்தை இரத்தவெள்ளத்தி னின்றுந் தடவியெ
டுத்தார்.

அவ்வாறு அம்மனுவன் எடுத்துப் பார்க்கும்போது அனு
மாரானவர்கைந்து குழைந்துசுருண்டிருப்பவைக்கண்டவானரா
திமுதலியயாவரும், ஐயையோவென்று அபயமிட்டுமுகத்திலறை
ந்துகோவென்ற ஓதார்கள் அதுகண்டஇராபமூர்த்தியும் அனுமா

ரைத்தோளோடே சேர்த்தனைத்துகொண்டு இக்கண்ராவியைப் பார்க்கவா இருந்தோமென்றும் மாருதியின் தலையைத்தூக்கி தன் துடியின்பேரில் உட்காரவைத்தபோது அம்முடியானது நிற்கமாட்டாமற் சேர்ந்து சாய்வதைக்கண்ட சிதாதேவியானவள் அடித்துமோதிவிழுந்து எழுந்திருந்துதனது இருகரங்களாலும் அதுமாருடையதலையைத் தாங்கிக்கொள்ளராமச்சந்திரன் முதலியவரும் அதுமாருடையதேகத்திற்படிந்திருக்கும் தூசுகளையும், இரத்தங்களையும் துடைத்து, ஆ எங்கள் தெய்வமே என்றும் எங்களையே என்றும் கண்மணியே என்றும் துக்கித்துக் கூவி, அந்தோபம்பையாற்றங்கரையில் எங்களைநட்புக்கொண்ட நாள் முதல் சக்ரீவன்முதலிய வானராதிகளை யெல்லாஞ் சேர்ப்பித்துவைத்து உனதுதாயாகிய அஞ்சனாதேவியையும்தாதையாகியவாயுபகவானையும்மறந்து எங்களைச்சதமென்றெண்ணியிருந்து எங்களெண்ணப்படி நடந்துவந்தஉன்னை எப்போதுகாண்டோம் ஐயோ உனது வாய்திறந்தோர்வார்த்தை பேசாயோ கண்ணைத் திறந்துபாராயோ எங்கள் பொருட்டாய்நைந்து மெலிந்தனையே மகேந்திரகிரியினின்று மெழுந்த நினது கால்களும் இலங்கனியைச் சம்மாரஞ்செய்துதிருவாழியைக்கொண்டுபோய் கொடுத்த கரங்களும் இலங்கையைச்சுட்டு சாம்பலாக்கியவாலும் அசோகவனத்தில் பஞ்சசேனாபதிகள் முதலிய இராசூதவீரர்களை வெற்றிக்கொண்ட புஜபலபராக்ரமங்களும் எங்கேயடக்கிவை அப்பனை எனதாருயிர்த் துணையாகிய நீ மூர்ச்சித்திருப்பதைப்பார்த்து சகிக்கவும் காலமாயிற்றே என்று பின்னுங் கூறுவார்.

ஆ எனதுசெல்வமே விபீஷணனை அடைக்கலங்கொள்ளும் படியாய் அநேக நீதிவாக்கியங்களை யெடுத்தோதிய விவேகசாலியாகிய உனக்கு எவ்வளவுத் தோற்றமால் இப்படி அவதிக்குள்ளாய் அயர்ந்தனையெனையும் நான் இராவணனைச் சங்கரித்து வெற்றிமாலைமுண்டது நின்வலுவாலன்றி வேறில்லையே யென்றும் ஐயோ என்னிருகண்மணிபோன்ற உன்னை இவ்விடத்திற் பறிகொடுத்துவிட்டு அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு அரசாட்சிசெய்தவாழவும் மனமெழுமோஅதுமானே! எங்களை அயோத்தியாபுரியிற் றம்பிமார் தாயாருடனே கொண்டுபோய் சேர்த்துப்பார்க்காமல் இப்படி எங்கள் பரதவிக்கப்பார்க்கின்றனையென்றும் ராமச்சந்திரன் புலம்பிக்கண்ணீர்

ராறுபோற் பெருகவும் அதுகண்டசீதாதேவி முதலாகியபேர்க ளும். அழுதுபுலம்புங் கண்ணீரும், அதுமார்தேகத்தில் வீழ்ந்து தேகத்தின் மயிர்க்காய்கடோறும் புகுந்து அதனால் அவர் அடை ந்த தாபசோபங்கள் தீர்ந்து உடம்பில் வலுவுபொருந்தி அசை உண்டாக்கிக்கண்ணே விழித்துப்பார்த்து ராமச்சந்திரன், சீதா தேவி, இலட்சுமணப்பெருமாள் முதலானபேர்களினுடையகண் ணீரால் ஸ்நானம்பண்ணப்பட்டதினால் அக்கந்தமாதனத்தில்விள ங்கும் இராமநாதனைத்தொட்டுப் பிடுங்கி எறியவேண்டு மென்று நினைத்து அபசாரஞ்செய்த பாபமும் விமோசனமாகி அஞ்ஞான ங்களெல்லாம் அகன்று ஞானோதயமுண்டாகி எங்குஞ் சச்சிதா னந்தமயமாய்த் தோன்றப்பட்டதினாலே ராமச்சந்திர மூர்த்தி யையும், சீதாபிராட்டியாரையும் தோத்திரங்கள்செய்து வணங் கிச் சகஸ்ரநாமங்களையும், தசாவதாரங்களை சாமச்சந்திரனுடை யகருணாவிதிப் பிரவாகங்களையும் சொல்லித்துதித்து அடியேன் செய்த அபசாரங்களைப் பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டியதென்று ராமச்சந்திரனது பாதகமலங்களை வணங்கி நமஸ்கரித்து எழுந் திருந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்றார் அப்படி நின்றமாருதி யைச் சகலத்ராளும்கண்டு சந்தோஷித்துக்கொண்டாடினார்கள்.

அதுகாலையில் ராமச்சந்திரனும் அதுமாலைப்பார்த்துக்கூறு வார். வாரும் அதுமானே! நாம் மகாருஷிகள் வாய்மையின் வண் ணம் சீதைகரத்தினால் பிடித்துப்பாணித்த சிவலிங்கத்தைப் பூஜி த்து இருப்பதின்மகிமையறியாது இறுமாப்புக்கொண்டுகோபித் துக்கொள்ளலாமோ, அதன்றியும் நான் பூஜித்த இராமலிங்கத் தை முப்பதுமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணூயிரம்ருஷி களும் கருடகார்தர்வ சித்தியவித்தியாதர ரூரகராகாயவாசிகள் போகபூமியர்முதலிய சிவகணங்களும்பிரம்மா விஷ்ணுருத்திரன் முதலாகியபேர்களும் ஒன்றுக்கூடி பேதிக்கவேண்டு மென்றா லும், பேதிக்கக்கூடாமோ அப்படி இருக்க நீசிறுபிள்ளை புத்தியாய் வீணேஇப்படிக்கொத்ததுர்ப்புத்தியைநினைந்து துயருற்றனையே ஆயினும் உனக்கு இன்னம் கூறுகின்றோம்.

யாதெனில் இப்போது என்னால் இறக்கப்பட்ட இலங்கை வேந்தனவன் முன்னொருகாலத்தில் என்னையனுசிய சாம்பவமு ர்த்தியானவர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகைலாசத்தை பெயர்த்

தெடுக்கவேண்டுமென் றெண்ணங் கொண்டவனாய் அவன்பட்ட பாடுகளை யெல்லாம் நீ கேட்டறிந் தில்லையோ, இஃதல்லாமலும் அந்தப்பரமேஸ்வரன் தேவர்களை கெருவபங்கஞ் செய்யவேண்டி றார் தரும்பைஎடுத்து முன்னெறிந்து பேதிக்கச்சொன்னபோது சகலதேவரும் ஒருங்கடி எடுத்தும், உனது றந்தையாகிய வாயு பகவான் மகாவலுவலகொண்டு சூறா வளியாய்த் தன்னுடைபூரண வலுவோடு சுழன்றுசுழன்றடித்தும், பேதிக்கப்படாதவையையா வருங்கண்டு மயங்கித்தயங்கி வின்றனரேயன்றி அத்தரும்பை அசைக்கக்கூடாதவைக்கு அவனசைபாமல் அணுவசையாதென் றும், ஓர்வதந்திதேவர்களால் உண்டாகியாவரும் வணங்கித்தோ த்திரஞ்செய்ததை நீகேட்டதில்லையோ மேலும் இச்சுதர்புவண மும், அண்டபிண்டசராசரமும், விளங்காவின்ற எறும்புக்கடை யானைமுதல் எண்பத்துநான்கு னூறாயிரஞ் ஜீவாத்மாக்களிலும் நிறைந்து எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல எங்கும் வியாபகமாய் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய் ஆகிமத்யானந்த ரகிதமாய் திரிநேத் திரதாரியாய் விளங்காவின்ற கர்த்தனுடைய மகிமைகள் உனக்கு த்தெரியாத னுண்டோ அந்தோ நவவியாகரண பண்டிதனாகிய உனக்குநாம்சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கின்றது, மேலும் ஸ்ரீகைலாசபதியாகியசிவபெருமான் எவ்வண்ணமிருப்பாரெனில் காலனுக்காலனாகவும் கருதித்துதிப்பவர்களுக் கெளியவனாகவும் இருப்பவனை அறியாமற்செய்த அபசாரத்துக்குப் பொறுதவராய் உனக்கு இத்தன்மையாகிய துன்பங்களைச்செய்தார், ஆயினும் நீசெய்த அபசாரத்தை அக்கடவுள் எப்போதும், அவர்திருவு ளத்தில் வைவார் ஏனெனில், அடியர்களானோர் தீங்குசெய்தால் அன்னவரைத்தண்டித்தும், பாங்குசெய்தவர்களைக் கடாக்கித்து வரும் பக்குவத்தையுடையவராதலால் நீசெய்தபிழையைப் பொ ருத்துக் கருணாகடாக்கிச் செய்வரேயன்றி, கைவிடமாட்டார்.

ஆதலால், நீவிழுந்த அதிர்ச்சியினாலுண்டாகிய பிலத்வார மானது பூலோகத்திலே உன்பெயரால் உண்டாக்கப்பட்டதீர்த் தமெனச்சிந்தித்து, அதில்தீர்த்தமாமும்பேர்களுடையபாபங்களை யெல்லாங்கெடுத்துப் புண்ணியங்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக் கும், அஃதெப்படியெனில், அவ்விடத்திலே ஊறிஇருக்குஞ்ஜல மானது ஆதிபரமேஸ்வரனுடையசடாடவியில்விளங்குங் கௌரி கங்காபவானி கெதமியென்று சொல்லப்பட்ட நாமதேயங்களை

யுடையகங்கையானவள் பாதாளவாகினியாய்ப் புறப்பட்டிருப்பதனாலே அத்தீர்த்தத்தில் முழுகும்பேர்களுக்கெல்லாம், ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்தபலன் கிடைக்கும், இதல்லாமலும் கங்கை, பழநி, சரஸ்வதிஎன்னு மிம்முன்றுநதியினும் தீர்த்தமாடினால், எவ்வளவுபலன்கொடுக்குமோ, அவ்வளவுபலனைக்கொடுக்கும், அதன்றியும் ஈ விழுந்தவிடத்திற் பெருகியிருக்கும்தீர்த்தம் அதுமந்ததீர்த்தமென்று உன்பேரால் இதுமுதல் பூலோகமுள்ளளவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதல்லாமலும் அந்த தீர்த்தக்கரையில் பிதூர்க்களைக்குறித்து திலதர்ப்பண சிரார்த்த பிண்டங்கள் யாரொருவர் செய்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய செயலைநம்மால் அளவிட்டுச்சொல்லப்படாது மேலும் உன்னாலுண்டாயிருக்கும் அதுமகுண்டத்திலே சிரார்த்தபிண்டங்கள் செய்யாமல்மற்றவிடங்களிற் செய்வராயின் அன்னவர்களை அவர்களுடைய பிதூர்க்கள்கோபித்து விரும்பமாட்டார்கள்

ஆதலால் அவ்வளவு மகிமையுடையதாய் விளங்கு மத்தீர்த்தத்திலே முழுகாதபேர்களும், சிரார்த்தஞ் செய்யாதபேர்களும் மகாபாகிகளன்று சொல்லப்படுவார்கள். இதல்லாமலும் அத்தீர்த்தத்திற் றண்ணீர்முகந்து திலதர்ப்பணஞ்செய்தாள், அன்னவரைப்பயந்தமாதாபிதாக்களுக்கு நெய்யினுல்தர்ப்பணம் செய்ததற்கு சமானமாக ஒப்புக்கொண்டு சந்தோஷத்தோடும் வாழ்த்துவார்கள். இஃதன்றியும், உன்னாற் பிரதிஷ்டைசெய்தபூஜிக்கப்பட்ட சிவலிங்கமும், அவ்வாறேமகிமையோடும், விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அதினும்நம்மாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட இராமலிங்கத்துக்கு ஈசெய்யப்போகின்ற மகாலிங்கமானது முதன்மையாய் விளங்கும் அப்படிவிளங்குவதன்றியும், அந்த மகாலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் நாவேதனமுதலியசோடசவுபசாரங்களும் முன்னவாய்நடந்து, பின் இர்த்தக்கந்த மாதனத்திலே நாம் பிரதிஷ்டைசெய்யுமுன்னம், கவுதமராலும், அகஸ்தியராலும், பூஜிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அத்ர பூர்வ மகாதேவரென்னும் இரண்டு லிங்கத்திக்கும் அபிஷேகஆராதனைமுதலியவைநடந்து அதன்பிறகு நாம்பூஜிக்கப்பட்டராமநாதனுக்கும்பூசைநடக்கும் படியாய் வரமளித்தோமாதலால், நீகொண்டுவந்திருக்கும் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்து வணங்கென்று மகாசாந்தகுண சரலியாகிய இராமசந்திரமூர்த்தியார் சொல்ல அதைக்கே

வர் மனமகிழ்ச்சியடைந்து ஸ்ரீராமச் சந்திரமூர்த்திபாற் பிரதிஷ்டைசெய்த இராமலிங்கத்துக்குவடபாலாகத்தான்கொண்டுவந்த சிவலிங்கத்தில் ஒன்றைப் பிரதிஷ்டைசெய்து லோகோபகாரமாய்ப்பூஜித்து, மற்றொரு லிங்கத்தை தன்னுடைய ஆத்மாதுபவமாய்ப்பூஜித்து வணங்கி தோத்திரஞ்செய்தா ராதலால், ஓ நாயகி சாரணயர்களே முன்னர் அதுமானுடையவாலினால் மூன்றுசற்றுகச்சுற்றப்பட்டு இழுத்தகாலையில், அந்த இராமலிங்கத்துக்கு மூன்று இரோகைபோல் வடுத்தோன்றி இருப்பதனால் யாவருங்கண்டறியலாமென்று சூதமாமுனிவர்கொல்ல அதைக்கேட்ட நாயகிசாரணயர்கள் மெத்தவும் பிரம்மானந்தங்கொண்டு சுவாமி தேவரீர் இதுவரையிற் சொல்லிவந்த புண்ணியகதைகளிற்றிவைமிகவும் மகிமைதங்கி யிருப்பதைநோக்கின் தேவர்களுக்கு இம்சையைத்தந்தும் ஸ்ரீராமச்சந்திர ர்த்தியினுடைய மனதையும் வருந்தச்செய்ததால் அச்சண்டாளனாகிய ராவணனைக்கொன்றதோடும், ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு தீரவேண்டியதாய் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்தாரென்னுஞ் சொல்லியதால் அப்படி அவனை வதஞ்செய்த நிமித்தம் ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு பிரம்மஹத்திவருவதற்கு அவன் பிரம்மகுலனாக விருந்தாலன்றோ சம்பவிக்கும். ஆதலால் அவ்வரக்கனுடைய வரலாற்றையும், அவ்வரசனுடையவரலாற்றையும், தசரதநயனாகிய இராமமூர்த்திக்கு பிரம்மக்ஷத்தி அனுகிய விதத்தையுந்திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதமாமுனிவர். சொல்லத்தொடங்கினார்.

இராமச்சந்திரன் அர்ச்சனைசெய்த சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சுள-வது

மிரம்மஹத்தி தீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களே சத்தியலோகத்தின்கண் வெண்டாமரை யாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மதேவனுடைய புத்திரரானபுலத்திய மஹருஷியிடத்திலே மகாபுண்யகுணவேதந்தே ஒழுக்கத்தோடும் ஒர்புத்திரான்தோன்றி விச்சிரவாவென்னும் பெயர்பூண்டு சொர்க்கமத்ய பாதாளமென்னுந்திரிலோகங்களும் மதிப்பதற்குரிய பெருந்தவத்தைச்செய்து கொண்டிருக்கையில் பாதாளலோகத்தில் வாழும் இராட்சதர்களில் மகாபலசாலியாயும் அதிவீரபராக்ரமனாகியிருக்கும், சுமாலியென்பவன்பூலோகமுழுவதும் சுஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டுதிரிபவந்தனக்குள்ளானே நமதுகுலத்தை அபிவீர்த்தியாகச்செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு மிகவும் ரூபலாவண்யமுள்ள தனதுகுமாரத்தின்வயிற்றிற்பிள்ளைகள் பிறக்கவேண்டி அவருக்கிசைந்தமணைகளாகவும் பலசாலியாகவுந் தபோபலன்களை யுடையவனாகவும், இருப்பவனைத் தேடிப்போகவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டவனாய் தனபுத்திரியை உள்ளங்கையிலேந்திக்கொண்டு பூமி மந்திரசுவர்க்கமெங்குந் தன்மகனாக்கேற்ற புருஷன் கிட்டாமையால் காற்கொண்டமேகமானது மின்னலோடுங்கூடித் திரிந்தாலெப்படியோ அப்படியே திரிகிறபோது ஓர்நாள் ஆகாசமார்க்கமாய் விமானத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறபோது அக்குபேரனுடைய ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்தையும் விமானத்தையுங்கண்ட சுமாலி என்பவன் ஆச்சரியமடைந்து, இவ்வகைப்பட்ட புருஷானுமிருக்கின்றார்களோவென்று யோசித்தவனாயும் இவனைப்போல் நமதுகுமாரத்தியின் வயிற்றிற்பிள்ளைகள் பிறந்து அப்பிள்ளைகளினால் இவ்விதமானமும் பறிப்பட்டு இவனும் புறமுதுகிடும் படியான வலுவும் வரப்பிரசாதங்களும் பெற்ற பிள்ளைகளாக இருக்கவேண்டுமென்றும், எண்ணங்கொண்டவனாய்த் தனதுபுத்திரியைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்.

வாராய் என்குலக்கொழுந்தாகிய கைகேசி பெண்ணுங்கண்மணியே உன்னுடைய ரூபலாவண்ய சவுந்தரியங்களைமேனகை அரம்பை, ஊர்வசி, திலோத்தமைமுதலிய பேர்கள் கண்டால் நாணித்

தலைகுனிந்தோடவு மிருப்பதோடும், மகாலட்சுமியும் சந்தோஷப் படுமப்படியாகவும், நினது ஸ்ரணசந்திரோதயம் போன்றமுகார விர்த்தத்தைக்கண்டு மணிவண்ண நிறத்தையுடைய வண்டுகளானவை ஒடிவந்து தாமரை மலராக்குமென்று மதுக்களை யருந்தும் படி கீதம்பாடி மருண்டோடிப்போகவும், இருப்பதனாலேஉன்னை யாவர்கள் கண்டபோதிலும் மோகிப்பார்கள். அப்படி மோகிப்பவர்களுக்கெல்லாம் கொடுப்பது அழகன்றேயென இருப்பது யாதுகாரணமெனில் உலகின்கண் ஒங்கும், உயர்வாகிய இரத்தினத்தை அதற்கேற்ற பசும்பொன்னோடுஞ் சேர்த்தணைத்தால்பிரகாசத்தைகொடுக்கும் அப்படியல்லாமல் மாற்றுக்குறைந்தபொன்னிற் சேர்த்தால் அழகுபடாததால், யான் உன்னை உனதுசவுந்திரியத்துக்குத் தக்க புருஷனைக்கண்டு அவனிடஞ் சேர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று இதுவரையிலும்வைத்திருந்தேன். அதுவுமல்லாமல்லோகத்திலே பெண்களைப்பெற்றவர்களுக்குமனமானது எப்படி இருக்குமென்றால், பெண்ணுக்குக்கிடக்கும் புருஷன்கல்வித்திரனும் புஜபல பராக்காமத்தினும், ஐசுவரியத்தினும், ரூபத்தினும், மிகுந்தவனாக விருந்து அப்புருஷனைக் கூடிவாழும் விபவத்தைக்காண்பதே பெற்றவர்களுக்குப் பெருமையாம். அப்படிவாய்க்காமல், நிஷேதமானவனைக் கூடிவாழ்ந்தால், துன்பமேசம்பவிக்கும் இலிதல்லாமலும், தின்னப்பட்டவனுக்கு ஒரு வஸ்துவைக்கொடுக்க வேண்டுமேயன்றித் தின்னாமல் எறியப்பட்டவனுக்குக் கொடுக்கப்படாது.

ஆதலால் உனக்கேற்ற புருஷனை என் கண்ணினாற் காணுமளவும் உன்னைவைத்துப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன், மேலும், உன்னைக் கண்டபேர்களுக்கு தேவாயிர்த்தத்தைக் கண்டதுபோல் இச்சையிருந்தும், அன்னவர் இச்சையற்றவர் போலிருப்பது யாதுகாரணமெனில், நான்உன்னைக்கரத்தி லேந்திக் கொண்டேதிரிவதால்யாவருங்கண்டு அச்சமுறுகின்றார்கள். ஆனதால் யான் உனக்கோர் உண்மைசொல்லுகின்றேன் அதுயாதெனில், பிரமன் பேரனாகிய விச்சிரவாவென்று சொல்லத்தக்கவன் மகா சவுந்தரியத்தையும் புஜபல பராக்காமத்தையும் உடையவனாய், அதோ அந்தவனத்திலே தபஞ்செய்துகொண்டு இருப்பதால் நீ அவனிடத்திற்போய் அவனை நட்புகொண்டுசேர்ந்திருப்பாயாகில், மகா பலசாலிகளாகிய பிள்ளைகளைப்பெறுவாய், அப்

பிள்ளைகளாலே அண்டபிரண்டங்களையெல்லாம் ஓர்குடையின் சிழாண்டு கனிப்பெய்தலாமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டருமா ரத்தியானவளமிகவுஞ்சந்தோஷத்துடனே விச்சிரவாவின்பேற்ற மணியாகக் காதலிக்கொண்டு அன்று மாலைப்போதில் பிரயாண ப்பட்டு ஓம ருண்டத்தக்கினி முன்பாக சூரியசிம்பம்போற் பிர காசித்துக்கொண்டு நிஷ்டைசெய்திருக்கும் விச்சிரவாமாமுனியி ன்முன்பாக வந்துநின்றாள், அஃதெப்படி யிருந்ததெனில், ஆகா சத்தினிடையில் விளங்கப்பட்டமின்போன்ற தேகத்தையுடைய கைகேசி யானவள், மகா சவுந்தரியமுற்றவளாக விரும்பும்நாண முற்றவளாக விரும்பும்நாணமுற்றவளாய் நின்றதைக்கண்டவிச் சிரவா ஊழ்வினைப்பகுதியால் அன்னவளை ஏறிட்டுப்பார்க்கும் போது, அதையுணர்ந்த கைகேசியானவள் புன்னகையோடுந் தனதுகாற்பெருவிரலினாலே பூயியைக்கீறிக்கொண்டே நின்றாள். அவ்வகை நிற்பவளைக்கண்ட விச்சிரவாமுனிவர் கூறுவார்.

வாராய் அதிருபலர்வண்பமுள்ள சவுந்தரியே, நீயார் உன் தகப்பன்பெயர்யாது நீ இங்குதனித்து வருவதற்குக் காரணமெ ன்ன, சொல்லுவாயென்றுகேட்க, அப்போது கைகேசியும் அவ ருடையபாதகமலங்களிற்பணிந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து, கைகளை க்கட்டிக்கொண்டு சுவாமி! அடியாள்பாதாள லோகத்திலேவாழ ப்பட்ட சமாலியிலுடையமகள், என்ஓபயர் கைகேசிஎன்றுசொ ல்லுவார். ஆதலால், யான் எனதுதந்தையினது உத்திரவிற்படி புத்திரபாக்கியம் வேண்டித் தேவரீரை நாடிவந்தபடியால் தேவ ரீர்கிருபைசெய்து ஆட்கொள்ள வேண்டுமென்றுசொல்ல அதை க்கேட்ட விச்சிரவாமாமுனிவர் ஓர் மாத்திரைப்போதுவரையிற் சமாதியிலிருந்து மூர்வகன்மானுபவ லோகாருடப் பிரவிர்த்திகளை யறிந்து கொண்டவராய், கைகேசியைப்பார்த்து ஒபெண்பாவாய் நீ இப்போது சொன்னகாரியங்கள் சரியே ஆதலால், நீயும் நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றுச் சந்தோஷத்தை யடையவேண்டி யிரு ப்பதால், இப்போது, நீ வந்தவேளை சரியாகவில்லை ஏனெனில் சூரியப்பிரகாசமடங்கி அச்சூரியன்மேற்றிசையில் மறைந்தாலும் நாம்நிஷ்டைதெளிந்து விழித்துப்பார்த்தாலும், அக்கினிஹோத் திரந்தொடங்கி முடிக்கும்வேளையாதலாலும், அவ்வேளையிலுண் ணைக் கண்டதனாலும் இப்படி நான்குவிதமாய் உன்வயிற்றிற்பிள் னைகள் பிறப்பார்கள். அப்படி ஜனிப்பதிலும், அவர்கள் இராட்ச

தாளாய் கயவாளிகள சேர்க்கையாய் துர்ப்புத்தியுடையவர்க ளாய் பிறப்பார்கள். அது எதினாலெனில் லோகத்திலே எந்த வுயிர்களுக்கும் கருத்தரிக்கின்ற நோப்பலனும் இடம்வலஞ் சேர்ந்தபலனும் கண்டுகொண்டு களித்தபலன் எப்படியோ அப் படியே பிள்ளைகள் பிறக்குமாதலால் இப்போது நீ நம்மிடத் திற்கு வந்தநோத்தின் பலன் மாலைப்பொழுதானபடியினாலே இராட்சதாளாகப் பிறந்தும் நாம் உண்மையான ஞானநிஷ் டையை விடுத்து மாயப் பிரபஞ்சத்தை நோக்கி விழித்தபடியி னாலே அவர்கள் மாயையடைந்து துர்நடத்தைக்குரியவர்களாக விருப்பார்.

அதன்றியும், நாம் அக்கினிஹோத்திரத்தொடங்கி முடிக் கும் வேளையாதலால் வேதசாஸ்திர ஞானபயிர்ச்சி யுடையவர் களாகவும் இருப்பார்கள், பிறகு பெண்பிள்ளையாகிய உண்ணக் கண்ட பலன் அவர்களெல்லோரும் பெண்ணினால் ஜீரணிக்கத் தக்கவர்களாகவும் உன்வயிற்றிற் பிறப்பார்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட கைகேசியானவள் கூறுவாள் சுவாமி அடியாள் தேவீருக்கு பெறுகிறபிள்ளைகள், இராசூதர்களாகவுந் துன் மார்க்கர்க ளாகவுமிருந்து, அழிந்துபோவது நலமல்லவே, அவ் வாரில்லாமல், சற்புத்திரராகவும், தேவர்முதலியயாவரும் வணங் கத்தக்கவர்களாகவும், புசுபலபராக்ரமசாலிகளாகவும் பிறக்கும் படியாய்க் கட்டளையிடவேண்டுமென்று வணங்க, அதற்கு விச் சிரவா, ஓ பெண்கள் நாயகமே, யாம் என்செய்வோம், நீ என்னி டம் நோக்கிவந்த வேளையினதுபலன் அவ்வண்ணமிருப்பதால், நீ பெறுகிற பிள்ளைகளில் இளையபிள்ளை நல்ல குணசாலியாக வும், வேதரீத ஒழுக்கமுடையவனாகவும், நம்போல், பகவத்தி யானமுடையவனாகவும், குபேரசம்பத்தை யுடையவனாகவும், சிரஞ்சீவியாகவும் வாழ்ந்திருப்பான் மற்ற பிள்ளைகளெல்லாம், நாம் முன்சொன்ன தெப்படியோ அப்படியே யிருக்குமென்று விச்சிரவாசொல்ல, அவ்வாய்மையைக் கேட்டவுடனே கைகேசி யுஞ் சந்தோஷப் பட்டவளாய், அம்முனிவரிடத்திற்சேர்ந்து, பணிவிடைசெய்து மகிழ்வுற்றிருந்தாள்.

அப்படி யிருக்கின்றநாளையில் விச்சிரவாமுநிவ ராருளிய வாறு போல், நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்றும், அப்பிள்ளைகள் வளர்ந்து சகலகலையினும் வல்லவர்களாய்த் தேர்ந்து, தவங்கள் செய்து, அநேக வாப்பிரசாதங்களைப்பெற்று. இலங்கையி லிருந்து திக்குவிஜயஞ்செய்து, குபேரனைச்செயம்பண்ணி, புட் பகவிமானமுங்கைக் கொண்டு, சகலதேவர்களையுந் தமது கைவ

சப்படுத்திக் கொண்டு. எங்குத்தானாய் விபாபித்து ஒப்பொருவ
 ரில்லாமலிருக்கின்றபோது முனிவர் சொற்படி இவர்கள் பெண்
 னாள் அழிய வேண்டியகாரணார்த்தமிருப்பதால், அப்பிள்ளைக
 ளில் இராவணனுனவன், ஸ்ரீராமச்சந்திரன் தேவியாகிய சீதா
 பிராட்டியைச் சிறைசெய்த நிமித்தம் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர்
 தமது தம்பியோடும் வானரப் படைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு
 போய், எதிர்புத்தஞ்செய்து, அவனது புத்ரமித்ர களத்திராதிக
 ளோடும் கொன்றபடியினாலும் அந்தராவணன் பிரம்மாவின் பேர
 னாகிய விச்சிரவாவுக்குப் பிள்ளையாதலாலும் அவனைக்கொன்ற
 தோஷம், ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு பிரம்மஹத்தி பிடித்துக்கொண்டு
 அது நிவாரணமாகும்படியாய், மகாரிஷிகள் வாக்கியப்படியே
 கந்தமாதனத்திலே சேதகையினாற் பாணிக்கப்பட்ட மிருத்தி
 கையான மகாலிங்கத்திலே, ராமச்சந்திரன் பூஜித்துவணங்கின
 மையால், அவ்விளிங்கத்தில் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவன்
 பிரசன்னமாய் தரிசனம் கொடுத்து, இராமமூர்த்தியைப்பற்றி
 யிருந்த பிரம்மஹத்தி தோஷத்தை நீங்கும்படியாகச் செய்ய,
 அதுபோல் பிரம்மஹத்தியானது தம்மைவிட்டு நீங்கி யோடுவ
 தைக்கண்ட ராமமூர்த்தியானவர், இதை யாம் விட்டுவிட்டால்,
 பூலோகத்திற் கண்ட பேர்களை எல்லாம் பிடித்து, வாதிக்கு
 மெனக்கருதி காளவயிரவனை உபசரணசெய்து வருவித்து அவ்
 விடத்தில் தனது கோதண்டத்தினால் பாதாளகெவியாய் ஓர்
 பிலத்வார முண்டுபண்ணி அந்தப் பிலத்வாரத்திலே தன்னைப்
 பற்றிய இராவணனுடைய பிரம்மஹத்தியை காளவயிரவனாற்
 பிடித்தடக்கும்படிசெய்து அப்பிலத்வாரத்தைமுடி அதற்குக்
 காவலாக விருக்கும்படியாய் காளவயிரவனைத்தானே பிரதிஷ்டை
 செய்து, அவ்விடத்தில் ஓர் தீர்த்தம் உண்டுபண்ணி, அத்தீர்த்
 தத்தில் தாம் ஸ்நானஞ்செய்து, அத்தீர்த்தத்திற்கு பிரம்மஹத்தி
 விமோசனமென்று நாமகரணமுங்கொடுத்து, அநேக வரப்பிர
 சாதங்களுங் கட்டளையிட்டு, ராமநாதனுக்கு வடபாரிசத்திலே
 காளவயிரவனும், பிரம்மஹத்தி விமோசன தீர்த்தமும், அநேக
 தேஜசோடும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்தவராய், ராம
 நாதனுக்கு தட்சிணபாரிசத்திலே பருவதராஜ குமாரியான
 மலைவளர்காதலியையும், ஆகமவிதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து,
 சந்திர சூரியாள், அக்கினிதேவன் முதலாகிய பேர்களுடும்
 இந்திராதி தேவர்கள், சப்தகன்னிகள், சப்த மாதர்கள் அஷ்ட
 லட்சமிகள் சாண்வதி கங்கை முதலிய பேர்களுடும் விராயகர்,
 குமாரக்கடவுள், வீரபத்திரர், கானிகாதேவி முதலிய அஷ்ட

தர்க்கைகள், நவலீரர்கள், சிவகணங்கள் விஷ்ணுகணங்கள், பரமபாகவதாள், பெரியோர்கள், நுஜிஸ்வரால் முதலாகியபேர்களை யெல்லாம், அக்கந்தமாதனச்சார்பில் வாசஞ்செய்துகொண்டு ஸ்ரீ ராமநாதனைச் சூழ்ந்திருக்கும்படியாய் இராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் வாக்களித்துப்பின்னும், இராமநாதனுக்கு ஆலயமும், ஆடையாபரணங்களும், பூசைக்காகவேண்டிய ஸ்திதிமதிகளும் உதவிசெய்தும், அநேகபூமிகளும் நவநதிகளுக்கொடுத்துரித்யப் படி பூஜித்துவரும்படியாய் அநேகம்பிராம்மணுளை வரவழைத்து கந்தமாதனத்திலே பட்டணமுண்டாகித் தெய்வலோகம்போல் விளங்கப்படுவதனாலே, அதற்குதெய்வநகரமென்றும் பெயர்கொடுத்து அதில்பிரம்மசுஷத்திரிய வைசிய சூத்திரனென்னும்நான்கு வருணத்தவரையுங் குடியேற்றிவைத்துப் பின்பு இராமநாதனை ஸ்ரீராமச்சந்திரன் இலட்சுமணன் சிதாதேவிமுதலிய வானரவீரர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் யாவருந்துதித்துவாழ்ந்தாரெனச் சூதமா முனிவர்கொல்ல, அழைக்கேட்ட ஸைமிசாரண்யர்கள், சுவாமி தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய வண்ணம்அவர்களெவ்விதமாய்த் தோததிரஞ்செய்தனரோ அதனை அடியேன்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச்சூதமுனிவர் கருணைசார்தவராய் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பிரம்மஹத்தி விமோசனச் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமநாதனை ஸ்ரீராமச்சந்திரர் தேவரிஷிகள்

தேர்த்திரஞ் செய்த சரித்திரம்.

கேளும் ஸைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களே தேவர்களாலும் மற்றபாவர்களாலும் பன்னுதற்கரியசிறப்போங்கியகந்தமாதனபருவதச்சார்பில்தசரதநயனாற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டராமலிங்கத்தை இராமச்சந்திர மூர்த்தியானவர் அந்தக்கரண சுத்தியோமும், தமதிருகரங்களையும் சென்னிமேற்குப்பி அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று கூறுவார். யாதெனில் ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய

இராமலிங்கத்தைநோக்கி, இவ்வுலகமிபாவையும் படைத்தளித்
தழிக்க வல்லதெய்வமே, மகாமகிமையுடைய கர்த்தனே சூலாயு
தத்தைக்கைபிற்றிரிப்பவனே அடியார்களதுதுன்பத்தையகற்றி
இன்பத்தைத்தரும் ஆரணனே, யாவும் கடந்தமுதலே, தேவ
தேவனே, வேதத்தின் முடிலே உலகின் கணுற்ற யோகிகளது
உள்ளத்துணர்வே, எங்கும் வியாபகமாகியபொருளே சர்வலோ
கசரண்யனே, சுகசொருபனே, உயித்துணையே, சகலவல்லபசவு
ரியபராக்ரம வீரஞ் சொருபமே பாவநாசனே பிட்சைநாசனே
கால காலனே கடந்தபோரனந்தப் பெருமையே சராசரங்களுக்
குள்ளே நாமரூபமற்றபொருளே போக்குவரமற்ற பொருளே
மகா பலம்பொருந்தி யவனாகியும் இலங்கைக் கதிபனாகிய இரா
வணனுடைய பிரம்மஹத்தியைத் தொலைத்தபிரமமேகாளகோடி
விஷத்தையுண்ட கண்டனே மனோன்மணிபாகனே கங்கையைத்
தரிசித்தவனே ஆதி மத்தியார்தாகிதமாய் அழிவற்றபொருளே
அழற்கண்ணனே பினாகபானியே மன்மதகன அகண்ட பரிபூர
ணச்சிதானந்தசொருப சாட்சாத்கார சைதன்யசுகசொருபதோ
லாகலத்தாண்டவா அரவாபரணகங்கனா, கயிலங்கிரிவாசா ஸ்ரீரா
மநாத தயாமிதேயென்று ஸ்ரீராமச்சந்திரர் தோத்திரம்பண்ணி
னார்.

பின்பு அவ்விராமச்சந்திரன் பின்னவனாகிய இலட்சுமணர்
தனதுருகரங்களையுஞ்சென்னிமேற்கூப்பிக்கொ டவனாய்இராம
நாதனைநோக்கித் திரிபுரார்தகா பார்வதிபாகா, சம்போ, சங்கரா
அர்த்தசந்திரஜடாதா சோமஞ்ரியாக்கினிரேத்திரா சோமசந்த
ரா, மார்கண்ட ரக்ஷகா காலபயங்கரா, அண்டபிண்டநாயகா,
அகிலலோக தூரந்தரா, ஏகசொருபா, வரப்பிரசாதா, மதோன்
மத்தா, சத்யவாசகா என்போற் றன்பசாகரத்தின்கண் பிறந்
திறந்துமூன்று திரியப்பட்டவர்களுக்கு அன்னவர் பிறவிரோ
யைத்தணிக்கின்ற மருந்தே, அன்பரை இரட்சிக்குங் கடவுளே
பூதகணத்தலைவா சுடையாடி தொல்லுலகெல்லாம் படைத்த
தோன்றலேஎனியென் வினைப்போகத்தினால் எத்தனைப்பிறவியெ
டுத்தபோதினும், அத்தனைப் பிறவியினும், உனது திவ்யசாஸ்தும்
புயங்களை மறவாம லிருக்கும்படியாய் அடியேனுக் கன்புதந்து
இரட்சிக்கவேண்டும், இராமநாதப்பிரபுவே என்றுஇலட்சுமணப்
பெருமாள் தோத்திரஞ்செய்தார், அதன்பின் சிதாதேவியம்மனா
னவள், தனது இரண்டுகரங்களையுஞ் சென்னிமேற் கூப்பிக்கொ

ண்டவளாய் பர்வதராஜகுமாரி பாகத்தில் விளங்கும் அழகியம
னிமார்பனே, சடாடவியிற் கங்கையைத் தரித்திலஞ் சடாம
குடனே ஒருபாகத்திற் பூம்நாராயணனுடைய சொரூபந்தோ
ன்றும்படியான தேவதேவசொரூபனே, மேகனாங்கிதனே, கரு
ணையரிதியே, இக்கடைபாபிய உடற்கொண்டு திரிந்தலைந்து இ
றக்கும்படியான அச்சத்தை விளைவிக்கும் அரும்பொருளே, அ
ன்பருக்கன்பனே அனாதாசுகனே, மாயாமயமே ஜெகன்மோக
னாவதார சிற்சொரூபமே அடியாள் எத்தனைஜென்ம மெடுத்தா
ளும் இவ்வாறே பூராமச்சந்திரனுக்கு பாரியாம் அவர் ஏவற்ப
ணிசெய்து உனது பாதாம்புயங்களை என்றைக்குமறவாமல் சன
காதியரும் மார்க்கண்டர்முதலிய பெரியோர்களும் பூஜித்துவண
ங்கத்தக்க பதாம்புய நீழலிலே நான் என்றைக்கும் காத்திருந்து
ஊழியஞ் செய்யும்படியாய் இரட்சிக்கவேண்டும் அகிலாண்ட
கோடி பிரம்மாண்ட நாயகா ஆதிமத்யந்தாகிதா, பூராமநாதா
கருணாகரப்பிரவாக சம்புவே என்று பற்பலவிதமாய் சீதாலட்சு
மிதோத்திரஞ் செய்தாள்.

அதன்பின் அஞ்சனாதேவி புத்திரனாகிய அனுமாரானவர் த
மதிருகாங்கனையுஞ் சிரத்தின்மேற்குப்பி, இராமநாதனை நோக்கி
தேடுதற்கரியதிரவியமே, தேவதேவனே உலகநாதனே, அடியே
ன்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்தாளவல்லவனே என்றைக்
கும் எளியேன் நினது எழிலோங்கும பதாம்புயத்துக்கு ஏவல்
செய்து பூஜிக்கும்படியாய் கிருபைசெய்யவேண்டும் இறைவனே
இஃகன்றியும், இப்போது நான் உன்னுடைய சொரூபமாய்விள
ங்கும் பூராமச்சந்திரமூர்த்தி யிடத்திலே ஊழியஞ்செய்துகொ
ண்டிருக்கிறேனாதலால், எளியேன் அவ்வாறிருந்தும், நீ பிரம்ம
மயமாகவும் உன்னுடைய தேகரூபநாமம் பூராமகைவும் எனக்
குத்தோற்றப் படுகின்றமையால், என்னை இன்னமின்னஞ் ஜெ
ன்ம சாகரத்துக்குள்ளாக்காமல் கிருபைசெய்து, உனதுபாதா
விர்தத்திற் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, உன்னை நம்பிப்
பணியுமென்னை ஆட்கொள்ளுவாய், இராமநாதாவென்று தோத்
திரஞ்செய்தார்.

அப்பால், வாலிகுமாரனாகிய அங்கதன் அவ்வாறேஇரண்டு
காங்கனையுஞ் சென்னிமேற் கூப்பித் கொண்டவனாய் ராமநாதனை
நோக்கி, அண்டபிண்ட சராசரங்களும் நீயேயல்லது வேறுபொ
ருளுண்டே, ஆதியேஎங்கும் நிறைந்தசோதியேபென்றுத் தோத்

திரஞ்செய்தான் அப்பால் சாம்புவந்தனும், அவ்வாறே கரங்களைக் கூப்பிட்டுக் கடவுளை நோக்கிச் சகல இன்பதுன்பங்களையுந் தந்து அனுபவிக்கச் செய்யுங் கடவுள் கீயல்லாது உன்னியிட வேறு தெய்வமுளதோ, உனது நாமத்தைப் புகழ்ந்து பேசும் வல்லவரு முளரோவென்று பற்பலவாராய்த் தோத்திரஞ் செய்தான், அதன்பின்பு நளானுவன் கடவுளை நோக்கி, மாயாப்பிரபஞ்ச மயக்கத்தினாலே அகங்காரங்கொண்டு, மகாவிக்ஷணுவும், பிரம்மதேவனும் தர்க்கங்கொடுத்து அநேகங்கோடிகாலம் பன்றியிருவாகவும், அன்னப்பட்டியிருவாகவும், அகிலத்தேடியுங்காணாத நினது பாதார விந்தத்தினாலே கிருபைசெய்து, எளியேனை ரட்சியுமையா ஸ்ரீராமநாதா தயாபிதி என்று தோத்திரஞ்செய்தான்.

அப்படியே நீலனென்பவன், ஸ்ரீராமநாதனைப்பார்த்துக் கடவுளே, கைலாசபதியாகிய நீ, எனது ஆசை அபிமானம் கோபம் சூற்றாமை, இவை யாவும் கற்றி, அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டும் இராமநாதாவென்று வணங்கினான். அதுபோல குமுதனென்பவன் கடவுளைப்பார்த்து, ஒத்தேவதேவே ஞானசொருபனாகிய நின்னை, பாங்கள் கற்பனையினாலே, ரூபமேற்படுத்தியதேயன்றி உன்னையாவராலே அளவிடக்கூடும் அற்புதாவென்று வணங்கினான், அதன்பின் பனசனென்பவன் பன்னற்கரிய பரம்பரனை நோக்கி, சாக்ரம், சொற்பனம் சுழுத்தி என்று மூன்றவத்தையுங்கடந்து, துரியர் னாரியாதீதமென்னும் நிலையிலே உருக்கும் புண்ணியர் கண்களிக்கும் புரிகமே என்று வணங்கினான் அதன்பின் கவயனென்பவன் கண்ணுதலாகிய பரமசிவத்தே நோக்கி கடவுளேறே நின்செயலறிந்துணரா மாந்தரெவரும் எக்காரியங்களை யும் நான்செய்தேன் நான்செய்தேனென்னும் இறுமாப்பைகொண்டு துன்பப்படுகின்றனர் இவைகளை உய்த்துநோக்கு மளவிற்கு சகலமும் நின்செயலேயன்றி வேறல்லவே இராமநாதாவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான். அதன்பின் பசுக்கண்ணனென்பவன் ஓகைலாசபதியாகிய இராமநாதா உனது பாதாரவிந்த இச்சையிலே கட்டுண்டபேர்களுக்கு உன்னையன்றி வேறுகதியுளதோ, உத்தமனெயென்று தோத்திரஞ்செய்தான்.

அப்பாற்கயனென்பவன், கடவுளைப்பார்த்து ஒத்தேவதேவே உலகின்கணுள்ள மானவர்களது பிறையென்னும் பெரும்பிணி

க்கு அமிர்தசஞ்சிகையைப்போன்ற அற்புகளே சந்திர ஜடாதார பார்வதிசமேதா அடியார்கட் கெனியோர் அமலாவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான் அப்பாற் சர்ப்பெனப்பவன் சம்பு வைநோக்கி ஓதாணுவே நினனைக் காண்பதற்கு அரிபவென்றும் கைதவமுதலிய யாவுமொழித்துக் கருணையங் கடவுளாகியநின்னைக்கருதி தம்முள்தாமே கண்டபேர்களினது நட்பெயென்று கைகுவித்து வணங்கினான் பின்பு கந்தமாதனனும் கடவுளேனோக்கி ஓ சிவகணநாதனே திரிநேத்திர தாரியே கௌரிபாகா எளியேனது பாபங்களையெல்லாம் நீ தொலைத்து இரட்சிக்கவேண்டுமீ ஐயனேயென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான், அதன்பின்பு சுகரீவனும் இராமநாதனைப்பார்த்து அஞ்சலியஸ்தனும், பிறப் பிறப்புக்குரிய இப்பிரபஞ்சத்தில் பெண்சாதினென்றும் பிள்ளைகளென்றும் மாடு உடமை சம்பத்தென்றும் தனதான்ய சம்பத்தென்றும் ஆகைகொண்டு அண்டகோடிகளிலே அநேகசென்மங்களெடுத்து ஐம்பொறியென்னும் பாம்பிறைநகடியுண்டு விஷந்தலைமண்டைகொண்டு உலகில்வரும் பிணியென்னு முதலைவாயிற்சிக்கி ஹந்து தாபசோபமுற்று வாடிமயங்கிய மடமையேன் இனி அவைகளுக் காளாகாமல், இரட்சித்தருள வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான்.

அப்பால் விபீஷணனுனவன், சந்திரஜடாதார மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமநாதனைப்பார்த்து, அக்கினிசொருபமாய் விளங்குங்காமாதிக்கெல்லாம் இண்டஞ்செடிகளாகவும், புன்மையான புத்திகளே கண்டக விரூட்சங்களாகவும், கன்காறுபவ வினைகளே ஜலமாயும் விளங்கும் பிரபஞ்சமாகிய காட்டிலே அடியேனுக்கு யாதொரு தஞ்சமின்றி ஒருவனாய், காடி புலி சிங்கமென்னுங் கணங்களாகிய நோய்கள் வளைத்துக்கொண்டு வருத்துகின்றனக்கு உமது பாதபிழலைத் தரவேண்டுந் தயாளுவே என்று வணங்கித் துதித்தான். பின்பு வானரவீரர்கள் யாவரும் அப்படியே கடவுளைப்பார்த்து இராமநாதா உலகின்கண் வளரும் அளவிறந்த யோனிபேதங்களிற் பிறந்து பிறந்துமூன்று கும்பிபாக முதலிய நரகங்களுக் காளாய்ப் பின்னும் வினை என்னும் பிரசண்ட வாயு வினாலேவந்து பிறந்து அநேகதுன்பங்களை யடைந்துவிட்டோம் இனியாகிலும் யாங்கள் அப்படி ஜனியாமல் உமது பதாம்புயத்தை நாடிப்பணிந்த எங்களுக்கு அருள்செய்குவாய் இராமநாதா வென்று வணங்கித்தோத்திரஞ் செய்தார்கள் பின்பு பிரம்மதேவ

னும் அவ்வாறே கடவுளையோக்கி அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகர் அமலா ராமநாதர் இரட்சியுமென்று வணங்கி தோத்திரஞ்செய்தான்.

பின்பு தேவராஜன்முதலிய அஷ்டவசுக்களும் திக்குப்பாலகாரும் சாரணராதி கெருடகார்தருவர்களும் தனித்தனியே வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். பின்பு சந்திரசூரியாள் முதலிய நவக்ரகங்களும் அஸ்வனிதேவதைகளும் அப்படியே தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினார்கள்; அதன்பின்பு அகஸ்தியமாமுனிவர் நிமலனாகிய இராமநாதனைப்பார்த்து யானெனதென்னும் அகந்தையற்று நிற்கத்தடுத்தாட்கொண்டபடி என்றைக்கும் என்னை இரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் பின்பு சுதிக்கண்ண மகாரிஷியானவர் கடவுளைப்பார்த்து கைலாசபதி ஆடையாபரண பூஷணதிகளும் இராஜபோகமும் அரித்ய அரித்யமென வெறுத்து நித்யமாகிய துறவுபூண்டு அதினின்றும் பிறழாதநெறி அடியேனுக்குத்தந்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்.

அதன்பின்பு விசுவாமித்திரர் ராமநாதனையோக்கிவேதசாஸ்திர புராணங்களியாவும் உமது பாதப்புணியில் பக்திசெலுத்தும் அன்பர்களுக்கு அணுகுமென்று மேலோர் புகலுவதால் அடியேனுக்கு அந்நிலையை அருள்செய்யவேண்டும் ஜகதிசாவென்று வணங்கித்துதித்தார். அதன்பின் காளவமகாரிஷியும் அவ்வாறே கடவுளையோக்கி கௌரிமனோகரா மறைவிதியிற் புகலுந் தானதரும நோன்புவிதம், யாகாதி எக்யங்கள் கங்கை யமுனை முதலிய நீர்த்தபலன்கள் உன்னை வணங்காத பேர்களுக்கு நல்குமோ வென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அப்பால் வசிஷ்டமகாரிஷியானவர் சந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய ராமநாதனைப் பார்த்து அனந்தங்கோடி பாவங்கள் செய்திருந்த போதினும் உனது சந்நிதானத்தைக் கண்டால் சூரியனைக்கண்ட பணிபோ ஓடிப்போமன்றோ உமாமஹேசர் வென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார் பின்பு அத்திரி மஹாருஷியானவர் கந்தர்ப்பதகனை நோக்கி ராமநாதனுடைய யாதகமலங்களில் ஓர் விசை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தபேர்கள் மறுபடியும் பூலோகத்தில் தாயினதுகருப்பை யுட்புகுந்து ஜனித்து மலமுத்திரமாகிய சும்பிபாக நரகத்தை ஒருக்காலும்

அதுபலிக்க மாட்டார்களன்றோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அதன்பின்பு அங்கு ருஷியென்பவர் இராமலிங்கத்தைநோக்கி சுவாமி! உமது பாதாரவிர்த்தத்தில் வணங்கித்தரிக்க எண்ணமுற்றபேர்கள் அவர்களுடைய கோத்திர ருத்திரங்கனையும் ஆத்மஜனங்களையும் நினைந்துவணங்கினாலும் அவர்களுடைய பாதகங்களெல்லாம் உனது கடாஷ் விஷ்ணுயத்தினால் அதப்பட்டுமுத்திபெறுவான்றோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அதன்பின்பு சதானந்தர் கடவுளேநோக்கி சுவாமிவே தசாஸ்திரங்களைச் சிவவணமுற்று அதனால் மோக்ஷவிட்டடைவரும்புவோர்கள் உனதுபாதகமலங்களைக் கண்டுபணிந்தாள் அவ்விட்டைப் பெறுவான்றோ வெனவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் அதன்பின்களதமர் ராமநாதனைப்பார்த்து சந்திரஜடாதராலகத்தில்உனது பதாம்புயத்தைக்கண்டுதரிசித்த பேர்களினுடைய முகாரவிர்த்தத்தைக் கண்டவர்களுக்கும் பாபங்கள் நீங்குமாயின் உன்மகிமையை என்சொல்லப்போகின்றோம்புண்ணியனே என்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார். அதன்பின் பிருகுமாமுரிவர் கடவுளைப்பார்த்து உன்னை யாரொருவர் தியானித்து வணங்குகின்றார்களோ அவர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் நீங்கிமோட்சத்தைமென்மேலும் பெறுவார்களென்றால் உனதுமகிமையை யாவரால் அளவிடக்கூடும் அரவாபரணையென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார். அப்பால் குச்சகமகாரிஷி என்பவர்குன்றவில்லியைநோக்கி ாளகண்டத்தையுடைய ஸ்ரீராமநாதனதுபாதசேவையானது நரகவேதனையைப்போக்கி இன்பமாகிய மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைக் கொடுப்பதால், அச்சேவைசெய்யாத ஜீவர்களுமுண்டோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார் அதன்பின்பு, காசிபமஹருஷியானவர் காலகாலனைப்பார்த்து, சூரியப்பிரகாசம்போன்ற ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் துதிக்கப்பட்ட பேர்களுக்கு தானம் தருமம் விரதம் நோன்பு தலயாத்திரை தீர்த்தயாத்திரை எக்யாதி கிர்த்தியங்கள் வேண்டுமோவெனப்புகழ்ந்து சென்னிதாழ்த்தித் தோத்திரஞ் செய்தார், ஆங்கிரசரென்னும் ருஷியானவர் ஆனந்தக் கூத்தனை நோக்கி ஏகசொருபனாகிய ஸ்ரீராமநாதா, என்னுடைய தேகம் விட்டு விடும்போது பார்வதி சமேதராய் விருஷப வாகனத்தின் மீதெழுந்தருளி மோகானந்தமயக் கத்தைப்போக்கி மெஞ்ஞானத்தைத்தரும் உமது பாதாரவிர்த்தத்தைக் கொடுத்து இரட்சிக்க வேண்டு மென்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார். அப்பால் கார்த்தருவர்முதலிய.

சர்வத்திராரும் இளம்பிறைபைச் சடாபாரத்திற் றரித்திராரின்
றஇராமநாதனை எங்களுடைய பந்தபாசங்களை யெல்லாம் நீக்கி
தேவீருடைய பாதகமலப்பணி செய்யும்படியாய் இரட்சித் தா
ளவேண்டும் ஐயனே என்று வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்
கள். அப்பால் கின்னார் முதலிய பாவரும் கடவுளைப்பார்த்து,
பொன்போற் பிரகாசிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடைய ஸ்ரீராம
நாதனே, உன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தை வணங்கப்பட்ட எங்
களுக்கு வேண்டியசாம்பிராச்சிய விபவமென்னென்றுவணங்கித்
தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

அதன்பிறகு இயக்கர் முதலியபேர்களும், இமாசலன்புக்ரி
நாயகனாகியஇராமநாதனை நோக்கி ஐம்புலன்களினு லுண்டாகின்ற
சகல துன்பங்களையும்போக்கி மோட்சத்தை யருளுந் தெய்வம்
நின்னையன்றி யுண்டோவென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தா
ர்கள். அப்பால் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத ரென்னும் ருஷிகள்
கடவுளைநோக்கி வீரகுரபராக்ர சாலியான இராமச்சந்திரமூர்த்
தியால் பூசிக்கப்பட்ட சிற்பரானந்தசொரூபமே நாமநாதா வெ
ன்றுவணங்கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள் அதன்பின் வித்யாதா
ரியாவருங் கடவுளைப்பார்த்து அளவில்லாத யோனிக டோறும்
பிறந்து பிறந்திருக்கும் இச்சையைப்போக்கி இரட்சிக்கவேண்டு
மென்றுவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள். அப்பால் கிம்புந
டாதியோர்கள் கடவுளைப்பார்த்து பார்வதிசமேதா, விருஷபத்
துவசா, எங்கும்நிறைந்த பரம்பொருளே எளியோர்களையும்இர
ட்சித்தாட்கொள்ள வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செ
ய்தார்கள், அப்பால் வசுதேவதைகள் ராமநாதனைப்பார்த்துசிவ
கணங்களாற் பூசிக்கப்பட்ட கர்த்தனை கங்கையைத்தரித்த கட
வுளேயென்று வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். அதன்பின்பு
விஸ்வதேவதைகள் கடவுளைநோக்கி போதசொரூபமாய்விஷ்டை
புரிந்திதும் மகாயோகிகளுக்கு ஆத்மசொரூபமாய் தரிசனந்தந்து
ஆட்கொள்ளும்அற்புதனேஎன்று வணங்கிதுதித்தார்கள் அதன்
பிறகு மிருத்துவ தேவதைகள் பரமசிவத்தை நோக்கிசசலத்தவ
சொரூபமாயும் விளங்கப்பட்ட இராமநாதக் கடவுளே யென்று
வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

அப்பால்சாத்தியதேவதைகளியாவருங் கடவுளைப்பார்த்து
அஞ்சலியஸ்தராய் முதன்மையான பொருளாவும். மோகத்தை

போக்கு முழுமுதலாகவும், சகலகாரண சொரூபமாய் விளங்கு
ந்தேவதேவனெயென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள் அ
தன்பின்பு சகல தேவர்களோடும் ருஜிஸ்வரான் முனிஸ்வரான்
தபோதனர்கள் பெரியோர்க னியாவரும் அவரவர்கள் தனித்த
னியே அநேகவேதமங்கிர சருதிவாக்யப் பிரமாணங்களினாலே
தோத்திரஞ்செய்து வணங்கும் ஓசையானது சப்தசாகரங்களும்,
ஒன்றாப்புகடி ஒலிப்பதுபோல எட்டுதிக்குகளினும் மண்டி ஆகா
சவிதிபெங்கும் நிறைந்து எள்ளிடமுகலாய் பரகி, ராமராதனு
டைய சித்தத்தினும் பூரணமாய் நிறைந்ததனாலே மகா இன்பம்
பெருகி ஆனந்தத்தையடைந்து அங்குளசகலரும் காணும்படி
யாய் பார்வதிசமேதராய் விருஷபவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளி
தரிசனந்தந்தார் அப்படி தரிசனந்தந்த ராமராதனுடைய சடா
டவியிலே விளங்கும் கரிகாபவானியைக்கண்டு, சிலர் வணங்கி
னார்கள், சிலர் அச்சுடையில விளங்கும் மூன்றும் பிறைச்சந்திர
னைக்கண்டு வணங்கினார்கள் சிலர்நீந்ததிராட்டைக்கண்டு வணங்கி
னார்கள் சிலர் காளகண்டைத்தைக் கண்டு வணங்கினார்கள் சிலர்
உமாமஹேசனது காலில்வயங்கும் வீரகண்டாமணியைக்கண்டு
வணங்கினார்கள். சிலர் வாமபாகத்தில் மரகதம்போலிலங்கும்
பார்வதாதேவியைக் கண்டுபணிந்தார்கள்.

இவ்வாறுபூகைலாசபதியாகிய பூராமராதனைக்கண்டவர்க
ளுடையபாவங்களும் துன்பங்களும் துலைத்து, புண்ணியவான்க
ளாகி அநேகதோத்திரங்கள்செய்து பிரம்மானந்தபரிதராய்நெக்
குநெக்குருகி வாய்குழற மயிர்க் குச்செறித்து ஜெயஜெயவென்று
வாழ்த்திக் கூத்தாடினார்கள் அப்போது ராமராதன் மகிழ்தவ
ராய் தேவர் முதலியபாவகையும் நோக்கிச்சொல்லுவார் வாருங்
கள் ராமச்சந்திரனாகி தேவர்களை நீங்கள்பாவரும் இச்சேதுமத்
தியிலோங்குங் கந்தமானத்திலே நம்மை மிகுபக்தி வியத்தோ
டும் பூஜித்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புகழ்ந்துகொண் டா
டினதாலே அவரவர் மனதிலே சித்தித்தகாரியங்களெல்லாங்கை
கூடும்படியாய் வரந்தந்தோடும் இப்போது நீங்களென்னைப் பூஜி
த்தவண்ணம் இனியவர்பூஜித்து வணங்கியபோதிலும் அவர்களு
க்கும் இஷ்டகாமியங்களாத் தருவதுமல்லாமல் மோகூத்தையு
மருளுவோம் இஃதல்லாமலும் இக்கந்தமாதனத்தில்நம்மைத்தரி
சித்தபோர்களுக்கும் பூஜித்து வணங்கினபேர்களுக்கும், ஆயிரம்

தடவைவேதாகமங்களைப்பாராயணஞ்செய்தபலனும்மகாமகிமை பொருந்திய தறுக்கோடியிலே ஆயிரந்தடவை தீர்த்தமாடியபல னும் காசி பிரயாகை முதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலே கற்ப கோடிகாலம்வரையிற் பூசித்துவாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தபல னும் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணினபலனும், இக்கந்தமா தனச் சார்பிலே உண்டாகிய தீர்த்தங்களெல்லா மாடியபலனும் நம்மை ஒருநாள் பூஜித்து வணங்கிய பேர்களுக்குச் சித்தமாய் விடைக்கும் இது சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பின்பு அக்கோலத்தோடும் இராமலிங்கத்திலே மறைந்துவிட்டார்.

இவ்விதம் கைவாசபதிமறைந்தவுடனே ராமச்சந்திரன்சிதா தேவி இலட்சுமணன் முதலிய வானரவீரர்களும் வானராதிக ருஜிஷ்வரரார், முரீஸ்வரரார், தபோதனா யாவரும் ராமநாதனு க்கு அபிஷேகமுதலிய ஆராதனைகளும் நடப்பித்துசதாகாலமுந் தெரிசனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் பின்பு ராமச்சந்திரன் முதலியயாவரும் அயோத்தியா புரிக்குப்போக எண்ணங் கொ ண்டவர்களாய் யாவரும் ராமநாதனை மூன்றுவிசை பிரதட்ச ணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து கரங்களைச் சிரத்தின்மேற்கூப்பி அநே கதோத்திரங்கள்செய்து விடைபெற்றுக் கொண்டவர்களாய்ப் பின்னும் பசுவைவிட்டகலாத கன்றுகளைப்போலவும், தாயை விட்டகலாத சேய்களைப்போலவும் நாயகனைவிட்டகலாக் கற்பு டையநங்கைபோலவும், குருவைவிட்டகலாதசீடரைப்போலவும் ராமநாதனுடைய சன்னிதானத்தை விட்டுப்பிரிய மாட்டாமல், இராமமூர்த்திமுதலிய சலகத்திராளும் நின்று நின்று திகைத்து மறுகி மனங்குழம்பிக்கொண்டு இக்கந்தமாதனத்தையுஞ் சேது தறுக்கோடியையும் இராமநாதனையும் எவ்வகைவிட்டுப்பிரிவோ மென்றும் யோசித்தவர்களாய் மறுபடியும் இராமமூர்த்தியான வர் தன்மனதில் இப்போதுநாம் இவணிருந்தும்பிரயாணப்பட்டு அயோத்தியாபட்டணத்திற்குப் போகாமலிருப்போமாயின் குக னானவன் நாம்வருகிறவழியைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவனாத லால்வினைகங்கையில்லீழ்ந்து உயிரைப்போக்குக்கொள்ளுவான் பரதனும் அக்கினியில் லீழ்ந்திறந்துபோவான் நமது தாய்மார்க ளும் பிராணனைவிட்டுவிடுவார்களே பின்பென்செய்வோமென்று எண்ணமுற்றவராய் எப்போதும் இராமநாதன் நமதுஇதயத்தி

னின்றும் நீங்கமாட்டாதென்று திடம்பண்ணிக்கொண்டவராய் அங்குள்ள மகாரிஷிகளையும் பெரியோர்களையும் பணிந்து அவரவர்கள் ஆசிரமங்களுச் சேரும்படியாய் விடைகொடுத்துத் தாமும் அன்னவர்களிடத்தில் விடைபெற்று பட்டணத்துக் கெழுந்தருளினார் அதன்பின்பு அங்ஙனமிருந்த சில பெரியோர்களும் ருஜிஸ்வராரும், தபோதனர்களும் அக்கந்தமாதனத்திலே சேது ததுக்கோடியிலே வாசஞ் செய்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனை இடைவிடாமல் தரிசித்துக்கொண்டே யிருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ மகாருஷிகளே, இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமைகள் கோடாநுகோடி அற்புதங்களாக விருப்பதோடும் அந்தச் சேதுததுக்கோடியிலே ஸ்ரீராமனஞ்செய்யவும் கந்தமாதனச் சார்பிலே வாசம்பண்ணவும் ஸ்ரீராமநாதனை தெரிவிக்கவும் தவஞ்செய்து ஜனிக்கவேண்டும் அப்படியல்லாதுமுன் ஜென்மத்திற் கோடாநுகோடி புண்ணியங்கள்செய்து விட்டருறையால் அதனைக்கிட்டவேண்டும் இதல்லாமலும் அத்தலத்திலே எப்போதுந் தேவர்முதலிய பெரியோர்களும் சித்தர்களும் முனிஸ்வராரும் யோகிஸ்வராரும் இராஜ ராஜாக்களும் இரதகஜ துரகபதாதிகளோடும் வந்து தானத நமங்களைச் செய்தும் யாகாதிகிர்த்தியங்களும் எக்கியங்களும்செய்துவருதலால் அதன்மகிமையை என்னவென்று சொல்லப் போகின்றோம் என்று சூதமுனிவர்சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யத்து ருஷிகள்யாவரும் சந்தோஷமடைந்து சுவாமி தேவரீருடைய அநுகரகத்தால் இதுவரையினும் தீர்த்தமகிமைகளையும் மூர்த்திமகிமைகளையும் சொல்லக்கேட்டோம் இனி அத்தலமகிமையும் சொல்லவேண்டுமென்று பணிந்த நைமிசாரண்யர்மேற் கருணைகூர்ந்து இராமேச்சுர தலமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தோத்திரச் சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சங்கரபாண்டியச் சரித்திரம்

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகியமுனிவர்களே இவ்
 வுலகின்கண் ஒங்கும் மதுராபுரி என்னும் பட்டணத்திற் சந்திர-
 குலத்தில் உற்பபித்த பாண்டியர்களுள் சங்கரபாண்டிய னென்-
 னும் ராஜன் மனுரீதியின்படி குடிகளிடத்தில் ஆறிலோர்கடமை
 யேற்று அசையாமணிகட்டி, அபயமென்கின்ற சத்தமில்லாமல்
 இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு வருபவன் தனது பரா-
 க்ரமத்தால், அநேக ராஜாக்களை வெற்றிகொண்டு கடல்கூழ்ந்த
 உலகமுழுதும் வேறொரு மன்னனுக்கில்லாது தானே ஏகசக்ரா-
 திபதியாயிருந்து அரசாள்வதோடும் நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்-
 திரம் பதினெண் புராணத்தையும் ஆய்ந்துணர்ந்த தேவப்பிரா-
 ம்மணுள் பெரியோர்கள் பேரிலும் விசுவாசமாய் அநேக யாகா-
 திகிர்த்தியங்களைச் செய்துமுடித்து மகாசாந்த பதத்தைப்பொ-
 ருந்தி பிரம்ம, சூத்திரிய, வைசிய சூத்திரனென்னும் நான்கு வரு-
 ணத்தோர்க்கும் ஆதரவு செய்யத்தக்கவனாய் மனுரீதியினின்று
 ம் பிறழாமல் அரிபூசை, சிவபூசை, குருபூசை, மறவாமலும் தே-
 வாலயம், பிரம்மாலயம், விஷ்ணுவாலய முதலானதுகளுக்கும்
 பூசை நைவேதனங்களும் தப்பாமல் நடத்தியும், அன்பு, பொறு-
 மை, அறிவு, அடக்கம், தயை, தாபியம் கொடை மேன்மை
 முதலிய யாவும் தப்பாமல் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களைக் கா-
 த்துவருகிறபோது அம்மதுராபுரியைச் சூழ்ந்தோங்கும் வனங்-
 களில் துஷ்டமிருகங்களடர்ந்துநெருங்கி குடிகளிடம் பயிர்களை
 யெல்லாம் நாசப்படுத்துவதைக் குடிகளாலறிந்து அம்மிருகங்க-
 ளை அதப்படுத்திக் குடிகளைக் காக்கவேண்டு மென்றுங் கருணை
 யுற்றவனாய் சிலசேனாசபின்யங்களோடும் இரதாருடனாய் வனத்-
 தைநோக்கி வேட்டையாடச் செல்லுகையில் அவ்வனமானது
 எப்படி யிருந்ததென்றால் மா இலுப்பை ஆல் அரசு, தேக்கு
 ஆச்சா, வேங்கை பலாமரங்கள் முதலியவிருகுகளும் எங்கும்
 அடர்ந்திருப்பதோடும் அடிக்கடித் தாமரை ஓடைகளும், செங்-
 கமுரீர் ஓடைகளும், சண்பகவிருகுகளும், கடம்ப விருகுகளும்,
 ஆகாயத்தை யளாவிய பருவதங்களும் குகைகளும் அவ-
 ற்றில் கரடி, சிங்கம், காட்டாளை, செந்நாய், சிவிங்கி, பன்றி
 கடம்பை, கலை, மறி, மான், கோனாய், நரி, முயல் முதலியவிலும்

கினங்களும், சக்ரவாளம், சகோரம், நாகண வாய்ப்புள், நாரை, அன்னம், அன்றில், தூக்கணன், மயில், குயில், பரத்வாசமுதலிய மாடப்புறக்கள், மணிப்புறக்கள், காடை, கவுதாரி, காணங்கோழி, சம்பங்கோழி, காட்டுச்சேவல்கள் முதலியயாவும் அடர்ந்து களகளவென்னும் ஓசையோடுமிருக்கும் அவ்வனத்தில் முனிஸ்வரன் ருஜிஸ்வரன் முதலிய பெரியோர் ஆங்காங்கு பன்னகசாலைகளைப் புதுக்கிக்கொண்டு தத்தம் சீடர்களோடும் நிடை சாதித்துக்கொண்டிருக்கும் வைபவத்தைக் கண்ட வேந்தன் இரத்தத்தைவிட்டிழிந்து தனது காலில் அணிந்திருக்கும் படியாகிய வீரகண்டாமணியைக் கழற்றி பாதத்திற் றொடுதோலணிந்து உடம்பின் றோல்களினுற் செய்திருக்கப்பட்ட கைவார்களை யணிந்து, மார்பிற் கவசம்பூண்டு, தலையிற் சிவந்த உருமாலை யைக் கட்டி, இடையில் கருங்கச்சை யிறுக்கி வில்லும் அம்புறு த்தூணியுந் தோளிற் போட்டு பதினெட்டுவகை ஆயுதங்களையும் இடையிற்கட்டி பஞ்சகதியோடுங்கூடிய குதிரையின் மீதேறி, கையிற் கத்தி கேடயம் பிடித்து, தோற்கருவி தொளைச்சுருவி முதலிய பறைகளை முழக்குவித்துக்கொண்டு அநேக காடுகளைக் கலைத்துக்கொண்டு வரும்படியாயும் அநேக வேட்டைக்காரர்களும், வலைக்காரர்களும், குறவர்கள் முதலிய குழுவர்களியாவரும் வாங்கு, வல்லயம், ஈட்டி, எறியீட்டி, வில் வேல் முதலிய ஆயுதங்களுடனே, வேந்தனைப் புடைகுழ்ந்துவரவும், சிலர் ஒளியுண்டாக்கி அந்தந்த இடங்களிலே அணியணியாய்மிருகங்கள் வருகிறவழியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவும், சிலர் அங்கங்கு வலைகளைக் கட்டவும், சிலர் மகா சவுரிய பராக்ரமமுள்ள நாய்களை பட்டுக்கயிறுகளினாலும் வெள்ளிச் சங்கிலிகளாலும், பொற்சங்கிலிகளாலும் கட்டி அழைத்துக்கொண்டு வரவும் இந்தப் படியாய் வனத்திற் பிரவேசித்து மிருகங்களைச் சின்னாபின்னங்களாக வெட்டிப் பிளந்தும், ஆணைகளினது மஸ்தகங்களையுடைத்தும், கரடிகளைக் கால்வேறு உடல்வேறுகச் செய்தும் புலிகளின் உடல்களைப் பிளந்தும், சிங்கங்களைக் கொன்றும், சிவிங்கிகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்தியும், பன்றிகளைப் பிளந்தெறிந்தும் மான்மரை முதலிய மிருகங்களைவதைத்தும், கடம்பைமுதலிய கலைமான்களைக் கண்டதுண்டஞ் செய்தும் அன்னம் மயில் குயில் புறக்கள் முதலிய பறைவச்சாதிகளை வேடுவர்கள் வலைகளைக் கட்டி பிடித்தும், எங்கு பார்த்தபோதிலும் மிருகங்களைப் பிணமலைகளாகக் குவித்து வேடுவர், குறவர் மறவர் குழுவர்களியாவரும் பன்றி, மான், கடம்பை, கலை, முயல் முதலியவைகளைக்

காவடிகளிற் கட்டித் தூக்கிவரவும் வேந்தனானவன் மிருகங்களைத் தனது கரத்தினிடமாக இருந்த பதினெட்டுவகை ஆயுதங்களாலும் சின்னாபின்னங்களாகக் கண்டித்து சர்வநாசப் படுத்திக் கொண்டு வருகிறபோது அங்கோர் மலையடிவாரத்தில் ஒங்கும் ஆலவிருகூத்தின் நீழலாகிய இருண்டசோலையிற் சாகுல்யமகாரிஷியென் றொருமுனிவர் தன்னுடைய பத்தினியோடும் புலித் தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு ரிட்டையிலிருந்ததை அறியாத சங்கரபாண்டிய நென்னும் வேந்தன், ஆஹா இவ்விரண்டு புலியும் நமது வேட்டையிற் றப்பித்துக்கொண்டு இங்ஙனம் ஜோடாகவந்து நிற்கின்றதென்று கருதியவனாய் தனது கரத்தினிடமாக இருக்கும் வில்லிலே ஓர் எரிக்கணையைச் சந்தித்துப் புலி இரண்டுக்கும் லட்சியம் வைத்து ஆகர்னபரியந்தம் இழுத்து விட்டான்.

அப்படி வில்லிலிருந்து விடுபட்ட அம்பானது மகாவேகத் தோடும்வந்து புலியிரண்டையுந் தாக்கிப் பின்புற முருவிப்போகையில், புலியைப்போலிருந்த இருவர்களும், கோவென்றலறிக் குப்பறவீழ்ந்து உயிரைவிட்டார்கள். அப்படி வீழ்ந்ததை அவர்கள் குமாரன்கண்டு சகிக்க மாட்டாதவனாய்க் கோவென்றபயமிட்டு அலறி நிலத்தின்பேரிற் சாய்ந்து கூறுவான். அந்தோ அன்னைபிதாக்களே என்செய்வேன் இனி எவ்வண்ண முய்வேன் பின்னும் இப்புவிபின்மீதெனக்கு ஒருவருந் துணையிலாமல் தனியேவிடுத்துப் போகலாமோ, என்னையுங் கூட அழைத்துக் கொண்டு போனாலாகாதோ இங்ஙனம் எனக்கார் உணவு தருவார்கள் யார் துணைசெய்வார்கள் ஐயோ யான் சாப்பிடமாட்டேனென்றால் எனக்கு நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி யார் சாப்பிடச்செய்யப்போகின்றார்கள், வேதசாஸ்திரபுராணங்களை யார் எனக்குப்போதிப்பார்கள் நீங்களிப்படி மோசஞ்செய்வதாயிருந்தால் என்னை ஆண்பிள்ளையாகப் பெற்று வளர்ப்பானேன் இவ்வாறு இந்தலோகத்தி லென்னை விடுத்துப் போகின்றதாக விருந்தால் நான் நடக்கவேண்டிய காரியங்கட்கு திட்டப் படுத்தியன்றோ போகவேண்டும் அப்படி அநியாயமாக என்பழியை ஏற்றுக்கொண்டு போகலாமா இவ்வனத்தில்வசிக்கும்பெரியோர்களுடைய புத்திரவர்க்கங்களுஞ் சீடர்களும் தாய்தந்தை யில்லாப் பிள்ளையென்று அலட்சியமாகத் தூறி யடிப்பார்களே அதைக்கண்ட யான் சகிப்பேனோ தரையிற்றரிப்பேனோ, வேறிட

ஞ்செல்வேனோ அந்தோபாவிகளா இரண்டு பேர்களி லொருவ ரிருந்து ஒருவரிற்ந்தாலாகாதா இப்படி யிருவருஞ் சாகவேண் டுமா இவ்வாறென்னை அலைக்க யான் உங்களுக்கென்ன கொடு மைசெய்தேன், லோகத்தில் பசுக்கள் கன்றுகளை விட்டிறக்கு மாயின் பின்பு அக்கன்றுகளடையுங் கதியறியீர்களோ அது போலன்றோ யான், ஐயோ என்னைச் சோதிக்கலாமென்று மவு னமாய்க் கண்களை மூடிப்படுத்திருக்கின்றீர்களோ, உங்கள்மன த்திலிருக்கும் கருத்தை எழுந்து எனக்குச் சொல்லப்படாதோ அவ்வாறு எழுந்தால் அக்காரியம் பிரம்மனுக்குச் சம்மதியா தோ நீங்கள் அம்புபட்டுருவிச் சாவதற்குக்காரணம் யாது புத் திரனாகிய எனக்குச் சொல்லப்படாதோ வென்று விம்மி விம்மி அபயமிட் டலறும்போது, அவ்வோசையை அங்குத் தவஞ்செ ய்துக்கொண்டிருக்கும் பெரியோர்கள் பார்க்கும்போது ரிஷியும் ரிஷிபத்தினியும் அம்புபட்டுருவி வாயினாலும் மூக்கினாலும் இர த்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு மடிந்திருப்பதைநோக்கி இஃதென் ன காரணமெனச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது அவ்வனத்திற் சங்கரபாண்டியன் வில்லுங் கையுமாய் நிற்பதைக்கண்டார்கள்.

அப்படிக்கண்டமாத் திரத்தில் இவனாற்றான் நடந்ததென் றறிந்துக் கொண்டவர்களாய், அங்ஙனம் நின்று அழுதுக்கொ ண்டிருக்கும் குழந்தையையெடுத்து மார்பைத்தழுவிக்க் கரங்க ளினாற் கண்ணீரைத்துடைத்து அடா குழந்தாய் உலகில் நித்ய மாய் யாவரேனும் வாழ்ந்தவர்களுண்டோ தாங்கள் கற்றுணர்ந் த சாஸ்திரங்களினும் நித்யமாய் ஒருவரேனுமிருந்ததாய் சொல் லக்கானோம் நாங்கள் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை இஃதல் லாமல் பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர்கள் ஓர் காலையிற் பிர மனது கருப்பவாசத்திலிருந்து எங்களையெல்லாஞ் சாகாமலிரு க்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குப் பிரமன் அப்ப டிகூடாது அவரவர்கள் கன்மாறுபவத்துக் கீடாய் நடக்குமெ ன்றுசொல்லி நாமிந்தக் கருமபூமியிற் பிறந்தமையால் யாவும் அதுபவித்தே தீரவேண்டும் பேசுதற்கரிய தபஞ்செய்த போதி னும் பிறப்பிப்பிரண்டும் எதிரிற்றானே நிற்கும் இவை நமக்கு மாத்திரமல்ல எவ்வுயிர்க்குமே உண்டாதலால் உனது தாய்தந் தைகள் அவர்கள் விதிப்படி மாண்டார்களே யன்றி வேறல்ல அ துபோல் நீயும் உனதுவினை முடியுமளவுமிருந்து பின் இறக்கப் போகின்றாயெயன்றி இருக்கப் போகிறதில்லையே ஆதலால், இப்

போது செத்தவர்கள் மீது சாகாமலிருப்பவர், அடித்துவிழுந்து கூக்குரலிட்டழுதால் செத்தவர்களுக்கு மோட்சமில்லாமல், பேய்க்குச்சமானமாவார்கள் நல்லகதியுங் கிடைக்கமாட்டாது இறவாமலிருப்பதற்கோ உபாயம் ஒருவருங் கற்றதில்லை மேலும் காலனானவன் சாகாமலிருக்கும்படியாய் ஓர் கிருமியையும் விட்டதில்லை இப்போது நாங்கள் சொல்வதில் நீ எவ்வளவுஞ் சம்சயப்படவேண்டாம்.

சகலவுயிர்களுங் கடவுளுடைய ஆக்கினையின்படியே நடக்கும் இதன்றியும் இத்தேகமானது ரத்தமாம்ச என்பு மலமுத் திரங்களால் மூடப்பட்டபடியால், புற்புத்ததைப்போல் கூண நேரமிருந்து கூணநேரத்தில் மறைந்துபோம் ஆதலால் அறிவிசிகளாக விருப்பவர்கள் இப்புழுக்கூட்டைக் காப்பாற்றுகிறதேயன்றி வேறல்ல என்றைக்கும் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரம்மம் ஒன்றே நித்தியமாய் விளங்கும் மற்றவையெல்லா மழிந்துபோம் ஆதலால் நீ அவர்களுக்கு அன்புள்ள பிள்ளையாக இருந்தபோதிலும் உனது கண்ணீர் அவர்கள்மீது படுமாயின் அவர்கள் உயிரானது இதையே யறுபவிக்க வேண்டியதாய் வரும் மேலும் பெரியோர்களா யிருக்கப்பட்ட உனது தாய்தந்தைகளின்மீது கண்ணீரை யுதிர்க்காமல் வேதாகமப்படி அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கருமங்களை நடத்துவித்து நல்லகதி யடையும்படியாய், அவர்களைத் தகனம்பண்ணின அங்கத்தைப் பொறுக்கி யெடுத்துக்கொண்டு போய்ச் சேதுமத்தியிலே கந்தமாதனச்சார்பில் விளங்கும் இராமேச்சுர தலத்தில் ஓர்பக்கத் திறுபனஞ்செய்து பின்பு அந்த சேதுதறுக்கோடியில் ஸ்நானம்பண்ணி கர்மத்துக்குரிய நவகிரார்த்த சோடசமுதலிய திதி கிராத்தங்களை விதிப்படி நடத்தி அவர்களுக்கு நல்லகதி மோட்சங் கிடைக்கும்படிச் செய்வாயென்று அம்முரிவர்கள் சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட சாகுல்ய மகாரிஷி குமாரனான சாங்கலனானவன் கேட்டுச் சிறுபிள்ளையா யிருந்தபோதிலும் பெரியோர்கள் சொல்லியதை கேட்டு அவர்களிற் சிலரைத் தனக்கு உதவியாக வைத்துக்கொண்டு தாய்தந்தையர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளெல்லாஞ் செய்து முடித்து தானஞ்செய்து மறுநாளுதய காலத்திலே அங்கங்களை யெல்லாம் பொறுக்கி யெடுத்துக்கொண்டு கூடல்மானகரமாகிய மதுராபுரியின் வனத்தையிட்டுப் பிரயாணப்பட்டு இராமேச்சுரம் போய்ச் சேர்ந்து

அத்தலத்தில் தான்கொண்டுபோன என்பை அடக்கஞ்செய்து, பின் சேதுததுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி, பிதர்க்கருமங்களை விதிவசுத்தாய்ப் பதினொருநாள் வரையிலுஞ்செய்து முடித்து மாசமாதிகளிலுஞ் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச்செய்துமுடித்து, நியமத்தோடும் ஒருவருடம்வரையில் அவ்விராமேச்சுரத்திலிருந்து, சகலகர்மங்களுஞ் செய்து முடித்து அச்சிறுவனானவன் அன்றிராப்போதில் நித்திரை செய்கிறபோது ஸ்ரீவிஷ்ணுவைப்போலும், லட்சுமியைப்போலும், தன்னுடையதாய் தந்தையர்கள் சொற்பனத்தி லெழுந்தருளக்கண்டு நித்திரையை நீங்கி யெழுந்திருந்து சேதுததுக்கோடியிலே ஸ்நானம்பண்ணி இராமநாதனைப்பணிந்து விடைபெற்று மதுராபுரியைச்சார்ந்தவனத்தில்வந்து சேர்ந்து, அங்குள்ள முனிவர்களிடத்தில், தான்கண்ட சொற்பன மின்னபடி யென்றுசொல்ல, அவர்களுந் கேட்டு, மகாசந்தோஷத்தை யடைந்து, அப்பா சிறுவனே, உனது தாயுந்தந்தையும் விஷ்ணு சொரூபமாகவும், இலட்சுமி சொரூபமாகவுமே விளங்குவார்க ளென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட சாங்கலன் சந்தோஷத்தை யடைந்து பின்பு, அப்பெரியோர்க ளிடத்திற்குநே யிருந்து, வித்யாப்பியாசஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தான்.

இங்ஙனமில்வாறிருக்க, அவன் வில்லும்வேலுமேந்தி நின்ற சங்கரபாண்டியராஜனை அங்குள்ள முனிவர்கள்நோக்கிக்கூறுவார்கள் வாரும்வேந்தே, எப்படியுந் கெட்டது கெட்டது, எவ்வளவும் உமக்கு அறிவில்லாமற் போச்சதே அந்தோ, தபசிகண்மீது இப்படியும், அநீதியாய் அம்பைப்பிரயோகித்துக் கொல்லாமோ, ருஷியைக் கொன்றதும்ல்லாமல், ருஷிபத்தினியையுந் கொன்று, இருவர்பழியையு மேற்றுக்கொண்டரே, இப்படியார் செய்தார்கள். ஒருவருமில்லையே, இப்பாவத்துக்கென்ன செய்யப்போகின்றாய், மனசாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் குற்றங்கள்வந்து நேரிடாமல் நடப்பதுவே வேந்தர்களுக்கு நீதியும், வெற்றியுமாம். அதைவிடுத்து, வேடரோ டொப்பந்தமாய் நடத்தியது இராஜநீதியல்லவே இவ்வாறு நீ அநியாயமாய்ச் செய்ததற்குப் பரிகாரம் இறந்த பேர்களுடனே உன்னுடைய சரீரத்தையு மிறக்கும்படியாய்ச் செய்யவேண்டும், அவ்வகையிலாவிடில், அக்கினி வீழ்த்தி நீரூக்க வேண்டும் இவ்விரண்டு மல்லாது இப்பழி நீங்கா தாதலால் இப்போது உன்னைக் கண்ட பேர்களுக்கும், பேசிய பேர்களுக்கும், பிரம்மஹத்தி நீங்காமல், அவர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு ஆயிர வருடமான போதினும்

அகலாது ஆதலால் நீங்கள் முன்னே நிற்காமல் அகலப்போவாயடா பாவியென்று முரிவர்களும் அவர் பத்தினிமார்களுங் கூறியதைக்கேட்ட சங்கரபாண்டியன் நெஞ்சந் திடுக்கிட்டு, துக்க சாகரத்துள்ளமுந்திய பற்பலவிதமாய்ச் சிந்தித்து இப்பழியை போக்கும் விதமியாதெனக் கவலை கொண்டவனாய் முரிவர்கள் கூறியவண்ணம் அக்கினியை வளர்த்தி அதில்விழ்ந்து இறந்து போவோமென்று ஸ்திரஞ்செய்துகொண்டவனாய் தனக்குப்பின் புறமாக நிற்கும் மந்திரி முதலிய காரியக் காரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களை அரிவினியாகிய எனக்கு வினை வலியால் மகா பெரியவராகிய முரிவரையும் அவருடைய பத்தினி மாரையும் வதஞ்செய்த தோஷம் வந்தடர்ந் திருப்பதால் இனி யான் இப்பூமியி லிருக்கப் படாது குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து என்னிட மிருந்ததுபோல் அவனிடமிருந்து நீதிவழுவாது இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து வரும் படியாய் யாவும் அவனுக்குத் தெரிவிப்பதோடும் இப்போது யான் அக்கினிப் பிரவேச மாகும் படியாய்த் தீயை வளர்த்துங்க ளென்று சொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மந்திரிகளும் காரியக் காரர்களும் கோவென் றலறிக் கூக்குரலிட்டு எங்களை இதுவரையிலும் பிள்ளைகளைப்போலவளர்த்துப் பரிபாலனஞ்செய்து இப்போது தேவரீர் இறந்து போகவும் நாங்கள் உயிர்வைத்திருக்கவுமோ நல்லகாரியம் சொன்னீர் நாங்களும் உம்முடன் அக்கினிப்பிரவேச மாகின்றோம் அப்படிச் செய்யாமல் நாங்கள் ஜீவித்திருப்பதால் என்ன பிரயோசனம் என்று யாவரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள். அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட சங்கரபாண்டியன் அவர்களை எல்லாம் சமுதாய்ப்பு செய்து அப்பா மந்திரிமார்களை என்போலொருபாவி யிவ்வுலகிலுமிருக்கப்படாது சிங்காசனமு மேறப்படாது.

ஆதலால் நான் அக்கினிப்பிரவேச மாகின்றேன் என்குமாரன் என்னிலும் எண்மணங்கதிகமாய் உங்களைப் பாதுகாத்து வருவானாதலால் நீங்கள் என்னிடத்தில் வைத்திருந்த விசுவாசத்தைப்போல் அவனிடத்திலும் வைத்து இராஜரீகஞ் செய்து வாருங்களென்று சொல்லிப் பின்னுங் கூறுவான். ஓமந்திரிகளே என்னைக்கிருந்தபோதிலும் இத்தேகமானது நீர்மேற் குமிழியைப்போல் அழியுமேயல்லது நிற்கமாட்டாது. அதனோடும்

நான்பழி ஏற்றுக்கொண்டு, இராஜரீகஞ்செய்திருப்பது அழகல்ல ஆதலால் நான் சொல்லியபடியே அக்கினியை வளர்த்துங்களென்று சொல்லிப் பின்பு, அங்குள்ள முகிவர்களியாவரும் காணும் படியாய் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதிதரித்துக் கொண்டு, அம்முகிவர்களைப் பிரதட்சணஞ்செய்து, ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய உமாமகேசனை நோக்கி, அஞ்சலியஸ்தனும், சம்போ, சிறியேன் அறியா மையினுற்செய்த பழியை என்னுடனே முடிக்கவேண்டுமென்று அக்கினியை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, உபர எழும்பிப் பாய்கின்ற சமையத்தில் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சொக்கநாதக்கடவுளருளால், ஆகாயத்தினின்றும், ஓ சங்கர பாண்டியராஜனே, அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து கொண்டால் ரிஷியையும் ரிஷிபத்தினியையும் கொன்றதோஷம் நீங்குமோ நீங்கமாட்டாதாதலால், நாமோர் உபதேசஞ்செய்கின்றோம்.

அதுயாதெனில், தக்ஷிணசமுத்திரத்தில், ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியாற் கட்டப்பட்ட சேதுவின் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனச்சார்பில் எழுந்தருளியிருக்கும், ஸ்ரீராமநாதக்கடவுளைத் தரிசித்து சேதுவில் தீர்த்தமாடி, அக்கடவுளைத் திரிகாலமும் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, பால், நெய், தேன், இளநீர் முதலிய அபிஷேகஞ்செய்து சோடசோபசாரங்கள் செய்து வேத பிராமணர்களாக விருக்கும் பன்னீராயிரம் பேர்களுக்கு அன்னதானமும், வஸ்திரதானமுஞ்செய்து, அவர்கள் தானஞ்செய்த பலன் முழுவதும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்திலே தத்தம்செய்யும் படியாகவுஞ்செய்து, ஒருவருடம்வரையில் நீ அவ்விடத்திற்றுவனேவாசஞ்செய்துவருவாயாகில், இவ்விரண்டுபழியும் உண்ணிவிட்டு நீங்கிவிடும் அப்போது நீ புண்ணிய சாலியாவாயென்றும் அசரீரியானதுகூற, அவ்வாய்மையை அவ்வனத்திலுள்ள முநீஸ்வராரும் சங்கரபாண்டியனுங்கேட்டுச் சந்தோஷ மடைந்து, வேந்தனுனவன் அவனின்றும் போகமாட்டாமல், அச்சமூற்று நிற்கும்பேரது, அவனைக்கண்ட முகிவர்கள் கூறுவார்கள்.

வாராய் சங்கரபாண்டிய ராஜனே, நாங்கள், ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமையையும் அவர் அருட்பிரசாதத்தையுமறந்து, உண்ணி அக்கினியில் வீழும்படியாய் பரிகாரஞ் சொன்னோம் காயாம் புவண்ணனால் நியமிக்கப்பட்ட சேதுதருக் கோடியையும், ஸ்ரீராமநாதனையும் கண்ணினுற் கண்டாலும் சொல்லுதற்கரிய பாபங்

களெல்லாம்பறந்து மோகூத்தைகொடுக்கு மாதலால்இப்போது உரைத்த அசரீரியின்வண்ணம் சேதுஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு வாக்கடவைவென்று நன்கு மதித்தவர்களாய்ச் சங்கரபாண்டிய னுக்கோத அவனும்மகாசந்தோஷத்துடனே, பெரியோர்களாகிய முனிவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மதுராபுரிக்குவேவு காரர்களை யனுப்பி பட்டஸ்தரீ முதலியவர்களையும், வேண்டிய திரவியங்களையும் இரதகஜ தூதபதாதிகளையும் வருவித்து அவ னிருந்தே தானும் இரதாருடனாய்ச் சயின்யங்களோடும் பிரயா ணப்பட்டு, காடு, மலை, வனம், வனந்திரம், கானாறு முதலியபா வங் கடந்து அச்சேதுவின் மத்தியிலோங்குங் கந்தமாதனச் சா ர்பில்வந்திறங்கினார்கள். அவ்வாறிரங்கிய சங்கரபாண்டியராஜன் அன்று முதல் மகாநியமத்தோடும், விரதமனுட்டித்துக்கொண்டு சேதுதறுக்கோடியில் சங்கற்பவிதியின்படி பிரதிதினம், திரிகால மும் ஸ்நானஞ்செய்து வேண்டிய கானங்களைச்செய்து இராம நாதனை வேண்டி அபிஷேகஞ் செய்து ஆடையா பரணங்களைத் திருத்தி ஆராதனை முதலிய உபசாரங்களைச்செய்து பிராம்மண சந்தர்ப்பணைமுதலிய யாவும்நடத்தியாதுங் குறையின்றி அசரீரி புகன்மவண்ணம் நடாத்தி வருகையில் அப்படி நடாத்தும்நாட் களில் முந்நூற்றறுபத்தைந்தாநாள் மாலையில் ராமநாதனுடைய சந்நிதானத்தில் தோத்திரஞ் செய்து கொண்டுநிற்கும் சங்கரபா ண்டியனது முகாவிந்தத்தினின்றும் பிரம்மஹத்தியானது வெ ளிபபட்டது எப்படியிருந்ததென்னில் முன்னம் ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியைப் பிடித்திருந்த இராவண னுடைய பிரம்மஹ த்திக்கு இனையதென்று சொல்லத்தக்கதாய் நீருண்டமேகத்தை ப்போன்ற தேகமும், மூன்றும்பிறையைப்போன்ற வக்ரதந்தங்க ளும் சிவந்தமயிரும் கோரையீசையுமுடைய அகோர ரூபத்தோ டும், கோவென்றலறிக்கொண்டே வெளிப்பட்டதைக்கண்டுஸ்ரீரா மநாதனுடைய அருகரகத்தினாலே, காளவயிரவன் குலகபாலத் தோடுமெழுந்து பிரம்மஹத்தியைக் கொன்று உதிரபானஞ் செ ய்து அதன்சுடத்தைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்துவிட்டான்இவ்வா றுபிரம்மஹத்தியானது அரசனைவிட்டு நீங்கியவுடனே அரசன் மீது ஸ்ரீராமநாதனுக்குக் கிருபையுண்டாகி ஆகாயவீதியிற்பார் வதி சமேதராய் விடையின் மீதெழுந்தருளிக் காட்சிதந்து கூறு வார். ஓ பாண்டியராஜனே உன்னைப் பற்றியிருந்த பிரம்மஹத்தி தோஷமானது இன்றோடே நீங்கிவிட்டபடியால் இனிமேல் உன

க்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளென்றுகூற அப்போது வேந்தன் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து ஆகாயவீதியில் விடையின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைக்கண்டு ஆனந்த பாவசூழ் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கனய்ப் பணிந்தெழுந்து தனதிருகரங்களை யுஞ் சென்னிமேற்குப்பி அஞ்சலியஸ்தனய்நின்று அநேக தோத்திரங்கள் செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிச் சொல்லுவான் சுவாமி சந்திர ஜடாதாமூர்த்தியே தேவீருடைய பாதாரவிந்தத்தைக் கண்டு தரிசித்த எனக்கு வேறே என்னவேண்டி இருக்கின்றது. ஆயினும் அரிபிரமாதிகளாலே அறியப்படாத உமது பாதாரவிந்தத்தை எப்போதும் அடியேன் தெரிசிக்கவும் இறுதிக்காலத்திற் பிறவா முத்தியையடையும்படியாகவும் இவ்வுலகின் கண் இருக்கு மளவும் யாதொரு வினையும் அனுகூலம் விருக்கும்படியாகவும், கிருபைசெய்து ரட்சிக்கவேண்டு மென்று கேட்டான். அப்படியே கேட்ட பாண்டியன் கருத்தின்படியே பரமசிவன்வரங்களைத் தந்து இராம லிங்கத்திற் கலந்து மறைந்த தன்மையைப் பாண்டியன்கண்டு, சகலமான பேர்களுடனையும், ஸ்ரீராமநாதனைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்று அவணின்றும் பிரயாணப்பட்டு, அநேக சேனாசபையங்களோடும் காடு மலை முதலிய யாவுங்கடந்து மதுராபுரி பட்டணம் வந்துசேர்ந்து வனத்திற் ரவஞ்செய்து கொண்டிருந்த பெரியோர்களைக் கண்டு தெரிசித்து, அவர்களிடத்திலே நடந்த சுவஸ்தாரங்களை யெல்லாஞ்சொல்ல அதற்கு அவர்களும் சங்கராபாண்டியனது மனஉறுதிக்கும் அன்புக்கும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய கிருபைக்கும் மகிழ்வுற்றவர்களாய் பின்பு அவ்வேந்தனை, தங்களது ஆனந்த பாஷ்பமென்னுந் தோயத்தால் அபிஷேகஞ் செய்துவைத்து வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்து, சுகஜீவியாய் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து வரக் கடவை யென்று ஆசிகூறியனுப்ப அவ்விடையை யேற்றசங்கராபாண்டியன், மனக்களிப்போடும்மதுராபுரியை யரசாண்டுஇஷ்ட போக பாக்கியங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து வெகு காலத்துக்குப்பிறகு தன்னுடைய குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து இராஜரீகஞ் செய்யும்படியாயமர்த்தித் தான்துறவாசிரமத்தையடைந்து ஸ்ரீ ராமநாதனுடைய பாதீழலாகிய சாயுச்சய பதத்தையடைந்தான் கேட்டீர்களோ மஹருஷிகளே, இவ்வண்ணம் இராமேச்சரமென்னுந் தலத்தின் பெருமையை யாவரால் அளவிட்டுச்சொல்லக்கூடும். இஃதல்லாமலும், சுந்தரபாண்டியனும், இப்படியே வாசஞ்செய்து, சேதுமாதவனைக் காணப்பெற்

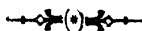
முன்னென்றுஞ் சூதமகாமுனிவர்சொல்ல, அதைக்கேட்ட ஸைமி
சாரணியர்கள், சுவாமி தேவரீர் அப்புண்ணியனது பெருமையை
யும் அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று
கேட்க, அதற்குச் சூதமகாமுனிவர், உளமகிழ்கொண்டவராய்
சொல்லத்தொடங்கினார்.

சங்கரபாண்டியச்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சகுவது

சேதுமாதவதீர்த்தச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள், கைமிசாரணிய வாசிகளாகிய முனிவர்களே வை
கை வளநாட்டிலுள்ள மதுராபுரிக் கிறைவனாகிய சுந்திர பாண்
டியென்னும் அரசன், மணூதிவழுவாது இராச்சியபரிபாலன
ஞ்செய்து வருகாளில் சகலதேவர்களையும், ஸ்ரீகைலாசத்தில், நந்
திதேவர் எவ்வித மிடைவிடாமற் காத்துவருகின்றனரோ, அது
போல் இவ்வேந்தனும் கூடன்மா நகரமென்னும், மதுராபுரி பட்
டணத்தி லுள்ள மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் காத்தும்,
பெரியோர்களாலே சேதுமான்மியங்களையும், ஸ்ரீராம நாதனு
டைய கிருபானுக்கரங்களையும் கேள்விப்பட்டும் தானும் அந்த
ராமேச்சுரத்திலே சிலநாள் வாசம்பண்ணவேண்டியதாய் மனதி
ல் நினைத்து, அதுபோற்றனது குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்து, அரசாண்டு வரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டுப் பித்தன
துபட்டத்துத்தேவிமார் முதலியரோடும் மந்திரிகளோடும், இர
தகஜதரகபதாதிகளோடும், இரதாருடனாய்ப் பிரயாணப்பட்டு
காடு, மலை, வனம், வனந்தரம், காணாறு முதலிய யாவுங்கூடந்து
சேது மத்தியிலோங்கும் கந்தமாதனகிரிச்சார்பில், இராமேச்சுர
மென்னுந்தலத்திற் சேர்ந்து, சங்கர பாண்டியனைப்போல இச்சு
ந்திர பாண்டியனும், அநேகங் கோடியாய்ப் பொன்களை வாரித்
தானஞ்செய்து, சேதுதனுக்கோடிமுதலிய புண்யதீர்த்தங்களில்
சங்கற்ப விதிப்படி தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீராமநாதனுக்கு அபிஷேக
முதலிய ஆராதனைகள், நிதமும் ஆயிரம்பொன்னுக்குக் குறைவு
படாமல் நடப்பித்து, திரிகாலமும் வணங்கிச் சேவைசெய்துகொ
ண்டு வருகிறநாளையில், அப்பாண்டியன் ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவைக்
குறித்துக் சகலரும்அதிசயிக்கும்படியாய் ஒருயாகஞ்செய்யுதினை

த்து தனது பட்டத்துத்தேவியுடனே, சேதுதறுக்கோடியிற் சங்கற்பவீதியின்படித் தீர்த்தமாடி அநேக தானதருமங்களைச் செய்து வேதாகமவிதிப்படி யாகத்தைமுடித்து, அநேகந் தே வப்பிராம்மணனுக்கு சொர்னமாரி பெய்வதுபோல் வேணமட் டிற் தானதருமங்களைச்செய்து, ஸ்ரீராமநாதனைப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி நமஸ்காரஞ்செய்து, இவ்வாறே நெடுநாளாய் அத்தலத் தைவிட்டுப்போக மனமில்லாதவனாய், அவ்விடத்திற்றானே வா சஞ்செய்துகொண் டிருக்கும்போது, சேற்கெண்டையைப்போல் அழகிய கண்களையுடைய மகாலட்சுமியானவள் இந்தப் பாண் டியனைச் சோதிக்கவேண்டிய தாய் கந்தமாதனத்தைச்சேர்ந்து சிறுகுழந்தையைப்போல் வடிவங்கொண்டு சேது தறுக்கோடிக் கரையிலே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்படி யிருக்கையில், அன்றையதினம் சுந்தரபாண்டியன் வழக்கப்படி சேது தறுக்கோடியில் தீர்த்தமாடி, அநேகதானத ருமங்களைச்செய்து முடித்துக்கொண்டு புறப்பரிம்போது, மயி லைப்போன்ற சாயலும் குயிலைப்போன்ற இனியமொழிகளு மு டைய குழந்தைபருவத்தோடுங்கூடி விளையாடிகொண்டிருக்கும் இலட்சுமிதேவியைப் பாண்டியராஜன்கண்டு சந்தோஷமும் ஆச் சரியமுங்கொண்டு விர்தாவாணியுடனும், அக்குழந்தையை நோக்கி ஓ குழந்தாய், நீயார் உனது தாய்தந்தைகள் பெயரெ ன்ன, எந்தவூர் ி யிருப்பது என்றுகேட்க, அப்போது மகாலட் சுமியாகிய பெண் சொல்லுவாள் வாருமையா ராஜனே, என் னைப்பெற்றவர்கள் ஒருவருமில்லை என்னுடன்பிறந்த சகோதரர் ஒருவருண்டு அவருஞ் சுகொடு போய்ச்சேர்ந்தார். அதன்பேரில் யான் யாதொரு கதியுமில்லாமலிருக்கின்றேனாதலால், என்னை ரட்சிக்கமாட்டுவீரோ வென்றுகூறினாள்.

அவ்வார்த்தையைச் சுந்தரபாண்டியன் கேட்டுச் சந்தோ ஷத்தையடைந்து ஓ குழந்தாய் எனக்கோர் ஆண்குழந்தை யி ருக்கின்றது, பெண்குழந்தையில்லாமல் உன்னை எனது குழந் தையாகச் சந்தேகமில்லாமல் வளர்த்து வருவேனென்று யிக அன்போடும் எடுத்து தன்னுடைய பட்டத்தேவியான விர்தா வாணிகையிற் கொடுத்தான். விர்தாவாணியும் மகாசந்தோஷத் தோடும் அக்குழந்தையைவாங்கி மார்போடணைத்து, உச்சியை முகந்து முத்தமிட்டுக்கொண்டு இரதகஜதூகபதாதிகளோடும்,

பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்கள் முழங்கும்படியாய் பொன்னம்பாரிவைத்திலகா நின்ற யானையின்மீது வைத்துக்கொண்டு தனதிருப்பிடம் பேய்ச்சேர்ந்து நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய் வளர்த்து வருகையில், மகாலட்சுமியாகிய பெண்ணுணவள் ஷிந்தாவாணியினது கரங்களைத் தாமரைமலரைப்போற்கருதி அதில் வாசஞ்செய்திருப்பதோடும் சுந்தரபாண்டியனுக்கு நாளுக்குநாள் அஷ்டபோகபாக்கியங்களை அளவுசங்கையில்லாமற் கொடுத்திருக்கையில் ஸ்ரீவைகுந்தவாசராகிய நாராயணமூர்த்தியானவர் இலட்சுமியைப் பிரிந்த துயரத்தால் மெலிந்து எங்குந்தேடித்திரிந்துங்காணாதவராய், சுமலாசனமாகிய தாமரைப்பூவிற்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருப்பாளென்று, எண்ணங்கொண்டவராய் மகாவிஷ்ணுவானவர் வண்டைப்போலுருக்கொண்டு எங்கெங்குந் தாமரைபுட்பித் திருக்கின்றதோ அவ்விடங்களெல்லாஞ்சென்று புட்பங்களிற் புகுந்து இதழிதழாகப் பரிசோதனைசெய்துங் காணுமையால், ஞானத்தைமறந்து அதிமோகமுற்றவராய் இன்னம் பார்ப்போமென்று அவள் வாசம்பண்ணுகிற சுந்திரனிடத்திலும் பரிசுத்தமான வீடுகளிலும், அலர்ந்த புஷ்பமாலைகளிலும் திருமங்கலியங்களிலும் அழகிய ஸ்திரீகளினது முகார்விந்தங்களிலும் புண்ணிய புருஷானிடத்திலும், கெருடன்மீதேறி அதி விருப்பத்தோடும், சகல லோகங்களினுந் தேடிப்பார்த்துங் காணாமற் றிகைத்துத் தன்மனதில் அடடா நாம் முன்னொருகாலத்தில் இலகைவேந்தனாகிய இராவணனைச் சங்கராஞ்செய்து வரவேண்டியதாய் உண்டாகிய-சேதுவைப்போய்ப் பார்த்துவருவோம் அதுதான் அவருக்கு வாசஞ்செய்யத்தக்க விடமென்று யோசித்தவராய்க் கருடன்மீதேறி அதிதீவிரமாய் சேதுமத்தியில் விளங்குங் கந்தமாதனச்சாரலில் வழங்கும் இராமேச்சுரமென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்து, அதியாவலோடும் அத்தலத்திலுள்ள பூங்காவனச்சோலைகளிலுந் தாமரைபோடைகளிலும் பார்த்துக் கொண்டுவருகிறபோது, மகாலட்சுமியாகிய பெண்ணுணவள் அநேகந் தோழிப்பெண்களுடன் கூடிப் பூங்காவனத்தேநோக்கிவந்து சேர்ந்து; அவ்வனத்துள் மிக உன்னதமாகவிருக்கும் மலர்களைக்கொய்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை மகாவிஷ்ணுவானவர் பார்த்துப் பிரிந்திருந்த தன்மையால் விம்மலும் பெருமலும் முண்டாகி மறுபடியும் மனத்தை திடப்படுத்திக் 'கொண்டவராய் அவ

ணின்று தனக்குத்தானே நாம் நமது சுயரூபத்தோடும் அவனி
டஞ் செல்லுவோமாயின் மாய்கையால் ஓடிப்போய்விடுவாளாத
லால் மாறுவேடம்பூண்டு நெருங்கிப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டு
மென்று கருதினவராய், தன்தேகம் வெண்ணிறத் தோன்றும்ப
டியாக பாதாதிகேச பரியந்தம் விபூதியை உத்தாளனமாய்க் கு
ழைத்துப்பேசி நெற்றியில் திரிபுண்டரமாய் விபூதி யிலங்கவும்
சிரம் தோள் மார்பு கரம் முதலிய விடங்களிலுஞ்சாத்தி உத்தி
ராசூங்களைத் தரித்துக்கொண்டவராய் நல்ல வெண்பட்டு வஸ
திரமும் உத்தரீயமுமணிந்து, கையிலே பத்திரம் புனைந்து உல
கமுய்து கடைத்தேறும்படியாய்த் தானொருவகைசெய்து காட்
டவேண்டுமென்று யோசித்தவராய் இராம நாதனுக்குப் பிரிய
முண்டாகும்படியாயும், முன்றூற் பிரதிஷ்டை செய்யும்போது
உண்டாக்கிய கோடிதீர்த்தத்துடனே கங்கை பிரயாகைஎன்னு
ம் புண்ணியதீர்த்தத்தைப் பூலோக வாசிகள் எடுத்துக் காவடி
கட்டிச் சுமந்துகொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செய்து வைப்பா
ர்கள்போலத் தானுமோர் காவடியைத் தோளிற் சுமந்து காசி
யாத்திரை செய்துவரும் விருத்தப்பிராமணனைப்போல் மிகுதா
பசோபத்தோடும், பஞ்சாசூரத்தை இடைவிடாமற் செபித்து
க்கொண்டு, பையநடந்து இலட்சுமியானவள் சேடிகளோடுங்
கூடி மலர்கொய்து நிற்கும் இடத்திற்கு வந்தார்.

அப்படியாகவந்த பரந்தாமனை, இலக்குமியானவள் பார்த்
து யாரோ பிராம்மணனென்று நிற்கையில், நீலமேகவண்ணொ
கிய நாராயணன், அப்பூங்காவனத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து இலட்
சுமிக்குச் சமீபமாகப்போய் தனது பாதங்களை முன்னும்பின்னு
மாய்வைத்து, உறுதியாய் ஊன்றிக்கொண்டு மனதை யின்பப்
படுத்தினவராய் தமது கரத்தினால் இலக்குமியாகிய பெண்ணை
யெட்டிப் பிடித்திழுத்தார். அப்படி யிழுக்கின்றபோது மகா
லட்சுமியாகிய பெண் திடுக்கிட்டு நெஞ்சம்பதறிக் கையை யுதரி
த்திருகிப் பிடுங்கிக் கொண்டவளாய்த் திரும்பிப்பாராமல், தோ
ழிப்பெண்களாகிய செவிவித் தாய்களோடுமோடிச்சுந்தரபாண்
டியனை நோக்கி, முறையோவென்று கூக்குரலிட்டழுதாள் அப்
படி இலக்குமிப்பெண் அபயமிட்டழுங் குரலோசையைக் கேட்
ட பாண்டியன் தனது குமாரத்தியினது குரலோசை என்றறிந்
தவனாய் மந்திரிப் பிரதானிகளுடனே ஓடோடியும் அதிதீவிரமா
ய்ப் பூங்காவனத்துக்கு வந்து அழுதுகொண்டு நிற்கும் புதல்வி
யைக்கண்டு பதைத்துக் கட்டி யணைத்தெடுத்து அம்மணி குழந்

தாய், உண்ணியாரென்ன செய்தார்கள். ஏன் அழுகின்றாய், எனதுசெல்வமே என்று கேட்கையில் அவ்வாய்மையைக் கேட்ட மகாலட்சுமியாகிய பெண் கூறுவாள்.

வாருமையா தந்தையே! அதோ நிற்கின்ற விருத்தப் பிராமணன், எனது கரத்தைப்பற்றி இழுத்தது மன்றியில் இப்போது உம்மைக்கண்டு பயப்படாமல் நிற்கின்றனென்று மிகப் பொறுமலோடும், விம்மலோடும், அழுதுகொண்டே சொல்ல, அச்சொல்லை கேட்டவுடனே பாண்டியன் கண்களிரண்டும் நெறுப்புப்பொறிபறக்கவும். தேகம்படபடவென்று நடுக்கவும், மீசைகள் துடிக்கவும் அருகிலிருந்த வேவுகாரர்களையும், மல்லக ஜெட்டிகளையும் பார்த்து அடா துதர்களே! அதோநிற்கின்ற பிராமணனைப் பிடித்து மடலோடுமட விறுகும்படியாய்ப் பணித்துக் கொண்டு வாருங்களடா வென்று சொல்ல, அதுபோல் அந்த வேவுகாரர்கள் பிராம்மணனை பிடித்து மடலொடிய இருகிக்கட்டித் தள்ளிக்கொண்டே வந்து அரசனிடத்தில் விட அரசன் பிராமணன்மீது கடுங்கோபங் கொண்டவனாய் இவனைச் சிறையிட்டுவையுங்கொண்டு சொல்ல அதுபோல் அவ்வேதியனை துதர்களடித்துக் கீழேதள்ளிப் புரட்டி காலில் விலங்குபூட்டி ஸ்ரீராமநாதனுடைய ஆலயத்துக்கு மேற்புரத்தில் ஓர் மண்டபத்தறையி் விழுத்துக்கொண்டுபோய் போட்டு, அவ்வறையைத் தாளிட்டு, அநேகஞ் செட்டிகளைக் காவல்வைத்துப் பத்திரமாய்க் காவல்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, அரசனுக் கரியப்படுத்த அரசன்கோப மடங்காதவனாய்த் தனது குமாரத்தியாகிய இலக்குமியைப்பார்த்து, அம்மணி, நீ இன்றுமுதல் வெளியில்வர வேண்டாம், அந்தப்புரத்திற்குளே யிருவென்று அரண்மனைக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் அவள் மனைதத் தேற்றிச் சந்தோஷிக்கும்படியாய்ச் செய்து, பின் தானும் ஸ்நானமுதலிய ஜபதபங்களை முடித்து ஸ்ரீராமநாதனுடைய சன்னிதானத்துக்குப் போய் கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து அச்சன்னிதானத்தில் பிராம்மணனால் நடந்த அக்ரமத்தையும் இதற்குத் தான் செய்துவைத்த தண்டனையையும் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு வணங்கிப் பின்பு அரண்மனை சேர்ந்து அறுசுவை பதார்த்தங்களோடும் போஜனமருந்தி, அம்ஸதுளிகா சயனத்தின்பேரிற்படுத்து நித்திரை செய்தான்.

அப்படி நித்திரைசெய்கிறபோது காவலிற்கட்டுண்டு நிற்குந் கரியமாலானவர், வேந்தன்தன்னைக் காவற்படுத்தியதையுணர்

காதலியாகிய இலட்சுமிப்பெண்ணை வெளியில் வராமல் கட்டுப்
படுத்தினதையும் தெரிந்துகொண்டவராய் இனி இதற்கென்ன
செய்வோமென எண்ணங்கொண்டு தனது கபடநாடக சூத்திர
த்தினாலே சுயரூபத்தோடும் சந்திரபாண்டியனுடைய சொற்பன
த்தி லெழுந்தருளி, ஆயிரம் பண முடிகளோடுங்கூடிய ஆதி
சேஷனுக்கு மத்தியிலே, கேயூரமணி குண்டலங்கள் சூரியப் பிர
காசம்போற்றோன்றவும் நீலமேகம்போன்ற தேககார்தியும்செம்
முருக்க மலரைப்போன்ற இத்தகனும் மார்பினிடத்தில்முத்தா
ரமுதலிய துளசிமாலை கவுஸ்துவாபரணம் பிரகாசமும் சங்கு
சக்கர கோதண்ட கதாசுட்டத்தின் ஒளியும் செங்குவளை மாலை
கள் மகா வுன்னதத்தோடும் மகா மேருவின்பேரில் அருவிபாய்
வதுபோற் பிரகாசிக்கவும் அநேகம் பணிமணிகளுடனுந் திவ்ய
பீதாம்பரதாரியாயும் மார்க்கண்டேயர் பிரகலாதனர் நாரதர்
முதலிய ஆழ்வாராதிகளெல்லாம் பணிந்து அஞ்சலிசெய்துநிறி
ரும்படியாகவும் தேவர்கள் புட்பமாரி பொழியவும் ஸ்ரீமந்நாராய
ணமூர்த்தியானவர் எழுந்தருளி இருப்பதோடுந் தனக்கும்புத்
திரியாகக் கிடைத்திருக்கும் மகா லட்சுமிப் பெண்ணானவள்,
பூரணச் சந்திரோதயம்போன்ற முகாவிந்தமும் முத்தாபரண
ங்களும் பொற்பிரகாசம் பொருந்திய மேகலாபரணமுங் கரத்
திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட தாமரைப் புட்பங்களிலே அஷ்டகஜங்க
ளென்னு மும்மதங்கொண்ட யானைகள் துதிக்கைகளினால் ஆ
காய கங்கையையள்ளி யிறைக்கவும் ரம்பாஸ்தரீகள் ஊழியஞ்
செய்து பணிந்துநிற்கவும் தான் ஜகதீசனைப்பணிந்து கைகுவத்
துநிற்கும்படியாய் வனமாஸ்யானவர் பாண்டியனுக்கு தரிசனந்
தந்தமாத்திரத்தில் அரசன் அக்கோலத்தைக் கனவிந்கண்டு நித்
திரை தெளிந்து திடுக்கென்றெழுந்திருந்து மந்திரிகளே யழைத்
துத் தான்கண்ட சொற்பனத்தைச் சொல்லி மகா ஆச்சர்யத்
தோடுந் 'தனது புத்திரியிருக்கும் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று
பார்க்கும்போது தான் சொற்பனத்திற்கண்ட உருவம் போலப்
பிரத்தியட்சத்திலுந் தன்னுடைய கண்களுக்குத் தோற்றக்கண்
டு பிரம்மானந்தம் கொண்டு அக்கணமே தன் குமாரத்தியாகிய
இலக்குமியை அழைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீராம நாதனுடைய சன்
னிதானத்துக்கு மேற்பாரிசத்தின் மண்டபத்தறையிற் காவற்
படுத்திவைத்திருந்தும் பிராம்மணனைப் பார்க்கும்போது கனவி
ந்கண்டதுபோல ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியினுடைய சொருப
ம் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கக் கண்டு, சந்திர குலாதிபதியாகிய

சந்தரபாண்டியராஜன் ஆச்சர்யமடைந்து, ஆனந்தபரவசமுற்ற தோடும் துக்கமதிகரித்துக் கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகும்படியாய்வின்று அநேகதோத்திரங்களைச் செய்து ஓ பரந்தாமா, ஆதிமத்யந்தாதிகா, அச்சதா அடியேன் அநேகஜன்மங்கடோறு மெடுத்த இவ்வுடற்சிறையை நீக்கமாட்டாத யான்தே, வீரூடைய சரணம்புயங்களில் விலங்கிடும் அடித்தும் பிடித்தும் தொந்திரவுசெய்ததன்றியும் சராசரங்களையெல்லாம் யின்றெடுத்த தாயாகிய மகாலட்சுமிக்கு பலைக்குழியொத்ததேகத் தோடுங்கூடிய யான் தாய் தந்தையைப்போற் பாவித்துப்பண்ணிய அபசாரம் எவ்விதம் நீக்கிக்கொள்ளப் போகின்றேன் தேவோத்தமா, தேவதாசார்வபௌமா, ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடிபிரம்மாண்டநாயகா, சங்குசக்ராயுதா, பாண்டவசகாயா, காயாம்பூவண்ணமச்சகூர்மா, வராகநரசிம்மா, வாமனா, பாசராமா, ஸ்ரீராமச்சந்திரா கிருஷ்ணா, கற்கியாவதாரா, சகலலோகாக்ஷகா, சர்வசீவபரிபாலனா பத்தப்பிரியா, பாகவதரக்ஷகா, அதைரக்ஷகா கேசவா க்ஷிராப்திசயனா மாயாசொருபா கபடநாடக குஸ்திரா வென்று வேந்தனாகிய பாண்டியன் மகாவிஷ்ணுவைப் பலவாறு கத் தோத்திரஞ்செய்து அதன்பின் தன்னருகே நிற்கும் இலட்சுமிதேவியைப்பார்த்து அம்மணீ சகலலோக நாயகியாய் ஆன்மகோடிகளுக்கு அழகு செல்வம் கல்வி புண்ணியம் புரிதம்போக பாக்கியம் யாவும் நீயாய் விளங்கியும் இக்கடையேனை யொரு பொருட்டாக மதித்து எளியேனிடம் பொருந்தியிருந்த காரணம்பாதோ, எனது தவப்பெருமையே செல்வமே வேதமேவே தாந்தமே வேள்வியே வேள்விப்பயனே வேதசொருபியே மெய்ஞ்ஞானமே மெஞ்ஞான மணிவிளக்கே ஜெகன்மோகினியே ஜகத்ரட்சகியே என்றுதுதித்து அடியேன் அறிபாமையினால் இதுவரையிற் செய்திருக்குங் குற்றங்களை எல்லாம் எவ்வாறு நீக்கிக் கொள்ளப் போகின்றேன்.

என்செய்வேன் என்று துக்கசாகரத்துட்டோய்ந்துகைகளை நெறித்து துன்பப்படும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்து அரசனை நோக்கிவாராய்சந்திரகுலோத்துங்கனாகியசந்திரபாண்டியனே! நீஒன்றுக்கும்பயப்பட வேண்டாம் எனக்கு உன்னுள்ளேரிட்ட தண்டனையைப்பற்றி உன் மீது யாதொரு குற்றமும் என்மனத்திற் கொள்ளவில்லையெனினில் உன்னைப்போன்ற அன்பர்கள் இத்தலத்தில்எனக்குச்செய்

யும் அபசாரங்களெல்லாம் எனக்குச் சுகிர்தமாகவே யிருக்கும் அல்தெப்படியென்றால் இப்போது நீ என்னைப்பிடித்து அடித்து இறுக்கிக்கட்டச்சொன்ன தண்டனையானது மந்தாரம் பாரி ஜாதமுதலிய புட்பங்களால் அர்ச்சனைசெய்ததுபோலும், காலிற் பூட்டிய விலங்கானது நவரத்தினகசிதமாகிய கண்கணிமுதலிய சிளம்பைப்போலும், சிறையிடச்செய்த இடமானது அன்புபொருந்திய உனது இதயகமலமாகிய கோயிலாகவும், ஒப்புக்கொண்டோம், ஏனெனின் நீ இத்தலத்தில் அன்போடும் வாசஞ்செய்வதன்றியில். நம்மைக்குறித்து யாகஞ்செய்து முடித்தபடியால் இத்தலத்தில் பத்தர்களாயிருப்பவர்கள் செய்யுந்தீங்குகளெல்லாம் சிறப்பாகவும், வைபவைகளெல்லாம் வாழ்ந்துதலாகவும் ஒருதருமஞ்செய்யில் அவை கோடிதருமமாகவும் பாவிப்போமாதலால் நீ செய்துவரும் பக்தியைவேண்டி நமது தேவியானவளை நின்னிடம் முன்னனுப்பி யாம்பின்வந்தோம் ஆமளவும் யாதொரு குற்றங்களு மில்லாமல் அவர் மனதின்படி நடந்துவரும்நாளிலோர்நாள் நீ அவளைப்பார்த்து, அம்மா என்மனப்பூர்வகமாய் உன்னைவெளிவிட மாட்டேனாதலால், நீ என்முத்திரியைப்போல அரண்மனையிற்றானே யிருவென்றுசொல்ல, அதற்கவள் ஐபா என்னையாவரேனும் வந்து துராக்ருதமாய்க் கொண்டுபோய்விட்டால் என்செய்வாயென்றுகேட்க, அதற்கு நீ அம்மணி உன்னை என்னுடைய செங்கோலின்றிற் தால் ஒருவரும் நெருங்குவதற்கு பயப்படுவார்களென்று நீ சொல்லியிருந்தவண்ணம், அறிவோமென்று யாம் உருவமாறி வேடநதரித்து பூங்காவனத்திற் சேடிகளோடு மிருந்த உன்முத்திரியைக் கைபைப்பிடித்திழுத்துச் சோதிக்கவந்து சம்பவித்ததை யெல்லாம்பொறுத்து மகாசந்தோஷத்தை யடைந்தோம்

அன்றியும் எனதுதேவியை நீ உனது குமாரத்தியாகப்பாவித்து வளர்த்தமையால் நாம் உனக்கு மருமகனாகவேண்டும் இதுமுதல் என்றைக்கும் அஷ்ட ஐசுவரியத்தோடு மிருந்து இறுதிகாலத்தில் நம்மைப்போற் சொருபம்பெற்றும் வைகுந்தவாழ்வையடையக் கடவையென்று வரமளித்துப் பின்னுஞ் சொல்லுவார். ஓ அரசே, நீ நம்மை இலக்குமின் பொருட்டாய். அடித்து பிடித்துத் தொந்திரவுசெய்து விலங்கிட்டுவைத்த இவ்வறையிலே என்றைக்கும் நாம் இவ்வுருவத்தோடும், வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருப்போம் ஆதலால் நமக்குச் சேதுமாதவனென்

னும் நாமதேயம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்படியாய் சதாகாலமும் இவணிநுப்பது யாதுகாரணமெனில், நம்மாற்புதுக்கப்பட்ட சேதுவைப் பரிபாலனஞ் செய்யவேண்டியதினாலும், பிரம்மாதி தேவதைகளும், இந்திராதி தேவர்களும், ஸ்ரீராமநாதனும் இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பதினாலே நாமும் இவ்விடத்திற்குநே வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவற்றிருக்கின்றோமாதலால், நம்மை இவ்வுருவத்தோடும் யாரொருவர் தரிசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அநேகர் தடவை கங்கை, பிரயாகை, யமுனை முதலிய தீர்த்தங்களாடி வந்தபலனும் சேதுத்துக்கோடியில் ஸ்ரானஞ்செய்து, இராமநாதனை தரிசித்த பலனும் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறு தரிசிக்காதபேர்களுக்கு சம்பவித்திருக்கும் பலன்களும் வியர்த்தமாம் இதன்றியும் யாரொருவர் கெங்காஸ்ரானத்துக்குப்போய்க் கங்கையைக் கொண்டுவந்து ராமநாதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய எத்தனித்தாரோ அவர்களும் நம்மைதரிசியாமற் போவாராயின் யாதொரு பலனுஞ் சிந்தியாக மாட்டாது. தரிசித்தால் எல்லாப்பலனும் பூரணமாய் இஷ்டசித்தியைப் பெறுவார்களென்று வரப்பிரசாதமளித்து மகாலட்சுமியுடனே இருவரும்மாயையாய் மறைந்தார்கள் அப்பாற்சந்தர பாண்டியராஜனும் அன்று முதற் சேதுமாத யுருக்கு ஆலயம்புதுக்கி தீர்த்தமுண்பண்ணி தான் தண்டனைசெய்த உருவம்போற் பிரதிஷ்டைசெய்து அபிஷேக ஆராதனையாவும் நடப்பித்துதான்செய்த அபசாரமெல்லாம் தீரும்படியாய்க்கந்தமாதனத்திலேசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அபிஷேகமுதலிய நிவேதனங்கள் நடப்பித்து ராமனுடைய பாதாரவிந்தத்தில் சதாகாலமும்பணிவிடைசெய்துக்கொண்டிருந்துதனதுபட்டணமாகியமதுராபுரியைத்தனதுகுமாரன் அரசாண்டுவந்தமையால், தான் அக்கந்தமாதனத்திற்குநேவாசஞ்செய்திருந்து சிலகாலத்துக்குபிறகு அவனும் அவனுடைய தேவியாகியவிர்தாவானியுஞ்சாயுஜ்யமென்னும்பரமபதத்தையடைந்தவர்களாதலால் அப்பேர்க்கொத்தசேதுமாதவரைத்தரிசித்த அநேகம்பேர்கள்சேதுபாத்திரையைப்பூரணமாகத்திரையாகவடைந்துமேலானபுதியைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். கேட்டீர்களோமகாரிஷிகளே இந்தராமேச்சுரத்தலமகிமையென்று சூதமகாமுநிவந்தொல்ல அனைக்கேட்டு முனிவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சூதமா முனிவரை நோ

க்கிசுவரமி இவ்வளவுமகிமைபொருந்திய இராமேச்சரதலத்தை நோக்கிப் பிரயாணப்பட்டுச் சேதுயாத்திரைசெய்து முடிக்குந் கிரமமெப்படியோ, அதனைத் தேவரீர் அடியேங்களுக்குத் திரு வாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச்சூதமிகாமுரிவர் சொ ல்லத்தொடங்கினார்.

சேதுமாதவ தீர்த்தச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சேதுயாத்திரைச் சரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முரிவர்களே! நெ டியகடல்குழந்த இவ்வுலகின்கண் தட்சிணபாகத்தில் ஓங்குஞ் சேதுவுக்குப் போகவேண்டி எண்ணமுற்ற புண்ணியர்கள் தங்க ளுக்கியன்றமாத் திரம் வேதாகமங்களையுணர்ந்த பெரியோர்க ளாகிய பிராம்மணர்களுக்கு கோதானங்களும் தட்சிணைகளும் போஜனங்களும் நடப்பித்து தவள்மாகிய விபூதிருத்திராக்ஷமா லிகாபரணங்களையணிந்து அங்குலியாகிய விரல்களுக்கெல்லாம் பவுத்திரமோதிரங்களைப்பூண்டு, ஒரேமனதாய்ச்சேதுயாத்திரை செய்யவேண்டுமென்று சங்கற்பஞ்செய்து தமது கிருகத்தை விட்டு பிரயாணப்படும் பொழுது, பக்திசிரத்தையோடும் வாய் மவுனத்தோடும் காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரியங்க ளைப்போக்கி தங்களது கரத்தில் யாதொரு ஆயுதங்களையும் குடையுமில்லாமலும் பாதத்தில் தொடுதோல் பாதுகையில்லா மலும் வாயிற் றும்பூலந்தரியாமலும், தலைக்கு எண்ணெய் முழு க்கில்லாமலும், ஸ்த்ரீகளுடைய சங்கற்பங்களையும் நீக்கி நன்மா ர்க்கமாய் ஒரேபோது போஜனஞ் செய்துக்கொண்டு செல்லும் மார்க்கங்களில் வீண்வார்த்தைகள் பேசாமல், பஞ்சாக்ஷரத்தையு ம், அஷ்டாக்ஷரத்தையும் இடைவிடாமற் செபித்தும் சேது மான்மியத்தையும் புண்ணிய கதைகளையும் பேசிக்கொண்டும் அரிபூசை சிவபூசைகளைத் தப்பாமலும், ஒருவரிடத்திலே யிரு க்கும் பொருளை ஆசிரிக்காமலும், அக்கினிஹோத்திர வேள்வி ள்ளதவறாமலும், அதிகதிகளுக்குத் தம்மாலியன்றமாத் திரம் அது

சுவைப்பதார்த்தங்களோடும் அன்னமளித்தும், அறிவுடையோர்களாகிய பெரியோர்களுக்கும் வேதாந்திகளுக்கும் திருப்தியடையுப்படியாய் தன்னாலியன்றதை யுதவிசெய்தும் சேதுவினிடம்போய்ச் சேர்ந்து வருணபகவானைப் பிரார்த்தனைசெய்து ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துச் சந்திதானம் புரிந்து சமுத்திரராஜனைப் பூசைசெய்து வணங்கி, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியைவணங்கித் தோத்திரம்பண்ணி அதுமதிப்பெற்று நளன், சாம்புவன், சுக்ரீபன், அங்கதன், விபீஷணன், அனுமார், இலட்சுமணன், சீதை, இராமச்சந்திரன், நாரதன், பிரகலாதனன், அம்பரீஷன், பராசன், வியாசன், சுகர், வாமதேவர் முதலியபேர்களைச் சிந்தித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, இரண்யசிங்க மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்துசங்குசக்கரத்தையுடையமகாவிஷ்ணுவையும்மான்மழசதுர்ப்புஜகாளகண்டதிரிநேத்திரமுடைய பரமசிவனையும்இதயத்தில் நிறுத்தி வேதமந்திர பிரணவங்களையுச்சரித்து சேதுமூலத்திலேஸ்நானம்பண்ணியெழுந்தபிஞ்சுரியபகவானைத் தோத்திரஞ்செய்துமறுபடியுமோர் தடவைதீர்த்தமாடி நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு, பின்புஅவணின்றும் பிரயாணப்பட்டு தர்ப்பசயனத்துக்குவந்து, அவன் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியை வணங்கி அதுமதிபெற்றுக்கொண்டு, உத்தர பாகத்திலிருக்கும் தேவிபுரத்துக்குப்போய் நவபாஷான பூசைபண்ணி அவ்விடத்திலும் சேதுமூலத்திற் செய்தபடி சங்கற்பவிதிகளை நடப்பித்து ராமச்சந்திரன், இலட்சுமணன், சீதாதேவி, வருணராஜன், கண்ணுவன், சாம்புவன், அனுமான், சுக்ரீவன், அங்கதன், நளன், கணேசன், இடபன், மகாயோகிகள், ரிஷிகள், சித்தர்கள், பிதூர் தேவதை முதலிய யாவருக்கும், தனது மனோபீஷ்டப்படியாய்த் தர்ப்பணஞ்செய்து மந்திரவிதிவசத்தால் நடப்பித்து அப்பாற் கரைமீதுவந்து ஈரவஸ்திரத்தைக் களைந்து நல்ல பட்டுவஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டு ஆசமனஞ்செய்து, வேதாகமத்தின் வண்ணம் தேவர்களுையும், பிதூர்களைக்குறித்து வேதப்பிராமணர்கள் சிராத்தங்கள் நடப்பித்து அவர்களுக்கு அன்னதானம் கோதானமுதலிய சொர்னனதானங்களைச்செய்து, அவணின்றும் நீங்கி சக்கர தீர்த்தமுதலாய் நாம்சொல்லிவந்த தீர்த்தங்களில் இலட்சுமணதீர்த்தம் வரையிற் சங்கற்பவிதியின்படி ஸ்நானஞ்செய்து ஜபதபங்களை முடித்து அப்பால் இலட்சுமண தீர்த்தத்திலே மயிர்முடிகளைந்து இராமதீர்த்தமுதலாய் அக்கினி தீர்த்தம்வரையிலும் சங்கற்

பவிதியின்படியே ஸ்நாநம்பண்ணிப், பின் தங்களாலியன்றமாத்
திரர் தானதருமஞ்செய்து பின்பு அக்கினிதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்து தேவதைகளுக்கும் பிதூர்க்களுக்கும் சிராத்த பிண்
டங்கள்செய்துமுடித்து, பெரியோர்களாகிய பிராம்மணனுக்கு
மகிழ்வுண்டாகும்படியாய் கோதானம், பூதானம் கன்னிகாத
னம், சொர்ன்னதானங்களும் செய்து அதன்பின் சக்கரதீர்த்த
முதலிய தீர்த்தங்களிளெல்லாம், சங்கற்பத்தின்படித் தீர்த்த
மாடி அப்பால் இராவணனைக்கொன்ற பிரம்மஹத்திதோஷம்
நீங்கும்படியான ராமநாதனுடைய பாதாரவிர்த்தத்தை வணங்கித்
தோத்திரஞ்செய்து சேதுமாதவரையும் ஸ்ரீமந்நாராயணரான
இராமச்சந்திரன் சீதாதேவி இலட்சுமணன் இவர்களைப்பணி
ந்து பின்பு கந்தமாதனச்சார்பிலே யுண்டாயிருக்குந் தீர்த்தங்
களிளெல்லாம் விதிப்படியே ஸ்நாநம்பண்ணி ராமநாதனை வண
ங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு மகாதேஜஸோடும்கூடி விளங்குந்
ததுக்கோடியிற் போய்ச்சேர்ந்து நியம்ப்படி விதிமுறைதப்பா
மல் சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு தீர்த்தமாடி நித்யகர்மாதுஷ்
டான ஜபதபங்களைமுடித்து சிராத்த பிண்டங்கள் கோதானம்
பூதானம் கன்னிகாதானம் வஸ்திரதானம் சொர்ன்னதானம்,
அசுவதானம் கஜதானம் முதலிய தானங்களெல்லாஞ்செய்து,
இப்படியே கோடிதீர்த்தத்திலுந் தீர்த்தமாடித் தானதருமங்
கள்செய்து ஸ்ரீராமநாதனுக்குந் தம்மாலியன்றளவில் அபிஷேக
ஆராதனைகள்செய்து ராமநாதனைவணங்கித் தோத்திரம்பண்ணி
அவருடைய பூசைக்குபகரண முதலாய் சந்தன புட்ப ஆடை
யாபரணதிகளை அவர்களுக் கிசைந்தமாத்திரங் கொடுத்துப்
பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பொன்போற் பிரகாசியாநி
ன்றசங்கு சக்கரபாணியாகிய சேதுமாதவரையும் சூலகபாலப்
படைபையுடைய களவயிரவரையும் வணங்கித்துதித்து விடை
பெற்றுக்கொண்டு முன்பு யாம்சொல்லியிருக்கும் நியமந்தப்
பாமல் தம்முடைய தேசம்போய்ச்சேர்ந்து பிராம்மணனுக்கு
அன்தானமுதலிய பற்பல தானங்களுஞ்செய்து விடைகொடு
த்து பிறகு தாங்கள் தங்கள் புத்ரமித்ரகளத்ராதி வர்க்கத்தோ
டு சிஷ்யிவர்க்கத்தோடும் போஜனம்பண்ணி யாத்திரையைப்
பூரணமாய் உத்யாவனஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமாதலால்,
கேளுங்கள் முனிவர்களே, இவ்வண்ணம் சேதுயாத்திரைசெய்
தவர்கள், ராமநாதனுடைய கிருபா கடாசூத்திசூலே முன்ஜ
ன்மங்களிற்செய்த ஆகாமிய சஞ்சிதங்க ளெல்லாந்தொலைந்து,
நரகவேதனைகளைக்கடந்து, தாரித்திரங்களுக் கெட்டாதவராக

வும், கொடுத்துன்பத்தைத் தராரின்ற பிணிகளையறுபவியாம
லும், மேலானகல்விகளையுணர்ந்து தனகனகவஸ்துவாகன அஷ்ட
டபோகபாக்கிய துரந்தரசுருணசகசம்பத்துகளைப் பொருந்தி
புத்திரமித்ரகளத்ர பந்துஜனபாக்ய சம்பன்னராய் ஆனந்தாதி
போகங்களை யறுபவித்துக்கொண்டிருந்து இறுதிகாலத்திலே
யோகநிஷ்டாபர ரொப்பந்தமாய் சாலோக சாமீப, சாரூப, சா
யுச்யமென்னும் பதங்களைப்பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள் இஃத
ல்லாமலும் துறவாசிரமத்தை யடைந்தபேர்கள் விதிப்படி இச்
சேதுயாத்திரை செய்வார்களாயின், சுஞ்ஞானிகளாய் அகண்
டபரிபூரண சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூப சாட்சாத்காரகை
வல்யங்களை யடைந்து மோட்ச சாப்பிராச்சியத்தை யறுபவிப்
பார்களென்று சூதமகாமுநிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமி
சாரண்யத்து ரிஷிகள் பிரம்மானந்த பரிதராய், முநிவரைநோ
க்கி, சுவாமி தேவரீர் சொன்ன சேதுமான்மியத்தில், இப்போது
சொன்ன சேதுயாத்திரைக் கிரமவிதியில், ஒரு ஆச்சரியந்தோ
ன்றுகின்றது அதுயாதெனில், சேதுதறுக்கோடி முதலாகிய
தீர்த்த மகிமைகளையும், ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமைகளையும்
தேவரீர் இதற்குமுன் சொன்னதில் சேதுமுதலாகிய தீர்த்தங்
களையும் ஸ்ரீராமநாதனையும், நினைத்தாலும் புகழ்ந்தாலும். அவ்
விடம் போகவேண்டுமென்று பத்தடிதூரம் நடந்துபோனாலும்
அநேகம் புண்ணியங்களும், பலப்பிராப்திகளும், போகபாக்கி
யங்களும் கிடைக்குமென்று சொன்னதைக்கேட்டுமகிழ்ந்திருந்
தோம் அப்படியிருக்க இப்போதுரைத்ததில் யாத்திரைபண்ண
வேண்டிய விதி இப்படியென்றும், அநேககைவல்லியமாகவும்,
கிரமக்கிரமமாயுஞ்சொல்லிய தெவ்விதம் சுவாகி என்றுகேட்
கச் சூதமகாமுநிவர் கூறுவார்.

வாருங்கள்மகாரிஷிகளே, நாம்உங்களுக்கு முன்னஞ்சொ
ல்லி இருந்ததும், இப்போது சொன்னதும் ஒன்றுக்கொ
ன்று பேதமில்லையாதெனில், யாத்திரைகிரமமாய் பிரயாணப்
பட்டுச் செல்வதற்குச் சக்தியில்லாத கூன். குருடு, செவிறு,
சப்பாணிப் பேதைகளுக்கும் ஞானிகளுக்கும், வேத பண்
டிதர்களுக்குர், இக்கிரமம் வேண்டியதில்லை. இராகத்வேஷா
திகளுடனே கூடிப்பெண்டு பிள்ளை, பண்டபதார்த்தங்களோ
டுங்கூடித் தாபந்தரியப்படும் சஞ்சல புத்தியையுடையவர்
களுக்கு மனத்தை ஒருவழியில் திடப்படுத்திப் புண்ணி
யத்தை தேடவேண்டியரிமித்தம் கிரமமும், விதியும், ஸ்ரீரீகர்
களான ஸ்மிருதிகர்த்தாள் ஏற்படுத்தியிருப்பதால், அதுபோல்

நாமுஞ் சொன்னோம் மேலும், நல்வினை தீவினை யிரண்டுமற்றுப் பக்குவாதுக்காகம் வந்துவிட்டபேர்களுக்கு ஒருவிதிகளும்வேண்டியதில்லை. அப்படி யல்லாத பேர்களுக்கு கெல்லாம், காலா காலங்களிலே கிரமாகிறமங்கள் தப்பாமல் ஒன்றுக்கொன்று மேலாகிய புண்ணிய காலங்களையறிந்து யாத்திரைசெய்து, நல்ல புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று சூதமகா முனிவர் சொல்ல. அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் வாக்கின்படியே சேதுயாத்திரை செய்வதிலும் தனதாகப் புண்யகாலங்கள், ஏற்பாடாக விருக்கின்றதோ வென்றுகேட்க, அதற்கு ஓரிடங்களே வாரம் திதிநட்சத்திரம், யோகம், காரணமுதலிய காலதேசவர்த்தமானங்களும் சேர்ந்திருப்பதற்குத் தக்கதாய், புண்யகாலங்களும், பலன்களும் கிடைக்குமென்று சூதமகா முனிவர் சொல்ல அப்போது நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி தேவரீர் அதுகாரணங்களை அடியேங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க முனிவர் உளமகிழ்ந்தவராய்ச் சொல்லத் தொடங்கினார்

சேதுயாத்திரைச் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சேதுபலசரித்திரம்.

கேளுங்கள் நைமிசாரண்யவாசிகளாகிய முனிவர்களேநெடிய கடல்குழந்த இவ்வுலகின்கண், தட்சிண பாகத்திலோங்குஞ் சமுத்திரத்தில் தசரதனையனாகிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியால் அமைக்கப்பட்ட சேதுதறுக்கோடியில் ஒருநாள் ஸ்நானம்பண்ணியபேர்களுக்கு கிறப்போங்கிய காசிமகா க்ஷேத்திரத்திற் பத்துவருடகாலம்வரையில் வாசஞ்செய்துக் கொண்டிருந்து, ஆயிராமுகத்தோடுங்கூடி பொங்கித்ததும்பி அலைகளாகிய கரங்களை நீட்டி அன்பர்களை யழைத்து ஆரவாரஞ்செய்து கொண்டிருக்குங் கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்தபலன் கிடைக்கும் மூன்று தினமிருந்து சேதுதறுக்கோடியில் ஸ்நானம்பண்ணினால், அவர்களுக்குப் பஞ்சமாபாதகங்களும் நிவர்த்தியாகிச் சிதம்பரத்திலே பத்துவருடம்வரையில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருந்த பல

னுண்டாம் ஆதலால், இந்த பூலோகத்தில் சேதுவுக்குச் சமானமான தலமொன்றுங் கிடையாது மேலும் இச்சேதுவிலே செய்யப்பட்ட ஜபங்களும் ஓமதானதரும் விரதங்களும், ஒன்றுகோடியாய் விளங்குவதோடும் அஷ்டாக்ஷரத்தை ஆயிரத்தெட்டு உரு ஜெபித்தவர்களுக்கு மனதூரம்மியமாய் பக்திசிரத்தையுண்டாகி, ஹரிபூசை பண்ணியபலனைப்பெற்று ஸ்ரீராமநாதனுடைய பாதாரவிந்தத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள் மாசிமாதத்தில், இச்சேதுவில் ஸ்நானம் பண்ணினபேர்கள், திவ்விய சேஷத்திரங்களாகிய திருவெண்காடு, ஸ்ரீசைலம் திருப்பதி, சேஷாசலம் நைமிசாரண்யம், அருணாசலம், திருவிடைமருதூர், திருமறைக்காடு சிதம்பரம், சீர்காழி, தக்ஷிணகாசி, ஸ்ரீரங்கம், திருவாணைக்காவல் வயித்தீச்சுரம் அருட்குடந்தை, திருவாரூர், திருக்காஞ்சி. முதலாகிய சிவஸ்தலங்களினும், ஒவ்வொருவருடம் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தபலனும் தவமும், புண்ணியமும்கிடைக்குமாயின் அந்தத் ததுக்கோடியின் மகிமையையென்னவென்று சொல்லப் போகின்றோம் இஃதல்லாமலும் அதின் பெருமையைத் தாய் போலுங் கருணையையுடைய வேதங்கள் நான்கினும், இதிகாச புராணகாவிய சூத்திரங்களினும், இவ்வாறே முறையிடுகின்ற படியால் இச்சேது ததுக்கோடியிலே, சந்திரசூரியர்களை இராகு கேதுவந்து மறைக்கும்படியாகிய கிரகண புண்ணிய காலத்தில் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்கு மகாசேஷத்திரமாகிய காசிப்பிற்பத்து வருடகாலமிருந்து கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாம் அதுவுமல்லாமல், கோடி ஜன்மங்கள்வரையிற் றேடிய பாதகங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாய் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணிய பலன் சித்தமாய்க்கிடைப்பது மன்றியில் இறுதிகாலத்திலேசின் மயானந்தசொரூப சாட்சாத் காரத்தைப்பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள். உத்தராயன தக்ஷிணயன காலமும் பவரணையும் சோமவாரமும் அமாவாசையுங் கூடிய சங்கிரம புண்யகாலத்திலே மகிமை பொருந்திய சேது ததுக்கோடியைக் கண்ணினாற் கண்டவர்களுக்கு ஏழு ஜன்மங்களி லுண்டாகிய ஆகாமியசஞ்சித பிராரத்வ வினைகளு மகன்று, தேவதாசொரூபநிஷ்டாளாய் புண்யலோகமாகிய சுவர்க்கத்தை யடைந்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள் இஃதல்லாமலும் அறுபத்தெண்ணாயிரங்கோடி நதிகள்குதி கொள்ளப்பட்ட சேதுததுக்கோடியிலே மாசிமாதங்களில் உதயகாலத்திலுமுன்றுநாள் தீர்த்தமாடினால், அவர்களுடையபாதகங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாகிச் சகலநதிகளினுமாடிய பலனைப்பெ

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாவிபம். ௩௮௯

றுவார்கள் ஐந்துநாள்செய்தால் அஸ்வமேதயாகம் சந்திராயன தரிசனம் நோன்புவிரதாதிகள் அதுஷ்டித்து வேதாகமங்களோ திய பலனைப் பெறுவார்கள்.

பத்துநாள் ஸ்நானம் பண்ணினவர்கள் சகஸ்ரராவிற்தபீட த்தில் விளங்கப்பட்ட பிரம்மலோகமாகிய மானுவதியடைந்து சுகித்திருப்பார்கள். பதினைந்தாநாள் தீர்த்தமாடிய பேர்கள்வை குந்தத்தைச்சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள். இருபது நாளாடிய பேர்கள் கைலாசத்தையடைந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள். இருபத் தைந்துநாளாடியபேர்கள் ராமச்சந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்டராம நாதனுடையசொருபம்பெற்று வாழ்வார்கள் முப்பதுநாளாடிய பேர்கள் ராமநாதனுடனே கலந்து ஐக்கியப்பட்டு வாழ்வார்கள்

ஆதலால் இச்சேது தனுக்கோடியிலே அறிவுடையோர்க ளாக விருக்கப்பட்டவர்கள் மாசிமாக அருளோதய காலங்களில் புண்யதிதிகளிலும் வாரங்களிலுந் தீர்த்தமாடவேண்டும் இதல் லாமலும் சூர்யசந்திர அர்த்தோதய புண்ணிய காலத்திற்சேது தனுக்கோடியில் ஸ்நானம் பண்ணியபேர்கள் ஒருக்காலங்களி லும் யெமனது கும்பிபாகநகரத்திலே வீழ்ந்து உழலமாட்டார் கள் இதனோடும் நரகமென்பதைக் கண்ணினாலும் பார்க்க மாட் டார்கள். அவர்களைப்பற்றிய அநேகம் பிரம்மஹத்திகளும்நிவா ரணமாகிச் சகல செல்வங்களையும்பெற்று இந்திராதி போகபா க்கியங்களை யடைந்து சந்திரஜடாமகுடான சாம்பசிவமூர்த்தி யினது பாதாரவிற்த்தையடைந்திருப்பார்கள். ஆதலால்அந்த அர்த்தோதய மகோதய சந்திரபிரகண சூரியகிரகண புண்யகால த்திலே அகத்தியஞ்சேதுவில் ஸ்நானம்பண்ணி ஸ்ரீராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும் இதல்லாமலும்அச்சே துதனுக்கோடியில் சதாகாலமும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்க ளும் நார்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளும் கெருடகார்தர்வ சித்த வித்தியாதரநாகர் சிவகணங்களுருத்தியாதியர் ஆகாயவாசிகள் போகபூமி ரியாவரும் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் அச் சேதுவை நினைத்துப் புகழ்ந்து வேறொரு தீர்த்தத்திலேஸ்நா னம் பண்ணினாலும், அப்படி செய்தவர்களுக்கு அநேகம் புண்ணியங்கள் சித்தமாய்க் கிடைப்பதோடும் ஜன்ம சாபல்ய மாம இதன்றியும்பாவரேனும் அச்சேதுதனுக்கோடியின்கரையி லே ஒரு கவளமன்னம், ஆருக்காகிலுங் கொடுத்தால் இலட்சம் பிரம்மணுக்குஅன்னதானஞ் செய்தபலன்சித்தமாய்க்கிடை

க்கும் மேலும் ஸ்ரீராமததுக்கோடியைக் கண்ணினுற்கண்டபேர்
கள் மறுபடியுந் தாயினது கருப்பை யுட்புகாமல் வைகுந்த லோ
கத்தை யடைவார்கள்

இதன்றியும் ஞானபுருஷனாகிய விபீஷணன் வேண்டிக் கே
ட்டுக்கொண்டவண்ணம் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியினுற் பேதிக்
கப்பட்ட தனுக்கோடியிலே யாரொருவர் ஸ்நானம் பண்ணிய
போதிலும் விதிப்படியே செய்து ஜபதபங்களை முடித்துக் கொ
ண்டு கோதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், வஸ்திரதானமுத
விய பொன்பூமி, பசு, பால், தயிர், எண்ணெய், காய்கறி, பரு
ப்பு, எள்ளு, கோதும்பை, சர்க்கரை, தேன், நவதான்யம், அன்
னம், இலைமுதலானவைகளை லோபயின்றி அவரவர்கள் சக்திக்
குத்தக்கபடி நல்லவேதப் பிராமணனுக்கு தத்தஞ்செய்து கொ
டுப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு ஒன்று கோடியாய் அனந்தம்
புண்ணியங்களுண்டாம் இதுவுமல்லாமல் அந்தசேதுததுக்கோ
டியிலே எவ்விதமாகிய தானதருமங்கள், வேள்விகள், ஓமங்கள்
தர்ப்பணங்கள், மந்திரங்கள், செய்தாலும் அது ஒன்று கோடி
யாய் விளங்கும் ஆதலால் தீமையாகிய காரியங்களை மறந்துயே
கடினதாய் நல்ல புண்ணியமான காரியங்களை நடத்திய பேர்க
ளுக்கு வேண்டிய பாக்கியங்கள்மேன்மேலும் பெருகும்படியாய்
ஸ்ரீராமநாதன் அருள்செய்வார் இஃதன்றியும், நன்மனத்தோ
டும் புண்ணியகாலங்களில் சேதுவில் தீர்த்தமாடப்பட்ட பேர்
களை சகலதேவதைகளும் ருக்மிஸ்வராளும் முரீஸ்வராளும் பார்
த்து சந்தோஷத்தை யடைவார்கள்.

அல்லாமலும் அவன் மரபிலுண்டாகிய அண்ணன், தம்பி,
மாமன், மைத்துனன், பெண்சாதி, பிள்ளைகள் முதலாகியபேர்க
ளெல்லாம் மகா பாவிகளாய் ரவுரவாதி நரகங்களைப் பெற்றிரு
ந்தாலும் அப்பாதகங்க ளெல்லாம் நீங்கிப் பரிசுத்தாளாய் சுவர்
க்கவிட்டில் வாசம்பண்ணும்படியா யிருப்பார்கள் மேலும்அந்த
தனுக்கோடியிலே எப்போது தீர்த்தமாடினார்களோஅப்போதே
கோடிகோடிபாதங்கள் செய்திருந்தபோதினும். பருதிமுன்பனி
போல்விலகிப் புரிதராவார்கள். அதுவல்லாமலும் அந்த சேது
ததுக்கோடியிலே பிதுர்க்களுக்குப் பிரீதியாய் பெரியோர்களா
கிய பிராமணனுக்கு ஆடையாபரணிகள் கொடுத்து, அவர்க
ளாவேஷமும் தர்ப்பணமுதலிய கிரார்த்தங்களை நடப்பித்துபின்
டங்கள் போட்டவர்களுடைய பாபங்களெல்லாம் விமோசன

மாகிப் பிதூர் மரபில் ரவுரவாதிநரகத்தை யதுபவித்தபேர்களும் அந்நரகத்தினின்றும் நீங்கிமேலான புண்யலோகங்களில் வாசம் பண்ணும்படியாய் நியமிக்கப்படுவார்கள் அதுவுமல்லாமல் தெய்வலோகத்தில் இந்திராதி தேவர்களுடனே சமரசமாய் வாசஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற அவன்மரபைச் சார்ந்த புண்ணியர்கள் சாலோக சாமீப சாளுபசாயுச்ய மென்னும் பதத்தைப் பெற்று மோட்சானந்தத்தையு மதுபவிப்பார்கள்.

இதனோடும் சேது தனுக்கோடி புருடோத்தமம் கோகரணம் பதுநாபம் கங்கை, பாகிரதி, முதலிய புண்யதீர்த்தங்கள் விளங்கிய சமுத்திரத்திலே எப்போதும் வரம்பில்லாதபடி தினப்பிரதியாய் சங்கற்பவிதிப்படி தீர்த்தமாடலாமென்று சுருதிகளாலே சொல்லப்படும். அப்படிச் சொல்வதிலும், சந்ததி வேண்டியபேர்கள் சேதுதனுக்கோடியை யல்லாமல், சமுத்திரத்தின் மற்றவிடங்களில் சனிவாரத்தினும், மங்களவாரத்திலும் தீர்த்தமாடப்படாது இதுவுமல்லாமல், கர்ப்பஸ்தரீகளும்கர்ப்பதீட்சையுடையவர்களும் சூதகமுடையவர்களும் பிதூர்க்கர்மங்களை நிறைவேற்றாதவர்களும் அச்சேது தனுக்கோடியன்றியில் மற்றவிடங்களில் ஸ்நானஞ் செய்யப்படாது மேலும் அந்தச் சேதுதனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடவேண்டியவர்களுக்கு மாத்திரம்வாரம் நக்ஷத்திரம் தேசவர்த்தமான முதலிய நியமங்கள் வேண்டியதேயில்லை யாதலால் நினைத்தபோதெல்லாம் தீர்த்தமாடி வரலாம் இதல்லாமலு - அச்சேதுவில் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்பவர்கள் வேறே தூரதேசத்திலிருக்கப்பட்ட அவன் பந்துவையானது நேசரையாவது நினைத்து ஸ்நானஞ்செய்தால் அவர்களுக்கும் அந்தபலனுண்டாம் அப்படி இருந்தபோதிலும் இறந்துபோனபேர்களை மாத்திரம் நினைத்து ஸ்நானஞ்செய்யப்படாது ஒருவேளை அவசியமாய் அவர்களை நினைந்து ஸ்நானம்பண்ணவேண்டியிருந்தால் தர்ப்பபயினாலே இறந்துபோனவர்களை நியமித்து, பெரியோர்களாற் புராணவிதி மந்திரங்களை நடப்பித்து, அதனைச் சேதுதனுக்கோடியிலே மூழ்கும்படியாய் விட்டுவிடலாம் விசேஷமாய்ச் செய்யவேண்டுமாயின் தங்கத்தினாலே தர்ப்பைசெய்து அதனையும் அவ்வாறே விடலாம் அப்படிசெய்வதால் அவன் ஜீவனோடு இருக்கையில் ஸ்நானம்பண்ணிய பலனைப்பெற்றுப் புண்ணியலோகத்தை யடைவான்,

இதன்றியும் பவுரணை அமாவாசை இவ்விரண்டுதிதியில் எந்த இடங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்யலாம் மற்றதிதிகளிற் செய்யப் படாதுமேலும் 'சேதுவிலும் கங்காசங்கமத்திலும் சிந்துசங்க மத்திலும், புருடோத்தமத்திலும் கோகரணத்திலும் எந்தவேளை யிலும் சமுத்திரத்திலே ஸ்நானம் பண்ணலாம்.

அப்படிச்செய்தவர்களுக்கு கோடானகோடி புண்ணியங்க ளுண்டாகும். இத்தன்மைபூண்டசேதுதநுக்கோடியினதுபெரு மையைச் சகலதேவர்களுங் கேட்கும்படியாய் மகாவிஷ்ணுசொ ருபமான ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியும் சீதாதேவியும். இலட்சும ணருமாயிருந்து தேவரையு முனிவரையும் பிதூர்த்தேவதைகளே யும்பார்த்துச் சொல்லுவார். வாருங்கள் தேவர்களே நம்மாற் புதுக்கப்பட்ட இச்சேது தநுக்கோடியை யாரொருவர் தரிசித் தபோதிலும், அவர்செய்த வினைகளெல்லாம் தொலைந்து, நன் மையைப் பெற்று ஆனந்தத்தையடைவார்கள் அதில் ஸ்நானம் பண்ணியபேர்கள், அவர்களது பிறவித்துன்பங்களகன்றுமோட் சாந்தத்தைப் பெறுவார்களாதலால் இக்கடல்குழந்தபூமண்ட லத்திலே சிறப்போங்கிய சேதுதநுக்கோடியின் மகிமையையும் ஸ்ரீராமநாதனுடைய மகிமையையும் நீனைத்துச் சொல்லவேண் டொருவன் தூறுகோடி வருடமானபோதிலும் முடியாது அப் பேர்க்கொத்த மகிமைபொருந்திய சேதுவென்பதாய் ஸ்ரீராகவ னாலே கேள்விப்பட்டு சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத் தாடி தாங்களும் அச்சேதுவிறுனேசதாகாலமும் வாசம்பண் ணிக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாதனையுஞ் சேதுமாதவரையும் போற்றி வணங்கி தினைத்துணைப் போதேனும் அச்சேதுவை விட்டகலா மல் அவ்விடத்திறுனே வாசமாக இருப்பதாய் அச்சேதுத நுக்கோடியைத் தொட்டாலும் அதில் ஸ்நானம் பண்ணினா லும் நீனைத்தாலும் கண்ணினற்கண்டாலும் அதன் பெருமை யை யாவரேனுஞ் சொல்லக்கேட்டாலும் அவர்களுடைய துன் பங்களெல்லாம் நீங்கி ஆனந்தபோகத்தைப் பெற்றுவாழ்வார் கள்.

இதல்லாமலும் தைமாதத்தில் ஆதித்தவாரமும், அமாவா சையுந் திருவோணநக்ஷத்திரமும் விதிபாதயோகமுங்கூடிய சுப தினத்தினது உதயகாலத்தில்நாகவமென்னப்பட்டகரணமின்றி யிருந்தால் அதனை அர்த்தோதய புண்யகாலமென்று சொல்லப்

படும் அத்தன்மைபூண்ட புண்யகாலமான அர்த்தோதயத்திலே யாரொருவர் அச்சேதுததுக்கோடியிலே ஸ்நானம் பண்ணுகின்றார்களோ அவர்களுக்கு வரம்பில்லாத பாபங்களெல்லாம் நிவர்த்தியாய் ஆனந்தபோக பாக்கியத்தையடைந்து சரியை கிரியையோகமென்னு மூன்றுங்கடந்து, ஞானமயத்தையடைந்து அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தசொருப சாட்சாத்காரத் தைப்பெற்று வாழ்வார்கள். மேலும் அதன்பெருமை எத்தன்மையெனில், ஆயிரம்விதிபாதயோகங்கொண்ட புண்ணியகாலம் ஓர் அமாவாசை. அப்படிப்பட்ட அமாவாசை ஆயிரங்கொண்டவை ஆதித்தவாரத்தில் வரும் அமாவாசை அப்படி இவ்வி ரண்டுங் கூடிய ஆயிரங்கொண்டவை அதனோடு வந்த திருவோணம் அத்தன்மையாகிய சுபதினம் மகரமாத உதய காலத்திற் பொருந்தியிருக்குமாயின் யதன்பெருமையை யாவராற் சொல்லி யளவிடக்கூடும்.

ஆதலால் அப்புண்யகாலத்திற்செய்த தர்மம் ஒன்றுகோடியாய் விளங்கும் அஃதெப்படியெனில் ஒவ்வொரு புண்யகாலமுந் தனித்தனியே வரும்போது அக்காலையிற்செய்யுந் தான தருமம், அற்சனைஜெபதப ஓமங்களும் கோடானுகோடியாய் விளங்குமானால் இவ்வளவும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்துவந்த புண்யகாலத்தினது மகிமையைச் சேடனாலுஞ் சொல்லவிரிதென்றால் மற்றயாவராற் புகலலாம் மேலும் மறைவிதியிற்கூறும் இருபத்தேழுநகூத்திரங்களில் சிரேஷ்டமாகியது திருவோணம் திதிகளிற் சிரேஷ்டமானது அமாவாசை, யோகங்களிற்சிரேஷ்டமானது விதிபாதயோகம், வாரங்களிற் சிரேஷ்டமானது ஆதித்தவாரம் இன்னன்கும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து மகரமாத அர்த்தோதயகாலத்தில் அமைந்தபோது அக்காலையில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினால் உண்டாக்கப்பட்ட சேதுததுக்கோடியிலே, கொடுத்துவைத்த புண்ணியர்கள் தீர்த்தமாடுவார்களாயின் அவர்கள் மறுபடியும் பிற விச்சாகரத்தில் விழாதவர்களாய் எடுத்திருந்த ஜன்மத்திற்கு நே யோகநிஷ்டாபரராய் சுஞ்ஞானிகளாகி அகண்டபரிபூரண சின்மயானந்த சொருபத்தையடைந்து நித்யானந்ததத்துவத்தோடும்வாழ்வார்கள். இவ்வகையாகக்கூறிய புண்யகாலமானது சூரியன் அர்த்தோதயத்துக்கு மாத்திரஞ் சொன்னதேயன்றி மூன்றுகாலமுஞ் சரியாய்ப் புண்ணியங் கிடைக்குமென்று கூறவில்லை, அதுபோல, யாம்கூறிய திதியும் நகூத்திரமும் யோகமும்

சோமவாரதினம் வருமாயின் அது மகோதயமென்று சொல்லப்படும் அக்காலத்தினும் சேதுவிலே ஸ்நானம்பண்ணிய பேர்களுக்கு சித்தமாய்ப் பலனைப்பெறுவதோடும் அப்பேர்க்கொத்த காலத்திலே தானதருமங்கள் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்கள், நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினென்புராணங்களையும் அறிந்தபேர்களாகவும் யோகியர்களாகவும் தபத்தையுடையவர்களாகவும், சிவார்ச்சனை விஷ்ணுவார்ச்சனை முதலியவற்றை செய்யத்தக்கவராகவும் சேதுஸ்நானஞ் செய்யப்பட்டவராகவும் பெரியோர்களாகவிருக்கும் பிராம்மணாளுக்குச் செய்ய வேண்டும் ஒருகால் அத்தன்மையாகியபேர் கிடைக்காவிடில் அவர்களைக்குறித்து சங்கற்பித்துவைத்திருந்து அப்பொருள்களைப்பின்பு அவர்களிடத்திற் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமேயன்றி தூர் நடத்தையுடையவர்களுக்ப் புண்ணியத்தைத் தேடப்பட்டபேர்கள் கொடுக்கப்படாது.

கேட்டீர்களோ முனிவர்களே! என்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட நைமிசாரண்யத்துருவிகள் சந்தோஷமடைந்து, முனிவரைநோக்கி சுவாமி தானதருமங்கள் செய்வதிலும் உத்தமரென்றும் அதமரென்றும் அறிந்துகொடுக்கவேண்டிய தாய்ச்சொல்லுகின்றமையால் உத்தமருடைய நடையை யெவ்விதமாய் அறிந்துகொள்ளலாம் அதனை தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டு மென்றுகேட்க அநைமிக்கேட்ட சூதமுனிவர்சொல்லுவார் வாருங்கள் முனிவர்களே முன்னமோர்காலத்தில் திலீபனென்னும் ராஜனுக்கு வசிஷ்டமகாரிஷியானவர் உத்தமர்களின் திறத்தைக் கூறியிருப்படியாம் அதை உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றோம். அதுயாதெனில் உலகின்கண் உத்தமனென்பவன் ஆசாரநைஷ்டிகமுடையவனாகவும் சூத்திரரிடத்தில்யாதும் வாங்கி பொசியாதவனாகவும் சாஸ்திரபுராணங்க ளறிந்தவனாகவும் மந்திரவேதபாராயண முடையவனாகவும், ஸ்ரீகைலாசபதியையும், மகாவிஷ்ணுவையும் பூஜித்துவணங்கப் பட்டவனாகவும், வர்ணசிரமந்தப்பிநடவாதவனாகவு மிருக்கப்பட்டவன் எனவே அவன் உத்தமனென்று சொல்லப்படும் ஆதலால் அப்பேர்க்கொத்தவனை அறிந்து தருமஞ்செய்தால் அது ஒன்று கோடியாய் அபிவிர்த்தியாகும். அதுமன்றியில் எத்தலங்களிலும் எந்தப்புண்ணிய கேஷத்திரங்களிலும், பாத்திரங்களே அறிந்தே தானதருமஞ் செய்யவேண்டும் அப்படிச்செய்

யாமல் துன்மார்க்கராகிய அதமருக்குக் கொடுத்தால் அப்படி கொடுத்தவர்கள் பதினாறு ஜன்மவரையிற்பூழுவாகவும், பூச்சிகளாகவும், தவளையாகவும், அட்டையாகவும், நாயாகவும், நரியாகவும் பிறந்து பின்பு சண்டாளராகவும், சூத்திரர்களாகவும், செட்டிகளாகவும், கூத்திரியர்களாகவும், பிராம்மணர்களாகவும், பிறந்து ஜென்மங்கடோறும் பினியும். துன்பமும். தரித்திரமும் மென் மேலு மலுபவித்து நகரத்தை அடைவார்கள்.

ஆதலால் சற்பாத்திரரை யறிந்தே தருமங்கள் நடத்தவேண்டும். அச்சமயம் அப்பேர்க்கொத்தவர் கிடைக்காவிடில் அக்காலையில் கொடுக்கத்தக்க பொருள் எதுவோ அதனை உத்தமர்களை நினைந்து சங்கற்பித்துவைத்து உடனே அவர்களைத்தேடிச் சேர்ப்பிக்கவேண்டும் சேர்ப்பிக்காமற் போனால் கொடிதாகியபாதகத்துக் கேதுவாகவேண்டும் உத்தமர்களுக்குக் கொடுத்தால் அளவிறந்தபுண்ணியங் கைகூடுவதோடும் மேலாம்சாயுச்சயபதத்தையும்பெறுவார்கள். அதுவுமல்லாமல் திருப்பதி, கோகரணம், கும்பகோணம், காஞ்சிபுரம், சாளக்கிராமம், துவாரகை, மதுரை, நைமிசாரண்யம் அயோத்தி, சேது, ஸ்ரீரங்கம், பதுமநாபம், தண்டகாரண்யம், உதயாசலம் இத்தலங்களெல்லாஞ் சிவஸ்தலமாகவும், விஷ்ணுஸ்தலமாகவுமிருப்பதால், இதிற் பரமபாகவதாரும் ருஜிஸ்வராரும், வாசஞ்செய்யும் பிரம்மகுல கேஷத்திரமாகவுமிருப்பதால் அத்தலங்களுக்கு யாரொருவர் போனபோதிலும் அத்தினம் தாங்கள் தீட்சை விட்டிருக்கும் மயிர்முடியைக்களைந்து, உபவாசமாயிருக்க வேண்டும் அப்படிசெய்யாமல் இராகத்துவேஷங்களால் நீக்கிச் சொல்லுவார்களாகில் கோடானு கோடி பாபங்களுக் குரியவராய், ஜன்மங்க டோறும் துன்பத்துக்கே ஆளாயிருப்பார்கள்.

ஆதலால் இந்தச் சேது தனுக்கோடியில் தீர்த்தமாடவந்த புண்ணியர்கள், கந்தமாதனத்தில் விளங்கப்பட்ட இலக்குமண தீர்த்தத்தில் சிரமுண்டிதஞ் செய்து ஸ்நானம்பண்ணி நியமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு பின்பு மற்ற தீர்த்தங்களிலும் சேதுதருக் கோடியிலும் தீர்த்தமாடி இராமநாதனை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்கள் செய்யும் தானதருமங்க ளெல்லாம் ஒன்று கோடியதாய் வரம்பில்லாததாய் புண்ணிய பலனைப் பெற்று சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்னும் பதவியைப் பெற்று மேலான போகங்களைப் பெற்றிருப்பார்கள் இத

ல்லாமலும் இச்சேதுவுக்கு சமானமான தீர்த்தம் எங்குங்கிடையாதாதலால், அவ்விடத்திற்போல வேறோரிடங்களிலும் ஆகமாட்டாது. மேலும்உலகின் கண்பிறந்தஜீவர்கள் ஆயிரஞ்சென்மம் வரையிலெடுத்து, சேதுவில்ஸ்நானஞ்செய்துவந்தபலனெல்லாம் ஒரு அர்த்தோதயபுண்ணிய காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யப்பட்ட புண்ணியர்களுக்கு ஓர் இமைப்போதிற் கிடைக்குமென்று வேதாசனங்களாலும் பெரியோர்களாலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சூதமாமுநிவர்சொல்ல அதைகேட்ட நைமிசாரண்யர்கள் சுவாமி அறுபதினாயிரம் வருடம்வரையிற் கங்கைபிரயாகை என்னும் புண்யநதிகளிலே தீர்த்தமாடிய பலனைப்போல் சேதுததுக் கோடியிலே எத்தனை வருடத்திற் பெறலாமென்றுகேட்க அப்போது சூதமகாமுநிவர் சொல்லுவார் ஒ முநிவர்களே அநேகம் புண்ணியபலனைக் கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தோதய மகோதயத்திலே, ஸ்ரீராமததுக் கோடியிலே ஓர்விசை ஸ்நானம் பண்ணியபேர்கள் அடைவார்க ளென்று சொல்லிப்பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

யாதெனில் அந்த அர்த்தோதய மகோதய வேளையிலேபிரயாகை கங்கைமுதலியநதிகளிலே ஆயிரந்தலை ஸ்நானம்பண்ணினபலன், ஸ்ரீராமததுக் கோடியிலே அக்காலத்தில் ஒருவிசை ஸ்நானம் பண்ணிய பேர்களுக்கு கிடைப்ப தோடும், சொர்க்கமத்யபாதாளமென்னு மூன்றுலோகத்தினுமுள்ள சகல தீர்த்தங்களிலும் ஆடியபலன் எவ்வளவோ அவ்வளவுபலனும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்ட தனுக்கோடியிலே அர்த்தோதய மகோதயகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பேர்களுக்கு சித்தமாய் கிடைக்கும் இஃதன்றியும் பூலோகத்தில் செய்கன்றி மறந்த பேர்களுக்கு ஒரு காலமும் நல்கெதி கிடைக்கமாட்டாமல், இரவுரவாதி நரகமே சித்தமாய்க் கிடைக்குமென்று வேதாசனங்களிற் சொல்லப் பட்டிருந் தாலும் அப்படிக்கொத்த பாவினரும் பிரமவிசாரணை செய்யாத அஞ்ஞானிகளும், பஞ்சமாபாதகங்கள் செய்தபேர்களும் சேதுதனுக் கோடியிலே அர்த்தோதய புண்ணியகாலத்தில் ஓர்விசைஸ்நானம்பண்ணி விவொர்களாயின், அவர்களுடையபாபங்களெல்லாம் அகன்று பரிசுத்தராவார்கள் இதல்லாமலும் அர்த்தோதயபுண்யகாலத்தில், சேதுவில் ஸ்நானஞ்செய்யாமல், காமாதிகளால்யா

ரொருவர் கெர்வப்படுகின்றார்களோ, அவர்கள் கண்கெட்டபா
விகளாய்த் துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையேற மாட்டாமல்,
சூழும்பென்னுஞ் சேற்றிலழுந்தி இரவுவாதிநரகத்தை யடை
வார்கள காமாகிகளை விடுத்து ஸ்நானஞ்செய்தபேர்கள், சூரிய
மண்டலத்தைச்சார்ந்து பிரம்மானந்தத்தை யடைவார்கள்

இதல்லாமலும், சிறப்புற்றோங்கிய சேதுவிலே கிரமப்படி
ஸ்நானஞ்செய்கிறபேர்களெல்லாம், ஸ்ரீராமநாதன், இராமச்சந்
திரன் சீதாதேவி, அநுமான், சாம்புவன், நளன், தேவேந்திரன்
முதலியதேவர்கள், சித்து புருஷாள், பிதூர்தேவதைகளை யெல்
லாஞ் சிந்தித்து அர்க்கியங்கொடுத்து சூரியசந்திராள் விதிபாத
முதலான தேவதைகளையும் தோத்திரஞ்செய்து மகிழ்வுரச்செ
ய்து அப்பால் அவரவர்களுடைய சக்திக்குத் தக்கபடியாய் சற்
பாத்திரமாகிய பிராம்மணனுக்கு ஆடையாபரண வலங்கிருதஞ்
செய்து, தங்கம், பொன், வெள்ளி, தாம்பரம், வெண்கலம்
இவைகளினூற் றும்பாளஞ்செய்து அவற்றிற் பால், சர்க்கரை,
நெய் கனி வர்க்கங்கள் ஏதேனும் வைத்து நிறைத்து அப்பாத்
திரத்தைப் பிராமணனுக்கு முன்னம் வைத்து உபசரணைசெ
ய்து தட்சிண தாம்பூலங்களோடும் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறு
நடத்துவதற்கு அசத்தராயின், மரத்தினூற்செய்த தாம்பாளத்
தில் மேற்கூறியவைகளை நிறைத்து அடியேனாலியன்றவையை
ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று வுபசரணைசெய்து சந்தோஷப்
படுத்துவதலேடு பூணூலுங்கொடுத்துப் பின்னர் சகல உயிர்
களுக்கு ஆதாரமாகவிருக்கின்றதாயும், புனிதமாயுமோங்கும்
பாற்பசவும், கன்றும் தானஞ்செய்து ஜெகன்னாதசொருபமாய்
விளங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியே, நினதுஜென்ம நஷத்
திரமாகிய திருவோணத்திலே அடியேன் சக்திக்குத்தக்கபடி
பிராமணனுக்குத் தவியதை நீருந் தயவுசெய்து அங்கீகரித் திரட்
சிக்கவேண்டுமென்று வைகுண்டவாசனாகிய ஸ்ரீமகா விஷ்ணு
வைத் தோத்திரஞ்செய்து பின்பு நஷத்திரங்களுக்கெல்லா மு
தற்காரணமாகிய வஸ்துவே, ஆடகலோகத்தமர்களுக் கமுத
மீந்த தெய்வமே, உரோகிணி தேவியினது மனதுக்கிசைந்தம
ணியே, உலகின்கண் ஓங்கும் சகலகளைகளுக்கும் பதியாய் நீக்க
மறவிளங்கும் பொருளே, அடியேனை யாட்கொள்ளவேண்டு
மென்று வணங்கிப் பின்னர், சந்திரனை நோக்கித் தமியேனது
பாபமாகிய இருட்கூட்டத்தைப் பறக்கத்துரத்துஞ்சுடரே, சுய

ஞ்சோதியே சொல்லற்கரிய ஞானப்பிரகாசமே துன்பக்கடலு
ட்டோய்ந்துமலும் யான் தேவரீருடைய சரோருகம்போன்ற
துணைத்தாட்களின்மீது என்றைக்கும் அகலாத அன்பைப்பொ
ருந்தும்படியாய் அடியேனுக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமெனத்
துதித்து, அதன்பின் சூரியனைநோக்கித் தோத்திரஞ்செய்து,
பிறகு அன்னவர் புதல்வனாகிய விதிபாதயோகனைநோக்கி, ஓ
தெய்வமே எளியேன் சக்திமாத்நிரமீர்த தானமானது ஒண்ண
ட்சயமா யிருக்கும்படியாய்க் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று
விதிபாதயோகத்தை வணங்கித் தேவப்பிராம்மணானையு மிவ்வா
றேவணங்கி அப்பால் இரண்ய சிராத்தமுதலிய சிராத்தமனைத்
தும் நடப்பித்து லோபயில்லாமல் தானதருமங்களைச்செய்து,
அதன்பின் பிராம்மணருக்கு குடை, பாதரக்ஷை முதலியவை
களைப் பூசித்துக்கொடுத்து அனுப்பவேண்டும். விதிபோல் இவ்
வாறு அந்த இராம சேதுவின் தனுக்கோடியிலே அர்த்தோதய
புண்ணியகாலத்தில் இப்படிசெய்கிற பேர்களுக்கும், மாமக
புண்ணியகாலத்திற் செய்கிறபேர்களுக்கும், உலகின்கண் யாத்
திரைகளும், யாதாதி கிர்த்தியங்களுந் தானதருமங்களுந் தே
டவேண்டியதில்லை அவர்களுக்குச் சகலபலன்களுங்கைகூடும்.

அன்னவர் இந்தச்சேது தனுக்கோடிபை யல்லாமல் மற்ற
வேறு தலங்களிலே யிருப்பினும், மேற்கூறியவண்ணமே நடத்த
வேண்டும். கேளுங்கள் மகாரிஷிகளே இதல்லாமலும், அந்த கந்
தமாதனச் சார்பின்தென்றிசைச் சமுத்திரத்திலே ஸ்ரீராமச்
சந்திரமூர்த்தியால்உண்டாகியிருக்கப்பட்ட சேதுவைமேலவர்க
ளாலோதும் ஞானசீலர்களும், அந்த ஞானத்துக்குரிய நிஷ்டை
காலங்களிலே சேதுவைச் சிந்தித்தால் சகல அஞ்ஞானங்களும்,
பாவங்களும் நீங்கிக் கோடிசூரியப்பிரகாசமாப் பிரம்மானந்தத்
தைப் பெறுவதோடும் இச்சேதுவிலே அரைக்ஷணமாவது
வாசம் பண்ணுவார்களாயின். அவர்கள் சமீபத்திலே யம
படாளு மணுகாமல் விலகுவதோடும், ஸ்ரீராமநாதன் முத
லிய தேவர்களுக்குச்செய்த குற்றமனைத்தும் அகன்றுபோம்
கேளுங்கள் முனிவர்களே, இதல்லாமலும், உலகின் கண்
கிறப்போங்கிய ஸ்ரீசைலம் குருக்ஷேத்திரம் சித்ரகூடம் திருக்
குடைந்தை, தண்டரை வதரிகாசிரமம் சுவேதபருவதம் காஞ்சி
புரம் அனந்தசயனம் திருக்கோட்டியூர் சேடாத்திரி வட
முதுரை, பத்மநாபம் புருஷோத்தமம் ஸாயிசாரண்ணியம்

இவைமுதலிய விஷ்ணுஸ்தலங்களிலே வாசம்பண்ணி அதிலே உண்டாகிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து, அளவிறந்த தானதருமங்களைச் செய்தாலும் மோக்ஷசாம்பிராஜயத்தைப் பெற மாட்டார்கள். இச்சேதுவில் ஒருநாளேனும் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு மோக்ஷம் கிடைக்குமென்று சத்தியமாகச் சொல்லுவோம்.

இஃதன்றியும் ஸ்ரீராமததுக்கோடியிலே ஸ்நானம் பண்ணிய பேர்களுக்குச் சகல துன்பங்களும் சகலபாபங்களும் நீங்கும் அவ்வாறு செய்யாமல் மற்ற எத்திர்த்தங்களிற் செய்த போதிலும் அவர்களுடைய பாபங்கள் நாசப்படாதென்று வேதங்க ளெல்லாம் சத்தியமாகவே சொல்லும், இவையல்லாமலும் பஞ்சாட்சரம் அஷ்டாக்ஷரம் சடாக்ஷரங்களை செபித்தாலும் அல்லது அவைகளை ஓசிபியாமல் மறந்துவிட்டபாபங்களும் சிவபூசை, அரிபூசை, குருபூசைசெய்யாத பாபங்களும் விபூதி உருத்திராக்ஷந் தரியாத பேர்களுடைய பாபங்களும், ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவத்தையும் வைகுண்டநாதனாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் துதியாத பாபங்களும், இந்தசேதுவிலே ஸ்நானம்பண்ணின வுடனே நசித்துப்போமென வேதசாஸ்திரப்பிரமாணம். பின்னும், தனுர்மாதத்தில் உதயகாலத்திலே தேவதைகளுக்கு அபிஷேக முதலியவை நடாத்தி நைவேதனஞ் செய்யாத பாபங்களும், சாளக்கிராமம் சிவலிங்கம் இவைகளைப் பூசியாதபேர்களுடைய பாபங்களும், அரிஹர நாமஸ்மரணை செய்யாத பேர்களுடைய பாபங்களும், காயத்ரி ஜெபங்களை மறந்துவிட்ட பாபங்களும், உச்சிநேரத்திற் பசித்துவந்த பேர்களுக்கு அன்னங்கொடாது உண்டபாபங்களும், ஒளபாசனம் அக்கினி ஹோதரம், வயிஸ்வதேவம் பிரமகாயத்ரி முதலானவைகளைத் தவறி விட்ட பாபங்களும், மேற்கூறியவைகளை அகாலத்தில் நடத்திவைத்த பாபங்களும், கன்னிமாதத்திலே மாளயஞ் செய்யாத பாபங்களும், சயித்திரமாதப் பவுரணைகாலங்களிற் சித்திரகுத்தருக்குப் பிரீதியாய்வேத வாயினர்களுக்கு அன்னம், பால், பழம், சர்க்கரை, நீர்மோர், இளநீர், வடை, பருப்பு, கந்தகஸ்தூரி, குடை, பாதுகை தாம்பூலமுதலானவைகளை நல்காதபாபங்களும், பிற விச்சாகரத்தின் கண்ணுழந்து முத்தியாங்கரையைக் காணாதுமலும் பாபமும், இச்சேதுவிலே ஸ்நானம் பண்ணின வுடனே அக்கினியிற் சொரிந்த நெய்போற்சுவறிப் புண்புருஷாளாபக்குடம்பமென்னுந் துன்ப சாகரத்தைக் கழித்து மோக்ஷ சாம்பிராஜ்

யத்தை யடைவார்களென்று முக்காலுஞ் சத்தியமாய்ச் சொல்லுவோம்.

இஃதன்றியும், இந்தரநீலப்பருவதம் போல் விளங்குந்தென்றிசைக் கடவுளாகிய இயமனை மார்க்கண்டேயருக்காக உதைத்த பாதாரவிந்தத்தையுடைய சாம்பசிவமூர்த்தி முதலிய சகல தேவர்களுஞ்சூழ்ந்து சதாகாலமும் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட இந்தச் சேதுதனுக்கோடியை யடைந்தபேர்கள், எக்காலத்திலும் நித்தியானந்த சொரூபராய் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபசாக்ஷாத்காரராய் வாழக்கடவார்கள். இஃதன்றியும், இத்தன்மைபொருந்திய மகிமையோடுங்கூடி விளங்கப்பட்ட இராமேச்சுரத்திற் பிறந்திருக்கப்பட்டபுற்பூடுகளும், புழுப்பூச்சிகளும், ஊர்வனமுதலிய ஜந்துக்களும், பறவைச்சாதி முதலியவற்றோடு கிளிக்கூட்டங்களும், மரங்களுமனேக புண்ணியங்களை பெற்று உய்வார்களென, வேதசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுவதாலும், இத்தலத்திற் பிறக்கப்பட்ட உயிர்களுக்குத் திணைத்துணையேனும் யமதண்டமில்லையென்று சுருதிவாக்கிய மாதலால் பின்னும்மற்ற எந்த சமுத்திரக்கரையோரங்களிலாவது தேவபுருஷனாயினு மவனிறப்பானாயின் கழுதையாய்ப் பிறப்பானென்று பெரியோர்களாலும் வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்படுவதால், இச்சேதுவிற்காற்று விசை கொண்டடிக்கப்பட்ட எல்லைவரையினும் இறந்தவை எக்குற்றங்களைச் செய்த கழுதையாயினுந் தேவசொரூபம் பெற்று புண்ணியலோகத்தையடையுமென்று மறைவிதிர்கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோ மாதலால் இத்தன்மைவாய்ந்த அச்சேதுவினுடைய மகிமையை நாம் எவ்வளவென்றுரைப்போம் எப்பொழுதும் மகாவுத்தமகுண சாந்தபிரம்மானந்த தேஜசோடுங்கூடி விளங்குஞ் சேதுமான்ய மிப்படியாக்கும் கேட்டீர்களோ மகாரிஷிகளேநாம் உங்களுக்குச் சொல்லிவந்த இச்சேது மான்மியத்தை யார்படித்தாலுங் கேட்டாலும் அவர்களுடைய தேகத்திலுற்ற வியாதிகளுந் துன்பங்களும் நீக்கி அக்கினிஹோத்திரம் வேள்வி முதலியவைகள் செய்தபலனும், சகல தீர்த்தங்களெல்லா மாடியபலனும் சாந்திமுதலிய சாதனங்களை யடைந்துவேதாந்த விசாரணை செய்தபலனும் ஒருவராலும் ஒதற் காரியமகாதபஞ்செய்துபெற்ற பலனும்பெற்று, சுவார்க்காதிபுண்ணிய லோகத்தையடைந்து, ஆனந்தபோகங்களை யனுபவித்துப் பேரின்பமுற்றிருப்பார்கள்.

இதல்லாமலும் பஞ்சவரிகளும் படர்ந்து விளங்காநின்ற கண்களையுடைய சிதாசமேதரான ஸ்ரீராமச்சந்திரனாலே பூசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாதன் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சேதுமான்மிய மென்னு மிப் புராணத்தில் ஒரு சருக்கமேனும் வாசிக்கச்சொல்லி கேட்ட பேர்கள், அனேக யாகாதிகிர்த்தியங்கள், எக்கியங்கள், வேதநிரணயந்தப்பாமற் செய்துமுடித்த பலனைப்பெறுவார்கள். இரண்டசருக்கம் வாசித்தபேர்களும் வாசிக்க கேட்ட பேர்களும், பத்துவருடம்வரையில் அஸ்வமதேயாகஞ்செய்து பெற்றபலனை யடைவார்கள் பத்து சருக்கம் வாசித்தபேர்களும் அவற்றைக் கேட்டபேர்களும் தெய்வலோகத்தில் தேவேந்திரனோடு கூடியிருந்து நூறு அசுவமதேயாகஞ் செய்தபலனைப் பெற்று இந்திரபோகத்தை யனுபவிப்பார்கள். இருபது சருக்கம் வரையில் வாசித்தபேர்களும் வாசிக்க கேட்ட பேர்களும் பிரம்மலோகத்தையடைந்து பிரமனைப்போற் சொரூபம்பெற்று வாழ்வார்கள். முப்பது சருக்கம் வரையில் வாசித்த பேர்களும் அதனைப் பக்தியோடுங் கேட்டபேர்களும் மகாவிஷ்ணு வாசஞ் செய்யாநின்ற வைகுண்டலோகத்தை யடைந்து விஷ்ணுசொரூபம்பெற்றுவாழ்வார்கள். நார்பது சருக்கம்வரையில் வாசித்த பேர்களும் கேட்டபேர்களும், கைலாசத்திலே சரம்பசிவ மூர்த்தியின் சொரூபம்பெற்று நித்தியானந்த வாழ்வை யடைவார்கள்.

இம்மான்மியத்தை முழுதுந் திரிகரண சுத்தியோடு வாசித்தபேர்களும், வாசிப்பதைக்கேட்டபேர்களும், ஜன்ம சாகரத்தைக் கடந்து சிவபதத்தைப்பெற்றிருப்பார்கள் ஆதலால் இத்தன்மையாகிய மகிமைபொருந்திய சேதுமான்மியங்களை அடியீறாக அந்தக்கரணத்தையகற்றித் திரிகரணசுத்தியோடுங் கேட்ட பேர்கள் சிவபதத்தைப் பெறுவார்கள் இரண்டுதடவை படித்தவர்களுங் கேட்டவர்களும், சாமீபபதத்தைப் பெற்று வாழ்வார்கள். மூன்றுவிசை வாசித்தபேர்களும் கேட்டபேர்களும் சாரூபமென்னும் பதவியைப்பெற்றுவாழ்வார்கள். நான்கு தடவை வாசித்த பேர்களும் கேட்டபேர்களும் அண்டகோடிகளியாவந் துதிப்பதற்கரிய சாயுச்சிய மென்னும் பதத்தைப் பெற்றுபேரின்பத்தை யடைவார்கள். இதல்லாமலும் இச்சேதுமான்மியத்திலே ஒரு கவிதையினுடைய தாற்பரியமாவது அவற்றிற்பாதியாவது காற்பங்காவது அல்லது ஒருசொல்லாவது ஒருமூத்தாவது சேதுவென்னும் பெயருடனே சொன்னாலும், சிந்தித்தாலும் அன்னவர்கள்செய்த பாபங்களெல்லாந் துலைந்து மேன்மையான பாக்கியத்தைப்பெற்று சக்கரவர்த்திகளாகப்

பிறந்து வாழக்கடவர்களென்று பின்னுங் கூறுவார். ஓ முரிவர்களே, இச்சேது புராணத்தை யார் படித்தாலும் கேட்டாலும் எவ்வளவு எழுத்துகளைத் திருஷ்டித்தாலும் அவ்வளவுக்கு மவர்களைப் பற்றியிருக்கும் பாபங்களும் பிரம்மஹத்திமுதலிய தோஷங்களு மவர்களைவிட்டு நீங்கிவிடும். பஞ்சமா பாதகங்களு மகலுவ தன்றியிற் சேதுமுத லிருபத்துநான்கு தீர்த்தமுமாடிய பலன் சித்தமாய்க்கிடைப்பதோடும், நெடியகடல்குழந்த பூமண்டல முழுதுங்கீர்த்தி நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியாலுண்டாக்கிய சேது மான்மியத்தைப் பக்திசிரத்தையோடும் பூரணமாயெழுதப்பட்ட அன்பர்களுக்குத் தீராதபாபங்களெல்லாந்தீர்த்து புண்ணிய புருஷாளாய் சிவபதமென்னுஞ் சாயுச்ய பதவியை யடைந்து சின்மயானந்த சொரூப சாட்சாத் காரமாகிய அகண்டபரி பூரணத்திலே கர்ப்பரூபீபம்போற்கலந்து நித்தியமாய் வாழக்கடவார்கள்

இதன்றியும் இச்சேது மகத்துவமென்னும் புராணம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றதோ அவ்விடமெல்லாம் சேது வாகவும் கந்தமாதனமாகவும், இராமேச்சுரமாகவும், விளங்குவதோடும் அந்த ஸ்தானங்களிலே பூதப்ரேத பசாசகணங்களும் டாகினியோகினி முதலியவும் தூர்ச்சொற்பனங்களும் கொலை களவு முதலியவக்கினி பயங்களும் தேகபீடைகளுங் கிஞ்சித்தேனு மனுகாது. ஸ்ரீராமநாதர் அவ்விடத்திலே யெப்போதும் வாசம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார் இதல்லாமலும் இன்னஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள் மகா ரிஷிகளே சிராத்தகாலத்தில் இரதச் சேதுமான்மியத்தில் ஒரு சருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தால் அன்னவரைப்பற்றிய தோஷங் களியாவு நிவர்த்தியாய்ப் புண்ணிய பலனைப் பெறுவதோடும் அவர்களுடைய பிதுர்க்களு மனமகிழ்ச்சியுடனே கொடுக்கும் பிண்டதானங்களை யேற்றுக் கொள்ளுவார்கள். இதன்றியும் புண்யகாலமாகிய பருவகாலங்களிலேனும் விசேஷதினங்களிலேனும் இம்மான்மியத்தில் ஒரு சருக்கமாவது, சருக்கத்துளடங்கிய ஒரு கதையாவது அல்லது அவற்றிலோரோடாவது பாதியேடாவது ஒர் வரியாவது படித்தாலும் படிக்கக் கேட்டாலும் அவ்விடத்திலுள்ள பேர்கள் பாக்கியவான்களாயும் கீர்த்திமான்களாயும் குபேரனைப் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

மேலும் இச்சேதுமான்மியத்தைவாசிக்கப்பட்டபேர்களும் கேட்கப்பட்டபேர்களும், சத்திரமுதலியவைகள், பூங்காவனங்கள்

பெரியோர்கள் வாழுமிடம் தீர்த்தக்கரையாகிய புண்ணியபூமிக னிலிருந்து ஓதவேண்டுமேயல்லாமல் ஆசாரமற்ற விடங்களிலே யிருந்து வாசிக்கப்படாது இவ்வாறுமேற்கூறிய புண்ணியஸ்தா னங்களிலிருந்து வாசிப்பதிலும், சஷ்டி, அஷ்டமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி முதலிய திதிகளிலும், தக்ஷிணயனத்தில். மார்கழி ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களிலும் வாரங்களில் சோமவாரம் சக்ரவாரமுதலிய நாட்களினும், படிக்கவுங் கேட்கவுந் தீர்த்த ங்களாடவும் பிரவேசிப்பாராயின், மகாபலன்களை யடைந்திருப் பார்கள் இதல்லாமலும் இச்சேது மான்மியத்தை வேதவியாச மகாரிஷியினது அருளிஞலே கேட்கப்பட்ட தவுமியாசாரியர் பாண்டவர்களுக் குரைத்தவண்ணம் யாமுங்களுக் குரைத்ததே யன்றி வேறே கற்பனையாக யாதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை இ வை சத்தியமாகவும் வேதசம்மதமாகவும் கர்மகாண்ட ஞான காண்ட பிரண்டிற்கு நடுநிலையாய் பேதாபேதமின்றிச் சொல்லி யிருக்கிறோமாதலால் நீங்களும் உங்களுக்கு அன்பராக விருக்க ப்பட்ட மாணக்கர்களுக்கு உண்மையாய்ச் சொல்லுங்க ளென் று மகாசந்தோஷத்தோடும் ஆனந்தக்கண்ணீர் ஆறுபோற்பெரு க தேகமயிர்க்குச்செறிய தேகத்தினின்று வியர்வைபெருக, வா ய்குளற கரங்களிறண்டையுஞ் சிரத்தின் மேற்கப்பி ஸ்ரீராம நாதன்வாழுஞ் சேதுததுக்கோடியையும் கந்தமாதனத்தையும் அவற்றிலோங்கு மகிமைகளையு மனத்திற் சிந்தித்து, ஆனந்த பரவசமடைந்து சித்ர தீபம்போலே சூதமாமுநிவிரிந்தார்.

அவ்வற்புதத்தைக்கண்ட அங்குள ரிஷிகளியாவருமெழுந் து ஆனந்தக்கூத்தாடி அர்க்கியபாத்திய முதலிய சோடசோப சார பூசைகள்செய்து தோத்திரம் பண்ணினார்கள் அதுகண்ட சூதமகாமுநிவர் சந்தோஷங்கொண்டு, அன்னவர்களது அன்பு க்கமகிழ்ந்து அனேக வரப்பிரசாதங்களைத்தந்து ஆசீர்வதித்து சகலமுநிவர்களும் பின்தொடர்ந்துவர அன்னவரிடத்தில்விடை பெற்று அவனின்றும் நீங்கி காசிக்ஷேத்திரத்தில் வியாச பகவா னெழுந்தருளியிருக்கும் பன்னசாலையைச் சேர்ந்து அங்குள்ள வியாசபகவாணை அநேக ரிஷிக் கூட்டங்களுடனே நமஸ்காரஞ் செய்து அடிபணிந் தெழுந்து கரங்களைக் கூப்பிடுகின்ற தமது மாணக்கராகிய சூதமாமுநியை வேதவியாச மகாரிஷி யானவர் கிருபானோக்கோடும் பார்த்து சேயைக்கண்டதாய்போல் அடங் காக்காதலோடுங் கட்டியணைத்து, உச்சியை முகர்ந்து அத்தி யந்த பிரியத்தோடும் நோக்கி, கருதுகற்கரிய வேதசாஸ்திர புராணங்களின் கரைகண்டு இப்பூதலத்தின்கண் எனக்குக் கீர் த்தி யுண்டாகும்படியாய் மகா மகிமை பொருந்திய இச்சேது

மான்மியத்தை நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லும்படியாய் நீபெற்ற பேறேபேறென்று அனேகமாய் சிலாகித்து, ஆசீர்வதித்து அவனுள முனிவர்களைப் பார்த்து பின்னுங் கூறுவார்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே ! பெருமைபொருந்திய இச்சேது மகத்துவத்தை நாமறிந்ததேயல்லது பிறரறிமமாட்டாராயினும் நம்மாலதிற் சிலவர்த்தமானங்களை யுணர்ந்த இச் சூதமாமுனிவராலே சொல்லப்பட்ட சேதுமான்மியத்தை நீங்கள் கேட்டறிந்தீராதலால், இது வேதாகமசாஸ்திர புராண இதிகாசங்களுக்கெல்லாம் மேன்மையான தெனக்கருதி தவுமியரானவர் எனது அன்பின்பெருக்கால் தருமராஜனுக்கு விருப்பினோடு முறைத்துபோல் நீங்கள் சதாகாலமும் பக்தி சிரத்தையோடு மிதனைப் படிக்கவும் பிறருக்கோதவும் வேண்டுமென்றுரைத்தவராய் அங்குள முனிவர்களுக்கெல்லா மாசிகூறி யூகமோங்கிய சூதமாமுனிவரோடும் ரிஷிகூட்டங்களோடும், வேதவியாசமகாமுனிவரானவர் விருஷபத்துவசத்தோடும் மான்மபூ சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திரதாரியாய் விளங்குஞ் சிவசொருபமாய் ஸ்ரீகைலாசத்தை யடைந்தார்.

சேதுபலச் சரித்திரம் முற்றிற்று.

க வி.

ஆர்த்ததிறைக் கடலாடை யங்களில மெங்கனுஞ் சென்ற லவிலாத, கீர்த்திதரு மெனினவற்றின் கிடைப்பரிதா மெனிற் சீதை கேழ்வன்போற்றும், மெயிர்த்தபுனல் மதிவேணி இராமே சன்புராணத்தை யெழுதுமன்பர், தீத்தலரும் பவந்துடைத்துச் சாயுச்யபதம்பெருவர் திண்ணந்தானே.

இந்தமான்மியமிருக்கு மில்லிடமே சேதுவெண்ணில் யாங்கண் மந்தனெழுதர்க்கிரக பீடைவியாதி கால்கை கமருளவேதான் முந்துபயஞ் சோரர்பயந் தீர்த்துநான்கு மொழியுந் தீர்த்தங் கந்தமாதனயன் மாலிராம நாயகனுளுங்கலந்து வாழ்வார்.

இக்கதையைப் படித்தோர்கள் புகழ்ந்தோர்கள் யெவரும் போற், திக்கெங்கும்புகழ்கீர்த்தி படைத்திடுவர் மென்மேலுஞ் செல்வமோங்கும், மக்களையும் பெற்றுமிக வாழ்ந்திருந்து சேது விட மகிமையாலே, யெக்குலமும் பவித்திரமாய் நித்தியமங்கள மாக யிருப்பர்முற்றே.

ஸ்ரீ இராமேச்சுரமென்னுஞ்

சேதுஸ்தலபுராண வசனகாவியம்.

முற்றிற்று.

௨

கடவுள் துணை.

திரு இ ரா மே ல் சு ர ம்

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் பாடிய

தேவாரப்பதிகம்.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாழைகள்விம்முகானவிராமேச்சரங்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றானிருந்தாட்சியே (க)

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கைத்தசமாழுகன்
பூவியலும்முடிபொன்றுவித்தபழுபோயற
வேவியலுஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சரம்
மேவியசின்னையினுர்கடம்விளைவீடுமே. (உ)

மானனநோக்கிவைதேகிதன்னையொருமாயையாற்
கானதில்வவ்வியகாரரக்கன்னுயிர்செற்றவ
னீனமில்லாப்புகழண்ணல்செய்தவிராமேச்சரத்
ஞானமுநன்பொருளாகின்றதொருநன்மையே. (ங)

உரையுணராதவன்காமமென்றுமுறுவேட்கையான்
வரைபொருதோளிறச்செற்றவில்லிமகிழ்ந்தேத்திய
விரைமருவுங்கடலோதல்குமிராமேச்சர
தரையரவாடநின்றாடல்பேணுமம்மானல்லனே. (ச)

ஊருடைவெண்டலைகையிலேந்திப்பலவூர்தோரும்
வீருடைமங்கையரையம்பெய்யவீறலார்த்தோ
ரோருடைவெல்கோயெந்தைமேயவிராமேச்சரம்
பேருடையான்பெயரேத்துமாந்தர்பிணிபேருமே. (ஊ)

அணையலைஞ்சுடலன்றடைந்துவழிசெய்தவன
பணையிலங்கும்முடிபத்திறுத்தபழிபோக்கிய
விணையிலியென்றுமிருந்தகோயிலிராமேச்சுரத்
துணையிலிதுமலர்ப்பாதமேத்தத்துயர்நீங்குமே. (சு)

சனிபுதன்ஞாயிறுவெள்ளிதிங்கட்பலதீயன
முனிவன்செய்துகந்தாணவென்றவ்விணமுடிட
வினியருணல்கிடென்றண்ணல்செய்தவிராமேச்சுரம்
பனிமதிசூடிரின்றாவல்லபரமேட்டியே. (எ)

பெருவரையன்றெடுத்தேந்தினுன்றன்பயர்சாய்கெட
வருவரையாலடர்த்தன்முநல்கியயன்மாலெனு
மிருவநாடின்றேத்துகோயிலிராமேச்சுரத்
தொருவனுமேபலவாகிரின்றதொருவண்ணமே. (அ)

சாக்கியர்வன்சமன்கையர்மெய்யிற்றமொற்றத்தா
வாக்கியனுமுரைபற்றுவிட்டுமதினொண்மையா
லேக்கியதுஞ்சிலையண்ணல்செய்தவிராமேச்சுர
பாக்கியசெவ்வையேத்திவாழ்மின்னருளாகவே (க)

பகலவன்மீதியங்காமைக்கரத்தபதியோன்றனை
பிகழழிவீத்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சுரம்
புகலியுண்ணானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா
கமகவிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே. (இ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிதருமாமணிநாகமாடத்தினைத்தொருதீயழல்வாய்
நரிகதிக்கவெரியேந்தியாடுநலமேதெநிந்துணர்வா
ரெநிகதிர்முத்தயிலங்குகானலிராமேச்சுரமேய
விரிகதிர்வெண்பிறைமல்குசென்னிவிமலர்செயுஞ்செயலே. (க)

பொறிகிளர்பாம்பரையார்த்தயலேபுரிவோடுமைபடாத
தெறிகிளரப்பெயர்ந்தெல்லியாடுந்திறமேதெநிந்துணர்வா
ரெறிகிளர்வெண்டிரைவந்துமேருமிராமேச்சுரமேய
மறிகிளர்மான்மழுப்புல்குகையெண்ணுளர்செயுஞ்செயலே (உ)

அலைவளர்தண்புனல்வார்சடைமேலடக்கியொருபாக
மலைவளர்காதலிபாடவாடிமயக்காவருமாட்சி
யிலைவளர்தாழைமுகிழ்விரியுமிராமேச்சரமேயார்
தலைவளர்கோலநன்மாலேகுடுத்தலைவர்செயுஞ்செயலே. (௩)

மாதனநேரிழையேர்தடங்கண்மலையான்மகள்பாடத்
தேதெரியங்கையிலேந்தியாடுந்திறமேதெரிந்துணர்வா
ரேதமிலார்தொழுதேத்திவாழ்த்துமிராமேச்சரமேயார் [லே
போதுவெண்டிங்கள்பைங்கொன்றைகுடும்புனிதர்செயுஞ்செய

சூலமோடொண்மழுநின்நிலங்கச்சுகாடிடமாகக்
கோலநன்மாதுடன்பாடவாடுங்குணமேகுறித்துணர்வா
ரேலநறும்பொழில்வண்டுபாடுமிராமேச்சரமேய
நீலமார்க்கண்டமுடையவெங்கணிமலர்செயுஞ்செயலே (௫)

கணைபிணைவெஞ்சிலைகையிலேந்திக்காமணைக்காய்ந்தவர்தா
மிணைபிணைநோக்கநல்லாலொடாடுமியல்பினராகநல்ல
விணைமலர்மேலனம்வெகுகானவிரராமேச்சரமேயா
ரணைபிணைபுல்குகரந்தைகுடுமடிகள்செயுஞ்செயலே, (௬)

நீரினாபுன்சடையின் தாழநெடுவெண்மதிசூடி
பூரினாதுஞ்சிருள்பாடியாடுமுவகைதெரிந்துணர்வா
ரேரினாப்பைம்பொழில்வண்டுபாடுமிராமேச்சரமேய
காரினார்கொன்றைவெண்டிங்கள்குடுங்கடவுள்செயுஞ்செயலே.

பொன்றிகழ்சண்ணவெண்ணீறுபூசிப்புலித்தோலுடையாக
மின்றிக்கழ்சோதியர்பாடலான்டன்மிக்கார்வருமாட்சி
யென்றுநல்லோர்கள்பரவியேத்துமிராமேச்சரமேயார்
குன்றினுன்றாக்கன்றடந்தோளடர்த்தார்கொளுங்கொள்கையே

கோவலனான்முகனோக்கொணுககுழகனழகாய
மேவலனொள்ளெரியேந்தியாடுமையோரிறைமெய்ம்மை
யேவலனாபுகழ்ந்தேத்திவாழ்த்துமிராமேச்சரமேய [லே
சேவலவெல்கொடியேந்துகொள்கையெம்மிறைவர்செயுஞ்செய

பின்னொடுமுன்னிதட்டைசத்திப்பிரட்டேதிரிவாரும்
பொன்னெடுஞ்சீவரப்போர்வையார்கள்புறங்கூறல்கேளாதே
யின்னெடுஞ்சோலைவண்டியாழ்முரலுமிராமேச்சரமேய
பன்னெடுவெண்டலைகொண்டிலும்பரமர்செயுஞ்செயலே. (௧0)

தேவியைவவ்வியதென்னிலங்கையன்றிறல்வாட்டி.
யேவியல்வெஞ்சிலையண்ணநண்ணுமிராமேச்சரத்தாரை
நாவியன்ஞானசம்பந்தனல்லமொழியானவின்றேத்தும்
பாவியன்மலைவல்லாரவர்தம்வினையாயினைபற்றறுமே (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரப்பதிகம்.

பண்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்தத்தக்க
வாசமிக்கலர்கள் கொண்டுமதியினுன்மால்செய்கோயி
நேசமிக்கன்பினுலேநினைமினீர்நின் றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே. (க)

முற்றிள்நாள்களென்றுமுடிப்பதேகாரணமா
யுற்றவன்போர்களாலேவுணர்விலாவரக்கர்தம்மைச்
செற்றமால்செய்தகோயிதிருவிராமேச்சரத்தைப்
பற்றிரீபரவுநெஞ்செபடர்சடையீசன்பாலே. (உ)

கடலிடைமலைகடம்மாலடைத்துமால்கருமமுற்றித்
திடலிடைச்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சரத்தைத்
தொடலிடைவைத்துநாவிற்குமுகின்றேன்றாய்மையின்றி
யுடலிடைநின்றும்பேராவைவராட்டுண்டுநானே. (ங)

குன்றுபோற்றோளுடையகுண்மிலாவரக்கர்தம்மைக்
கொன்றுபோராமுழியம்பால்வேட்கையாற்செய்தகோயி
னன்றுபோனெஞ்சமேநீநன்மையையறிதியாயிற்
சென்றுநீதொழுதுய்கண்டாய்திருவிராமேச்சரமே (ச)

வீரமிக்கெயிறுகாட்டிவிண்ணுறநீண்டரக்கன்
கூரமிக்கவனைச்சென்றுகொன்றுடன்கடற்படுத்துத்
தீரமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரத்தைக்
கோரமிக்கார்தவத்தாற்கூடுவார்குறிப்புளாரே. (ரு)

ஆர்வலர்நம்மின்மிக்காரென்றவல்வரக்கர்கூடிப்
போர்வலஞ்செய்துமிக்குப்பொருதவர்தம்மைவிட்டித்
தேர்வலஞ்செற்றமால்செய்திருவிராமேச்சரத்தைச்
சேர்மடநெஞ்சமேநீசெஞ்சடையெந்தைபாலே. (கூ)

வாக்கினுலின்புரைத்துவாழ்கிலார் தம்மையெல்லாம்
போக்கினுர்புடைத்தலர்களுயிர் தனையுண்டுமொருன்
நேக்குரீர்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
நோக்கினுல்வணங்குவார்க்குநோய்வினை துணுகுமன்றே (௭)

பலவுநாடிமைசெய்துபார்தன்மேற்குமுயிவந்து
கொலைவிலார்கொடியராவரக்கரைக்கொன்றுவிழ்த்த
சிலையினுன்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தைத்
தலையினுல்வணங்குவார்கடாழ்வாரந்தவமாதமே. (௮)

கோடிமாதவங்கள்செய்துகுன்றினூர்தம்மையெல்லாம்
வீடவேசக்கரத்தாலெறிந்துபின்னன்புகொண்டு
தேடிமால்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
நாடிவாழ்நெஞ்சமேநீநன்னெறியாகுமன்றே (௯)

வன்கண்ணர்வாளரக்கர்வாழ்நனைபொன்றறியார்
புன்கண்ணராகிரின்னுபோர்கள்செய்தாரைமாட்டிச்
செங்கண்மால்செய்தகோயிற்றிருவிராமேச்சுரத்தை
தங்குனாலெய்தவல்லார்தாழ்வாரந்தவைன்பாலே. (௧௦)

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயிற்
றிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சுரத்தை
புரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினுலே. (௧௧)

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீராமநாத சுவாமி பேரில்

போற்றிப்பதிகம்.

காப்பு விருத்தம்.

அத்துவித வழியருளும் அனங்கன் வாழியை பகற்று
மைந்து பூதம்.

மொத்து வொரு நிலையாகில் ஓங்குபதவியை பழிக்கும்
முயர் உண்டாக்குஞ்

சுத்த சைதன்ய மதாய்ச் சுடரொளியாய் யெவருயிர்க்குந்
துலங்காநின்ற

மத்தகஜமாமுக னாகுவாகனன் கணபதியின்
மலர்த்தாள் தானே.

(௧)

தேவாரப்பண்-நேரிசை.

உம்பர்நாயகனேபோற்றி உயர்மதிச்சடையாய்போற்றி
அம்புயற்கண்ணன்வேத னூர்க்கறிதானாய்போற்றி
தம்பமென்றடைந்ததொண்டர் தனக்கருள்செய்தாய்போற்றி
நம்பினேன்சேதுவாழும் ராமநாதனேபோற்றிபோற்றி (உ)

ஆதியேழுதலேபோற்றி அருமறைப்பொருளேபோற்றி
சோதியேசுடரேபோற்றி சுயம்பிரகாசாபோற்றி
பாதியேமூவர்போற்றிப் பணிந்திடும்பதனேபைம்பொன்
சேதுவில்மேவிவாழும் தேவனேபோற்றிபோற்றி. (ங)

வாசவன்மரைவல்லோனும் வந்துவந்திரைஞ்சுனித்தம்
பூசிடமுதல்வாதேவைப் புரக்கும்ராமேச்சுரத்தில்
மாசிலாதெழுந்தழர்த்தி மலைகள்பாகம்வைத்து
நேசமாய்பெண்ணையாளும் நிர்மலாபோற்றிபோற்றி. (ச)

சச்சிதானந்தமோனச் சதாசிவப்பொருளேபோற்றி
எச்சகம்போற்றுவேத இரவிதன்பாகாபோற்றி
நச்சுடர்கண்ணுபெண்ணை நாளும்ரக்ஷிப்பாய்போற்றி
பச்சைமால்தேடிக்காணப் பாஞ்சடருருவேபோற்றி. (ரு)

விரிபுவிவானுசொர்க்கம் மேலமற்றேவையென்னும்
மரிதடல்புவிபின்வேதன் மனுக்களும்படைத்துக்காத்துத்
திரிபுரமெரித்துமாரன் செடமெலாந்தாக்கிநின்ற
அரிதவமேசச்செய்யும் மாதிராரேச்சாபோற்றி (க)

மும்பரம்பொருளேதேவர் முதல்வனேபூடிவிலாத
கர்ப்பகக்கனியேமோனக் கடவுளேகருணைவாழ்வே
துப்புருமுமையாள்பாகத் துலங்கும்மிராமேச்சுரத்தில்
நர்ப்பதமருள்செய்தேவ ராமநாதனேபோற்றிபோற்றி. (எ)

வேதன்மாக்கரிதாய்நின்றாய் விருந்துக்கோர்பிள்ளைதின்றாய்
சீதளமதிபுனைந்தாய் திகழ்கரியுரையைப்போர்த்தாய்
மாதவயோகியாரும் வந்துணைகாணொணாத
நாதனேஇராமநாதா நான்மலாப்பாதம்போற்றி (அ)

தேசலவும் பரமீசையோன் தேடவரிதா யிலகுஞ் செல்
வாபோற்றிப், பரசவினைத்தொடருக்கும் பரமதிப் பொருளா
ள பரமேபோற்றி, பேசரியதிருமார்பண் பவமகற்றி பெணையா
ண்ட செல்வாபோற்றி, வாசாமகோசரமே பழம்பொருளேசுட
ரொளியே மலர்த்தாள்போற்றி. (ஊ)

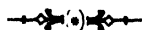
பந்தவினைப் பவங்களெல்லாம் பரந்தோடும் சாயுச்சியபதவி
சேர்க்கும், இந்திரன்வானோர்போல மோக்ஷமெய்திடுவர் இணை
யொருவரில்லா தாக்குஞ், செந்திருவாழ் உயர்வுபெருஞ் சேது
நகர்செழித்தோங்குஞ் சித்தானந்தச், சந்திரசேகரர் பதத்தைத்
தான்பணிந்தோர்க் கிவையெல்லாந் தழைக்கமாதோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகளால் பாடிய

ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தினி அம்மன்

ப தி க ம்.

பதியுண்டு ரிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்

பக்கமுண்டெக்காலமும்

பசவிண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம

படரெனுந் திமிரமணுகாக்

கதியுண்டு முரணமாந் கதிருண்டு சதிருண்டு

காயசித் திகளுமுண்டு

கறையுண்ட கண்டர்பா லம்மைநின்றளிற்

கருத்தொன்று முண்டாகுமேல்

நதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தையுண்டபா

ஞானவா னந்தவொளியே

நாதாந்த ரூபமே வேதாந்தமே1 னமே

நானெனு மகந்தை தீர்த்தென்

மதியுண்ட மதியானமதிவதன வல்லியே

மதுகுதனன் றங்கையே

வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை

வளர்காதலிப் பெணுமையே.

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே

கிற்றிடையிலே நடையிலே

சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே

கிறுபிறை துதற்கீற்றிலே

பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த

பொடியிலே யடியிலேமேல்

பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புத்திதனை துழைபவிட்டு
 நெட்டிலே யலைபாம லரிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியர் கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற வன்பிலேமலைவற்ற மெஞ்ஞான
 னேயத்தி லெயுனிருதாள்
 மட்டிலே மனதுசெலநினதருளு மருள்வையோ
 வரமருவு தேவையரசே
 வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காத விப்பேணுமையே.

(உ)

பூதமுத லாகவே நாதபரியந்தமும்
 பொய்பென் றெனைக்காட்டியென்
 போதத்தி னவொகி யடியீறு மில்லாத
 போதபூ ரணவெளிக்குன்
 ஏதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
 வெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தாம்
 இன்பவுரு வைத்தந்த வன்னையே நின்னையே
 லெளியேன் மறந்தய்வனோ
 வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
 விளக்குட் கண்ணினார்க்கு
 மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தம்புகலுவாய்
 வாதநோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை
 மாமருந் துக்கமிர்தமே
 வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காதவிப் பெணுமையே.

(உ)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவு
 மெய்யெலா முள்ளு டைந்து
 வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
 வேதனைக ளுறவேதனும்
 தடியிட்ட வெவ்வினையை யேவினான் பாரிநான்
 தொடரிட்ட தொழில்க ளெல்லாம்
 துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதன்
 றெண்டர்பணி செய்வ தென்றோ
 வடியிட்ட செந்தமிழி னருபையிட் டாருரி
 லரிவையோர் பாவை வாயில்

அம்மட்டு மடியிட்டு நடைநடந் தருளடிக
 ளடியீதுமுடியீ தென
 வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே.

(ச)

பூரணி புராதநி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி த்ரியம்பகி யெழில்
 புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சஹஸ்ரதள
 புஷ்பபிசை வீற்றிருக்கும்
 நாரணி மநாதீத நாயகி குணாதீத
 நாதார்த சத்தி யென்றுன்
 நாமமே யுச்சரித் திடுமடியார் நாமமே
 நானுச் சரிக்கவசமோ
 ஆரணி சடைக்கடவு ளாரணி பெணப்புதழ்
 வகிலாண்ட கோடி யீன்ற
 அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
 மானந்த ரூப மயிலே
 வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
 வளமருவு தேவை, யரசே
 வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே.

(சு)

பாகமோ பெறவுணைப் பாடவடி பேன்மல
 பரிபாகம் வரவு மனதில்
 பண்புமோ சற்றுமலை நியமமோ செய்திடப்
 பாகியேன் பாப ரூப
 தேகமோ திடயில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
 சிந்தியே பே ரின்பமோ
 சேரவென் றுற்கள் மனதுமோ மெத்தவுஞ்
 சிந்திக்கு தென். செய்குவேன்
 மோகமோ மதமோ குரோதமோ ஸோபமோ
 முற்றமாச் சரிய மோதான்
 முறிவிட் டெணக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
 முசுவரி வண்டு போல

மாகமோ டவும்வல்ல நெனையாள வல்லையோ
வளமருவு தேவை யரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே

(சு)

தாளேறு தூசுபோன் வினையேறு மெய்யெனுந்
தொக்கினுட் சிக்கி நாளும்
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவை யெல்லாம்
நாளேற நாளேற வார்த்திக் மெனுங்குற்றின்
நட்பேற வுள்ளு டைந்து
நயனங்க ளற்றதோ றூரேறி போலவே
நானிலந் தனி லலையவோ
வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலேசூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய கருங்கூத்தலாய்
வாளேறு கண்ணிய விடையேறு மெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்த மயிலே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே,

(சு)

முதமொடு பழகிவள ரீந்திய மாப்பேய்கள்
புந்திமுத லான பேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென்
போகத்தை யூடழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
விதித்தானிவைக ளெல்லாம்
வீழும் படிக்குனது மொனமந் த்ராதிக்ய
வித்தையை வியந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
நாதாந்த வெட்ட வெளியே
நற்சமய வானபயிர் தழைபவரு மேகமே
ஞானவா னந்த மயிலே
வாதமிடு பரசமயம் பாவுக்கு முணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரிய பொருளே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே,

(அ)

ஸ்ரீ பருவதவர்த்தனி அம்மன்பேர்ல்

அனுபூதி.

விநாயகர்தோத்திரம்.

செங்கன் றிருமால் பணிசீர்தேவைத்
துங்கப்பிறையணி துதிஇராமேச்சர்
பங்கப்பிரியா ளனுபூதிபகர்
அங்கைம்முக வாதிவிநாயகனே.

பூமாதயர்புன்சொ லிலங்குயிலே
காமாரியோடாடல் செய்காரணியே
கோமானிமவானருள் கொம்பனையே
மாமேவியபருவத வர்த்தனியே.

(க)

அணிமாதிசுளந்தன னிந்திரனும்
பணிசெய்துயர்வான பதந்தருவாய்
மணிவல்லவாபரணச் சிவனார்
கணியே தவமலைவளர் காதலியே.

(உ)

முருகார்குழல்மாதர்கள் மோகமேனும்
பெருவாருதிமூழ்கிய பித்தனெனைப்
பரிவாயுனதாமுடி பன்னரிதோ
மருவாரிமைமலைவளர் மாதவளே.

(ங)

வாலைப்பிறைவேணி வளர்ந்துயர்வே
வேலைப்பெருவேலை விதித்தவளே
தாலத்திலுனக்கிணை தானுளதோ
பாலர்க்கருள் பருவதவர்த்தனியே.

(ச)

கருவித்திரலைம்பொரி கால்பூதம்
வருமோகமலாதி தயங்குமதத்
துருவாமெனதுல துடற்கைவெலும்
மருவார்குழல்மலைவளர் மாதவளே.

(ரு)

நளினத்துயர்தேவை யெனுநகரில்
அளியாததார் தருவாதியொடுங்
களிகுரொழு காரணிகாசினியோர்
பளியைத்தவிர் பருவதவர்த்தனியே.

(ஊ)

கானேகடலே கனமேழனமே
வானேபுனியே மனாபேவிரையே
பானேமதியே பகரத்திதமே
மானேதேனே மலையின்மகளே. (௭)

சத்தேசித்தே தனியேகனியே
முத்தேமுதலே மூவர்க்கினியே
பெத்தேசர்களும் பணியென்னையே
மத்தர்க்கிபல்மலை வளர்மாதவளே. (௮)

கடமாமுகனுங் கனவேலனுமுன்
னுடமாமுலையூரையுன் டலையோர்
தடமேழ்புனியோர் துதிதங்கினர்கள்
படர்வேல்கிருபருவத வர்த்தனியே. (௯)

தசகண்டனெவன் றயுர்தாசாதி
வசைமாபழிவாங்கிட வாணவரோ
டசையாவாநல்கிய ஆரமுதே
திசையோர்புகழ் பருவதச்சியினையே. (௧௦)

பாலாழிகடைந்திடு பண்புதிரு
மால்சோதரிமங்கை மனோன்மணியே
ஆலபத்தையருந்திய ஆயினையே
கோலத்துயர்மலை வளர்கோமளமே. (௧௧)

அன்பேபெனதாருயி ராகியருங்
கொன்பேயருள்கோ மகளேருளகன்
தென்பார்புகள்தேவை நகாக்கரசே
இன்பந்தருபருவத பேர்தினையே. (௧௨)

துரியாரிடையோதி முகப்பிரபையே
கடியார்மலர்மலை கனங்குழலேழ்
படியோர்பணிபாத சரோருகமே
அடியார்க்கருள்பருவத அம்பிகையே. (௧௩)

சிலையிக்குமலர்க்கணை சேர்துடியும்
நலபாசமோடாழி நலத்திருநுங்
குலமா தவரித்திரர் கொண்டாட
மலைபாதுவந்தருள் மலைமாதே. (௧௪)

புஞ்சொற்குயிராகிய புத்தமுதே
கஞ்செத்தெனா கன்னிகலாநிதியே
நஞ்சொக்கும் விழித்தடங்கையரே
பஞ்சைக்கருள் பருவதவர்த்தனியே. (௧௫)

முக்கட்டிரைபாக முயன்றவளே
சொக்கத்துயர்மேவு சுயஞ்சோதி
யெக்காலுமுனைப்பணிவே நியல்பாய்
மைக்கால்விழிமலைவளர் மாதவளே. (கக)

அணிமாதிகள் மாயவன்வாணிமுதல்
பணிமாமயிலே படர்சின்மயமே
மணிவாலொளியே மழுவாழனனெடு
துணிவாளுயர்வே துதியம்பிகையே. (கௌ)

துரிதத்திதசோதிய தீதவதி
பரிதிப்பிரபையான பாஞ்சோதி
திருவுக்குயர்வே திருரேணியே
கருவுக்குருமலைவளர், காதலியே. (கஅ)

தன்னந்தனியாகிய தாவரமே
உன்னன்பன் துயர்க்குயர் பாருனதாள்
சின்னப்படுதீவினை தீரரிதோ
கன்னல்செறிமலைவளர் காதலியே. (கௌ)

கலியால்மெலியாது கனம்பெருக
நலியாதுடலுக்கு நலந்தருவாய்
புலியாடைதரித்த புராதனரின்
மலிமோகம் வரச்செயுமலைகளே, (உ௦)

மேதித்தலைமீதில் னடம்புரிவாய்
சோதிப்பிரபையான சுராதரியே
கோதிர்க்கணியான குணக்குன்றே
மாதூற்றுயர் மலைவளர்மாதவளே. (உ௧)

காலேகடலே கனலேபுலியே
மாலேமலையே மருவேகருவே
பாலேபழமே பரமேஅரமே
சேலார்விழியேதிகள் சின்மயமே. (உ௨)

விதியைத்தலைவெட்டிய வேதகியே
மதியினுடல் தேயமதித்தவளே
கொதிக்கொள்விட முண்டகுலக்கொடியே
பதியேசைலந்தரு பைந்தொடியே. (உ௩)

உததிப்புடைகுந் நகருக்குயர்வே
பதிகாலமொலித்திடு பைங்கொம்பே
சதகாலமுனைத்துதி செய்தமியேன்
நிதவாழ்வுதரும் பொருள்நீதானே. (௨௪)

சந்திரபிரபையான தயானிதியே
கந்தப்பரிமள சுககாரிளையே
சிந்தைத்துயர் தீர்பாரதேவதியே
நந்தாதுயர்மலி வளர்நங்கையரே. (௨௫)

சங்கத்தமிழ்தந்த சடாதாரி
பங்கேருகமான பரஞ்சோதி
சின்காரவினோத செகச்சோதி
மங்காதுயர்மலை வளர்மாதேவி. (௨௬)

கருணைப்பிரவாகமு ருங்கண்ணே
அருணைப்பிரகாச நலத்தண்ணே
தருணக்கணியாகிய தரமின்னே
பருவம்மணியலை வளர்பைம்பொன்னே. (௨௭)

உணையன்றியெனக் கொருதாயுளதோ
யுணையன்றியுயிர்த்துணை வேருளதோ
பனகம்மணிபைம் பொருளாகியொடுங்
கனமுந்தியமலைவளர் காதலியே. (௨௮)

மாலுற்றயருஞ் சுபமங்கலையே
வேலற்குத்தாயெனும் வேதகியே
தாலத்திலுனக்கிணை தானுளதோ
சீலத்துயர்பருவத செம்மணியே. (௨௯)

முக்கோணமுயங்கியய முக்கணியே
சக்கோணத்துயர்வாகிய சானுயியே
பெக்காலத்திலுணைப்பணியே னியல்பாம்
தக்கோர்பனிமலை வளர்தையலரே. (௩௦)

முத்தாரமுயங்கிட முதரிவோர்
சுத்தச்சனநாதியர் சுந்தாரோ
டெத்திக்கும்வணங்க பெழுந்தெனது
சித்தப்படிசெய்கிர்வைசேயினையே. (௩௧)

மாதங்கிமலர்க்கொடி வாணிதொழும்
மாதங்கமுகத்தனை யீன்றமணி
சிதப்புனல்சேது வில்மேவுதிரு
ஆதிப்பொருள் மலைவளரம்பிகையே. (௩௨)

பாபஞ்சமெனும் பெருவாருதியை
கரைகண்டிடவேயருள்காரணியே
உரைதங்கியஉத்தமி யும்பர்தொளும்
விரையேர்குழல் பருவதவேதகியே. (௩௩)

சதுர்வேதமுயங்கிய தண்பதமே
பதுமாசனியோர் பணிசெய்தவமே
விதுவேமுமவிண்ப விளங்கொளினர்
நதியேதருமலைவளர் காதலியே. (௩௪)

நந்தாதுலகோர் பணிராமீச்சர்
சிந்தாமணியாகிய சின்மயமே
சந்தாடவிகுழ் புவித்தார்மணியே
மந்தாகினிமலை வளர்மங்கையரே. (௩௫)

மாலுன்வடிவுங்கொள வல்பரமன்
மேலுன்மயலாகி விரும்பலையா
தாஸம்பணிசங் கவிசதுர்வேதம்
நாலும்பிரியாதுயர் நாயகியே. (௩௬)

புலியும்மரவுந்துதி பர்ப்பதமே
குலிசன்முதலோர் பணிகோகிலமே
கலிபால்மெலியாது கணந்தருனின்
மதியேயுயர்மலைவளர் மாதவளே. (௩௭)

நித்தர்க்கொரு பாகணிரைந்துவா
முத்தர்குயர் முத்தெனமுவுலகும்
பெத்தும்பர் பெருந்தகைவாழ்வுதருஞ்
சித்தேதிருநீலி சிகாமணியே. (௩௮)

அன்பற்றவரிங்க னெனும்படியே
துன்பத்தையகற்றிடு துமணியே
தென்பார்புகழ்சேது மன்னன்பணியுஞ்
சுன்பேசுவனார்மகிழ் தாண்டவதமே. (௩௯)

வடிவாள்விழிமோக மினர்வலையில்
பிடிபட்டுவிழித்திடு பேதையெனை
துடியாரிடைசுந்தரி மீட்கறிதோ
கடியார்முழல்மலை வளர்காதலியே. (௪௦)

சித்தன்பிரியாத நிராதாரி
சித்தியருளக் கரிதேவிசீதா
பத்தர்க்கருள் செய்துகொபாலி
கத்தோர்பணிமலை வளர்காதலியே. (௪௧)

நாகத்தொலிபோர் வைதருத்தூரும்
நாகப்பணியணிதிகழ் ராமேசர்
பாகங்கவர்பைங் கொடியேகிர்வைதா
யேகம்பிகைமலைவளர் வோதிமமே. (௪௨)

புரமுன்றெரிசெய்த புராதனரின்
வாமேவுமதங்கி அவந்திமலர்
தருவேசபமங்கலை சானுவிசித்
தருவேமுயங்கிய சுந்தரியே. (௪௩)

சனகச்சனகாதி சனந்தனரும்
அனமேழிசையந்தத னின்றிரனும்
உனதன்னடிமைத் துயருக்குயர்வே
கனமெய்திடுமலை வளர்காதலியே. (௪௪)

நீயேஉலகெங்கும் நிறைந்தவளே
நீயேயுயிருக்குயிர் நின்றதுவே
தாயேணையல்லது தாயுளதோ
தாயேசைலந் தருதையலரே. (௪௫)

கச்சார்முலைமங்கையர் கண்ணேரு
தச்சாங்கமயக்கொடு தளர்வேணு
நச்சாரவிற்றயில் நண்மாலிந்
நிச்சோதரிமலை வளர்மாதவளே. (௪௬)

அம்மந்திரமான அருந்தேவி
சிம்மத்திலெழுந் திடுதிநிருவி
கம்மென்றெழுவாசக னங்குழலே
சம்மந்தர்பணித்திடு சாஸ்வதமே. (௪௭)

கருணாலயமான கலாநிதியே
அருணம்புயமாலி அருந்தவர் சன்
பெருமோனபதந் தருபேராசே
தருமேதிமிதித்துயர் சங்கரியே. (௪௮)

இரதிரிந்திரைவாணி நலந்தருளும்
மதியம்பரிதித்திரள் மால்வேதன்
நிதமும்புடைஞள் பணியும்நிமலி
பததாமரையைத் தருபார்வதியே. (௪௯)

கருவேயுருவே கனமேமனமே
அருவேதிருவே அனையெயனையாள்
தருவேதுணையே சலதிப்புடைஞும்
மருவேகருபைசெய் மலையின்மகளே. (௫௦)

வாழி விருத்தம்

ஆதிவாராமீச்சர் பருவதவர்த்தனி யெனது அன்னைவாழி
சாதுசர்ச்சனர் பரிதமதியோடுங் கார்வாழி சாத்தாவாழி
சேதுமுதலிய கங்காணதிவாழி சேதுமன்னர் செங்கோல்வாழி
மாதயருவகுருபர தாசன்வாழி அனுபூதிவாழிதானே

திருச்சிற்றம்பலம்

இராமேஸ்வரம் மேலக்கோபுர வாசலிலிருக்கும்
சிவசுப்பிரமணியசுவாமிபேரில் அருணகிரிநாதர்பாடிய

திருப்புகழ்.

வாலவயதாகியழ காகிமதனாகிபணி வாணிபமொடாடிமரு
ளாடினையாடி வாழ்வுசதமாகிவது வாகிமடகூடமொடு
பொருள்தேடி (௫)

வாசபுழுகோடுமல ரோடுமனமாகிமகிழ் வாசனைகளாதிபிட
லாகிமயலாகிவிடை மாதர்களைமேலியவ ராசைதனிலேசமுல
சிலநாள்போய்த் (௬)

புதியபதிப்பு.

1911-ஓஸ்த்து

தமிழ்ப் பெயரகராதி.

அகராதிகளைக் கண்ணுற்ற அருந்தமிழ்ப்புலவ ரனைவர்கட்கும் ஓர் முக்கிய அறிக்கை அதாவது இதுகாறும் வெளிப்போந்துள்ள பற்பல அகராதிகளைக் கண்ணுற்றபிற்பீர்கள் 'தான்றற்புகழ்தல் தகுதியன்றி' என்னு மொழிக்கிணங்கத் தற்புகழ்ச்சியினை மேற்கொண்டு கூறவந்ததன்று கண்ணுற்றபின்னர் இவ்வகராதியினுக்கும் வேறு அகராதிகளுக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் சொல்லாமலேயமையும். ஆயினும், இரண்டொன்றினைக்குதும் கேட்பீராக பற்பலபாஷைகளிற் சிதைவுற்று வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்களையும் அங்ஙனமே அந்தப்பாஷைகளினின்று தமிழில் வழங்கும் சொற்களையும், வடசொல் திரிசொற்களையும், ஐயாயிரக் கணக்காயுள்ள புதிய சொற்களையும் சேர்த்து இன்னும் சிந்தாமணி முதலியபஞ்ச விலக்கியங்களினும், தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களினும் உரிச்சொல் நிகண்டு முதலியவைகளினுமுள்ள அரும்பதங்களை யாய்ந்தெடுத்து உலக வழக்கிலில்லாத சில வாகவிகளாற் பாடியருளிய பாக்களிலிருக்கும் அரிய சொற்களையும் கோப்புற்றுத் திருத்தமான பதிப்பாக பி-வே. நமசிவாய முதலியாரது நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலைப் பதிப்பித்து அழகிய உயர்ந்த தோல் பயிண்டு செய்து பொன்னாற் சித்திரகலிட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. அகராதியும் ஆசிரியனும் ஒன்று இதனை ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் பெற்றிருப்பது தத்தங்கடமையாகும் இத்தகைய அரியபெரிய இந்நூலுக்கு விலையோ, — புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூபா—4—0—0.

நூதனமாய் அச்சிட்ட சிவராஜயோகதீபிகை விலை அனா-8

நாகலிங்கம்பிள்ளை,

புக்ஷாப் இராமேஸ்வரம்.

ஸ்ரீ ர ஹு.

புண்யகால விவரம்.

சித்திரை, அர்ப்பிசி என்னும், மாதங்களில். பிரப்புவிஷு வென்றும் இது, பிரத்திற்கு முன். 8-நாழிகையும், பிரந்தபின். 8-நாழிகையும். ஆடிமாதப் பிரப்பாகிய, தக்ஷிணயனம் பிரத்திற்கு முன். 16-நாழிகையும், தைமாதம்: பிரப்பாகிய உத்தராயணம். பிரந்தபின். 16-நாழிகையும்: கார்த்திகை, வையாசி, ஆவணி, யென்னும், மாதங்களின். பிரப்பாகிய விஷ்ணுபதி பிரக்கும் முன். 16-நாழிகையும். ஆனி, புரட்டாசி, மார்கழி, பங்குனி, இம்மாதங்களில், பிரப்பாகிய ஷடசதிமுகம் பிரந்தபின். 16-நாழிகையும், சூரிய கிரகணத்தில் பரிசகாலமும், சந்திரகிரகணத்தில் விமோசனகாலமும். அர்த்தோதயம் மகோதயமும் புண்ணிய விசேஷகாலங்களாம்.

இப்படிக்கு புண்யகாலவிவரம்

முற்றிற்று.

3 ஹாஸங்குலம்.

ஸகூலாம்பரதரம் விஷ்ணுமஸரிவரணம் சதுரபுஜம்-ப்ரசன்னவத
நம் த்யாயேத்ஸர்வவிக்கோப சாந்தயே- பாதௌப்ரக்ஷாஸ்யாசம்ய
தர்பேஷ்வாஸீநோ தர்பாந் தாரயமாணம் பவித்ரபாணிஸஸந் ப்ராணா
யாமம் பத்னிஸ்ஸஹாக்ருத்வா, ஓம்பு-பூர்புலஸஸுவரோம், மமோ
பாதத் ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் தேதே
11

மஹாஸங்கல்பம்.

சக்லாம்பரதரம் விஷ்ணுமஸரிவரணம் சதுரபுஜம்-ப்ரசன்னவத
நம் த்யாயேத்ஸர்வவிக்கோப சாந்தயே- பாதௌப்ரக்ஷாஸ்யாசம்ய
தர்பேஷ்வாஸீநோ தர்பாந் தாரயமாணம் பவித்ரபாணிஸஸந் ப்ராணா
யாமம் பத்னிஸ்ஸஹாக்ருத்வா, ஓம்பு-பூர்புலஸஸுவரோம், மமோ
பாதத் ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் தேதே
11

[illegible]

பலம்மை, தவபலம்மத்தேவ லக்ஷ்மீபதேதேதெங்கிரியுகம் ஸ்மராயி, ஒம் அப வித்ரஃபவித்ரோவாஸர்வாவஸ்தாங்கதோபிவா, யஃஸ்மரேத்புஷ்டரீ காக்ஷம்ஸபாஹ்யாப்யந்தாச்ச்சுசி, மாநஸம்வாசிகம்பாபம் கர்மணஸ முபார்ஜ்ஜிதம், ஸ்ரீராமஸ்ரமணேநைவ வ்யபோஹ திநஸம்சயஃ, ஸ்ரீரா மராமராம திதிர்விஷ்ணுஸ்தாவராஃ நக்ஷத்ரம் விஷ்ணுரேவச, யோகச்சகரணஞ்சைவ ஸர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத், ஸ்ரீகோகிந்த கோ கிந்த அத்யஸ்ரீபகவதஃ ஆதிவிஷ்ணோரதி நாராயணஸ்ய அசிந்த்யா பரிமீதயா சக்த்யாப்ரியமாணஸ்ய மஹாஜலேளகஸ்யமத்யேபரிப்ரம மாணாநாம் அநேககோடிப்ரஹ்மாண்டாநாம் ஏகதமே அவ்யக்தமஹ தஹங்கார ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாயு ராகாசாத்யைராவரணைராவ்ரு தே அஸ்யிந்மஹதி ப்ரஹ்மாண்ட கரண்டமண்டலே ஆதாரசக்த்யா ஆதிசூர்மாத்யநந்தாத்யஷ்டதிக்கஜோபரி ப்ரதிஷ்டிதஸ்யோபரிததே ஸத்யா திலோகஷ்டகஸ்ய அதோபாகே மஹாநாளாயமானபணிராத சேஷஸ்ய ஸஹஸ்ரபணுபணிமண்டல மண்டிதே லோகாலோகா லேகபரிவருதே திக்தந்தி சுண்டாதண்டோத்தம்பிதே லவ்ண இக்ஷ- ஸுராமஸர்பி ததிதுக்த ஜலாரணவைப்பரிவ்ருதே ஜம்பூபக்ஷ சா

[illegible]

மணி குசக்ரௌஞ்ச சாகபுஷ்கராக்யஸப்தத்வீபாத்த்மிகே, இந்தரக
சேருதாமர கபஸ்திராகௌஸம்ய கந்தர்வசாரணாபாரதாதி நவ
கண்டாத்த்மிகே மஹாமேருகிரிகர்ணிகோபேத மஹாஸுரோருஹாய
மாணபஞ்சாசத்த்கோடி விஸ்தீர்ணபூமண்டலேஸகூயோஜுவிஸ்த்ருத
ஜம்பூத்வீபேஸுமேருநிஷதஹேமகூட ஹரிமாசல மால்யவத்பாரியா
த்ரக தீர்த்தமாதந கைலாஸ விந்த்யாசலாதி மஹாசைலாதிஷ்டிதே
லவணஸமுத்ரமுத்ரிதே பாரதகீட்புருஷஹரீளாந்ருதரம்யக ஹிரண்
மயோத்தர குருபத்ராச்வ கேதுமாலாக்யநவவர்ஷோபசோபிதே
ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பாதகண்டே மேரோ தக்ஷிணேபார்ச்
வே கர்மபூமௌ ஸ்வாம்யவந்தி குருக்ஷேத்ராதி ஸமபூமார்த்தரேகா
யாஃ பூர்வதிக்பாகே விந்த்யாசலஸ்யதக்ஷிணதிக்பாகே தண்டகாரண்
யே கோதாவர்யாஃதக்ஷிணேதிரே ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஃ பார்த்தத்வ
யஜ்ஜிநிஃப்ரஹ்மணஃ ப்ரதமபரார்தே பஞ்சாசதப்தாத்த்மிகே அதிதே
த்வீதீயபரார்தே ப்ரதமேவர்ஷே ப்ரதமே மாலேப்ரதமேபக்ஷே ப்ர
தமே திவஸே த்விதீயேயாமே த்ருதீயே முஹூர்த்ததே ஸ்வாயம்
புவ ஸ்வாரோசிஷ உத்தம தாமஸ ரைவதசாகூஷாஷாத்யேஷாஷா

ஸ்ரீ ர ஸு.

2 ஹ ர ஸ ஂ க ஸு.

ஸுக்ராவரயஸம் விஷ்ணுமஸரிவணம் உதும்புஜம் |
 ப்ரஸுஹவதம் யுபாயெத்வத் விஷ்ணுவஸானயெ || கூர்ராஜா
 ஸவத் தீயத்ராநாம் கூடுவஜமதவிதா | யாவிதம் தீருடுடுடுஹி
 ஸவத் பாவாவநுதபெ || தீயத்ராஜாயநம் - உதும்புஸந ஜம
 னாய வெதம் வஸுவாயண | யநுடுஷாடாவஹம் ஹுடுஸு
 ரிவாவம் புவொஹய || ராமஸம் உறிகும்பாவம் | கஜத்ணவ
 ருவாஜிதம் | ஸ்ரீராஜஸுரெணெநவ வுடுவொஹதி நஸம்ஸயி
 தியிவிடுஷு ஹுயாவிரொநகூத்ரம் விஷ்ணுடுவய | யொமஸு
 கரணெணவஸவம் விஷ்ணுடுமஜம || சுவவித்ரம் வலெத்ராவா
 ஸவத்ரவஸுமமெ தாவீவா | யஸுடுஸவஸுநீகாகுஸவா
 ஹுயாஹுணாமஸம் || ராமெணயாகு தாரெவா யநுஷா
 காரஸாமரெ | ருதிஸுதரம் நாடுடுவ நஜாடுநஸா நஜிவமம் ||
 ராஜிமடுய நுடுஷாடா கு தாமெவாநுஸயிதி | சுடுநக
 டெஸா திஜத்ரமஹ்வாலஸவயிதி || டுடு-சவய ஸ்ரீமமவடுதா
 ரிஹாவாஸுஷஸு ஸ்ரீஜாதி நாராயணவயி சுவிந்ராவரிதிதஸ
 கூராஹுடுஜாணஸு சுநனெகாபிஸுடுய-டுபுஹாஸடுதஸு ஸ்ரீ
 ஹாவிடுஹம் நிஜராயாகுவிதாநாம் ரிஹாஜுளவடுடுவரிஸு
 ரீணாநாம் சுடுநகருடுவணாம் சுடுநகடுகாடு ஸுவூரணாநாம்
 வனகடுடு சவயுகூகூ திடுஹடிஹம்கார வுடுயிடுடுடுஜா வா
 யாகாஸாடிவாடுடுநாவுடுத சுஸிடுடுஹதி ஸுவூரணா
 ஸுடுடுலகதாயிஷா தூடிவராஹடுடுடாங்குரடுணாடு ஜம
 நடுடுகடுபாரஸகூடி கடுஷாநனவாஸுகீதகூ ஸம்வவா
 மமஸிகவத் ரிஹாவத் காகெடுடாகாவுரடிடுஹாநாம டெஸ
 ராவதவஸுநீக வாடுநகம்டுஜாஹு வஸுடிடுஹவ டுளடு
 ஸுபுதீகாவாடிடிமடுஜாவரிபுதிவிடுத சுதம விதம ஸு

[illegible]

ரண்டு தெநிசாரண்டு கடினிகாரண்டு வடிகாரண்டு உவகா
 ரண்டு நஹுஷாரண்டு காரிகாரண்டு வடாரண்டு வெவதாரண்டு
 வெவகாரண்டுபுதெ சும வம் கவிம் காஹொஜ் கள்
 ஸது காரீர கஸுநுவஜு-புர வவ-புர உருபகாருமா
 யாரவெளவீரவெளராவிடுகிறபா நுநிஷப விநுபுரா
 ண்டு காவ தெவாவ பாணாரு வம்மாவ உயாவ வொவ
 தெவ வலிஹவ மளபவொட கீகட கண்டாட கரஹாட ரு
 ஹாட வநாட வாயுபுலுவிந் கானுதி கதபுராவதுவனி
 விடுஹ விடுஹ தெகயகொவது கொங்கண்டுகண்ட மருண்
 கிறுவசுல ஸகதவாக வொஹீச யவந வாராவு மபுல தெ
 ஸலிபெஷ ஹாஷாமுபாவவிநித் தெ ஸூரிபனிகாருகெ
 தெ மமாயசுநா துமஹபுர உஷமாமா பூணீதா வ்வா
 வாவபுரஸிநீவபொகீ மஹூநீ வவநாஸிநீ உராய் ஸரலு
 தீகாசுமகீ விம்புநடிஜ-மீ க்ஷவெணீ விநாகிநீ க்ஷ
 வ்வெணீவிநாகிநீ மொடாவரீராவஹாரீ தாபுரீ காவெரீ
 வெமவதீவாஜுஜீ ஸரயாபிலவஹு நதீவிவிதுலிதெ சுபு
 கிர உபாரா காயா காரீ காணுவனிகா தாரவதாராபி உஹாசு
 திபுடி வுண்டு ஸுபுபுதெ ஸாரநம வதநமமாலுநமலூதி
 நம உஹாசுநலஸரொருஹாகார வுஹாசுய திருகதி
 தெகொலாநாந்தெபு மருபெவெ விநுலு ககிணதெஸ
 ஸ்ரீதெஸு ஸூரமெயபிதாமை ஸ்ரீவெகடாபுலு ககிணபிதா
 மெ ஸ்ரீகூலாகாவெயபுட-ககிணதெஸ சுமாரகதெதெ
 ஸ்ரீகூ க்ஷரஜபி உபுலுவிதம-ஜமமொம பய-கஸபுநவந
 ஜாகு நானிலரொருஹ உயிவாவிதலு ஸகதவெகதிபெ
 ஸநக ஸநந ஸநாதநஸ நககூலாராபி உநலிஜா தாபுர
 ஹாபி துபவூஸககொபிடுவ தியபுரீ உநாஷுமபுர
 பிவதாபுகாரீதிக்கலவ ஸூலாவர ஜமரீரவாணா கெ
 ககொபிவூலாவாநா சூபாரமருதெ ஸுஷுளபுவதபுரீ
 நவபு வராபுபுப ஜீவிநா ஸுஹுணீ பூயபவாபெபுபணா
 ஸபுலாதீதெ அதீயவராபெபுபவா ஸபாபி வவெபு பூய
 தெராவெ பூயபெவகெ பூயபெபிவெஸ சுஹீ அதீயபாபெ
 துதீயெ உமருதெபு துபொபுஸவபிகாயா அவகாரிஸ

[illegible]

உ ஸ டா ந டெ ஸ்ரா காஃ.

மொஹிதிஹிரணுஜாஜி வாஸையாநநுமௌநிவ |
ரளவொவணநிதிராஹஃ உஸடாநாஃபுக்ரீதித்தாஃ||

சுய மொடாநநிஃ.

மவாத்மெஷுதிஷுஃதி ஸுவநாநிவதாஃபுஸ |
தஸாடிஸுபுராதெந சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| க||

ஹிதாநநிஃ.

ஸவபுஸஸுராயாமுதிஃ வராமெணஸிஃபுதா |
சுநந்ஸஸுமெஷா சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| உ||

திதாநநிஃ.

திதாஃவாவஹரானித்யம் விஷ்ணுதெஃஹஸிஃபுதா |
திதாநாடிஸுமெஷா வாவநாஸயகெஸவ|| க||

ஹிரணுதாநநி.

ஹிரணுமஹம்மஹுஸம் ஹெஷீஜ்விஹாவஸாஃ |
சுநந்தபுணுமெஷா சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| ச||

சூஜிதாநநி.

காஜயெநாஸிஃபுதிதம் ஸவபுக்ரதாஃபுஸஃபுதித |
தெவாநாஜிஜாஹாரம் சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| க||

வஸுதாநநி.

நீதாவாதெவஸந்தாணாம் ஹிதாஃபுக்ரணம்வாஸ |
தெஹாஃபுக்ரணம்வஸம் சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| ச||

யாநநிதாநநி.

பாநுஃகெராதிடாதாரம் ஹெஷாஃபுதாஃபுதா |
புரானிநாஃபுதாநநி சுதஸூராகிஃபுயஹுஜெ|| எ||

மௌதாநநி.

ஹிதாஃபுக்ரணம்வாஸிஃபுதிதம் ஸவபுக்ரணம்வாஸ |
ஸவபுக்ரணம்வாஸிஃபுதா ஹிதாஃபுக்ரணம்வாஸிஃபுதா || அ||

மஹா-வய ஃதுஜீவய சூத்ரபமொத்ரூவய தீக்ஷிதஜீவய
ஸஹாஜெஷு ஸ்ராஹ்ணாவக்ரண ந்யவக்ஷண-ஃ வரஜொஷஜ
ஹ நஸொவாவக்ரண ஸொரவெஸா ந்யஹாஷண ஸொரகொவ
ஸீயந ஸக்ஷ்ராஹ்ணமஹிஹ்ரணாஜீயி ஸ்ராஹ்ணத்யாஸொரஹி
வவா தகாதி.

ஸுபராவா நஸுரூவ்வாதகாநி.

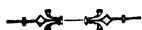
சுய்தவ்ஸுதவெடிநீடு சுடுபுலாகுநீபாடி ந தசுவரிவா
டி நஸுஹுதிய சுஜஜாமரிநமணி-தாந ஹக்ஷணரெதவாந
ரஜஸுரூபிவாஸுரூபி யொநிவாம்பெந யொநிபூவஸுஹக்ஷண
காஸுபாதுஸநாநிசெரொடிசுவாந மவணஸுமணி தவிமாகுநீ
ரவாந ரஜகதீப-ஹாந தாபுரவாதுஸுமவபுவாந மாவ-பா
கெஷவ ஸுஹுதிந ஹரணாதிநி ஸுராவாந. வரிராடுவ
வா-தகாநி.

ஸண்-ஹெஸ்ய ஸரூப வா தகாமி.

ரகாபுலம்மா ரகயெநுமமாண ம-ஞ்சைக்கீழ் மமாண
மிக்கெவ்வணிமமாண ஸுவையாரியதிவரிவராஜக கெவஸாவா
ண்டிராமசேனாய கெத்திடிவ்யாநது மமாணாழிமி லுண்டெல்ல
யுமாராவிவ வா தகாமி.

மாருதயு மருந ஸரீர ிவவா தகாநி.

வலிவத்திற் தலுகுசார்மிற் றவெமாதுகாமநலு
தாயொநிற் தலுமிற் தலுக்காவுமிற் தலுகு
விதபுலுமிற் தலாதுவலுமிற் தலாதுவலுமிற் தலு
லுமிற் தலாதுலுமிற் தலாதுலுமிற் தலு
நலவாதுவலுமிற் தலுமிற் தலுமிற் தலு
மிநாதி மாரதலுமிற் தலாதுவலுமிற் தலு

க. வங்குக் கரணாதி.

3. நம்முடைய வித்யை ஜாவீவித்யை கந்தாவீவித்யை கந்தாபூமவித்யை
 கஜவித்யை வரொட்டிவித்யை மஜாபூவித்யை 3. பூமநீநாபூமி 3. மிஷி
 வித்யை ஹரிநீநாபூமிவித்யை 3. பூமநீநாபூமிவித்யை 3. பூமநீநாபூமிவித்யை

விசுய மொயடுவிகுய திருநாஷதணுமவிகுய வீணாடிநா
நாவியபாநடுவிகுயமாயுசகூராடி நாநாஸவிகுய ஹரிநி
ஸூமிஸெராடி நநாவியாஷயிவிகுய ஸபிரணகநாடி நாநா
இடுவிகுய க்ருகூகாடி நாநாவியவடுமவிகுயவடுகாடி நாநா
வியகூதிவிகுய க்ருஷாஜிந வ்யாவ்ருவடு ராடிவிகுய காவடாஸநீ
லூடி நாநாவியபாநடுவிகுய வஞ்ஞாடி உஸவிய கநடுவிகு
யஹிமூடி நாநாவியபாநடுவிகுய க்ருநிவணாஜாடி நாநா
விய ஷயுஸவிகுயவநடுநாடி நாநாவியபரிநெவிகுய க்ருமநா
னிகலூடுயகாடி நாநாவியவிகுய உவகெஸுரவிகுய மானா
நாடி நாநாவியவிசுநடுவிகுய கவடுவாடி நாநாவிய வகூவி
சுய மொரஸ நாநாவிய வயொடியிவ்ருதகசுவிசுய ஸாக
வாகாடி நாநாவியொவடுஸ விகுயயூடி நாநாவியடுதொ
ஜிவிகுயகாஸாடி நாநாவியபாநடுவிகுய ஜாதிநிலிகாடி
நாநாவியபாநடுவிகுய ஸாஷாஜாடி நாநாவிய க்ருதிடுவி
சுய நாநாவியபரிநெவிகுய தாடுவிசுஹாடி நாநாவியபா
திசாவிசுய ருடாசுராடி நாநாவியபரிநெவிகுய ஸுணாபுஜநா
டி நாநாவியபாநடுவிகுய துபுகாஸாடி நாநாவியபா
சுவிசுய க்யஸுபாஸாடி நாநாவியபாநடுவிகுயயஸதா
டிநாநாவிய வஸவிகுயஸாநாடி நாநாவியகாஸவிகுய ஸ
லாஸாடி நாநாவியபாநடுவிகுய கடுராடுவநாடி நாநாவி
யமடுஹாவகரணவிகுய யகூகடிடுநெவாநாடி நாநாவிய
ஸளாஸவிகுய ரதகாஸாடி நாநாவியபாநடுவிகுய மானா
ஹாநாடி நாநாவியபாநடுவிகுய வெகாமடுபாஸா ஸுதூடி
நாநாவியபாநடுவிகுய விகுய ஹாஸாஸாஸ க்ருளாடி நா
நாவிய வகூவிசுய வகூவாகஜாதக வகூராடி நாநாவிய
வகூவடுபெ நெஷவராஹாடி நாநாவியபாநடுவிகுய வகூடி
ஸகஸாடுகவய ஸஷாஸகடுவாதாடி நாநாவியபாநடுவிகுய
மய்யடுசூநாடி நாநாவிய விஹாமவய காகொடுகவய யுத
ராடி ஹாசாஜாடி நாநாவியபாநடுவிகுய கவிஜுதாஜா
ராஸா க்ருதிடுவிகுயகூவீவய க்ருதிடுகடிடுராடி நாநாவியபா
ஜஹுவய ஸஸமொயி ஸதவீவய க்ருதாஸவய கடுபுரிஸா
காடி நாநாவியபாநடுவிகுய க்ருவய க்ருவாஸாநடுவிகுய

[illegible]

[illegible]

எ-வருகின்றது.

வீதினா டித்திரணவொடொலகடிதாஅரண ிந்தாத்ருதி
யாடொவ யதினொபா டுதாசுதி சுக்ஷராஜாஸொவநய் நாதி
ருண டொஜிநதிளஜீபெ டாப வீதயாரண ிவ னுறையடி
வ்ருதராணி டு ஸிதாயா ந டி சுக்ஷயநதிசுதாஸ நராணிசுரு
வ்ருபதிதா டு ிதாபாந னிசு வெடொரா டு நதிசுரு ஸந்தா
னொவொடொடிய ந விஷுஸய ந வெயாய நயா துதிதாவி
திதாமிரிவொடிய ந ஸதி திதிசுகாநொஷு வெடொரா
ய நஸவ டு வ டிகாதி டு வ்ருதனுவ த நஸாடிய ந வெடொ
யாரண ிதிசுகாநொஷு மொடாநயுத ஸிதாவ்ருதொடொ
வாகடிதாரண ிய மாஹாஸுயதிதாரிதொம ஸாயொ
ரளவாஸ ந வையதிவாரிதொம ஸாவிவாகயுதிவ கொரா
யனொவ ஸளவஹா ஸுதொவந நாதி திதிசுகதிதாரிதொம
மாபதிதாதிஸாராமி டு து திவவாரிதொம னுறைய டு ளவா
ஸ ந வெடொதாப நவொவ வெவ வாரிதொம யுதிஸாவசஸரி
கிதாதிவிதாஸாதி டு வொவவாரிதொம ஸந்தா டு வொவ

வஞ்சீவாதாபிகாஜிஸ்ராஜவரித்யாம ஸவத்ருநித்யுநெநிதி
 ககாந்தி அடிக்காஸ்ராஜவரித்யாம ஸ்ராஜவொகூணா உநெநாநு
 ஸம்ஸுபஷ்குதெஷாநெநாநு ஸம்மாஷண ஹாஸ்யவரிஹா
 ஸக்ய ஸ்ராஜகாநெ அவத்ராவாஹ நவாடி டெவவி சுவராயத்
 நவிலுரண தகுகுதெவாவத்ணாமள கரணாஹிஸ்ரவணவிகிர வி
 ஸ்டாந விலுரண வெவ துக்கிவவெஸ சுதாவாஸ்யாடிஷுமதிதக
 வத்ண விலுரணஸ்ரள தஸாதகா துராயாநாடி ஹிதாநிநி
 நெமாநு விலுரண டயுடவதிணத்ராவாடி ப்ருதிவடிஷ்ராவரித
 வஸுஸந்ருவெஸாபியாம வாகவெபவிலுரண வவவாடிநித்யுநெ
 நிதிசு மாஹத்ஸு யுதேநாதிசுரண ம்ருஹஸுப்யுடம்ஸாவமுரி
 ஸிவதிம்மதெவாவத் நராவாதிசு தகுகுதெஷுமித்யம் யளதவ
 ஸவரியாத நிவதத் சுவர நபூரணாயாந னநநியபவரி
 த்யாம நிஷிபிவெஸ சாஸவத்ராவாடி மகரண சுஹம்ஸுபெ
 உதகதசுக்ரீந நானிகெஸ்ராவிக வாநதகுகுதெ உதிசுருவாந்
 நெஷாஸுஸஜத் உதிசுருவாந்நெஷாசு ஸஜத்ந காநெதாஸவசு
 மவாவதிவகசுண ஸநியத்வநெஷாவராமாடி ஸஜஸு வு
 ணுகாநெஷு காபரி ராஜெஸ து காருநெஷுத்ருகாவரி தாந்
 ரு வணுராடி வுணுகெஷுத்ருவாணுதீயத்ஸூந நராவாதிசு தகுகு
 காநெ தகுகெஷுத்ருதீயத்ஷு வம்ஸாவாடிநீவகரபுதிம, ஹ
 வுணுகீயத்தீரெ ரெஷ உஹிஷ்மொடாநெநா மயமொரிஷி
 டாநபுதிம, ஹ சூமிம்நாடித்ருஷாஜிந ஸய்யாடி ஹா ராஜ ஸு
 ணத்ருபெநா மவணபெநா திவ்வத்ந திசுரணிஷ திவ்வஷ்ஸு
 ணத்ருய ஸுணத்ருஷுதெதவபாஜிவடி தயாவடி ஹாநாடிவ
 ணகாநபூரஹபுதிம, ஹ ஸெதாஸாடிமஜ நெபாடி ரயஸிஷி
 காநெஷாநஸய்யா துதிவீகாடி மத்ரு ஹாநவஜந வாகுக்ஸாசு
 வாகாநா வதிவவஹபுதிம, ஹ ஹி ணுமவத் துதாவாஸு
 ஷஜஹாவாஸுஷ காநவாஸுஷஜி சூரீஹிஷாடி நானாடி
 டாந ப்ருதிம, ஹவாஸுத்ருவாணுதீயத்ஸூந ஸநித்யாவடி ந மா
 யத்யாடிநாநாடித்ருவ வெவாவத்ந நெமாநுஷாந கரணத
 து ராயாதெ கம்மொடாநதாத ஸுதிம, ஹ ருஷிநாதுதிசு
 ப்ருதிம, ஹ ஷத்ருஹபெயாம வஹமுஹபெயாமெஷு டாடிநாந
 ப்ருதிம, ஹ நானாஸிஸுபஜுதிசுய ஸாவரித தித்யுநெநிதிசு

[illegible]

[illegible]

லீவா பவித்ராபநம்.

ஸரவ-ஜ்ஜாலாய-கி யாவர தகைவ் தவராபண சுஸவ-
 து லிநக ஸவ-ஜ்ஜாலாய-கி நவஸ யா ஸகைவா நஸாபா
 ரவரிதிர ம ரஜிஸகரகரஜிகாடு மூலவாணா லிஸஸ-நா
 ஜிகாடு வரவா-ஸாஷ மநித ஸவ-க-ரிஜெஸாணா மதெஸகி

[illegible]

ஹவஸ் ஷராவரணயாநு தணுமூலி நாநாலாஜித்ரீத்யுப சூத-
மஹேவய உதரமஹேவய ஸுஸிஸூலி நாநாஸிஸூவய ஹத்யு-
வய ஹத்யுஸூயஸூவய சோத்யவீத்யவய உதரவரஸூயஸூவய
ய வஸூவதூலி நாநாஜிமவகூத்யவ க்யூதீகீடூலி ந நாஜணு-
வயஸூவதூலி வ்யூவிதாரகூண ஸுதொவலிதூதந கஸுபிதூஸ-
ஸவதூலிமாநவாஜிதூரணாஜிநி ஸூஸூமலிவாஸூலி.

வியவாவாவிதாவநம்.

சுலோதர்லாஜந வவட்காநெரா துநிந்ம ஜந வயடூவி
தாந்மொஜந காஸ்யவா துந்மொஜநதாநி, வாநாந்மொ
ஜந நிநிதாந்மொஜந உஹி டாந்மொஜநவிதுஸெஷாந்மொ
ஜந ஸாநிபுஸெஷாந்மொஜந வடாஸஸாகட்பணடாநி நிநிபு
வணட்வொஜந ஸாநாநிஸுந்ஷாநி நிநிபுஸகூண சுஸகூண
கூண ஸுரபிவஸஸூவ ஸகமுணாநுகீதந வஸகமுதூரா
ஹிதூ வஸகாநிஸுநவவாஸுரஹிதூ வாவாநுகீத சுநுத
விதவிதூ நரஹிதூ வுராரணஸுவணநாஹிதூ சுஸயாநக
யாஸுவண சுஸகாநிஸுந மி மபயாரண சுஸநிபு நாநிபுநி
புநாநுநெவந வுஸ்யபாரண நிவீதவஸ்யபாரண விதூஸ
பாரண டகூஹாநாநிமநிஷணயரண கெஸநகூணதாஸநி
நுவவட்கு டுஸாஸந வடாநெரஹண சுநிசுநபூவாஜநவா
ந நிநிவஸ்யபாரண வுணுதீபுநாஹண நரஹிதூ நுநாநெ
ஸுநாநிமபயாரண சுஸுஸுஸுஸுந மநுநெநுதூரா
ஹிதூ குதஸூநி வரஸூநி வரநிஷண மதபுநிஷண
வாநாநிஸவட்வயா வாரிதூமவரவாநுஷாநெகூண நி
நுநெஷாஹ ஸகாநுவட்காநபூஸம்ம டுஷுநாரிதூ ஸூயா
நவஜித ஸுஸூவாஸ்ஹாநுஸாநாநி நிநிபுஸகூண உஸுநுஷ
நிநிதூவாநெஷாந்மொஜந நெவதாஸுரணநாஹிதூநி விய
வாஸுணாநவாநி.

ஸங்கு ராதாங்கத-வ)ரமி.

[illegible]

வதெ | ஸாநித்யுஞ்சுரூரெதெவ ஸாமரெவணாமவீ | ந3
 ஜெவிஸுமாவாயநதொவிஜெஹுமாவதெ | நதொஹிரணு
 ஸுமாய நதீநாவதயெந3 | ஸ3சுராயவயநாயவீ நு
 நாவதயெந3 | ஸவபுரதயஸ்ரீரோந ஸவபுரதாசுராகுர |
 ஸவபுரதபுராதஸ்வ மூஹாணாவபுரெஹாடியெ || சுசெ
 வஜமதாயார ஸவவகுமதாயார | டெஹிதெவஜோந3சுர
 யுஜதீயபுதிதெவணெ || பூயுராஹிஸிவஸுமீவம் தகிண
 ஸுராமஹேஸுரெசு | பூதீயுரெதெநாநாந 3சுதீயுரெதிவி
 தந்தயா || ராஜினுக்ஷணெவெவ ஸீதாரிபியஸுவிநீ | சும
 தவாயுதநயம் ஸுரெதெயுவிவீஷணம் || ஸுயிவயுராயாநிதீ
 யபாநி பூவிஸம்ஸாஜெஹாடிபெ | ஹாநஸுரெஹேமெஹி ஸ
 வபுலாசுதூஹி ரம்ஹஸம் || பூஹாஹேநாநஹேஸுரெவரீஷ
 ஸுசுந்தயா || சுநுராமுஹமதெசுரூரம் ஸிந்தெபெதெசுரூரஸம் || ஹி
 ரணுஸுமம்வரூணெபெதெ தீயபுரெதெஹியாவிதம் |

வெதாடிவெதெவலிஷு யொநி ஸுரி சூதிஸாமரூதயொ
 நி | சுநிஸுதெஜு ஹவாவதெஜொ ரெதொயாவீஷுரஜுத
 ஸுநாநி | ஹதெஹே ஹிரஸுரந ஜியபா | காஸுவிபயம்
 பூவிஸுஜூவம் ஸபெபூஜீணபூரிவகுவ ஜஹாஜிவாவஸுரீ
 ராநுபிரெஹாஹுபெதெ.

ஹஸுரேசுரவிததாவஜபுளவயபாவதெதெ ஜெரெவவா
 டார்தயெசம்பஸுஜொசுதியதெதுஸுஸுஜெஸெதுநாதியநுநு.

என்னுமிம்மந்திரங்களைச்சொல்லி ஸ்நாநஞ்செய்து,

விபூலாஹேக்ஷணம் சூதாஹேவீதெஸுரம் | 3நுண
 காஹாதிண விஜுநாஹமெஸுரம் || வலிஷுரவாஜெவண
 வரூஸுரஜோவதி | வாலீகிநாநஹெவ வாலுலு 3நி
 ஜயா | நஹேநீமவாக்ஷணமவயம்யஜாநம் | டெதெநுவிதிவி
 தெவெவ ஸுரஹேஷஹந்தயா | ஸுமீவணஹநுதிணெ வெமத
 ஸி | நதெவய | ராஜெயுக்ஷணவீதா 3ஹாஹாமா யஸுவிநீ |
 தி | க்ஷுபூதவபெதெதாநு 3ஜுராமுசூயயாசுரம் | டெவாந
 ஜநீநுவித்யுநெஸு வியவதுதிவொதெதெசு | திதீபாநாநிநா
 ராநி வொகூவாதவபெதெதிஜம் ||

சுதந்திரப் போராட்டம் - 1947

(ஒரு ஹரிஃம்+ஹரிஃம்-வஸுவரொடும்) ஜெஜாவாத வஜ்ஜ

உருகித் தகைய தூரம் பரிகாரமெனவோ டுதையுங் கவலித் துங் வலி
 தொவாழ்வு வாவகையுங் காவலாந் தவன்கரிவு
 உதிலுங்கூர் || மொ || தாவதாவெனத் தாவ்கின்றிடுவாந் திடு
 ரவன | தாவவெனவாவாந் தாவ கவதனவென்திடுவென || க ||

சிகரஸ்ரீரவளராவெ மொவிந்தாவுறுதராயவ | ஸ்ராதெ
நாதெநஜெஷெவ யயெரகவலுஷெரவ|| உ.

சுஷாந்த தநிஜாதி ப்ரமாவெஸிநுஸம்மொடிசெ|செந
நராவஸாநெந ஸுப்யெதொரிம்ஸொஃர ஹதிஸூகா|| ௩||
சவ்யுபெஸாகஃ.

தவஸுகெடாடியெயோவெஸூதாஹ்விபிவநிவடக்ய | ரோ
பவாயபாடிதேவ்யுடஸதிக்ரவ்ஷிதகா || ௧ || ரோபவாயநஃ உ
டிவெயுடா ||

ஸலிதெயுஸலிதெயு வரையாடு நொலுமெத | கூ

மாகஸ்நாந விதீ:

பாடுதள ப்ரகஜாள்யாசம்ய.

சுக்லாம்பரதரமகிஷ்ணும் சசிவார்ணஞ்சதுர்புஜம், ப்ரஸந்வதநம்
த்பாயேத் ஸர்வவிக்நோபசரந்தயே (ஓம்பூ:—பூர்புவஸ்ஸுவரோம்)
‘மமோப’த்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாராஸ்ரீபரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம்
அபவிதர்பவித்ரோவா—ஸமஸ்தபாபக்ஷயார்த்தம் மாகஸ்நாநமஹம்
கரிஷ்யே, இதி ஸங்கல்ப்ய, ஸ்லோ, மாகமாளே ரடந்த்யாய: கிஞ்சி
த்ப்யுதிதோரவௌ, ப்ரஹ்மக்நம்வா ஸுராபம்வா கம்பதந்தம்புரீம
ஹே (க) பகரஸ்தே ரவௌமாகே கோவிந்தாச்யுத மாதவ, ஸ்நானே
நானே மேதேவ யதோக்த பலதோபவ (உ) க்ருஷ்ணச்யுதநிமக்ஷஜா
மி ப்ரபாளேஸமிந்சுபோதகே, அநேக மாகஸ்நானே ஸுப்ரீதோ
மாம் ஸமுத்தர (ங) இதி ஸ்நாத்வா, அர்க்யசுலோகா: , தபஸ்யர்கோ
தயே மாகே ஸ்நாதாஹம்விதிபூர்வகம், மாதவாயமயாதத்த மர்க்யம்
ஸம்யகப்ரஸீதது (க) மாதாவாயநம்: இதமர்க்யம், த்ரி: ஸவித்ரேப்ர
ஸவித்ரேச பரந்தாம்நே நமேஸ்துதே, த்வத்தேஜஸா பரிப்ரஷ்டம்பா

ஸூக்தாம்பராயரவிஷ்டம் ஸஸிவண்துதாமகூடம் |
புலகவநாயுபெ தவதிவெவாவஸாதபெ ||

ஓம்ஹி+ஹிஹிவஸுவரோஜா || ஓரோவாத+பீ+கூரம்
சவவிதும் வவிதொவா+வாணுகாவெஹோடிய ஹநகீமம்
கரிவெடி ||

நரஜெணயாகுதாரொவா யநுஷாகாரஸாமரெ | ஓகி
ஸூகூடநாடுவ நஜரொஹாநஜம்மகூ || விவ்வாடிஸரோததெ
கூதெதொகூகூபங்கரி || வெவக ததெதிராடிதூகூஹாராகூடம்
புகூபிகூ | விஸாமீவபுதாவீவ விஸுபொதெ விஸாம்பதெ ||
ஸாநீபுகூரூ ததெவ ஸாமரெவகூணாமலி | நகீவெவீஸு
மாவாய ஓரோவீஷுநவாம்பதெ || நகீரஜயிராபாய நகீ
நாம்பதெ நகீ || ஸரோஜாயவயநாயவியி+நாம்பதெந
கீ | நகீ பாவவடிஸாம்பதெ ஜஹுதாவீஸுகூடுவெ || வி
ஸாஹாதிதூடுவவம் || உதிவெகதூகூபிராகூடு ||

அத ஸமுத்ர ஸ்நாநவீதி.

சக்லாம்பரதம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதர்புஜம்,
ப்ரஸந்வதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்கோபஸாந்தயே.

ஓம்பூ—பூர்புவஸ்ஸுவரோம். மமோபாத்த—ப்ரீத்யர்த்தம் அ
பகித்ரம் பகித்ரோவா—புண்யகாலே மஹோததி ஸ்நாநமஹம் கரி
ஷ்பே, ராமேனயா க்ருதாரேகா ததுஷாகூரஸாகரெ, முக்திஸ்த
ததர்மாதேவ நஜானேஸ்நாநஜாபலம், பிப்பலாதஸமுத்பந்நே க்ரு
த்யயோபயங்கரி, ஸைகதந்தே மயாதத்தம் ஆஹாரார்த்தம்பர
கூபிதம், கிஸ்வாசிக்ருதாசீச கிஸ்வயோநே கிஸாம்பதெ, ஸாந்
தயம் க்ருமேதேவ ஸாகரேலவணும்பஸி, நமஸ்தே கிஸ்வகுப்தாயந
மோவிஷ்ணுரபாம்பதே, நமோஜலதிருபாய நகீநாம்பதயேநமம், ஸ
முத்ராய வாயுநாய விந்தாநாம்பதயேநமம், நகீநாகும் ஸர்வாஸாம்பித்
ரே ஜஹுதா கிஸ்வகர்மணே கிஸ்வாஹாமர்த்தயகும்ஹம், இதி

[illegible]

சுடி தவழ்ந்து.

விவரத்தில் தவறாதி - கவனம் தவறாதி - கண்ணைத் தவறாதி -
கூதாண்மைத் தவறாதி - ஜீவிதெழுந்தவறாதி - உதயம் தவறாதி -
காலராத்தி தவறாதி - விடாநடைத் தவறாதி - சுறுசுறுப்பைத் தவறாதி -
மனெழுந்தவறாதி - வலிவழித் தவறாதி - வாழ்வைத் தவறாதி -
ஜாயாமைத் தவறாதி - காதுவந்தவறாதி - வாழ்க்கைத் தவறாதி -

ஸைகதம் தத்வா ப்ராத்ய- ஸர்வாத்நமயஸ்ரீம்ந் ஸர்வாத்ந கராகர,
ஸாவாத்ந ப்ரதானத்வம் க்ரஹாணூர்க்யம்மஹோததே, மஹோத
தயேநம் இதமர்க்யம், த்நீர், ஸ்வாத்வா, அத தர்ஸநம், வேதா
தயோவேதவஸிஷ்டயோகி ஸரித்பதிஸ்ஸாகராத்நயோகி, அக்ஸிஸ்
சதேதேஜ்ஜ்னாஸ்சதேஜ் ரேதோதாஸிஸ்வம்ந்ருதஸ்யநாபிர், ஜிதந்
தே அந்யாபிரஸமாநமத்பிர், யார்காஸ்சஸிந்தும்ப்ரஹிஸந்த்யாபிர், ஸர்
போஜீர்ணாமிவத்வசம். ஜஹாமிபாபம்ஸரீராத், ஸொஸ்கோப்பு
பேத்ய, தர்ப்பணஸங்க்யாஸ்லோகிர், பிப்பலாதிககிங்கண்வம் க்ரு
தாந்நம் ஜீவிதேஸ்வரம், மந்யஞ்சகாஸராத்ரிஞ்ச ஜாபாலிமதகாஸ்ய
பம், வால்மீகிந்நாரதஞ்சைவ பராசாஸுமாபதிம். அத தந்பணம்,
பிப்பலாதித்தற்பயாமி, ககிந்தற்பயாமி, கண்வந்தற்பயாமி, க்ருதா
ந்நத்தற்பயாமி, ஜீவிதேஸ்வரந்தற்பயாமி, மந்யந்தற்பயாமி, காஸ
ராத்ரிந்நற்பயாமி, வித்யாந்நற்பயாமி, அஹஸ்தற்பயாமி, கணைச்

நாரதந்தவாயாதி-வராகரணவாயாதி-உதாவதிந்தவாயாதி||

சுய ப்ராபு|| நாராயணாய ப்ராபு|| ஸரோஜாநவியி||
 ஜோவயந்தெவஸுவணாயகூடகெஹ | ஸரோஜாநவியி காராயி
 ஹி|| காரோஜாநவியி ஸுவணாய காராயி | காவெவராய
 வெவஸுவணாய | காரோஜாநவியி||

ஐதி ஸரோஜாநவியி.

வரத்தற்பயாமி, வஸிஷ்டந்தற்பயாமி, வாமதேவந்தற்பயாமி, ஜா
 பானந்தற்பயாமி, காச்யபந்தற்பயாமி, வால்மீகிந்தற்பயாமி, நாரதந்
 தற்பயாமி, பராசரந்தற்பயாமி, உமாபதிந்தற்பயாமி, அதப்ரார்த்
 த்ய, ராஜாதிராஜாயப்ரஸஹ்ய ஸாஹிதே நமோவயம்வைஸ்ரவணாய
 குர்மதேஹ, ஸமேகாமாந் காமகாமாயமஹ்யம், காமேஸ்வரோவைஸ்
 ரவணோததாது, குபேராயவைஸ்ரவணாய, மஹாராஜாயநமஃ.

ஐதி ஸமுத்ரஸ்தாநவியி.

சுய கௌரவம்.

சுவபுரோவாஹநடுவெவ ஶிஜாமுஷ நுவெநழ் ஶிகிரம்
விஹபாநவ தீஸ்யபுவவிவஜ்யெசு || தீயபுராஹம் சுநெ
நகூதயபி விஹபுராநாநெ சுஹவிஹநயயாபுசுரபம்
கெசுசுவிஹம் சுநநரம்ஹாஸயவசு துவதவபுணஹகூயபாசு||
ஹிரணெநகூதம் யபி சுநந்தரம் திவாசுதெநகெசுசு விஹ
பம் தவபுணஹகூயபாசு||

தீய-புராணம்மெனத் துவியங்குநிஷெந்திலங்கூறு! எல்லா
தூயெழுதாயெவ மதியெழுடாம் நவீனத்தெ | சுவாமியிஷெந்
தாநு ஸவ-தாநு ஐகிஷ்டு-தினொடிகு || வனவாடகிணாவிடுவ
ஸங்-பூவீநாவீதி ஹுகூ ஸவ்யஜாநா அந் தியொடிகும
ஹிகூ-வதாஷ்டு-ஸாநெநஷுமிநயெசு - சூசுஸுனொயெவி
தூவாஸஜா தாஜா தூஷுபாவாஸவாஜீயா | வஸாபெவநிநுஜ
தாஸஹி தாஸுதூஸாபெவாஸுத லெவகாஸு || திராணிஸ
வா | வஸவஸு வுநாஸு வுதூஸு வுதூஸுதொவகாஸா | ஜ

அத கேட்குதீர் பிண்டவதி:

அர்க்கயமாவாஹநஞ்சைவ த்வீஜாங்குஷ்டநிவேதனம். விகிரம்பி
ண்டதாநஞ்ச தீர்தேதபஞ்ச விவாஜயேத், தீர்த்தஸ்ரராத்தம் அந்நேந
க்ருதம் யதி பிண்டப்பிரதாநாந்தே அந்நபிண்டேநயதாப்ரகாரம்க்ஷே
த்ரபிண்டம் அநந்தரம் மஹாலயவத், திலதற்பணஞ்சகுர்யாத், ஹிர
ண்யேந க்ருதம்யதி அநந்தரம் திலாக்ஷதேந க்ஷேத்ரபிண்டம் தத்
பணஞ்ச குர்யாத், தீர்த்தஸ்ரராத்தாங்கம் க்ஷேத்ரபிண்டம் கரிஷ்ய இ
தி ஸங்கல்ப்ய, அஸ்மத்குலேம்ருதாயேச கதிர்யேஷாம் நவித்யதே, ஆ
வாஹயிஷ்யே தாந் ஸர்வாந் இநமஸ்து திலோதகம், ஏவம் தக்ஷிண
பிமுகஸஸ்நப்ராசீநாவீதி பூத்வாஸவ்யஞ்ஜாந்வாச்ய திலோதகங்கி
ருஹீத்வா, ச தூர்ஷுஸ்தாநேஷு நிரயேத். ஆப்ரஹ்மணோயேபித்ரு
வம்ஸஜாதா மாதுஸ்ததாவம்ஸபவாமதீயாஃ, வம்ஸத்வயேஸ்மிந்மம
தாஸபூதாப்ருத்யாஸ்ததைவாஸ்ரிதஸேவகாஸ்ச, மித்ராணி க்கயஃ

[illegible]

ஸ்வயம்ச வ்ருக்ஷா ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்சத்ருஷ்டாஸ்சத்ருதோபகாரா, ஜ்
மாந்தரே யேமமஸங்கதாஸ்ச தேப்யஸ்வதாபிண்டமஹந்ததாமி, இ
தி திலஸம்யுக்த தண்டிலம்க்ருஹீத்வா பிண்டப்ரதாநீர் த்யாப்ரதமன்
நாநே தத்யாத் (க) பித்ருவம்ஸேம்ருதாயேசமாத்ருவம்ஸேததைவ
ச, குருஸ்வஸுரபந்தூநாம் யேசாந்யேபாந்தவாம்ருதா, யேமேகு
லேலுப்தபிண்டாபுத்ரதாரவிவர்ஜிதா, க்ரியாலோப ஹதாஸ்சைவ
ஜாத்யந்தாஃபங்கவஸ்ததா, விரூபா ஜமகர்பாஸ்ச ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாதா
குலேமம, தேஷாம்பிண்டம் மயாதத்தம் அக்ஷய்ய முபதிஷ்டது (உ)
அஸிபத்ரவநேகோரே கும்பிபாகேசரொளரவெ, தேஷாமுத்தரணர்த்
தாய இமம்பிண்டம் ததாம்யஹம் (ஈ) அதிதகுலகோடகாம்யேஷா
ந்தாதாகுலேநஹி, தாமபிண்டோமயாதத்தம் அக்ஷய்யமுபதிஷ்டது,
(ச) உத்ஸந்நகுலகோடகாம ஸப்த்தவீபிவாஸிநாம், ஆப்ரஹ்மபுவ
நாந்லோகாநிதமஸ்து திலோதகம், இதி சதுர்ஷு தண்டிலபிண்டே
ஷு திலோதகம் நியேத், ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தம் யத்கிஞ்சித் ஸ
சராசரம், மயாதத்தேந த்ருப்திமேவாபிகச்சது, ஆப்ரஹ்மதோயேஷ
ஸ்தம்பபதம் தேர்யவ்வர்ஷி பித்ருமாவா, த்ருப்யந்து பிதரஸஸர்

[illegible]

ஐதி சுஷ்ருவிஃபவியிஃ.

வே மாத்ருமாதாமஹாதயம், இதிபிண்டாற்பார்த்தய, யேகேசப்
ரேதநுபேண வர்த்ததே பிதரோமம், தேஸ்த்வேத்ருப்திமாயாந்து கு
பாபுருஷ்டை ஸ்திலோதகை, இதி தர்பமுலேக சதுர்ஷ்பிண்டே
ஷு ரேகாம்குர்யாத், பிண்டார்க்குருஹீத்வா ஜலேப்குறிப்பய, ஆசமய
ஆத் திலதற்பணம் மஹாளயவத்ருர்யாத்.

இது சேஷத்ர பிண்டவிதி:

அமாவாஸ்யா திலோதகதருப்பணவிதி.

ஐந்து தரப்பையைச் சமதுனியுடையனவாயிடுங்கி நுனிகாலங்குலமுமு
டிச்ச இரண்டங்குலமும் அடி எட்டி அங்குலமுமாக கூர்ச்சமுடிந்துகொள்க.
மூன்றுதரப்பையினிலே, பவித்திரமுடிந்துகொள்க.

வடக்கேனும் கிழக்கேனுநோக்கியிருந்து, பவித்திரத்தைவல்கையணி விரலிலிட்டு, அதனோடு மூன்றுதரப்பைக்கட்டைகளை மாட்டிப்பிடித்து, எ ன்ளைத்தொட்டு, ஓம் கணபதயேசும என்றுகூட்டி, ஓம் சிவசுரவேசும என்று கூம்பிட்டுக்கொள்க.

விபரீ தப்பிராணையாமம்.

ஓம் சத்தியோசாதமூர்த்த்யே நம ஓம் வாமதேவகும்பாய நம ஓம் அக்ஷர இருத்யாய நம ஓம் தம்புருஷதந்திராய நம ஓம் ஈசானமூர்த்தாய நம ஓம் இருத்யாய நம ஓம் சிரசே நம ஓம் சிகாய நம ஓம் கவசாய நம ஓம் நேத்திரோப்பியோ நம ஓம் அத்திராய நம என்று பிராணையாமத்திரயஞ்செய்க.

சங்கற்பம்.

எள்ளுக்கட்டைப் புல்லுஞ்சேர்த்து, கலவையைமேலாக இரண்டு கைகளைப்பொத்தி வலதுமுழந்தாளிலைவத்துக்கொண்டு, ஓம் சிவாயநம சிவசம்போராஞ்ஞயா பிரவர்த்தமானஸ்ய ஆத்யப்ரம்மணோ துவிதீய பரார்த்தே சுவேதவராககல்பே வைவசுவதமன்வந்தரே அட்டரவிம்சகிகமே சகாயகே

தலியுதே பிரதமபாதே சம்பூதவீபே பாரதவர்ஷே பரதகண்டே மேரோர்
தெகநிணபார்குவே சகாப்தே அஸ்மின்வர்த்தமானே வியவகாரிகே பிரபவா
தி சட்டி சம்வற்சமாணுத்தியே இன்னபேருடைய வருடத்திலே இன்ன
அயனத்திலே இன்ன இருதுவிலே இன்ன மாதத்திலே இன்ன பக்தத்திலே
வருகிற அமாவாசியாயாம் புண்ணியதிதெள இன்ன வாசரயந்தாயாம் இ
ன்ன நகத்திரபுத்தாயாம் சிவயோக சிவகரண எவங்குண வ்வேண வ்வி
ட்டாயாம் அசியாம் அமாவாசியாயாம் புண்ணியதிதெள மம வ்வேண
சிவகோத்திராணம் ஸ்கந்தசண்டகணத்ச சிவரூபாணம் பிதிர்பிதாமகப்பிர
பிதாமகானம் மாதிரு பிதாமகீப்பிதாமகீனம் மாதாமக மாதாபிபாமக
மாதப்பிரபிதாமகானம் மாதாமகி மாதப்பிதாமகி மாதப்பிபிதா மகீனம்
சர்வேஷாமுபயவம்சகாருண்ய பிதிருணம் அஷ்யதிருப்பிதர்த்தம் திலோ
தகநர்பணம் அகம் அததிய சரிஷ்யே என்று சங்கற்பிததுத் தெற்கே எள்
லையுங் கட்டைப்புற்கோயுமெறிக.

விபரீதசகளீகரணம்.

ஓம் அஸ்திராயபதி என்று இடக்கையிலும் வலக்கையினுள்ளாயும் புற
த்தையும் வலக்கையினுலிடக்கையினுள்ளாயும் புர்த்தையுத்துடைத்து, ஓம்
சத்தயேவெனஷ்டி என்று இருகைகளையுங்கூட்டிக்குவித்து, இரண்டு உள்
ளங்கைகளிலே இரண்டிபெருவிரல்களினுலும் ஓம் சிவாயநம ஓம் சிவ
மூர்த்தயேநம என்று நியசித்து, பெருவிரல்களினுலே சிறுவிரல்களிலே
ஓம் சத்தியோசாதமூர்த்தயேநம என்றும் அணிவிரல்களினுலே ஓம் வாம
தேவருய்யநம என்றும், நடுவிரல்களினுலே ஓம் அகோர இருதயாயநம
என்று சுட்டுவிரல்களினுலே ஓம் தற்புருஷசுபிராயநம என்றும் பெரு
விரல்களிலே சுட்டுவிரல்களினுலே ஓம் ஈசானமூர்த்தாயநம என்று நிய
சித்து, உள்ளங்கைகளிலே பெருவிரல்களினுலே ஓம் வித்தியாதேகாயநம
என்று நியசித்து, உள்ளங்கைகளிலே சுட்டுவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல்க
ளாகிய நடுவிரல் கண்முன்றிறுஷம் ஓம் நேத்திரேப்பியோநம என்று நிய
சித்து, உள்ளங்கைகளிலே பெருவிரல்களினுலே ஓம் சிவாயநம என்று
நியசித்து, பெருவிரல்களினுலே சிறுவிரல்களிலே ஓம் இருதயாயநம என்
றும், அணிவிரல்களிலே ஓம் சிரசேநம என்றும், நடுவிரல்களிலே ஓம் சி
காயநம என்றும், சுட்டுவிரல்களிலே ஓம் கவசாயநம என்றும், சுட்டுவி
ரல்களினுலே பெருவிரல்களிலே ஓம் அத்திராயநம என்றும் நியசித்து, கைக
ளை ஓம் கவசாயவெனஷ்டி என்று இடமாக அவருண்டனஞ்செய்து, ஓம் சிவா
யவெனஷ்டி என்று இரண்டுகைகளையுங்கூட்டிக்குவித்திகே இதுகரநியாசம்.

அங்கநியாசம்.

வலதுகையிற் பெருவிரல்களிலுலே இருதயத்தில் ஓம் சிவாச
னாயநம சிவமூர்த்தயேநம வென்றுநியசித்து பெருவிரலோடுகூடிய சிறுவிரலி
னுலே முழந்தாள்களிலே ஓம் சத்தியோசாதமூர்த்தயேநம என்றும், பெரு
விரலோடுகூடிய அணிவிரல்களினுலே கொப்பூழிலே ஓம் வாமதேவருய்யா
யநம என்றும், பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலினுலே இருதயத்திலே ஓம்
அகோர இருதயாயநம என்றும், பெருவிரலோடுகூடிய சுட்டுவிரலினுலே

முகத்திலே ஓம் தற்புருடாத்திராயநம் என்றும் கைப்பொத்தாகிய மூட்டி யுடனேகூடிய பெருவிரலினாலே தலையிலே ஓம் ஈசானமூர்த்தாயநம் என்றும் நியசித்து பெருவிரலணிவிரல்களினாலே இருசயத்தில் ஓம் வீத்தியா தேகாயநம் என்றும் நியசித்து சுவிரல்மூன்றினாலும் வலமிடம் நெற்றிக்க ண்களிலே ஓம் நேத்திரேப்பயோநம் என்று நியசித்து பெருவிரலணிவிரல் களினாலே இருதயத்திலே ஓம் சிவாயநம் என்று நியசித்து பெருவிரலோடு கூடிய சிறுவிரலினாலே இருதயத்திலே ஓம் இருதயாயநம் என்றும் பெ ருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினாலே ஓம் சிரசோநம் என்றும், பெருவிரலோ டுகூடிய நடுவிரலினாலே குடும்பிலே ஓம் சிவாயநம் என்றும் நியசித்து சுட்டுவிரல்களினாலே சமுத்தையுலோகிவனவாக ஓம் கவசாயவெளவூட் எ ன்று சுற்றி வலவுள்ளங்கையிலே இடக்கை யணிவிரலினாலும் இடவுள்ளக் கையிலே வலக்கை யணிவிரலினாலும் ஓம் அத்திராயபதி என்று நியசித்து வலக்கைப்பெருவிரலொழிந்த விரல்சராலிட வுள்ளக்கையிலே ஓம் அத்திரா யபதிஎன்று மூன்றுதரத்தட்டுகலாகிய தாளத்திரயஞ்செய்து, சோமிகாமுத்தி ரையினாலேஓம்அத்திராயபதிஎன்று இடமாகத்திககுபந்தனஞ்செய்துசுட்டுவிர னீட்டியகையினாலே ஓம்கவசாயவெளவூதி என்று இடமாகஅவகுண்டனஞ்செ ய்து ஓம் சிவாயவெளவூதி என்று மகாமுத்திரைகாட்டிக். இது அங்கநியாசம்.

கீழே மூன்றுதருப்பைக்கட்டைகளைப்பிட்டு அவைகளின்மேலே கூர்ச் சத்தைத் தெற்குநுனியாகவைத்து இடமுழந்தாளுன்றிநின்று இரண்டிகை களையுங்கூட்டி மேலேவிநித்து அஞ்சலியாக்கிச சமநுனி யுடையனவாகிய மூன்று தருப்பைகளை அவைகளினடியினாலும் நுனியினாலும் தருப்பிக்கும் படி குறுக்காக்கி இரண்டுபெருவிரல்களினும் மாட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு சல முமென்றாபிட்டு வலக்கைப்பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களின் அடியினாலே கூ ர்ச்சத்தினது அடிமுது னுனிவரையும் ஓம் வாமதேவாயநம் பித்ருநாவாக யாமி என்று ஆவாகனஞ்செய்து, ஓம் கந்தாயபித்ரேசுவதா ஓம் சண்டா யபிதாமகாயசுவதா ஓம் கணதீசாயபிரபிதாமகாயசுவதா ஓம் கந்தாயையமா திரேசுவதா ஓம் சண்டாயை பிதாமகியைசுவதா ஓம் கணதீசாயை பிர பிதாமகியைசுவதா ஓம் கந்தாயமாதாமகாயசுவதா ஓம் சண்டாய மாதா பிதாமகாயசுவதா ஓம் கணதீசாய மாதாபிரபிதாமகாயசுவதா ஓம் கந்தா யையமாதாமகியைசுவதா ஓம் சண்டாயைமாதாபிதாமகியைசுவதா ஓம் கண தீசாயைமாதாபிரபிதாமகியைசுவதா ஓம் சருவேப்பிய ஆசாரியேடபிய சுவ தா என்று ஒவ்வொருமந்திரத்தினாலே மூன்றுசரங் கைநிறைந்தசலமுமென்றா ங்கொண்டு தருப்பணஞ்செய்துகொஞ்சமென்னெனினது அங்கக்கூர்ச்சத்திலே யருச்சித்துப்பிதிர்களே இரகசிக்ககடவீரகளைன்று நமஸ்கரித்துக் கூர்ச்சத்தி னது முடிசையைவிழ்த்துவிட்டு அதில்விழுந்த எள்ளிலே சிலவற்றையெடுத்து முகந்து பின்பக்கத்திலெறிந்துவிட்டுக் கால்களைக்கழுவி ஆசமனஞ்செய்து விழுத்திரித்துக்குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிராணாயாமத்திரயஞ்செய்து அகோர மந்திரத்தை இருபத்தொருதரஞ்செயித்து முன்போலககுட்டிக்கும்பிட்டு பிரா ணாயாமத்திரயமுஞ் சகனீகரணமுஞ்செய்க.

ம்.

சம்ஸ்கிருத எழுத
சொல்லும்பொருட்டு சுரு

சுக்லாம்பரதரம் வி
தியாயேத் சர்வவிக்கிளே
பிப் பிராணயாம சகலீகம
ளில் கையைப்பொத்திலே
ருயா பிரவர்த்தமானஸம்
ஹகல்பே வைவசுவதம
பிரதமபாதே ஜம்பூத்துவீ
ண பார்சுவே சகாப்தே
சஷ்டி சம்வற்சராணுமத்
னஇருதுவிலே இன்னம
ன்னவாரத்திலே இன்ன
வேண விசிஷ்டாயாம் உ
சகருட்பாணம் கேதமஸ்
விருத்தியார்த்தம், சமஸ்த
த்தம், தர்மார்த்தகாமமே
சிற்சீவ சற்சந்தான சமர்,
விய சித்தியார்த்தம், மரே
ர்த்தம், கிரோத்திர உது
பாரதோஷ பரிகாரார்த்த
வியாபாரதோஷ பரிகார
யார்த்தம் இஹஜன்மஸீ
தம் இன்னபாபம் நீங்கு
இன்னதீர்த்திலே அநம்
க்கேயெறிந்து எழுந்து பி
மாயின் பிப்பலாகிசோ
பிடி அல்லது ஏழுபிடிமன்
த்து ஸ்நானஞ்செய்க.

தவர்கள் தீர்த்தமாடு
ந்.

சதுர்ப்புஜம், பிரசன்
கும்பிட்டுக்குட்டி பஸ்
ப்புல்லிடுக்கி வலது
டம் சிவாயநம சிவசம்
வலிதீய பரார்த்தே சு
சதிதமே சதாயுகே
தக்கண்டே மேரோ
னை வியவஹாரிகே
ல இன்னஅயனத்தி
த்திலே இன்னதிதி
யாகத்திலே ஏவங்கு
ராஞ்சுபதிதென, அ
ஆயுராரோக்கிய ஐ
தம், சமஸ்தமங்களா
வார்த்த சித்யார்த்தம்,
நீநாம் நவக்கிரஹாண
அந்தக்கரணதோஷ
க்கிராண ஞானேந்திர
னி பாயுரு உபஸ்த கர்
சித்தியார்த்தம் சமஸ்,
ஜன்மாந்தர தோஷப
சித்தி கிடைக்கும்பொ
யே. என்று சங்கரப்
பிழுந்து நமஸ்கரித்து
யிட்டும், சத்தசலமா
யிட்டிஞ் சிவதீர்த்தமா

MAHAMAHOPADHY
U.V. SWAMINATHA IYER

